

گەمژە

فيودور دوستويفسكى

بەزگىن

خەمەت گەزىم عاراف

بەزگىن

1

كتىبخانەى دیجىتالى
www.rabari.org

(گەمژە)

بەرگى يەكەم

رۇمانى دۇستويفسكى

پاچقىھى جەمەكەرىم عارف

۰۷۷۰۱۳۰۹۳۹۰

۰۷۵۰۱۱۲۰۹۱۵

نەم رۇمانە ئە نىوان

سالانى ۱۸۶۷ - ۱۸۶۹ دا نووسراوھو

بە زنجىرە ئە گۇقارى (پەيكى روسى) دا بلاو بووھتەوھ

* گه مژّه – بهرگی یه کهم

* بابهت: رومان

* نووسینی: فیودور دوستویفسکی

* وهرگیپرانی: حه مه کهریم عارف

* پیچنین: رزگار حه ساری

* ههلهچنی و پینووس: دهریا غه فور

* هونهرکاری ناوه وه: په وشت محه مه د

* نه خشه ی بهرگ: نارام عهلی

* چاپی یه کهم: چاپخانه ی (سه ردهم) سالی ۲۰۱۴

له بهرپوه بهرایه تی گشتیی کتیبخانه گشتیییه کان ژماره (۱۳۳۵) ی ستلی ۲۰۱۴ ی پی دراوه

ما فی له چاپدانه وهی بو دهزگای چاپ و په خشه سه ردهم پاریزراوه

پیرست

۱- کاراکتره سهره کییه کانی ئەم پۆمانه

۲- له جیاتی پیشه کی

۳- بهشی یه که م:

فهسلێ یه که م

فهسلێ دووهم

فهسلێ سییه م

فهسلێ چوارهم

فهسلێ پینجه م

فهسلێ شه شه م

فهسلێ هه وته م

فهسلێ هه شته م

فهسلێ نویه م

فهسلێ دهیه م

فهسلێ یازدهیه م

فهسلێ سیازدهیه م

فهسلێ چواردهیه م

فهسلێ پازدهیه م

فهسلێ شانزدهیه م

۴- بهشی دووهم:

فهسلێ یه که م

فهسلێ دووهم

فهسلێ سییه م

فهسلێ چوارهم

فهسلێ پینجه م

فهسلێ شه شه م

فهسلێ هه وته م

فهسلێ هه شته م

فهسلێ نویه م

فهسلێ دهیه م

فەسلى يازدەيەم

فەسلى دوازدەيەم

كاراكتەرە سەرەكپەكانى ئەم رۆمانە

* - ئافاناسى ئىفانوفىچ:

ئافاناسى ئىفانوفىچ توتسكىيە: بىروانە ناوى توتسكى.

* - ئاگلايا:

ئاگلايا ئىفانوفنا يەپانچىن: كىژى جەنەرال ئىقان فىدوروفىچ يەپانچىن و لىزاقىتا

پروكوفىقنايە. ھەندىجار بە سووكەلە ناوى گلاشا، ناوى دىت.

* - ئادىلايد ئىفانوفنا يەپانچىن: كىژى جەنەرال ئىقان فىدوروفىچ يەپانچىن و لىزاقىتا

پروكوفىقنايە.

* - ئارداليون ئەلكسندروفىچ ئىفولگىن. بىروانە ناوى ئىفولگىن.

* - ئەلكسندرا ئىفانوفنا يەپانچىن: كىژى جەنەرال ئىقان فىدوروفىچ يەپانچىن و لىزاقىتا

پروكوفىقنايە.

* - لىزاقىتا پروكوفىقنا: ژنى جەنەرال يەپانچىنە. خزمىكى دورى مىرزادە لىون نىكولايوفىچ

مىشكىنە (گەمژە) يە. زۆرجار لە رۆمانەكەدا بە نازناوى خانم جەنەرال ناوى دىت. ۋەكو چۆن لە

ناو زۆر مىللەتاندان نازناوى مېردەكەى ۋەردەگرىت .

* - يەڭگىنى پاڭلوفىچ:

پەڭگىنى پاڭلوفىچ، يان بافلىچ، رادومسكى يە. ئەفسەرىكى گەنجە، ھەزەكات ئاگلايا

بىخوزىت.

* - يەپانچىن:

جەنەرال ئىقان فىدوروفىچ يەپانچىنە. فەرمانبەرىكى گەۋرە و بىزىسمانە. بىرادەر و

شەرىكى ئافاناسى ئىفانوفىچ توتسكىيە. خانم جەنەرال يەپانچىن، ژنىھەتى،

خزمایەتپەكى دورى دەگەل مېر مىشكىن (گەمژە) دا ھەيە.

* - ئىقان فىدوروفىچ:

دەكاتە ئىقان فىدوروفىچ يەپانچىن. بىروانە ناوى يەپانچىن.

* - ئىفولگىن:

دەكاتە ئارداليون ئەلكسندروفىچ ئىفولگىن. جەنەرالىكى خانەنشىنە. كابرايەكى

مەينۇشى ئالودەيە. مېردى نىنا ئەلكسندروفنايە، باۋكى گاڤرىلا ئارداليونوفىچ و

قارقارا ئارداليونوفىچ و كولىيى برا بچووكيانە.

* - باراشكوف:

دەكاتە ناستاسيا فىلپوفنا باراشكوف. بىروانە ناوى ناستاسيا فىلپوفنا.

* - ڦارڦارا ئارداليونوڦنا:

دهكاته كيژى جهنه رالى ئالووده، ئيفولگين و ژنى ئيفان پتروفيج پتيتسنه. زورجار به ناوى سووڪراوهى ڦاريا، ڦاركا، ڦارتشكا ناوى ديت.

* - پارفيون سيميونوفيج:

دهكاته بارفيون سيميونوفيج روگوژين - بېروانه ناوى روگوژين.

* - پاڦليشچوف:

دهكاته نيكولا ئاندريوفيج پاڦليشچوف، كه مير ميشكين دهگريته ژيربال. لهسهر كيسهى خوى ميرزاده بو سوسيرا دهنيريت، تا لهويندهر چارهسهري (گهوجاتيهكهى) بكن.

* - پتيتسن:

دهكاته ئيفان پتروفيج پتيتسن. كابرايهكه كارى سووتخورى دهكات. ژورويكى له مالى جهنه رال ئيفولگين به كرى گرتبوو، ڦارڦاراي كيژى ئيفولگينى خواست.

* - دؤنمير بيلوكونسكيا، دؤست و راويژكارو شيرهتكارى ليزاڦيتا پروكوڦيڦنايه.

* - توتسكى:

دهكاته ئانافاسى ئيفانوفيج توتسكى. مولكداريكى دهولهمنده، ئه مه، ناستاسيا فيليپوڦنا دهگريته ژير بالى خوى و پاشان له خستهى دهبات و دهيكات به قه پاتمهى خوى.

* - تيرنتييف:

دهكاته هيپوليت تيرنتييف. كورى مارتا بوريسوفناى ماشقهى جهنه رالى مهينوشى ئالووده ئيفولگينه. گهنجيكى سيلداره. هاوريى كوليايه.

* - گانيا: بېروانه ناوى گاڦريلا ئارداليونوفيج، گانيا سووكهله ناوى گاڦريلايه.

* - گاڦريلا ئارداليونوفيج:

دهكاته گاڦريلا ئارداليونوفيج ئيفولگين، كورى جهنه رال ئارداليون ئه لڪسندروفيج ئيفولگينه. سكرتيري جهنه رال يه پانچينه. ههولدهدا ناستاسيا فيليپوڦنا بخوازييت. حهز له ناگلايا ئيفانوفنا يه پانچين دهكات. زورجار به سووكهله ناوى: (گانيا، گانكا، گاتشكا)ش ناوى هاتووه.

* - رادومسكى:

دهكاته يهڦگينى باڦلوفيج رادومسكى. ئهفسهريكى گهنجه. حهزدهكات ناگلايا بخوازييت. بېروانه ناوى يهڦگينى پاڦلوفيج.

* - روگوژين:

دهكاته بارفيون سيميونوفيج روگوژين: كورى بازرگانىكى دهولهمنده، سهروهت و سامانيكى زورى له بابيهوه بو ماوهتهوه. حهز له ناستاسيا فيليپوڦنا باراشكوفنا دهكات و دهيهوى بيخوازييت.

* - ڦاريا:

پرwane ناوی قارقارا ئاردالیونوقنا، قاریا سووکله ناوی قارقارایه.

* - فردیشچینکۆ:

گهنجیکی کریچی مائی ئیفولگینه، هاتوچوی ناستاسیا فیلیپوقنا دهکات.

* - قیرا لوکیانوقنا:

دهکاته کیژی لوکیان تیموفیفیج لیبدیف. کیژی گهره ی ماله و بنهوانه ی ماله.

* - کولیا:

دهکاته نیکولا ئاردالیونوفیج ئیفولگین. خویندکاری قونای دوا ناوهندییه. کوری

بجووکی جهنه رال ئیفولگینی بهدمهسته.، کولیا، ناوی سووکراویهتی.

* - کیلله:

بوکسبازه. لیوتنانی خانه نشینه، یهکیکه له نهندامانی گروپهکه ی بارفیون سیمینوفیج

روگوژین و ناستاسیا فیلیپوقنا. دوی نهوان خووی دایه میرزاده لیون نیکولایوفیج

میشکین و رموده ی نهوه بوو.

* - لیبدیف:

دهکاته لوکیان تیموفیفیج لیبدیف. فه رمانبهره، سهر به گروپهکه ی روگوژینه. پاشان به

فیل دهکته ویتته دهورو خونی لیون نیکولایوفیج میشکین.

* - لوکیان تیموفیفیج لیبدیف: پرwane ناوی لیبدیف.

* - لیون نیکولایوفیج:

دهکاته میرزاده لیون نیکولایوفیج میشکین. شا قارهمانی رومان ی گهمزهیه.

* - مارتا بوریسوقنا:

بیوهژنی کابتن تیرنتیفه. ماشقه ی جهنه رال ئیفولگینه. دایکی گهنجه سیدلارهکه،

هیپولیتته.

* - میشکین:

دهکاته میرزاده لیون نیکولایوفیج میشکین، شا قارهمانی رومان ی "گهمزه".

* - ناستاسیا فیلیپوقنا باراشکوف:

ئافاناسی ئیقانوفیج توتسکی به مندالی دهیگریته ژیر بالی خوی، پاشان له خشته ی

برد، به خوی دهکرد. رهدوی بارفیون سیمینوفیج روگوژین کهوت، به لام قاییل نهبوو

میرد به توتسکی بکات.

* - نیکولا ئاندریفیج:

دهکاته نیکولا ئاندریفیج پاقلیشچوف، که سه رپهرشتیاری می میشکینی دهکرد.

پرwane ناوی پاقلیشچوف.

* - نینا نه لکسندروفنا:

دهكاته ژنی جهنه رالی ئالوده ئاردالیون ئەلكسندروفیچ ئیقولگین. دایکی گاقریلاو
قارقارا و کولیا. له بهر دهسکورتی و به مه بهستی پهیدا کردنی بزئیوی خاوخیزان، ژوور
به کرییان ده دات.

له جیاتی پیشه کی گه مره

جوړی به ره هم: پومان

نووسه ر: فیودور میخائیلوفیچ دوستویفسکی (۱۸۲۱-۱۸۸۱)

پلوت: سایکولوژی ریالیستی

زهمان: ناوه پراستی سه دهی نۆزده یه م

شوین: شاری پترسبۆرگ- پرووسیا

میژووی یه که م بلآو بوونه وه: ۱۸۶۸-۱۸۶۹

کاراکته ره سه ره کهیه کان

۱- میرزاده لیون نیکولایوفیچ میشکین

۲- پارقیون پوگوژین: براده ری میرزاده

۳- مه دام یه پانچین: خزمی میرزاده

۴- ناگلایا یه پانچین: کیژی مه دام یه پانچین

۵- ناستاسیا فیلیپوئنا: ره قیبی ناگلایا

۶- گانیا ئاردالیونوفیچ: کاتب و سکرتری جه نه پال یه پانچین.

"۱"

چونکه ئەم کتیبه له لایه ن نووسه ری "تاوان و سزا" و "برایانی کارامازوف" وه نووسراوه، بۆیه
له دنیای ئەده بیاتدا ئیحتوبار و پیگه یه کی تایبه تی هیه. کاراکته رانی ئەم پومانه، وه کو گه لیک
له کاراکته رانی نیو ئەفسانانی پرووسی، رهفتاری تایبه ت به خویمان هیه، که له زور پرووه وه له
بیرکردنه وه و هزرینی ئەمریکاییه کان جیاوازه و چیرۆکه که لای زۆربه ی خوینهران ناواقیعی و
باوه رنه کرده نیه. په نگه جدیترین کیشه لای خوینهران ئەو وینه یه میرزاده میشکین بی، که له
لایه ن نووسه ره وه پیشان دراوه و به رجه سته کراوه. میشکین به پیچه وانه ی هه موو کاراکته ره کانی
دیکه وه، که سیکه که دیوانه و گیل و گه وچ ده نوینی، به لام له واقیعدا، زور وریا و زیره که. به لام
واقیعی فیدارییه که ی میرزاده، مه سه له که تا راده یه که له خوینهر دئه ئالۆزینی و پیاو تیا ده مینی که
ئایا میرزاده به پراستی گه مره یه یان نا. به لام و پری ئەمه ش، گه مره وه کو ره نگدانه وه یه کی
ئه خلاقیات و رهفتار و داب و نه ریت و فه لسه فه ی ئەو پۆرگاره ی پرووسیا، پومانیکی جوان و پر
عیره ته.

ميرزاده ميشكين، بۇ چاره سەرى فيدارييه كەى دەچيىت بۇ سويسرا، چوار دانە سال لە نه خوشخانه يەكى دەرونى دەميديتە وەو ئەوسا بۇ پترسبۆرگ دەگە پيئە وە. لە پيى گەرانه وەدا، لەناو قيتاردا، جل و بەرگە شەپريو و چرچ و لۆچەكەى سەرنجى رېبوارەكانى دى رادە كيئشيت. يەكيك لە رېبوارەكان، بە ناوى پارفيون پروگوژين، لەگەليا دەكە وپتە پرس و جوو گفتوگو. تا دەگەنە پترسبۆرگ، ميرزاده و پروگوژين، بە تەواوەتى بە وەزە و حالى يەكدى دەزانن، پروگوژين پيشنيان دەكات كە ميرزاده لە گەل خويدا بەرپتە وە و تۆزيك پارەى بداتى.

لى ميشكين، حەزى لەوە بوو، هەو لەجار بچى خوى بە جەنەرال يەپانچين بناسيني، كە هاوسەرەكەى خزمى دوورى ميشكين بوو. لە مالى يەپانچيندا، جەنەرال و گانيای كاتى بينى. گانيا دەوەتى دەكات كە قسە دەگەل دايكيا بكات. ميرزاده سەرنجى جەنەرال، هاوسەرەكەى و هەرسى كچەكەى رادە كيئشيت. بى شيله و بيله يى، ساكارى و راشكاوى ميشكين دەبيتە مايەى سەرگەرمى خانە وادەكە. زورى پيناچيت، گالتە بە راست ناوى گەمژەى ليده نەن. ئيدى ميرزاده دۆستايەتى و پەيوەنديەكى پتەو و راستەقينەيان دەگەلدا پەيدا دەكات، گانيا كورپكى گەنجى خۆپەرسى هەرزە رەفتارى بى شەرمى روودار بوو، بە تەماحى پارە و پوولە وە مرخى لەوە خوشكرد بوو كە ناگلايا يەپانچينى شوخ و شەنگۆل بخوازيت و لە هەمان كاتيشدا پەيوەندى دەگەل ناستاسيادا هەبوو، ناستاسيا ژنيكى گەنجى دلرفين بوو، لە سايەى پياويكدا دەژيا كە هيچ خوشى نە دەويست. ناستاسيا، زور هەستيار و توورە بوو، بە راستى لەو قسە و قسەلۆكانەى كە لە دووى دەكران، دوور بوو.

ميشكين، هەستى بە بيده سەلأتى ناستاسيا برد بوو و دللى بە حالى دەسووتا و بەزەيى پييدا دەهاتە وە. شەويك لە شەونشيني و ناھەنگيكد، دواى ئەوەى ناستاسيا و ژووور دەكەوى، ئەم (ميرزاده) پيشنيانى ئەوە دەكات شووى پييكات و باسى ئەوەى بۇ دەكات كە بەشە ميراتيكي چاوەروان نەكرامى بەركە و توو. ناستاسيا، پيشنيانەكەى رەتكردە وە و پيى گوت حەز ناكات ببى بە مايەى ويران بوونى ئايندەى ئەو. ئيدى ناستاسيا بە گەل پروگوژينى دۆستى ميرزاده كەوت، كە سەد هەزار رۆبلى دايە (دايە ناستاسيا)

ناستاسيا، لە هەموو كاتى پتر بووە مايەى ناكوكى نيوان مالباتى يەپانچين و كۆر و كۆمەلەكەيان. (ميشكين) شەيچ نارەحەت نەبوو، بە هەمان رووخوشى و دلخوشى خويە وە مايە وە. گانيا و پروگوژين كيئشەكانى خويان بۇ باس كرد، تالى و بى شەرمى ژيانى خويان بۇ گيپرايە وە سويندى وە فاداريان بۇ خوارد. سەربارى ئەوەش، ميشكينيان بە جىي متمانە و باوەر نە دەزانى و سەنگەرى دژايە تيان ليگرت. كاتى كە ناستاسيا لە پروگوژين تورا، پروگوژين سويندى خوارد كە گيلە دەكوژيت، چونكە دلنيايە، ناستاسيا لەبەر ئەوەى بە راستى ناشقى ميشكينە بۆيە توورا وە وازى لەو هيناو. ميشكين دواى ماوئەك، بوو بە قوربانى پيلانيك كە خانە وادەى يەپانچين تيايا شەريك بوون. لە سيناريويەكى زور قيژە وندا، سەركە و تووانە، ئەو تۆمەتەى رەتكردە وە كە كورە ناشەرى و گريمانە بيەكەى پافليشچوفى لە ميراتى قانونى خوى

مه حرووم ده كرد. سه لماندى نهو كه سهى كه ميراته كهى پيډه پرى، كورى ناشه رعى نيه. نهوسا به پيچه وانهى هنزى مه دام يه پانچينه وه، پيشنيازى كرد كه پاره به ياروى زياده خواز بدرت وببى به دوستى مه دام يه پانچين، ميشكىنى له جاران به گه و جتر له قه له م دا.

ئاگلايا يه پانچين، ژيراو ژير ناشقى ميشكىن بوو. ميشكىن له سه ره تاوه گووى نه دا به وه له خووى نه ده گرت خو شه ويستى خوى بو بنويى، به لام وه ختى كه ههستى راسته قينهى ده ركهوت، مه دام يه پانچين به زه ماوه ندى نهو دووه قاييل بوو، جا بو نه وهى ميشكىن به كومه لگهى نه رستوكراتى پترسبورگ بنا سيى، ناههنگ و شه ونشينييه كى قورسى سازدا. داىك و كچ، له ترسى نه وهى نه با دا ميشكىن له ناههنگه كه دا پوتى بشكىنى، ناموزگاريان كرد كه به بيدهنگى دانيشيت و به دريژايى شه وه كه هيج قسه يه كه نه كات. به لام له كاتى ناههنگه كه دا هه ر مه دام يه پانچين بوو كه ميرزادهى هي نايه قسه، ميرزادهش، خيرا ده كه ويته باسى خوى. ميوانه محافه زه كاره كان سه ريان له م مه سه له يه سو رده ميى. به دم گه نكه شه و گفغوگو كانه وه ميرزاده، بهر گولدانى كى گه وره و به نرخ كهوت و وه كو بابايه كى گيل و گه مزه له پارچه كانى راده ميى، دواى چهنده قيقه يه كه قى ده يگرىت و ميوانه كان ناچار ده بن بو ماله كهى خوى به رنه وه. خانه وادهى يه پانچين بو ماوهى چهنده روتيك ليى زيز ده بن و ده گه لى سارد ده بن، سه ره نجام مه دام يه پانچين دلى چاك بوو و جاريكى دى ده عوه تى كرد بو ماله وه. له م به ينده ا نئاگلايا كه وته نامه ناردين بو ناستاسيا و دوستايه تيه كى سه ريان په يدا كرد. شه ويك نئاگلايا داواى له ميشكىن كرد كه پيكه وه بچنه ديدهنى ناستاسيا، له شوقه كهى ناستاسيا، شه پيكي توند له نيوان نئاگلايا و ناستاسيا به رپابوو، هه ر دوو كيان، داخى خو يان به يه كدى رشت. له ماوهى شه ره كه دا، نئاگلايا بو يه كه مجار نه شقى خوى سه بارهت به ميشكىن به ناشكرا ده رپرى. به دم شه ره كه وه ناستاسيا بورايه وه، كه ميشكىن چووه كومه كى، نئاگلايا نه مهى پى قووت نه چوو، ههستى كرد كه نه مه نيشانهى ره فز كردنى نه وه، بويه به تورپه يى له ماله كه وه ده ركهوت و پويى.

شه رى نيوان نهو دووانه بوو به كاره ساتيك لهو گوپه و مالباتى يه پانچين ده رگاي ماله كهى خو يان له پرووى ميشكىن داخست. ناستاسيا قاييل بوو كه شووى پييكات و ئيدى كه وته ناماده سازى بو زه ماوه نده كه. به لام له روتى زه ماوه نده كه دا، كاتى كه ميرزاده له كليسادا چاوه پروانى نهو بوو، ناستاسيا ده گه ل روگوژيندا ره قى.

ميشكىن، كه هيشتا نيگه رانى بي په نايى خووى و خوشبيني ترسناكى خووى بوو، هه واله كانى به وپه رى خو ينساردى وه رده گرت. كاتى كه نهو له خه مى دوزينه وهى ناستاسيادا بوو، زور كهس هه بوون كه گالته يان پيډه كرد، به لام خه لكان نيكيش هه بوون، داخيان بو ده خوارد.

ميشكىن، له كاتى رپوره سمى زه ماوه نده كه دا، پاقلوفسكى به جي هيشت و چوو بون شار، له وى كه وه سوراخ و تا قيبى شوين و جيگاي ناستاسيا. لى كهس نه يده زانى له كوييه.

نه نجام ليپرا كه بچى بو شوقه كهى روگوژين. له وى يه كيك له ده رگاوانه كان پيى راگه ياند كه روگوژين دويشه و له مال بووه. ميشكىن له حالىكا دلنيا بوو كه دواى ديدار ده گه ل روگوژيندا ده كوژرى، هه ر دريژهى به گه ران و تا قيبى كردنى خووى دا. تا نه نجام روگوژين له جاده و بانا بينى

و دهگه‌ل خۆیدا بردی بۆ ئەو شوقەییەکی که به پڕوالت ناستاسیا له‌وی خه‌وتیوو. به‌لام میشکین یه‌کسه‌ر تیگه‌یی که پوگوزین کوشتوویه‌تی.

میشکین، وی‌پرای نه‌فره‌تی زۆری له پوگوزین، ئەو شه‌وه‌ی له‌وی ده‌گه‌ل جه‌نازه‌که‌ی ناستاسیا و بکوژه‌که‌یدا به‌سه‌ر برد. بۆ سبه‌ینی دانی به‌یانی دۆستانی نیگه‌رانی ناستاسیا و پۆلیس خۆیان به شوقه‌که‌دا کرد. دوا‌ی پرس و جو له پوگوزین و میرزاده، پوگوزین ئیعترافی له‌سه‌ر خۆی کرد و میشکین بی‌تاوان و ته‌بری ده‌رچوو. میشکین دووباره بۆ هه‌مان نه‌خۆشخانه‌ی ده‌روونی سويسرا نێردرایه‌وه، که جار جارێک خانه‌واده‌ی یه‌پانچین و هه‌موو دۆسته‌کانی تری، له‌وینده‌ر سه‌ریان ده‌دا. سووکه ئومیدیکی کهم هه‌بوو که پۆژی له پۆژان له‌م فیداریه چاک ببێته‌وه.

پروانه:

شاهکارهای ادبی جیهان / ویراسته فرانک نورتن مگیل / ترجمه امیر اسماعیل ادر / انتشارات سخن، تهران ۱۳۳۸ / ص ۴۹۵-۴۹۹

به‌ئشی یه‌که‌م

فه‌سلی یه‌که‌م

له سه‌عات نزیکه‌ی نۆی به‌یانی، یه‌کیک له دوا پۆژه‌کانی مانگی نۆقه‌مبه‌ردا، له کاتی تۆنه‌وه‌ی به‌فرو به‌سته‌له‌کاندا قیتاری وارسۆ* به‌ خیرایی ده‌هات و له پترسبۆرگ نزیک ده‌بووه‌وه، دنیا ته‌مومزیکه‌ی ئه‌وه‌نده‌ سخ و چر بوو که تیشکی هه‌تاو به‌ ئاسانی نه‌ده‌گه‌یه‌یه‌ زه‌وی، پیاو که‌له په‌نجه‌ره‌ی قیتاره‌که‌وه ته‌مه‌شای راست و چه‌پی کردبا، هه‌ر ده‌ شه‌قاویک چاوی بری ده‌کرد.

هه‌ندی له ریبواران، له هه‌نده‌رانه‌وه ده‌گه‌رانه‌وه، به‌لام فارگۆنانی نمره‌ سی، که له هه‌موو فارگۆنه‌کانی دی قه‌ره‌بالغتر بوون، پر بوون له خه‌لکی ئاسایی که به‌ بۆنه‌ی کارو کاسبییه‌وه سه‌فه‌ریان ده‌کردو، له ریکای دووره‌وه نه‌هاتبوون.

گشت ریبواره‌کان شه‌که‌ت و ماندوو دیار بوون، خه‌و گرتبوونی و پیلوی چاویان قورس بوو بوو، و سیمایان وه‌کو ته‌مومزه‌که‌ی ده‌ری مه‌یله‌و زه‌رد بوو.

له فارگۆنیکه‌ی نمره‌ سی دا، دوو ریبوار هه‌ر له به‌یانییه‌وه له نزیکه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه، به‌رانبه‌ر به‌ یه‌کتر پۆنیشتیبوون.

هه‌ردووکیان گه‌نج بوون و، سیمایان جیاوازو مایه‌ی سه‌رنج بوو، هه‌چیان شیک پۆش نه‌بووو، که‌لوپه‌لیکی ئه‌وتۆشیان پی نه‌بوو. پیده‌چوو هه‌ردووکیان هه‌زبکه‌ن سه‌ری قسان بکه‌نه‌وه‌و ده‌رگای گه‌توگۆ بکه‌نه‌وه. ئه‌گه‌ر له‌و ده‌مه‌دا بیانزانیبا چه‌ند له یه‌کدی جیاوازن، سه‌ریان له‌و ریکه‌وته سه‌یره ده‌سوورما که به‌و شیوه سه‌یره له فارگۆنیکه‌ی نمره‌ سی قیتاری (وارسۆ- پترسبۆرگ) دا کۆی کردبوونه‌وه.

یه‌کیکیان، گه‌نجیکه‌ی کورته‌ بالا، قژ لولوی، قژ ره‌ش، چاو که‌وه‌یه‌یه‌کی چاو چکۆله‌ی نیگا زیتله‌ بوو، له ته‌مه‌نی ده‌وروبه‌ری بیست و هه‌وت سالی دا ده‌بوو، که‌پووی پان و فس بوو، گۆناکانی زه‌ق، هه‌میشه‌ بزه‌یه‌کی غه‌ریب به‌سه‌ر لیوییه‌وه بوو، بزه‌یه‌کی ته‌وس ئامیژ، لاسارو به‌ ریشخه‌ن. ده‌موچاوی زۆر ناشیرین بوو، په‌زای ئه‌وه‌نده قورس بوو که یه‌که‌مجار ده‌ت بیینی رقت لیی ده‌بووه‌وه، به‌لام هه‌نیه‌و نیوچه‌وانی به‌رزو جوان بوو، له تۆ وایه قه‌ره‌بووی ره‌زا قورسییه‌که‌ی ده‌کاته‌وه. ئه‌وه‌ی که له سیمای ئه‌م گه‌نجه‌دا پتر مایه‌ی سه‌رنج بوو، ره‌نگه زه‌رده‌که‌ی بوو، ره‌نگی مردووی لی نیشتیبوو، هه‌رچه‌نده‌ بته‌و دیار بوو، به‌لام په‌نگه زه‌رده‌که‌ی ماندوو و شه‌که‌تی ده‌نۆاند، ئه‌م ره‌نگ زه‌ردییه‌، ده‌گه‌ل بزه‌ گۆساخ و نیگا زیت و له خۆرازییه‌که‌یدا تیکه‌ی نه‌ده‌کرده‌وه.

ئەم پياوھ خۆي لە فەرەھەيەکی دەلبی پەشەوھ پيچا بوو و، نە منەتی بە سەرما بوو و نە سەرماي شەویش کاری تیکردبوو.

بەلام ھاوسەفەرەکەي، کە بەرانبەری دانیشتبوو، دیار بوو کە سەرمايەتی و، تا بەیانی لەبەر سەرماي ئەو شەوھ تەپو شیدارەي مانگی نۆقبەری روسیادا ھەللەرزى بوو. ئەم پياوھ قاپووتیکي بی قۆلي، کلاوداری لەبەر کردبوو، وەکو ئەو قاپووتانەي کە زستانان، ریبواران، لە ولاتانی غەیرە روسیایي وەک سویسراو باکووری ئیتالیا لەبەری دەکەن. بەلام ئەم قاپووتە بۆ سەفەری دوورو دريژی وەکو سەفەری نیوان ئایدکونز* و پترسبۆرگ بە کەلک نەدەھات. ئەم قاپووتە پەر بە پیستی ئیتالیا بوو، بەلام بۆ کەش و ھەوای پروسیا دەستی نەدەدا. ئەم پياوھش، گەنجیکي تەمەن بیست و شەش، بیست و ھەوت سالان بوو. بالای کەمیک لە مامناوھندی بەرزتر بوو، گۆناکانی قۆپا بوون، موو زەردیکي تووکن بوو، پدینیکي چکۆلەي کالی ھەبوو، لە روشنیدا سپی دەنواند. دوو چاوی درشتی شینی، نیگا ھۆشنی ھەبوو، کە جۆرە ئارامی و ناسکی و شیرینیکیان پێوھ دیار بوو، بەلام لە ھەمان کاتدا مەندو غەریب بوون، ھەر کەسیکی دنیا دیدە سەیری کردبا، یەکسەر ھەستی دەکرد کە خاوەنی ئەم چاوانە پياویکی فیدارە. فیی لەگەلە. ویپرای ئەوھش سیمای ئەم گەنجە ناسک و جوان بوو، دەچووھ دلەوھ، بەلام بەگشتی پەنگو پوو سیسەلەو چرچەلە بوو، تەنانەت لەسەرما شین ھەلگەرا بوو.

بوخچەيەکی شەرۆلەي کالەوھ بووی بە دەستی راستەوھ بوو، دیار بوو ھەرچی ھەيە و نییە لەو بوخچەيەدایە. جووتی قۆندەرەي بن ئەستووری لە پی بوو، سەری قۆندەرەکانی لە لباد گیرابوو، ئەم شتانە زۆر لە رووسیادا باو نەبوو.

ھاوسەفەرەکەي، گەنجە ئەسمەرە قژرەشە قاپووت لەبەرەکە، بە دیقەت تەمەشای ئەو شتانەي دەکرد. ئەوجا بیدەنگیەکەي شلەقاند، بەدەم بزەيەکی گۆساخانەوھ، لەو بزەنەي کە زۆرجار کابرایەکی دلپەقی لووتبەرزى خۆپەسند لە ئاستی نەگبەتی و بەلای خەلکانی دیدا، دەری دەبریت، شانەکانی ھەلتەکاندو پیی گوت:

– سەرمايە، ھا؟

ھاوسەفەرەکەي بەو پەپری روو خۆشی بەرسقی دایەوھ:

"زۆر ساردە، ئەمە کاتی بەفر تەوانەوھە ئاواھایە ئەگەر کاتی بەفر کەوتنبايە چۆن دەبوو؟ تەسەورم نەدەکرد ولاتەکەمان ئەوھندە سارد بی. ئەم سەرمايەم بیر چوو بووھوھ!"

– بە ئەقلم لە ھەندەرەنەوھ دبیتهوھ، وا نییە؟

– بەلی، لە سویسراوھ دیمەوھ

گەنجە ئەسمەرەکە، فیکەيەکی کیشاو بە دەم قاقاوھ گوتی:

– ئوو... زۆر دوورە!

کەوتنە گفتوگۆ. گەنجە موو زەردەکە، ئەوھي قاپووتە سویسرییەکەي لەبەر بوو، بەو پەپری روو خۆشی و نیازپاکییەوھ بەرسقی ھەموو ئەو پرسیارانەي دەدایەوھ کە ھاوسەفەرە ئەسمەرەکەي لیی دەکردو ھیچ گوئی لەوھ نەبوو کە ھەندی لە پرسیارەکان، گۆساخانەو بۆ

رابواردن بوو. بېدېم قسانه وه نه وهی گېړایه وه که چوار سال پتره له هنده رانه و بو چاره سهری نه خوشییه کی عه سې غه ریب، که جوړه و پورکه میکه و جوړه له زړوکیه کی له گه له. هاوسه فېره کی بېدېم گویگرته وه چه ند جاریک ته وسخه نی به پرویادا و ته نانه ت که لیی پرسی: "باشه، چاکیان کردیته وه؟" و کوړه موو زهرده که به رسقی دایه وه: "نه خیر، چاکیان نه کردمه وه!" گه نجه نه سمه رکه بېدېم قاقای پیکه نینه وه و به ته وسه وه گوئی:

- ئی... مه گهر خوا بزانی چه ندیان پاره به خوړای لی سهندوویت! که چی له بهر گیلی و نه زانی خو مان نه وپه ری باوه پرو متمانه مان پییان هیه!

پیایو کی دی، که له نزیکیانه وه دانیشتبوو، هه لیدایه:

- راسته، قسه یه کی دروسته!

نم پیاهه که سیکی شریوش بوو، ته منی هر چل سالیك دېوو، به دیمه نیا له فرمانبهری کی بچوک ده چوو. کابرایه کی توکمهی به داروبار بوو، که پوو سوریکی ده موچا و زیپکاو ی بوو.

کابرا دووباره ی کرده وه:

- به لی، دروسته. ده یانه وی هه رچی سه روه ت و سامان و پاره و پولی رووسیا هیه، بو خو یانی بکیشنه وه!

گه نجه نه خو شه که، به دنگی کی نهرم و ناسک و ناشتی خوازانه وه لای دایه وه.

- نه خیر، تو هه لیت، به لای که مه وه سه باره ت به مه سه له که ی من هه لیت. هه لیت ته من ناتوانم گه نکه شه ی نم مه سه له یه بکم، چونکه من ناگام له هه موو شته کان نییه. به لام نه وه ندی شته که په یوه ندی به منه وه هیه، دکتوره که دوا پولی سه فېره که ی بو داوم، نه مه جگه له وهی که دوو سالی ره به قی به خوړای، له کیسه ی خو ی مالیجه ی کردوم.

گه نجه نه سمه رکه هه لیدایه:

- بو! چما که س نه بوو بتوانی پاره ی چاره سه رکه ت بو بدات؟

- نه خیر که س نه بوو! چونکه جه نابی بافلیشچوف که مه سره فی مانه وهی منی له ویندر، ده کیشا، نزیکه ی دوو سال بوو مرد بوو. هه نگی نامه م بو خا جه نارال یه پانچین که خزمی کی دووری خو م بوو، نووسی که فریام بکه وی و یارمه تیم بدات، به لام وه لای نه دامه وه. ئیدی نه وه تا ناچار بووم بگه ریمه وه!

- باشه به ته مای بو کوی پرویت؟

- مه به سنت نه وه یه به ته مام له کوی لا بدهم... له کوی بزیم؟... باوه ر بکه... هیشتا نازانم!..

- یانی هیشتا پریارت نه داوه؟

هه ردوو گویگره که، له قاقایان دا. گه نجه نه سمه رکه پرسی:

- نه دی نم بوخچه یه چیه، رنکه نه مه هه موو مولک و ماله که ت بیت!

فهرمانبهره که پوو سوړه که، به وپه ری شادییه وه هه لیدایه:

- گره و ده که م وایه! هیچ جانتاو شتیکی ترت له نیو نه م فارگونه دا نییه. به هر حال هه ژاری عه یب نییه!

که گه نجه موو زهرده که به و په پری نه ده به وه قسه کانی کابرای فرمانبهری سه لماند، دهر که وت که هرچی هه یه و نییه، دارو نه داری هر نه و بوخچه یه یه و له و بوخچه یه دایه!

فرمانبهره که، پاش نه وه ی له گه ل کوره نه سمه ره که دا به دوو قوئی تییر پیکه نین - سهیر نه وه بوو خاوه نی بوخچه که ش که سهیری نه وانی ده کرد، نه نجام که وت پیکه نین و نه مه هینده ی دی نه وانی هی نایه پیکه نین - له سهیری پوئی:

- به لام و پرای نه وه ش بوخچه که ت بایه خی خوئی هه یه. راسته پیاو ده توانی مهرج بکات که سهکی زیپری تیا نییه، نه سهکی زیپری ناپلیون، نه سهکی زیپری فردریک و نه سهکی زیپری هولاندی تیا نییه، پیاو یه کسه ره به لبادی دهوری پیلاوه بیانیه کانتا نه وه ی بو دهرده که وی. به لام نه گهر راست بی و خزمایه تیت ده گه ل خاجه نه رال یه پانچیندا هه بی، ههنگی بوخچه که ت بایه خیکی گه وره په یدا ده کات. هه لبه ته نه گهر لی تیک نه چوو بی و به سه هوو خه یال خات جه نه رالت نه کرد بی به خزمی خو ت. زور جار شتی وا ده بی ت... ئیدی پیاو خه یالی ده روات و بو نمونه به بالی خه یال ده فریت!...

گه نجه موو زهرده که، هه لیدایه و گوتی:

- هه ق به تو یه! راست ده کی! وا بزائم من هه له م. خا جه نه رال. هر به حال خزم ده بی و نابی، بو یه هیچ پیم سهیر نه بوو که وه لامی نه دامه وه. چاوه پروانی نه وه م ده کرد که وه لام نه داته وه.

- که واته پارهی پوستر کردنی نامه که ت به فریو چوو، ها!... ده ی گوی مه ده یه، هیچ نه بی گله یی نه وه ت لی ناکری که پیاویکی ساده و ساکارو بی گهر دو راست گونیت. نه مانه خه سه له تی جوانن، شایه نی ستایشن. ها!... سه باره ت به خا جه نه رال یه پانچین من ده یناسم، چونکه که سیکی زور ناسراو به ناویانگه. به لام سه باره ت به مه رحوم با فلیشچوف، که له سویسرا مه سره فی ده کی شایت، نه ویشم ده ناسی، هه لبه ته نه گهر مه به سستی تو نیکولا ئاندری فیچ با فلیشچوف بی، چونکه دوو ناموزا به هه مان نه و ناوه وه هه بوون. یه کیکیان تا ئیستاش له قرم ده ژی، به لام مه رحوم نیکولا ئاندری فیچ، پیاویکی به ریزو خاوه ن ده سه لات و ده سترو بوو، له سه رده م و روزگاری خو یدا چوار هزار په عیه تی هه بوو... به لی...

گه نجه موو زهرده که، که به چه سه او ی و کونجک او ی ده پروانیه نه و کابرایه ی که پیده چوو هه موو شتی ک بزانی ت، و گوتی:

- به لی نه وه! دروسته ناوی نیکولا ئاندری فیچ بوو.

نه م جو ره خه لکه هه موو شترانه، نه ک جار جاری، به لکو زور جار له نیو هه ندی تو یژی کو مه لایه تی تایبه تیدا ده بینرین... نه وانه هه موو شتی ک ده زانن، چونکه زور فزولین و هوش و گو شیان به یه ک ناراسته دا کار ده کات، دیاره نه مه به گو یره ی لی کدانه وه ی هزر قانانی هاو چه رخ ده گه ری ته وه بو نه وه ی که هیچ کارو خه میکی جدیدان نییه که می شکیان مژوول بکات. جا ئیمه که ده لی ن "نه وانه هه موو شتی ک ده زانن" ده بی نه وه بزانی که مه یدانی زانین و زانیاریه کانیان سنووردارو ته نگه. زانیاریه کانیان له باز نه و چوار چیوه ی نه م جو ره شتانه دایه: فلان فرمانبهری گه وره له کو ی کار ده کات، په یوه ندییه کانی چیوه و چونه، چه ندی سه روه ت و سامان هه یه، له چ

شارو دهقهریکدا فرماندار بووه، کی ژنیه تی، ئەو جیاوازیه ی ژنه که ی بوی هیئاوه چهنده، کوپه مام و خاله کانی کین، کی خزمی خه زووری سه پانی شیخی تی و... هتد، ئەوانه هه هه موو ئەو شتانه به باشی ده زانن. جا ئەم (هه موو شت زانانه) به زوری خه لکانیکی فشه که ری فیشالبازی لات و له ویرن و مووچه و ده رامه تی مانگانه یان له هه قده پۆبلان تینا په ری تی. هه لبه ته ئەو خه لکانه ی، ئەم (هه موو شت زانانه) هه موو شتیکیان ده باره ده زانن، به خویشیان نازانن، به چ نیازی ئەو زانیاریانه ده باره ی وان کو ده که نه وه. به لام زۆربه ی ئەوانه گوايه هه موو شتیکی ده زانن، زۆر به م معلوماتانه ی خو ده نازن و به زانستی راسته قینه و بی چه ندو چوونی ده زانن و به مایه ی ریزو حورمه تی خویانی ده زانن و له زه تیکی روحی و دهرونی گه وری لیده بینن و ئارامی و ئاسووده یی که فیکری گه وریان پی ده به خشیت. به کورتیه که ی شتیکی موغری و فریبو که. من زانایان، ئەدیبان، شاعیران و سیاسه توانانم دیتوو ه که له ریگه ی ئەم جو ره زانیاریه وه گه ییوو نه ته ئاوات و ئامانجی به رزو ئاسووده یی روحی و ئارامی دهرونی خویان له مه دا دیتوو ته وه، به هوی ئەمه وه له بواری کاری خویاندا گه ییوو نه ته پۆست و پایه.

به دریزی ئەم گفتوگویه، گه نجه ئەسمه ره که هه ر باویشکی ده دا، بی ئامانج و مه به ست له په نجه ره که وه ده پروانییه ده ری. دیار بوو په له یه تی که بگاته جی. په ریشان، زۆر په ریشان و نیگه ران ده هاته به رچاو، ئەوه نده خه مین بوو، که په فتاریشی غه ریب و نا ئاسایی ده ینواند. وا ده هاته به رچاو که گوی ده گری، به لام هیچی نه ده ژنه وت. هه ندیجار ده تگوت ته مه شا ده کات، بی ئەوه ی هیچ ببینی، ئەوسا به بی هیچ هویه ک ده که وه ته پیکه نین.

کابرای ده موچاو زیپکاو ی، له نا کاو پرووی کرده گه نجه موو زه رده بوخچه به ده سته که و گوتی:

– ببوره... ده کری بزانه جه نابت کیی؟

گه نجه موو زه رده که، به که سه رو به دلکی پاکه وه به رسقی دایه وه:

– من میرزاده (لیون نیکولایوفیچ میشکین)م

فه رمان به ره که، مات و خه یالای گوتی:

– میر میشکین، لیون نیکولایوفیچ میشکین؟ نایناسم، ئەم ناوهم نه بیستوو... قهت به رگویم نه که وتوو. هه لبه ته مه به ستم ئەوه نییه که ئەم ناوهم نه بیستوو، ئەمه ناویکی میژووییه* و له میژووه که کارامازیندا* ناوی هاتوو. نا، به لکو مه به ستم تویه. پیموایه ئەمرو له هیچ شوینی کدا که س ناوی مالباتی میرانی میشکین نایه نی، و بنه ماله که یان کوژاوه ته وه و ناویان له کوله که ی ته ریشدا نه ماوه.

میرزاده، به په له هه لیدایه و گوتی:

– دروسته! جگه له من که سیان نه ماوه، جگه له من هیچ میریکی دی به و ناوه وه نییه. دلنیام من دوا نه فه ری ئەو مالبات و بنه ماله یه م. باب و باپیرانی من خه لکانیکی ده و له مه ند نه بوون، به لکو له و ورده مولکدارانه بوون که زهوی و زاره کانیان به خویان ره عه مه لدینا و ده یان کیلا... به لام باجم مولازم دووه می سوپا بوو، ده رچووی کولیجی جه نگ بوو. جا به ری که وت خات

جەنەرال(يەپانچين)ش لە بنەمالەى ميرانى ميشكىنە، ئىدى نازانم ئەمە چۆنە و چۆن بوو!ئەوئىش
دوا بەرەى تيرەى خۆيەتى.

كابراى فەرمانبەر بە دەم قاقايەكى تەوساميزەوہ گوتى:

- ھا، ھا، ھا! دوا بەرەى تيرەى خۆيەتى! ھا، ھا، ھا! بەراستى وشەبازىكى بە تواناى.

يارۆى ئەسمەريش پىكەنى. لى يارۆى موو زەرد، سەر سامى ئەوہ بوو، كە توانى بووى ئەو

گەمەيە - با زۆريش سەر كەوتوو نەبووبى - بە وشەكە بكات. دواى تۆزى لەسەرى رۆيى:

- باوەر بكة، من ئەو قسەيەم ھەروا، بى ھىچ مەبەستىك و بى پىركردنەوہ، كرد!

فەرمانبەرەكە بە دەم بزەيەكەوہ بۆى سەلماند:

- بەلى، بەلى، ھەستم پىكرد!

كابراى ئەسمەر لە ناكاو لىي پرسی:

- باشە ميرزادە بلى بزانم، تۆ لەوى ھىچ لە مامۆستاكەتەوہ فير بوويت؟ ھىچت خويندوہ؟

- ئەى ماناى چى ...

- بەلام من قەت رۆزى لە رۆزان ھىچ كەسيك ھىچى فير نەكردووم....

ميرزادە، بەنيمچە پۆزشيكەوہ گوتى:

- بە ھەرحال، من كەمىك خويندوہ، ئەويش بە پچر پچرى! بە ھوى نەخوشيەكەمەوہ،

دەيانگوت بەكەلكى خويندنى بەردەوامو بە زەبت و پەبت نايەم!

يارۆى ئەسمەر لە ناكاو پرسی:

- باشە تۆ بنەمالەى روگوژين دەناسيت؟

- نەخىر، نايانناسم. بە ھەرحال من لە رووسىادا خەلكىكى زۆر كەم دەناسم. روگوژين، ناوى

تۆيە ؟

- بەلى، من (روگوژين)م، پارفيون روگوژين-م.

فەرمانبەرەكە، بە بايەخىكى زۆرەوہ ھەليدايەو گوتى:

- پارفيون ؟ راوہستە... يانى تۆ يەككى لە بنەمالەى ئەو روگوژينەى كە...

يارۆى ئەسمەر قسەكەى پى بى:

- بەلى، يەككىم لەوان، لەوان بە خۇيان.

يارۆى ئەسمەر، لە ھەولەى گفتوگۆكەوہ دەگەل ميرزادەدا، تا ئەو كاتە زارى لە زارى

فەرمانبەرە كەپوو سوڤرەكە نەگەرابوو.

فەرمانبەرەكە سەرسامو ھەپەساو چاوى تى بى و گوتى:

- بەلام... سەيرە... شتى وا دەبى ؟

ھەنگى سىماى گوڤا، نەك ھەر ريزو حورمەت، بەلكو نيگەرانى و ماستاوجيەتى و ترسيشى

ليدەبارى، و لەسەر قسەكەى خۆى رۆيى.

- تۆ خزمى سيمون پارفيونوفىچ روگوژين، نيت، ئەو بورژوا فەخريە و يراسيەى* كە نزيكەى

مانگىك لەوہ پيش مردو دوو مليون و نيو، رۆبلى لە پاش بە جى ما؟

روگوژین، به تهوسهوهو بیئنهوهی له خوی بگری تهمهشای بکات، گوتی:

– تو له کوی دهزانی دوو ملیون و نیوی له پاش بهجیماوه؟

ئهوسا چاویکی له میرزاده داگرت و لهسهری رویی:

– ئەمانه سهیرن! بلی ئیوه ههقتان بهسهر خه‌لکییهوه چیه، چیتان پیدهپریت وا دهکهونه تاقیبی ئهوه خه‌لکه؟ راسته بابم مانگی رابردوو مرد. من حالی حازر، که یهک مانگ دواکهوتووم، له پسخوفهوه دیم. تهماشای حالی شه‌پرپوم بکه، ههر به ناو پیلاوم له پیاده، باوه‌ر بکه خاوه‌نی دیناریکی خوم نیم. نه برا خویری و خاوه‌ناسهکه‌م و نه دایکم، نه تاچه پولیکیان بو ناردم و نه به‌نامه‌یهکی دوو دیری ناگاداریان کردم‌هوه! ههر به سه‌گیانیش نه‌زانیم! یهک مانگی ره‌به‌چه له پسخوف، به دهم له‌رزوتاوه له جیدا کهوتووم.

فرمانبه‌ره‌که دهسته‌کانی بو ناسمان به‌رز کردنهوه و گوتی:

– جا ئیستا به‌لای که‌مه‌وه له عه‌ردیکا یهک ملیون و بگره زیاتریش وهرده‌گریت! خوا نه‌پریت!

روگوژین به تو‌ره‌یی دهسته‌کانی جولاندو گوتی:

– ئه‌ری من نایم تو بیلی، به‌وچی، ئەمه چی په‌یوه‌ندییه‌کی به‌وه‌وه هه‌یه؟ خو ئەگه‌ر خوت باویته سهر ده‌ست و لاقیشم تاچه قروشیکت ناده‌می!

– من ئه‌وه ده‌که‌م، خوم داویمه‌ سهر لاق، چ ده‌لیی؟

– تو ته‌مه‌شای ئەم پیاوه! پیم‌گوتیت هیچت ناده‌می، ئەگه‌ر یهک هه‌فته‌ی ته‌واو له به‌رده‌مما بره‌قسیت و سوورم بو‌ده‌ی تاچه قروشیکت ناده‌می!

– که‌یفی خوته! مه‌ده‌یه! هیچم مه‌ده‌یه، من شایسته‌ی ئه‌وه نیم هیچم به‌دیتی. به‌لام من ههر بو‌ت ده‌ره‌قسم. سوورت بو‌ده‌م. ژنه‌که‌م، من‌داله بچوکه‌کانم به‌جی دایم، و دیم له‌به‌ر ده‌مت ده‌ره‌قسم، له‌به‌ر خاتری توو بو‌خووشی توو هه‌موو کاریک ده‌که‌م، ههر بو‌خووشی توو...

گه‌نجه ئەسه‌مه‌ره‌که، به قیزه‌وه تفیکی روکرده‌ زه‌وی و گوتی:

– عه‌مرت نه‌می‌نی، داوه‌شیی!

ئه‌وجا رووی ده‌می کرده‌ میرزاده:

– پینچ هه‌فته‌یه‌ک به‌ر له ئیستا، ریک وه‌کو ئیستای توو بووم. به‌خوو پریاسکه‌یه‌کی بچوکه‌وه، له‌مالی بایم هه‌لاتم و چووم بو‌لای پورم له شاری پسخوف. له‌وینده‌ر نه‌خوش که‌وتم، له‌و ماوه‌یه‌دا بایم مرد! سه‌کته‌ لیی دا! رحمه‌ت له‌ گوره‌که‌ی! باوه‌ر بکه ئەگه‌ر فریای خو نه‌که‌وتبام و هه‌لنه‌هاتبام، به‌گیانی ئه‌و میرزاده‌یه ده‌یکوشتم!

میرزاده، که به کونجک‌اوی ده‌یروانییه ئەم ملیونیه‌ره‌ه‌وه‌کوئه، به‌وپه‌ری هیمنی گوتی:

– دیاره تو‌ره‌ت کردووه، وا نییه؟

ههر چه‌نده ئەم میراته‌و ئەم ملیونه، جیگه‌ی بایه‌خ بوون، به‌لام میرزاده سهری له شتیکی دی، له شتیکی جیا‌وا‌تر سوورما بوو. له‌لایه‌کی تریشه‌وه روگوژین، هاونشینی و هاوده‌می میرزاده‌ی پی‌خوش بوو و متمانه‌ی پی‌هه‌بوو. وپرای ئه‌وه‌ش پیاو هه‌ستی ده‌کرد وه‌کو پیوستیه‌کی میکانیکی نه‌ک پیوستیه‌کی ده‌روونی قسانی ده‌کرد. بو‌ره‌وانده‌وه‌ی ته‌نیایی خوی نه‌ک بو

دواندنی بهرانبه‌ره‌که‌ی قسه‌ی ده‌کرد، جوړه خه‌م و په‌ژاره‌یه‌ک بۆ قسه‌کردنی هانده‌دا، ته‌نیا له‌به‌ر
ئوه قسه‌ی ده‌کرد که ه‌اوده‌میکی هه‌بیټ. گرینگ ئوه بوو قسان بکات. دیاربوو که هیشتا
تایه‌که به‌ری نه‌دا بوو و، وپینه‌ی ده‌کرد.

به‌لام فه‌رمانبه‌ره‌که، هه‌ناسه‌ی له خۆی بپری بوو، ریاکارانه چاوی بپری بووه ده‌می روگوژین و
بۆ تاقه ساتیک نه‌ی ده‌گواسته‌وه، هه‌ر وشه‌یه‌کی ئه‌وی به‌جوړی هه‌لده‌سه‌نگاند وه‌کو ئه‌وه‌ی
مرواری بن.

– بۆ توږه بوون، نه‌گه‌ر بللی توږه بوو. هه‌لبه‌ته نه‌هه‌قیشتی نه‌بوو. به‌لام تاوانباری گه‌وره له
هه‌موو مه‌سه‌له‌که‌دا براهه‌م بوو. دایکم هیچ خه‌تایه‌کی نه‌بوو، گله‌یی لیناکریت، پیره‌ژنیکه
هه‌میشه سه‌ری له‌به‌ر خۆ ناوه‌و خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی کتیبی دوعا و ویردو ژیان پیاوچاکان و
خواناسانه. روژ تا ئیواری ده‌گه‌ل پیره‌ژنانی هاوته‌مه‌نی خۆیدا خه‌ریکی قسانه. سیمونی برام
هه‌مه کاره‌ی ماله‌که‌یه، قسه، قسه‌ی ئه‌وه، بپریار، بپریاری ئه‌وه. به‌لام بۆچی خه‌به‌ریان نه‌دامی؟
شته‌که دیاره! راسته من له‌و کاته‌دا هۆشم به‌ خۆ نه‌بوو. ده‌لین گوايه بروسکه‌یه‌کیان بۆ
ناردبووم. به‌لام بروسکه‌که گه‌یی بووه ده‌ستی پورم. پورم، که سی سال بوو بیوه‌ژن بوو، هه‌موو
کاتی خۆی، له به‌یانیه‌وه تا ئیواری ده‌گه‌ل ژنانی شینۆکه‌دا، به‌ باسی مه‌سیح ده‌برده سه‌ر.
راسته پورم ره‌به‌نیته نییه، له‌و ژنانه نییه پیاان ده‌گوتریت ره‌به‌نیته، به‌لام هه‌زار خۆزگه به
ره‌به‌نیته. که بروسکه‌که ده‌بینی زاره‌تیره‌ک ده‌بیټ، بیئه‌وه‌ی بیکاته‌وه، ریک ده‌بیات بۆ
پولیسخانه، که تا ئیستاش هه‌ر له‌ویندوره. ئه‌وه‌ی که یارمه‌تی دام ته‌نیا قاسیلی قاسیلیوفیچ
کونیف بوو که نامه‌ی بۆ ناردم و له هه‌موو شتی‌ک ناگاداری کردمه‌وه. نووسی بووی که براهه‌م
هه‌موو شه‌وه‌که‌ی به‌وه بردبووه سه‌ر که ریشوه زی‌ره‌که‌کانی، چه‌رچه‌فه زی‌رفه‌کانی سه‌ر
تابوته‌که‌ی بابمی بپری بوو، به‌و بیانوه‌ی که زور "گران قیمة‌تن". ده‌زانی نه‌گه‌ر به‌موی ده‌توانم
هه‌واله‌ی سیبریای بکه‌م، چونکه ئه‌م کاره پیشیل کردنی موقه‌ده‌ساته‌کانه!...

روگوژین (گه‌نجه ئه‌سمه‌ره‌که) دوا‌ی ئه‌و قسانه رووی کرده فه‌رمانبه‌ره‌که‌و له‌سه‌ری رو‌یی:

– ئه‌های دا‌هۆله‌فه‌نی! یاسا چ ده‌لی؟ ئه‌مه پیشیلکردنی موقه‌ده‌سات نییه؟

فه‌رمانبه‌ره‌که، به‌ خۆشحالییه‌وه بۆی سه‌لماند:

– بیگومان، پیشیلکردنه‌و نه‌ولاتریش!

– یانی شایه‌نی ئه‌وه‌یه هه‌واله‌ی سیبریا بکریت، وانیه؟

– راسته، هه‌واله‌ی سیبریا بکریت، قۆلبه‌ست بکری و یه‌کسه‌ر هه‌واله‌ی سیبریا بکریت!.

روگوژین، رووی کرده‌وه میرزاده‌و له‌سه‌ری رو‌یی:

– ئیستا هه‌موویان وا ده‌زانن من هیشتا نه‌خۆشم، به‌لام من بیئه‌وه‌ی به‌ که‌س بلیم، یان که‌س له
هیچ شتی‌ک ناگادار بکه‌مه‌وه، سه‌ریاری ئه‌وه‌ی هیشتا هه‌ر نه‌خۆش و بی‌تاقه‌تم، سواری قیتار
بووم، هاتووم تا غافلگیریان بکه‌م! ئیدی ئه‌ی برا نازیزه‌که‌م، سیمون سیمونوفیچ – ی نازیز!
له‌سه‌رته ده‌رگام لی بکه‌یته‌وه، پیشوازیم بکه‌یت! من چاک ده‌زانم که بابمی لی‌پرده‌کردم، لی‌می تیژ

دهكرد! جا ليڙهه پياو هه ق بلي، من به حه قيقهه له بهر خاتري ناستاسيا فيليپوڤنا، بام زور
ئه زيهه دا، ئه مه حه قيقهه ته. له وهه هه من خه تابار بووم. شه يتان له خسته ي بردم!

فهرمان بهر كه، ريبازانه قسه كه ي نه وي دوباره كرده وه وه كو يه كيڤ چينه له يادگه ي خوي
بكات و شتيك وه بير بيني ته وه پرسى:

- له بهر خاتري ناستاسيا فيليپوڤنا ؟

روگوژين، به تو په يي به رويا هه لشاخي و گوتي:

- فشه مه كه، تو هيچ شتيكي ده رباره نازانيت! هه ناي ناسيت!

فهرمان بهر فه ني، به سيمايه كي سه ركه وتو وانه وه به رسقي دايه وه:

- با، ده يناسم!

- واز بينه، چي زوره، ئا فره تي ناستاسيا ناو، له دنيا دا زوره! به لام تو، با ريڤ و ره وان پيت بليم،
كه پياويكي روودارو زور زور بي شه رمي.

ئه و جا رووي كرده ميرزاده و له سه ري پويي:

- ئا... پيشوه خته ده زماني، پيشوه خته ده زماني كه تووشم ده بيت به تووشى كابرايه كي وه كو
ئه مه وه!

كابراي فهرمان بهر به په له دوباره ي كرده وه:

- زور له گينه بيناسم. ليبيديف هه موو شتيك ده زماني. جه نابت گله يي له من ده كه يت كه نا يناسم،
هيچي له باره وه نازانم، ئه دي ئه گهر ناسيم، كه واته با بو تي باس بكه م: ئه م ناستاسيا
فيليپوڤنايه، هه مان ئه و ژنه يه كه بابت له سه ر وي به دارعاسا گويزه كه ي داركاري كرديت و، ناوي
شوره ت و خانه واده يي ئه و ژنه پاراشكوفايه. له بنه ماله يه كي به ريزو حورمه ته، ئه و يش له پيستي
خويدا، دو تميري كه بو خوي، ئه وه يه ك. دوو، په يوه ندي به پياويكه وه هه يه ناوي توتسكي،
ئافاناسي ئيقانوفيج توتسكييه و، جگه له و په يوه ندي به هيچ كه سيكي ديكه وه نيبه. ئه م پياوه
يه كي كه له مهلاك و سه رمايه داره گه وره كان، چه ندين كومپانيا به رپوه ده بات، دوستايه تيه كي
نزيكي ده گه ل جه نه رال يه پانچين دا هه يه...

روگوژين، به سه رساميه يه كي زوره وه گوتي:

- عه جايه ب! له وه ده چي تو به راستي ناگات له هه موو شتيك هه بيت! شه يتان به نه حله ت بي!
به راستي ده يناسيت، هه موو شتيك ده زانيت!

- هه موو شتيك! ليبيديف هه موو شتيك ده زانيت! جا جه نابي به ريز، با ئه وه شت عه رز بكه م، من
له و دوايانه دا دوو دانه مانگي خشت، هه رچي شوين هه يه له گه ل ليخاچوفدا، ئالكسي
ليخاچوف دا وه كو ده ليل و رينوين گه راوم. ئه و يش بابي له ده ست دابوو. به و حيسابه ي من
هه موو په ناو په سييران و، كون و كه له به ران شاره زام، واي ليها ت نه يده تواني به بي ليبيديف تاقه
هه نگاو يك بنيت. حالي حازر، له بهر قه رزداري له زنداندايه. ئيدي له و گه شت و گه رانه ماندا هه لي
بو هه لكه وت كه ئاشنايه تي و ميانه ده گه ل ئارمانس، كورالي*، دو تميرپا تكيه و، ناستاسيا
فيليپوڤنا و زور ئا فره تي ديكه دا په يدا بكات.

روگوژین، که لیوه کانی زهرد هه لگه پان و که وتنه ته ته له، نیگایه کی توپه ی کرد و گوتی:

– ناستاسیا فیلیپوڤنا؟ مه بهست ئه وه یه په یوه ندی ده گه ل لیخاچوڤ دا هه بوو؟

لیبیدیڤ، به له ز بهرسقی دایه وه:

– نا، نا، هه رگیز شتی وا نه بووه نییه! لیخاچوڤ، به هه موو ده له مه ندییه کی خویه وه، قهت روژی له روژان نه یه توانی به و مه رامه بگات که ده یویست . ناستاسیا، وه کو نارمانس نه بوو. ته نیا په یوه ندی ده گه ل توتسکی دا هه بوو، جگه له توتسکی په یوه ندی ده گه ل هیچ پیاویکی تر دا نه بوو. هه موو شه ویک له لوژه که ی خویدا له شانۆ، ئیدی (ئوپرای گه وره) یان (شانۆی فهره نسی) دا داده نیشییت. باکی به وه نییه که ئه فسه ره کان له به یینی خویاندا چی پی ده لئین و چوئی باس ده کهن، چونکه ناتوان هیچ له که یه کی پیوه بنهن، هیچ شتیکی له سه ر بکه ن به مال. ئه و په ره که ی ده توان بلئین: ئه و تا! ته مه شا! ئه وه ناستاسیا فیلیپوڤنا ی به نیوبانگه! له وه زیاتر ناتوان هیچی تر بلئین، چونکه هیچ زه میکی تری پیوه نییه!

روگوژین، برۆکانی ویکه ینا یه وه، چاره ی گرژ کرد و گوتی:

– دروسته، وایه (زالیوژیف) ش کاتی خوی هه مان شتی بو گپرامه وه. له بیرمه روژیک به شه قامی نفسکیدا ریم ده کرد، کوئه پالتویه کی بایم له بهر بوو، سی سال بوو هه ر ئه و کوئه پالتویه م له بهر بوو، که دیتم خانم له موغازه یه که وه ده رکه وت و چوو سواری گالیسکه که ی بییت، تف راکه به ره و پیری، هه ر که دیتم هه ستم کرد ئاگریکی بی ئامان به ریووه جه سته و هه ناوم. دوا ی ئه وه ریکه وتی (زالیوژیف) م کرد. زالیوژیف وه کو من نه بوو. ریک و پیک و شیکپوش، ده تگوت شاگرد به ره ره، عه یه نه کیکی یه ک چاوی له چاو کرد بوو. که چی ئیمه له مالی بایماندا پیلاوه شرمان له پی ده کرد، خواردنمان شو ربای که له رم بوو. زالیوژیف پیی گوتم: "ئهم ژنه خواردنی خه لکی وه کو تو نییه. ئه مه دو تمیره*." ئه مه ناوی ناستاسیا فیلیپوڤنا یه و ناوی شو ره ت و خانه واده ییشی پاراشکوفایه. له گه ل توتسکیدا ده ژی. ئه م توتسکیه داماره نازانی چو ن خوی له ده ستی زرگار بکات. ئاخو چو وه ته ساله وه، ته مه نی – په نجاو پینج ساله – ده یه وی ده گه ل جو اتترین ئافره تی پترسبۆرگدا زه ماوه ند بکات!

ئه و جا زالیوژیف که وته ئه وه ی قه ناعه تم پیبکات که من ده توانم شه وی ناستاسیا فیلیپوڤنا له لوژه که ی خویدا، له (شانۆی گه وره) دا که ئه م شه و شانۆ نامه یه کی بالیی تیا پیشکه ش ده کریت، ببینم. بایم قهت ریی نه ده داین بچینه بالی. ئه گه ر داوا ی شتی وامان کردبا، بیگومان به کوشتن ده یکوشتین! به و حاله شه وه من توانیم بو ماوه ی سه عاتیکی خو م بدزمه وه. جاریکی دیکه ناستاسیا فیلیپوڤنا م دیته وه. ئه و شه وه هه تا به یانی خه و نه چووه چاوانم. به یانییه که ی، بابی ره حمه تیم دوو کو مپیاله ی دامی که هه ر یه کیکیان بایی پینج هه زار رو بل بوو، گوتی: برۆ بیانفرۆشه. پاشان بچو بو نووسینگه که ی ئاندرییف و قه رزیکی حه وت هه زارو پینج سه د رو بلی لامانه بیده ره وه به په له و بی دوا که وتن باقیه که م بو بینه وه. له ماله وه چاوه پروانت ده که م. هه ردوو کو مپیاله که م فرۆشت، پاره که م وه رگرت، به لام نه چووم بو لای ئاندرییف، به لکو یه که راست چووم بو (موغازه ی ئینگلیزی)، جووتی گواره م هه لئیزارد که هه ر یه که یان ئه لماسیکی به درشتی

بوندقیکی پیوه بوو. هر دههزار رۆبله کهم داو هیشتا چوار سهد رۆبلی کهم بوو، به لآم که ناوی خۆم گوت یاروی بازرگان باوه پری پیکردم و قاییل بوو. گواره کانم بردو یه کراست چووم بۆ لای زالیوژیف و پیم گوت: "دهی هاوپی با برۆین بۆ لای ناستاسیا فیلیپوئنا!" . به دوو قۆلی کهوتینه پری. وام لیها تبوو ههستم نه ده کرد به سهر عاریددا ده پۆم، ده ور بهری خۆم نه ده بیینی و یه کسه ر خۆمان به هۆلی پیشوازییه کهی نه ودا کرد! به خۆی هاته پیشوازییمان، لی من له و ساته دا زاتم نه کرد خۆمی پی بناسینم. به لآم زالیوژیف گوتی: "ئه مه دیاریی پارفیون روگوژینه، به و بۆنه یه وه که دوینی تۆ بینیه، جا تکام وایه به لوتفی خۆت قه بوولی بکهیت." ناستاسیا، قوتوو کهی کرده وه، نیگایه کی وردی گواره کانن کرد، نه و جا به دم بزیه که وه گوتی: "بی زه حمهت به ناوی منه وه، له جیاتی من سوپاسی هاوپی کهت ناغای روگوژین بکه، بۆ نه و زه حمه تهی کی شوا یه تهی!" نه و جا خوا حافیزی لی کردین و پوی. خۆزگه نه و رۆژه ده مردم و به رم به دا وه نه ده کرد، نازانم بۆچی نه و رۆژه نه مردم! نه له هقی من وا چوو بووم که به زندوویه تهی نه گه پیمه وه. نه وهی له هه موو شتیکی پتر توپه ی کردم نه وه بوو، نه و حه یوانه، زالیوژیف هه موو چاکه و پیوا ه تهی که ی کرد به هی خۆی. من به بالآ کورته کهم و جله کۆنه کانمه وه که له جلی خۆلام و خزمه تکاران ده چوو، له وینده ر وه ستا بووم، به شه رمه وه چاوانم پری بووه نه و. به لآم زالیوژیف، تازه ترین مۆدی جلی له به ر کرد بوو، بۆنی له خۆی دا بوو، قژی نیگرو کرد بوو، رۆنی لی دا بوو، ئیدی ژیا نی لی هه لده قولا، ده مو چاری پر شنگی ده دا، بۆینبا خیکی خانه خانه ی له مل به ستبوو، ئیدی بزهی له لیو ده باری و به رده وام ئیکلامی بۆ ده کردو له به ری ده نوشتا یه وه، ئیدی دلنیا بووم که ناستاسیا به هه له نه وی به من زانیوه. نه وی به خودانی دیارییه که زانیوه. که هاتینه ده ره وه به توپه یی پیم گوت: "نه خه له تابی، بیر له و بکه یه وه که کلاوم بکه یه سه ر، تی ده گه ی؟" گوتی: "خۆزگه ده مزانی چۆن وچ جوابیکی سیمون پارفیون نیچ ده ده یه وه!" با وه پ بکه ن، له و کاته دا حه زم ده کرد خۆم بکه مه روبا ری که وه بۆ مال نه گه پیمه وه. پاشان له دلنی خۆدا گوتم: "نا، شته که نه وه نده ش گرینگ نییه!" وه کو یه کیکی بو ناو ناگر پروات، به و نا وایه بۆ مال گه رامه وه. لی بییدیف، له بن لیوانه وه و به سه رسامی گوتی:

— نه لالا، نه لالا...

وه و جا رووی ده می کرده میرزاده و گوتی:

— بابی ره حمه تهی ناماده بوو له سه ر ده رۆبل، زه لامیک بکوژیته، چ جایی ده هه زار رۆبل!

میرزاده، به کونجکاوای ده پروانییه روگوژین که له و ده مه دا هینده ی دی رهنگی زهرد هه لگه پابوو.

روگوژین گوتی:

— هه ر کوشتن؟ تۆچی له مباره یه وه ده زانی؟

نه و جا رووی کرده میرزاده و له سه ری و رۆبی و گوتی:

— هه لبه ته باجم داوی ماوه یه کی کهم به هه موو شتیکی زانی (زالیوژیف) ش مه سه له که ی بۆ دووم و خه پاتیش ده گپرایه وه، دنیا ی لی پر کردم. باجم بردمیه ژوو ریکی قاتی سه ره وه، ده ست و لاقی

بهستمهوه، دهستی دایه داریک و بگره کویت دیشیت، یه دانه سهعاتی تهواو دارکاری کردم. گوتی: "هیشتا له کویتنه، چیت دیوه، ئەمه تهنیا بهرکوله، پراوهسته بۆم تا شهوی دیمهوه، ههنگی دهرهقهتت دیم! مهگهر ههر خۆم بزانه چ شهویکی خۆش و چ شهویکی قوولت بۆ فهراههه دهکهه!". دهزانی دواي ئهوه چی کرد؟ به خۆی چوو بۆ لای ناستاسیا فیلیپوونا، به سهری سپیهوه چو بۆلای، خۆی له بهر پییانی هاویشته، کهوته لالانهوهو پارانهوهو گریان. ئەنجام ئهویش قوتوهکه دینی و بۆی توپ دهوات و دهلیت: "پیره میر، بگره، ئهوه گواره کانت! نیستاکه بۆم دهرکهوت، پارفیون بهو ریسکه به دهستی هیناون ده ئهوهنده لهلام بهنرخ تر بوون! ریزو سلأوم بگهیهنه به پارفیون!".

ئهوسا، به رهزامهندی دایکم چووم بیست و پینچ رۆبلم له سیرگی پرتوشین قهرز کرد، سواری قیتار بووم و پسکوف خۆت بگره وا هاتم. که گه بیمه ئهویندهر، تاوله رز گرتمی ئەمما تاوله رز. پیره ژنان له دهورم خپ بوونهوهو کتیبانیان هیناو کهوتنه و یردو دوعا خویندن. ئیدی به حالی بی حالی وه چهپه سا بووم. پاشان وه دهرکهوتم، کهوتمه گهران به کاباری و مهیخانه کاند، دوا قرۆشم خهرج کرد، هه موو شه وه کهم له کوچه و کۆلانان به سهر برد، هیلاک و ماندوو، خهریک بوو له مهستیدا بمرم، تا رۆژیش بووهوه ههر و پینهه ده کرد. تومه ز شهوی کسۆکان لیم خپ بوونه تهوهو لستیویانمه تهوهو قه پالایان لیگرتووم. و زۆر به زهحمهت وه هۆش هاتوومه تهوه.

لیبیدیف، له کاتیکا دهسته کانی هه لده گلوخت و به دهم پیکه نینیکی ته وسامیزه وه، گوتی:

— ها، ها! نها هه موومان زیاتر ناستاسیامان بۆ دهرکهوت و ناسیمان، مه سه له ههر ئه و جووته گواره یه نییه، له ئیستا به دواوه ئه وهنده ی دیاری به سه ردا ده باری که...

روگوژین، باسکی لیبیدیفی گرت و به توپه یی پییدا هه لشاخی:

— قه سه م به خوا... یه ک قسه ی قۆپ دهر باری ناستاسیا بکه ی ماره نه جنت ده کهم.. ئه وه نده ت تی هه لده دم که... نه لئی له گه ل لیخا چۆف دا سوو پراو یته وه، ناماده م به شه لاقان پیستت بگرووم.

— من شانازی به وه وه ده کهم! ئه وه بۆ من یادگار ییه، فه رموو ئه وه پشتی من و قامچی تو. ئه وه جاری وا گه ییشته ی!

قیتاره که، به ره به ره گه ییه ناو ویستگه که. هه رچه ند روگوژین گوتبووی، به دزییه وه به بی ئه وه ی کهس ناگادار بکات له بسکوفه وه وه ریکه وتوو. به لام چه ندین کهس له ویستگه که دا له چاوه پروانی ئه وه دا بوون، که چاویان پیکه وت کهوتنه بانگ کردن و کلاوه کانیان بۆ له سه ر داگرت.

روگوژین، که به دهم بزه یه کی سه رکه وتووانه و ماناداره وه ته مه شای ده کردن، به دهنگیکی نزم گوتی: "سهیره! زالیوژیف—ش هاتوو!

له ناکاو ئاوپری له میرزاده دایه وه گوتی:

— گوی بگره میرزاده، نازانه بۆچی چوو یته دل مه وه. ره نگه له بهر ئەمه بی که له م وهخت و ساته دا تووشت بووم. خو ئه و خوی پیه شم له هه مان وهخت و ساتدا بینی (به دهم ئه و قسه یه وه ناماژه ی بۆ لای لیبیدیف کرد) که چی خۆشم نه ویست، نه چوو ده لمه وه. میرزاده سه رم لییده. ئه و پیلاوه

شېرو ناشىرىنناھت لە كۆل دەكەمەوھ. چاكەتىكى زۆر جوانت دەدەمى، پالتۆيەكى بىلادى زۆر چاك و يەلەكىكى سىپى يان ھەر پەنگىكى تر كە بە دللى خۆت بى، بۆ دەدەمە دروون. گىرفانەكانت پەر دەكەم لە پارەو پول... ھەنگى دەچىن سەردانى ناستاسيا فيليپوڤنا دەكەين.. سەرم دەدەمى يان نا؟

لىبىدىڭ، بە پەروشەوھ گوتى:

– مىرزادە، بەگۆيى بگە، پىوى بە پىرتەوھ ھاتوھ! لە كىسى خۆتى مەدە!..

مىرزادە ھەستا، بە نەزاكەتەوھ تەوقەى دەگەل روگۆژىندا كرد، بەدەم و لەبىزىكى شىرىن بەرسقى داىەوھ:

– زۆر ھەزەدەكەم سەردانت بگەم. زۆر زۆر سوپاسى ئەو ھەموو لوتفەت دەكەم. لەوھىە ئەگەر دەرفەتم ھەبىت ھەر ئەمرو بىمە خزمەتت، ھەزەدەكەم بى پىچ و پەنا ئەوھت عەرزىكەم كە منىش تۆم زۆر بەدلە، ھەر لە ھەوھەلەوھ چوويته دلەوھو خۆشمويستى، بە تايبەتى كە باسى ھىكايەتى جووتە گوارەكەت بۆ كردم. تەنانەت پىش ئەوھى باسى گوارەكانىش بگەيت، ھەر خۆشەويست بووى لام، ھەرچەندە ھەندى گرزو مۆن بوويت. ھەرەھا سوپاست دەكەم بۆ ئەو پالتوو جلكانەى كە بە تەماى بىمەيتى. چونكە دەزانم بەو زوانە پىويستەم بەو جلكانە دەبىت، خۆ ھالى حازر تاقە قروشىك شك نابەم كە ئەو جۆرە جلكەى پىبىكرم.

– خەمت، من پارەم دەبىت، ئەم ئىواھىە دەبم بەخاوەن پارە. وەرە بۆ لام! خەمت نەبى!

فەرمانبەرەكە، ھەلىدايە:

– پارەى دەبىت، بەلى پارەى پىدەبىت، ئەم ئىواھىە، پىش ئەوھى دنيا تارىك بىت دەبى بە خاوەن پارە.

روگۆژىن پرسى:

– مىرزادە، پىش ھەموو شتى پىم بلى بەىنت دەگەل مېبازىدا چۆنە؟ ھەزى لىدەكەيت؟

– من.. من؟ نا! پىويستە ئەوھت پى بلىم... ديارە تۆ نايزانىت... من بە ھوى نەخۆشىيەكى زگماكەوھ، قەت تىكەلاوى ژنان نەبووم!

روگۆژىن گوتى:

– ئەگەر وا بى مىرزادە، تۆ پىاويكى بەراستى پاك و بىگەردى! ئىوھگەل خۆشەويستى خوان!

لىبىدىڭ، ھەر بۆ پىشتىوانى قسەكانى روگۆژىن گوتى:

– بەلى بەلى، ئەى ماناى چى، خوا خۆشى دەوین.

روگۆژىن، بە ئەمر كردنەوھ بە لىبىدىڭى گوت:

– تۆش دوام بگەوھ مىرزا بنووس!

بە سى قولى لە فارگۆنەكە دابەزىن. لىبىدىڭ ئاخىرى بە ئاواتى خۆى گەيى. زۆرى پىنەچوو جماعەتە پەر سەرو سەداكەى روگۆژىن، بەرەو شەقامى فونزىنسكى لايان دا. مىرزادە ناچار بوو بەرەو شەقامى لىتائىنا پىچ بگاتەوھ.

دنيا تەم و مژو ساردو سەرما بوو. ميرزاده پرسيارى ريگاگه‌ى له رييواران كرد. بۆى دەرکەوت
که هيشتا سى فەرسەخى بۆ ئەو شويئە ماوه که ئەو دەيه‌وى. بريارى دا گاليسکەيهک به کرى
بگريئ.

پەراويز:

* - قيتارى وارشو: خەلکى له هەندەرانەوه، له قيناو بەرلينەوه له ريگای (نايدکونن)هوه بۆ
پترسبۆرگ دەهاتن.

* - نایدکونن: دوايه‌مىن ويستگه‌ى بروسيایه له‌سەر سنوورى روسيا.

* - ئەمە ناويكى ميژووييه: ئەم ناوه بۆ تاقە جاريك له "ميژووه‌کەى کارامازين" دا هاتووه، له
سەده‌ى نۆزده‌دا، بەلام ئەم مالباته زۆرى نه‌خاياندوو که کوژاوه‌ته‌وه. رەنگه دۆستويفسكى بۆيه
ئەم ناوه‌ى هەلبێژارد بى - که له وشەى ميشکاوه (مشكى چکۆله) وەرگيراو - که ناماژە بيئ بۆ
تەيع و تەبيعه‌تى مته‌وازيه‌ى ئەم کاراکتەرە.

* - کارامازين: (نيکولا ميخائيلوفيتش کارامازين): ديروکنوسىکى به ناوبانگى روسيه (١٧٦٦ -
١٨٢٦)، دانەرى کتیبى "ميژووى ده‌وله‌تى روسى" يه، که بریتيه له دوازه بەرگ، که له سالى
١٨١٩ - ١٨٢٦ دا پاچقه‌ى فەره‌نسايى کراوه.

* - "... بۆرژواى فەخرى وىراسى": زۆربه‌ى هەر زۆرى بازرگانان، له ناوه‌پراستى سەده‌ى
نۆزده‌دا، فەلاح بوون و به هۆى بازرگانىيه‌وه ده‌وله‌مەند بوو بوون. که ئەوان له دانى ئەو باجه‌ى
که دەبوا بازرگانان بیده‌ن، وه‌ستان، گه‌رانه‌وه بۆ ئەسلى فەلاحى و ديهاتى خويان. ئيدى
موشه‌ريخ بۆ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ى ئەم هەسته چينايه‌تیه‌ى دوو جوړه گروپى سەربه‌خوى بۆ باج
دان ديارى کرد که بریتى بوون له گروپى بۆرژواى کریکارو گروپى بۆرژواى فەخرى وىراسى.

* - "شايه‌نى ئەوه‌يه ره‌وانه‌و نه‌فى سيبىريا بگريئ": هەر تاوانىک پيشيل کردنى مه‌قه‌ده‌ساتى تيا
بووايه، به پيى ياسا، تاوانبار سزايه‌کى قورس دەدراو، دزینی شته تايه‌ته‌يه‌کانى عيباده‌ت
ده‌چووه خانەى ئەوه جوړه سزايه‌وه.

* - نارمانس، کورالى: دياره ئەمانه له و ژنانه بوون که له کۆمه‌لگه‌دا ديارو مه‌پرموق بوون، به
ئەسل فەره‌نسى بوو.

* - بۆ خۆى دۆتميريکه: ناستاسيا فيليپوفنا، له راستيا دۆتميرو ميرزاده نه‌بوو، ئەمە موباله‌غه‌ى
زاليوژيف بوو.

* - ميرزاده: نازناوى ميرزاده له باب و باپيرانه‌وه بۆ کوپو نه‌وه‌و نه‌تيره ده‌مايه‌وه، بۆيه مه‌رج نييه
ميرزاده هەر ده‌بى ده‌وله‌مەند بيئ.

* - جه‌نه‌رال: له سەرده‌مى پترۆسى يه‌که‌مدا، چوارده دەرجه‌ى وه‌زيفى سوپايى و مه‌ده‌نى
هه‌بوو، پينچ له و دره‌جانه دەرجه‌ى جه‌نه‌رالى بوو که هەم بۆ سوپاييان و هەم بۆ مه‌ده‌نيانينش
به‌کارده‌برا... جا ئەم له‌قه‌بى جه‌نه‌رالييه له گه‌ل ناوى ژنانى خاوه‌ن ئەو پينچ دەرجه‌ى بالايه‌دا

بەكار دەھات. بۆيە (خا جەنەرال) لەو روانگەيەو بەكار براوہ نەك لەبەر ئەوہی ژنەكە بەراستی جەنەرال بوو. . . وەك شىخژن و مەلاژن و مامۆستا ژن و ئەوشتانەى كوردەوارى خۆمان. . .

فەسلى دووہم

جەنەرال پەيانچىن لە مالىكا دەژيا، كە لە كۆتايى شەقامى ليتاينايادا، نزيكى كليسىاى ميعراجى عيسا مەسيح بوو. جگە لەم خانووہ جوانە كە پيىنج شەشەمى لە كریدا بوو، خانووہيەكى زۆر گەورەشى لە شەقامى سادوقايدا هەبوو كە لەوہش دەسكەوت و دەرامەتيكى باشى دەستدەكەوت، جگە لەم دوو خانووہ، مولكيكى گەورەى پىر سوودو مەنفەعەتى لە نزيكى پىرسبۆرگ هەبوو. هەروەها كارخانەيەكيشى لە دەوربەرى پىرسبۆرگ هەبوو. پياويكى زۆر ناودار بوو، هەموو دەيانزانى جاران جەنەراليكى كشتيار بوو، زەوى و زارى بە وەرزيرو جووتيارو فەلا بە كرى دەدا، بەلام نەها، بەشداريكي گەورە بوو لە چەندىن كۆمپانياي مەزن. بە پياويكى زۆر زەنگين و دەولەمەندو خودان كۆمپانياو پىروژەى گەورە فرە پەيوەندى و خاوەن دۆستانى دەسەلاتدارو دەستپۆ دەژميردرا. جگە لە كارى فەرمى دەولەتى، توانى بووى لە زۆر ناوەندى دىكەدا بوونى خۆى بسەپيىنى. هەلبەتە لای هەمووانيش ئاشكرا بوو كە ئيقان فيودورفيچ يەپانچىن، كابرەك بوو كورپى خانەوادەى سەربازيكي سادە بوو، يانى ژيانى سەربازى وى لە مەدرەسەيەكى عەريفانەوہ دەستى پيكردبوو. هەلبەتە شانازى بەمەوہ دەكرد. بە هەرحال جەنەرال هەرچەندە پياويكى زيرەك بوو، بەلام خالى لاوازو كيماسى خويشى هەبوو، يەكيك لەو خالە لاوازانەى ئەوہ بوو، كە هەرگيز تەحەمولى ئەوہى نەدەكرد ئاماژە بۆ رابردوى بيتە كردن. بەلام گومان لە وريايى و زيرەكى ئەو نەبوو. كەس نەيدەتوانى نكولى لە زيرەكى وى بكات. بۆ نموونە لە كاتى پيوستدا هەرگيز خۆى رەپيش نەدەخست، خۆى نەدەنواند و بە خۆى نەدەفشى، بۆيە خەلكانيكى زۆر، ريزو حورمەتى ئەم سادەيى و بى فيزييهيان دەگرت. ريزيان دەگرت چونكە سنورى خۆى دەزانى و پيى لەبەرەى خۆى زياتر رانەدەكيشا. جا خۆزيا ئەو خەلكەى ئەو راوبۆچوونە باشەيان دەربارەى هەبوو، ئەوانەى بەو باشيە هەليان دەسەنگاند، دەيانزانى هەنديجار چ شتيك بە ميشك و خەيال و دللى ئەم ئيقان فيودوروفيچەدا ديت، كە بەو جوانيە قەدرى خۆى دەزانى و حورمەتى خۆى دەگرت! . . .

جەنەرال يەپانچىن، وپراى پىر ئەزمونى و كارامەيى فراوانى لە كاروباراندا، سەربارى بەهرو توانا بەرجەستەكانى، هەميشە حەزى دەكرد وابنويناى خولاميكى ئەمىن و وەفادارو گوپرايهلى بيروبوچوونى خەلكى ترە نەك راوبۆچوونى خۆى بسەپيىنى. " هەلبەتە خولاميكى ئەمىن و بەوفا، نەك دەلەچەيەكى ريبازى ماستاوچى سووك و چرووك " * جا لەگەل ئەوہشدا - بە گوپرهى رۆژو سەردەم - بەوپهري شەرەفى دەزانى كە پياو كەسيكى بە ورو بە هەلوپيست و سەر

راست بیټ، رووسییه کی راسته قینه و بی غل و غهش بیټ. جا له م پروهوه هندی ناوو ناتوره و روداوی کومیدی دواخرا بوو. به لام جهنرال له و پیاوانه نه بوو بهم شتانه شیلو بیټ و وره ی پروخیټ و له تنگانه ترین تنگانه دا، توشی ناومیډی بیټ. کابرایهک بوو همیشته بهختی یار بوو، تنانته له قوماریشدا، که قوماری گه وری ده کرد، هر بهختی هه بوو. هه لبه ته هرگیز هه ولی نه ددها هم عیبه چکوله یه ی خوی یان نه و هه له بچوکه ی خوی، که زورجار ده سکه وتی گه وری لیډه ست ده کوهت، وه شیریت. به پیچه وانه وه جاری بو ددها.

جهنرال، هه لبه ته سر به ژینگه یه کی کومه لایه تی هه رهمه بوو، به لام به هه رحال ژینگه یه کی ده وله مهنده دسترؤ بوو. ناره زوو و ناواتیکی زوری هه بوو، چاوی له ناینده بوو، به لام هیچ په له ی نه بوو، روژی له پوژان هه موو ناوات و نامانجه کانی دینه دی. جهنرال یه پانچین هیشتا وهک ده لین - له هه رته قه وده تا بوو. ته مهنی په نجاو شهش سال بوو، یانی هیشتا له هه رته ی ژیا نا بوو، ژیا نی راسته قینه ی پیا و له و ته مهنده ده ست پیډه کات! ته ندروستی و په نگ و پروی له جی و ته پرو پریوو، دانه کانی هه رچه نده رهش بوون، به لام زور ساغ بوون، به دهنی توکمه و بته و، به روژه وه خه ریکی کار بوو، به شه وانیش چ له سر میزی قومارو چ له حوزووری جه نابی کونت دا*، هر هه موو نه وانه کومه کیان به سرکه و تنه کانی نیستا و ناینده ی جه ناب عالی جهنرال ده کرد و په ونه قیان به ژیا نی ده به خشی.

جهنرال، سرگه قاری خیزانیکی به خته وهر بوو، خیزانیکی گول ناسا. راسته لیږدها، له م خیزانه دا هه میشه و به رده وام په وشه که به گویره ی مرزی دل نه بوو، به لام هندی ناوات و نامانچ هه بوو هر له کونه وه جیگه ی خوزیا ی جهنرال بوو. نه وه ی راستی بی گرینگترین و پیروزترین شت له ژیا نی خیزانداریدا، منداله. ناخر پیا و نه گهر پابه ند نه بی به خیزانه وه به چ شتیکه وه پابه ند ده بیټ؟ خیزان و مالباته که ی جهنرال بریتی بوو له هاوسه ره که ی و سی کیژه عازبه که ی. جهنرال له هه رته ی لاویدا له کاتیکا هیشتا ملازمی یه که م بوو، کیژیکی هاوته مهن و هاوسالی خوی خواست. کیژه نه جوان و نه خاوه ن شاده تنامه و خوینه واری بوو، به لام په نجا دانه په عیه تی وهکو جیازی ده گهل خویدا هینا بوو، که پیا و هه ق بلی، هم جیازییه، بوو به سره تا و هیم و بناغی سه روهت و سامانه زوره که ی ناینده ی جهنرال. جهنرال هرگیز گله یی نه وه ی نه ده کرد که زوو ژنی هیناوه و روژی له پوژانیش هم زه وجین و زه ماوه نده ی به زاده ی جو ش و خرؤش و هماسه تی لای له قه له م نه دا. بی نه ندازه حورمه تی ژنه که ی ده گرت و هه ندیجار نه وهنده لیی ده ترسا و روپامایی ده کرد، له تو وایه ناشقینی ده گهل ده کات.

هاوسه ره که ی له بنه ماله ی میرانی میشکین بوو، هه رچه نده هم بنه ماله یه زور ده وله مهنده نه بوون، به لام وهکو ده لین په سه ن و خانه دان و بنه ماله ی کون بوو. خا جهنرال، زور به م نه سل و فه سله ی خوی ده نازی، که سیټییه کی دسترؤی وهخت و روژ، که سیټییه که له و که سیټیانه ی هنز ده کن دم سپیتی و پشتیوانی خه لکی بکن (نه و جو ره پشتیوانی و دم سپیه تیه ی که هیچ له سه ر خاوه نه که ی ناکه وی) هه زی ده کرد هم دو تمیره گه نجه به شوو بدات، نیدی ده رگای به رزیوونه وه و پیشکه وتنی له به رده م هم ملازم یه که مه گه نجه کرده وه. جا له و ده وروزه مانه هر

نیگا و ئاوردانه و هیهکی به خیری ئه و جوړه پیاوه د سپړوانه زور گرینگ بوو چ جای بگاته ئه و هی پشتیوانیت بکات. ئه م ژن و میړده، له ژیانې دوورو درېژی هاوسه ریپانا، زور به ته بایی ژیا بوون، هندی ریکه وتی کوت و پرو رهوتنی نه بی، ئیدی بو خو سازابوون، ئه م مه دام جه نه راله، توانی بووی به زه بری ئه سل و فسل و رهگ و ره چه له کی خانه دانی خو، وهکو میرزاده هیه و وهکو دوا وه چه ی بنه ماله که یان، هه روه ها به هوی خوش ته بیعه تی خو یه وه، هه ر له مندالیه وه توانی بووی پشتیوانانیکی زور گه و ره و د سپړو بو خو ی په یدا بکات. دوا ی ئه وهش به زه بری جیا زیه که ی و به فه زلی ئه و پایه به رزه ی به هوی سه روه ت و سامان و پایه ی فه رمی میړده که یه وه به دهستی هی نا بوو، وای لیها ت له کوړو کو م له ئه رستو کراتی و ئه شرافه کاند، که م و زور له روو دانه دما ههستی به کیماسی نه ده کرد، به پیچه وانه وه، زوری پیخوش بوو و ههستی به که مالی ئاسووده یی ده کرد.

له و سالانه ی دوا بییدا، هه ر سی کیژه که یان: ئالکساندریا، ئادیلایدا، ئاگلایا، عازهب و وهختی شوویان بوو، راسته ئه مانه هه ر سیکیان هه لگری ناو و شو ره تی په پانچین بوون، یانی له تایفه ی په پانچین بوون، به لام به پشتیوانه و ره سیدیکی گه و ره وه هاتبوونه ژیا نه وه! له دایکه وه سه ر به بنه ماله ی میران بوون، له باوکه وه خاوه نی جیا زی مؤل بوون، باوکیان له کاروباری خو یدا زور سه رکه و توو بوو، خه وی به به رزترین پله و پایه و پو سته وه ده بیینی، سه رباری ئه مانه ش، هه ر سیکیان کیژانی ره زا سووک و به رچاوی بوون، گه و ره که یان، واته ئالکساندریا ته مه نی بیست و پینج سالان بوو، ناوه نجیبه که یان بیست و سی سالان بوو. بچو که که یان، یانی ئاگلایا تازه پیی نابووه ناو بیست و یه ک سالییه وه. ئه م کیژه یان به راستی جوان بوو و مایه ی سه رنجی هه مووان بوو، ئیدی ناوی که و تبووه سه ر زاران و ستایشی جه مال و که مالیان ده کرد، به لام ئیمتیا زاتی ئه م کیژانه هه ر ئه وه نده نه بوو، هه ر سیکیان له پروی خو ینه واری و رو شنیرییه وه، له باری زیره کی و به هره مه ندییه وه خه لکانیکی که م و ینه بوون. و ابا و بوو که له نیو یه کتردا زور ته با بوون، یه کیان خوش ده ویست، و پشتیوانی یه کتریان ده کرد. ته نانه ت خه لکی باسی ئه و فیدا کارییه یان ده کرد که دوو خوشکه گه و ره که، له پی ناوی خوشکه بچو که که یان، که نازداری خانه واده که بوو، کرد بوو. له نیو خه لک و خوادا، خاکی و بی فیزو هه و بوون، خو یان له که س به گه و ره ترو زیاتر نه ده زانی، ته نانه ت هه ندی جار زیاد له پیویست خوشکی نیان ده نواند، که س نه یده توانی گله بیان لیپکات که لوو تبه رزو خو یه سنده به هه و او ده عیبه، به لام و یرای ئه وهش قه دری خو یان ده زانی و ریزو حورمه تی خو یان ده گرت. خوشکه گه و ره که یان سازقان بوو. ئادیلایدا، به هره مه ندیکی گه و ره ی بواری نیگارو ره سم بوو. به لام ئه م به هره یه سالانیکی زور بوو که له خه لکی شاراوه بوو، که س پیی نه ده زانی و به تازه گی و به ریکه وت ئاشکرا بوو بوو. به کورتی هه ر سیکیان مایه ی مه دح و ستایشی خه لکی بوون. به لام به دخواشیان هه بوو، هه ندی که س به تر سه وه باسی ژماره ی ئه و کتیبا نه یان ده کرد که ئه و کیژانه خو یند بوویانه وه.

ئەم كىژانە پەلەى شووكرديان نەبوو، ھەرچەندە ھىسابى زۆريان بۇ ژىنگە كۆمەلەيەتتەكى خۇيان دەكرد، بەلام لە رادەبەدەرىش گوڤيان نەدەدايە، ھەلبەتە ئەمە دەگەل تەبىعەت و سروشتى تايىبەتى و نيازو ئارەزووكانى باوكيان، تىكى نەدەكردەو.

دەوروبەرى سەعات يازدەى بەيانى بوو كە مىرزادە مىشكىن لە زەنگى دەرگاي مالى جەنەرال (يە پانچىن)ى دا، شوقەكەى جەنەرال لە قاتى يەكەمى تەلارىكدا بوو، ئەگەر چى بە پروالەت سادە بوو، بەلام پەر بە پىستى پلەو پايەى جەنەرال بوو.

پىشخزمەتتىكى پۆشتەو پەرداخ دەرگاي لىكردەو، مىرزادە ناچار بوو، شەرح و شروڤەيەكى دوورو درىژ پىشكەش بەو پىشخزمەتە بكات كە لە ھەولەو بە گومانەو دەپروانىيە خۇى و بوخچەكەى. دواى ئەوەى مىزاد بۇى دووپات كردەو كە مىزادە مىشكىنەو پىويستە بۇ كارىكى پەلەو پىويست و زەرورى جەنەرال بدىنى، پىشخزمەتەكە بەسەرسامى بردىە ئەو پرسگە بچووكەى كە رىك بە ژوورى مىوان و چاوپروانىيەو نووسا بوو، دەچووه نووسىنگەكەى جەنەرال. لەوڤندەر بە خزمەتكارىكى دىكەى سپارد كە ھەموو بەيانىيەك لەو پرسگەيەدا، پىشوازى مىوانانى دەكردو جەنەرالى لە ھاتنى مىوانان ئاگادار دەكردەو. ئەم خزمەتكارە كە تەمەنى لە چل سال زياتر دەبوو، جلىكى فەرمى لەبەر بوو و، نىگەرانى بە سىمايەو ديار بوو، وا خۇى دەنواند يە جگار پركارو سەر قالە. ئەم پياوہ لە نووسىنگەكەى جەنابى جەنەرال بەرپرس بوو، بۇيە بۇ خۇى و لە دللى خۇيدا ھەستى بە جۆرە گورەيىيەك دەكرد.

رووى كرده مىرزادەو بەوپەرى و يقارو سەلارى گوتى:

– لە ھۆلەكەدا چاوپروان بكە. بەلام بوخچەكەت لىرە داڤنە.

ئەوسا بە فىزو دەعيەيەكى زۆرەو لەسەر يەككى لە كورسىيەكان رۆنىشت، و بە سەرسامى و ژىرى دەپروانىيە مىرزادە.

مىر بە خۇى و بوخچەكەى دەستىەو، لەسەر كورسىيەك دانىشت و، گوتى:

– ئەگەر رىم بدەى، ھەزەكەم لىرە، لەلاى تۆ چاوپروانى بكەم، باشتەر لەوەى لەوڤندەر بە تەنيا چاوپروان بكەم!.

– ئاخىر جوان نىيە تۆ لىرە، لە پرسگە چاوپروان بكەيت، چونكە تۆ مىوانى. يانى جۆرە مىوانىكى. دەتەوى جەنەرال بە خۇى ببىنى؟ قسە دەگەل خۇى بكەيت؟

ديار بوو، كابراى خزمەتكار، لە ناخى خۇيدا بەوہ قايبىل نەبوو كە جەنەرال لە ھاتنى مىوانىكى واھى! ئاگادار بكاتەو، بۇيە برىارى دا پرسىارەكەى دووبارە بكاتەو.

مىرزادە كەوتە قسان و گوتى:

– بەلى، گەرەكە قسە دەگەل جەنەرالدا بكەم، كارم بە خۇى ھەيە...

خزمەتكارەكە، قسەكەى پى بىرى و گوتى:

– من لىت ناپرسم چ كارىكت پى ھەيە، ھەقم نىيە چ كارىكت پىيەتى، چونكە ئەركى من تەنيا ئەوہيە بتكەمە ژوورەو. بەلام دووپاتى دەكەمەو كە بەبى ئىزنى سكرتيرى تايبەتى ناتوانم.

جەنەرال لە ھاتنت ئاگادار بكەم.

دياريو، ياروۋى خزمەتكار سات بە سات بە گومانتر دەبوو. چونكە ديمەن و پۋالەتى ميرزادە، زۆر جياوازتر بوو لە ديمەن و پۋالەتى ميوانانى ئاسايى. راستە جەنەرال زۆرجارو، ناو بە ناو، نەك ھەموو روژى، لە كاتىكى تايبەتيدا، ميوانانى ھەمەجوړى، بە تايبەتى بۆ "كار" پيشوازي دەكردو دەبينى، بەلام وپراي ئەو ھەش ياروۋى خزمەتكار لەم ميوانە بە گومان بوو، ئەقلى ئەم ميوانەى نەدەپرى. ھەستى دەكرد، دەبى پرس بە سكرتيرى تايبەتى بكات ئەوجا بيكاتە ژورەو ھە بۆ لاي جەنەرال.

ئەوسا، بە شيوەيەكى نيمچە ميكانىكى لىي پرسى:

- يانى... تۆ بەراستى... لە ھەندەرانەو ھە دىي؟

ئەوسا كەوتە پرتاندىن، لە تۆ وايە دەيەوى بلى: "تۆ بەراستى ميرى، يانى لە بەرەبابى بنەمالەى (ميشكىن) ى؟"

ميرزادە بەرسقى داىەو ھە:

- بەلى، ئىستا لە ريو، لە ويستگەى قيتارەو ھە ديم، پيموايە دەتويست پيرسيت كە ئايا من بەراستى ميرزادە ميشكىنم، بەلام لە رووى ئەدەبەو ھە ئەم پرسيارەت نەكرد.

ياروۋى خزمەتكار، بە سەرسامى و لە بن ليوانەو ھە، پرتاندى:

- ئم... .

ميرزادە گوتى:

- دلنيا بە كە درۆم دەگەل نەكردوويت. لەسەر من سەرزەنشت ناكرييت. سەبارەت بە جل و بەرگ و بوخچەكەم سەرت سوور نەمىنى: جارى وەزەو ھالى من ئاوايە!

- ئم... من لەمە ناترسم. ئەركى من ئەو ھە جەنەرال لە ھاتنى تۆ ئاگادارىكەمەو ھە. ھەلبەتە سكرتير ديت تا قسەت لەگەل بكات... مەگەر... كيشەكە لەم مەگەرەدايە... ريم دەدەيت پرسيارىكت لىيكەم؟ تۆ بۆ ئەو نەھاتووويت جەنەرال ببينى و داواى قەرزو كۆمەك و يارمەتى لىيكەيت؟

- نەخىر، نەخىر، خەيالت تەخت بى، ئەرخايەن بە... كە بۆ كاريكى زۆر جياواز ھاتووم.

- ببورە، كە جل و بەرگەكەم بينيت، بۆيە ئەو پرسيارەم لىكرديت. چاوەپروانى سكرتير بەكە. جەنەرال دەگەل كۆلۆنيلدا مژوولە. داواى ئەو، سكرتيرى يەككە لە كۆمپانياكان ديت.

- ئەگەر وايە و قەرارە ماو ھەيەكى زۆر چاوەپروان بەكەم، بيزەحمەت لە كوى پايپىك بەكيشم. بە خۆم پايپ و توتنم پيپە.

كابراى خزمەتكار، سەرى لەم داوايەى سوورما، بە بيزارىيەو ھە، وەكو يەككە باو ھە بە گوڤى خوى نەكات، گوتى:

- پايپ دەكيشيت؟ پايپ؟ نەخىر، بۆت نيبە لىرە پايپ بەكيشيت، باشە تۆ تەرىق نايبەتەو ھە... سەيرە!

- ببورە! من مەبەستم ئەو نەبوو لەم ژورەدا پايپ بەكيشم. ھەن بەشى خۆم دنيا ديتو ھە، ئەتەكيت و داب و نەريتى كۆمەلەيەتى دەفامم. من دەمويست تۆ شوينىكم پى نيشان بەدەيت و بچم

لهوئندهر پایپ بکیشم. من بابایه کم جگهره کیش، ئالوودهی بووم، سی دانه سه عاته پایپ نه کیشاوه. به هرحال که یفی تویه. هه لبه ته ئه و په ندهت بیستووه که چوویته شاری کویران ده بی دست بگرییه چاوانته وه...

کابرای خزمه تکار، له بن لیوانه وه که وته پرتانندن:

- باشه من چوون که سیکی وه کو ئه مه بکه مه ژووره وه؟ چوون به جه نه رال بلیم که سیکی واهی هاتووه؟ یه که م ئیره شوینی تو نییه، پیویسته له هۆله که دا چاوه پروان بکهیت، چونکه تو بابایه کی موراجیعی، یانی وه کو میوان وایت. ئاخر من مه سنوول ده بم، له سه ر تو سه رزه نشت ده کریم..

کابرای خزمه تکار به نیگه رانییه وه، سه یریکی بوخچه که ی میرزاده ی کردو له سه ری روئی:
"خو به ته مانیت لی ره بمینیته وه له گه ل ئیمه دا دانیشیت؟
میر گوتی:

- نه خیر، نیازی شتی وام نییه. ئه گهر داواشم لی بکریت، لی ره نامینمه وه. من ته نیا بو ئه وه هاتووم ته عاروف ده گه ل جه نه رالدا بکه م، هیچ نیازو مه به ستیکی دیکه م نییه.

کابرای خزمه تکار، حایرو سه رسام، به وپه ری گومانه وه هاواری کرد: چی؟ ته عاروف؟ نه دی بوچی به منت گوت بو کاریکی تایبه تی هاتوویت؟

- نا، کار نا... مه به ستم.. ئه گهر چه زده که ی ناوی بنه کار، یان تو بلی بو راویژیک هاتووم. به لام هاتنه که م له بنه رتدا بو ئه وه یه خو می پی بنا سینم، چونکه من یه کی کم له میرانی میشکین، خا جه نه رال (یه پانچین) ش دوا میوینه ی بنه ماله ی میرانی (میشکین) ه. جگه له من و ئه و، هیچ که سیک له و مالبات و بنه ماله یه نه ماوه.

کابرای خزمه تکار که نیمچه هه راسان، هه راسان بوو، هاواری کرد:

- یانی به م قسه یه ئیوه خرم؟

- خرم؟ خزمایه تییه کی زور دوور. به لام ئه گهر مه سه له که زیاد ورد بکه ینه وه و به خو مان بمانه وی، ده شیته به خرم بژمیردرین، به لام ئه وه نده دوورین زور ئه سته مه به خرم چه ساو بکریین. جاریکیان له هه نده رانه وه نامه یه کم بو مه دام جه نه رال نارد، به لام وه لامی بو نه ناردمه وه. ویپرای ئه وه ش هه ستم کرد که هه ر کاتی بو ولات گه رامه وه، په یوه ندی ده گه لدا بگرم. من بو یه هه موو ئه م شتانه ت بو ده گپرمه وه، تا هیچ گومانیکت له لا نه مینی، چونکه هه ست ده که م هیشتا هه ر به گومانیت و باوه رم پیناکه ی. تو ته نیا ئه وه نده بلی که میرزاده میشکین هاتووه و ده یه وی بیته ژووره وه، ئیدی هه موو نیازو مه به ستیکی دیداره که ی من خو به خو پروون ده بیته وه. ئه گهر قه بوولیان کردم نوری عه لا نور، خو ئه گهر پیشوازیش نه کرام، قهیدی نییه. به لام پیموانییه داواکه م ره فز بکه نه وه. چونکه بیگومان مه دام جه نه رال، چه ز ده کات، دوا پیوا ی بنه ماله که یان بدینی. وه کو بیستوومه، ریژی تایبه تی بو ئه سل و فه سل و نابا و ئه ژدادی خو ی هه یه.

قسه کانی میرزاده، ئه و په ری راستگو ییان پیوه دیار بوو، چه ند راستگو بوون، ئه وه نده ش ساده بوون. ویپرای ئه وه ش کابرای خزمه تکار. هه رچی ده کردو ده کوشا، ئه قلی ئه و قسه انه ی

نەدەپرى. ئەو گەتوگۆيە، گەتوگۆي نىوان دوو مروقى ئاسايى بوو، گەتوگۆي نىوان موراجيىك و خزمەتكارىك نەبوو. جا لەو پىودانگەوہ كە خزمەتكاران زور لەوہ زىرەكترو بە ھۆشتەن كە ئاڭاكانيان تەسەور دەكەن، ياروى خزمەتكار دۇنيابوو كە ئەم مەسەلەيە لە دوو حالەت بەدەر نىيە: يان ئەم ميرزادەيە، لەو نەدارو خوازەلۇكانەيە كە دىن بۇ ئەوہى كۆمەك و يارمەتییەك وەر بگرن، يان كەسيكى سا ئەقلى، بى شەخسيەتى بودەلەيە. چونكە ميرىكى ئەقلمەندى بەشەخسيەت، نايەت لە پرسگەيەكى چكۆلەدا بوەستى و باسى وەزەو حالى شەخسى خوى بۇ بابايەكى خزمەتكار بكات. بۇيە خو بەخو گەيە ئەم ئەنجامگيريەيە كە لە ھەردوو حالەتەكەدا مەسئول دەبىت و گلەيى دىتە سەر. بۇيە بەو پەرى سووربوونەوہ بە ميرزادەي گوت:

– پىويستە بچىت لە ھۆلەكە، لە ژوروى ميوان و پيشوازي چاوپروان بكەيت.
ميرزادە، بە دەم پىكەننەوہ گوتى:

– بزانه، ئەگەر لەویندەر چاوپروانم كردبا، ھەرگىز نەمدەتوانى ئەو ھەموو شتەت بۇ باس بكەم. ھەنگى ھەر خەيالت لە لای جل و بەرگ و بوخچەكەي من دەبوو، بۇيە لەوہيە ئىستا ئىدى پىويست بەوہ نەكات چاوپروانى سكرتير بكەيت. پىموايە ئىستا بە خوت دەتوانى جەنابى جەنەرال لە ھاتنم ئاڭدار بكەيت و بمكەيتە ژورەوہ.

– من ناتوانم، سەربەخو، ميوان و موراجيىكى وەكو تو بكەمە ژورەوہ. دەبى ئەمە لە رىگەي سكرتيرەوہ بكرى، نەخاسما جەنەرال، تۇزى لەمە پيش بە خوى دەستورى دامى كە تا كوئونىل لە ژورەوہ بى، بە ھىچ جوړى، رىگەي ھىچ كەسيك نەدەم بچىتە ژورەوہ. تەنيا گاقرىلا ئارداليونوفىچ * بوى ھەيە بەبى ئىزن بىتە ژورەوہ.

– كىيە، فەرمانبەرە؟

– كى؟ گاقرىلا ئارداليونوفىچ؟ نەخىر، كارگەرى كۆمپانىيە. گوى بگرە، بىزەحمەت، بەلای كەمەوہ بوخچەكەت لىرە داينە.

– ئەوہى راستى بى بىرم لىكردبووہوہ. دەللى لە دللى مندائيت. جا كە وای لىھات، ئەگەر پىم بەدەيت حەزەكەم پالتوكەشم داينەم، چ دەللى؟

– ھەلبەتە، ناتوانى بەم پالتويەوہ بچىتە نك جەنەرال.

ميرزادە، ھەستا، بەپەلە پالتوكەي داكەند. لە ژىر پالتوكەوہ چاكەتيكى كۆنى، رىك و پىكى، خوئشدرومانى، ئەگەر چى ھەندى كالىوہ بوو و شوولە بوو، لەبەر بوو. لە ژىر چاكەتەكەوہ ئىلەكيكى لەبەر بوو، كە زنجيرىكى كانزايى پيدا شوپ بوو بووہوہ و سەعاتىكى زيوى سويسرى پىوہ بوو.

ياروى خزمەتكار، ھەرچەندە ميرزادەي بە كابرايەكى سائەقل داناوو، لەو بۇچوونەي خوى دۇنيابوو، سەرەنجام گەيە ئەو قەناعەتەي كە دىرژەدان بە گەتوگۆ دەگەل ئەم موراجيىعەدا لەوہى پتر كاريكى بەجى نىيە. كەچى وىراي ئەوہش، بەخويشى نەيدەزانى، بۇچى ميرزادەي چووبوہ دلەوہ! بەلام ميرزادە بە ئاشكرا پەست و بىتاقەتى كردبوو.

ميرزادە، دووبارە لەسەر كورسيەكەي خوى دانىشتەوہو گوتى:

- باشه خات جەنەرال، كەي و لە كۆي پيشوازي موراجيع و ميوان دەكات؟
- ئەمە پەيوەندی بەمنەوہ نيه، پەيوەستە بەجۆري ميوانەكەوہ. بۆ نموونە خەياتەكەي، وەستاي
كلوو شەپقەكانى، سەعات يازدە ديت و دەچيئە ژورەوہ. خو گافريلا ئارداليونوفچي، بۆي ھەيە
لە پيش ھەموو كەسيكدا بچيئە ژورەوہ، تەنانەت بۆي ھەيە لە كاتي ناخواردنیشدا وەژوور
بكەويت.

ميرزادە گوتى:

- مالانى ئيرە لە زستاندا لە مالانى ولاتانى ھەندەران گەرمترن. جەوي ھەندەران گەرمترە لە
جەوي ئيرە. بەلام ھيچ روسيەك. لەبەر سەرما، ناتواني لە مائەكانياندا ھەلبكات.
- چما زستانان مائەكانيان گەرم ناكەن؟
- با، گەرمى دەكەن! بەلام خانووەكان بە شيوہيەكي دى دروست كراون، مەبەستم پەنجەرە و
سوڤا و موغەيرىيەكانە.
- ھم... باشە زۆر لەويندەر مايتەوہ؟
- چوار سال، مەبەستم ئەوہيە كە بە دريژايى ئەو چوارسالە تەقريبەن لە يەك شوين، لە گوند،
مامەوہ.

- ھەلبەتە ژيانى ولاتى خۆمانت لە بىر چووہتەوہ، نا؟
- دروستە. باوہردەكەي؟ ھەنديجار سەرم سوڤدەميئي كە زمانى روسيم بە تەواوہتى بىر
نەچووہتەوہ. من ھەنوگە كە قسان دەگەل تۆ دەكەم لە دلى خۇدا دەلييم: "ھەر باشە زمانەكەم زۆر
تيك نەچووہ". رەنگە ھەر لەبەر ئەمەش بى كە بەم رادەيە سوڤرە قسەم. لە دوينيوہ، خوا خوامە
شەو و روژ ھەر بە روسى قسە بكەم!

- ھم... تۆ پيم بلى: جارن لە پترسبۆرگ دادەنيشتى؟
خزمەتكارەكە، ويڤراي ئەوہى سوور بوو لەسەر ئەوہى كە كۆترولى خوى رابگريئت و قسان
نەكات، بەلام ھەرچى دەكردو دەكوشا نەيدەتواني لەم شوينە ناسكەدا شيرازەي گفگوگزيەكە
بپچريئت.

ميرزادە وەلامى داہوہ:

- پترسبۆرگ؟ نەخير... قەت لەويندەر ئاكنجى نەبووم.. ھەر پييدا تى پەريوم. من ئەوساش
ھيچم دەربارەي ئيرە نەدەزاني، چ جاي ئيستا، دنيا زۆر گۆراوہ، تەنانەت ئەوانەي كە شتيانش
زانيوہ، ھەنوگە ناچارن ھەموو شتيكى تازە فيربن. بۆ نموونە ئەو دادگا تازانەي كە لەم
روژانەدا زۆر باس دەكرين*

- ھم... دادگا... بەلى، بيگومان، تۆ پيم بلى: ئايا دادگاكانى ئەويندەر، مەبەستم ھەندەرانە، لە
دادگاكانى ئيرە دادپەرەرتن؟

- نازانم. زۆرم ستايش لەمەر دادگاكانى خۆمان بيستووہ. بۆ نموونە سزاي ئيعدام لا براوہ*.

- ئەدى لەويندەر، خەلكى ئيعدام دەكرين؟

- به لئی، جاریکیان لهوئ، له فهره نسا، له شاری لیون*، حاله تیکی ئیعدامم بینی. شنایدهر دهگه ل خویدا بردمی.

- له سیداره دهدری؟

- نه خیر... له فهره نسا له ملی دهدهن.

- نه دی ئیعدام کراوهکان هاوار دهکن؟

- هاوار؟ له کوئ فریا دهکهوئ، له چاو تروکانیکا ته واوده بی. کابرای مه حکوم به دهما پال دهخن. نامیریکی تایبه تیان ههیه پیی دهلین گیوتین (مقصله)، ئەم نامیره کیردیکی زور قورس و تیژی پیوهیه، زور به توندی و خیرایی له بهرزییه وه دیته خواری و له چاو تروکانیکا ملی یاروی مه حکوم دهپه پینئ و سهری له لاشه جوئ دهکاته وه. هه لبه ته ناماده کاری و زه مینه سازی ئیعدام کردنه که زور ناخوشه، کاتی که قهراری حوکمه که دهخویننه وه، تاوانباره که ناماده دهکن، جلی تایبه تی له بهر دهکن، دهست و لاقی ده به ستنه وه، سهری دهخه نه سهر سه کویه که - دیمه نه ترسناکه که لیهدایه - ته ماشا قانان کو ده بنه وه، ته نانه ت ژنانیش، هه رچه ده دام و دهزگا فهرمییه کان چه ناکه ن ژنان نه و دیمه نه ترسناکه بدینن، له ویندهر خرده بنه وه.

- هه قی خویه تی، چونکه نه وه شوینی ژنان نییه.

- به لئی، به لئی! ناخر چوون ده بی نه و نه شکه نجهیه بدینن؟ جا یاروی مه حکوم، له و پرژدها، پیاویک بوو، پیده چوو که م و زور نه ترسیت، پیاویک بوو زیره ک و به هوش، توکمه و به و، گهنجیکی شلکی چکوله نه بوو، به لکو پیاویکی ته واو بوو، نیوی لیگروسی بوو. که چی و پرای نه وهش، نازانم باوه ر ده که ی یان نا، به دلنیا ییه وه ده لیم کاتی که سه رکه وه ته سهر سه کویه که هون هون فرمیسی ده رشت. ده موچاوی بوو به زه عفرانی زهر، ئایا شتی وا ده بی؟ نه مه ترسناک نییه؟ ئایا ده شیت پیاو له ترسا بگری؟ هه رگیز باوه رم نه ده کرد، پیاویکی گه وره و ته واو - نه ک مندالیک، به لکو پیاویکی چل و پینچ سالان، که له ژیانیا نه گریابی، ده شیت له ترسا به و ئاوایه بگری! پیاو ده بی له و ساته دا، له رووی دهروونییه وه چی به سه ردا بیئت؟ ده بی چ ئاشوییک وای لی کرد بی به و جو ره بگری؟ هه لبه ته نه مه سووکایه تیه به دل و دهروون، خراپه یه ده ره ق به روح. هه رچه ند گوتراوه: "قه تل مه که"، که چی دین، که سیک له سه ر قه تل ده کوژنه وه، نازانم نه مه چه ندی به چه ند؟ نا، نابی شتی وا قه بوول بگریت! نه مه کاریکی نا مرو قانیه! مانگیک پتره نه و دیمه نه م دیتوه، که چی هیشتا هه ر له بهر چاومه، به لای که مه وه شه ش جاران ها تو وه ته خه ونم.

میرزاده، به ده م نه م قسانه وه، گه رم و گه رم تر ده بوو، ره نگه زه رده که ی، که میک سوور هه لده گه پرا، به لام سه دا و دهنگی ههروه کو جارن هی دی و ئارام بوو. کابرای خزمه تکار به دل و به گیان، به میهرو دلوقانییه وه گوئی لیده گرت و له تو وایه ناتوانی ده سه بر داری نه و چیروکه بیئت. له وه ده چوو نه ویش نه هلی خه یال بی.

یاروی خزمه تکار گوتی:

- خو شبه ختانه، هه ر نه بی، له ملدان نازاری که متره.

میرزاده، به گهرم و گوری دەستی به قسان کردهوه:

- ئەمه تهسهوری تۆیه، تهسهورپێکی جوانه، هه‌موو کهسیک ئەم تهسهوره‌ی له‌لایه، پێک وه‌کو تۆ. جا ئەم نامپیره -گیوتین- بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ دا‌هینراوه. به‌لام من ئەو رۆژه‌ بیروکه‌یه‌کی دیکه‌م به‌ خه‌یالدا هات، له‌ خۆم ده‌پرسی: "تۆ بۆی ئه‌مه‌ خراتر نه‌بییت؟". ره‌نگه‌ گالته‌ت به‌م بیروکه‌یه‌ی من بییت، به‌لاته‌وه‌ سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ بییت، به‌لام ده‌شیت ئەم بیروکه‌یه‌، به‌ خه‌یالی هه‌ر مرۆفیکدا بییت، ئەگه‌ر تۆزیک جله‌و بۆ خه‌یالی خۆی شل بکات. تۆ بیر له‌ شته‌که‌ بکه‌وه: با بۆ نمونه‌ بیینه‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی ئەشکه‌نجه. ژان و زام و ئازاری به‌ده‌نی، عه‌زایی ده‌روونی له‌ بیرده‌باته‌وه، یانی پیاو تا ده‌می مه‌رگ، ته‌نیا به‌ده‌م ئازاری زامانه‌وه‌ ده‌تلێته‌وه. به‌لام ئازاری سه‌ره‌کی، ئەو ژان و ئازاره‌ی که‌ له‌ هه‌موو ئازارو عه‌زاییک به‌ سوپه‌تره، ئازارو عه‌زایی زامان نییه، به‌لکو ئەو عه‌زابه‌ روحی و ده‌روونییه‌یه‌ که‌ پیاو دلنیا‌یه‌ دوا‌ی سه‌عاتیک، دوا‌ی ده‌ ده‌قیقه‌ی دی پاشان دوا‌ی نیو ده‌قیقه‌و ئەوجا ئا ئیستاو یه‌کسه‌ر روحی له‌ به‌ده‌نی جیا ده‌بیته‌وه‌و ده‌فریت، دوا‌ی ئەو ساته‌ فیری به‌ تیره‌ی به‌شه‌روه‌ نامینی، ئەمه‌ شتیکی به‌لگه‌ نه‌ویسته، هه‌یچ گومانیک تیا نییه، کاتی پیاو هه‌ست ده‌کات گیوتینیکی تیزی تیز به‌ دیار سه‌رییه‌وه‌یه، گوپی له‌ دا‌هاتنه‌وه‌ی گیوتینه‌که‌ ده‌بییت، پیاو له‌و ده‌مه‌دا، له‌و دوا چاره‌که‌ سانیه‌دا، هه‌ست به‌ ترسیکی گه‌وره‌ ده‌کات. ده‌زانی ئەمه‌ی من ده‌یلم زاده‌ی خه‌یالی روت نییه؟ زۆر که‌س باسیان کردوه. من قه‌ناعه‌تی ته‌واوم پیی هه‌یه، بۆیه‌ به‌ راشکاوی، پای خۆمت، له‌ باره‌یه‌وه‌ پی ده‌لیم: کوشته‌وه‌ی که‌سیک له‌سه‌ر ئەوه‌ی تاوانی قه‌تلی ئەجماداوه، زۆر تاوانتره‌ له‌ خودی تاوانه‌که‌. قه‌تلی قه‌زایی، قه‌تلی قه‌ساس، زۆر تاوانتره‌ له‌ قه‌تلی جینایی. ئەو مرۆقه‌ی چه‌ته‌و ریگران، یان پیاو کوژان له‌ ریگه‌وبابان، یان له‌ بیشه‌یه‌کدا ری پیده‌گرن و ده‌یکوژن، تا دوا ده‌می ژیان هه‌ر به‌ ئومیدی رزگار بوونه، ئومید ب‌ر نابیت، ده‌گیرنه‌وه‌ ده‌لین خه‌لکی وا هه‌بوون، له‌و ده‌مه‌دا که‌ کیردیان له‌ ملیان ناوه‌و ویستویانه‌ سه‌ریان ب‌رن، هه‌ر به‌ ته‌مای رزگاری بوونه‌و هه‌ولیانداوه‌ هه‌لین، یان پاراونه‌ته‌وه‌ که‌ بیانبه‌خشن. یانی هیوا ب‌راو نه‌بوون، به‌لام له‌ حاله‌تی ئیعدامدا، هه‌یچ هیواو ئومیدیک نامینی، که‌ هه‌لبه‌ته‌ مردن به‌ ده‌م هیواو ئومیده‌وه‌ زۆر ئاسانه‌تره‌ له‌ مردن به‌بی ئومیدی. ئیدی قه‌راری دادگا، قه‌فه‌زی پۆلایینه، که‌ترین ئومیدی رزگاری نییه، دوا تروسکه‌ی ژیان له‌ویدا ده‌کوژیته‌وه‌، ئیدی هه‌یچ عه‌زاییک، له‌ جیهاندا هاوتای ئەم عه‌زابه‌ ناکاته‌وه‌، ئەگه‌ر سه‌ربازیک بیه‌یته‌ ناوجهرگه‌ی شه‌ره‌وه‌، بیخه‌یه‌ به‌ر سی‌ره‌ی تۆیان، پاشان تۆپ باران و گولله‌بارانی بکه‌ی، هه‌یشتا هه‌ر ئومیدیکی به‌ رزگاری هه‌یه. تا دوا ده‌می ژیان به‌و ئومیده‌وه‌ ده‌ژی. به‌لام ئەگه‌ر قه‌راری مه‌رگی نه‌سه‌ح و بی چه‌ندو چوون بۆ هه‌مان سه‌رباز بخوینیته‌وه‌، هه‌نگی یان ئەقلی له‌ ده‌ست ده‌دات، یان له‌ سه‌لای گریان ده‌دات و کولی گریان له‌ جۆش ناکه‌وێت. ئاخ‌ر کی ده‌لێت ته‌بیعه‌تی به‌شه‌ر ده‌توانی به‌رگه‌ی ئەم عه‌زابه‌ بگری و شیت نه‌بییت؟ ئاخ‌ر ئەم گه‌مه‌ سه‌خیفه‌، ئەم ریتمه‌ نه‌نگین و نه‌زۆکه‌ چیه‌و چ سوودیکی هه‌یه؟ له‌وه‌یه‌ یه‌کیک له‌م دنیا‌یه‌دا هه‌بییت که‌ حوکمی ئیعدامه‌که‌یان خویندبیته‌وه‌و تالای ئەو عه‌زابه‌ سامناکه‌یان پی چه‌شتبی و پاشان پێیان گوتبی: "ب‌رۆ، عه‌فوو کرایت!"* مه‌گه‌ر هه‌ر ئەو که‌سه‌ ب‌توانیت باسی ئەوه‌تان بۆ بکات که‌ هه‌ستی به‌ چ

عەزاييک کردووه، چ ههستیکی لا دروست بووه، مهسیح به خۆیشی باسی ئەم جوړه عەزایه ی کردووه، باسی ئەم ترسه ی کردووه! نا، هەرگیز نابێ ئەم جوړه مامه لهیه دهگهڵ هیچ بنیاده میکدا بکریت!

یاروی پیشخزمهت (خزمهتکار) ئەگەرچی نهیتوانی بوو به باشی له ههموو قسهکانی میرزاده بگات و وهکو ئەو گوزارشتی لیبکات، بهلام به سیمایا دیاریوو که له جهوههرو نیوهپوکی قسهکانی گهیشتووه. بۆیه به تۆنیکي بهزهیی و میهر نامیزهوه به میرزادهی گوت:

- ئەگەر زۆر حهزدهکهی پایپ بکیشیت، دهتوانی بچی بکیشیت، بهلام دهبی لهزی بکهی، چونکه لهوهیه لهو کاتهدا که تۆ له دهرهوهی نۆرهی چوونه ژوورهوت بی، ههنگی من چ بکهم! گوی بگره: نا لهویندر، له ژیر ئەو قالدرمهیهدا، دەرگایه ههیه، دهیبینی؟ ئەوه دەرگایه بکهوه، به دهسته راستا، ژووریکي چکۆله ههیه، دهتوانی لهو ژوورهدا پایپهکهت بکیشیت. بهلام له بیرت نهچی کهمی پهنجهرهکه بکهروه، چونکه جگهرهکیشان لهوی قهدهغهیه...

بهلام میرزاده، فریا نهکهوت بچی بۆ ژووره چکۆلهکه، گهنجیک که دهستهیهک کاغزی بهدهستهوه بوو، له ناکاو خۆی به ژوورا کرد، یاروی پیشخزمهت خیرا چووه پیشوازی تا یارمهتی بدات که پالتۆکهی دابکهنیت. گهنجهکه به گۆشه ی چاو نیگایهکی گوماناوی میرزادهی کرد.

کابرای خزمهتکار، به ریزهوه و به شیوازیکی خۆمانی وهکو یهکیک نهینییهک بدرکینی گوتی:

- گافریلا ئاردالیونوفیچ، ئەم بهرپژه دهلیت ناوی میر میشکینه، گوایه خزمی خا جهنهرا له ههندهرانهوه هاتووتهوه وتازه به خۆی و ئەم بوخچهیهوه له قیتار دابهزیوه، بهلام...

میرزاده، نهیتوانی پاشماوهی قسهکانی بژنوهی، چونکه خزمهتکارهکه دهنگی تهواو نزم کرد. گافریلا ئاردالیونوفیچ، به دیقتهت گوی دهگرت و به کونجاوی دهپروانییه میرزاده میشکین، ئەنجام وازی له گویگرتن هیئا، بهلهز له میرزاده نزیک بووهوه و بهو پهپی ئەدهب و نهزاکهتهوه پرسی:

- تۆ میرزاده میشکینی؟

کوپیکی زۆر جوان و قۆز بوو، تهمهنی نزیکهی بیست و ههشت سالیک دهبوو، باریکهلهیهکی موو زهردی، بالآ بهرزتر له مامناوهندی بوو. ردینیکی زۆر چکۆلهی وهکو ردینهکهی ناپلیونی سییهمی دانا بوو، زیرهکی و هۆشمهندی و جوانی له سیمای دهباری، جارجار ناسکه بزیهکی دلپهسند، درزیکی دهکرده لیوی و ریزی ددانی سفتی زۆر سپی مرواری ناسایی دهواند. نیگای، به ههموو گهشی و راستگویییهکیهوه، به ههموو بیگهردییهکیهوه، یه جگار کونجاو وبه دیقتهت بوو.

"باوهپ ناکهه ئەم گهنجه، که دهگهڵ خۆیدا تاک دهکهوئتهوه، هه مان نیگا و نۆپینی ههبییت، رهنگه که به تهنیا دهبییت ههگرگیز پی نهکهنی."

ئوه ههستی میرزاده بوو بهرانبهر بهو گهنجه.

میشکین، بەلەز، ھەر ھەموو ئەو شتانەى دووبارە کردەوہ کہ بۆ خزمەتکارەکہ و، پێشتریش بۆ روگوژینی باس کردبوو. گاقریلا ئاردالیونوفیچ، لەو ماوہیەدا، لە کەسیک دەچوو چینه لە یادەوہریبەکانى خۆى بکات. ئەوجا پرسى:

– باشە تۆ ئەو کەسە نیت کە نزیکەى سالیک یان کەمتر، پێش ئیستا، وا بزائە لە سويسراوہ نامەيەکت بۆ ليزاڤیتا پروکوفیڤنا (خانم یەپانچین) نووسى بوو؟

– بەئى، واہ.

– کەواتە تۆ لیڤرە ناسراویت، و بیگومان تۆیان لە بیرەو بیران دەکەویتەوہ. دەتەوێى عالی جەناب بدینی؟ ھەر ئیستا ئاگادارى دەکەم. دواى تۆزیکى دى دەستی بەتال دەبێ. بەلام دەبواہ... ھەق وا بوو لە ھۆلى میواندابواہی. ئەوسا، بە تۆنیکى جددى لە خزمەتکارەکہى پرسى:

– بەرێزبان بۆچى لیڤرە یە؟

– قوربان، بە خۆى واى پێخۆش بوو!

لەو کاتەدا، لە ئاکا و دەرگای نووسینگەکە کرایەوہ، ئەفسەریکی سوپایى، کە فایلێکی ئەوراقى بە بن ھەنگلەوہ بوو، وەدەرکەوت و بە دەنگى بەرز خوداھافیزى کرد.

دەنگیک لەو سەرى نووسینگەکەوہ گازی کرد:

– گانیا*، ئەوہ تۆ لیڤرە یە؟ کەواتە وەرە....

گاقریلا ئاردالیونوفیچ، بە ئاستەم سەریکی بۆ میرزادە دانەواندو بە پەلە خۆى بە نووسینگەکەدا (ژوورى کار) کرد. دواى دوو دەقیقەیک، دیسان دەرگا کرایەوہ، دەنگى ئاشنای گاقریلا

ئاردالیونوفیچ ھاتە گوى، گوتى:

– میرزادە، فەرموو وەرە ژوورەوہ!

پەراویز:

* – "خولامیکى ئەمین و وفادار، نەك دەلەچەیکى...": جەنەرال ئاراكتشیف کە پتروسى یەکەم، لە سالى ۱۷۸۹د نازناوى بارۆنى پى بەخشی بوو، ئەو پرنسیپەى کردبوو بە دروشمى خۆى.

* – "جەنابى کۆنت" ئەم کۆنتەى کە نووسەر ناوى نابات و، پاشتریش باس دەکریت، رەنگە سەرۆکی جەنەرال یەپانچین بى.

* – "ئاردالیونوفیچ" ئەمە ناوہ میللیبەکەى بابا "ئاردالیونوفیچ"ە. خوینەر دەبینى کە ناوى ئەم کاراکتەرەى رۆمانەکە، جارى بە ئاردالیونوفیچ، و جارى بە ئاردالیونوفیچ دىت.

* – "ئەو دادگا تازانەى کە لەم رۆژانەدا زۆر باس دەکرین...": کە ریفۆرمى ۲۰ / نۆڤەمبەر/ ۱۸۶۱ راکەتەنرا، ئیدى کۆبوونەوہو دانیشتنى دادگاكانى روسیا بوون بە کۆبوونەوہو دانیشتنى

ئاشکراو ەلەنى، سیستەمى سویندەرەن لە ھەموو مەسەلە جیناییەکاندا بەکاردەھینرا. دۆستویفسکى زۆرى بایەخ بەم دادگا تازانە دەدا.

*- "بۇ نمونه سزاي ئىعدام لايىرا...". له راستيدا ئىمپىراتۆره ئىليزابىت، سزاي ئىعدامى له همومو مهسهلهكانى مافى گشتيدا به شيوهيهكى نا راستهوخۆ له سالى ۱۷۴۱د ههلوهشاندهوهو له سالى ۱۷۵۴د راستهوخۆو به پيى قانونون و به فهرمى ههلى وهشاندهوه، بهلام سزاي ئىعدام له بوارى تاوانى سياسيدا ههلهوهشايهوه. بۇ نمونه له ۱۸۶۶/۹/۶ دا كاراكوزوف له سيداره درا، چونكه له ههوليكى ناكامدا ويستبووى ئەلكساندهرى دووهم له "باخى هاوين"دا تيرور بگات. ئەم پياوه به ناشكراو بهبهراو چاوى خهلكييهوه، له مهيدانى سمولنسكى، له شارى پترسبورگ هاته ئىعدام كردن. بويه نهوهى دوستويفسكى ليهدا وهكو نمونه هيناويهتیهوه، هموو حهقيقهت نييه.

*- "بهلى، جاريكيان لهوى، له فرهنسا، له شارى ليون حالهتيكى ئىعدام بينى." ئىعدامى تاوانباران له فرهنسا هم زور بوو و هم به ناشكرا بوو. ئەم سيستمه تا كوتايى سهدهى نۆزدهش بهردهوام بوو. تورگينيف له وتاريكىا به ناونيشانى "ههشكهنجى ترويمان" باسى يهكيك لهو ئىعدامانهى كردوه.

*- "لهويه يهكيك لهم دنيايهدا ههبيت كه حوكمى ئىعدامهكەيان خويندبيتهوهو تالوى ئەو عهزابه سامناكەيان پي چهشتي...". دوستويفسكى ليهدا ئەو ساته ترسناكانهى بير دهكهويتهوه كه به خوى جهرپاندبوونى بهر لهوهى قهرارى عهفهكهى بگات.

*- "گانيا": سووك كراوهى گاقريلايه.

فەسلى سېيەم

جەنەرال ئىقان فيودوروفىچ يەپانچىن، كە لە ناوہ پراستى ژوورى كارەكەى خۇيدا (نوسىنگە، ئۇفيس) راوہستا بوو، بەوپەرى كونجكاوى دەپروانىيە ميرزادە كە خەرىك بوو وە ژور دەكەوت، تەنەت دوو ھەنگاويش بەرەو پىرى پۇيى، ميرزادە نزيك بووہو و خوى ناساند.

جەنەرال گوتى:

– زۇر چاكە، من دەتوانم چ خزمەتتىكى تۇ بكام!

ميرزادە گوتى:

– حالى حازر ھىچ كاريكى پىويستم نىيە، مەبەستم لەم سەردانە تەنيا ئاشنايەتى تۇ بوو. حەز ناكم ناپەحەتت بكام، چونكە ئاگادارى كات و بەرنامەى كارى تۇ نىم، كە لە سويسراوہ گەييمە ئىرە، يەكسەر لە ويستگەى قيتارەوہ بۇ ئىرە ھاتووم...

سووكە بزەيەكى تەوسامىز لىوى جەنەرالى كشاندى، بەلام زوو فرىا كەوت و قووتى دايەوہ. ئەوسا لە فكران راجوو، چاوەكانى بچووك كرنەوہو سەراپاي ميوانەكەى بە نىگا دايىژت، ئەوجا ئامازەى بۇ كورسيەك كرت تا لە سەرى دانىشيت. بە خۇيشى لە تەنىشتىوہ دانىشت و بە جۇرە نىگەرانى و كەم ھەوسەلەيىكەوہ رووى تىكرىد. لەم كاتەدا گانبا، لە پشت ميژىكى، سووچىكى ژورەكە وەستا بوو و چەند كاغەزىكى دەردىنا.

جەنەرال يەپانچىن بەرسقى دايەوہو گوتى:

– بە شىوہيەكى گشتى ناپەرژمە سەر ئەوہى تەعاروف دەگەل خەلكانى تازەدا بكام. بەلام سەبارەت بە تۇكە ھاتووى بۇ ئىرە، ھەلبەتە دەبى مەبەستىكت ھەبى، من...

ميرزادە، قسەكەى پى بىرى:

– پىشەوختە ھەستم دەكرىد كە وا ويئا دەكەيت بە مەبەستىكى تايبەتى ھاتووم بۇ لات، بەلام باوہرم پىبەكە، ھىچ مەبەستىكى تايبەتيم نىيەو تەنيا حەزم كرت سەرت لىبەدم و بە ناسىنت خۇشحال بىم.

– ھەلبەتە منىش خۇشحال، بەلام مەرج نىيە ھەمىشە خۇشحالى لە پىناوى خۇشحاليدا بى، جارى وا ھەيە كارىش دەكەويتە ناو ناوانەوہ... كارىش دىتە پىشى... من تا ئىستا نازانم چ

شتیک ئیمه كۆده كاته وه، پیکمانه وه ده به سستی... مه به ستم ئه وه یه نازانم بۆچی بۆ لای من هاتوویت...

- هیچ شتیک و هیچ په یوه ندییهك... گومان له وه دا نییه... خالی هاوبه شی نیوانمان زۆر كه مه... ته نانه ت هگهر من میرزاده میشکین بم و هاوسه ره كه ی تۆش له هه مان بنه ماله بیئت، هه ر ناکاته بیانوی ئه وه كه... من ئه مه باش ده زانم. و پرای ئه وه ش ته نیا ئه نگیزه ی هاتنی من بۆ ئیره، وه كو گوتم ئه وه بووه. من چوار ساله له رووسیانیم، كه سه فهرم كرد، له پرووی ئه قلییه وه ته واو نه بووم، ئه و كاته هیچم ده رباره ی ژیان نه ده زانی، ئیستاش شتیکی ئه وتوی ده رباره نازانم. من پیویستم به ناسینی خه لکانی میهره بان و دلایه، بۆ نمونه، حالی حازر کیشه یه كم هه یه پیویسته چاره سه ری بکه م، به لام نازانم له کوپه ده ست پییکه م. كه گه ییمه به رلین له دلای خۆدا گوتم: "خۆ ئه وانه هه رچیه ك بی خزمی خۆمن، كه واته له وانه وه ده ست پییده كه م، ره نگه سوودیک به یه كتر بگه یه نین و به تایبه تی كه خه لکیکی میهره بان و دلوان. هه لبه ته بیستبووم كه تۆ پیایوکی میهره بان و دلواو جوامیریت."

جه نه رال، به كه میك سه رسامیه وه گوته:

- سوپاس، ده كری بزانه له كوی لات داوه؟ له كوی مالت گرتوه؟
- تا ئیستا له هیچ كوی لام نه داوه و مالم نه گرتوه!
- كه واته، یه كراست له ویستگه ی قیتاره وه بۆ لای من هاتووی، ها؟ و... به كه لوپه له كانه ته وه هاتوویت؟

- هه موو كه لوپه له كه م بریتییه له بوخچه یه کی بچكۆله و چه ند پارچه جلیکی تیا به و هیچی تر، ئه ویش دايمه به ده ستمه وه یه، له ئیستاوه تا ئیواری ده رفه تی ئه وه م ده بی كه ژووریک له ئوتیلیكدا به كری بگرم.

- یانی نیازت وایه ژووریک به كری بگریت؟

- به لئ، ئه ی چۆن.

- من وا له قسه كانه ت حالی بووم كه به ته ما ی له لای من بمینیته وه.

- ئه گه ر به خۆت خۆلكت كردبام له گین بوو. به لام چه زده كه م ئه وه شت پی بلیم كه ته نانه ت له و حاله شدا هه ر نه ده مامه وه، نه ك له به ر هۆیه کی تایبه تی، به لكو له به ر ئه وه ی ته بیعه تم شتی وا قه بوول ناکات.

- كه واته زۆر باش بوو خۆلكم نه كردیت و، خۆلكیشت ناکه م، جا جه نابی میرزاده، با قسه یه کی دیکه ش بکه م، بۆ ئه وه ی له كورتی بیهرینه وه، مادامیکی هه ردوولا قاییلین كه هیچ خزمایه تیه كمان له نیواندا نییه و پیویست به باسكردنی شتی وه ها نییه، هه رچه نده ده شیا شانازی به و خزمایه تیه وه بکه م، ئیدی به و پیودانگه...

- ئیدی به و پییه ده بی هه ر هه ستم و برۆم.

میرزاده، به ده م هه ستانه وه، له ناخی دل وه پیكه نی. هه رچه نده وه زعه كه ما یه ی نیگه رانی و په ریشانی بوو، له سه ر قسه كه ی خۆی رۆیی:

- جەنابى جەنەرال، دۇنيات دەكەم، مەن سەربارى ئەۋەي شارەزاي دابو نەرىتى ئىرە نىم و ئەزموونىكى زۆر كەم لەو بارەيەۋە ھەيە، دەمزانى كە مەسەلەكە بەمجۆرە دەشكىتەۋە. بە ھەر حال، رەنگە ئەمە باشتر بېت... تەنانەت ۋەلامى نامەكەشم نەدرایەۋە... زۆر چاكە... خودا حافىز... ببورە كە نارەحەتم كىردىت.

نىگى مىرزادە، لەو كاتەدا لوتقى لى ھەلدەقولا، بزەكەي سەر لىۋى پاك و بىگەرد، زەرەيەك رىق و كىنەي پىۋە ديار نەبوو، تەنانەت كەمترىن رىق و كىنەي پەنھانىشى لەخۇ نەگرتىۋو، جەنەرال بىدەنگ بوو، بە چاۋىكى تازە كەۋتە پروانىنى مىرزادە، زۆر گۇپرا، ئەو جەنەرالەي تۆزىك لەمە پىش نەبوو. لە چاۋ تروكانىكا ئەم گۇرانا كوت و پىرەي بەسەردا ھات. جەنەرال رووى كىردە مىرزادەو بە شىۋازىكى تەۋاۋ جىۋاۋ گوتى:

- گوى بگرە مىرزادە: ئەۋەي راستى بى مەن تۆ ناناىم، بەلام لەگىنە ھاۋسەرەكەم حەزىكات كەسىك بىبىنى كە ھەمان شۆرەت و ناۋى خانەۋادەيى ئەۋەي ھەيە، ئەگەر كاتت ھەيە ۋە حەز دەكەي، لىرە بىمىنە ۋە چاۋەپروان بكە.

مىرزادە، يەكسەر كلاۋە خىرە لىبادەكەي لەسەر مېزەكە داناۋ گوتى:

- ئۇ! ۋەختم يەجگار زۆرە! ھىچ كارىكم نىيە! بەتالى بەتالم! ئەۋەي راستى بى لە دلى خۇدا بە تەما بووم كە ھاۋسەرەكەي تۆ، لىزاقىنا پروكوفىقنا، ئەو نامەيەي بىر بكەۋىتەۋە كە مەن بۇم نارد بوو. تۆزى لەمە پىش، كە لە پرسگەكە چاۋەپروانم دەكرد، وام ھەست كىرد كە خىزمەتكارەكەت ۋە تەسەۋر دەكات مەن بۇكۆمەك ۋە بارىۋو ھاتووم بۇ ئىرە. زۆر بە زەقى ئەۋەي پىۋە ديارىۋو. پىدەچىت دەستورەكانت لەو بارەيەۋە زۆر توندبى، جادلىيات دەكەم كە مەن بەۋ نىازە نەھاتووم، تەنيا بۇ تەعاروف ھاتووم. بەلام ھەست دەكەم نارەحەتم كىردوۋىت، زۆر بە داخەۋەم، داۋاى بوردن دەكەم.

جەنەرال بزەيەكى خۇشخالى بۇ كىردو گوتى:

- زۆر چاكە مىرزادە، ئەگەر زاھىرو باتىنت بەراستى يەك بېت، رەنگە تەعاروفەكەمان خىرى پىۋە بېت. بەلام ۋەكو دەبىنى مەن كەسىكى سەرقال ۋە مژوول ۋە كۆمەلىك كاغەزو مامەلەم لەبەر دەستدایە دەبى تاۋوتوۋىيان بكەم، ئىمزاىان بكەم ۋە داۋا دىدارى جەنابى كۇنت، بىرۇم بۇ ئۇقىسەكەم. بۇيە ۋەكو دەبىنى ۋىپراي ئەۋەي بە دىتنى خەلكانى بەرپىزو حورمەت خۇشخالى دەبم... يانى... مەن... ھەرچەند دۇنيام كە تۆ پىۋاۋىكى رەسەن ۋە ئەسلىزادەيەت ۋە دەبى... ئەرى بەراست مىرزادە تەمەنت چەندە؟

- بىست ۋە شەش سال.

- بەراست؟ وام وينا دەكرد زۆر بچوكتىر بىت.

- بەلى، زۆر كەس وام پىدەلىن. دەلىن لە تەمەنى خۇت بچوكتىر دەنوۋىنى. سەبارەت بە نارەحەت كىردنى تۆ، ھەۋلەدەمەم نارەحەتت نەكەم. چۈنكە بە تەبىئەت حەزناكەم كەس نارەحەت بكەم... پىمۋاىە ئىمە لە روالەتا زۆر لىكىدى جىۋاۋازىن... لەبەر زۆر ھۇ، خالى ھاۋبەشى زۇرمان لە نىۋاندا نىيە، ھەرچەندە مەن لەلەي خۇمەۋە زۆر باۋەرم بەۋ بۇچوۋنە نىيە، چۈنكە زۇرچار لە روالەتدا

خالی هاوبهش نابینری، به لام له حهقیقهت و جهوهردا خالی هاوبهش هه ن... خه لکی له ته مه لی خویندا، بریار له سه ر روالهت دده ن و به گویره ی روالهت خه لکی پو لین ده کهن و ناتوان حهقیقهتی خه لکی بدوژنه وه. ده ترسم نارحهتت بکه م، خو نارحهتم نه کردوویت؟ پیده چی که تو ...

- باشه شتیکی دیکه: تو هیچ سه رچاوه یه کی شه خسی بژیویت هه یه، یانی پاره یه، سه روه تی، سامانی شک ده بهیت؟ به نیازیت کاریک بو خو پهیدا بکهیت؟ بمبوره که ئەم پرسیاره کالوکرچانهت لیده که م...

- گوی مه ده یه، پی م ناخوش نییه، من له مه به ستت ده که م، به پیچه وانه وه سوپاست ده که م. حالی حازر نه هیچ سه روهت و سامان و ده ستما یه یه کم هه یه، نه هیچ کارو کاسبییه ک، هه لبه ته پیو یستیشم پیی ده بیئت. ئەو پاره یه ی که تا نیستا هه م بو وه، خه لکی داویانمه تی. شنایدەر، ئەو ماموستایه ی که له سو یسرا ده رسی پیی ده گوتمه وه و مالیجه ی ده کردم، پاره ی دامی، منیش ته نیا به شی ئەوه نده ی بمگه یه نیته نییره، به شی سه فهره که مم لی هه لگرت، جا نیستا ته نیا چه ند کو پیکیکم پی ماوه، شتیکم له خه یالدا یه ده بیی په یگیری بکه م و پیو یستم به راویژو ته گبیره، به لام...

جه نه رال قسه که ی پی بری و پرس ی:

- باشه، حالی حازر به چی ده ژیت، به ئومیدی چیت، و پرۆژه و نه خشه کانت چین؟
- گه ره که م کاریک پهیدا بکه م، به هه ر جو ری بو وه کاریک بکه م
- ئەها... به راستی تو فه یله سو فیت. باشه هیچ توانا و به هره یه که له خو تا ده بینی؟ یانی ئەو توانا و به هره یه ته هه یه که نانی روژانه ی خو ت دا یین بکهیت؟ بمبوره که ئەو قسه یه ده که م...
- پیو یست به عوزر خوازی ناکات! پی م وانیه ئەو توانا و به هره یه م هه بیئت. به پیچه وانه وه: من کابراهی کی نه خو شم، خو یندنکی ری ک و پی ک و به رده وام نه کردو وه. سه باره ت به دا یین کردنی نانی روژانه ش، پی موایه...

جه نه رال، دیسان قسه که ی پی بری و به پرسیار دایگرت هه وه. میرزاده، هه مان قه وانی وه کو خو ی، بو لیدا یه وه. ده رکه وت که جه نه رال ناوی ناغای (باقلیچوف) ی ره حمه تی بیستبو و ته نانه ت بینی بووشی.

میرزاده نه یده توانی ئەوه روون بکاته وه که بوچی ئەو پی او وه به ریژه (باقلیچوف) به خه می په روه رده و فی رکردنی ئەوه وه بو وه. ته نیا ئەوه نده ی گوت که له گینه به هو ی په یوه ندی و دو ستایه تی هه ده گه ل بابی ره حمه تی ئەو دا بووبی، جو ره ریژی ک بووبی بو ئەو دو ستایه تییه. میرزاده، هه ر به مندالی هه تیو که وتبو و سه ره تا کانی ته مه نی له گونیدا به سه ر بر دبو و، چونکه سیحه تی باش نه بو و که ش و هه وایه کی کرا وه و پاکی ده خوا ست. ئیدی باقلیچوف به هه ندی پی ریژنانی خزمی خو ی، که له سه ر مو لکه کانی وی ده ژیان، سپار دبو و.

له هه وه له وه کاره که ریکیان راسپارد بو و که به خودان و په روه رده ی بکات. پاشان ماموستایه کی تایبه تیان گرتبو و که ده رسی پیی بلی و فی ری خو ی نه واری بکات، میرزاده،

گوتبوی هەرچهنده هه موو شتیکی به روونی له بیره، به لام هه رچی دهکات ناتوانی ئەو بیره و هریانه وهکو پیویست بگێریتتهوه. چونکه -خۆی گوتنه- ئەوسا، لهو سهردهمانه دا وهکو پیویست له شتهکان حالی نه ده بوو. ئەمه جگه له وهی که خوی له گه لدا بووه و زوو زوو فیی لیها توهو ئەم نه خوشییه به رادهیهک شپیره ی کردوه که گیل و ئەبله ی کردوه، جا ئەو حالی حازر کابرایهکی ئەبله یه (میرزاده دهقاو دهق وشه ی ئەبله ی به کار برد).

میرزاده، ئەنجام هاته سه ر باسی ئەوه ی که باقلیچۆف، جاریک له بهرلین، پرۆفیسۆری سویسری شنایدهری، که پسپۆری ئەم جوړه نه خوشیانه بوو، بینی بوو، شنایدهر له دهقه ری والیس (Wallis)، له سویسرا، نه خوشخانه یهکی تایبه تی هه بوو، که به شیوازی تایبه تی چاره سه ری ئەم جوړه نه خوشیانه ی ده کرد، یانی ریگه ی وه رزشی به دهنی و دوشکردن به ئاوی ساردو مالیجه ی دهروونییه وه، ئەبله هان و شیتانی مالیجه و درمان ده کرد، پاقلیچوف، نزیکه ی سالیک ده بیته که میرزاده ی بۆ لای شنایدهر نارد بوو، به لام به خۆی سی سالیک پاش ئەوه، له ناکاوا مردبوو، بیئه وه ی هه یج وه سیته یکی له باره ی میشکینه وه کردیته، به لام شنایدهر، میرزاده ی له لای خۆی گل دابوو وه دوو سالی تریش مالیجه و درمانی کردبوو. هه رچه نده، به ته واه ته ی چاک نه بوو بووه وه، به لام سوودیکی فره ی له مالیجه و درمانه کانی شنایدهر بینی بوو. ئەوسا شنایدهر، له سه ر خواستی خۆدی میرزاده و، به هۆی دروست بوونی رهوش و رووداویکی تازه وه، بریاری دابوو، که بۆ زیدی خۆی، بۆ روسیای بنیڕیته وه.

جه نه رال، که ته واه چه په سا بوو، پرسی:

- یانی بهم پییه له روسیادا که ست نییه؟ هه یج خزم و که سیکت نییه؟

- تا نیستا هه یج که سیکم نییه، به لام ئومیده وارم... نامه یه کیشم پی گه ییوه.

جه نه رال، بیئه وه ی گوپی له دوا رسته که ی و باسی نامه که بی، قسه که ی پی پری و گوتی:

- خۆ به لای که مه وه ده بی شتیکی فیڕ بوویته، کاریک، پیشه یه ک فیڕ بوویته... خۆ نه خوشیه که ت ئەوه نییه که نه توانی هه یج کاریک بکه یته... هه لبه ته مه به ستم کاری قورس نییه... به لکو سووکه کاریک له دایه ره یه کدا، له شوینی کدا...

- هه لبه ته نه خوشیه که م ری ئەوه م لیناگریته، سه باره ت به وه زیفه و کارش، خوا خوامه کاریکم ده ست بکه وی. چونکه به خۆیشم چه زده که م بزانه به که لکی چ کاریک دیم و توانام به سه ر چ کاریکدا ده شکێ. من به درێژایی ئەو چوار ساله زۆرم خویندوه، به لام خویندنه که م ری و پیک و به رده وام نه بوو، چونکه مامۆستا که م (شنایدهر) ناچار بوو میتودیکی تایبه تی له فیڕکردنا به کار بیئی و، توانیم له و ماوه یه دا زۆر کتیپی روسی بخوینمه وه.

- کتیپی روسی؟ که واته ده بی له م زمانه دا زۆر شاره زاو کارامه بیت و بتوانیت به بی هه له به م زمانه بنووسیت؟

- نا... هه لبه ته... ئەی چۆن...

- زۆر چاکه، ئەدی ده ست و خه تته چۆنه؟

- دەست و خەتم زۆر باشە، دەتوانم بۆلۈم لەم رووۋە خودان بەھرم، لېم نەبى بە درۆ خوشنوسىكم لەوگۆرەى.

ميرزادە، بە تاسەۋە لەسەرى رۆيى:

- راۋەستە... ئىستا ھەر بۆ تەجرۇبە شتىكت بۆ دەنوسم، بنوسم ؟

- ئا! بنوسە! زۆرم پىخۆشە. ئەو جۆش و خرۆشەتم زۆر بە دلە. ميرزادە، بەراستى تۆ زۆر خوين گەرم و روح سووك و رەزا شيرىنى.

- كە قەلەم و نامپەرەكانت جوانن! ئەم قەلەمانە، ئەم پەرەمووچانە... لەم كاغەزە جوانە! چەند ئەستورۇ جوانە! چ ئۇفيس و مېزىكى جوانت ھەيە! تۆ گوى بگرە: من ئەم ديمەنەم ديۋە. تابلۇيەكى جوانە. ديمەنيكى سويسرايە. دلنيام كە نيگاركيۋشەكە لە تەبيعەت و سروشتەۋە ۋەرى گرتوۋە، من دلنيام كە ئەم شوينەم ديتوۋە: لە دەقەرى (UFI = يورى) نيبە؟

- زۆر لەگىنە ۋاى، دەشيت، ھەرچەندە من تابلۇكەم لېرە كرپوۋە. گانيا گيان، كاغەز بەدە بەميرزادە. فەرموۋ ئەمەش پەرەمووچ و كاغەز. بچۆ سەر ئەو مېزە بچوۋە.

جەنەرال، ئاۋرېكى لاي گانياى دايەۋە، سەيرى كرد وينەيەكى فوتوگرافى گەۋرە لە جانتاكەى دەردىنى ۋ بۆ يەپانچىنى دريژ دەكات، جەنەرال پرسى:

- ئەمە چيە ؟ بەھ بەھ...! ناستاسيا فيليپوفنايە! ۋايە! بە خۆى ئەم وينەيەى بۆ ناردوويت ؟

بە فزولپەت و كونجكاۋيەكى زۆرەۋە ئەو پرسىارەى كرد. گانيا، ۋەلامى دايەۋە:

- ئەم بەيانىيە، كە بۆ پېرۇزبايى چوۋ بووم بۆلاى بە خۆى دايىمى. دەمىك بوۋ داۋاى وينەيەكم لېكرد بوۋ. گانيا بەدەم بزهەكى تالەۋە لەسەرى رۆيى: نازانم تۆ بلىي مەبەستى ئەۋە نەبوۋىي كە بە تەشەرەۋە پېم بلى كە لە رۆژىكى ئاۋادا بە دەستى بەتال، بەبى ھېچ دەست و ديارى و سەۋقاتىك چوۋ بووم بۆلاى ؟

ميرزادە، قسەكەى پى بېرى و بە شيوەيەكى بنچر گوتى:

- نا، نا، بەراستى بېرکردنەۋەيەكى سەيرت ھەيە! ناستاسياۋ تەشەر! ھەيفت نەكرد! تۆ بەخوت دەزانى كە ئەو ئافرەتلىكى خۆپەرست نيبە و چاۋى لەو شتانه نيبە. دەبى ديارى تۆ چ بى ؟ ديارى ئەو جۆرە ژنانە ھەزاران رۆبلى تېدەچى! ئەۋپەرى تۆش دەتوانى وينەيەكى خۆتى پيشكەش بكەيت، ئەرى تا ئىستا داۋاى وينەى لېنەكردويت ؟

- نەخېر، تا ئىستا داۋاى نەكردوۋە، رەنگە قەتیش داۋاى نەكات. ئەرى ئيقان فيودوروفچ، ئاھەنگەكەى ئەم شەۋت لە يادە، لە بېرت نەچوۋە؟ چونكە تۆ يەككى لە ميوانانى شەرەف.

- ھەلبەتە لە بېرمە... بېرم نەچوۋە... بېگومان نامادە دەبم.. ئاھەنگى لە دايك بوۋنيەتى، بېست و پېنچەمىن سالىادى لە دايكبوۋنيەتى... ھم، گانيا دەمەۋى نەينىيەكت پى بۆلۈم، جا گوى بگرە بزانه چ دەلېم: ۋەعدى بە ئاقاناسى ئيقانوفچ و من داۋە كە ئەمشەۋ، لە مالى خۇيدا، دوا قرىرى خۆى بدات، بە بوون يان نەبوون. ئىدى ئەم حىسابە لەنك خۆت بگرەۋ، لە بېرت نەچىت!

گانيا، كە گوى لەۋ قسەيە بوۋ، تەۋاۋ پەشۇكا، رەنگى پەرى و بە دەنگىكى لەرزۇك گوتى:

- ئەسەح قەۋلى ۋاى داۋە.

- پيړۍ ته قهوله دا. ئيمه به دوو قولي، نه وندمان گوشار ليکړد تا نه نجام چاري نه ماو ملي دا يه خت. به لام تکای ليکړدين، جاري هيچ شتيک له و باره يه وه به تو نه ليين تا وه ختي خوي ديټ.

جه نرال، به نانه ست نيگای برييه گانيا. به ناشکرا ديار بوو که نيگه راني و په شيويه که ي گانيا ي پي ناخوش بوو: گانيا به په شوکاوې و دوو دلي گوتي:

- ئيقان فيودوروفچ، جه نابت ده زاني، که نه و نازادي بربارداني ته وای دابوو به من، تا نه و کاته ي به خوي ده گاته قه ناعهت و بربار ددات. قه رار و ابو له و حاله شدا هر دوا بربارو دوا قسه، بربارو قسه ي من بيت. جه نرال، به وپه پري په شيوي و شپريزي و نيگه رانيه وه گوتي:

- بوچي، مه به ست... ياني مه به ست...

- نا، من هيچ نه گوتوه، هيچ مه به ستيم نييه.

- تکايه، تو ده ته وي چ بکه ي، چون ده تواني کاري وا بکه ي؟

- من پاشگه ز نه بوو مه ته وه، ژيوان نيم. پيده چي نه متواني بيت، به باشي مه به ستی خوم دهرېم.

جه نرال، به تورهي، بيته وه ي هه ول بدات، تورهي و په ستيه که ي خوي وه شيريت، گوتي:

- هر له ژيوان بوونه وه و په فرمان کهم بوو! نوبه تي نه و قه وانه يه! کاکه مه سه له که له وه دا نه ماوه که بليين ژيوان مه به وه، پاشگه ز مه به وه، به لکو ده بي له و کاته دا که نه و بربار ددات، ده بي نه وپه پري شادمانی و خوشحالی دهرېري، زور منه تباري نيشان بده يت. نه دي دهنگ و باسي مالتان چيه؟

- دهنگو باسي مالتان؟ نا، له ماله وه هه موو شتيک به دلي خومه، به خوم هه مه کاره م. قسه، قسه ي منه. باوکم دياره نارازييه، به ته واده تي ناخوشي کردوه. خوي شيت کردوه، بو هيچ شتيک پرسى پينا که م و قسه ي ده گه ل ناکه م. خو نه گه ر له بهر دايکم نه بوايه، له ماله که دهرم دهره د. هه لبه ته دايکم به رده وام ده گري و فرميسک دهرېري. خوشکه که م ليم توراوه و به عزي کردوه. به لام من به ناشکرا پيم گوتون که هر خوم به پرسى ژياني خوم، من له ماله وه هيچ ناوي ته نيا نه وه نه بي که گويم لي بگريټ و قسه م له عاردي نه دريت. من نه مه م له بهر چاوي دايکم به خوشکه که م گوتوه.

جه نرال، به حواس په رتييه وه، ده سته کاني بلاو کردنه وه و شانه کاني هه لته کاندو گوتي:

- من تا ئيستاش تينا گه م! نه و روژه ت له بيره که دايکت، نينا نالکسندروفنا هاته ديدنه يم؟ که داخ و زوخاوي هه لده رشت و ده گريا، ليم پرسى: "چيته" بوم دهره کوه که خه مي نه وده يه تي به م کاره نابرووي خانه واده که يان ده چيت. ده شيت بپرسم چ نابروو چوونيك له م کاره دا هيه؟ ناخر کي ده تواني بچووکترين عه يب و عار له ناستاسيا فيليپوفنا بگريټ، يان خراپه يه که ي ليت؟ هر له بهر نه وي په يوه ندي ده گه ل توتسکيدا هه بووه؟ نه مه قسه ي قوره، به تاييه تي که له زروفنيکي تاييه تيدا بووه. بيرته لي پرسيم: "باشه تو رازيت تي که لي که کانت ببيت؟". ها! گويت لي بوو؟ نه م نينا نالکسندروفنا يه سه يره! هر چه ند مه سه له که روون و ناشکرايه، نازانم بو تي ناگات...

چونکه جهنه رال، نهیده زانی چون لهسه ر قسه که ی بهرده وام بیټ، گانیا فریای کهوت و بهم رسته یه بوی تهواو کرد:

- بۆچی سنووری خوئی نازانی؟

ئهوسا لهسه ری رۆیی و گوتی:

- با، باش دهیزانی. لئی مهگره! من ئهوسا تیم گه یاند که نابی خوئی له کاروباری خه لکانی دی ههلقورتینی.

بهههرحال، وه زعو حالی مالمان هیشتا که میک ئارامه، چونکه هیشتا دوا قسه نهکراوه. ههلهبهته که دوا قسهکرا، ههنگی ئیدی قیامهت رادهبیټ. نهگهر ئه مپرو دوا قسه بکریت ئیدی هه موو شتی که له گریژنه دهچیټ.

میرزاده، که له سوو چیکا دانیشتبوو و سه رقالی خویشنوو سی خوئی بوو، گوئی له هه موو ئه م گفتوگو یه بوو.

که له کاره که ی بووه وه، ههستا له ئوفیسه که نزیک بووه وه و کاغه زه که ی خسته سه ر میزه که. له و کاته دا که به و په ری تاسه و کونجاکاو یه وه ده پروانیه وینه که. له بن لیوانه وه گوتی:

- ئه مه ناستاسیا فیلیپوفنایه؟

ئهوسا، به شیوه یه کی گه متر لهسه ری رۆیی:

- به راستی جوانه!

وینه که، سه روسیمای ژنیکی یه جگار جوانی، بی هاوتای نیشان ده دا. کراسیکی هاودامانی ئاوریشمی رهشی ساده ی، به ده ن چه سپی له بهر بوو. قژی خورمایی، به شیوه یه کی زور جوان و ساده، ری که خرابوو. چاوه کانی رهش و مهنگ، جو ره مهنگی و رامانی که به ته ویلییه وه دیار بوو، سیمای خه مین و پر غروور، ده موچاوی که میک لاوازو پیده چوو هه ندی کال بیټ.

گانیا و جهنه رال، که گوئیان له میرزاده بوو، به سه ر سامی ئاوریان لی دایه وه. جهنه رال پرسی:

- چی؟ گوتت ناستاسیا فیلیپوفنا! یانی دهیناسیت؟

میرزاده به رسقی دایه وه:

- به لی، هه رچه نده من ته نیا بیست و چوار سه عاته، بگره که متریشه بۆ روسیا گه پراومه ته وه، به لام ئه و شاجوانه ده ناسم.

ئهوسا به له ز باسی ئه وه ی کرد که چون روگوژینی دیتوو وه روگوژین، چی له و باره یه وه گیراوه ته وه.

جهنه رال، پاش ئه وه ی به دیقته گوئی له میرزاده گرت، نیگایه کی پرسیار نامیزی گانیا ی کردو به نیگه رانییه وه گوتی:

- نۆبه تی ئه و قه وانیه! ئه مه چییه!

گانیا ش که شپرزه بوو بوو، له بن لیوانه وه گوتی:

- هیچ نییه، سه رکیشییه کی گه نجان به وه و هیچی ترا! ئه مه کو ره بازرگانیکی ده وله مند ی مه یخوری به دمه سته! پیشت ر ئه م حیکایه ته م بیستوو ه.

جهنرال گوتی:

- منیش بیستوومه. ئوساكه، ناستاسیا فیلیپوئنا به خۆی، دوای مهسهلهی جووته گوارهكه، هه‌موو چیرۆكه‌كه‌ی بۆ گێڕاینه‌وه. به‌لام ئیستا مهسهله‌كه زۆر جیاوازتره. رهنگه مهسهله‌ی یه‌ك ملیۆن رۆبل له ئارادا بێ- ئەمه جگه له ئەشق و شه‌یدایی شیتانه- یا با بلیین هه‌وه‌سبازی ره‌وته‌نی... ئیمه هه‌موو ده‌زانین کاتی که ئەم جوړه خه‌لکه پته ده‌چرن و سه‌رخۆش ده‌بن چ چه‌پکه گۆلی به ئاودا ده‌ده‌ن، کۆ له هیچ کاریک ناکه‌نه‌وه.

جهنرال، خه‌یالۆی له فکراڻ راچوو، به‌مجۆره کۆتایی به قسه‌که‌ی هیئا:

- هم... هیوادارم به‌خیر بگه‌ڕێ، ئاخری خیر بێ!...

گانیا، به‌پروگرژی، بزه‌یه‌کی ته‌وسامیژی بۆ کرد و گوتی:

- تۆ له ملیۆن رۆبله‌که ده‌ترسیت؟

- هه‌لبه‌ته تۆ ناترسیت.

گانیا له ناكاو رووی کرده میرزاده و پرسى:

- میرزاده، تۆ هه‌ستت به‌چی کرد به‌رانبه‌ر به‌و پیاوه؟ به‌پرای تۆ پیاویکی جدی بوو یان فشه‌که‌ریکی فیشالباز بوو؟ پای تۆ چیه؟

گانیا، به‌دهم ئەو پرسیاره‌وه، له ناخی خۆیا، له ده‌روونی خۆیا هه‌ستی به شتیکی سه‌یرو غه‌ریب کرد، وه‌ك بلیی بیروکه‌یه‌کی تازه‌ ده‌گه‌من له هزرو بیریا هه‌له‌هات و پرشنگی بێ قه‌راری له چاوه‌کانیه‌وه به‌رز بووه‌وه. جهنرالیش، که به ئاشکرا په‌ریشانی و نیگه‌رانی پیوه دیاربوو، بێ ئەوه‌ی چاوه‌روانی وه‌لامیکی قه‌ناعه‌ت به‌خش و جدی بێ، ئاوپی له میرزاده دایه‌وه.

میرزاده به‌رسقی دایه‌وه:

- نازانم چیت پێ بلیم. به‌هه‌رحال من وام هاته به‌رچاو که زۆر شپه‌زه و په‌ریشانه، له راده‌به‌ده‌ر شه‌یدایه‌و ته‌نانه‌ت ماخۆلانیه‌تی. به‌یه‌که‌م نیگا هه‌ستت ده‌کرد نه‌خۆشه. له‌و باوه‌ره‌دام هه‌ر که بگاته‌وه پترسبۆرگ، دوای چه‌ند رۆژیک سیحه‌تی تیك بجیت و نه‌خۆش بکه‌ویت، به‌تایبه‌تی ئەگه‌ر ده‌ست به‌خواردنه‌وه بکات.

جهنرال، هه‌له‌سته‌یه‌کی کرد و گوتی:

- ئاوا... یانی ئەمه هه‌ست و بۆچوونی تۆ بوو؟

- به‌لی، من وام ده‌بینی.

گانیا، به‌دهم بزه‌یه‌کی ته‌وسامیزه‌وه، روو له جهنرال گوتی:

- به‌هه‌رحال، ئەم جوړه پرسک و سه‌رکیشییه، پیویستی به‌چه‌ند رۆژیک نییه تا بته‌قیته‌وه‌و ده‌نگ بداته‌وه. رهنگه ئەم‌رۆکه، نه‌گاته شه‌وی، بته‌قیته‌وه‌و ده‌نگ بداته‌وه‌و ئاشکرا ببیت.

جهنرال گوتی:

- هم... به‌لی... له‌گینه... به‌لام هه‌موو شتیك وه‌ستاوه‌ته سه‌ر ئەوه‌ی، که ناستاسیا فیلیپوئنا چ شتیکی به‌خه‌یالدا بیت!

گانیا گوتی:

- تۆ بە خۆت چاك دوزانیت كه ناستاسیا فیلیپوفنا هەندیجار دەبی بە چ بە شەریك!

جەنەرال، كه زۆر شپرزە بوو بوو، بە توندی گوتی:

- دەتەوی چ بلیی؟ مەبەستت لەم قەسە یە چیە؟

گویی بگره گانیا، تكات لیڤه‌که‌م ئەمرو ئەو‌نده لاساری و عینادی دەگە‌لدا مە‌که. بە پیچە‌وانە‌وه: هە‌موو هە‌ولیکی خۆت بخە‌گەر که... مە‌بە‌ستم ئە‌وه‌یه... نە‌رم بە‌ له‌گە‌لیا. دالی رابگره... رازی بکه... هم! بوچی به و جوړه لیو هە‌لده‌قورتینی؟ گویی بگره گاقریلا ئار‌دالیونوفیچ: کاتی ئە‌وه هاتوو ئە‌م مە‌سه‌له‌یه یە‌کلایی بکه‌ینه‌وه! ئە‌م هە‌موو دە‌ردی سە‌ریه‌ی ئی‌مه له پای چیە؟ تۆ بە خۆت زۆر چاك دوزانی ما‌وه‌یه‌کی زۆر بە‌رژە‌وه‌ندی من له‌وه‌دا بوو پە‌یگیری ئە‌م مە‌سه‌له‌یه بکه‌م. ئیدی به هەر جوړی بووه، دەبی مە‌سه‌له‌که بە‌قازانجی خۆم ساغ بکه‌مه‌وه و لیی دە‌رچم. توتسکی قە‌راری یە‌کجاره‌کی خۆی داوه، هی‌ز نی‌یه پە‌شیمانی بکاته‌وه، من له‌و رووه‌وه هیچ خە‌م و نی‌گه‌رانیه‌کم نی‌یه. تە‌واو ناسوودە‌م، زۆر دل‌نیا و ئە‌رخایه‌نم. من ئە‌گەر شتیکم بوی، تە‌نیا بە‌رژە‌وه‌ندی و خیری تۆ‌یه و هی‌چی تر. ئیدی بۆ خۆت باش بیرکە‌وه: ئایا متمانە‌ت بە‌ من نی‌یه؟ خۆ تۆ پیاویکی... پیاویکی... پیاویکی زیره‌ک و هۆ‌شمە‌ندیت. خۆ من هە‌موو هی‌وایه‌کم بە تۆ بوو. جا ئە‌مه... ئە‌مه...

دیسان گانیا، فریای جە‌نەرال کە‌وت و بە‌مجۆ‌ره پ‌سته‌که‌ی بۆ تە‌واو کرد:

- جا ئە‌مه ئە‌سلی مە‌سه‌له‌که‌یه!

و هە‌نگی، بزە‌یه‌کی تە‌وسامیزی تال لیوی بزواند، بی‌ئە‌وه‌ی تە‌نانە‌ت هە‌ولی شار‌دنه‌وه‌شی بدات. نی‌گا تی‌ژه ناگ‌رینه‌که‌ی بری‌یه جە‌نەرال، دە‌تگوت دە‌یه‌وی بە‌ نی‌گا، هە‌موو ه‌زرو بی‌رو بی‌کردنه‌وه‌یه‌کی خۆی له جە‌نەرال بکه‌یه‌نیت. دە‌موچاوی جە‌نەرال سوور هە‌لگه‌را، بە‌ نی‌گایه‌کی تۆ‌ره روانیه گانیا و له‌سەر قە‌سه‌که‌ی خۆی رۆی:

- بە‌لی، زیره‌کی و هۆ‌شمە‌ندی ئە‌سلی مە‌سه‌له‌که‌یه. تۆ کابرایه‌کی سە‌یریت گاقریلا ئار‌دالیونوفیچ! له‌وه دە‌چی بە‌ هاتن و پە‌یدا بوونی ئە‌م گە‌نجە‌ بازرگان زا‌ده‌یه زۆر خۆ‌شحال بیت، وە‌کو ئە‌وه‌ی فری‌اره‌سیک بیت و له ئاسمانه‌وه هات‌بی‌ته خواره‌وه! دە‌بوایه لە‌م کارو مە‌سه‌له‌یه‌دا، هەر له سە‌ره‌تاوه هوشیار بیت و زیره‌کی و کارامه‌یی خۆت بسە‌لمینی. دە‌بوایه زۆر بە‌ باشی هە‌لۆ‌یستە‌که‌ت هە‌لسە‌نگان‌دا‌با و تی‌ی بگه‌یت و بە‌دروستی ره‌وشه‌که‌ت تە‌خ‌مین کرد‌با... و... و... دە‌بوایه له هە‌ردوو سە‌ره‌وه کار بکه‌یت... دە‌بوایه ری‌ک و ره‌وان، بە‌ راشکاوی و سەر راستی کار بکه‌یت... دە‌بوایه پی‌شوه‌خته هە‌موو شتیکت گوت‌با، تا خە‌لکانی دی تی‌وه نە‌گ‌لین و دوو‌چاری کی‌شه‌و سە‌ریه‌شه نە‌بن. وە‌ختیکی زۆرت بۆ ئە‌م کاره بە‌ دە‌سته‌وه بوو. ئی‌ستاش نە‌چووە‌ بجی‌ت. (لی‌زه‌دا جە‌نەرال، بە‌ شی‌وه‌یه‌کی دیار برۆ‌کانی هە‌ل‌پ‌رین)، هە‌رچە‌نده تە‌نیا چە‌ند سە‌عاتیک بە‌ دە‌سته‌وه ماوه. تی‌ده‌گه‌ی؟ بە‌لی؟ دە‌تە‌وی یان نا؟ ئە‌گەر ناتە‌وی، بلی نامە‌وی و پ‌رایه‌وه، دە‌بی له کاتی خۆ‌یدا ئە‌وه بلیی! کە‌س زۆرت لی‌ناکات گاقریلا ئار‌دالیونوفیچ، ئە‌گەر ئە‌مه بە‌ داو دوزانی، دل‌نیا‌به که کە‌س داوی بۆ نە‌ناوی‌ته‌وه، کە‌س نایه‌وی بت‌خاته داوه‌وه.

گانیا، بە‌ دە‌نگیکی نزم، بە‌لام بە‌ شی‌وه‌یه‌کی بنج‌ر گوتی:

- من دهموی ئەم کاره بکەم!

ئەوجا چاوانی داخست و بیدەنگییەکی تال نیشته سەر سیمای جەنەرال، که تۆزێ لەوه پیش زۆر تۆرە بوو، هەنووکە هیۆر بوو بوووه، دلێ خۆش بوو. دیار بوو که له زیدەپروییەکی خۆی ژێوان بوووتەوه. له ناکاو ئاوپری له میرزاده دایهوه، دیار بوو لهوه نیگهراڤ بوو که میرزاده لهوی بوو و گوئی له هەموو شتەکان بوو بوو.

بەلام، زۆری پینەچوو که جەنەرال هاتەوه تایم، چونکه تاقه تەمەشا کردنیکی میرزاده بەس بوو، بۆ ئەوهی دلێ جەنەرال ئاسوودە و بیرى رەحەت بی.

جەنەرال، که تەمەشای نمونەى دەسوخته تەکەى میرزادهى کرد، بە سەرسامی گوئی:

- دەست نەپزێ! ئەوهیه خەت! بەپراستی جوانه! یه کپارچه هونەرە! هونەرێکی دەگمەن! گانیا، تەمەشا تەمەشا، پروانه چ بەهرهیه که!

میرزاده، بە حەرفی رووسی سەدەکانی ناڤین، لەسەر کاغەزە ئەستورەرە که ئەم دەستەواژەیهی نووسی بوو:

" ئەمە دەست و ئییمزای عەبدی زەلیل، خودی پاپا پافنوسه ".*

میرزاده، بەوپهڕی جۆش و خرووش و بە ئاو و تاویکی زۆرهوه گوئی:

- ئەمە واژۆ و ئییمزای خودی پاپا پافنوسه، له دەستنووسیکی سەدەى چواردهمهوه وەرگیراوه. جارن پاپا و پەتیارەکانمان ئییمزای جوانیان هەبوو! بۆ ئییمزایە ئەم هەموو زەوق و سەلیقە و سەبر و حەوسەلەیهیان بە کاربردووه. تۆ نوسخەى چاپەکەى پوگودین* - ت نییه جەنەرال؟ تەمەشا لێردا لاسایی جۆره خەتیکی دیکەم کردووتەوه. خەتی درشتی چەماوه، که له سەدەى رابردوودا، له فەرەنسا باو بوو. تەنانەت هەندى له پیتەکان بە شیوهى جیاوازان نووسراون، ئەمە خەتی ناسایی گشتییە، تیکرایی نووسەران بەکارى دەبن. ئەمە له دەست خەتی، خۆشنووسانی ئەسلییهوه وەرگیراوه، کاتی خۆی نوسخەیهکم هەبوو. دەزانی جۆره جوانییەکی خۆی هیه. تۆ جوان تەمەشای ئەم دال و ئەلفە بازەنەییانە بکە. شیوازی فەرەنسیم تیکەل بە رووسی کردووه. ئەمە کارێکی زۆر ئەستەم و زەحمەتە، بەلام پیموایه من دەرەقەتى هاتووم. فەرموو ئەمەش نمونەى جۆره خەتیکی دیکەیه، نمونەیهکی زۆر رەسەن، تەمەشای ئەم رەستەیه: " هیچ کۆسپیک خۆی لەبەر هەول و تیکۆشان ناگریت". ئەمە شیوازیکی رووسییه، خەتیکی که حکومەت بەکارى دینی، یان دەشیت بلیی نووسینیکی حکومەتى - سوپاییه. بەم خەتە نامە بۆ پیاوی گەورەى پایەدار دەنووسریت. ئەمەش خەتیکی بازەنەى چەماوهیه و زۆریش جوان و ناسکە، پێی دەلین خەت و نووسینی "رەش". بە راستیش زۆر رەشە، بەلام یه جگار جوانه. خۆشنووسی پیشەیی و کارامه، رێ به خۆی نادات، ئەم وردە شت و وردەوالانەى بۆ زیاد بکات. دەى بیینی؟ لەگەل ئەوهشدا، شەقلێکی تایبەتى به خەتەکه دەدات. پیاو دەتوانی روحى نووسەرە سوپاییهکەى تیا دا بدینی، که دەیهوی زەوق و سەلیقەى خۆی بنوینی، بەهرهکەى داواى ئەوهى لێدەکات، بەلام زەبەت و پەبەتى سوپایی ریی نادات. سیستەمى سوپایی، زۆر به جوانی له خەتدا گوزارشت له خۆی دەکات. تۆ پروانه چەند جوانه! کاتی خۆی که ئەم شیوازه خەتەم بیینی، زۆر

حایرمام، دەرانی ئەم نمونە یەم لە سویسرادا بینی! ئیستاش چەند نمونە یەکی ئاسایی و باوی خەتی ئینگلیزیت نیشان دەدەم، نمونە ی خەتی خالیسە و بی خەوش و بی رتوشکاری ئینگلیزی. هەر بە خۆی، خۆرسک جوانە! یەکیارچە سیحرو ئەفسوونە: مرواریە، دورە، گەوهەرە! چاو لە کەمال و جەمالی تیر نابیت. ئەمەش خەتییکی دیکە، بە شیوازی فەرەنسی، هەر هەمان ئەو خەتە ئینگلیزییە و پرێک دەسکاری کراوە، ئەمەم لە چەرچیهکی فەرەنسی وەرگرتوو. هەر هەمان شیوازی ئینگلیزی، بەلام پیت و حەرفە پرەکانی زەقتر و رەشتر و ئەمەش هاوسەنگی ریزە ی رەش و سپیەکی گۆریو. تۆ دیقەت بدە، پیتە چەماوەکانیش زیاتر هاتوونەتووە یە و کەمیک خرتەر بوون، هەر وەها وردەکاری تیاکراوە، بەلام ئەم وردەکاری و ناسککاریە لەم خەتەدا ناپەسند نییە، هەلبەتە ئەم وردەکاریانە یە جگەر هەستیارو پر خەتەرە، بۆیە خۆشنووس دەبی یە جگەر بە هەر مەندو کارامە بی تەو جە خۆی لەو وردەکاریانە بدات، دەنا ریسەکی لیدەبی تەو بە خوری، بەلام ئەگەر خۆشنووس توانی مەوداو ریزە دروستەکان بدۆزیتەو، هەنگی خەتیک بەرەمەندی، بی هاوت، خەتیک کە ئینسان وەکو ئاشق، دل بەندی دەبی ت.

جەنەرال بە دەم پیکەنینهو گوتی:

– جوانە، جوانە، سەیرە! تۆ شارەزای هەموو پەرمز و وردەکاری و ناسک کارییەکانی! برادەری نازیز، تۆ هەر خۆشنووس نیت، بە لکو هونەر مەندیکی تەواوی، تۆ چ دەلیی گانیا؟

گانیا، بۆی سەلمانو گوتی:

– شتیکی سەیرە!

ئەوسا بە دەم تەوسخەنەو لەسەر رۆیی:

– ئەمە نیشانە ی بە هەر یەکی گەورە یە و دەشی ت لە سایە ی ئەمەو کارو پیشە یەکی موحتەرە ی دەست بکەویت.

جەنەرال گوتی: پیکەنە، تا دەتوانی پیکەنە. بەلام بە هەر یەکی ئەوتوی هەیه، کە بتوانی پیشە یەکی زۆر باش بە دەست بی نی، گوی بگرە میرزادە، چۆنە تەکلیمت بکەم جار جار بەو خەتە جوانە نامە یە بۆ کە سیتی یە بئووسیت؟ دەتوانم مانگانە یەکی بیست و پینچ رۆلیت بۆ بپرەو...

جەنەرال بە دەم ئەو قسانەو سەیریکی سەعاتەکی کردو لەسەری رۆیی:

– سەعات دواز دەو نیو! گوی بگرە میرزادە، با بیینە سەر ئەسلی مەسەلە کە، من کارم هەیه و پەلەمە، رەنگە ئەمرو دەرفەت نەبی ت جاریکی دی یە کتر بدینینەو. کەمیک دانیشە: وەکو پیمگوتیت، من ناتوانم هەموو جاری بتبینم. دەرفەتم نییە. بەلام لە ناخی دلەو حەز دەکەم سووکه یارمەتیەکت بە دەم، دەستگێرۆییەکی کەمت بکەم، تا دەکەویتە سەر پیی خۆت و کاری دلخواری خۆت پەیدا دەکەیت و دەتوانی تەگبیری حالی خۆت بکە ی، من وەزیفە یەکی چکۆلەت بۆ دەدۆزمەو، هەلبەتە وەزیفە یەکی قورس و زەحمەت نا، بەلام نەزم و زاکونی دەوی، جا گوی بگرە بزانه چی دەلیم: ئەم کورە گەنجە، یانی کاقریلا نار دالیونو قیچ دەبینی، ئەم گەنجە هاوپی منە، حەز دەکەم باشتری بناسیت، لە گەل کە سوکارەکی خۆیدا دەژی، خوشکەکی و دایکی لە

شوقه‌که‌ی خۆیاندا، دوو یان سێ ژووریان موبیله کردووه، به هه‌موو که‌لوپه‌لیک و به خواردنه‌شه‌وه به کرێی دهن، هه‌لبه‌ته تهنیا به خه‌لکی ره‌وشت به‌رزو ئابرومه‌ندی دهن، یانی به کرێچییه‌کی دهن که که‌سیکی مه‌عه‌به‌ر زه‌مانه‌تی بکات. جا من دلنیام که نینا ئالکساندروفتنا، قسه‌ی من له عاردی نادات و پێشوازیته ده‌کات. جا ئه‌مه بۆ تۆ میرزاده کۆزو شه‌شه، چونکه به تهنیا ناییت و وه‌کو ده‌لێن له باوه‌شی خیزانیکیدا ده‌ژی. به‌پرای من نابی له هه‌هل رۆژه‌وه له پایته‌ختیکی وه‌کو پترسبۆرگدا به‌ته‌نیا بژیت. هه‌لبه‌ته نینا ئالکساندروفتنا دایکی گاقریلا ئاردالیونوفیچ و، قارقارا ئاردالیونوفیچای خوشکی، دوو خانمی زۆر به‌پێزن، من زۆرم خۆش ده‌وین و له راده‌به‌ده‌ر حورمه‌تیان ده‌گرم. نینا ئالکساندروفتنا، هاوسه‌ری ئاردالیون ئالکساندروفیچ، ئالکساندروفیچ، جه‌نه‌رالیکی خانه‌نشینی هاو ده‌وره‌ی منه، له سوپادا دۆست و براده‌ری یه‌کدی بووین، به‌لام له‌به‌ر هه‌ندی هۆی تایبه‌تی هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کم ده‌گه‌لیا بپری، به‌لام وی‌پرای ئه‌وه‌ش هه‌ر ریزم گرتووه‌وه قه‌درو حورمه‌تی خۆی له‌لام هه‌بووه. جا میرزاده من بۆیه هه‌موو ئه‌م شتانه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه تا‌کو بزانیته که من زه‌مانه‌تت ده‌که‌م، یانی من مه‌سئولیه‌تی تۆ هه‌لده‌گرم. کرێی ژووره‌که‌و خواردن و خزمه‌ت، زۆر نابی، دلنیام که مووچه‌که‌ت به‌ ته‌واوه‌تی به‌ش ده‌کات. راسته‌ پیاو پێویستی به‌ خه‌رجی گێرفان هه‌یه، با که‌میش بی، به‌لام به‌ قسه‌ی من ده‌که‌ی، به‌بی عاجزی، سه‌باره‌ت به‌ تۆ و با‌شتره‌ خه‌رجی گێرفانت پی نه‌بی، هه‌یچ پاره‌یه‌کی زیاده‌ت نه‌بیته. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی حاالی حازر جزدانه‌که‌ت هه‌یچی تیا نیه، با بیست و پینج رۆبلیکت وه‌کو پێشه‌کی بده‌می، پاشان هیسابی خۆمان پاک ده‌که‌ینه‌وه. جا ئه‌گه‌ر تۆ، دلێشت وه‌کو رواله‌تت وابی، قسه‌ی دل و ده‌مت یه‌ک بیته، پیموایه هه‌یچ کێشه‌یه‌که‌مان نا‌که‌ویته‌ نیوان. ئه‌گه‌ر ده‌بیینی ئه‌وه‌نده به‌ خه‌می تۆهم، هی ئه‌وه‌یه که به‌ ته‌مام هه‌ندی کارت پی بسپیرم و پشت به‌ تۆ به‌ستم، که پاشان به‌ده‌م کارکردنه‌وه ئه‌و شتانه‌ت بۆ ده‌رده‌که‌ویته. گانیا گیان، خۆ پیتان ناخۆش نییه، میرزاده بیته‌ مالی ئه‌نگۆ؟

گانیا، به‌وپه‌ری روو‌خۆشی و زمان شیرینی به‌رسقی دایه‌وه:

- به‌ پێچه‌وانه‌وه! دایکیشم زۆری پی خۆش ده‌بیته...
- وا بزانه‌م جارێ هه‌ر یه‌ک ژوورتان به‌کرێ داوه، ئه‌و پیاوه‌ی تیا‌یه که پیموایه ناوی فریدی...
- فردیش چینکۆ*
- به‌لی فردیش چینکۆ. من هه‌ز له چاره‌ی ئه‌م فردیش چینکۆیه‌ ناکه‌م. لی‌بۆکیکی پیسه.
- تیناکه‌م بۆچی ناستاسیا فیلیپوفا هه‌میشه‌ پشتیوانی لی‌ده‌کات. راسته‌ گوایه‌ بن عام و خزمیه‌تی؟
- نه‌ باب! خزمی چی! هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی من خزمیه‌تی!
- ده‌ی... هه‌قمان چیه، چاوی ده‌ره‌هات... میرزاده چ ده‌لیی، ئه‌م ته‌گبیره‌ت به‌ دلّه؟ پیت خۆشه‌ یان نا؟

- بهلئى، سوپاس جهنرال. بهراستی قهزاربارت کردم، به تاییهتی که من، نهبی به غروورو خو هه لکیشن، داوای شتی وام لینه کردبوویت. بهراستی تیامابووم و نهمدهزانی شهو له کوی بجه ویمهوه و روژ بکه مهوه. هه رچه نده روگوژین، خو لکی کردبووم که بجه نک وی، به لام...
 - روگوژین؟ ... نا... واز له روگوژین بینه، من وهکو باوکیک، یان وهکو هاوپییه کی خو ت، ناموژگاریت دهکهم، ئەم پیاوه له بیر خو ت به ره وه. من ناموژگاریت دهکهم با په یوه ندیت ته نیا به و خانه واده یوه هه بییت که له مه و دوا دهگه لیان ده ژیت.
 میرزاده گو تی:

- تو که پیاویکی نه و نده به لوتف و باشیت. شتیکی دیکهم هه یه حه زده کهم پرست پییکهم.
 جهنرال قسه که ی پی پری و گو تی:

- ببوره، یه ده قهش وه ختم نییه. هه ر نیستا سه باره ت به تو دهگه ل، هاوسه ره که م، لیزا قیتا پروکوفیقنا، قسان دهکهم. ئەگه ر قاییل بوو که نیستا پیشوازیت بکات - هه لبه ته من هه ولده دم قاییلی بکه م - ئەوا ناموژگاریت دهکهم، ئەم دهر فته له کیس مه ده و هه ولده بجه ته دلاییه وه. چونکه له گینه خزمه تیکی گه وره ت بکات، قازانجیکی باشت پی بگه یه نی ت، چونکه تو ش هه مان له قه ب و شو ره تی خانه واده یی نه وت هه یه. به لام ئەگه ر نه یویست نیستا پیشوازیت بکات، ئەوا دل له دل مه ده، چاوه پروانی دهر فته تیکی دیکه بکه. جا گانیا تو ش و ره ته مه شایه کی ئەم لیستی حیساباته بکه. من و فیدوسییف له دوینیه خه ریکین، سه رمان لیی دهر نه کرد. ده بی له... تو مار بکری ن.

جهنرال، به له ز له نووسینگه و ئوفیسه که وه دهر که وت. میرزاده چه ندی کردو کو شانه یه تیوانی هیچی له یاره ی مه وزعه که ی خو یه وه پی بلی. گانیا جگه ره یه کی پی کردو یه کی کیشی به میرزاده دا. که وه ری گرت. به لام له ترسی نه وه ی نه با گانیا نار هه ت بکات، در یژه ی به قسه کانی خو ی نه دا. که وته ته مه شا کردنی دهر و به ری ئوفیسه که. گانیا ش، نیگایه کی لام سه ر لایی به و کاغه زه پر ژمارانه دا گپرا که جهنرال دابویه. گانیا، بی تاقه ت و هه واس په رت بوو. که به دوو قولی و به ته نیا مانه وه، میرزاده وای هه ست ده کرد، که ته نانه ت بزوه نیگا په ریشانه که شی، بوون به باریکی قورس و له سه ر دلئى نه و دانراون.

گانیا، له ناکاو له میرزاده نزیک بووه وه که له م کاته دا به دیار وینه که ی ناستاسیا فیلیپوفناوه ویستا بوو و به چاوی مشتته ری که وتبووه ته مه شا کردنی.

- میرزاده، تو ئەم ژنه ت به دلئه ؟

میرزاده به رسقی دایه وه:

- دهمو چاویکی سه یری هه یه، من دلنیم قه دهر و چاره نووسیکی دهگه من و نا ناسایی هه یه. دهمو چاویکی گه ش و شهنگولی هه یه، به لام دهر دو په نجی زوری چه شتوه، وانیه؟ پیاو ئەمه له نیگایا، له گو ناکانیا، له دوو خاله ی ژیر چاوه کانی و سه رووی روومه ته کانیدا ده خوینیته وه. غروورو فرناخیه کی زور زور به سیمایه وه دیاره! به لام نازانم دلپاکه یان نا... خوژگه دلپاک بوایه! دلپاکى هه موو عه بییکی دی دهر سپیته وه، قه ره بووی هه موو شتیکی ده کاته وه!

گانیا، بیئنه وهی چاوه ئاگرینه کانی له میرزاده بگوازیتته وه، له سههری رۆیی:

- باشه تۆ ئامادهی ژنیکی واهی بیینی؟

میرزاده بهرسقی دایه وه:

- من ناتوانم هیچ ژنیک بیئم. من نه خوشم.

- ئه دی روگوژین؟ ته سهه ور ده که ی روگوژین بیخوازیت؟ ها؟

- روگوژین؟ پیموایه له گینه بیخوازیت. له سبهینی زووتر نییه بیخوازیت! بۆ ههفتهیه که دهیخوازیت و پاشان سههری دهپریت!

هیشتا میرزاده، به ته واده تی له و قسانه نه بوو بووه وه که گانیا به جوړی له ترسانا راجفری، که له زگ بوو میرزاده دهست به هاوار بکات، باسکی گرت و پرسى:

- چیتته؟

له م کاته دا خزمه تکاریک هاته بهر ده رگا و گوتى:

- جه نابی کۆنت، جه ناب عالی، ده فهرمووی بچیتته دیدنه خا جه نه رال.

میرزاده، له ژوره که وه ده رکه وت و دواى خزمه تکاره که که وت.

په راویز:

*- "ئه مه دهست و ئیمزای عهبدی زهلیل، خودی پافنوسه": ئه م پاپایه له سهه دی چوار دهیه مدا، له دهقه ری گوسترومادا، ته ریه تیکی تایبه تی دامه زراند، دیرۆکنووس و ئارکولوژیست، میشلیل پوگودین (۱۸۰۰-۱۸۷۵) ئیمزاکه ی له ئه لبومیکی دوو بهرگی دا پاراستوه، به ناویشانی (چه ند نموونه یه که له خه تی سلاقی رووسی. (مۆسکۆ، ۱۸۴۰-۱۸۴۱).

*- "فردیش چینکۆ...": ئه و ناوانه ی به پاشگری (ینکو) کۆتاییان دیت، ئه سلیمان ئۆکرانیه.

فەسلە چوارەم

ھەر سى كىژەكەى يەپانچىن خانم، كىژانى تەندروسىت، شادو شەنگول، تۆكمەو زەلام، بە شان و شەوكتە، ناوشان پان، سىنە بەرز، باسك و بازوو بەھىز بوون، بە شانوباهۆ ھىچيان لە پياو كەمتر نەبوو، جا بە ھۆى ئەم سىحەتەو، ھەموويان نەوسن و چلئىس و زۆر خۆر بوون و ئەمەشيان لە كەس نەدەشاردەو.

دايكەكەيان، خا جەنەرال، لىزاقتا پروكوفىقنا، ھەندىجار ئەم چلئىسى و نەوسنى و زۆر خۆرىيەيانى لەبەر گران بوو، بەلام كىژەكان، وئىپراى ئەوھى بە روالەت و ايان دەنواند گۆى لە ئامۆژگارىيەكانى دەگرن و بە گۆى دەكەن، بەلام لە راستىدا دەمى بوو، ئەو دەسەلاتەى جارانى بەسەريانەو نەما بوو. زۆر جار يەكئىتى نىوان كىژەكان خا جەنەرالى پەست دەكرد، خا جەنەرال، كە ژئىكى سەنگىن و سەلارو بە وىقار بوو و حورمەتى خۆى رادەگرت، واى بە باش دەزانى، دەمە دەمەيان دەگەل نەكات و خۆى لە كاروبارىان ھەلنەقورتئىنى و بە دەقى خۆيەو دانىشت. بەلام ھەموو جارئىكىش خۆى پى نەدەگىراو مجىزى خۆى پى جەو نەدەكراو بەسەر ئەقلا سەر دەكەوت و مىلى بۆ پىيارو قەرارى كىژەكان نەدەدا. ئىدى لىزاقتا پروكوفىقنا، سال بە سال كەم ھەوسەلەترو بى سەبەرترو تەنەت نالۆژىكى تر دەبوو. بەلام لەبەر ئەوھى مېردەكەى پياوئىكى گۆپرايەل بوو و بە تەواوى دەستەمۆى كرىبوو، ئىدى ھەر داخىكى كەوتبا دل، بەوى دەپشت و ھەنگى ئارام دەبوو، تەبايى و نەزم و زاكوونى بۆ مائەكە دەگەپرايەو شەپو بشىويان بە خىر دەگەرا.

ئەگەر بلى مەدام جەنەرالىش، بەشى خۆى نەوسن بوو. ھەموو رۆژئىك، قاوئىيەكى تىرو تەسەلى دەگەل كىژەكانيا دەكرد، قاوئى چى! ھىچى لە فراقىن (نىوہرۆژە) كەمتر نەبوو كە عادەتەن بە نىو سەعاتى دواى نىوہرۆ پىشكەش دەكرا. خۆ كىژەكان پىش ئەمەش، كە لە خەو رادەبوون، ھەر لە ناو جىگاكانياندا، لە سەعات دەى تەواودا سەرو فىنجان قاوھى خەستيان دەخواردەو. لە سەعات دوازدەو نىوى تەواودا، خوان و سفرە لە ژورە چكۆلەكەى، تەنىشت

شوقه‌که‌ی لیزاڤینا پروکوفیقنای دایکیانه‌وه راده‌خرا، جه‌نه‌رالیش جار به جار، ئە‌گەر ده‌ستی گه‌بیش‌تباو بیپه‌رژایه، به‌شداری له‌م ژمه‌ تیرۆ ته‌سه‌له‌ خیزانیه‌دا ده‌کرد. سفره‌ی چی! به‌ جوړه‌ها خواردن و نیعمه‌ت رازا بووه‌وه، چای، قاوه، په‌نیر، هه‌نگوین، که‌ره، گوشتی برژاو، په‌راسوو، شیرینی تایبه‌تی که‌ خا جه‌نه‌رال‌ حه‌زی لید‌ه‌کرد، کفته‌و گوشتاوی خه‌ست و خۆل.

ئهو دانی به‌یانیه‌ی که‌ لی‌ره‌دا باسی ده‌که‌ین، هه‌موو ئە‌ندامانی خانه‌واده‌که، له‌ ژووری ناخواردن خه‌ر بوونه‌وه‌و چاوه‌پروانی جه‌نه‌رال‌یان ده‌کرد، که‌ به‌لینی دابوونی سه‌عات دوازده‌و نیوی ریک بگاته‌ لایان. خو ئە‌گەر تاقه‌ یه‌ک ده‌قیقه‌ش مه‌حتل بوایه، خیرا یه‌کیکیان به‌ شوینیا ده‌نارد. به‌لام جه‌نه‌رال‌ له‌سه‌ر به‌لینی خۆی له‌ وه‌ختا هاته‌وه. له‌ کاتی‌کا که‌ به‌ده‌م روژ باشه‌وه خه‌ریک بوو ده‌ستی ژنه‌که‌ی ماچ ده‌کرد، حاله‌تیکی نا ئاسایی له‌ نیگا و سیمایدا به‌دی کرد. هه‌ر چه‌نده‌ دویش‌ه‌و، هه‌ستی به‌وه‌ کردبوو، که‌ شتیکی له‌و باب‌ه‌ته‌ی دیته‌ ری، که‌ چوو بووه‌ ناو جیگا، هه‌ستی به‌ جوړه‌ نیگه‌رانییه‌ک کردبوو، ترسیکی زۆری لی نیش‌تباوو، هه‌رچه‌نده‌ کچه‌کانی چوو بوون ماچیان کردبوو، هیچ توپه‌یی و ناره‌زاییه‌کیان پیوه‌ دیار نه‌بوو، به‌لام هه‌ر ناره‌حه‌ت بوو، پیده‌چوو شتیکی نا‌ئاسایی له‌ ئارادا بی، دروسته، جه‌نه‌رال‌، به‌ هو‌ی زروقی تایبه‌تییه‌وه، له‌ راده‌به‌ده‌ر، پڕ گومان ده‌رچوو بوو، به‌لام چونکه‌ باب و می‌ردیکی کارامه‌و پڕ ئە‌زموون و زیره‌ک بوو، هه‌ر چاریکی به‌ پیویست زانیایه‌ ده‌یکرد.

ره‌نگه، ئە‌گەر لی‌ره‌دا هه‌لوه‌سته‌یه‌ک بکه‌ین و له‌ ریگه‌ی شه‌رح و شروقه‌یه‌کی وردو دروست و مه‌یله‌و راسته‌وخۆوه‌ باسی ئە‌و وه‌زع و حال و زرووفه‌ بکه‌ین که‌ خانه‌واده‌ی جه‌نه‌رال‌ یه‌پانچینی تیا بوو، هیچ زانیکی به‌ چه‌رۆکه‌که‌مان نه‌که‌ویت.

وه‌کو پیش‌تر ئاماژه‌مان کردی، جه‌نه‌رال‌، هه‌رچه‌ند خوینه‌وارییه‌کی زۆری نه‌بوو و خۆی گوته‌نی (پیاویک بوو خۆی به‌ خۆی راگه‌یی بوو) می‌ردو باوکیکی کارامه‌و پڕ ئە‌زموون و هوشیارو زیره‌ک بوو. بریاری دابوو له‌ مه‌سه‌له‌ی شوو کردنا، گوشار له‌ کیژه‌کانی نه‌کات. بریاری دابوو نه‌بی‌ت به‌ سیبه‌رو به‌رده‌وام به‌ دویانه‌وه‌ بی‌ت و به‌ ناوی خۆشه‌ویستی و دلسۆزی باوکه‌نه‌وه، وه‌کو زۆربه‌ی خیزانه‌کان، ته‌نانه‌ت خیزانه‌ خوینه‌وارو روشن‌بیره‌کانیش، له‌ خه‌می دۆزینه‌وه‌ی می‌ردا بی‌ت بو‌ کیژه‌کانی.

جه‌نه‌رال‌، نه‌ک هه‌ر خۆی وای بیری ده‌کرده‌وه، به‌لکو لیزاڤینای هاوسه‌ریشی هینابوو سه‌ر هه‌مان بیروباوه‌ر، دیاره‌ ئە‌وه‌ کاریکی زۆر قورس بوو، چونکه‌ ریک پیچه‌وانه‌وه‌ی ته‌بیعه‌ت و غه‌ریزه‌ی نافره‌ت بوو، به‌لام به‌لگه‌و بیانوه‌کانی جه‌نه‌رال‌، چونکه‌ له‌سه‌ر هی‌م و بناغه‌ی واقعیی رو‌نرا بوون، یه‌جگار قه‌ناعه‌ته‌خه‌ش بوون. جه‌نه‌رال‌، قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ری وای بوو که‌: کیژانی گه‌نج و عازهب، ئە‌گه‌ر ئازادی ره‌فتاریان بدیری‌تی، خۆبه‌خۆ ریگه‌ی ئە‌قل و مه‌نتیق ده‌دۆزنه‌وه‌و ده‌گرنه‌به‌ر، و وه‌زع و حاله‌کان به‌دلی خویان ده‌بی‌ت و هیچ هه‌نجه‌ت و بیانویه‌کیان نامینی، هه‌نگی دایک و باب ته‌نیا ئە‌وه‌یان له‌سه‌ر ده‌بی‌ت که‌ به‌ گویری توانا چاودی‌ریان بکه‌ن تا نه‌که‌ونه‌ هه‌له‌ی هه‌لبژاردنه‌وه‌ یان تووشی هیچ که‌چه‌وه‌ی و لادانیکی نا دروست و نابه‌جی نه‌بن. ئە‌وسا، له‌ کاتی گونجاوو له‌ باردا ده‌توانن، به‌ هه‌موو هی‌زو توانایه‌کی خویانه‌وه، رینوینیان بکه‌ن و ریگه‌ی

دروستیان نیشان بدن. ئەمە جگە لەوەی سال بە سال سەرۆت و سامانی خانەوادەکە زیادی دەکرد، پایەى کۆمەڵایەتی بەرز دەبوو، ئەمەش بە قازانجى کێژەکان، تەنانەت لە رووى جیازى و شیتشەوه، دەشکیتەوه، بەلام وێرای هەموو ئەم حەقیقەتە حاشا هەلنەگرانه، بویەریکی تازه هاتبوو ئاراوه، ئەویش ئەوه بوو کە کێژە گەورەکە، یانى ئەلکساندریا، لە ناکاوا، و بە شیۆیهکی وەك بلیی چاوه‌پوان نەکراو - کە ئەمە هەمیشە هەروایە - گەیی بوو تەمەنى بیست و پینج سالان.

جا هەر تەقربەن هەر لە هەمان سەرۆبەندا، ئافاناسى ئیقانوفیچ توتسكى، جارىكى دى كەلكەلەو ئارەزووى ژنەینانى كەوتەوه سەر. توتسكى پیاویكى دەستپۆو زۆر دەولەمەند بوو، خودان پینگەیهكى كۆمەڵایەتی بەرز بوو. تەمەنى نزیكەى پەنجاو پینج سال بوو، پیاویكى ناسك تەبع و خۆش مەشرەب، و بە سەلیقەو هەست ناسك بوو. بە نیازی زەماوەندیكى ئاقبەت خێرو جوان بوو، جوانناسیكى زەبەردەست و بى هاوتا بوو. لە میژبوو دۆستی جەنەرال پەنانچین بوو، جگە لە دۆستایەتی، لە چەند پرۆژەیهكى داراییشدا، هاوبەش و هاوبەرزەوهندی بوون. ئیدی گریى دلى خۆى بو جەنەرال كەردبوووه لە رووى دۆستایەتیهوه پرسى پى كەردبوو، كە ئاخۆ داواى كێژەكەى بكات دەیداتى یان نا ؟ ئیدی لەبەر ئەمە، رەوتى ژيانى ئارام و ريك و پىكى خانەوادەكەى جەنەرال پەنانچین، بە ئاشكرا شلۆق بووبوو.

وەكو پیشتریش گوتمان، كێژە هەرە بچووكەكەیان، واتا ئاگلیا، لە دوو خوشكەكەى تری جواتر بوو، وەك دەلین نازدارى باوان بوو. تەنانەت (توتسكى)ش كە پیاویكى یەجگار خۆپەسند بوو، دەیزانى نابى بە هیچ جۆرى بە تەمای ئاگلیا بیئت. چونكە ئاگلیا بو ئەو نابیئت و خواردنى ئەو نییە.

بە هەر حال، خوشكەكانى ئاگلیا، زۆریان خۆش دەویست، كوێرانە خۆشیان دەویست و خانەواندەى پەنانچین تىكرا، راستگۆیانەو دلسوزانە، لە ناخى دلەوه بە تەمای ئایندهیهكى نمونەیی و نا ئاسایى بوون بو ئاگلیای كێژە بچووكیان، ئایندهیهك كە نزیك و هاوتای بە هەشتى زەمینى بیئت. یانى میردى ئایندهى ئاگلیا دەبى پیاویكى ئایدیالى بى، هەموو سیفەتیكى ئایدیالى تیا بیئت، لە هەموو پرویهكەوه سەرکەوتوبى، زۆریش دەولەمەند بى. تەنانەت هەردوو خوشكەكەى، بەبى قسەو گفتوگۆ، لە دلى خۆدا، پریاریان دابوو، ئەگەر پىویستى كرد، هەموو فیداكارییهك لە پیناوى ئاگلیادا بکەن و، جیازیهكەى دەبى زۆر گەورهو دەگمەن بیئت.

داك و باوكەكەیان، ئاگیان لەم ریکەوتنەى نیوان دوو خوشكە گەورهكە هەبوو. بۆیه كاتى توتسكى گریى دلى خۆى بو خانەوادەى پەنانچین كەردەوهو نیازی خۆى ئاشكرا كرد، زۆر بە گومان نەبوو لەوەى كە یەكێك لە دوو خوشكە گەورهكە داواكەى قەبوول بكات، بە تايبەتى توتسكى لەوانە نەبوو گوى بە مەسەلەى جیازى بدات و چاوى لە جیازى و مارەیی بیئت، بۆیه جەنەرال، وەكو پیاویكى كارامەو بە ئەزمون، یەكسەر رەزامەندى خۆى راگەیاندا، (توتسكى)ش لەبەر هەندى هۆى تايبەتى خۆى، زۆر بە تانى شتەكەدا نەچوو، گەنگەشەو گفتوگۆیهكى زۆرى

دەربارە نەکرد، شتەكەى بە مەيلەو شاراوەيى ھېشتەو، تەنيا تاقىکردنەو دەمى خانەوادەى
يەپانچىن بوو، بۆيە داك و بابەكەش شتەكەيان، تەنيا وەكو گریمانەو ئەگەرىكى دور، دا بە گوڭى
كچەكاندا، كىژەكانىش لەلای خۆيانەو وەلامىكى گۆنگ و ئالۆزىان دايەو، بەلام دلخۆشكەرەبوو،
ئەو دەى لى بەدى دەكرا كە كىژە گەورەكە، واتا ئالكساندرا، لەگىنە قايىل بېئىت .

ئەلكساندرا، ئەگەرچى تەبەيىكى رەقى ھەبوو. بەلام كىژىكى دلپاك، ئاقل و خۆش مەعشەر
بوو، ئەگەرى ئەو ھەبوو قايىل بى مىرد بە توتسكى بكات، ئەگەر قەول و بەلئىنى دابا، بەلئىنى
خۆى دەبەردە سەر. زۆر گوڭى لە روالەت و روالەتبازی نەبوو، ئەگەرى ئەو دەى لئىنەدەكرا
نىگەرانى و كىشەو ھىچ دەردى سەرييەك بۆ مىرد چىبكات، ترسى ھەلگەرپانەو و بادانەو دەى
كوت و پەرى لئىنەدەكرا. بە پىچەوانەو، تەسەورى ئەو دەى لئىدەكرا، ژيانى پياو و خۆش و ئاسان
بكات. ھەر چەند روالەتئىكى دلپەينى نەبوو، بەلام كىژىكى جوان و پند بوو. ئىدى كەسىكى وەكو
توتسكى لەو دەى پتر چى دەويست ؟

وېراى ئەمەش مەسەلەكە زۆر بە ھىواشى و ترسەو دەچوو پېشى. جۆرە رىكەوتنىكى
ناراستەوخو لە نىوان توتسكى و جەنرالدا ھەبوو، كە جارى ھىچ ھەنگاويكى فەرمى و
يەكجارەكى نەنەن. داك و بابەكەش ھېشتا بە ئاشكرا، مەسەلەكەيان دەگەل كىژەكانياندا، باس
نەكردبوو. تەنانەت پئىدەچوو، جۆرە ناكۆكئىيەكانىش كەوتبئىتە نىوانەو. مەدام جەنەرال، بەو
ئىحتىبارەى كە دايكە، جۆرە نارەزايىيەكى نىشان دەدا، كە ئەمە كارىكى زۆر خەتەر بوو. ئەمە
جگە لەو دەى كە وەزەو حال و زروفىكى ئالۆزى ئەوتۆ لە نارادا بوو، كە لەگىن بوو بېئىتە بايسى
ھەلۆھشاننەو دەى يەكجارەكى پپۆژەكە.

ئەسلى ئەم وەزەو حال و زروفە ئالۆزە، وەكو توتسكى دەيگوت، كۆن بوو، دەگەرپايەو بۆ
ھەژدە سالى لەو پېش. لە نزيكى يەككە لە مولكەكانى توتسكى دا، لە يەككە لە دەقەرەكانى
ناوئەندى روسيادا، خورە مولكدارىكى دەستكورت و نەدار، بە گيانەمەرگى دەژيا. ژيانى ئەم
پياو، زنجىرەيەك بەلاو نسيبەت بوو، زنجىرەيەكى يەك لە دوى يەكى ئەوتۆ كە پتر لە حىكايەتئىك
يان چىرۆكئىك دەچوو. ئەم پياو ئەفسەرى خانەنشىن بوو، لە بنەمالەيەكى رەسەن و خانەدان بوو،
رەسەترو خانەداتر لە بنەمالەى توتسكى. نىوى فيليپ ئەلكسندروفىچ پاراشكوف بوو. ئەنجام،
وېراى ئەو دەى زۆر قەرزار بوو و مولكەكەى لە رەھەن و بارمتەدا بوو، توانى بە زەبرى كارى
قورس و ھەولئى بىوچان، كە لە فەلاح و رەعيەتئىك زياتر كارى دەكرد، دەستئىك بە مولكە
چكۆلەكەيدا بىنى و بە رىك و پىكى رەعەمەلى بىنى. كەمترىن سەرکەوتن، دلخۆشى دەكرد، و رەى
بەرز دەكردەو، ھىوايەكى زۆرى پئىدەبەخشى، كار گەيىيە ئەو دەى، گەشبين و دلخۆش ئەوپەرى
متمانە بە خۆى پەيدا بكات، رۆژئىك خۆشحال و دلخۆش، بۆ شار چوو بوو تا يەككە لە گەرە
خاوەن قەرزەكانى خۆى بىنى و بە گوڭى تەوانا دەگەلئىا رىك بەكەوت. رۆژى سىيەم،
پيشكارەكەى، بە سوارى ئەسپىكەو لە گوندە چكۆلەكەى ئەو دەو كە لايەكى سەرچاوى سووتا
بوو و ھەموو ردىنى ھەلكوروزا بوو، خۆى گەياندە شارو خەبەرى دايە كە دوىنى، بە رۆژى روناك

ئاگر بهر يوه ته مولك و مهزراكه ي، ژنه كه ي سووتاوه و مردووه، به لام منداله كاني به سه لامه تي
دهرباز بوون.

پاراشكوف، هرچه نده دهگل چه پوكي چاره نووس و قه دردا راهاتبوو، به لام بهرگه ي نه م
كاره ساته قورسه ي نه گرت، نه قلي له دست داو شيت بوو، دواي يه ك مانگ به سه كته ي ميشك
مرد.

ئيدى مولكه سووتاوه كاني به ره عيه ته كانيه وه، خرا نه هه راجه وه تا قه رزه كاني پي بده نه وه.
به لام دوو كيژه چكوله كه ي، كه يه كيكيان شهش سالان و نه ويتريان ههوت سالان بوو، نانا فاسي
ئيقانوفيج توتسكي، جواميرو دلاوا گرتنيه ژير بالي خوي.

ئيدى نه م دوو كيژه دهگل، منداله كاني پيشكارو وه كيله كه ي توتسكي دا، كه فه رمانبه ريكي
خانه نشين و خوداني ره شه خيزانيكي فره ژماره و نه لمانى نه ژاد بوو، گه وره بوون، به لام دواي
ماوه يه كي كه م ته نيا يه كيك له وه دوو كيژه له ژيانا ما، نه ويش ناستاسيا بوو، چونكه خوشكه
چكوله كه ي به نه خووشي كوكه ره شه مرد. به لام توتسكي كه له هه نده ران ده ژيا، زوري نه برد كه
هه ردوو كيژه كه ي له بيركرد.

دواي پينج سالان، روژيك نانا فاسي ئيقانوفيج توتسكي كه به وه ده قه رده ا تيده په ري، ديت به
خه ياليا كه سه ريكي مولكه كاني بدات، له وي له خانووه كه ي خويدا، له ناو مال و مندالي پيشكارو
وه كيله نه لمانيه كه ي خويدا، چاوي به كيژيكي دوازه سالاني يه جگار جوان و دلرفين ده كه وييت.
كيژيكي شوخ و شهنگ، زيتهل و شهنگول، به هوش و گوش كه ديار بوو له ناينده دا ده بييت به
شوخ و شهنگ و جوانيكي يه جگار جوان. توتسكي له وه مهيدانه دا پياويكي كارامه و نه زموندار
بوو، مه زنده ي به خه سار نه ده چوو.

نه مجارهيان، ته نيا چه ند روژيكي له م مولك و مهزرايه ي خويدا به سه ر برد. به لام كاته كه ي بايي
نه وه ي كرد هه ندي بربار بدات، نه وه بوو گوپانيكي گه وره له په روه رده و فيركردني كيژيدا روي
دا: ماموستايه كي تايبه تيان بو گرت. نه م ماموستايه ئافره تيكي سويسري به ريزي به ته مه ن بوو،
له بواري په روه رده و فيركردنا كارامه و نه زموندار بوو، كه سيكي روشنير بوو، جگه له زوياني
فه رهنسي، ده يتواني له زور بواري ديكه ي زانست دا، دهرس بلتته وه. ماموستا گواستيه وه نه م
خانوو وه ئيدى په روه رده و فيركردني ناستاسياي چكوله به په له ده ستي پيكرد. دواي چوار سال
نه م قوناغه ي خويندني ناستاسيا ته واو بوو، ماموستا كه ي رويي. نه وسا خانميكي ديكه هات كه
به خوي زه ويدار بوو، له هه ريميكي دووره ده ستي ديدا، دراوسي مولكي توتسكي بوو. نه م
خانمه هات و له سه ر داواي نانا فاسي ئيقانوفيج توتسكي، ناستاسياي له گه ل خويدا برد، جا نه م
مولكه چكوله يه ي توتسكي، خانوويه كي داريني تيا بوو، هه رچه نده چكوله بوو، به لام تازه بوو،
زور به ريك و پيكي و جواني موبيله كرابوو. جا به ريكه وت، ريكه وتييك كه زياتر له عه مدي
ده چوو، نه و گونده ناوي "ئوتراك نويي" بوو.

نه م خانمه، يه كسه ر ناستاسياي بو نه ويندەر برد، كه شوينيكي زور هيدي و هيمن بوو.
چونكه ماله كه ي خوي له ويندەر وه نزيك بوو و، به خوي بيوه ژن بوو و مندالي نه بوو، هه ر له

هه مان شوینداو، ده گهل ناستاسیادا، ئاکنجی بوو. لهویندهر پاسهوانیکی پیرو کاره کهریکی گهنجی کارامه له خزمهتی ناستاسیادا بوون. ئەم ماله پر بوو له نامیری موسیقی، کتیبخانهیهکی پر له کتیبی بابتهی کیزانی گهنج، تابلو، وینهی له دار هه لکه ندراو، قهله م، فلچه و بویه، ههروهها دیله تازییهکی جوان.

دوای دوو ههفته، ئافاناسی ئیقانوفیچ توتسکی به خویشی چوو بو ئه ویندهر... لهوه به دواوه، زوری هه زچوووه ئەم گونده چکوله ویلهی ناو ئەم دهشت و دهره دووره دهسته. هه موو هاوینیک ده چوو بو ئه ویندهرو دوو هه یف و هه ندیجار سی هه یفی لهوی دهقه تاند. ماوهیهکی زور، چوار دانه سالی خشت، به ئارامی و هیمنی و بهوپه پری خوشی و شادی تیپه پری. رۆژیک، تازه هه وهلی زستان بوو، دوای نزیکهی چوار مانگ له سه فه ریکی هاوینهی ئافاناسی ئیقانوفیچ بو ئوترادونی، که سه فه ری ئه و جارهی ته نیا پارده رۆژی خایاندبوو، دهنگۆیهک بلاو بووه، یان به گوتهیهکی دی دهنگۆیهک بهر گوپی ناستاسیا فیلیپو قنا کهوت که گوایه توتسکی خهریکه له پترسبۆرگ، کیژیکی جوانی دهوله مه ند، له بنه ماله یهکی خانه دان ده خوازیت، یانی که سیکی هاوکوف و هاوتای خوی ده خوازیت. پاشان دهر کهوت که ئەم دهنگۆیه له هه ندی رووهوه، دروست نییه، واته شته که له و کاته دا، ته نیا قسه یهک بووه و کراوه و هیشتا هه یچ شتیکی دیار نییه و نه پراوه ته وه. به لام و پرای ئه وهش، ئەم رووداوه نیگه رانی و په ریشانیهکی ته وای خسته ژیان و دل و دهروونی ناستاسیا فیلیپو قناوه. یه کسه رو کوتوپر، به شیوه یهکی چاوه پروان نه کراو خوی نواندو، سه لماندی که که سیکی به ئیراده و ره پۆلایینه، بی دوو دلی گونده چکوله کهی به جیهیشت و به تاقی ته نیا به ره و پترسبۆرگ کهوته ری و خوی گه یانده مالی توتسکی.

توتسکی غافلگیر بوو، سه ری سوپما، ویستی مه سه له کهی بو روون بکاته وه و هه نجه تان بو خوی دابتاشیت: به لام هه ر له یه کهم وشه وه په ی به وه برد که ده بی به ته واهه تی جو ری قسه کردنه کهی، سه دای دهنگی و بابتهی قسه کهی که تا ئه و کاته زور سه ره که و توو بوو بگۆریت، ده بی لۆژیکی خوی بگۆریت، ده بی هه موو شتیکی بگۆریت، هه موو شتیکی ئیستا رو به پروی ئافره تیک بوو هه رگیز ئه و ئافره ته نه بوو که تا پیشت دهیناسی و له مانگی ته مووزی رابردووا له گوندی (ئوترادونی) به جیی هیشتبوو.

هه ر له ریوه ئه وه روون بووه وه که ئەم ئافره ته تازه یه، زور شتان ده زانی و تیده گات، ئه وه ندهی ده زانی پیاو ناچار بی له خوی بپرسیت ئەم هه موو شته له کو یوه فی ر بووه، چون توانیویه تی ئەم بوچوونه روون و ره وانانه په یدا بکات. نایا سه رچاوه ی ئەم هه موو زانیاریانه کتیبخانه کهی بوو که تایبه ت بوو به کیژان؟ سه رباری ئەمهش شاره زاییهکی باشی له پرسه دادقانی و مافه وانیه کاندا هه بوو، ئەگه رچی ئەزموونی ژیا نی کهم بوو، لی ته سه ور یکی روون و خویای له مه ر هه ندی لایه نی کو مه لایه تی و جفاکی هه بوو، ده یزانی هه ندی بو یه رو رووداوان چون ده چنه ریوه و بنج و بناوانیان له کو ییه. ئەمه جگه له وهی که ته بیعه تی به ته واهه تی گۆرا بوو. وه کو جاران نه ما بوو. ئەو شه رم و ترسه ی جارانی نه ما بوو، ئیدی ئه و رۆژگارو سه رده مه به سه ر

چوو بوو که وهکو کیزه مهکته بلیانی بی نه زمون بترسیت و شهرم بکات، ئیدی نهو کیزه ساکارو ساده و لاسارو خه یالایه نه بوو که به بالی خه یال بفریت و هندیجار به دم خه م و په ژاره و ترسه وه، به چاوانی درشتی بی متمان وه بکه و یته پوندک رشتن.

نا، توتسکی نها، رووبه پرووی ئافره تیک بوو هه رگیز به م شیوه یه ته سه ورو وینا نه کرد بوو، ئافره تیکی سهیر، پر به زار پیده کهنی، قاقا لیده دا، زمان دریت، چه نه بان، ده مریژی ته وس و توانجی به سه ردا ده بارینی، ئافره تیک که رووبه پروو، به راشکاو پی راده گه یه نی، که روژی له روژان جگه له ههستی بیزاری و رقی قول، هیچ ههستی تری ده رباره نه بووه، ههستی که ههندیجار گه ییوه ته نهو راده ی که قیزی لیبکاته وه و دلی لی تیک هه لیت، نه ههستی قیزه اتنه وه یه، دوی ته و او بوونی یه که م ههستی سه رسامی، یه کسه ر دل و دهروونی پر کرد.

نه م ئافره ته تازه یه، پی راده گه یه نی، به لایه وه گرینگ نییه، هه ر نیک دینی، له گه ل هه ر که سیکدا زه ماوه ند ده کات، به لام و پرای نه وه ش، به نیازی شه ر هاتووه، بو نه وه هاتووه نه یه لیت نه م زه ماوه ند سه ر بگریت، لپراوه له رووی کینه کیشییه وه هه ر بو که یفی دلی خو ی، نه یه لیت نه م زه ماوه ند سه ر بگریت، چونکه له کانگای دل وه نه م کاره ی پی خوشه و ده بی به دم بانگی نه م نه خوشییه دهروونی وه بی. پی گوت: "به لی، بو نه وه ی پر به دل پیت پیبکه نم، پیت رابویرم. چونکه ئیدی نوره ی پیبکه نیی منه "

نه وه ی گوتی، هه مو نه و شته نه بوو که له زهین و دلیا بوو، نه وه ی له زهین و دلیا بوو به و ئاسانییه نه ده اته ده رپرین، به لام هه ر باش بوو، به لای که مه وه نیازو نیه تی خو ی به و شیوه یه ده ربری. له و کاته دا که ناستاسیا فیلیپو قنای تازه، به دهنگی به رز پیده کهنی و هه لو یستی خو ی ده نواند، بیرو بو چوونه کانی خو ی هه لده رشت، به لگه و بیانووی دینایه وه، ئافاناسی ئیقنانون فیچ توتسکی، له دلی خویدا، مه سه له و هه لو یسته که ی تاوتوی ده کرد، به هه مو توانایه کی خو یه وه هه ولی ده دا جو ره نه زمیک به بیره په ریشانه کانی خو ی به خشیت. نه م حاله ته ماوه یه کی دریتی خایاند، توتسکی نزیکه ی دوو هه فته ی به بیر کردنه وه له م مه سه له یه، برده سه ر، نه و جا عه زمی جه زم کرد و بریاری خو ی دا.

ده بی لیره دا نه وه بگوتری که ئافاناسی ئیقنانون فیچ، له و سه رو به ندده دا له ته مه نی په نجا سالیدا، پیاو یکی سه نگین و به شه خسیه ت بوو، پیگه و ناوبانگی کی کومه لایه تی به هیزو پایه داری هه بوو، پیاو ی ناو کومه لگه ی پیشکه وتوو بوو. زور قه دری خو ی ده گرت، وه کو هه ر پیاو یکی دی که له و پایه به رزه دا بی، له دنیا دا، خو ی و ئاسووده یی و خوشگوزهرانی خو ی له هه موو شتیکی دی پتر خوش ده ویست!.. بویه هه ر بشیوی و ئازاوه یه ک، هه ر کوسپ و ته گه ره یه ک، نه و نه زم و نیزامه ی که عه مریکی تیا سه رف کرد بوو، بشیوانایه، قه بوولی نه ده کرد. بویه توتسکی، به حوکمی نه زموونی ده وله مه ند و دوورینی و دروستی فام و بوچوونه کانی خو ی په ی به وه برد که حالی حازر سه روکاری ده گه ل ئافره تیکی ناستاسیایه، ئافره تیکی بیباک و بیپه روا، که هه موو کاتی ئاماده یه هه ره شه کانی خو ی جیه جی بکات، به تایبه تی که له م دنیا یه دا دل به ندی هیچ شتیک نییه و هیچ ته ما حیک له خشته ی نابات. نا، نا! ئاشکرایه نه مه شتیکی دییه، شتیکی زور

جیاوازه! لیږدهدا ټیکه لایویه کی ئه قلی و سووکه یاخی بوون و تورپه ییه کی روماننیکي هیه، نه هویه کی ناشکرای هیه و نه بابه ټیکي دیاریکراو. نه فرته و رقیکی له دامرکانه وه نه هاتوو و بی سنوور له نارادایه، به لی،... شتیکی له نارادایه... شتیکی ژور سه خیف و ناپه سند، شتیکی ناچور، نا به جی و ناپه سند که مه حاله له کومه لگه ی پیشکه و تودا قه بوول بگریت، شتیکی که سه بارت به پیایوکی نابرومه ندی سه نگینی جوامیرو دلوا، به کاره سات و به لای خوا دیته ژماردن.

هله به ته توتسکی، دهیتوانی به زهبری سه روهت و سامان و په یوه ندییه کومه لایه تیه کانی، ژور به ناسانی و له ریگه ی کاریکی ژیراو ژیری چکوله وه خو ی له م ورده کی شه و ناسته نگانه رزگار بکات. له لایه کی دیکه شه وه، پر خویا و ناشکرا بوو که ناستاسیا فیلیپو قناش، له روی یاساییه وه له و ناسته دا نه بوو بتوانی هیچ ناسیوو زه رریکی پی بگه یه نیټ، ته نانه ت نهیده توانی له پترسپورگدا، ریسواییه کی چکوله شی بو دروست بکات، چونکه نافاناسی ئیقانوفیچ دهیتوانی به ناسانی جله وی بگریت. به لام هر هر هه موو نه مانه وه ختی و ا درده چوو نه گهر ناستاسیا فیلیپو قنا، وه کو هر هر خه لکیکی دی له و جوړه بوارانه دا ره فتاری کردبا، له ریسیای باو لای نه دابا. به لام دووربینی و زیره کی و هوشیاری توتسکی فریای که وت و توانی په ی به وه ببات که ناستاسیا فیلیپو قنا به خو ی ده زانیټ که له روی یاسایی و دادقانییه وه باری نه و نبات، به لام به چاوه کانی، به پرشنگی نیگا کانی، نه وه دیار بوو که شتیکی دیکه ی له زهین و بیردایه. ناستاسیا فیلیپو قنا بایه خی به هیچ شتیکی نه ده دا، هیچ شتیکی به لاوه گرینگ نه بوو، ته نانه ت دربه سستی چاره نووسی خو شی نه بوو. (بو که سیکی به گومان و بی نه زاکه تی دنیا په رستی وه کو توتسکی، زه روی بوو نه وه نده زیره ک و دووربین بیټ که له و ده مه دا په ی به وه به ریټ که ناستاسیا ده میکه ده سستی له خو ی به راوه و دربه سستی چاره نووسی خو ی نییه و نه م شته شی به جدیدیه نه که به گالته) جا ناستاسیا فیلیپو قنا چونکه ده سستی له خو ی به راوه و و ته نانه ت دربه سستی چاره نووسی خو شی نه بوو، ناماده بوو خو ی به ناوو ناگرا بدات، خو ی له ناو به ریټ و، نه گهر پیویست بکات بخریټه زندان و په ه نه ی تاراوگه ی سیرپاش بگریټ، ته نیا له بهر نه وه ی سوکایه تی به و پیاو بکات که له راده به در، رقی لیی بوو، رقیکی که له توانای به شه ر به در بوو، چونکه زوری له زهت له ئیها نه کردن و نا زاردانی نه و پیاو ده بینی.

نافاناسی ئیقانوفیچ توتسکی، قهت روژی له روژان نه وه ی نه شار دبووه که پیایوکی ترسنوک، یان با بلین محافه زه کاره. بویه که وینای نه وه ی ده کرد له بهر په رستگه یه کدا بیته کوشتن، یان به بهرچاوی خه لکییه وه، پیشهاتیکي دیکه ی له و بابه ته ی بیته ری، پیشهاتیکي نابه جی و حه یابه ره، ژور ده ترسا... به لام خه می نه وه ی نه بوو بکوژی، یان بریندار بگریټ، یان به بهرچاوی خه لکییه وه تف بگریټه چاره ی یان هر پیشهاتیکي دیکه ی له و جوړه ی بیته ری، به لکو زیاتر خه می چونیته تی نه و جوړه رووداونه ی بوو که به شیوه یه کی نا ناسایی و ناشایسته به روکی بگرن و له نیو خه لکیدا حه یای بجیت... جال ناستاسیا فیلیپو قناش ده قو ده ق هه مان شتی دابووه چاو، هه رچنده تا نها راسته و خو نه و هه ر شه یه ی لینه کرد بوو. توتسکی، دهیزانی

که ناستاسیا دهماری دهناسیت و دهنانیت جه زره بهی کاری و کوشندهی لیبدات. بویه ئافاناسی ئیقانوفیچ، له مهسهلهی زهماوندکهی که هیشتا هر له قۇناعی قسهی پوتتا بوو، ژیان بووهوو، ملی بۇ چاره نووس داو، له ههنبر ناستاسیا فیلیپوقنا دا کۆلی دا.

شتیکه دیکهش که زهمینهی بۇ ئەم بریاره خووش کردو کردیه کاریک بتوانی به ئاسانی ئەم بریاره بدات، ئەوه بوو که ناستاسیا فیلیپوقنای تازه، ناستاسیاکهی جارن نه بوو، یه جگار جیاوان بوون، تهنانهت له رووی به دهنیشهوه... جارن کیژۆله یهکی یه جگار خشیک و جوان بوو، به لأم ئیستا... ههیهو!... توتسکی ههرچی دهکردو دهکۆشا نهیده توانی له خووی ببوری، که ماوهیهکی دورو دریز، چوار سالی ره بهق ته مهشای کردبوو، و نهیتوانی بوو جوانی و شوخی ئەو بیینی و کشف بکات! دروسته که گۆپانیکی کوت وپر، له په یوهندی نیوان ههر دوو لای هاوکیشه که دا چی بوو بوو. توتسکی له فکران پاچوو، ئەو ساته تایبه تیانهی وه بیر هیئیهوه که بهدم بیرۆکهی غه ریبهوه ده پروانیه چاوه کانی ناستاسیا، جۆره نهینیهکی گۆنگی له ناخی نیگایدا بهدی دهکرد که نهیده زانی چیه! نیگای راسته وخۆ له سه ره ئەم له نگه ری دهگرت، له تۆ وایه دهیهوی له گهن یان مه ته ل یان ته لسیمیکی لی دابینی، له م دوو ساله ی دوا ییدا، زۆر جار گۆپانی رهنگ و رووی ناستاسیا فیلیپوقنا، سه رنجی پاکیشا بوو: راسته ههن دینجار رهنگی به ته واهتی زهره هله ده گهرا، به لأم ئەمه ی زۆر لیده هات، هینده ی دی جوانی دهکرد.

توتسکی، وهکو زۆریه ی ئەو پیره میرانه ی که خه ریکی رابواردن و خوشگوزهرانین، جارن به چاوی سووکه وه ده پروانیه ئەم کیژه ساده و ساکارو بی ئەزموونه ی که به و ئاسانیه که وتبووه دهستی، به لأم له و ماوانه ی دوا ییده، ره ئی خووی که میک گۆپی. به هه رحال له به هاری رابردو وه که وتبووه بیری ئەوه ی جیا زیه کی شایسته بۇ ناستاسیا فیلیپوقنا ته رخان بکات و به په له بیدات به فه رمانبه ریکی به ریزو دلفراوان و بیرکراوه ی ده ولته تی، که له شاریکی دی کاری ده کرد (مه گه ر هه ر خوا بزانی که ناستاسیا فیلیپوقنا، ئیستا به چ ته وس و توانجیکه وه ئەمه ی به روودا ده دایه وه! چ گالته یه کی پی ده کرد!).

به لأم ئافاناسی ئیقانوفیچ، ئەم هه لویسته تازه یه ی به هه ل زانی، له دلی خویدا گوتی ده توانی، جاریکی دیکه سوود له م نافرته گهنجه بیینی و به قازانجی خووی به کاری بیینی، بریاری دا که ناستاسیا فیلیپوقنا، له پترسبۆرگدا ئاکنجی بکات و هه موو پیوستیه کی ژیا نی ئەرستۆکراتیانه ی بۇ فه راهه م بکات. ئیدی دهیتوانی بۇ هه ندی کۆرو مه جلیسانی به ریت و خووی پیوه با بدات که نافرته تیکی ئاوه ای به ده ست هیئاوه، هه لبه ته ئافاناسی ئیقانوفیچ، هه ر بۇ خو نواندن و خو هه لکیشان و ناوبانگ، زۆری بایه خ به مجۆره کارانه ده دا.

ناستاسیا فیلیپوقنا، پینچ سال بوو له پترسبۆرگ ده ژیا، هه لبه ته له م ماوه یه دا زۆر شت گۆرا بوو. وه زع و حالی ئافاناسی ئیقانوفیچ باش نه بوو. له هه موو شت خراتر ئەوه بوو که ترسیکی نادیا ری که وتبووه دل، به ئامان و زامان له دلی دهرنه ده چوو. ده ترسا - به بیئیه وه ی بزانی هویه که ی چیه و له کی ده ترسیت - هه موو ترسیکی ئەو له ناستاسیا فیلیپوقنا بوو. ماوه یه ک، یانی له زهر فی دوو سالی یه که مدا، وای زهن ده برد، که ناستاسیا له هه ولی ئەوه دایه شووی

پېښکات، به لّام له بهر روحزلی و فرناخی خوئی قسان ناکات و، به په روښه وه چاوه پروانی پېښنیازی نه وه، که ته سه وریکی غه ریب و سه یر بوو! ئیدی بهر بهر گومان و ترسی توتسکی دایه زیادی. که بیری له م مه سه له یه ده کرده وه، برؤکانی دینایه وه یه ک و چاره ی گرژ ده بوو، جوړه ها بیرو بیره وهری ناخوښ له میښکیدا ده خولایه وه. تا روژیک، له ناکاویکا و، به هوئی پېښهاتیکی تایبه تیه وه، گه ییه نه و قه ناعه ته ی که نه گهر خوازینیشی بکات، ره فزی ده کات و شووی پیناکات، نه مه ی زور پی سه یر بوو، وه کو پیویست سه ری لیډرنه ده کرد، ههستی به داخ و که سه ریکی زور کرد (ئیدی نه وه دلّی به شه ره!) دواى ماوه یه کی زور، نه و جا په ی به و راستیه برد.

ههرچی سه ری هینا و سه ری برد ته نیا یه که ته فسیری به لاره ماقول بوو، نه ویش نه وه بوو که فرناخی و روحزلی " نه م نافرته سه رکیش و خه یالّ په روه ره " گه ییوه ته ناستیک، زیاتر له زهت له ره فزکردن و بوغزاندنی نه و وهرده گریّت، تا له زهت له و پیگه و پایه کومه لایه تیه بدینی که به خه ویش به خه یالّیا نه ده هات.

نه وه ی له هه موو شتیکی خراتر بوو، نه وه بوو که ناستاسیا فیلیپوښنا، بهر بهر داشی سوارتر ده بوو. هیچ ته ماحیکی مادی، چه ندیش گه وره بوايه، له خشته ی نه ده برد، هه رچه ند نه و ژیا نه نه رستؤکراتیا نه ی قه بوول بوو که بؤی فراهه م کرا بوو، به لّام زور خاکیا نه ده ژیا، به دريژایى نه م پینچ ساله هیچ پاره و پولیکی پاشه که وت نه کرد بوو.

نافاناسی ئیقانوفیچ، نه خشه و فیلیکی زور جوان و ناسکی دانا بوو تا کوّت و زنجیره کانی بپچریت، ژیرا و ژیرو به کومه کی خه لکانی زیره ک و کارامه، کومه لیک چه شه ی گه و ره و نمونه یی بو دانا بوو تا ته ماح بیگریّت و بیته ردا. به لّام بیهوده، نه میرو میرزاده، نه نه فسه رانی سوپای سواره، نه سه کرتیری سه فاره تخانان، نه شاعیران و نه روماننوسان، و نه سوسیالیستانیش نه یان بزواندو زه ریه که کاریان تینه کرد. وه کو بلّی دلّی له بهر د بی و هیچ هه ست و سوژیکی تیډا نه بیّت و به یه کجاره کی وشکی کرد بیّت و مرد بیّت.

ناستاسیا، زور به ی کات به ته نیا ده ژیا، نیمچه گوښه گیر بوو، کتیبانی ده خوینده وه، موتالای ده کردو زور به ی کاتی خوئی به مؤسیقاوه ده برده سه ر، په یوه ندی ده گه لّ خه لکیدا که م و سنووردار بوو، په یوه ندی ده گه لّ هه ندی ژنه فه رمانبه ری پیری سه یر و سه خیفدا هه بوو.

دو و ژنی نه که ته ری ده ناسی، ژماره یه که پیره ژنی به ویقاریشی ده ناسی، هاتوچوی مالی مامؤستایه کی سه ره تایی به ته مه نی ده کرد. نه م مامؤستایه پیاویکی باش بوو، ره شه خیزانیکی به مله وه بوو. نه دمانی نه م خیزانه ناستاسیا یان زور خوښ ده ویست و به گه رمی و خوښی پېښوازیان ده کرد. زور جار، شه وانه ته نیا پینچ یان شه ش که س له ناشناکانی خوئی له ماله که یدا کو ده بوونه وه، توتسکی میوانی هه میشه یی بوو له و دوا ییا نه شدا، جه نه رالّ یه پانچین، دواى زه حمه تیکی زور، توانی بووی ته عاروف ده گه لّ ناستاسیا فیلیپوښنا د بکات و پیی بو ماله که ی وى بکریته وه. هه روه ها له هه مان کاتدا، فه رمانبه ریکی چکوله ی ده ولته تی گه نچ، به نیوی فردیش چینکو به بی هیچ زه حمه تیکی ناشنایی ده گه لّا په یدا بکات، نه مه لیبوکیکی سه رسه ری و به دناو و

تەئەلىق بازو مەيخۇر بوو. ناستاسيا، ئاشنايەكى ديكەشى ھەبوو بە ناوى پتيتسن، ئەمە گەنجىكى سەير بوو، پياويك بوو سەنگىن، خاكى و پۆشتە و پەرداخ، لە ھەژاربيەو پى گەيى بوو و، بوو بوو بە سووتخۇر. سەرەنجاميش ئاشنايى دەگەل گاقريلا ئارداليونوفىچدا پەيدا كرددبوو.

ھەلبەتە ھەر ھەموو ئەمانە ناو و شوپرەتتىكى سەيرىان بۇ ناستاسيا فيلپوڤنا پەيدا كرد بوو. جوانيەكەى بوو بوو داستان و كەوتبوو سەرزارى ھەموو خەلكى، بەلام ھەر ئەوئەندە بوو تەواو، ھىچ شتىكى ترى بەدواو ھەبوو. كەس ھەددى نەبوو بتوانى بلى پىي خوار داناو. يان خوى گەياندووھتى. ئەم ناوبانگە پاكەى ناستاسيا، خوئنەواربيەكەى، جوانيەكەى، و زيرەكەى كرىيانە كاريك كە ئافاناسى ئيقانوفىچ، دوا نەخشەى خوى بكيشيت. ئەم نەخشەيە دەمانگەيەنيتە قونايىك كە جەنەرال يەپانچىن لەو قوناغەدا روللىكى كاراو كاريگەر لە چىرۆكەكەماندا دەبينى.

كاتى كە توتسكى، بەوپەرى ئەدەب و نەزاكەتەو، داواى لە جەنەرال يەپانچىنى دۇستى كرد كە دۇستانە وەلامى بداتەو كە رەئى چىپە خوازگارى يەككى لە كىژەكانى بكات، بەو پەرى راشكاوى و راستگويى گرىي دلى خوى بۇ كردهو، گوتى لىپراو لە پىناوى ئازادى خوئىدا، ھەر ريگەيەك بگريتە بەرو ھەر كۆسپىك تەخت بكات. ئەگەر ناستاسيا فيلپوڤناش بەلئىنى بداتى كە لە ئايندەدا ھىچ كيشەيەكى بۇ دروست ناكات، باوەر ناكات، چونكە قسە و بەلئىن بە تەنيا بەس نيەو، زەمانەتى تەواوى دەوى. ئەم جووتە پياو، مەسەلەكەيان تاوتوى كرد، قسەيان لىكردو ريگەوتن ھەولەكانيان يەك بخەن و برىارىان دا پىكەو كارىكەن.

ريگەوتن، لە سەرەتاو لە بارتىن و نەرمترىن و ناسكتىن شىواز بەكار بەرن، وەك دەلئىن لە دەرگاي دلەو بوى بچنە ژوورەو و لە مرۇقانى ترين ژيى دەررون بدەن. بە دوو قوللى بۇ لاي ناستاسيا فيلپوڤنا چوون. توتسكى ھەر لە رپوھ كەوتە سەرزەنشتى خوى، ھەرچى درىغى و قسوربيەك ھەبوو گرتيە ئەستوى خوى و دانى بەوئەدا نا كە لەو رەفتارو خەتايەى يەكەمى بەرانبەر بەو، زور پەشيمانە و چى بكات چونكە پياويكى شەھوانى و ھەوەسبازو بى سەرو بەر بوو، تاوى سەرى داويە لەبەرى و، خوى پى زەوت نەكراو. ئىستاش بە تەمايە ژن بىنى و چارەنووسى ئەم كارى خپرە لە دەستى ئەودايە، ئىدى پەناى بۇ ئەو ھىناو و خوى خستووھتە بەختى ئەو و ئەويش خوى و شىرو شەھامەتى. ئەوسا نۇرە ھاتە سەر جەنەرال يەپانچىن و وەكو باوكىك و باوكانە كەوتە قسان و، قسەكانى زور سەنگىن و ماقوول و لوژىكى و دوور لە ھەر سۆز بزوينى يەك بوو. ناستاسياى دلنياكردەو كە ھەقى خويەتى چارەنووسى ئافاناسى ئيقانوفىچ ديارى بكات و جگە لەو كەسى دى ئەو مافەى نىيە، و بەدەم ئەو قسانەو و بەنمايشىكى زيرەكانەى پر لە داماوى و بەلەنگازبيەو، ئەو دى دا بە گوئىدا كە چارەنووسى ئەم كچەى و رەنگە ھى دوو كچەكەى ديكەشى بەندىت بە برىارى ئەو و. كاتى كە ناستاسيا فيلپوڤنا پرسى كە: "دەقا و دەق چىيان لەو دەوى؟" توتسكى بە ھەمان راستگويىو گوتى كە لەوئەتاي پىنج سالە، بە جورىكى ترساندو، كە تا ناستاسيا فيلپوڤنا بەخوى رەزامەندى لەسەر زەماوئەندى وى

نەدات، ناتوانى ھەست بە دۇنيايى و ئاسودەيى تەواوبكات. لەسەرى رۆيى. ھەلبەتە ئەو شتەى ئىستا باسى دەكات ئەگەر بنەمايەكى بەتەوى نەبىت دەكاتە قسەى قۆر. ئەوہى ئەو لىيى ئاگادارە و دەيزانى ئەوہى، گەنجى، لە بنەمالەيەكى زۆر باشى يەجگار بەرئىزە سەنگىن بەنيوى گاقرىلا ئارداليونوفىچ ئىقولگىن، كە ناستاسيا بە خۆيشى دەيناسىت و لە مالەكەى خۆيدا ميواندارى كردوہ، ماوہىەكى زۆرە بە جۆرى ئاشق و شەيداي بووہ كە ئامادەيە نيوہى تەمەنى خۆى لە پىناوى خۆشەويستى ئەودا بدات. ئىدى گاقرىلا ئارداليونوفىچ ماوہىەك لەوہ پىيش ئەم رازەى دلى خۆى، راستگويانەو دلسۆزانە بۇ ئەو، يانى بۇ ئافاناسى ئىقانوفىچ ئاشكرا كردوہو ئىقان فيوودوروفىچى وەلى نىعمەتى ئەم گەنجەش لە مېژە بەم ئەشقەى زانيوہ. ئەنجام ئەگەر ئەو، يانى ئافاناسى ئىقانوفىچ بە ھەلەدا نەچووبى، ئەشقى ئەم گەنجە ماوہىەك سەرنجى خودى ناستاسيا فيليپوفناشى راكيشاوہ، يانى ھەستى پىكردوہ، تەنانەت (گاقرىلا ئارداليونوفىچ)ش پىيوايە كە ناستاسيا بە ئەشقەكەى ئەوى زانيوہو لەوہ دەچى پىيى خۆشبىت. ھەلبەتە قسەكردن لەمبارەيەوہ بۇ ئەو (توتسكى) لە ھەر كەسيكى تر ئەستەمترە. بەلام ئەگەر ناستاسيا فيليپوفنا، خۆى قوشقى نەكات و بيەوى باوہر بكات و قەناعەت بەخۆى بيىنى، ئەوا توتسكى – جگە لە خۆپەرسىتى و دابىنكردنى بەرژەوہندييەكانى ئايندەى خۆى – رەنگە خىرى ئەويشى بویت، دەبى ئەوہى لا عەيان بىت كە ماوہىەكى زۆرە خەفەت لە تەنيايى و گوشەگىرى ئەو دەخوات و زۆرى لەبەر گرانەو پىوہى دەتليتەوہ. باوہرى تەواوى بەوہىە كە گوشەگىرى و تەنيايى جگە لە تاريكى و نامرادى ھىچى ترى لى نايەتە بەر، مروۆق لە تەنياييدا دەپوكيتەوہ، باوہرى بەوہ نامىنى مروۆق بتوانى ژيانى خۆى تازە بكاتەوہ. بەلام ئەو (توتسكى) باوہرى تەواوى بەوہ ھەيە كە ژيانى وى (ناستاسيا) دانەمركاوہتەوہو زۆر بە چاكى بە ئەشق و لە باوہشى خىزاندا زۆر بە جوانى دەژيئەوہو لە ميانەى ئەشق و خىزاندا مانايەكى تازە پەيدا دەكات. چونكە ئەم وەزەو حالەى ئىستا جگە لە مەرگى ئەو بەھرەو توانا پىرشنگدارەى كە لە ناستاسيادا ھەيە، جگە لە خەم و ناؤمىدى، جگە لە جۆرە خەيالپەرەرييەكى بيئودە ھىچى دىكەى لى شىن نايىت و ئەمەش ھەرگىز دەگەل ھۆش و دلپاكى ناستاسيا فيليپوفنادا تىك ناكاتەوہ.

پاش ئەوہى توتسكى جاريكى دى دووپاتى كردوہو كە قسەكردن لەمبارەيەوہ بۇ وى لە ھەموو كەسيكى دى ئەستەمترە، بەمە كۆتايى بە قسەكەى ھىنا كە ئومىدەوارە ناستاسيا فيليپوفنا، دەستبەردارى بوغزو رق بىت و بۇ ئەوہى ژيانى خۆى دابىن بكات، ئەم ئارەزووہ راستەقینەيەى وى، كە لىپراوہ برى ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبلى بداتى، رەفز نەكاتەوہو بە دەم ئەو قسەيەوہ ئەوہشى گوت كە ئەم برە پارەيەى لە وەسىتنامەكەيدا بۇ ناستاسيا تەرخان كردوہو پىويست ناكات بە قەرەبوو يان بەجۆرە باجىكى لىك بداتەوہ... ئىدى بۆچى نابى ئەم ئارەزووہ مروۆقانىيەى ئەو لە پىناوى ئاسودەيى ويژداندا بىتە دى و عەفوو بكرىت.

بە كورتى و كرمانجى ئافاناسى ئىقانوفىچ، ھەر قسەيەك بۇ ئەو جۆرە مەجلىس و حالەتە لە بار بوو، كردى. ئافاناسى ئىقانوفىچ بۇ ماوہىەكى زۆر بەويەرى فەساحەت و بەلاغەتەوہ قسەى كردو بە دەم قسانەوہ ئاماژەى بۇ ئەوہ كرد – ھەلبەتە ئەمە شتىكى يەجگار گرینگە – كە ئەمە

یه که مجاره باسی نهو ههفتاو پینج ههزار رۆبله دهکات و تاکو هه نووکه کهس بهمه ی نه زانیوه، تهنا نهت ئیقان فیدوروفیچس که لیڤه دانیشووه، پیی نه زانیوه.

وهلامی ناستاسیا فیلیپوڤنا، نه م جووته دۆسته ی سه رسام کرد. ده تگوت نهو به شه ره ی جارن نییه، زمانیکی نه رم، دوور له ته وس و توانج، دژمنایه تی و بوغزو رکونی، وژار خه نه که ی جارن، که توتسکی زۆری لی ده ترسا و که بیری ده که وته وه موچورکه ی پیدا ده هات، له حه وت کیوان ئاوا بوو بوو. به پیچه وانه وه له تو وایه خو شحاله به وه ی که نه نجام توانیویه تی به راشکاوی و بی په رده و دۆستانه، ده گهل که سیکا گفتوگو بکات. دانی به ودا نا که ده می بووه به ئاواتی گفتوگویی که دۆستانه بووه، به ئاواتی ئامۆژگاری و رینوینییه کی دۆستانه بووه. به لام غروورو فرناخی ری نه داوه تا هه نووکه داوی ئامۆژگاری بکات، جا ئیستا که په رده کان لاکه وتوون و نه م ده رفه ته ره خساوه، زۆری پیخوشه و مردوو له وه ی پاکتر ناشورد ری ت. ناستاسیا فیلیپوڤنا، هه وه لجار به دم بزه یه کی خه مین و نه و جا به دم قاقایه کی شادی و شه ی تانانه وه گو تی که جاری کی دی تو په یی و سه رکیشیه کی جارنی دووباره نابیته وه و له میژه راوبوچوونی ده رباره ی زۆر شتان گوڤاوه و هه رچه نده دلی نه گوڤاوه، به لام چاری ناچاره ده بی ئیعتراف به نه مری واقع بکات، خو ی ده گهل واقیعا بسازی نی، نه وه ی بوو، بوو. تفیک پوکرا هه لئاگی رته وه، نه وه ی چوو، چوو و ناگه رته وه، پیی سه ی ره که بوچی ده بی ئافاناسی تا نها له و بترسی ت، نه و جا به و په ری ری زو حورمه ته وه رو ی کرده ئیقان فیدوروفیچ و گو تی: زۆر شتی ده رباره ی کیژه کانی وی بیستووه و، له میژه ده یان ناسی ت و ری زو حورمه تی زۆری بو یان هه یه. زۆری پی خو شه و سه رفراز ده بی ت نه گه ر بتوانی ت خزمه تی کیان بکات.

دروسته که له و سه رو به نده دا ژیا نی زۆر تاریک و دژوار بوو، نه و په ری تاریک و سه خت. دیار بوو ئافاناسی ئیقانوفیچ، توانی بووی نیازو ئاره زووه کانی وی بخوینی ته وه. به لی، چونکه نهو حه زده کات به گویره ی واقع و له چوارچیوه ی مه به ست و ئامانجیکی تازه دا، بژیته وه، خو ی تازه بکاته وه، با به نه شقی شه وه نه بی ت، به لام له باوه شی خیزانی خویدا بی ت. به لام ویرای نه وه ش ناتوانی هیچ شتی که ده رباره ی مه سه له که ی گا قریلا ئاردالیونوفیچ بی ت. راسته پیده چی ت نه شقی وی ده ره ق به ناستاسیا نه شقی کی راسته قینه بی ت و، هه ست ده کات که نه گه ر له خو شه ویستی پایه داری گا قریلا دلنیا بی ت نه و له گینه نه میش نه و خو شی بو ی ت. جا گریمان گا قریلا راست ده کات، به راستیه تی، به لام هیشتا منداله، له وه گه نجره بتوانی به ئاسانی بریاری خو ی بدات. به هه رحال نه وه ی که ناستاسیا، له گا قریلا دا به دلیه تی، نه وه یه که کار ده کات، به ره نجی شان هه موو خیزان و خانه واده که یان ده ژینی. بیستوویه تی که گه نجیکی ئیشکه رو چالا که، نه فس به رزه، فرناخه، حه زده کات له ژیا نا پی ش بکه وی. هه رو هه بیستوویه تی که دایکی، نینا ئالکسانده روڤنا ئیفوگلینا، خانم یکی زۆر سه لارو سه نگین و به ری زه، (قارقارا ئاردالیونوفیچ) ی خوشکی شی خانم یکی ئابرومه ندو چالا که. پتی تسن زۆر باسی نه وانی بو کردوو وه زانیویه تی که خیزانی کی کو شی یارو زه حمه ته کی ش و کۆلنه ده رن، حه زده کات نه م خیزانه بنا سی ت، به لام دلنیا نیه که ئاخو نه م خانه واده یه نه و قه بوول ده کن، پی شوازی ده کن.

به كورتیه‌كه‌ی، بیروكه‌ی ئەم زه‌ماوه‌نده‌ی به‌لاوه‌ نابه‌جی نه‌بوو، نه‌یده‌گوت مه‌حاله، به‌لام وێرایی شه‌وه‌ش ده‌بوایه‌ به‌ وردی بیری لیبکاته‌وه، بۆیه‌ نه‌یده‌ویست په‌له‌ بکات یان په‌له‌ی لیبکریت. سه‌باره‌ت به‌ هه‌فتا و پینج هه‌زار رۆبڵه‌که‌ش، ئافاناسی ئیقانوفیچ، هه‌ق نییه‌ به‌ باسکردنی ئیجراج بی. چونکه‌ ناستاسیا، بایه‌خی پارهی ده‌زانی و پێویستی به‌ پاره‌ هه‌بوو، بۆیه‌ به‌ خوشحالییه‌وه‌ ئەو دیارییه‌ی قه‌بوول ده‌کرد. سوپاسی ئافاناسی ئیقانوفیچی کرد، که‌ که‌سیکی به‌ نه‌زاکه‌ت و هه‌ست ناسک و سه‌ر قایم بووه‌و ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ی ته‌نانه‌ت له‌لای جه‌نه‌رال و گاقریلا ئاردالیونوفیچش نه‌درکاندووه‌. به‌لام پرسیار ئەوه‌ بوو بۆچی گاقریلاش پێشوه‌خته‌ به‌مه‌ نه‌زانی، بۆ لیبی بشاردریته‌وه‌؟ خو ئەگه‌ر بییت به‌ یه‌کێک له‌و خیزانه، هیچ شه‌رمیکی له‌و پارهییه‌، ئەو پارهییه‌ بۆ ئەو مایه‌ی شه‌رمه‌زاری نییه‌، مکووپ بوو ئەوه‌ بزانی که‌ به‌ نیاز نییه‌، ده‌ربه‌اری هیچ شتیکی عوزرخوایی بۆ هیچ که‌سیکی بییتته‌وه‌. ئاماده‌ نییه‌ شوو به‌ گاقریلا ئاردالیونوفیچ بکات، تا دُنیا نه‌بییت که‌ خو‌ی و خانه‌واده‌که‌ی هیچ بیروبووچوونیکی خراپیان ده‌ربه‌اری نییه‌. هه‌ست ناکات له‌ هیچ روویه‌که‌وه‌ و له‌ هیچ شتیکیدا خه‌تابار یان تاوانبار بییت، هه‌روه‌ها حه‌زه‌کات گاقریلا ئاردالیونوفیچ له‌ هه‌لمه‌رج و ژبانی خو‌ی له‌ ماوه‌ی ئەو پینج سه‌له‌ی رابردوودا، له‌ پترسبۆرگ ناگادار بکاته‌وه‌، په‌یوه‌ندییه‌کانی خو‌ی و (ئافاناسی ئیقانوفیچ)ی بۆ باس بکات، بری ئەو سه‌روه‌ت و سامانه‌ی - ئەگه‌ر سه‌روه‌ت و سامانیکی هه‌بییت - پێ بلی که‌ توانیویه‌تی به‌ ده‌ستی بیینی و پاشه‌که‌وتی بکات. ئەو هه‌فتا و پینج هه‌زار رۆبڵه‌ش وه‌ر بگریت، له‌ بری ئەوه‌ وه‌ریناگریت که‌ له‌ کچینی خستوووه‌ و فه‌ساتی کردووه‌، به‌لکو باجی ئەوه‌یه‌ که‌ ژبانی داغان کردووه‌.

هینده‌ به‌ جددی و هه‌لچوونه‌وه‌ باسی هه‌موو ئەو شتانه‌ی ده‌کرد - که‌ هه‌لبه‌ته‌ زۆریش ئاسایی بوو - که‌ جه‌نه‌رال یه‌پانچین، هه‌ستی به‌ ئاسووده‌یییه‌کی زۆر کردو گه‌یییه‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی که‌ مه‌سه‌له‌که‌ پراوه‌ته‌وه‌ و کۆتایی پێهاتوووه‌.

به‌لام توتسکی مارانگه‌سته، شه‌رمه‌زارو ته‌ریق، وه‌کو پێویست باوه‌ری نه‌ده‌کردو هیشتا ده‌ترسا، ئەم گولزاره‌ هه‌ژدیهایه‌کی له‌ ژێردا بییت. به‌ هه‌رحال گه‌فتوگۆی نیوان دوستان ده‌ستی پیکردبوو، مه‌سه‌له‌ی رازی بوونی ناستاسیا فیلیپوڤنا به‌ قیانی گانیا، به‌ره‌ به‌ره‌ روونتر و ئاشکرا تر ده‌بوو، به‌ جووری ده‌چوو پێشی که‌ هه‌ندێجار خودی توتسکی ده‌گه‌یییه‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی که‌ کاره‌که‌ سه‌ر ده‌گریت. له‌و ماوه‌یه‌دا ناستاسیا فیلیپوڤنا و گانیا چه‌ند قسه‌یه‌کی که‌ میان کرد، له‌وه‌ ده‌چوو ناستاسیا له‌به‌ر شه‌رم و حه‌یا زۆر درێژه‌ی نه‌داتی، به‌لام وێرایی شه‌وه‌ش ره‌زامه‌ندییه‌کی ده‌ربهری و بۆره‌ به‌لینیکی دایه‌. به‌لام دووپاتی کرده‌وه‌ که‌ ئەمه‌ په‌یمانی یه‌که‌جاره‌کی نییه‌ و هه‌قی ئەوه‌ی هه‌یه‌ تا ئەو رۆژه‌ی زه‌ماوه‌نده‌که‌ سه‌ر ده‌گریت - ئەگه‌ر له‌ بنه‌رته‌دا سه‌ر بگریت - ره‌فزی بکات. هه‌لبه‌ته‌ هه‌مان نازادی و هه‌قی به‌ گانیاش دا.

دوای ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م، گانیا، به‌ ریکه‌وت، ئەوه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت که‌ ناستاسیا فیلیپوڤنا، زۆر چاک ده‌یزانی مالبات و خانه‌واده‌که‌ی گانیا نه‌ به‌م زه‌ماوه‌نده‌ پازین و نه‌ به‌ ناستاسیاش رازین، ئەم هه‌واله‌ش له‌ ئەنجامی ده‌مه‌قاله‌ و قه‌رقه‌شه‌ی به‌رده‌وامی وانه‌وه‌ دزه‌ی کردبوو، ناستاسیا

فیلیپوئنا هموو ئەمەى دەزانى و، پوژى له روژان ئەمەى به چاوى گانیادا نەدايهوه، له کاتيکا گانیا هموو روژى چاوهپوانى ئەوهى دەکرد بیداتهوه به پرويا.

هەلبەتە دەکریت زور حیکایهتی دیکه دەربارهى وهزعو حال و زوونی ئەم پوژۆهى زەماوهندهو گفتوگۆکانى نیوان جووته دۆست، (جەنەرال و توتسكى) لەو بارهيهوه بکريت. بەلام ئەوهى تا هەنووکەش باسمان کردوو هەندیک زیدەپووى تيا بووه، چونکه گەلیک لەو دەنگوباس و حیکایهتانه تەنیا مقومقو و دەنگۆى به تەتومان بووهو هیچی تر. بو نموونه توتسكى بیستبووى که گوايه ناستاسیا فیلیپوئنا، پهيوهندی ژیراو ژیری دهگەل کیزهکانى پهپانچیندا پهیدا کردوو، که ئەمه درۆیهو ناچیتە ئەقلهوه! له لایهکی دیکهوه توتسكى باوهپرى به دەنگۆیهکی دى هینا بوو که بهپراستی نیگهراى کردبوو و خەوى لى حەرام کردبوو، ئەویش ئەوه بوو که توتسكى - یان دانییا کرد بوو گوايه ناستاسیا فیلیپوئنا، چاک دەزانیت که گانیا تەنیا لهبەر پارە ئەو دەخوایت، دەنا کورپیکه نەفس نزم، چروک و ئالچاخ، دلپەش، تەماعکار، بى سەبر، بەغیل، خۆپەرست و جگه له قازانچ و بەرژهوهندی خۆى له خەمى هیچ شتیکی دیدا نییه. هەر وهه ئەوهش بلأوبوووه که ناستاسیا بهوشى زانیوه که ئەگەر گانیا جارن خووشى ویستوو به دل حەزى لیکردوووه ویستویهتی بهپراستی بیخوایت، ئەوا لەو روژوهوه که جووته دۆست، واتە جەنەرال و توتسكى ریک کهوتن و قەراریان داوه سوود لەم ئەشق و قیانه بیینن و ناستاسیا فیلیپوئناى، وهکو ژنیکی شەرعى، بهزەبرى پارە به سەرا ساغ بکەنهوه، به جارئ لهبەرچاوى کهوتوووه لى بووه به مۆتەکهیهک و لى دەرپهویتهوه، پاشان ئەشق و نەفرهتی له لا تیکهال بووهو دواى دوو دلپیهکی دوورو دریز، قیری داوه ئەم " نافرته بهدناوه " بخوایت، بهلام بهمل گوئیاری له دلى خویدا سویندی خواردوووه که تۆلهیهکی وهه لى بسەنى، تاماوه، پیوهى بنالینى. ئەوه بلأو بوو بووهوه که ناستاسیا فیلیپوئنا، به هموو شتیکی زانیوهوه، ئەویش ژیراو ژیر کهوتوووه تەخشەکیشانى خۆى.

توتسكى، ترسیکی وهه لى لىنیشبوو، که تەنانەت (پهپانچین) شى لهو ترسانهى خۆى ناگادار نەکردوه. بهلام جارى واش هەبوو، ئەم پیاوه ترسنۆکه، وهکو هەر کهسیکی دى، زاتی پهیدا دەکردوهوه و وهى بەرز دەبووهوه. بو نموونه یهکیک لهو حالهتانهى ئەو کاته بوو که ناستاسیا فیلیپوئنا، به لىنى به هەردوو دۆستهکهى، واتە جەنەرال و توتسكى دا که له شەوى ئاههنگى له دایک بوونهکهیدا، جوابی یهکجارهکیان دەداتهوه. پاشان غەریترین و باوهرنهکردهنى ترین دەنگۆ دەربارهى ئیقان فیودوروفیچی بهریزو حورمەت بلأوبوووهوه و کهوتە سەرزاران، دەنگۆیهک بوو که مخابن زور شارەزایانه هونرابوووهوه.

هەلبەتە له ههوهلهوه، کهس باوهپرى بهم دەنگۆیه نەدەکرد، چونکه هەرگیز نەدەچوووه ئەقلهوه که کهسیکی وهکو فیودوروفیچ، بهم تەمەنهوه، بهم هموو زیرهکی و پوختهیى و، کارامهیی و، ئەزموونداریهوه بکهویته دواى ئەشق و قیانی ناستاسیا فیلیپوئناوه، ئەشق و قیانیک بگاته ئاستى شهیدایى. باشه به چ ئومیدى، به چ ئەقلی ئەمەى دەکرد؟ هەلبەتە زور زەحمهته پیاو بتوانى وهلامى ئەو پرسیاره بداتهوه. رەنگه ئیقان فیودوروفیچ ئەمەى به ئومیدی گەنجاتی و له

خۆ بردوویی گانیا کردبیئت. توتسکی گومانی ئهوهی ههبوو که به لای کهمهوه ریکهوتنیکی پهنامهکی له نیوان جهنهراڵ و گانیادا ههبیئت، ریکهوتنیکی تاکتیکی لهسهه بنه مای سازشی دوو قولی. به لām لای هه مووان عه یانه که کابرایهکی شهیدای سهوداسهه، به تایبهتی ئه گهر ته مه نیکی بهسهه بردبیئت، به تهواوهتی کویر دهبیئت و دل بهههه فشه تروسکه یهکی خه یالی خویش دهکات، و هوش و گوژی له لا نامینی و، چه ند زانا و زیره کیش بیئت، وهکو مندالیکی نه فام پهفتار دهکات!

وا باو بوو که جهنهراڵ گهر دنه نیکی مرواری یه جگار گران به های بو ئاههنگی له دایک بوونه که ی ناستاسیا فیلیپو قنا کپی بوو، حیساییکی زوری لهسهه ئه م دیاریه دهکرد، هههه چهنده دهیزانی که ناستاسیا، ژنیکی بی ته ماعه و چاوی لهو شتانه نیه. جهنهراڵ، به پهروشهوه چاوهروانی پوژی له دایکبوونه که ی ناستاسیا فیلیپو قنای دهکرد، به لām توانی بووی زیره کانه ههست و سوژی خو ی له خه لکی وه شیرییئت.

جا خا جهنهراڵ یه پانچین، له زمانی خه لکییه وه هه ندی شتی له مههه ئه وه گهر دنه بنه ند ه مروارییه وه ژنه وتبوو! له راستیدا لیزا قیتا پروکوفی قنا ده میک بوو تو لازی و میبازی و سووکی میرده که ی بو دهر که وتبوو و له گه لیا راهاتبوو و خووی پیوه گرتبوو. به لām ئه مجاریان نهیده توانی چاوپویشی له م رووداوه بکات و خو ی له گیلی بدات، ده مگو ی گهر دنه بنه ند که زوری نیگه ران کردبوو. جهنهراڵ، له وه ختی خویدا به مه سه له که ی زانی. دویشه وه هه ندی قسه ی به تو یکی ژنه وتبوو. بویه دهر سا ئه مه روکه، توشی گه نگه شه یه کی فره بییئت.

بویه جهنهراڵ له م به یانییه وه که چه روکه که مان تیایدا دهست پیده کات، ههزی نه ده کرد ده گه ل خانه واده که یداو له ناو ئه واندان بخواست. بویه لیبرا، بهر له وهی میرزاده بگاته جی، بههه نهجهت و بیانوی کاره وه له مال بچیهته دهری. دیاره وشه ی " چوونه دهره وه " هه ندی جار له جه م جهنهراڵ هاوتای " هه لاتن " ی ده کرده وه و ئه و مانایه ی ده دا. جهنهراڵ، ده یویست به لای کهمه وه ئه مه روکه، به تایبهتی شه وه که ی، به بی کیشه و به که یفی دل ی خو ی بگوزهر یئی. له م کاته دا، له نا کاودا میرزاده پهیدا بوو، به راستی هاتنه کوتوپره که ی زور به جی بوو.

جهنهراڵ، له کاتی کا خو ی به ژووری هاوسه ره که یدا ده کرد، له دل ی خویدا گو تی: " خودا ناردوویه تی! ..."

په راویز:

*- ئوترادانویی: وشه یه که له " ئوترادا " وه وه رگی راوه، مانا که ی له نیوان هه ردوو وشه ی (ناسوده ییم) و " له زه تم " دایه.

فەسلە پېنجەم

خا جەنەرال يەپانچىن، زۆر بە ئەسل و فەسل و پەگ و پەچەلەكى خۆيەو دەنازى. جا تەسەور بىكە و بېھىنە بەرچاوى خەيالى خۆت، كاتى كە لە ناغافلا و بىن هيچ پېشەككە پەي بەو بەردووه. كە ئەم مېرمېشكېنە، دوا نېرىنەي مالبات و بنەمالەكەيان، كە پېشتر هەندى شتى نا پرونى لە بارەيەو ژنەوتبوو، گەنجىكى دامامى گىلۆكەيە، هەژار و نەدارىكە كە زياتر بە خىرو سەدەقان دەژى، نېمچە گەدایەكە لەو گۆرەي، چ هەست و هەلچوونىكى لەلا چىبووه. جا جەنەرال، بۆ ئەوئەي بابەتە سەرەككەيەكە لە بىرى ھاوسەرەكەي بباتەو و خۆي لە باسى گەردنبەندە مروارېكە بدزىتەو، زىاد لە پىويست كەوتە ختووكەدانى هەست و سۆزى ژنەكەي..

خا جەنەرال، كاتى كە پەست و توپە دەبوو، چاوهكانى ئەبلەق دەبوون و دەكرانەو، كەمىك خۆي بەپشتا دەبرد، زەق زەق دەپروانىە پېش خۆي، بى ئەوئەي ورتەي لە دەم بېتەدەر.

ژنىكى بالابەرز، ھاوسونخى مېردەكەي بوو. قژى رەش و پېر، داو داوى سپى تىكەوتبوو، كەپووى كەمىك خوار بوو. دەموچاوى بارىك و رەنگى زەرد، گۆناكانى سىس و قوپاو، لىوھەكانى تەنك و هەلقورتا و بوون، تەويلى بەرز، بەلام بارىك بوو. چاوه كەژال و درشتەكانى، هەندىچار حالەتتىكى گوزارشتەوانى چاوه پروان نەكراويان وەردەگرت. سەردەمانىك، بىن هيچ ھۆيەك ئەو قەناعەتەي لا دروست بوو بوو كە نىگاكانى كاريگەرييەكى گەورەيان بەسەر بەرانبەرەو ھەيە و ئىدى ئەم قەناعەتەي بۆ ھەتا ھەتايە لەلا چەسپى بوو. خاتوو يەپانچىن. لە ژەنەرالى پرسى:

– چى؟ دەتەوي پېشوازي بكەم؟ يانى ئىستا، بەم دەم و دەستە، بىن هيچ پېشەككە پېشوازي بكەم؟

خا جەنەرال بە دەم ئەو قسانەو، بە ھەموو ھىزو توانايەككەيەو چاوانى بېرنە ئىقان فېودوروفىچ، كە چالاكانە بە دەوريا دەسورايەو.

جەنەرال، بە ھەشتا و بەرسقى داىەو:

– پىويست ناكات خۆت زۆر سەغەلت و شپىرە بكەي، كەيفى خۆتە گيانەكەم، ئەگەر دەتەوي بېدىنى مەرج نىيە زۆر پەسميانە پېشوازي بكەيت و ھەموو ئەتەككىتىكى ميوانداری بەجى بىنى.

کورپکی بهسته زمانه، به راستی وهکو مندال وایه، پیاو بهزهیی پیدایه دیته وه. نه خوشی فیی له گه له و تازه له سویسراوه گه ییوه ته ئیره و یه کسه له ویستگه قیتاره وه بۆ ئیره هاتوه. جلیکی سهیری له بهردایه ده شو بهیته سهر جلیکی ئه لمانی، تا قه قرۆشیکی له بهرکا نییه، که قسه ی ده گه لدا ده که ی خه ریکه ده گری. من بیست و پینج رۆبلم دایه و به ته مام ئه گه ر بکریت کاریکی بچوکی فه رمانبه ری بۆ بدۆزمه وه! تکا له ئیوه خانمان ده که م خواردنی، شتیکی بده نی، چونکه پیموایه له برسا لاکه ی سه ری دیت! زوری برسییه...

خا جه نه رال، به هه مان سه رسامی و حیره ت له سه ری رۆیی:

- من سه ر له م قسانه ی تۆ ده رناکه م! برسیه تی، خووی له گه لدا یه ؟ خووی چی ؟
- فییه که ی به رده وام نییه. ناو به ناو فیی لیدیت. داماو هه رچه نده خوینه وارییه کی باشی هه یه، به لام ریک ده لئی منداله..

جه نه رال به ده م ئه و قسانه وه رۆوی کرده کیژه کانی و له سه ری رۆیی:

- .. هه زم کرد سووکه تا قییه کی بکه نه وه. چ قه ییدی به بزانی چی له بارایه و چی پیده کریت. خو زه ره ر ناکه یین.

خانم یه پانچین که چاوه ده رپۆقیوه کانی، به سه رسامی، له نیوان کیژه کانی و میرده که یدا کیژ ده دا، به وپه ری سه رسامی گو تی:

- تا.. قی.. کرد.. نه وه ؟

- نا، گیانه تۆ خو ت زۆر سه خله ت مه که.. گو ی به وه ش مه ده! ئیدی قسه یه که و کردم، تۆ به که یفی دل ی خو ت بکه، چیت پیخۆشه و بکه. من هات به سه رما چاکه یه کی له گه ل بکه م و لیره گلی بده مه وه، چونکه ئه مه م به کاریکی باش زانی و ده چیته خانه ی خزما یه تی و سیله ی ره حمه وه.

- یانی لیره، له گه ل خو مانا گلی بده یته وه ؟ له سویسراوه هاتوه ؟...

- بۆ، سویسرا چیه تی، چ قه ییدی له وینده ره وه هاتییت ؟ به هه رحال، وه کو گو تم که یفی خو ته، به دل ی خو ت بکه، من ده مویست کۆمه کی بکه م، چونکه هه لگری هه مان ناو و شو ره تی بنه ماله که ی تۆیه، له وه شه خه زم ده رچییت، ئه مه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه هیچ شوینی شک نابات تیای بجه ویته وه. من وام به بیردا هات که له وه یه تۆ ئه مه ت پیخۆش بییت، چونکه هه ر چیه ک بییت، له هه مان مالبات و بنه ماله ی تۆیه.

ئالکساندریای نۆبه ریای گو تی:

- راسته دایکه، ئیمه که ناچار نه بین هیچ ته شریفاتیکی فه رمی بۆ بکه یین، هیچ ئه ته کیتیکی میوانداری به جی بینین، نه ویش له رییه کی دووره وه هاتی و برسی بی و هیچ شوینی شک نه با رۆوی تیبات، بۆچی خو لکی نه که یین نانیکمان له گه لدا بخوات.

- ئه مه جگه له وه ی ریک وه کو مندال وایه، پیاو ده توانی چاوشارکیی ده گه ل بکات.

- چاوشارکی ؟ مه به سنت چیه ؟

ناگلایا، به جو ره خه مینییه که وه هاواری کرد:

- ئۆف دایکه! به سه، تکایه له وه ی پتر خو ت له گیلی مه ده..

نايدلايدا، كيژى دووهميان، كه كيژىكى خه نۆل و دهم به پيكنه نين بوو، خۆي پينه گيراو له قاقاي پيكنه نيني دا.

ههنگى ناگلايا، گوتى:

- باوكه بنيزه به دوايا با بيت. دايكه رازيبه.

جه نه رال له زهنگى داو به خزمه تكاره كهى گوت ميرزاده بينيته ژوروه.

خانم يه پانچين، به توندى گوتى:

- به لام بهو مهرجهى كه وهختى له سهر خوانه كه دانيشت خاويله كهى له مل بكهين. بانگى فيدور بكن، نا ماروا باشتره. با له كاتى ناخواردنا به دياريبه وه بيت و ناگاي لىي بيت. كه فييه كه دهگرى دست ناوه شينى؟ به دهم قسه كردنه وه دست ناچوليني؟

- نه باب، به پيچه وانه وه، زور به ته ريبه ته، تا بليسى پابه ندى ته ته كيى كوومه لايه تيه. هه موو عه بيىكى نه وه يه هه نديجار زياد له پيوست ساده و ساكاره، پريك گيلوكه يه. فه رموو نه وه خويه تى! به يارمه تيت با ميرزاده ميشكين، كه هاوناو شوهره تى تويه و دوا پياوى بنه مالهى ناقبريه، و رهنگه خزميشمان بيت، بنا سينم، تكايه به كه مالى ميهره مه حبه ت پيشوازي بكه، هه ر نىستا خواردن پيده گات ميرزاده، ههنگى گه وره مان بكه و... دهگه ل خانمانا بمينه... به لام من داواى بوردن ده كه م... ده بى پرؤم، چونكه كارى به په له م هه يه و دواش كه وتووم...

خا جه نه رال به دهنگى به رز گوتى:

- هه موومان ده زانين بو كوى ده رويت و په له ي كووته!

- زور، زور په له مه گيانه كه م، دواش كه وتووم! كچينه ده فته ره كانتاني بدهنى، با سه رو شتتان بو بنووسيت... خوشنووسىكى يه جگار به هر مه ندى به سه ليقه يه! به هر مه ندىكى ده گمه ن و بى هاوتايه! توژى له مه پيش له ئوفيسه كهى خو ما نه شته ي بو من نووسى: "نه مه ده ست و ئيمزاي به نده ي حه قير پا پا پافنوسه"... جارى من خواحافين، به هيووى ديدار!

خا جه نه رال به تو ره يى و نيمچه هه ره شه وه گوتى:

- پافنوس؟ پا پا؟

له كاتىكا ميرده كهى پاشه و پاش ده كشايه وه، نه و به هاواره وه لىي ده چوو ه پيشه وه و هاوارى به سه ردا ده كرد:

- راوهسته! راوهسته! بو كوى ته شريف ده به ي؟ نه م پافنوسه كيه؟

- به لى، به لى گيانه، كاتى خوى له زه مانى كوندا پاپايه ك به م ناوه وه هه بووه. من ده بى پرؤم، په له مه، جه نابى كوونت چاوه پروانمه و نه و به خوى سه عاتى ديداره كهى ديارى كردوه. ميرزاده، به هيووى ديدار...

ههنگى جه نه رال خوى نه جات داو به له ن وه ده ركه وت.

نه وسا ليزا قيتا پروكوفيقنا، چاويكى له ميرزاده كردو به تو ره يى گوتى:

- ده زانم كام كوونتي مه به سه ته؟

پاشان وه كه يه كيىك بيه وى شته كهى بيربكه و يته وه، به تو ره يى له سه رى روى:

- ئەرئى، باسى چمان دەکرد ؟ ئا... ئەو پاپايە كىيە ؟
ئالكساندرىا ويستی خۇى له مەسەلهكه هەلقورتىنى، ئاگلايا له ژىرەوه پىى نا به پىيدا،
گوتى:

- داىكه!

خا جەنەرال بە توندى گوتى:

- قسەكه م پى مەپرە ئالكساندرىا! وازم لىبىنە، منىش دەمەوهى بزائم مەسەلهكه چيه! ميرزاده
لهوى دانىشه، لهسەر ئەو كورسىيەى بەرانبەرم... نا، نا لىرە، لهبەر هەتاوهكه، له هەتاوهكه نزيك
بەوه تا به باشى بتيىنم. زۆر باشه دەى هەنوكه باسى ئەو پاپايەم بۆ بكه!...

ميرزاده، زۆر بە ئەدەبەوه گوتى:

- پايا، پافنوسە...

- پافنوس ؟ بەراستته! باشه ناوبانگى ئەم پياوه له چدا بوو؟

خا جەنەرال، بىئەوهى چاوى لى بگوازيتهوه، زۆر بە خىرايى و نىگەرانى ئەو پرسىارانەى
ليدهکرد، كه ميرزاده وهلامى دەدايهوه، ئەويش لهگەل هەر وشەيهكىدا سەرىكى بۆ دەلهقاند.
ميرزاده گوتى:

- پايا، پافنوس له سەدهى چواردهدا ژياوه، له رەخى روبرارى قۆلگادا، لهو دەقەرەى هەنوكه
پىى دەلین دەقەرەى كوستروما، دىرىكى بەرپۆه دەبرد. بە زوهدو خواپەرستى بەناوبانگ بوو.
چەندىن جار چوو بوو بۆ ولاتى تەتەرستان تا هەندى له كيشەكانى ئەو رۆژگارو وهخته حەل و
فەسل بكات. له يەكك لهو جارانهدا و له يەكك له بۆنەكاندا، بە دەستى خۇى قەوالەيهكى ئىمزا
كردبوو، يانى ئىمزاى خۇى لىدا بوو. بە رىكەوت جارىك نوسخەيهكم لهو قەوالەيه بىنى،
خەتەكه م زۆر چوو دەوه، ئىدى فىر بووم لاسايى بكه مەوه. جا كه تۆزى له مە پيش جەنەرال
ويستى دەسوخته م بىنى تا كارىكم بۆ بدۆزىتهوه، منىش هەستام چەند دەسته واژەيهكم به پىتى
جياواز بۆ نووسيوه، يەكك لهو دەسته واژانە برىتى بوو له مە: "ئەمە دەسو ئىمزاى بەندەى
حەقير پايا پافنوسە." هەلبەتە به هەمان شىوازه خەتى پافنوس نووسيم، ئىدى جەنەرال زۆرى
بەگەن كرد، ئەوهى كه تۆزى له مە پيش ناماژەى بۆ كرد، ئەوه بوو.

خا جەنەرال گوتى:

- ئاگلايا، ئەم پافنوسەت له بىر بىت، باشترە بىنوسىت، چونكه من له بىرم دەچىت. من به
تەماى روونکردنەوهيهكى گرینگتر بووم. ئەدى كوا ئىمزاكه ؟

- وا بزائم، لهسەر مېزى ئۇفيسەكهى جەنەرال بەجى ما.

- هەر ئىستا بچن بۆمى بىنن.

- ئەگەر بتەوى دەتوانم دووباره بۆتى بنوسمەوه.

ئالكساندرا گوتى:

- راست دەكات داىكه، جارى وەرن با نان بخۆين، هەموومان برسيمانە.

خا جەنەرال گوتى:

- زۆر باشه. فەرموو میرزادە، رەنگە زۆرت برسی بیئت.

- بەلێ، ئیستا هەست بە برسیهتی دەکەم، زۆرت لێ مەمنوون و منەتبارم.

لەو کاتەدا کە بۆ هۆلی نان خواردن دەچوون، خانم یەپانچین بە دەم ریۆه گوتی:

- خوشحالم کە تۆ کەسیکی بە ئەدەب و ئەزاکەتی، ئەوەندەش وەکو دەیانگوت عەجیب و غەریب نیت. وەرە پێشەوه، لێرە دانیشە، لە بەرانبەرم، تا بتوانم باشتر بتبینم. ئالکساندرا، ئادیلاید، بیژەحمەت بە میرزادە رابگەن! ئەو نەخۆشەش نییە وەکو دەیانگوت، وا نییە؟ رەنگە پیویست بە خاوی نەکات. میرزادە، جاران خاویان لە مل دەکردیت؟

- بەلێ بە مندالی، ئەوسا کە تەمەنم حەوت سالان بوو. بەلام ئیستا خاوی دەدەم بەسەر کۆشما.

- دەی کچینە خاوی بۆ بیین، ئەدی خوو و فییهکەت چۆنە؟

میرزادە، بە جۆرە سەرسورمانیکەوه گوتی:

- فییهکەم؟ زۆر باشە، بە دەگمەن دەمگری. ئیدی... نازانم دەلێن ئاوو هەوای ئییرە بۆ نەخۆشییهکە ی من باش نییە.

خانم یەپانچین، کە دەگەل هەر قسەیهکی میرزادەدا سەریکی دەلهقاند، روو لە کێژەکانی گوتی:

- قسە کردنی باشە. چاوەروانم نەدەکرد وای بیئت. کەواتە هەر هەموو ئەوێ لە بارەیهوه گوترا بوو، وەکو هەمیشە تەنیا قسە ی بۆش و بەتال بوو.

ئەوجا روویکردەوه میرزادە و گوتی:

- میرزادە فەرموو نان بخۆو بە دەم ناخواردنەوه پێمان بلێ لە کوی بوویت و لە کوی گەورەو پەرورەدە بوویت. گەرەکمە هەموو شتیک دەربارە ی تۆ بزەنم، وەزەو حالی تۆم زۆر مەبەستە.

میرزادە، لە کاتیکا بە تاسوقەوه نانی دەخوارد، دەستی بە گێرانهوه ی هەر هەموو ئەو شتانه کردەوه کە ئەو بەیانیه، چەند جاریک گێرا بوویهوه.

مەدام جەنەرال، دەم بە دەم خوشحالتەر دەبوو. کێژەکانیش زۆر بە وردی گویان لە میرزادە دەگرت. باس هاتە سەر راده ی خزمایهتی وان. دیاربوو کە میرزادە شارەزاییهکی زۆر باشی لەمەر ئەسل و فەسل و شەجەرە ی خوێ هەبوو. بەلام هەرچیان کردو کۆشا، نەیانتوانی خزمایهتی و پەیهوندییەکی نزیک لە نیوان میرزادەو خانم جەنەرالدا بدۆزنەوه، رەنگە ئەوپەری بۆرە خزمایهتیکی دووری وەکو خزمایهتی بن عامان لە نیوان ئابا و ئەژدادایان هەبوویت. لیزا قیتا پروکوفیقنا، ئەم باسە ی زۆر لە گیان خوش بوو، چونکە زۆر بە کەمی دەر فەتی بۆ هەلدەکەوت باسی ئەژدادی خوێ بکات. بۆیه بە خوشحالیهوه لەسەر میژەکە هەستا و گوتی:

- وەرن با پرۆین بۆ هۆلی کۆبوونەوه و قاوهکەمان بۆ بیین بۆ ئەویندەر.

ئەوجا رووی دەمی کردە میرزادەو لەسەری رووی:

- هۆلیکی هاوبەشە، یانی هۆلیکی چکۆله ی منە کە بە تەنیا دەبین، لەویندەر خر دەبینەوه، ئیدی هەر کەسەو خەریکی کاری خوێ دەبیئت: کێژە گەرەکم، ئالکساندرا بۆ خوێ پیانۆ لیدەدات یان دەخوینیتەوه یان خەیاتی دەکات. ئادیلایدی کێژم یان دیمەنی سروشت وینە

دهكيشييت يان پورتريتان دهكيشييت (كه قهت تهواوى ناكات). به لام ناگلايا، بو خوئى دادهنيشييت و هيچ كاريك ناكات. منيش هيچ كاريك له بهر ناروات و ناتوانم به ديار كارهوه دانيشم. دهى وا هه موو نامادهين، فهرموو ميرزاده لاي سوپاكهوه دانيشهوه قسانمان بو بكه. دهمهوى بزنام چي دهلييت تا پاشان نه گهر شازاده خانمى پير، بيلوكونسكايام بينى، به دوورو دريژى باسى توئى بو بكه. دهمهوى هه موويان بتناسن. دهيسا فهرموو قسان بكه!

ناديلايد، كه له و كاته دا ستاندى تابلوكانى قايم كرد بوو، دهستى دابووه فلچهكهى و پالييتى رهنگه كانى به دهستهوه گرتبوو، خهريك بوو كاريكى كوئى تهواو ده كرد كه له نوسخهيهكى چاپكراوى ديمه نيكي سروشتيهوه وهى گرتبوو، گوتى:

- دايكه، باشه گيرانه وهى هه موو شتيك ناخوش نيبه ؟ به تايبه تى بو يه كيكي وه كو ميرزاده كه به و جوړه به گيرت هيناوه.

نالکساندراو ناگلايا، به دوو قوئى، له سهه ره نه فهيهكى چكوله، دهست له سهه سینه دانيشتبوون و نامادهى گويگرتن بوون. ميرزاده سهيرى كرد هه موو چاويان پريوه ته ئوو چاوه پوانى ئون.

ناگلايا گوتى:

- نه گهر به و شيوهيه داويان له من كرديا، نه مده توانى هيچ قسه يهك بكه.

خا جه نه رال گوتى:

- بوچى ؟ چما نه مه چي تيايه ؟ بوچى قسه نه كات ؟ نه و يش زمانى ههيه. چه زده كه م بزنام چون قسان دهكات. به كه يفى خوئ قسان بكه. بلئ بزنام سويسرات پيخوش بوو، هه وه لين هه ستت دهرهق بهم ولا ته چي بوو ؟ هه نوو كه ده بينى چون دهست پيده كات و چه ند باشيش قسان دهكات.

ميرزاده دهستى به قسان كرد:

- هه ولين هه ستم ! چه په سام...

خا جه نه رال، قسه كهى پى پى، ناوپرى له كيژه كانى دايه وه و گوتى:

- خو بينيتان ؟ فهرموون، دهستى پيكرد...

نالکساندرا، قسه كهى به دايكى برى و گوتى:

- دايكه، به لاي كه مه وه و ازى ليبينه با به رده وام بيت!

نه و جا به گويى ناگلاياى خوشكيا چپاند:

- نه مه رهنگه سهه ركزى دل وريا بيت، به لام هه رگيز گيلوكه و سانه قل نيبه !

ناگلايا به رسقى دايه وه:

- راست ده كهى، منيش هه ستم به مه كردوه ! به لام بوچى دهورى گيل ده بينى، خوئى له گيلى

دهدات، تيناگه م، به ته مايه چي له مه دهست بكه ويئ ؟

ميرزاده له سهه قسه كهى خوئى روئى و گوتى:

- هه وه لاین هه ستم ئه وه بوو که چه په سام. که له روسیا وه بردیانم و به چه ند شاریکی ئه لمانیادا تیپه رین، هر ئه وه ندم پیده کرا ئه بله ق و چه په ساو ته مه شا بکه م، هه نوو که ش له بیرم ماوه که هیچ پرسیا ریکم نه ده کرد. من ئه زموونیکی ناخوشم ده گه ل نه خوشیه که مدا هه بوو. هر کاتی بیگرتمایه، به تایبه تی ئه گهر زوو و یه که له دوا ی یه که بیگرتمایه، به جاری له په لویو ده که وتم، گیتو کاس ده بووم، میشکم جام ده بوو، هیچم له بیر نه ده ما. راسته میشکم کاری ده کرد، به لام بابه ته کانم به شیوه یه کی لوژیکانه بو نه درایه دم یه که وه. ئه و په ره که ی دوو یان سی بیرو که م له زهینی خو دا بو درایه دم یه که وه. به هه رحال ئه مه ئه وه هه ست و بیره وه ریبه یه که له یادم ماوه. که فییه که به ری دهم ده گه پرامه وه سه ر دوخی جارن، عه یب و ئه له مم لی نه ده ما، ساغ و سه لامه ت، تین و تاوم تی ده گه پرایه وه، ریک وه کو ئیستا. له بیرمه ماخولانیکی سه یرم گرتبوو، له راده به ده ر خه مین و خه مبار بووم، هه میسه فرمیسه و گریانم حازر بوو. هه میسه دوو چاری نا ئومیدی و نیگه رانی بووم، ئه مه کاریکی وه های له دل و ده روونم کردبوو، که له گیانی خو م بیزار بووم، غه ریب و نامو له خو م و له هه موو شتیک. به لی ده مزانی گه ییوومه ته هه نده ران. ئه م (هه نده رانه) هینده ی دی خه مین و خه مباری کردم، ده تگوت خه م و نا ئومیدی هه موو دنیا م به کو لدا دراوه. ئیستا ش له بیرمه، که ئیواری گه یینه سویره او چوینه شاری بازل Basle، ئیدی ئه وه خه مینییه به ریدام، نیره که ریک له ناو جه رگه ی بازارا بینی گرتبووه وه و ده زه ری ئه م ما زه رین. زه ره ی ئه وه که ره نازانم بوچی زور دلی خوش کردم. روحی بوژاندمه وه، له وه ده مه دا بوو هه ستم کرد میشکم له پر رووناک بووه وه...

خا چه نه رال گوتی:

- کهر؟ سه یره... به لام نا... هیچ سه یر نییه. له نیو ئیمه ی خیالی ژناندا هی وا هه یه ده که ویته داوی ئه شقی که ری که وه.

به دم ئه وه قسه یه وه، به توره یی روانیه کیژه کانی که پیده که نین و، له سه ری رۆی:

- ئه م جو ره شتانه له ئه فسانانی کو نی یونانی شدا بووه و روی داوه. ده ی میرزاده فه رموو به رده وام به.

میرزاده دریزه ی به قسه که ی داو گوتی:

- ئیدی له و کاته وه خوشه ویستییه کی سه یرم به رانبه ر به که ر په یدا کردوو. له کانگای دل وه وه به حویی دل که رم خوش ده ی. ئیدی که وتمه کو کردنه وه ی زانیاری ده رباره ی که ران، چونکه پیش ئه و جار، بو تا قه جاریکیش که رم نه بینی بوو. ئیدی بو م ده رکه وت که که ر حه یوانیکی زور به سوود، به هیژ، به سه بر، قانبع، کو لنه ده رو به مقاومه ت و که م خه رجه. به هوی ئه م که ره وه، له پر سویره م له لا خوشه ویست بوو و خه م و ماخولیا که م به ته واوه تی په ری.

- هه موو ئه مه ی با ست کرد خوش بوو، به لام با وان له که ره که بی نین و بچینه سه ر بابه تیکی دیکه... ناگلیا به چی پیده که نی، ئه دی تو ئادیلایدا؟ میرزاده بو یه متووی که ر بووه و خوشی ویستوو چونکه به چاوی خو ی دیتویه تی. ئیوه چیتان دیتوو؟ ئیوه رۆژی له رۆژان سه فه ری هه نده رانتان نه کردوو، کردوتانه؟

ئادىلايد گوتى:

- دايكه، به لام من كهرم ديتووه.

ئاگللاياش گوتى:

- منيش گويم له دهنگى بووه.

هر سى كيت، دهستيان به پيكنين كرد، ميرزادهش گوى به گويى وان كهوته پيكنين.

خا جهنرال گوتى:

- عهيبه بو ئيوه، شهرم ناكهن له خوتان! ميرزاده لييان مهگره، بيانبوره، كچى باشن دليان پاكه، من هميشه دهم له سهر يانه، دهگه ليان به شهر ديم، به لام چبكه خوشم دهوين، هر چه نده كه م نه قل و كالقام و شيتن!....

ميرزاده به پيكنينه وه گوتى:

- بوچى پيكنه كهن؟ من له جياتى وان بوايه م، خوم خهنى ده كرد. به لام من هيشتاش هر بيرم لاي نهو كه ريه، به راستى كهرم خوش دهوى: كهر، بوونه وه ريكى خوش تهبيعهت و به سووده.

خانم يه پانچين (خا جهنرال) گوتى:

- ميرزاده توش خوش تهبيعهتى؟ له رووى فوزوليهت و كونجكاوييه وه نهو پرسيارهت ليده كه م. ديسان، هه موو كه وتنه پيكنين.

خانم يه پانچين گوتى:

- بزانه نهو كه ره نه فره تيه چون بوو به ويردى سهر زمانمان، ميرزاده باوه ر بكه نيازم خراب نه بوو... هيچ... مه به ست نه بوو.

- هيچ به راورد يك؟

ميرزاده بهو جو ره رسته كهى بو خا جهنرال ته واو كرد، به دهم پيكنينه وه له سهرى پويى:

- دلنيام كه هيچ به راورد يك مه به ست نه بوو!

خا جهنرال گوتى:

- خوشحالم كه پيده كه نيت. هر به مه دا دياره كه گهنجيكى يه جگار باش و دلپاكيت.

ميرزاده به رسقى دايه وه:

- به لام مهرج نيه هه موو كاتى وابم، هه نديجار، خراب په ست و تو ره دهم، دهم به كه سيكى به دخوا.

خا جهنرال، به شيويه كى چاوه پروان نه كراو گوتى:

- وه كو من، من دلپاكى ميهره بانم هه يه، هه ميشه ي خوا دل ساف و دلپاكم، نه وه عهيبى هه ره كه وه رى منه، چونكه ئينسان نايبت هه ميشه دلوقان و ميريقان بيت. زورجار له ده ستى نه م كيرانه ي خوم و به تايبه تى له ئيقان فيودوروفيج تو ره دهم. به لام داخه كه م له هه رته ي په ستى و تو ره ييشدا هر هه ست به ميهره دلپاكى ده كه م!، هر ئيستا كه ميك پيش هاتنى تو، زور تو ره بووم، خهريك بوو دوو دوشاوم تيكه ل ده كرد، چاوم هيچى نه ده بينى، هه نديجار وام ليديت، وه كو مندال گروو ده گرم. باش بوو ئاگللايا عه مرى دريژ بيت فريا كه وت و ئاموزگارى كردم. به هر

حال ھەموو ئەم شتانە تورھاتن! من بەو رادەيە گەوج نيم وەکو کيژەکانم وینای دەکەن. ھەمیشە ورم بەرزە، زۆریش شەرم نيم. ئادەى ئاگلايا وەرە بۆ ئیرو ماچم بکە...

پاش ئەوئى ئاگلايا، بەوپەرى دلسۆزى روومەت و دەستەکانى ماچ کرد، دایكى گوتى:
- بەسە كچى!

ئەوسا ئاوپرى لە میرزادە دایەو و گوتى:

- فەرموو میرزادە بەردەوام بە! بەلكو بابەتیکى خوشتر لە بابەتى ئەو كەرە دەدۆزیتەو!
ئاگلايا گوتى:

- من تیناگەم، پیاو چۆن دەتوانى ئاوا راستەوخۆ بەزارەكى شت بگپیتەو، ئەگەر داواى شتى وەرە لە من بکرىت تاقە وشەيەكم بۆ نایەت.

- بەلام میرزادە دەتوانى، چونکە زۆر زیرەكە، بەلای كەمەو دە-دواز دە هیندەى تۆ زیرەك و ھوشیارە. ھیوادارم لە ئیستاو ئەمە بزانی. میرزادە دەى قسەكەى منیان بۆ بسەلمینە، بەردەوام بە. بە درۆم نەخەیتەو. بەلام با جارى واز لە كەرەكە بێنن. دەى بزنام جگە لە كەر، لە ھەندەران چىترت بىنى؟

ئالکساندرا گوتى:

- باسى كەرەكەش زۆر خوش بوو. بە تاسوقەو باسى نەخوشیەكەى خۆى بۆ كرىن، زۆر بە ئاو و تاو بۆى گپراينەو كە چۆن لە رىگەى شوکىكى دەرەكییەو، فیرى ئەو بوو ھەموو شتىكى خوش بوى. من ھەمیشە حەزم كردوو كە بزنام خەلكى چۆن ئەقلىان لە دەست دەدەكەن و چۆن چارەسەر دەرکرىن و ئەقلىان بەدەست دیننەو، بەتایبەتى ئەگەر ئەم حالەتە لە ئاكاو پرویدات!

خا یەپانچىن (خا جەنەرال) ھەلیدایە و گوتى:

- راست دەكەى، وایە، ئافەرىن بە راستى تۆش ھەندىجار زیرەكى، ئەقلىت ئیش دەكات ھا! دەى ھەنوگە شوخى و پىكەنن بەسە! میرزادە پیموایە لە باسى دیمەن و سروشتى سويسرادا وەستایت، دیمەنى سويسرات چۆن بىنى؟

میرزادە گوتى:

- گەيینە لوسىرن، لەویندەر بردمیان بۆ تەمەشای دەریاچە، ھەستم دەکرد جوانە، بەلام وپراى ئەوئىش دلم زۆر تەنگ بوو.

ئالکساندرا پرسى:

- بۆچى؟

میرزادە گوتى:

- بە خویشم نازانم. من ھەمیشە جۆرە دلتنەنگیەكم لەگەلە. كە بۆ یەكەمجار ئەو جۆرە دیمەنانە دەبىنم دلم دەگوشرىت، نىگەران دەبم. باسى ئەو كاتانە دەكەم كە ھىشتا نەخوش بووم...

- بەلام من زۆر دلم بەو دیمەنانە دەرکرتەو. ھەموو جارى لە خۆم دەپرسم تۆ بلیى رۆژى لە رۆژان سەفەرى ھەندەران بکەين. دوو دانە سالە عەودالم كە بابەتى تابلویەك بدۆزمەو وینەى

بکیشم. شاعیر گوتنه: وهسفی رۆژاواو رۆژههلات له میژه کراوه، کۆنه*. دهی میرزاده باسی
بابه تیکم بۆ بکه که بیکم به تابلۆ!

میرزاده بهرسفی دایهوه:

– لهو بارهیهوه هیچم پی نییه. من پیموایه نیگارکیش دهبی پروانیتته دهروبهرو ههرحیهک
دهبینی وینهی بکیشیت.

– من نازانم به باشی سوود له چاوانم ببینم.

خا یه پانچین، قسهکهی پی بری و گوتی:

– بۆچی کهوتونهته لهگهز بیژنی؟ ئەم لهگهز بیژنییه تان له چیه؟ تیناگه م چ دهلین! مه بهستت
چیه که دهلیی ناتوانی به باشی سوود له چاوانت بدینی؟ چاوت ههیه و ته مه شا بکه، نیتته؟
ئهگهر لیڤه نه توانی ته مه شا بکهی و سوود له چاوانت ببینی، بیگومان له ههنده رانیش فیڤری
دیتن و ته مه شا کردن نابیت. میرزاده باشتر وایه تۆ بۆمان بگپیتته وه که تۆ له ویندهر چۆن
ته مه شات دهکردو چیت بینی؟

ئادیلاید گوتی:

– وایه، زۆر باشتره. چونکه میرزاده له ویندهر فیڤر بووه چۆن ته مه شا بکات! چۆن سوود له
چاوانی ببینی!

– نازانم! من بۆ چاره سهری نه خوشییه که م چوو بوومه ئه ویندهر، سیحه تم باش بوو. ئیدی
ناتوانم بلیم فیڤری بینینی شتان بووم. به ههرحال، به دریزایی ئه و ماوه یه، له ویندهر، تا
را دهیهکی زۆر، خوشحال و دلخۆش بووم!

ئاگلیا هه لیدایه:

– خوشحال بوویت؟ یانی تۆ ده زانی چۆن خوشحال ده بیت؟ ئەدی چۆن ده لیلی فیڤری بینینی
شتان نه بوویت؟ بیگومان ده توانی فیڤری دیتنمان بکهی، فیڤری ئه و شته مان بکهیت که فیڤری
بوویت.

ئادیلاید به دهم پیکه نینه وه گوتی:

– راست دهکات، چی فیڤر بوویت، ئه وه مان فیڤر بکه!

میرزاده، هاوکات دهگه ل ئه و اندا، به پیکه نینه وه گوتی:

– من ناتوانم هیچ شتیکی فیڤری هیچ که سیکی بکه م. من به دریزایی ئه و ماوه یه ی که له ههنده ران
بووم، زۆر به ی کات له هه مان گوندی چکۆله ی سویسریدا ده ژیام. به ده گمه ن له وی ده رده چووم،
ئهگهر ده ریش چوو بام زۆر دوور نه ده که و ته مه وه. ئیدی چیتان فیڤر بکه م؟ له سه ره تا وه به ره به ره
به وه راهاتم که هه ست به بیتاقه تی و بیزار ی نه که م. نه خوشییه که م زۆر زوو به ره و باشی چوو.
دوای ئه وه رۆژ به رۆژ ژیانم له بهر چاو به نرختر ده بوو، به ته واوه تی ههستم به وه ده کرد. شه وان،
ئاسووده بیرو دلپه حهت ده چوو مه ناو جیگا و به یانیا ن دلخۆشتر را ده بووم. به خۆیشم نازانم هو ی
ئه مه چی بوو، یانی نازانم چۆن گوزار شتی لی بکه م!

ئالکساندرا پرسی:

- يانى ئەۋەندە خۇشحال بوويت، حەزەت نەدەكرد بۇ شوئىنىكى دى بېرۆيت ؟
 - با، لە سەرەتاۋە، زۇر ناپرەحەت بووم، ھەستەم بە خەمبارى و نىگەرانى دەكرد. لە فەكران رادەچووم، بىرم لە ژيان و ئايندەى خۇم دەكردەۋە، دەمويست چارەنووسى خۇم بزانم. ھەندىچار، يەجگار نىگەران دەبووم. ھەستەم بەبى قەرارى دەكرد، بە خۇت دەزانى مروڤ ھەندىچار، بەتايبەتى كە تەنياى تەنيا بىت، ئەو ھەستەى لە نك چىدەبىت. جا لەو گوندە چكۆلەيەدا، تاڭگەيەكى چكۆلەى بارىك بارىك ھەبوو، لە بەرزايىەكى بەرزى بەرزەۋە، بەشىۋەيەكى نىمچە ئەستونى، سىپى كەفچەرىن، بە دەم ھارەو ھازەۋە، دەھاتە خوارەۋە. لە بەرزايىەكى زۇر بەرزەۋە دەھاتە خوارى، بەلام پىياۋ ھەستى بەو بەرزىيە زۇرە نەدەكرد. بەرزىيەكەى نىو كىلۆمەترىك دەبوو، كەچى وات دەزانى ھەر پەنجا مەترىكە. حەزەم دەكرد شەۋانە گوى لە دەنگ و ھازە ھازى دارژانى تاڭگەكە بگرم، بەلام لەو دەمانەدا نىگەرانى و پەرىشانىەكەم زيادى دەكرد.

يان ھەندىچار، بە رۆژەۋە، دەچووم بۇ چيا، لەوى لە جىيەكى بەرزا، بە تاقي تەنيا دەۋەستام. ھەر چوار نكالم داركارو پىرە سنۆبەران بوو، كە ۋەكو بورجى شىلاۋى چوو بوون بە ئاسمانا. لەولاترەۋە لەسەر كەپكە شاخىكى بەرزا، شوئىنەۋارى وئىرانەى قەلايەكى سەدەكانى ناڭىن ديار بوو. تۇزى لە خوارترەۋە لە نزمىيدا، گوندە چكۆلەكەى لەمەر خۇمان بە ئاستەم دەبىنرا. دىنيا لە تىشكى ھەتاۋدا نكوم بوو، ئاسمان ساف و شىن بوو، بىدەنگىيەكى بە سام ھەموو دىنياى گرتىۋە باۋەش. لەو سات و دەمانەدا ھەستەم دەكرد دەنگىك لە دوورى دوورەۋە، لە ناديارەۋە، لە پىۋارەۋە گازم دەكات، وام دەھاتە خەيال ئەگەر ماۋەيەكى زۇر بېرۆم و ئەو ھىلە بىبەزىنم كە ئەرزو ئاسمان پىكەۋە دەدورىت، كىلىلى ھەموو شتىك دەدۆزمەۋە وەلامى ھەموو شتىكم دەست دەكەۋى. ژيانىكى تازەى ئەوتۆم بۇ كەشف دەبىت، كە زۇر لە ژيانى لاي ئىمە سىخ و چىتر، پىر جۇش و خروشتىر و گەرم و گورترە. يان خەونم بە شارىكى گەرەى ۋەكو ناپولىيەۋە دەبىنى، پىر لە كۆشك و تەلاران، قەۋغاۋ پىر جم و جول، كە ژيانى لى ھەلقولت... ئىدى خەوم بە زۇر شتى لەو بابەتەۋە دەبىنى!... ھىچ شتىك نەما خەونى پىۋە نەبىنم! ئەوسا بۇم دەركەۋت كە بەشەر دەكارىت، تەنەنەت لە زىندانىشدا، ژيانى بى سنوورو دىخۋازى خوى بدۆزىتەۋە.

ئاڭگلايا گوتى:

- ئەم بىرۆكەيەى دوايى، بىرۆكەيەكى بەجىيە، من لە تەمەنى دوازە سالىدا، لە كتىيى ھەلبىزاردەدا، خويىندوۋمەتەۋە.

ئادىلايد گوتى:

- ئەمە ھەمووى فەلسەفەيە. تۆ فەيلەسوفىت و ھاتوۋىت ئىمە فىر بىكەيت.

مىرزادە بەدەم بىزەۋە گوتى:

- پەنگە ھەق بە تۆ بى. لەۋەيە فەيلەسوف بىم، كى چوزانى؟ لەگىنە بە نىيان بىم فىرى فەلسەفەتان بىكەم،... دەشىت و، زۇرىش دەشىت..

ئاڭگلايا ھەلىدايەۋ گوتى:

- فەلسەفەكەى تۆ، كوت و مت وەكو فەلسەفەكەى يولامپيا نيكولايقنايه، ئەمە بېوھژنى كابرايهكى فەرمانبەرە، ناو بە ناو لە رووى فزوليه تەوہ دى بۆ لامان. ژنيكى زۆر فزوليه. خەمى ھەرە گەورەى لە ژياندا ئەوہ بوو شت بە ھەرزان بکړيټ و بە كەمترين خەرجى ژيان بگوزەريټى. سەرى زمان و بنى زمانى باسى كۆپييكە، ئەگەر بليى دەولەمەنديشه: بەلام ھەر ھەمووى بە فيل و تەلەكەبازى پەيدا كړدوہ. ئەمە پيک وەكو ژيانە بى سنوورو دلخوازەكەى ناو ئەو زندانەيه كە تۆ باسى دەكەيت. رەنگە ريك وەكو ئەو چوار سالە خوڤشە بيټ كە تۆ لە زندانى ئەو گونەدا بەسەرت برد، يانى بۆ قەسابانەيهك و شترىكت مردار كړدوہ، لە پيناوى قازانچيكي كەمدا، رەنگە لە چەند كۆپيكيك تى نەپەرى بووبى، دەستبەردارى ناپولى بوويت و بەو گونە پازى بوويت.

ميرزادە گوتى:

- سەبارەت بە ژيانى نيو زندان، دەشيټ قسەكەم زۆر دروست نەبى، بەلام من ئەو قسەيهەم لە پياويك گوى لى بوو كە نزيكەى دوازده سالى لە زنداندا قەتانە بوو. يەكيك بوو لە نەخوشەكانى دكتورەكەى من. ئەم پياوہ ناو بە ناو فيى ليدهات، لەو دەماندا زۆر پەريشان و شەپريو دەبوو، ئوقرەى نەدەگرت و تەنانەت جاريك ھەولى خۆ كۆژيشى دا. ژيانى ئەم پياوہ لە زنداندا زۆر خەمناك بوو... دەتوانم دلنياتان بكەم كە ژيانى لە زنداندا خەمناك بوو... بەلام بيگومان لە چەند كۆپيكيك زياترى دينا، و تاقە دۆستى لەويندەر، جالالوكەيهكى نيو سالولەكەى و دەوہنيكى چكۆلە بوو كە لەو ديو پەنجەرەكەيهوہ روا بوو... بەلام من حەزەكەم باسى پياويكى ديكەتان بۆ بكەم كە پارەكە ديتم. جا ئەوہى ئيستا بۆتانى دەگيرمەوہ، شتيكى سەير بوو، سەير بوو چونكە زۆر دەگمەنەو يەجگار كەم روو دەدات. ئەمە پياويك بوو، لەگەل چەند كەسيكى ديكەدا حوكمى ئيعدام درا بوو، دەبرين بۆ شويني ئيعدام كردن* (٢) لەويندەر قەرارى حوكمەكەيان، كە تيربارانە لەسەر تاوانيكي سياسى، بۆ دەخويننەوہ. دواى بيست دەققەيهكى دى قەراريكى ديكەيان بۆ دەخويننەوہ كە حوكمى ئيعدامەكەيان بۆ سووك دەكەن و دەيكەن بە حوكمى بيگارە زندان. بەلام لە ماوہى نيوان خويندەنەوہى ھەردوو قەرارەكەدا كە ھەر چارەكيك يان بيست دەقيقە دەبيټ، كابرا دلنياى دلنيا بووہ كە دواى چەند دەميكى دى دەمرىت و مردنەكەى مسوگەرى مسوگەرە. كە باسى ئەو ھەستانەى دەكرد كە لەو ماوہيەدا بەرۆكى گرتووہ، سەراپام دەبوو بە گوى و پەيتا پەيتا بە پرسياران دام دەگرتەوہ! ھەموو شتەكانى موو بە موو لە بيرما بوو و دەيگيرايەوہ، دەيگوت ھەتا ماوہ ناتوانى ئەو ساتانە لە بيركات.

لە بيست مەترى ئەو سەكوپەدا كە خەلكى لە دەورى خېر بوو بوونەوہو سەربازەكان بەريز وەستا بوون، چونكە ژمارەى مەحكومەكان زۆر بوون، سى ئەستوونيان لە عاردى چەقاند بوو، ھەولجار سى مەحكومى يەكەميان برده پاى ئەستوونەكان و، بە ئەستوونەكانيانەوہ بەستەنەوہ، جلكى مەرگيان - كە ديزدەشەيهكى دريژى سپى بوو- لەبەر كردن و چاويان بەستەنەوہ تا تەفەنگەكان نەبينن. ئەو جا دەستەيهك سەرباز، ئامادەو تەيار، بە تەفەنگى سوارەوہ لە ھەنبەر ھەر ئەستوونىكا ريز بوون. ئەو پياوہى كە بۆتانى باس دەكەم، ھەشتەمين كەسى ليستەكە بوو. يانى

دەبوا لەگەڵ گروپی سییەدا بە ئەستوونەکەو بەستەریتەو. قەشەیهکی خاچ بە دەست دەچوو لای هەر یەکێکیان و وێردی بەسەردا دەخویندن. یانی دیار بوو کە تەنیا پینچ دەققەیان لە ژياندا مابوو. جا ئەو پیاووە بۆی باس کردم، دەیگوت ئەو پینچ دەققەیهی بە رادەیهک لێ درێژ بوو بوو کە هەر نەدەبرایەو، وای هەست دەکرد لەو پینچ دەققەیهدا ئەو نەدەوێت و ئەو نەدەوێت کە هیچ پێویست بەو نەکات بێر لە دوا ساتەکانی ژیان بکاتەو. ئیدی وەختەکی خۆی لەسەر ئەو بنەمایە دابەش کرد. دوو دەققەیی بۆ خوا حافیزی لە هاوڕێکانی تەرخان کرد، نزیکەیی دوو دەققەیی بۆ ئەو تەرخان کرد کە بۆ دوا جار بۆ خۆی بیری بکاتەو، باقی کاتەکی بۆ ئەو تەرخان کرد کە نیگایەکی دەورووبەری خۆی بکات. دەیگوت جوان لە بیری ماوێ کە تەواو پابەندی ئەو دابەشکردنە وەختەکە بوو... دەبوا بەو ئەو تەمەنی بیست و حەوت سالییدا* (٣)، لە هەرپەمەیی تەندروستی و لە تاقی لاویدا و بمریت. جوان جوان لە بیری بوو کە کاتی دوعاخوازی لە هاوڕێکانی کردبوو، هەندی پرسبیری لیکردبوون، فەری بە وەزەو حالی ئەو ساتەیانەو نەبوو، لەوێش سەیرتر زۆر بە جددی و بە تاسەو گویی لە وەلامەکانیان گرتبوو. کە لە دوعاخوازی بوو بوو، ئیدی نۆزی ئەو دوو دەققەیه هاتبوو کە بۆ خۆی و بۆ بێرکردنەو و رامانی خۆیی تەرخان کردبوو و پیشووەختە دەیزانی دەرباری چی بێرکاتەو. دەیویست بەو پەری خیرایی و بەو پەری روونی ئەو بۆ خۆی بەرجەستەو وینا بکات کە وەزەو حالەکان چۆن دەگۆزەریت: ئەو هەنوکی لێردا زەو، بەلام دواي سێ دەققەیی دی دەبوو بە چی؟ دەبوو بە کەسیکی دی یان بە شتیکی دی؟ دەکووتە کوی؟ دەیویست هەر هەموو ئەو شتانه لە ماوێ ئەو دوو دەققەیهدا لە بنج و بناوان بکات و بیانزانی!.. هەر لەو نزیکاندا، کلێسایەک هەبوو کە گۆمەزە زێرینەکی لەبەر تیشکی هەتاودا دەدرەوشایەو. ئیستاش لە بیری ماوێ کە چۆن چاوی پریووتە ئەو گۆمەزەو نەیتوانیو چاوی لە تیشکی هەتاو کە بگوازیتهو وای هاتوووتە بەرچاوی کە ئەو تیشکە بەشیکی لە ماهیەتی تەبیعیاتی تازەیی ئەو، دواي سێ دەققەیهکی دی ئاویتەیی دەبییت، تیایدا دەتووتەو... دیارە ئەو گومان و نەفرەتی لەو شتە نادیارەیی لە پیشی بوو و لە ئان و ساتی رووداندا بوو، یەجگار ترسناک بوو، بەلام دەیگوت لەو دەمدا شتی لەو ترسناکتر و بەسووتر ئەو بیره بوو کە نامانی میشکی نەدەدا لە دلی خۆیدا دەیگوت: خۆزگە نەدەمردم، چ دەبوو ئەگەر نەمردبام؟ چ دەبوو ئەگەر ژيانیان دابامەو! لە گیانم خۆشبان! ئەگەر شتی وا دەبوو، چ ئەبەدیەتیکم بە دەست دینا! هەر دەققەیهکیم دەکرد بە عومری! بە سەدەیهک، حیسابم بۆ دەققە بە دەققەیی دەکرد، تاقە دەققەیهکم بەخەسار نەدەدا، تاقە زەرەیهکیم بە فیرو نەدەدا! دەیگوت ئەم بیروکیە لە دوا ئەنجامدا، بوو بە رەنج و عەزابیکی ئەوتۆ کە خۆزیای دەخواست، یەکسەر تیربارانی بکەن تا لەو عەزابە بخەلەسیت.

میرزادە، لە ناکاوا بێدەنگ بوو، هەموو چاوەروانی ئەو بوون کە قسەکی تەواو بکات و ئەنجامیک بە دەستەو بەدات.

ئاگلیا پرسی:

– تەواو؟

میرزادە، خەوالۆو خەيالۆوی، وەکو یەکیک تازە خەو بەری دابی گوتی:

– ها؟ بەلێ... تەواو!

– باشە تۆ ئەمانەت بۆچی بۆ ئیمە گیرایەوه؟

– ھەروا بە ریکەوت بیرم کەوتەوه.. تا رادەیک دەگەل قسەکانماندا تێکی دەکردەوه!

ئالکساندرا گوتی:

– بەلام تۆ زۆر لە ناکاوو کوت و پەر کۆتاییت بە قسەکەت ھینا. میرزادە پێدەچی و یستبەت لە میانە قسەکەتەوه بەگەیه ئەو ئەنجامگیرییەکی کە ھیچ سات و دەمیکی ژیان بە کوپیکان پێوانە ناکریت، و ھەندێجار پێنج دەقیقە ژیان ھەموو گەنجی سەر پرووی زەوی دینی؟ ھەر ھەموو ئەمە جوان و بەجییە... بەلام بە یارمەتیت پرسیاری من ئەمەیه: باشە ئەو دۆستە ی ئەو ھەموو بەسەرھاتە ترسناکە ی بۆ گیرایتەوه، حوکمەکە ی لە ئیعدامەوه بۆ نەکرا بە بیگارە زندان؟ واتە ئەو ژیانە ئەبەدیە ی پی بەخشرە کە خۆزیای پێدەخواست، یانی ئەو بۆ خۆی دەسکەوتیکی یەجگار گەورە بوو، سەرمايە و دەولەت بوو، باشە پاشان چۆن ئەو سەرمايە و دەولەتە ی بەکار برد؟ نایا حیسابی وردی بۆ ھەر دەقیقە یەکی دەکرد؟

– نا، نەخیر، منیش ھەمان پرسیارم لیکرد... ریک و راست وەلامی دامەوه، کە نەک ھەر بەو شیوہیە نەژیا بوو، بەلکو زۆر دەقیقانی بەفیرو دابوو.

– کەواتە ئەمە ئەزموونەو تاقیکردنەوه سەلماندوو یەتی کە ھیچ کەسیک ناتوانی بە حیسابی دەقیقان ژیان بەسەر بەریت، یانی حیساب بۆ دەقیقە بە دەقیقە ی ژیان بکات، نەبا بە فیرو بچی. ھەلبەتە ئەمەش ھۆی خۆی ھەیه.

میرزادە گوتی:

– بیگومان، ھەلبەتە ھۆی خۆی ھەیه. منیش باوەرم وایە – بەلام ویپرای ئەوہش ناتوانم باوەر بکەم کە...

ئاگلایا گوتی:

– یانی دەتەوی بلێی، لە ھەر کەسیکی دی ئاقلانەتر دەژی؟

– بەلێ ھەندێجار وام بە خەيالدا ھاتووہ.

– ھیشتاش ھەروا خەيال دەکە ی؟

میرزادە، کە بە دەم ھەمان بزە ی ناسک و شەرمەنەوه لە ئاگلایا دەروانی گوتی:

– بەلێ، پیموایە.

بەلام دوای تۆزیک، کە بەو پەری خۆشییەوه لەوی دەروانی، لە قاقای پیکەنینی دا.

ئاگلایا، بە جۆرە بیزارییەکەوه گوتی:

– چەند کەسیکی خاکیت!

میرزادە گوتی:

- بهراستی ئیوه ئازان! بهغیلتان پیده بهم! له کاتیكا ئیوه پیده که نن، بهلام من ئهم چیرۆکه به جوړی نیگه رانی کردبووم، ترساندبوومی که هر هه مووی هاته خهوم، دهتگوت خهو ده بینم، به تایبه تی ئه و پینچ دهقیقه یه...

میرزاده، جاریکی دیکه و به نیگای جدی روانیه کیزه کان و له کاتیكا چاوی بری بووه دوپ چاوانیان، له ناکاو و به په شوکاوی پرسى:

- خو ئیوه لیم توپه نین؟

هر سیکیان به سه رسامی پرسیان:

- بوچی توپه بین؟

- چونکه جوړی قسه کردنه کهم، له شیوازی دهرس گوتنه وه دهچی... هه موو دهستیان به پیکه نین کرد.

میرزاده گوتی:

- ئه گهر توپه ن، بی زه حه مت له مه به دوا توپه مه بن. چونکه به خوم ده زانم له خه لکانی دی کهم ئه زمووترم، که متر له خه لکی ژیاوم و که متر له خه لکی له ژیان ده گه م. بویه په نگه جوړی قسه کردنه کهم غه ریب بییت!...

بهراستی میرزاده، زور په شوکا.

ئاگلیا، به توندی و به پی داگرتنه وه گوتی:

- تو مادامیکی ده لیبی به خته وهر بوویت، مانای وایه له خه لکی زیاتر ژیاوی نه که متر، ئیدی بوچی مه وزوعه که ده گوپیت و داواى بوردن ده کهیت؟ هیچ خه می ئه وه شت نه بی که گوايه ماموستا ئاسا دهرست به ئیمه گوتووه ته وه، چونکه ئه مه هیچ سه رکه و تنیکی بو تو تیا نییه. که شفیکی تازه نییه. چونکه پیاو ده توانی به و سو فیکه ریبی تو، سه د سال به خوشی و به خته وهری بژی، سه باره ت به تو چ ریوره سمی جیبه جیکردنی ئیعدامت نیشان بدن و چ هه ر بویه ریکی ناچیز، وه کو یه ک وایه، هه مان په ندو دهرسی فه لسه فی له هه ر دوکیان هه لده هینجی و هه ست به وپه ری شادی و په زامه ندی ده کهیت. هه لبه ته ژیان به و جوړه زور ئاسانه!

خا یه پانچین، که ماوه یه کی زور بوو له سیمایان ورد ده بووه وه، هه لیدایه و گوتی:

- ئاگلیا، نازانم تو بوچی هه میشه توپه ریت؟ من نازانم تو باسی چی ده کهی، بویه ری ناچیز چیه، مه به ستت له و قسه یه چیه؟ قسه کانی میرزاده، عه بیی نییه، زور باشی هیناوه، هه رچه نده بریک خه مناکه. بوچی ساردی ده که یته وه ئاگلیا؟ به پیکه نینه وه ده ستی به قسان کرد، که چی ئیستا ته و او خه مینه، وه کو که و چووه.

- گوی مه ده یه دایکه! میرزاده حه یفی که تو هه رگیز ریوره سمی ئیعدامت نه دیتووه، دنا هه ندی پرسیارم هه بوون، لیم ده کردیت.

میرزاده به رسقی دایه وه:

- با، ریوره سمی ئیعدامت دیتووه.

ئاگلیا، هاواری کرد:

- دیتووتە ؟ دەبوايه به مهزنده زانیام! . سهیره! که ئیعدامت به چاوی خو دیتووه، چون دەلیی به درێژیی ئەو ماوهیه خو شحال بوویت ؟ ههست ناکه ی ههق به من بوو ؟
ئادیلاید پرسى:

- یانی له گونده که تان، خه لکیان ئیعدام ده کرد ؟
- نا، له لیون ، ئەو رێو ره سمی ئیعدامه م بینى . ده گه ل شنایده ردا بو ئه وینده ر چووم . شنایده ر له گه ل خویدا بردمى ، هه رکه گه یینه ئه وینده ر، رێو ره سمی ئیعدامم بینى .
ئاگلیا، به پى داگرته وه گوته :

- ئەو دیمه نه ت پى خو ش بوو؟ هه یچ ده رس و عیبه رته یكى به سوودت لى هه لینجا ؟
میرزاده گوته :

- نا، هه رگیز پیم خو ش نه بوو، به پیچه وانه وه، دواى ئەوه به ماوه یه کی که م نه خو ش که وتم . به لام پیاو راست بلێ دیمه نه که به جوړی سه رنجی پراکیشا بووم که نه مده توانی چاوی لى بگوازمه وه .

ئاگلیا گوته :

- منیش ئەو دیمه نه م دیتبا، نه مده توانی چاوی لیبگوازمه وه!
- له وى، خه لکی هه زناکه ن، ژنان بچنه ته مه شای ئەو جوړه دیمه نانه، ته نانه ت هه گه ر ژنیک شتی وا بکات، رۆژنامه باسی ده کات .

- مانای وایه هه گه ر ئەم کاره بو ژنان به ناپه سندن بزانه، ده یانه وى بلین ئەمه کاری ژنان نیه، کاری پیاوانه و به وه پاكانه بو خو دیننه وه، که لوژیکیکی سهیره! بیگومان تۆش هه مان بوچوونت هه یه .

ئادیلاید قسه که ی پى برى:

- باسی ئەو ئیعدامه مان بو بکه!

میرزاده، به نیگه رانی و ناره حه تییه وه گوته :

- نا، هه زناکه م، چونکه توژی له مه پيش باسی ئیعدامم بو یه کیك کرد .

- بو کیئت باس کرد ؟

- به دم چاوه پروانییه وه بو خزمه تکاره که تانم باس کرد .

هه ر چوار ئافره ته که پرسییان:

- کام خزمه تکار ؟

- ئەوه ی له پرسگه که دایه، ئەوه ی له ژووره چکوله که ی به ره وه یه ... پیاویکی پیری سووره یه، من له ژووره که دا چاوه پروانی ئەوه بووم که ئیقان فیودوروفیچ بمدینى .

خا جه نه رال گوته :

- سهیره !

ئاگلیا گوته :

- میرزادہ پیاویکی دیموکراتہ. مادامیکی بۆ (ئالکسی) ت باس کردوہ، دەبی بۆ ئیمەشی باس بکەیت.

ئادیلاید دووبارە گوتی:

- من زۆر حەزەدەکم گویم لەو چیرۆکە بیئت، ھەر دەبی باسی بکە! میرزادە، ئاوپرێکی لیدایەو، کەمیک گەشایەو بە متمانەو جۆش و خرۆشیکی خۆپسکەو گوتی:

- تۆژی لەمە پێش، کە داوات لیکردم، بابەتی تابلۆیەکت بۆ پێشنیاز بکەم تا وینە بکیشیت، ئەو ھات بەبیرا کە دەموچاوی کابرایەکی مەحکوم بە ئیعدام، ئیعدام بە گیوتین (مقصلە) لەساتی پێش داھاتنەوہی کێردەکە، کاتی کە لەسەر سەکۆیەکە وەستاوہو دەیانەوی، لەسەر لەو حەکە بە دەما پالی بخەن، بکیشیت.

ئادیلاید پرسی:

- چۆن؟ دەموچاوی ھەر دەموچاوی؟ بابەتیکی سەیرە! چۆن تابلۆیەکت دەردەچیت؟

میرزادە، بە جۆش و خرۆشەو لەسەری رۆیی:

- نازانم، بەلام بۆ نا؟ من ماوہیەک لەو پێش، تابلۆیەکی لەو بابەتەم لە (بازل) دا بینی* (ع). زۆرم حەزەدەکرد بۆتانی باس بکەم. رۆژی لە رۆژان بۆتانی باس دەکەم. ئەو دیمەن و تابلۆیە زۆری کارتیکردم.

ئادیلاید گوتی:

- ھەلبەتە دەبی باسی ئەو تابلۆیەمان بۆ بکە کە لە شارێ بازل، بینووتە، بەلام دوایی. ھەنووکە دەمەوی باسی دیمەنی ئیعدامەکەم بۆ بکەیت. دەتوانی دیمەنەکەم، وەکو چۆن خۆت بینووتە، بۆ باس بکەیت؟ دەموچاوەکە چۆن وینە دەکیشریت؟ ھەر دەموچاویکی پروت بی و تەواو؟ چۆن دەموچاویک بیئت؟

میرزادە، بەرادەھەک ئەم بیرەوہرییە کاری تیکرد، دەتگوت ھەموو شتیکی بیرچووە، تەنیا ئەو شتە نەبیئت، بۆیە یەکسەر بە پەرۆشەو ھاتە قسان.

- ئەمە باسی دەکەم، پێک یەک دەقیقە پێش مردنەکە بوو. پاش ئەوہی بەپەیزەکەدا سەرکەوت و لەسەر سەکۆکە رەق راوہستا، رێک لەو دەمەدا ئاوپری لای منی دایەو، نیگام لە نیگای ھەلەنگوت، سەرچاویم بینی و لە ھەموو شتیکی حالی بووم... بەلام چۆن ئەو وەسف دەکریت؟ بە چ زمانی؟ خۆزگە تۆ یان - کەسیکی دی - دەتان توانی، وینە ئەو دەموچاوە بکیشن! خۆزگە بەچاوی خۆت دەتبینی! ئەوسا، رێک لەو دەمەدا وام ھات بە خەیاڵدا، کە ئەگەر ئەم دیمەنە بکریت بەو تابلۆیەک، لەوہیە شتیکی باش و بەسوود دەرچیت. بەلام دەبی ھەموو شتیکی پێش ئەو ساتەش، ھەر ھەموو شتیکی، بیئتە بەرجەستە کردن! ئەو پیاوہ لە زنداندا بوو، وای تەسەر و وینا دەکرد، بەلای کەمەوہ یەک ھەفتە دی ماوہ بۆ جیبەجی کردنی ئیعدامەکە. حیسابی ئەوہی کردبوو کە تەشریفاتێ ئاسایی ئەم کارە ماوہیەک دەخایەنیئت، دیکۆمپنت و سەنەدو ئەوراقەکان بۆ شوینی دی قری دەکریت و دوای ھەفتە یەک ئەمجا دەگەریتەو، بەلام لەبەر

ههندی هۆ، ئەو تەشريفاته ماوهيهكى كه متری خایاند. سەعات پینجی بەرەبەیان بوو، کابرا لە غوڕابی خەودا بوو. ئاخرو ئۆخری مانگی ئۆکتۆبەر بوو. ئەو کاتانە، سەعات پینج دنیا هیشتا هەر تاریک و ساردە. سەرۆکی زندانەوانەکان بە خۆو مەفرەزەیهکەوه، بەبێ خشپە، خۆی بەژورا کرد، بە ئەسپایی شانی تەکان دا. یارۆی زندانی، هەستایە سەر ئانیشکان، که چاوی بە روناکیهکه کهوت گوتی: "چیە؟" پینان گوت: "خۆت نامادە بکه، دواى سەعات نۆ ئیعدامی". کابرا هیشتا چاوی بەخەوهوه بوو. باوهپری بە گوپی خۆی نەدەکرد، کهوتە گەنگەشە و گوتی ئەوراقەکانم بە هەفتەیهکی دی تەواو نابن. بەلام که خەو بەری داو بە تەواوتی بیدار بووهوه، بیدەنگ بوو- وایان بۆ من گێپرایهوه - پاشان کابرا گوتی: "بەلام ئەمە رەواى هەق نیە، ئا ئاواو بەو کۆت و پەری و لە ناخافله!" دیسان بیدەنگ بوو و ئیتر ورتەى لیوه نەهات. سێ چوار سەعاتیک سەرڤی نامادەکاری وهك: هاتنی قەشە، قاوهلتی که بریتی بوو لە شەراب و قاوه و گوشت (ئاخر ئەمە گالته جارى نییه؟ ئەگەر جوان لەو شتە وردبینەوه، بە راستی جگه له دلپهقی نا چینه هیچ خانەیهکی ترهوه! کهچی! ئەوانە بەوپەری دلسانی ئەو کارە ئەنجام دەدەن و بە میهر و دلۆقانی مروقانی دەزانن!) پاشان بریدیان بۆ سەرپینشاو، (پیموایە تۆ هۆی ئەم کارە نازانیت) ئەوسا بە ناوهندی شاراً بۆ لای گیوتینهکهیان برد... پیموایە کابرا تا ئەو کاتەش، که گالیسکهکه بەره و گیوتینهکه دەبیرد، هەر وایدەزانی هەتا هەتایە هەر دەژی. پیموایە بە درێژایی رینگە لە دای خۆیدا دەگوت: "هیشتا ژیانیکی زۆرم لە پیشە. هیشتا سێ شەقام لە بەردەمە، ئەم شەقامە و پاشان ئەو شەقامەى که بە دەستە راستدا نانهواخانەکهى لییه... هیشتا زۆرمان ماوه بگهینه دوکانی نانهواخانەکه!" دەورو بەری لە خەلکیدا جمەى دەهات! یهکپارچه ژاوه ژاوه هەراو هەنگامە بوو. دەهەزار دەموچاوو بیست هەزار چا و تەمەشای ئەویان دەکرد، وەرە تەحەمولی ئەمە بکه، بە تاییهتی که بیری لهوه دەکردهوه: "ئەو هەزار بەهەزار خەلکهى لەو ناوهن شتاقیان ئیعدام ناکرین، بەلام من ئیعدام دەکریم!" بەهەر حال ئەمە هەمووی بیرو خەیاڵی پیش دوا دەقیقهی ژیانى بوو.

ئەوهتا گهییە پای ئەو پەیزهیهی که بۆ گیوتینهکه سەر دکهوت، ئەوهتا لهویندەر، له پای پەیزهکهدا دەوهستى، له ناکاو له هۆرژنی گریان دەدات. ئەو پیاوهی که دەیانگوت، کهسیکی جەر بەزەو عهگیدو وره بەرزەو چەتەو رینگرو تاوانباریکی دلپهق بووه. له هۆرژنی گریانی دا. به درێژایی رینگا، کابرای کهشیش له گالیسکهکهدا لى دوور نهکهوتبووهوه، بەردهوام قسهى بۆ کردبوو، بەلام پیدەچی، کابرا کهم و زۆر گوپی لى نهبووبى، هەر دواى يهك دوو وشهى ههوهل، ئیدی نهیتوانیوه هیچی لى حالى بییت... دەبى شتەکان بەو شیوهیه بوویت.

ئەوهتا وا بە پەیزهکهدا سەردەکهوئیت. لاقى به کۆت و زنجیر بوو و ناچار هەنگاوی کورتی دەنا. کهشیشەکه که دیاربوو پیاویکی فامیدهیه، دەستبەرداری وێردخوانی بوو و نهیدهویست لهو کاتەدا خاچهکهى بۆ پاگریت تا ماچی بکات. کابرا له سەر پەیزهکه پەنگی زەرد هەلگهرا بوو. بوو بوو به زەعفەرانی زەرد، بەلام که پینی نایه سەر مقصلهکه (گیوتین) پەنگی بوو به جاوی سپی.. لهوه دەچوو لاقەکانی وشک بووبن، دەتگوت داری وشکن، پیدەچوو هیلنجی بییت و شتیك

له ئەوکی گیرا بیټ. قەت پوژئی له پوژان که ترسا بیټ، یان لهو ساته ترساناکانەدا که پیاو هۆشی به خۆیەتی و هیچ دەلاسه‌تیکی نییه، ههستت به حاله‌تیکی لهو بابه‌ته کردوه؟ وا ته‌سه‌ورو وینا ده‌که‌م کاتی که پیاو روو به‌رووی مه‌ترسیه‌کی کوشنده ده‌بیته‌وه و هیچ ده‌سه‌لاتیکی نامینی، بۆ نموونه خانوویه‌کی به سه‌را بروخیت، هه‌نگی به ده‌ستی خۆی نییه هه‌زه‌کات له جیی خۆی دانیشیت و چاو بنوقین، و چی ده‌بی با بیټ!...

کاتی که ئەو حاله‌تی سستی و داروخانه به‌سه‌ر کابرای مه‌کوومدا زال ده‌بوو، یارۆی که‌شیش، بی هیچ قسه‌یه‌ک، به‌له‌ز خاچه‌که‌ی، له ده‌می نزیک ده‌کرده‌وه تا ماچی بکات، خاچیکی چکۆله‌ی زیوی چوار لقه بوو، زوو زوو، له زاری نزیک ده‌خسته‌وه... هه‌رکاتی خاچه‌که به‌ر لیوی ده‌که‌وت، کابرا چاوی ده‌کردنه‌وه، بۆ چه‌ند ساتیکی که‌م ژیا‌نی تیده‌گه‌رایه‌وه، ده‌بوژایه‌وه و چه‌ند هه‌نگاوکی دهن‌ا. زور به تامه‌زروی، زور به په‌له، ناچه‌که‌ی ماچ ده‌کرد، له تو وایه، ده‌ترسیت شتیکی پیویست و زه‌رووری له بیربچیت. به‌لام من باوه‌رناکه‌م لهو ساته‌دا هیچ بیرو خولیا‌یه‌کی ئاینی له سه‌ردا بووی. یان بتوانی لهو ساته‌دا هه‌ست به هیچ سوژیکی ئاینی بکات.

ئیدی وه‌زه‌که به‌وه ده‌قه‌وه مایه‌وه، تا کابرا له‌سه‌ر له‌وحه داره‌که‌ی ژیر کیردی گیوتنه‌که راکشا... سه‌یر نه‌وه‌یه تاوانباران به ده‌گه‌من لهو دوا ده‌مانه‌ی دوا‌ییه‌دا. ده‌بورینه‌وه و له هۆش ده‌چن! به پیچه‌وانه‌وه، می‌شک لهو ده‌مانه‌دا زنده‌وترو خیراتر ده‌بیټ، وه‌کو داینه‌مۆ کار ده‌کات. ده‌توانم ئەو خه‌یالانه‌ی لهو ده‌مه‌دا به می‌شکا دین، به‌رجه‌سته بکه‌م، هه‌لبه‌ته هه‌ر هه‌مووشیان بی سه‌روبه‌ر و غه‌ریب و ته‌نانه‌ت کۆمیدیشن، بۆ نموونه ئەو پیاوه‌ی که زه‌ق زه‌ق ته‌مه‌شای من ده‌کات... زیپکه به ناوچه‌وانیه‌وه‌یه. کابرای جه‌لاد، یه‌کیک له دوگمه‌کانی چاکه‌ته‌که‌ی ژه‌نگاوییه...

پیاو لهو ده‌مانه‌دا هه‌موو شتیکی ده‌زان، هه‌موو شتیکی ده‌بینی، هه‌موو شتیکی بیر ده‌که‌وتیه‌وه. به‌لام خالیکی تایبه‌تی هه‌یه، که نه چاوپۆشی لیده‌کریټ و نه له بیرده‌چیته‌وه. یانی خالی ته‌وه‌ریه‌وه هه‌موو شته‌کان به ده‌وری ئەو خاله‌دا ده‌سوپی‌نه‌وه. جا تو بیهینه به‌رچاوی خۆت که کابرا تا دوا‌یه‌مین چاره‌که سانیه‌ی دوا‌یی، تا ئەو کاته‌ی که گه‌ردنی ده‌خریته سه‌ر ته‌خته‌که‌و ریک له ژیر کیرده‌که‌دا راده‌گیری هه‌ر چاوه‌پروانه... و سوور ده‌زان له نا‌کاوداو له ئان و ساتا گوئی له خشه‌ی داها‌تنه‌وه‌ی کیرده‌که بۆ سه‌ر ملی، ده‌بیټ، هیچ چاریکی نیه‌وه هه‌ر گوئی لهو ده‌نگه ده‌بیټ! ئەگه‌ر من له جیاتی ئەو که‌سه بام و بخرابامه ژیر کیردی گیوتن، به‌دل و به گیان، به ئانقه‌ست گویم هه‌لده‌خست تا گویم لهو ده‌نگه بیی و هه‌لبه‌ته گویم له ده‌نگی داها‌تنه‌وه‌ی کیرده‌که ده‌بوو! ره‌نگه ئەمه ته‌نیا یه‌که ده‌یه‌می سانیه‌یه‌که بخایه‌نی، به‌لام هه‌ر ده‌بیستری! ته‌سه‌ور بکه، خه‌لکانیک باسی نه‌وه ده‌که‌ن، کاتی که سه‌ره‌که له جه‌سته جیا ده‌بیته‌وه و ده‌که‌ویت، له‌وه‌یه هیشتاش بۆ ماوه‌ی سانیه‌یه‌که، هۆشی تیا بی و بزانیټ که له جه‌سته جیا‌کراوه‌ته‌وه!... په‌کو لهو هه‌سته!... ته‌سه‌ور بکه ئەگه‌ر ئەو هه‌سته پینچ سانیه‌یه‌که بخایه‌نی چ ده‌بی؟...

تو وینه‌ی گیوتنه‌که به جوژی بکیشه که ته‌نیا دوا پله‌ی سه‌ره‌که‌وتنی کابرای تاوانبار بۆ سه‌ر سه‌کوکه، له بینه‌روه دیار بی، کابرا لهو ده‌مه‌دا که پی ده‌خاته سه‌ر ئەم دوا پله‌یه وینه‌بکیشه،

رەنگى تەواو زەردا ھەلگەرا بى، پەنگى مردوى لى نىشتىت و كەشىشەكە خاچەكەى بۇ بردىتە پىشى و كابرا لىوھەشىن ھەلگەراوھكانى لىى بردىتە پىشى و بەدەم تەمەشا كەندەو ھەموو شتىك بزانىت. يانى خاچ و كەللە سەرەكە بابەتى سەرەكى تابلۆكەى تۆ دەبىت. بەلام سەرۇچاوى كەشىشەكەو جەلادەكەو دوو يارىدەدەرەكەى و سەرۇچاوى كۆمەلئىك لە تەمەشاقانانى خوارەو، دەشىت وەكو باكراوندىكى دوورو تەماوى تابلۆكە بە كارىرپىت. ئىدى تابلۆ ھەى تابلۆ. من بە خەيالى خۆم تابلۆكە بەو جۆرە دەبىنم.

مىرزادە، بىدەنگ بو، بە نارامى روانىھ گۆگىرەكانى:

ئالکساندرا وەكو ئەوھى خۆى بدوئىنى گوتى:

– ھەلبەتە ئەم تابلۆيە ھىچ جۆرە تەسەوفىكى تيا نىيە !

ئادىلايد پىشنىيازى كرد:

– ھەنوگە، باسى ئەشق و ئاشقىنى خۆتمان بۇ بگە !

مىرزادە، بەسەرسامى تەمەشاي كرد. ئادىلايدا بە پەلە گوتى:

– گوى بگرە. دەبى باسى ئەو تابلۆيەى شارى (بازل) مان بۇ بگەيت، ئەمەيان با بمىنى بۇ دواىى.

بەلام ئىستا ھەزەكەم باسى ئاشقىنىيەكەى خۆتمان بۇ بگەى. حاشاي لى نەكەيت، چونكە

ماقوول نىيە ئاشق نەبووبىت، ئەوھش بزانە كە دەستت بەگىرانەوھى چىرۆكەكەى خۆت كرد،

ئىدى فەيلەسوف نىت، يانى شتەكە مەفەلسەفىنە.

ئاگلايا، لە ناكاو لىى پرسى:

– نازانم بۇچى كاتى لە گىرانەوھى ھەر حىكايەت و سەرېھوردىك دەبىتەوھ، ھەست بە جۆرە

شەرمەزارىيەك دەكەيت، وەك بلىى لە قسەكانى خۆت ژىوان دەبىتەوھ، نازانم بۇچى؟

خا يەپانچىن، نىگايەكى سەرزەنش ئامىزى ئاگلاياى كرد، قسەكى پى بىرى و گوتى:

– دە گەوجە گەوج! ئەم قسانە چىە !

ئالکساندرا، قسەكەى داىكى سەلمانو گوتى:

– وەللأ راست ! ئەم گەوجە گەوجە چىە ؟

خا جەنەرال، ئاوپرى بۇ لای مىرزادە دايەوھو گوتى:

– مىرزادە، لىى مەگرە ئەو قسەيەى بە راست نىيە، تەنيا بۇ ھەوھسەو ھىچى تر، دەيەوى سەر

بكاتە سەرت، دەنا ئەوھندە بى ئەدەب نىيە ! كە دەبىنى سەر دەكەنە سەرت، گويان مەدەيە،

گومانى خراپ نەكەيت. پەنگە لە شتىك پەست بووبن، بەلام تويان خۆشەوھى، من دەيانناسم.

دەموچاويان دەخوئىنمەوھ !

مىرزادە، قسەكانى خا يەپانچىنى سەلمانو گوتى:

– منىش دەموچاويان دەخوئىنمەوھ، سىمايان ديارە.

ئادىلايد، بە كونجكاويەوھ گوتى:

– چۆن ؟

دوو كىژەكەى دى، بەتاسەوھ پرسىان:

- چي له دهموچاومانانا ده خوښتته وه؟ چي به سيمامانه وه دياره؟
 به لام ميرزاده، بيدهنگ بوو، هموو كيژهكان چاوه پرواني وه لامی نهو بوون. نهوجا ميرزاده به
 نه سپايي و به جدي گوتي:
 - دوايي باسي نه مه دهكهم!
 ناگلایا هاواري كرد:
 - تو دتهوي بمانخه يته سر كه لكه له و! بو خوټ وهك به رزه كي بابان بوي دهرچيت! چه نديش
 به جديته!
 ناديليد، دووباره به له ز گوتي:
 - زور باشه، نه گهر راست دهكيت و كه سيكي نه وهنده سهرناسيت و سيمای خه لك ده خوښتته وه،
 دياره ده بي روژي له روژان ناشقيكي شهيداش بووي. كه واته مه زندهكهم راست دهرچوو. دهی
 بوماني بگيړه وه!
 ميرزاده، به هه مان دهنگي نارام و به ويچار به رسقي دايه وه:
 - من هه رگيز ناشق نه بووم. به لام به شيويه كي دي خوشحال و دلخوش بووم.
 - چون؟ به چ شيويهك؟
 - دهی باشه. دهي گيړمه وه به لام.
 ميرزاده، به دهم مينگه مينگو و هواس په رتیه وه، نهو قسه يه ی كرد.

په راويژ:

*- "وهسفي روژاو او روژه لات له ميژه كراوه، كوڼه": نه مه له قه سيده يه كي ليرمانتوفه وه، به
 ناو نيشاني (روژنامه وان و خوښه رو نووسه) وهرگيړاوه، به ده ستكار ييه وه، وهرگيړاوه.
 *- "نه مه پياويك بوو، له گهل چه ند كه سيكي دي دا، به تومه تي سياسي، حوكمي تيرباران
 درابوو..." نا، بيوه ژنه كه ي دوستوي فسكي له نووسينيكي دا ده لیت: "دوستوي فسكي به باسي
 بيره ورييه كاني جيبه جيكردي حوكمي ئيعدام به سهر گروپي بتراشفكي دا، زور خه مبار ده بوو،
 نازاري پي ده خوارد، بويه زور به كه مي دهي گيړايه وه و باسي ده كرد... به لام من به خوم سي جار
 گويم لي بووه، به هه مان نهو شيوانه ي كه له روماني (گه مژه) دا هاتووه، گيړاوي تيه وه.
 *- "من ماويهك له وه پيش، تابلويه كي له و بابه تهم له بازل دا بيني..." دوستوي فسكي، له
 مانگي نايي ۱۸۶۷ د سهرداني موزه خانه ي بازي كردووه و هندی تابلو، زور كاريان تيكردووه،
 ليړه دا نامارزه بو تابلوكه ي هانس فريس (په راندني سهری قه شه يوحه نای مەعمەدان - ۱۵۱۴)
 دهكات. كه هيشتا به زندوويه تي له ژير شمشيري جه لاده كه دا، ته مسيلي پيغه مبهري ده كرد.

فەسلى شەشەم

ميرزادە دەستى بە قسان كرد، گوتى:

– ھىندە بە كونجاوى و تامەزروىي دەروانن، پىموايە ئەگەر ئەو تامەزروىي و تاسەيەتان پاراۋو تىر نەكەم. پەنگە تورە بىن!

ئەوسا، بزەيەكى بۇ كردو بەلەز گوتى:

– نا، نا، گالته دەكەم. كۆمەلىك مندالېش لەوئىندەر بوون. ھەموو كاتى ھەر دەگەل مندالەكاندا بووم، تەنيا دەگەل مندالەكاندا، مندالانى گوندەكەدا، كە ھەموو مەكتەبلى بوون، وەختى خۇم بەسەر دەبرد. من مامۇستايان نەبووم، نا. مامۇستايەكيان ھەبوو نىۋى ژول تىبۇ بوو، من جار جار شتىكى كەم، شتۆكەيەكم فېر دەكردن، گرینگ ئەو ھەبوو زۆربەي كات دەگەل واندە بووم، ھاورپىيان بووم، ھەموو چوار سالەكەي ئەوئىندەرم دەگەل واندە رابوارد. جگە لەو ھەبىچ ئارەزوويەكى ترم نەبوو، پىويستەم بە ھىچ شتىكى دى نەبوو، ھەموو قسەيەكم دەگەلدا دەكردن، ھىچم لى نەدەشاردەنەو، واى لىھات، لە ئەنجامدا، باب و داك و خزمەكانيان ھەموو رقيان لىم بوو، چونكە مندالەكان بە جۆرى ھۆگرو متووى من بوو بوون كە بەبى من ھەلىان نەدەكرد، ھەمىشە بە دەورى منەو بوون. خۇ مامۇستەو بەرپۆو بەرەكەيان ھەر مەپرسە، بوو بە دژمنى ھەرە گەورەو سەر سەختى من. لەوئىندەر بە ھۇي ئەو مندالانەو، دژمنىكى زۆرم بۇ خۇ پەيدا كرد. تەنانەت شنایدەرىش سەرزەنشتى دەكردم. نازانم ئەوانە ئەو ھەموو ترسەيان لە چى بوو؟ پىياو دەتوانى ھەموو شتىك بە مندال بلىت، ھەر ھەموو شتىك، جەھوى مندال بە ھىچ شتىك ناگىرىت، ھەمىشە لە بىرى ئەوودا بووم كە خەلكى گەورە چەند لە دنيای مندال بى خەبەر و غافلن، تەنانەت داك و بابانىش ھىچيان دەربارەي مندالەكانى خۇشيان نەدەزانی. شاردنەو ھەر شتىك لە مندالان بەو بىانوو ھى كە ھىشتا بچووكن. وەختى ئەو نەھاتوو ئەو شتە بزائن، بەراستى بىرۆكەيەكى نابەجى و خەمناكە! مندالان، زۆر بە ئاسانى ھەست بەو دەكەن، كە داك و بابيان، لەو بە بچووكترىان دەزائن كە بتوانن تىبگەن و شت بفامن، لە كاتىكا لە ھەموو شتىك تىدەگەن! (جارى وايە لە ئاسى ترين بابەتدا، شتى وا دەلېن، كە بە ئەقلى ھىچ گەورەيەكدا نايەت.) سوبحانەللا

کاتی که ئەم باندە چکۆلە جوانە، بەو پەڕی خوشحالی و متمانەو تەمەشات دەکات، ئایا دەتوانی فیلی لیبکەیت و هەست بە تەریقی و شەرمەزاری نەکەیت؟ من بۆیە ناوم ناوان باندە، چونکە، لەم دنیا بەدا هیچ شتیەک لە تەیرۆ باندە جوانترۆ موبارەکتەر نییە!

بەلێ، هەموو خەلکی گوندەکە، لەبەر ھۆیەکی تایبەتی و دیار، لێم بە قینا چوو بوون، لێم بیزار بوون... بەلام رەقەکە مامۆستا تیبو، بەغیلی و حەسوودی بوو. لە ھەوڵەو کە دەی بینی، مندالەکان زۆر بە ھاسانی و بە پوونی، من ھەرچیک دەلێم فییری دەبن و، هیچ شتیەک لەو ھوێر فییر نابن، بەسەرسامی سەریکی بەدەداو ھیچی نەدەگوت. بەلام پاشان کە پیمگوت، ئیمە، نە من و نە ئەو، ناتوانین ھیچ فییری ئەو مندالانە بکەین، چونکە ھیچمان پی نییە، بەلکو بە پیچەوانەو، ئەوان دەتوانن، ئیمە فییر بکەن. یانی ئەوان ھیچ لە ئیمەو فییر نابن، بەلام ئیمە زۆر شت لەوانەو فییر دەبین، ھەنگی کەوتە گالتە پیکردنم. نازانم چۆن دەیتوانی بەغیلی بە من بەریت و گالتەم پیبکات، لە کاتیکا کە ئەو بە خویشی لە ناو مندالەکان و دەگەل مندالەکاندا دەژی. پیاو کە دەگەل مندالدا ھەلسووکەوت دەکات، دل و دەروونی دەکریتەو، روحی پاک دەبیتەو!.. لە ئاسایشتگەکە شینایدەردا، ئەخویشیکی زۆر داماو ھەبوو، ئیدی ئەمە زۆر کلۆل و داماو بوو، وەزەو حالی بە پادەیک خراب بوو کە زەحمەت بوو وینە یەیدا بی. وەکو شیتییک لەویندەر گل درابوو ھەو چارەسەرۆ دەرمان دەکرا. بەلام من پیموایە نەخویشیکەکی ئەو شیتی نەبوو، بەلکو کەسیک بوو، بە دەم داخ و کەسەریکی زۆر ترسناکەو دەتلائیەو.. ھەموو نەخویشیکەکی ئەو بوو. خۆزگە دەتان زانی ئەنجام مندالەکان چ کاریکیان تیکرد! با باسی ئەم نەخویشە ھەلگەری بۆ دواپی. جاری باسی ئەو دەتان بۆ دەکەم، کە ئەم مەسەلە یە چۆن لە سەرەتاو دەستی پیکرد. مندالەکان لە ھەوڵەو خویشیان نەدەویستم. چونکە ھەم گەرە بووم و ھەم بی دەسەلات و بی سەرۆبەر بووم. بە خویشم دەزانم کە جوان و قوژ نیم، لە ھەموو ئەمەش خراتر بابایەکی بیگانە بووم. مندالەکان لە ھەوڵەو گالتەیان پیدەکردم، نەک ھەر گالتە بەلکو کە دیتیان ماری ماچ دەکەم، دەستیان بە بەرد بارانم کرد. ھەلبەتە تەنیا یەک جارم ماچ کرد.

میرزادە، کە بینی کیژەکان، خەریکە بزە ی تەوسامییزیان دیتی، بە پەلەو بۆ ئەو ھی ریگە لە بزەکانیان بگریت گوتی:

– نا، نا، پی مەکنن. مەسەلەکە ھیچ پەیوھندییەکی بە ئەشوق و خویشەویستیەو نەبوو، ئەگەر دەتانزانی چ بەشەریکی کلۆل و نەگبەتە وەکو من، دلتنان بەحالی دەسووتا. ماری خەلکی گوندەکە بوو، پیرەژنیکی پیری دایکی ھەبوو، بە ئیزنی کویشای گوند، پی درا بوو، کە یەکیک لە پەنجەرەکانی کوختەکە ی بکات بە دوکانوچکەیک و لەویندەرەو دەرزوی و داوو توتن و سابون و ئەو جوړە وردەو ھەرزان بەھایانە بەکریاران بفرۆشیت و بەو گیانە مەرگییە، بزۆوی خو ی پەیدا بکات. ئەم پیرەژنە نەخویش بوو، باداری دەگەلدا بوو، لاقەکانی بە جوړی ئاوسا بوون کە نەیدەتوانی پی بکات. بە دریزایی وەخت لەبەر پەنجەرەکەدا دانیشتبوو. ماری کچی بوو، لە تەمەنی بیست ساڵیدا بوو، ھیندە باریک و بنیسیو، لەپرولاواز بوو قووت لیکردبا، با دەبیرد. دەمی بوو تووشی سیل بوو بوو، بەراستی بە ھۆی ئەو نەخویشییەو، توابوو ھەو. بەلام ویرای ئەو ھەش

کاره‌کەری مالاڤی دەکرا، بۆ نموونە ژووری دەسپری، جلشۆری دەکرد، قاپ و قاچاگی دەشت، ناو
 حەوشەیی گسک دەدا، و بە حیوانات و مالاڤی نیو گەپو پشترانیڤش رادەگەیی. چەرچیەکی
 فەرەنسی که بە گوندەکەدا تێدەپەپری، فریوی دەدات و هەلی دەگریت، بە لām دواي یەك هەفتە لە
 ناوەندی رینگادا بەرەللاي دەکات و وەکو بەرزەکی بانان بۆی دەردەچیت. کێژەیی بەستەزمان، بە
 دەم دەروژەو گەدایییەو، شەکەت و ماندوو، سەرپۆتەلāk تۆزای، جل و بەرگ شەرۆلەو پیلاو
 دپاو، دواي ئەوەیی یەك هەفتەیی تەواو بەرپۆه دەبی، ئیدی لە ماوہی ئەو هەفتەییەدا لە لا پری و
 دەشت و بیاباندا دەخەوی، سەرماي دەبی، هەردوو پیی یەکیارچە دەبن بە زام و تلۆقە،
 دەستەکانی دە ئاوسین و دەقلەشین... ئا بەو رەوش و وەزەو حالەوہ بۆ مال دەگەریتەوہ.
 هەلبەتە ئەم کێژە پیشتیش جوان نەبوو، بە لām دووچاری مەنگ و میهرەبان و بیگەردی پیوہ بوو.
 کێژیکي زۆر بیدەنگ بوو، لە رادەبەدەر بیدەنگ بوو. کاتی خۆی، زوو، جاریک بە دەم کارکردنەوہ،
 لە ناکاوا هەلی کردبووہ گۆزانی چرین و ئیستاش، لە بیرمە کە چۆن ئەو خەلکە بە سەرسامی و
 حیرەتەوہ کەوتنە گالتە پیکردنی: "ئاھ! ماری گۆزانی دەلیت؟ دە تەمەشا!". ماری، زۆر
 پەشوکا، بە جوړی تەریق بووہوہ کە لەو رۆژە بە دواوہ کەس نە گوئی لە گۆزانی چرینی بوو و
 نە لە قسەکردنی، ئەو سەردەمە هیشتا خەلکی لەگەلیا باش بوون، بە لām پاش ئەوہی بەو حالە
 بی حالەوہ، بەو نەخۆشی و شەرۆلەییەوہ، گەراپەوہ، کەس کەمترین بەزەیی پیدا نەدەهاتەوہ. جا
 بپوانە دلرەقی ئەو خەلکە لەو جوړە بارودۆخەدا! ئەوہی سۆزو بەزەییە لە بیروبۆچوونە نەگۆرو
 پیشوہختەکانیاندا نەبوو! دایکی یەکەمین کەس بوو کە بەوپەری قارو غەزەبەوہ پیشوازی کرد.
 پیی گوت: "تۆ بویتە مایەیی سەر شوپری من! ئابرووت بردم!". ئەوہی راستی بی دایکی یەکەم
 کەس بوو کە کردی بە مەخسەرەیی خەلکی، دەمی خەلکی لیکردەوہ، کردی بەگەپچاری ئاشناو
 بیگانە. کاتی خەلکی گوندی زانیان کە ماری گەراوہتەوہ، زۆربەیان ریکەوتن کە لە کوختە
 پەرپوتەکەیی پیرەژندا خەربنەوہ: پیرو مندال، ژنان و کچان: ئاپۆرایەکی شپەزەو کونجکاو
 کۆبوونەوہ! ماری، شەرۆ شەپریو، برسە و چاو بە گریان، لە بەر پیی پیرەژندا، لە عاردی
 کەوتبوو. کە چاوی بە ئاپۆرای ئەو خەلکە کەوت، دەموچاوی لە نیو قژە پەخش و پەریشانەکەیدا
 شار دەوہو هیندەیی دی خۆی قانگە کرد. هەموو بە جوړی سەیریان دەکرد وەکو ئەوہی
 حەیانیکي گلاو بی. پیرەژنان سەرکۆنەیان دەکردو جنیویان دەدایە، گەنجان گالتەیان
 پیدەکرد. ژنان، سەرکۆنەیان دەکردو بە قیزو بیزەوہ تەمەشایان دەکرد، وەك ئەوہی کرمی
 جالجالۆکە بی. دایکەکەیی نەك هەر ریگەیی ئەم هەموو سەرزەنشەت و بیزکالیەیی دەدا، بەلکو
 زۆریشی لە گیان خۆش بوو، سەری رەزامەندی بۆ یەك بە یەکیان دەلەقاند. پیرەژن بە خۆی
 نەخۆش بوو، کە ئەو خەفەتەشی هاتە سەر، هیندەیی دی دەردی گران بوو، گەیی بووہ حالی
 مردن. ئیدی دواي دوو دانە مانگان بەرگەیی نەگرت و مرد. دەیزانی دەمریت، بە لām تا مردیش
 دەگەل کێژەکەیدا هەر ناشت نەبووہوہو زاری لە زاری نەگەرا. لە دالانە ساردو سەرکەدا
 دەیخەواندو هەر بۆ ئاهی سویند خواردنی دەدایە. پیرەژن، هەمیشەیی خوا پیوستی بەوہ بوو
 لاقە نەخۆشەکانی لە ئاوی گەرم بنی، ماری، هەموو رۆژی ئەم کارەیی بۆ دەکرد، پیی رادەگەیی و

به هه موو پئووستییه کیدا راده گهیی. پیره ژن، به بیدهنگی، ئەم کۆمه کهی ماری قه بوول ده کرد و به لام قهت تا قه قسه یه کیشی ده گه ل نه ده کرد.

ماری، هه هه موو ئەمهی قه بوول ده کرد، پاشان که زیاترم ناسی، دیقه تم دا که خووی ئەم مامه له و بهر خوردهی پئوخۆشه و، خووی له ناکه سترین کهس پی کمترو سووکت بوو. که پیره ژن، که سیره بوو و له جیدا کهوت، پیره ژنانی گوند، به پیی رهسم و داب و نه ریتی ناوچهیی خویان، یه که یه و به نۆره چاودیری و ناگادارییان ده کرد، ئیدی له و کاته وه کهس رووی به ماری نه ده دا، پارووه نانیکیان نه ده دایه، رووی بکر دایه هه کهس و مایکی گوند وه دهریان دنا، ریک به پیچه وانهی جارانه وه، نه که هیچ کاریکیان نه ده دایه، به لکو تف بارانیشیان ده کرد، له وه ده چوو پیوانیش حیسابی نافرتهی بو نه کهن و، شه رماوهرترین قسه یان له حوزوریدا ده کرد. هه ندیجار، هه لبه ته زور به ده گهن، کاتی که رۆژانی یه که شه ممه سه رخۆش ده بوون، هه ر بو پیکه نین و رابواردن چهند قرووشیکیان له به رده میا فری ده دایه عاردی، ماریش به بیدهنگی، بیئه وهی فزه ی لیوه بیته، سکه کانی هه لده گرت وه. ئیدی له و کاته وه که وتبووه کۆکه و خوین هه لیان. ئەنجام جله کانی به جووی شروشه پریو بوو که رووی نه ده هات له نیو گونیدا دهریکه وی، له وساو که گه رابوو وه، به پی خاوسی ده گه را. ئیدی هه ر له و سه روبه نده وه، مندا له مه کته بلی - که ژماره یان نزیکه ی چل مه کته بلییه که ده بوو - گپچه لیان پیده کرد و لاسایان ده کرد وه و ته نانه ت قوربارانیشیان ده کرد.

ماریا، داوای له گاوانه کهی گوند کرد، که پی بدات چیله کانی بو بله وه پینی، لی یاروی گاوان ده ری کرد. پاشان ماری، خو به خووی بی ئیزنی یاروی گاوان، هه موو به یانییه که دووی گاهه له که ده کهوت و رۆژ تا ئیواری له و دهشت و دهره بوو. یاروی گاوان که بینی ئەمه یارمه تیده ریکی باشه بووی، ئیدی نه که هه ر ده ری نه ده کرد، به لکو هه ندیجار، پاشماوهی نان و په نیره کهی خویشی ده دایه و به خه یالی خووی خیریکی گه وه ری ده کرد.

کاتی که دایکی مرد، ره به نی گوندی، هیچ شه رمی نه کرد له وهی که به بهر چاوی هه موو خه لکییه وه، سه رزه نشت و سه رکۆنه ی ماری بکات. ماری به جله شپو شه پریوه کانییه وه به دم گریه و نالینه وه به دووی جه نازه که دا پی ده کرد. خه لکیکی زوریش دووی جه نازه که که وتبوون. یاروی ره به ن، که هیشتا گهنج بوو و هه موو ئاوات ناره زوویه کی ئەوه بوو ببی به واعیزیکی ناودارو گه وه، ریک له و ده مه دا که قامکی بو ماری راکیشا بوو، روو له خه لکه که گوتی: "ئا ئەمه، سه به بکاری مه رگی ئەو ژنه به ریزیه - هه لبه ته راستی نه ده کرد، چونکه پیره ژنی تاین دوو سال بوو نه خووش بوو - نا ئەوه تا له به رده متانا وه ستاوه و زات ناکات چاوان هه لپری، چونکه گونا به ارو روو پردهش و سه رشۆری به رده م خواو خه لکه، ئەوه تا رووت و ره جال، شروشه پریو، و پی خاوس، تا بیته به په ندو عیبه رت بو ئەوانه ی حه یاو حورمه ت له ده ست ده دن، ئاپرووی خویان به تکان ده دن! کی بی باشه ؟ کچیه تی، کچ ! و زور قسه ی قوپی دیکه ی له و بابته !..."

ته سه ورکه ن، که ئەم گوتاره ی کابرای ره به ن، ئەو هه موو سوکایه تییه، زۆریه ی هه ره زوری حه شاماته کهی دلخۆش کرد، به دلایان بوو. به لام له و ده مه دا بویه ریکی چاوه روان نه کراو روویدا،

هه‌موو منداله‌کان لایه‌نگری ماریان کرد، چونکه له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌موو متووی من بوو بوون و ماریان خۆش ده‌ویست. بویه‌ره‌که به‌مجۆره ده‌ستی پێک‌کرد:

ده‌مویست فریای ماری بکه‌وم و شتیکی بۆ بکه‌م. ماری پێویستی به‌ توژی پاره‌ بوو، شنق‌ری له‌ به‌پرک‌دا نه‌بوو، به‌لام منیش نه‌و کاته‌ی له‌وینده‌ر بووم، تاقه‌ قرۆشیکم شک نه‌ده‌برد. ده‌رزیه‌یه‌کی چکۆله‌ی ئەلماس نیشانم هه‌بوو، چه‌رچیه‌که هاته‌ گوندی و ده‌رزیه‌که‌م پی‌ فرۆشت. من به‌ هه‌شت فرانک پی‌م فرۆشت. به‌لام فریته‌ دابا چل فرانکی دینا. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ دووی ماریدا گه‌رام، ده‌مویست به‌ ته‌نیا بیدینم. ئەنجام له‌ ده‌ریی گوندا، له‌ نزیکه‌ی داریکی سه‌ر نه‌و کویره‌ ریگایه‌ی که‌ بۆ کوستانه‌کان ده‌چوو ماریم بینی. هه‌شت فرانکه‌که‌م دایه‌، نامۆنگاریم کرد که‌ ده‌ستی پیوه‌ بگری، چونکه‌ پاره‌ی دیکه‌م نییه‌ بیده‌می. ئەوسا ماچم کردو پی‌م گوت وا زه‌ن نه‌کات نیازم خراپه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ ماچم نه‌کرد که‌ ناشقی بووبم، به‌لکو ته‌نیا له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو زۆرم به‌زه‌یی پێدا ده‌هاته‌وه‌و پی‌م گوت که‌ هه‌رگیز، روژی له‌ روژان به‌ تاوانبارو خه‌تابارم نه‌زانیه‌وه‌، به‌لکو به‌ قه‌ره‌به‌خت و نه‌گه‌به‌تم زانیوه‌، زۆرم حه‌زه‌کرد د‌خۆشی بده‌مه‌وه‌و قه‌ناعه‌تی پی‌ بێنم که‌ نابێ خۆی له‌ هیچ که‌سیک به‌ که‌متر بزانیته‌، نابیت له‌ هه‌ن‌به‌ر که‌سه‌دا هه‌ست به‌ شه‌رمه‌زاری و سه‌رشۆری بکات، به‌لام پی‌ نه‌ده‌چوو له‌ مه‌به‌ستم حاالی بوو بیت، یه‌کسه‌ر هه‌ستم به‌وه‌ کرد، هه‌ر چه‌نده‌ به‌ درێژایی نه‌و ماوه‌یه‌ هه‌ر بیده‌نگ بوو، و چاوی ب‌ری بووه‌ نه‌رزه‌که‌و یه‌جگار ته‌ریق و شه‌رمه‌زار دیار د‌بوو، که‌ من له‌ قسه‌کانم بوومه‌وه‌، له‌ ناکاو په‌لاماری ده‌ستی دام و ماچی کرد، منیش یه‌کسه‌ر په‌لاماری ده‌ستیم دا که‌ ماچی بکه‌م، به‌لام ده‌ستی له‌ ده‌ستم راپسکاندو نه‌یه‌یشت رای مووسم.

رێک له‌و کاته‌دا منداله‌کان په‌یدا بوون و ئیمه‌یان بینی. پاشان زانیم، تومه‌ز ماوه‌یه‌یه‌کی ماوه‌یه‌کی زۆر بوو، تاقیبی منیان ده‌کرد. منداله‌کان که‌وتنه‌ فیکه‌ کیشان و چه‌په‌له‌لێدان و هورا کیشان. ماری هه‌لات. ویستم قسه‌یان بۆ بکه‌م، که‌چی که‌وتنه‌ به‌ردبارانم. ئیدی هه‌ر هه‌مان روژ هه‌موو گوند به‌ هه‌واله‌که‌یان زانی. هه‌ر هه‌موو نه‌مه‌ به‌سه‌ر ماری دا شکایه‌وه‌. هینده‌ی دی لیی چوون به‌ قینا و که‌وتنه‌ بوغزاندنی. ته‌نانه‌ت بیستمه‌وه‌ که‌ به‌ نیازن دادگایی بکه‌ن و سزای بده‌ن، به‌لام شوکر بۆ خوا مه‌سه‌له‌که‌ به‌ خیر گه‌راو، له‌ سنووری قسان تیئه‌په‌ری! به‌لام منداله‌کان له‌و روژه‌ به‌ دواوه‌ هه‌راسانیان لی هه‌لگرت، له‌ جاران زیاتر سه‌ریان ده‌کرده‌ سه‌ری، نه‌زه‌تیا‌ن ده‌داو قو‌ربارانیا‌ن ده‌کرد. دوا‌ی ده‌که‌وتن، نه‌ویش غاری ده‌دا، به‌لام زوو به‌ زوو به‌ هۆی سینه‌ی نه‌خۆشیه‌وه‌ که‌ سیلی بوو، هانکه‌ هانکی پیده‌که‌وت و ب‌رستی لیده‌پرا. هه‌زارو یه‌ک جنیوی سه‌ر به‌ کولکه‌یان ده‌دایه‌. ته‌نانه‌ت جاریکیش له‌سه‌ر نه‌وه‌ ده‌گه‌لیاندا به‌شه‌ر هاتم. دوا‌ی نه‌وه‌ له‌گه‌لیاندا که‌وتمه‌ گفتوگو، هه‌موو روژیک که‌ ده‌رفه‌تم بۆ هه‌لده‌که‌وت قسه‌م بۆ ده‌کردن. ئیدی ده‌وه‌ستان تا گویم لی‌بگرن، که‌چی و‌پرای نه‌وه‌ش له‌جنیوو سخیفان نه‌ده‌که‌وتن، به‌ ده‌نگی به‌رز هاواریا‌ن ده‌کردو جوینیا‌ن ده‌دامی. باسی کلۆلی و داماوی و قه‌ره‌به‌ختی ماریم بۆ ده‌کردن، هه‌نگی له‌ جنیودان ده‌که‌وتن و به‌ بیده‌نگی ده‌پ‌ویشتن. به‌ره‌ به‌ره‌ که‌وتینه‌ گفتوگو. هیچ شتی‌کم لی‌نه‌ده‌شاردنه‌وه‌، هه‌موو شتی‌کم به‌ راشکاوی پیده‌گوتن، به‌وپه‌ری کونجکاوی گو‌ییا‌ن لیده‌گرت.

زوری نه برد، وایان لیهاټ دلیان به حالی ماری دسووتا، به زهییان پیدا دهاته وه. کار گه ییبه نه وهی هندیکیان، نه گهر به ریکهوت له ریگه و بانا ماریان دیتبا، به وپه پری میرقانی سلاویان لیده کرد، له وی داب و نه ریت وایه، نه گهر له ریگه و بان تووشی هر که سیک ببن، چ بیناسن، چ نهیناسن، سلاوی لیده کهن. جا خوټان ته سه وری بکهن ده بی ماری چهند له م کاره ی نه مندالانه حایر ماییت.

جاریکیان دوو کچوله، خواردنیان ناماده کردبوو و بو ماریان بردبوو، پاشان هاتن بو منیان گیپراهه وه. گوتیان ماری، دهستی به گریان کردووهو، نه میستا نهک رقیان لیی نییبه، به لکو زوریانیش خو ش ده وی. ئیدی وای لیهاټ هه موو منداله کان نهک هه ر نهو، بگره منیشیان خو ش ده ویست. زورجار ده هاته نهک من و داویان لیده کردم چیروک و حیکایه تیان بو بگیپراهه وه. پیموایه چیروکیبزیکی باش بووم، چونکه زوریان هه زده کرد گویم لیبگرن. ئیدی له وه به دوا خووم دایه خویندنه وهی کتیبان و فیربوونی شت، هه ر به و مه به سته ی نه وهی خویندوومه ته وه و فیبری بووم، بو منداله کانی بگیپراهه وه. ئیدی سی دانه سالم به و جوړه له ویندهر گوزهراند، پاشان، کاتی که خه لکی گوندو، ته نانهټ شنایده ریش، لیم که وتنه گله یی نه وهی که گوايه به جوړی ده گه ل مندالاندا قسان ده کهم و هیچیان لیناشارمه وه وهک بلئی خه لکی گهره بن، وه لامم ده دانه وه که زور شه رمه درو ده گه ل مندالاندا بکه ین، چونکه مندالان به خو یان، چه ندیش هه ول بده ین شته کانیان لی بشارینه وه، خو به خو هه موو شتیک تیده گه ن و ده زانن. بویه نهو شته ی که نیمه لییان بشارینه وه ره نگه به لنگه و قووچی لیی بکه ن، به نادرستی تیی بکه ن و فیبری ببن، به لام من به دروستی تییان ده گه یه نم. پیاو که بیر له مندالیه تی خو ی بکاته وه نه وسا دروستی نه م قسانه ی منی بو درده که وی، به لام هه ر چیم کردو کوشا نه متوانی قه ناعه تیان پی بینم...

من، ماریم پیش مردنی دایکی به دوو هه فته ماچ کرد. به لام نهو کاته ی په به نه که وه عزه که ی خو ی دادا، هه موو منداله کان لایه نگری من بوون، یه کسه ر که وتمه باسی ره فتاری وی بو منداله کان. هه ر هه موویان لیی توړه بوون، هه ندیکیان به راده یه ک لیی توړه بوون، که په نجه رهی ماله که یان بهر بهر داو شووشه کانیان شکاند. من ریم لیگرتن و تیم گه یانندن که نه م کاره یان، کاریکی دزیوو خراپه. به لام خه لکی گونده که، هه موو به م واریقاته یان زانی، به وه تاوانباریان کردم که منداله کان گومرا ده کهم و له ریگه ی راست ده ریان ده کهم. پاشان که زانیان، هه موو منداله کان به لای ماری دا بایان داوه ته وه و خو شیان ده وی، هینده ی دی شپیره و نیگه ران بوون. به لام ماری زور دلی خو ش بوو. به هه ر حال نیگه رانی و شپیره یی خه لکی گونده که گه ییبه راده یه که که نه یان ده هیشت منداله کانیان، ماری بدینن، به لام منداله کان به دزییه وه ده چوون بو له وه رگه ی گارانه که، که هه لبه ته نیو کیلومه تریک له گونده که وه دوور بوو، تا که میک خواردنی بو ببه ن. هه ندیکیان ته نیا بو نه وه ده چوون تا ده ست له ملی بکه ن و ماچی بکه ن و بلین: "خوشمان ده ویی ماری"، نه وسا به هه شتاو وبه غاردان بو گونده که ده گه رانه وه. جا ماری، هه ر نه وه بو له خو شیا شیت نه ده بوو. نه م کوده تا له ناکاوه چ بوو، له خه ویشا نه مه ی به خو وه دیتبا شیت ده بوو. هه م نیگه ران و هه م خو شحال بوو. منداله کان، به تایبه تی کیژه کان، خوا خویان بوو به له ز

خۆ بگهیهننه نك وى و پىيى بلىن كه من خۆشم دهوى زۆر باسى دهكهم. بۆيان گىراپبووه كه له منهوه ههموو شتىكيان له مه پ وى زانيوه و ههنوكه خۆشيان دهوى، دلىيان به حالى دهسووتى و بهزهيبان پيدا دىتهوه، ئىدى هەر و هەر خۆشيان دهوى. دواى ئەوه به پاكردن، شادو شهنگول به نك من دههاتن و مژدهيان دهدامى كه ماريان ديتووه و سلاوى بۆ من ناردوه.

ئىواران، دهچووم بۆ تافگه و قهلبهزهكه. لهوى شوينىكى لاجهپ ههبوو، له گوندهكهوه ديار نهبوو، سپيدار دهوراندهورى دابوو، ئىدى مندالهكان، ههركه ئىوارهيان لىدههات، بۆ دىتنى من، بۆ ئەويندەر دههاتن، بگره ههنديكيان به دزييهوه دههاتن، پيموايه، زۆر بهوه خۆشحال بوون كه وايان دهزاني ماريم خۆش دهوى. به درىژايى مانهوهه لهوى، لهو درۆيه زياترم دهگهله نهكردن، ئەمه تاقه درۆى من بوو لهگهلىاندا. ههلبهته بهئانقهست نهدهويست لهو خهياله خۆشهى خويان بكهم و بۆيان روون بكهمهوه كه ئيوه خهيالتان خاوه، من ئاشق و دلبيهستهى ماري نيم، بهلكو دلم به حالى دهسووتى، بهزهيبم پينيدا دىتهوه. ههستم دهكرد، حهزيان لهويه، خهياال و ويناكهى خويان بهراست بزائن. ئەوه حهزى ئەوان بوو. بۆيه هيجم نهدهگوت و وام نيشان دهدا كه مهزندهكهيان دروسته و ئاو لىل ناكات! تۆ ته ماشا دلى چكولهى پر ميهرو سووزى ئەو مندالانه! وايان وينا دهكرد، مادامىكى ليونى* دۆستيان ئەوهنده ماري خۆش دهوى، ناييت ماري ئەوهنده شپرووش و شپوله بيت، ناييت بهپىيى پهتى بسورپهتهوه. باوهر بكهن، چۆنى دهلىم خيلاقى نيبه، پىلاوو گۆرهوييان بۆ هانى، ههندي پارچه جلشيان بۆ هينا، نازانم چۆن ئەمهيان كردهبوو. بهلام ههموويان به هاودهستى يهكدى ئەمهيان كردهبوو. بهكۆمهله كردهبوويان. كه كهوتمه پرس وجۆ، ههموو وهلامىكيان تهنيا پىكهين بوو، كچولهكان بهدهم چهپلهلىدانهوه ماجيان كردم. منيش جارجار به دزييهوه دهچوومه ديدهنى ماري. به ههرحال نهخۆشى كهسپههى كرد، به زهحمهت دهيتوانى رى بكات، واي ليهات نهيدهتوانى كۆمهكى گاوانهكه بكات، كه چى بهو حالهشهوه ههموو بهيانيهك دووى گارانكه دهكوت و بۆ خۆى بهديار گاههلهكهوه، له سووچيكدا كزكولهى دهكرد. جا لهوى ههلىدريكى رك ههبوو، له ناو قهديا لووته شاخيك، عهينى سهكۆ هاتبووه دهوى، ماري بۆ ئەوهى له هيج لايهكهوه ديار نهبيت، دهچوو لهويندەر دادهنيشت. ئىدى له باى بهيانيبهوه، تا ئىوارى كه كاتى گهپانهوى گاران بۆ گوند دههات، كروكپ، بى جوله لهويندەر پۆدهنيشت. نهخۆشى سيل بهجۆرى زهيفى لى سهندبوو كه زۆربهى كات به چاوى نوقاوهوه پالى به تاويرهكهوه دهداو، زۆر به زهحمهت ههناسهى دهدا. دهموچاوى هينده لاواز بوو بوو پىستى بهسهر ئيسقانيهوه وشك بوو بوو، تهويل و لاجانگهكاني دهنيشتنه سهر ئارهقهو تك تك ئارهقهى لى دهچۆرا.

ههموو كاتى بهو جۆرهه دهبينى. بۆ ماوهيهكى زۆر كورت لاي دهمامهوه، چونكه منيش خهمم بوو كه كهس نهبينى. ههركه دهگهيممه لاي، رادهپهپى و چاوهكاني ههلىدناو خيرا پهلامارى دهداو دهستى ماچ دهكردم. وام ليهاتبوو كه دهستى ماچ دهكردم، دهستم رانهدهپسكاند، چونكه به رامووسانى دهستم خۆشحال دهبوو. به درىژايى ئەو ماويهى كه لاي دهمامهوه رادهجفرى، دهلهزى، دهگرياو فرمىسكى دهپشت. راسته ههنديجار ههولى دهدا قسان بكات، بهلام زۆر

زهحمت بوو پياو ليی بگات و بزانی چ دهلیت. هندیجار وا دههاته بهرچاو که شییت بووه، به جوریکی زور ترسناک دهشیواو هلهدهچوو، هندیجار، هندی له مندالهکان دهگهلمدا دههاتن. جا له و کاتاندا، هندیک دور دهوستان و ئیشکی ئیمهیان دهگرت تا نازانم له چیمان بیاریزن! ئهم کارهیان له گیان خوش بوو! که ئیمه دهپویشتین، ماری به تاقی تهنیا دهمایهوه، بهو دهقهوه، بهبی جولّه، چاوی دهوقاندن، سهری دهنه به تاویرهکهوه. کی چوزانی! لهگین بوو خهونیش بدینی...

بهیانیهک، که ئیدی توانای نهوهی نهبوو دووی گارانهکه بکهوی، له کوخته چول و هولهکهیدا مایهوه. مندالهکان زوو بهمهیان زانی و، ههمان روژ زوربهی ههره زوریان هاتنه دیدهنی. ماری بیکهس و دامو، به تاقی تهنیا، تهنیای تهنیا لهسهه جیگاکهی کهوتبوو. بو ماوهی دوو روژان، تهنیا مندالهکان به نوره دههاتنه دیدهنی. بهلام پاشان، کاتی که خهکی زانیان، ماری بهراستی لهگیانهللادایه، نهوسا چهند پیرهژنیک هاتن و به نوره کهوتنه چاودییری و پهراستی. پیدهچوو، خهکی گوند له دوا نهجامدا دلیمان نهرم بوو بییت و بهزهییان به ماری دا بیتهوه، چونکه وهکو جارن ریگیان له مندالهکان نهدهگرت که دیدهنی بکن، وهکو جارن سهزهنشتیان نهدهکردن که بوو روی دهدهنی.

ماری ههمیشه خهوالو بوو. خهوهکهی چپر چپر بوو، کوکهی به ئازار، ههوانهوهی لی ههنگرتبوو. پیرهژنان، مندالهکانیان دهردهکرد، کهچی مندالهکان، دهچونه بهر پهنجهرهکهو لهویندهرهوه، نهگهر بو ساتیکیش بووه، دهکهوتنه سهرهتاتکی ههر بو نهوهی بلین: "سلاو ماری گیان! ئیستا چونی!" ماریش ههر که تارمایی وانی دهبینی یان گوئی له دهنگیان دهبوو، دهبوژایهوه، ههولی دها ههستیته سهه ئانیشکان و، بیتهوهی بهگوئی پیرهژنهکان بکات، سهری سوپاس و رهامهندیان بو بلهقیینی. مندالهکان، وهکو جارن شیرینی و خواردنیان بو دینا، بهلام نهو بهحال دهمی تیوه دها...

دلنیاتان دهکهه، که ماری به سایهی مندالهکانهوه، به شادی له دنیا دهرچوو. به فهزلی مندالهکان و له خوشی مندالهکان، ههرچی دهردو ئازاری خوئی ههیه، فهراموش کرد، وهکو نهوه بوو له گوناچهکانی پاک بوو بیتهوه، گوناح و خهتاکانی ههلوهری بن، چونکه ههمیشه و تا دهمی مهرگ ههر خوئی بهگوناچهکاریکی ئاخه شهه دهزانی. مندالهکان، دهقاو دهق وهکو چولهکه و پاساری له بهر پهنجهرهکهیدا خه دهبوونهوه و باله چکولهکانیان له جامی پهنجهرهکهی دهسوو. ههمو بهیانیهک دههاتن و تیگرا دهیانگوت: "ئیمه تو مان خوشدهوی ماری!" ماری، دواي ماوهیهکی کهم مرد، من پیموابوو زیاتر دهژی. پییش نهوهی بمریت، دروست بهر له خورئاوا، چوومه دیدهنی. وا بزانه ناسیمیهوه، بو دواچار تهوقه دهگهله کرد. دهستی وشک بوو بووهوه! بو بهیانی خهبهریان دامی که ماری مردوه! ئیدی کوپم دهویست بتوانی جلهوی مندالهکان بگریت. تابوتهکهیان بهگول داپوشی و، چهپکه گولیکیانیش لهسهه سهری دانا. له کلپسادا، نههمجارهیان یاروی رهبن له عهلهی ماری نهدواو باسی گوناح و خراپیهکانی نهکرد. بهلام ژمارهیهکی زور کهه، نهویش له روی فزولیهتهوه به گهله جهنازهکهی کهوتن، که وهختی

هه لگرتنی داره مه یته که هات، منداله کان تیگرا هیرشیان برد تا ئه وان ئه و کاره بکه ن، به لام که زانیان دهره قهت نایه ن، به سوور بوونه وه که وتنه کومه کی گهره کان، ئیدی له وساوو گلکۆکه ی ماری بوو به مه زارو منداله کان زیاره تیان ده کرد. هه موو سالیگ به چه پکه گوله وه ده چنه سه ر قه بره که ی و چوار ده وریان به گول و گوله باخ رواندوه.

به لام له دوا ی مردنی مارییه وه، ئیدی خه لکی گوند، گوایه به هو ی په یوه ندیم ده گه ل منداله کانیا ندا، که وتنه چه وساندنه وه بوغزاندم. قه شه که و به پروه به ری قوتا بخانه که هانده ری سه ره کی چه وساندنه وه بوغزاندمی من بوون. نه یانده هیشت منداله کان، من بدین، ته نانه ت شنایده ریش له م کاره دا به شدار بوو. به لام و پرای ئه وه ش دوورا دوور یه کترمان ده بیینی، به هیما و ئاماژان یه کترمان ده وان و په یامی خو مان له یه کدی ده گه یاندا. ئه نجام وه زع و ره وشه که با شتر بوو. پیشتیش وه زع و حالیکه سیر چی بوو بوو. ئه و چه وسانه وه بوغزانده، کردیه کاریگ که منداله کان پتر رموودم بن و زیاتر لیم نزیگ بینه وه ته نانه ت له ما وه ی دوا سالی مانه وه له ویندر، ده گه ل تیوو قه شه که دا ناشت بوومه وه. شنایدر زوری قسه له گه ل ده کردم، مونا قه شه ی ئه و ره وش و ریبازه زیانبار هی ده گه ل ده کردم که ده گه ل منداله کاندا گرتبوومه به ر. ئاخر من و ره وش و ریبا ز؟! ئا قیبه ت، ریک پیش ئه وه ی به ره و روسیا بکه ومه ری، شنایدر، دل ی خو ی بو کردمه وه، ئه و بیرو که غه ریبه ی پیگوتم که سه باره ت به من، به میشکیا هاتبوو. پی ی گوتم قه ناعه تی ته وای به وه هه یه که من مندالم، مندالیکی ته و او، له هه موو روویه که وه مندالم، ته نیا به قه دو قه لافات و سه رو سیمادا پی او ی ته و او م، ده نا له رووی ده روونی و ته یع و ته بیعه ته وه و بگره له رووی ئه قل و ئه قلیه تیشه وه، گه وه نیم و هه ر مندالم و ئه گه ر ته مه نم بگاته شه ست سالی ش هه ر به و ده قه وه ده مینمه وه. هه لبه ته گالته م به و قسه یه ی هات. دیاره هه له بوو، ئاخر له چه شتیگدا مندال بووم؟ به لام له یه ک خالدا راستی ده کرد، ئه ویش ئه وه بوو که حه زم له ها وریاتی و تیگه لای گه ورا ن نه ده کرد. ده می بووم ئه م حالته م له خو مدا به دی کردوو. تا ئیستاش حه زم به تیگه لای گه ورا ن نییه، چونکه نازانم چون له گه لیاندا هه لبکه م. ئیدی گرینگ نییه چه ند ده گه لما باش بن یان نا، گرینگ ئه وه یه من ده گه لیاندا ئا سووده نیم، که له وان داده بریم و ده چم بو لای دوسته کانم، دوسته چکوله کانم زور خو ش حال ده بم، دل م ده کریته وه، نه ک له بهر ئه وه ی که به خو م مندالم، نا، نه خیر. به لکو ته نیا له بهر ئه وه ی دل م پییان ده کریته وه. روح پییان شاد ده بی ت!

من هه ر له هه وه له وه کاتی که له و گونده گیرسامه وه و ئاکنجی بووم، کاتی به ته نیا، خه مبار و دلته نگ بو پیاسه رووم ده کرد چیا و چولان، که هه ندیجار، به تایبه تی نیوه پروان، کاتی به ربوونی قوتابی له قوتا بخانه، چاو م به منداله مه کته بلی ده که وت، ده که وتنه ژاوه ژاوه هه را و زه نا، به دم را کردنه وه، جانتا و کتیب به کول، پیده که نین و شه ره شه ق و یاریان ده کرد، به ده سته خو م نه بوو روح بو لای ئه وان ده فری. نازانم چون ئه مه لیگ بده مه وه، هو یه که ی چی بوو! به لام هه ر کاتی که ئه وان ده بیینی، هه ستم به شادییه کی زور ده کرد. دل م پر ده بوو له خو شی. که جولیه ی لاقه چکوله کانیا نم ده بیینی، که ئه و کچ و کورانم ده بیینی غاریان ده دا، که ده میین پیده که نین یان

دهگرين (هندیکیان که مالیان له قوتابخانهکهوه دور بوو، به دم ریگاوه به شهر دهاتن و به یهکیاندا دداو پاشان ناشت دهبونهوه و دهستیان به گه مان دکردهوه)، دوهوستام، له کانگای دلوه پیدهکه نیم و هه موو خه م و په ژاره یه کی خوم له بیرده کرد.

پاشان، به درژیایی ئه و سی ساله ی له وی بووم، چند سهرم هیناو سهرم برد، نه مزانی بوچی خه لکی گه وره به دهستی خو یان ژیان خوتال دهکن، خه م له چی ده خون و بیزار ی و بی تاقه تیان له چیه؟! چاره نووسی من به و مندالانه وه به ند بوو، هه رگیز نه وه م به بیرا نه هاتبوو که روژی له روژان نه و گونده به جی دلم، قه ت نه وه م به خه یالدا نه هاتبوو که روژی له روژان بو رووسی ده گه پریمه وه. و امده زانی بو هه میشه له وینده ر ئاکنجی ده بم. نه نجام په ییم به وه برد که ناکری هه تا هه تیه هه ر باریم به سهر شنایده ره وه، نه ویش ناتوانی هه تا سهر خو ی له من بکات به خاوه ن. پاشان، پی شهاتییکی تایبه تی هاته پی شه وه، پی شهاتییکی نه وه نده ترسناک بوو، که شنایده ر به خو ی دا وای لی کردم بو رووسی بگه پریمه وه و نامه یه کی دهر باره ی من بو ئیره نووسی. جا هه نووکه ده بی تاقیبییکی نه وه بکه م و له و باره یه وه پرس و راویژ به که سیک بکه م، چونکه له گینه به وه چاره نووسم به ته واوه تی بگوریت. به لام نه مه گرینگ نییه، مه سه له که، نه وه یه که ژیانم له ئیستاوه به ته واوه تی گوراوه. به هه ر حال زور یادگاری و به سه رهاتم له وینده ر به جی هیشت، نه وه ی رو یی رو یی، هه ر هه موو به سه ر چوو. کاتی که له قیتارا بووم به ره و ئیره، له دلای خودا ده مگوت: من هه نووکه بو ناو خه لکی دهر پوم، ره نگه زور شت نه زانم. به لام تازه ژیانییکی نو ی دهستی پیکردوه. برپارم داوه ئا پرومه ندانه، راستگو یانه و پیاوانه بژیم. من ده زانم ژیانم له نیو خه لکیدا زه حمه ت و دژوار ده بی ت، لی پرام ده گه ل هه موواندا، به نه دهب و نه زا که ت، سهر راست و راستگو بم. دیاره هیه ک سیکیش له وه زیاتری له من ناوی! ره نگه لی ره ش هه ر به مندالم بزانه، به لام چ قه یديه؟ خوش نه وه یه هه موو خه لکی به گیل و نه بله م ده زان! نازانم بوچی به نه بله م ده زان؟ راسته کاتی خو ی نه خوش که وتم، گه ییمه حالیک له گیل و دیوانه ده چووم. به لام هه نووکه گیلیبه که م له چدایه، له کاتیکا به خوم بزانه که به گیلیم ده زانن؟ باشه گیل هه ست به وه ده کات که به گیلی ده زانن؟ که ده چمه شوینیک، له دلای خودا ده لیم: دوا ده زانن من گیلیم، به گیلیم ده زانن، حالبوکی من نه قلم به هه موو شتیکیدا ده شکیت و نه وان تینا گه ن. " زور جار نه و بیرم به میشکا دیت.

کاتی که له بهرلین بووم و چند نامه یه کی کور تی منداله کانم پیگه یی، هه نگی بوم دهر که وت که چند متووی من بوون، چه ندیان خوش ویستووم. یه که مین نامه ی دوا ی فیراق هه میشه خه مناکه! بیرم که وته وه که بو خودا حافیزی ده گه ل ما بو ویستگه ی قیتار هاتن چند غه مگین بوون! یه ک دانه مانگ بهر له وه ی بارگه م تیک بنه م و سه فه ریکه م. به خه م و په ژاره وه ده یانگوت و ده یانگوته وه: " لیون دهروات! لیون به یه کجاری دهروات ". وه کو جار ان هه موو ئیواره یه ک لای تاقگه که کو ده بووینه وه و باسی جیا بوونه وه ی چاوه پروان کراوی خومان ده کرد. هه ندی جار وه کو جار ان خوش حال ده بووین، به لام که شه و دره نگ ده بوو و هه لده ستان تا برونه وه بخه ون، به دم شه و باشه وه به و په ری سو زو گودازه وه له هه میزیان ده گرتم و ما چیان ده کردم، جار ان نه م کاره یان

نەدەکرد. ھەندىكىيان، بە تەنيا و تەك تەك، بە دزى ئەوانى دىيەو دەھاتنە دىدەنيم، ھەر بۇ ئەوھى، دوور لە چاوى خەلكى دى، لە ھەمىزم بگرن و ماچم بگەن. لە رۆژى سەفەرەكەم دا، بە كۆمەل، تا وىستگەى قىتارەكە، كە يەك فەرسەخ لە گوندەكەو دوور بوو، بۇ بەرپىكردن و خودا حافىزى دەگەلمدا ھاتن. بە تۆبىزى دەيانويست جەلەوى خۆ بگرن و نەگرن، بەلام تىاياندا ھەبوو بە خۆى نەدەوھستاو لە ھۆرژنى گريانى دەدا، بە تايبەتى كچۆلەكان. دەبوايە پەلە بكەين تا دوا نەكەوين و قىتارەكە بە جىم نەھىلى، بەلام لە ناكاوا يەككىيان لەوانى دى جىابووھو، لە نيوھى رىگەدا، ھاتە بەردەم، باسكە چكۆلەكانى لە گەردنم وەرناو كەوتە رامووسانم، ئىدى بە بۆنەى ئەوھو، ھەرچەندە كاتەكەش درەنگ بوو، ھەموو كاروانەكەمان وەستا. كە سواری قىتار بووم و قىتارەكە كەوتە پى، ھەموو بە يەك دەنگ خوا حافىزيان لىكردم، ھەموو بەرپىز لەسەر سەكۆيەكە وەستا بوون و تا قىتارەكەش لە چاوى و ن بوو لە جىبى خۆيان نەجۆلان، منىش تا لە چاوم و ن بوون، ھەر تەمەشام دەكردن... باوھەركەن... كاتى كە تۆزى لەمە پىش ھاتمە ئەم ژوورە و سىماى گەش و پرووى خۆشى ئەنگۆم بىنى - من ئىستا زۆر لە سىماو سەرو چاوان ورد دەبمەوھ - گويم لە يەكەمىن وشەى ئىوھ بوو، بۇ يەكەمجار، لەو ساوھ تا ئىستا، دلم پۆشن بووھو و ئۆخژن لە دل و دەروم گەرا. لىتانی ناشارمەوھ، لە دلى خۇدا گۆتم پەنگە بە راستى مروقىكى بە تالحو ئىغبال بىم. چونكە دەزانم زۆر زەحمەتە پىاو، تووشى خەلكانىك بىت، ھەر لە يەكەم دىدارەوھ مەحەبەتى بچىتە سەريان و خۆشى بوين، شتى واھى زۆر كەمە. كەچى خۆم و بەختم ھەركە لە قىتارەكە دابەزىم، وا تووشم بوو بە تووشى ئىوھو. من دەزانم، كە پىاو بەو پاشكاوى و بى پەردەيىھ، ھەستى خۆى دەربىرپىت كارىكى پەسندو جوان نىيە، ماىھى شەرمەزاريىھ. بەلام من ئەوھتا باسى ھەستى خۆم بۇ ئىوھ دەكەم و ھىچىش ھەست بە شەرم و شەرمەزارى ناكەم. من كەسىكى ئەپباب و ئىجتىماعى نىم، پەنگە بەو زووانە نەتان بىنمەوھ. تەكا دەكەم ئەمەم لىمەگرن و لىكدانەوھى خراپى بۇ مەكەن، چونكە مەبەستم ئەوھ نىيە كە حىساب بۇ ئىوھ نەكەم، لەبەر ئەوھشم نىيە كە شتىكتان كرديت و لىتان زویر بىم. ئىوھ داواتان لىكردم باسى ئەوھتان بۇ بكەم كە چ شتىكم لە سىماتاندا خويندوھتەوھ. بە خۆشالىيەوھ ئەوھ دەكەم. جا سىماى تۆ نادىلايد ئىقانوقنا، سىمايەكى بەختەوھرە، لە سىماى ئەوانى دى زىاتر دەچىتە دلەوھ. سەربارى ئەوھى كە سىما و دەموچاوت زۆر جوانە، پىاو كە تەمەشات دەكات لە دلى خۇيدا دەلىت: "سىماى خوشكىكى مېھربانى ھەيە، پەفتارت دەگەل خەلكىدا راستگۆيانە و دۆستانە و سادەيە، زۆر زوو دەچىتە دلەوھ. ئەمە خويندەوھى منە بۇ دەموچاوت سىماى تۆ، ئەمە لە دەموچاوت دەبىنم. تۆش ئالكساندرا ئىقانوقنا، دەموچاوت سىماى تۆش مەحبوب و لەبەر دلانە، بەلام دلخۆش نىت، لەوھ دەچىت خەمىكى پەنھانت لە دلدا بىت. بىگومان نمونەى مېھربانى و دلوقانىت، بەلام شادىت لە دلا كەمە. دەموچاوت، شتىكى تىايە كە دەموچاوتى "مادونا" كەى ھولبىنى شارى درسدن، وەبىر دىنىتەوھ. ئەمەش دەربارەى تۆ، دەى مەزەندەكەم دروستە؟ تۆ بە خۆت نەتگوت، گوايە من سەرناسم و دەموچاوت دەخوینەمەوھ؟ سەبارەت بە تۆش لىزاقىتا پروكوفىقنا (بەدەم ئەو قسەيەوھ لە ناكاوا پرووى كرده خا جەنەرال و گوتى) نەك

هەر ههست دهکهم، به لکو، سه رباری ته مه نیشته، دنیای دنیام که له هه موو شتییدا وهکو مندائیت، له چاکه و له خراپه شدا هه مندائی. تکایه لیم زویر نه بیته. خو پیته ناخوش نیه؟ به خوت دهزانی من چ ههست و سۆزیکم سه بارهت به مندال ههیه. وا زه نه بهن که له پرووی ساویلهکی رووته وه، بهو پاشکاویه نهو قسانه تان بو دهکهم. نا، نا هه رگیزا کی چوزانی له وه شه مه بهستیکی تایه تیم هه بیته.

پهراویز:

*- " .. مادامیکی لیونی دوستیان.. " لیون به مانای شیر دیت، به رانبهه به وشه ی (لو) ی روسیه. جا منداله سویسریه کان، میرزاده لو میشکین، به زمانی مندالانه ی خویان به (لیون = شیر) ناو ده بهن.

*- " .. مادونا که ی هولباین.. " دوستویفسکی له سالی ۱۸۶۷ دا ده چپته پیشانگی درسدن و زور دلبهندی نهو تابلویه ده بیته که (هولباین) ی گهنج کیشا بووی و ناوی نابوو "مادونا ده گهل مالباتی جان مایر- ۱۵۲۵) تابلو نه سلاییه که له موزه خانه ی دارمشتات ده بیته. به لام له وه سه رده مه دا، وا ده زانرا که تابلو که ی درسدن، نوسخه ی نه سلی نهو تابلویه یه که هولباین، کیشا بووی.

فەسلى ھوتەم

كاتى كە مىرزادە بېدەنگ بوو، ھەر ھەمووان دۇستانەو بە خۇشحالئەو كەوتنە تەمەشاكردنى، تەننەت ناگلاياش، بەلام لىزاقتا پروكوفىقنا، لە ھەمووان زياتر شادى و خۇشحالئە پىوھ ديار بوو. بۇيە ھەلئىدايەو گوتى:

– زۇرچاكە، باش تاقىمان كردهو. ئىوھ كچىنە پىتان وابوو سەرپەرشتى گەنجىكى داماو دەكەن، كەچى ئەو بە كەرەمى خۇي ئاشنايەتى ئىوھى قەبولكردو دلىيى كىردن كە زوو زوو نايەتە دەيدەنىتان. تومەز ئىمە گىل و گەوج دەرچووین. خۇمان خەلەتاند بوو. من ئەوھم زۇر پىخۇشە. بەلام بابتان، فیدوروفىچ، لە ھەموومان پتر خۇي فریوداوھ. نافەرىن مىرزادە! قەدەرى لەوھ پىش راسپىردا بووین، تاقىت بکەينەوھ تا بزانی زانیاریت لە چ ئاستىكدايە... ئەوھى دەربارەى سىمای من گوتت، يانى ئەوھى لە تەمەشاكردنى سىمای منەوھ ھەلت ھىنجا، زۇر دروستە. من، ئەلھەقى مندالم. بە خۇم ئەوھ دەزانم. دەمى بوو پەيم بەوھ بردبوو. بەلام تۇ زۇر بە كورتى و روونى دەرت برى، پىموايە تۇش ھەمان تەببەت و سروشتى منت ھەيە، لە ھەموو روويەكەوھ لىكىدى دەچىن و، من بەمە خۇشحالئم، يانى دوو لەتى يەك سىوین، تاقە جياوازیمان ئەوھیە تۇ پىاويت و من ژنم، من قەت رۇژى لە رۇژان لە سويسرا نەبووم. ھەموو جياوازیەكەمان ئەوھیەو تەواو.

– زۇرىش پەلە مەكە دايكە. مىرزادە تۇزى لەمەپىش گوتى كە ئەو قسانەى لەگۆترە نەكردوھو، مەبەستىكى تايبەتى ھەبووھ.

دوو خوشكەكەى دى بە دەم پىكەنىنەوھ گوتیان:

– بەلى، بەلى، وای گوت.

– گالتەى پى مەكەن كچى خۇم، رەنگە لە ھەرسىكتان پىكەوھ، زىرەكترو بە ھۇشتر بىت. دەى بىنن. بەلام مىرزادە بۇچى ھىچت دەربارەى ناگلايا نەگوت؟ ناگلايا چاوهپوانە. منىش چاوهپوانم.

– جارى ھىچ نالىم. با بمىنى بۇ دوايى.

- بۆچی؟ چما بهرچاوی نییه؟ ییموایه به تهواوه تی دیقتهت دا!
- با، بهرچاوییهو ئەولاتریش. لیئشی ورد بوومهوه. ئاگلایا ئیقانوفنا، تۆ نمونە ی جوانیت. جوانی دهموچاوت پیاو دتاسیئی.
- خا یه پانچین به پیداکیرییهوه گوتی:
- هەر ئەوهنده، تهواو؟ ئەدی تهبیعهت و تایبهتمهندییهکانی؟
- قهزاوهت دهرباره ی جوانی زهحمهته. هیشتا ئەو توانایهه له لانه خهملیوه. جوانی مهتهله مهتهل.
- ئادیلاید هه لیدایه و گوتی:
- کهواته تۆ مهتهلت له ئاگلایا داهیناوه! دهی ئاگلایا ههول بده ههلی بیئه، باشه میرزاده، ئاگلایا زۆر جوان نییه؟
- میرزاده، به چاوی کریار دهروانیته ئاگلایاو به جۆش و خروشهوه، به تاسهوه بهرسقی دایهوه:
- بهرپاستی جوانه، ئوبال به ئەستۆم جوانه! جوانیهکهی شان له شانی جوانی ناستاسیا فیلیپوئنا دهدات. ئەگه چی دهموچاوی زۆر له دهموچاوی ئەو جیاوازه...
- هەر چوار خانمکه، به سهرسامی نیگای یهکیان کرد.
- خا جهنه رال لیی پرسی:
- کی؟ ناستاسیا فیلیپوئنا؟ ناستاسیا فیلیپوئنا له کوی دیتوووه؟ کام ناستاسیا فیلیپوئنایه؟
- تۆزی له مه پێش که گاقریلا ئاردالیونوفیچ، وینهکهی پیشانی جهنه رال دهدا، من له ویندهر بووم.
- چۆن؟ وینهکهی بو ئیقان فیدوروفیچ هیئا بوو؟
- بو ئەوهی هیئا بوو که پیشانی بدات. ناستاسیا فیلیپوئنا، ئەمرو وینهکهی خو ی به دیاری دابوو به گاقریلا ئاردالیونوفیچ و ئەویش هیئابووی تا پیشانی جهنه رالی بدات.
- خا جهنه رال، هاواری کردو گوتی:
- دهمهوی ئەو وینهیه بدینم! ئەو وینهیه له کوی؟ ئەگه راستهوه به دیاری داویه بهو، دهبی ئیستاش له لای بییت و بیگومان هه نووکه له ژووری نووسینگه که دایه. ئەو هه موو چوار شه موانیک بو کار دیت بو ئەوی و تا سهعات چوار ناروات. خیرا بنیرین به دوی گاقریلا ئاردالیونوفیچ دا، بابییت! نا، با نهیهت! چاره گرانه! به من بی بمرم و چاره ی ئەو نه بینم! میرزاده ی ئازیز، ئەو پیاو تهیه دهگه ل بکه و پرۆ بو ژووری نووسینگه که، وینهکهی لی وهر بگره و بو ئییره ی بیئه، پیی بلی من گهره کمه ئەو وینهیه بدینم! دهرۆ دهی!
- ئادیلاید، دوی دهرچوونی میرزاده گوتی:
- پیاویکی نه جیبه! به لام ساویلکهیه، که میک له ئەندازه به دهر ساویلکهیه.
- ئالکساندرا، قسه کهی بو سه لماند:

- هەر كه مېك! خۆزیا هەر كه مېك بوايه، مايهی پېكه نینیشه!
پېده چوو، هیچیان، نه یانه وی هه موو قسه یه کی دلی خویان بکهن، نه وهی له دلیاندايه ده ری
بېرن.

ئاگلايا گوتی:

- به لام قسه کانی ده ریاره ی سیمماو ده موچاوی ئیمه زور زیره کانه بوو. ستایشی هه موومانی
کردو دلی گشتمانی خوش کرد، ته نانه ت دلی دایکه ش!

خا جه نه رال هاواری کردو گوتی:

- دوو زمانی مه که! به هیچ جوړی مه دحی منی نه کرد، به لام من هه ستم ده کرد که ستایش و
مه دح کراوم.

ئادیلايد پرسى:

- یانی پیتوایه، زۆلیه تی ده کرد تا بگاته مه به ستيك؟

ئالكساندرا گوتی:

- من باوه رناکه م، نه و ساویلکه و گیله بی، وه کو ته سه ور ده کریت.

خا جه نه رال به تو په یی گوتی:

- دیسان دوو باره ی کرده وه! تو خوا نه گهر نه یبرنه وه! باوه ر بکهن ئیوه له و زیاتر مايه ی
پېکه نینن! ئیوه هی نه وهن به شهر پیتان پېبکه نی! دروسته كه مېك ساویلکه و سا نه قلّه، به لام بو
حالی خوی وریایه، ده زانی چی ده وی. به دل ده یلیم که کوت و مت وه کو منه.

میرزاده، به دهم ریکردنه وه به ره و نووسینگه که، له دلی خویدا، به جوړه په شیمانیه که وه،
ده یگوت: که ریتیم کرد که باسی نه و وینه یه م کرد. ده ی گوی مه ده یه له وه یه خیری پېوه بی...

بیروکه یه کی غریب، هه رچند هیشتا پروون و دیار نه بوو، له میشکیدا بلاچه ی ده دا.

گافریلا ئاردا لیونوفیچ، هیشتا له نووسینگه که بوو به دیار کاغزو نه و راقه کانیه وه
چه مابووه وه. دیار بوو به مفت و خوړایی موچه ی له کومپانیا که وهرنه ده گرت. کاتی که میرزاده
داوای وینه که ی لیکرد و بو ی گپرایه وه که چون خانمه کان پیتان زانیوه، ته او په شوکا. تو په
بوو به دهم هاواره وه گوتی:

- شهیتان به نه حله ت بی..! ئاخر تو چ کاریکت به م کاره وه بوو؟

ههنگی له بن لیوانه وه گوتی:

- تو چوزانی مه سه له چیه! ههقت چی بوو؟.. گیله پیاو!

میرزاده گوتی:

- ببوره، به داخه وه م. شته که خو به خو هات به ده م ما، ده نا هیچ نیازیکی خراپ نه بوو، به دهم
قسانه وه هات. ته نیا نه وه نده م گوت که ئاگلايا، شان له شانی جوانی و خشیکی ناستاسیا
فیلیپو فنا ده دات.

گانیا، داوای لیکرد به وردی شته که ی بو بگپریته وه. میرزاده بو ی گپرایه وه. گانیا، نیگایه کی
ته و سامیزی کردو له بن لیوانه وه گوتی:

- دياره تۆ، حەزەت لە ناستاسيا فيليوفنا ...

بەلام قسەكەى تەواو نەكرد، بىرى رۆيى. بە ناشكرا دياربوو كە نىگەرانه. ميرزاده بىرى خستەوه كە خانم يەپانچين چاوه پروانى وئنه كەيه.

گانيا، وەكو ئەوهى بىرۆكەيهكى كوت و پرى بۆ هاتبى، لە ناكاودا گوتى:

- گوئى بگره ميرزاده. تكات ليدەكەم، كارىكى گەرەم بە تۆ هەيه، وەرە ئەو پياوہ تىهەم دەگەل بکە... بەلام... هيشتا بە تەواوہ تى نايزانم...

گانيا پەشوکا، قسەكەى تەواو نەكرد. لەوه دەچوو لەكىشماكىشىكى دەروونيدا بىت، ديار بوو كە دوو دل بوو لەوهى چ قەرارىك بەدات.

ميرزاده، كروكپ، چاوه پروان بوو. گانيا، جارىكى دى چاوى برينه دوپ چاوانى ميرزادهو ديسان هاتەوه قسان و گوتى:

- ميرزاده... من هەنووكە... لە بەر هۆيەك... هۆيەكى زۆر سەير... نەك هەر سەير، بگره كۆميديش كە هيج خەتايەكى منى تيا نيه... خۆلاسە پيوست ناکا بچينه ئەو باسەوه... دەلیم من، ئەوهندەى بيزانم، ئەوان (خا جەنەرال و كچەكانى) كەمىك لە من ناپەحەت و زويرن... بۆيه حەزناكەم تا ماوہيهك بچم بۆ ئەوى، مەگەر بنيرن بە شوينما، بەلام زۆر زەرورىيە چەند قسەيهك دەگەل ناگلايا ئيقانوفنادا بکەم. بەلام چەند پەيقىكم بۆ نووسيوه. (گانيا كاغەزىكى قەدو نوشت كراوى بە دەستەوهيه) نازانم چۆن بيگەيهنمە دەستى. ميرزاده تۆ دەتوانى ئەم كاغەزەم بۆ بەريت و بىدەيته دەستى ناگلايا؟ ناگلايا بە خۆى، يانى بئىئەوهى كەس بىدينى و پى بزانى؟ لە مەبەستم حالى هەى؟ شتەكە زۆریش نەينى نيه... هيج شتىكى تيانيه كە... ئەم كارەم بۆ دەكەيت؟

ميرزاده، بەرسقى دايەوه:

- حەزم لەم كارە نيهيه!

گانيا، بە دەم پارانەوهوه گوتى:

- ئاھ... ميرزاده... زۆر پيوستم بەوهيه... بەلكو ناگلايا وەلام بەداتەوه. باوہ پرېكە، بۆيه پەنا بۆ تۆ دىنم، چونكە مەسەلەكە زۆر زەرورىيە... ئاخەر ئەگەر تۆ نەبى، بە كىيى ديدا نامەكە بنيرم؟ باوہ پرېكە، زۆر زەرورىيە، بۆ من لە پادەبەدەر زەرورىيە.

ترسىكى گەرە بە سيمای گانياوه دياربوو، دەترسا ميرزاده رازى نەبىت. ميرزاده بە نىگای بەزەيى ئاميزهوه پروانیه گانياو گوتى:

- زۆر باشە... بۆتى دەگەيهنم.

گانيا، كە ترسەكەى شكا، بە دەم پارانەوهوه گوتى:

- بەلام ناگادار بە كەس پىيى نەزانى... يانى باوہ پرېكە بە قسەكەت بکەم، وا نيه؟

ميرزاده گوتى:

- نامەكە پيشانى كەس نادەم.

گانيا لە پەلەپەليدا، لە دەمى دەرچوو و گوتى:

- نامه کهم دانه خستوه، به لام...

ههنگی و هکویه کی تهریق بوویتهوه، قسه کهی خوی بری. میرزاده، بهوپه ری سادهیی و راستگویی گوتی:

- خه مت نه بی، ناخوینمه وه.

وینه کهی هه لگرت و له ژووری نووسینگه که وه دره کهوت.

گانیا، که به تهنیا مایه وه، سه ری له نیو ههردوو دهستی ناو له بهر خویه وه گوتی:

"تاقه وشه یه کی نه وه بهسه تا... رهنگه ههنگی هه موو په یوه ندییه کم له گه ل... برم".

لهو حالی چاوه پروانی و په ریشانیه دا، رهوشتیکی وای هه بوو که نهیده توانی بگه ریته وه سه ره کانی، ناچار به نیو ژوره کهدا کهوته هاتوچو...

میرزاده، په شیوو په ریشان ری ده کرد. له راده بهدر، سه رسام و نارچه ت بوو له وهی که نهو کاره ی پی سپردرا بوو. که بی ری له وه ده کرده وه چون نامه کهی گانیا بگه یه نیته ناگلیا ههستی بهوپه ری نارچه تی و نیگه رانی ده کرد. زوری له بهر گران بوو. هیشتا دوو ژووری مابوو بگاته هوله که، له ناکاوا، وهکویه کی شتیکی بیر کهوتبیته وه، وهستا. چاویکی بهدوره بهری خویدا گیپرا، خوی گه یانده بهر په نجه ریه که و له بهر روناکی په نجه ره کهدا کهوته ته مه شاکردنی وینه کهی ناستاسیا فیلیپو قنا. له تو وایه ده یه وی نه و رازه له م وینه یه دا که شف بکات که توژی له مه پیش و له یه که مین نیگادا هه ژانده بوو. هیشتا یه که مین ههستی نه ره وی بوو بووه وه، به لام له وه ده چوو، هه نوو که بیه وی له وه ههستی خوی دلیا بیته و بگاته جوړه یه قینیکی.

دهموچاوی ناستاسیا، جگه له وهی یه جگار جوان بوو، جوړه مهنگییه کی نالوژی شی له خو گرتبوو، نیستا زیاتر سه رنجی راده کیشتا. جوړیک له فه رناخی و روحزلی و غروور، جوړیک له نه فرته و بیزاروی، بگره رق و بوغزی شی تییدا بهدی ده کرا، به لام له هه مان کاتدا جوړیک له متمانوه بیگه ردی و ساویله کی سه یری تییدا بوو. نه م هه قدری و ناکوکییه، جوړه سوژو به زه ییه کی له لا هاروژاند. نه م جوانییه بی نه ندازه یه له تهحه مولی که سدا نه بوو: دهموچاویکی جوانی نه ختی کال، گونای که میکی چال، چاوانی پرشنگدار. نه م جوانییه دلرفینه سهیره! میرزاده بو ساتیک به قولی لیی راما. له ناکاوا به خوهاته وه، بهه شتا و روانییه دهوره بهری خوی، وینه کهی له لیوانی نزیک کرده وه و به په له ماچیکی کرد!

دوای که میکی، کاتی میرزاده خوی به هوله کهدا کرد، دهموچاوی سیمای نارام و ناسوده بوو.

به لام پیش نه وه، کاتی که میرزاده گه ییه ژووری نان خواردن، (واته دوور ژوور پیش هوله که،) له ناستانه ی دهرگا کهدا تووشی ناگلیا بوو که خه ریک بوو دههاته ژوره وه.

کیژی به تاقی تهنیا بوو.

نامه کهی بو دریز کردو گوتی:

- گاقریلا ناردا لیونوفیچ، تکای لیکردم نه مه ت پی بگه یه نم.

ناگلیا وهستا، کاغه زه کهی وهرگرت، نیگایه کی غه ری بی میرزاده ی کرد. هیچ نیگه رانیه کی یان شه رمیک به سیمایه وه دیار نه بوو. تهنیا سووکه سه رسامیه کی پیوه دیار بوو که نه ویش زیاتر

په یوه ندى به میرزاده وه هه بوو. وهكو نه وه بوو ناگلایا، بهو نیگایه داوا له میرزاده بکات بوی ورون بکاته وه، چوون له م مهسه له یه دا بووه به هاودهستی گانیا، هه لبه ته نیگایه که ی ناسایی و نامیرانه بوو. بو چهند ساتیکی که م رووبه پرووی یه کدی وهستان. نه نجام سووکه ته وس و تانه یه ک نیشته سهر سیمای ناگلایا، بزه یه کی کالی بو کردو به لایا رت بوو.

خا یه پانچین، ماوه یه ک به بیده نگی، و به جوړه رقیکه وه، له دووره وه روانیه وینه که ی ناستاسیا فیلیپو فنا، نه نجام له بن لیوانه وه گوتی:

– به لی، خشکوکه. زوریش خشیکه. من دوو جارم دیتووه، به لام له دووره وه.

و نه وسا، له پر رووی کرده میرزاده و گوتی:

– که واته تو حهزت له مجوره جوانیه یه؟

میرزاده، وهکو یه کی زور له خو ی بکات، به رسقی دایه وه:

– به لی... نا...

– مه به ستم... ده قاو دهق نه مه یه؟

– به لی... ده قاو دهق.

– بوچی؟

میرزاده، بی تختیار، وهکو یه کی خو ی بدوینی، نه ک به رسقی که سیک بداته وه، له بن لیوانه وه گوتی:

– نه م دهمو چاوه، ژانیکی گه وره و عه زابیکی مه زنی پیوه دیاره...

خا جه نه رال گوتی:

– ره نگه تووشی وړینه بوویت...

به فیزیکه وه، وینه که ی توپ دایه سهر میزه که. نالکساندرا، وینه که ی هه لگرت و، نادیلاید لیی نزیک بووه وه و به جووته که وتنه ته مه شا کردنی وینه که. له و دهمه دا ناگلایا گه پرایه وه بو هوله که.

نادیلاید که له سهر شانی خوشکه که یه وه، ته مه شای وینه که ی ده کرد، له ناکاوا هاواری کرد:

– نه لالا له و قوته !

دایکی به توپه یی پرسى:

– کامه؟ کام قوته؟

نادیلاید، به دهنگیکی پر جو شه وه گوتی:

– نه م جوانیه خو ی له خویدا قوته ته. یه کی که له و جوانیه نه ی که ده شیت دنیا ژپرو ژور بکات!

به حواس په رتی گه پرایه وه لای ستانده که ی، ناگلایا که چاوانی ته نگ کردبو و لیوی شوپ کردبو وه، نیگایه کی سهرقه سهرقه ی وینه که ی کردو پاشان دور که وته وه هه ردو و دهستی

له سهر سینگی تیگ نالاندو چوو له سوچیکه وه دانیشته.

خا یه پانچین، له زهنگی دا، خزمه کاریک وه ژور که وت.

خانم پیی گوت:

– گاقریلا ناردا لیونوفیچ)م بو بانگ بکه. له ژوروی نووسینگه که یه.

ئالکساندرا به دەنگی بەرز گوتی:

- دایکە!

دایکی بە توندی دەمکوئی کردو گوتی:

- دەمەوی، تەنیا دوو قسە ی پێ بلیم و هیچی ترا!

دیار بوو، کە زۆر نیگەرانی و شپرزەیه. ئاوری لە میرزادە دایەووە گوتی:

- دەبینی میرزادە؟ ئێرە بوو بە نەینی خانە، جگە لە نەینی و پەنەنکاری هیچی تر لە ئارادا نییە! لەو دەچی هیچ چاریکیش نەبی... هەلبەتە پەنەنکاری لە مەسەلە یە کدا کە ئەو پەری راستگۆیی و سەر راستی و راشکاوی بخوازی، دەکاتە ئەو پەری گەوجیتی! هەندی نەخشە ی زەماوەند لە ئارادایە، کە من هەرگیز بە دلم نییە.

ئالکساندرا، کە دەیویست جلهوی دایکی بگری، گوتی:

- دایکە! ئەو چیتە؟ دەتەوی چ بلیی؟

- کیژە ئازیزە کەم، دەتەوی چ بلیی؟ تۆ بەم مەسەلە یە رازیت، پیت خووشە؟ چ قەیدیه با میرزادەش گویی لی بی... با بیزانی چ قەیدیه، خو ئیمە دوستین، خزمن، بە تایبەتی من و ئەو دوستین... خواوەند یاوهری خەلکانی باش و دلپاکە، پیویستی بە خەلکانی دلپەش و بیبارو هەوەسبازان نییە. بە تایبەتی ئەو بیبارو پارایانە ی ئەمرۆ شتیکی دەلین و سبەینی شتیکی تەواو پیچەوانە دەکن. لە مەبەستم تیدەگە ی ئالکساندرا ئیقانوفا؟ تۆ تەمەشا میرزادە، هەموویان دەلین من کەسیکی هیچ نەزانم، لە کاتیکی من چاک و خراپ لیکی جیا دەکەمەو. هەر دل شەرته، ئەو ی دی هەمووی پەشمە! هەلبەتە زیرەکی شتیکی باشە، رەنگە لە هەموو شتیکی باشتر بیست... ئاگلیا، تیزم پی مە کە! نەشیتم و نە ورنەش دەکەم. خەیاڵ نە کە ی، لە کۆنەووە گوتوو یانە، نە ئەو ژنە گەوجە ی کە دلی هە یەو ئەقلی نییە بەختەوهرەو نە ئەو ژنە گەوجە ی کە ئەقلی هە یەو دلی نییە بەختەوهر دەبیست. جا من ئەو گەوجە م کە دلی هە یە بەلام ئەقلی نییە، تۆش ئەو گەوجە ی کە ئەقلی هە یەو دلی نییە، بۆیە شتاقمان بەختەوهرن، هەردوو کمان نەگبەتین، هەردوو کمان ئازار دەچیژین.

ئادیلاید، کە لە مەجلیس و کۆرە کە دا لە هەمووان دلخوشترو ئارامتر دەهاتە بەرچاو، خوی

پینەگیرا، گوتی:

- نەگبەتی و کلۆلی تۆ لە چدایە دایکە؟

دایکی بە توندی گوتی:

- یە کەم لە کچە فامیدەو فاما ئازیزە کاندایە،... کە ئەمە خوی لە خویداو بە تەنیا بەسە، بۆیە پیویست بەو ناکات هیچی تر باس بکەم! زۆرمان گوت بەسە. دە ی با بزانی ئیو هەردوو کتان - ئاگلیا حیساب ناکەم - بە هەموو هۆش و گووش و ئەقل و زماندریژییە کتانەو چ دەکەن و چ ریگە یە ک دەگرنە بەر، باشە تۆ، ئەلکساندرا ئیقانوفا ی بەریزم دەتوانی دەگەل ئەو نیرەوهرتدا بەختەوهر بی، ها؟!...

لەو کاتە دا، گانیا وەرژوور کەوت. خا جەنەرال گوتی:

- ئا... ئەمەش زاوايەكى دى...

گانیا ئىكلامىكى بۇ كرد. مەدام يەپانچىن، بىئەھەي خولكى دانىشتنى بكات وەلامى دايەوہ:

- رۇژتان باش. ھا... بە تەماي زەماوہندى؟

گاقرىلا ئارداليونوفىچ، بە سەرسامى و ھەپەساوى كەوتە مىنگە مىنگ: زەماوہند ؟

زەماوہندى چى ؟

زۇر پەشۇكا بوو.

- ئەگەر ھەزەدەكەي، پرسىيارەكەم بەمجۆرە دەكەم: بە تەماي ژن بىنى؟

گاقرىلا ئارداليونوفىچ لە شەرما سوور ھەلگەپراو بە درۆوہ گوتى:

- ن... ن... نا...

ژىراو ژىر، تەمەشايەكى ئاگلایاي كرد كە لە سووچىكەوہ دانىشتبوو و، ئەوجا بە پەلە چاوى

لەسەر گواستەوہ، ئاگلایا بە كەمالى ئارامى و ساردى، بىئەھەي چاوى لى بگوازىتەوہ، تەمەشاي

شلەژانەكەي ئەوى دەكرد.

ليزاقىتا پروكوفىقناي داپرەق، درىژەي بە پرس و جۆيەكەي خوى دا:

- نا ؟ گوتت نا ؟ بەسە، زۇر باشە، ئەمە لە مېشكى خۇدا ھەلدەگرم كە بەيانىيەكى چوار شەممە،

لە وەلامى پرسىيارىكى مندا گوتت: "نا". ئەمرو چ رۇژىكە ؟ چوار شەممە نىيە ؟

ئادىلايد بەرسقى دايەوہ:

- وا بزائم چوار شەممەيە دايكە.

- كەس رۇژو بەروار نازانى. ئەمرو چەندى مانگە ؟

گانیا گوتى:

- بىست و ھەوت.

- بىست و ھەوت ؟ ئەمە لەبەر ھەندى ھوى تايبەتى، بەروارىكى باش و لەبارە. باشە، جارى

خوآخافىزت بى! پىموايە كارت زۆرە، من دەبى خوم بگورم تا دەرىچم. وىنەكەت ھەلگەرەوہ.

سالوم بەدايكت، بە نىنا ئالكساندروقناي بەدبەخت بگەيەنە! بە ھىواي دىدار مىرزادە. زوو زوو

سەرم لىبەدە، پىم لى مەپرە خزم. من دەپوم بۇ لاي ئەو خانمە پىرە، مىرزادە خانم بىلوكونسكاي،

تا دەربارەي تۇقسەي دەگەل بكەم. گوى بگرە برادەرى ئازىز، من باوہرى تەواوم بەوہ ھەيە كە

خوآي گەرە، لەبەر خاترى من، توى لە سويسراوہ بۇ پترسىبورگ ھىناوہ. رەنگە كارى دىكەشت

ھەبى، بەلام، بە تايبەتى لەبەر خاترى من بۇ ئىرە ئىردراوى، ئىدى ئەوہ وىستى يەزدان بووہ. بە

ھىواي دىدار كىژە نازىزەكانم! ئالكساندرا، گيانەكەم ھەتا ژوورەكەي من وەرە.

خا جەنەرال، لە ھۆلەكە وەدەرەكەوت. گانیا، پەشيوو پەشۇكاو، شىپرزەو بىتاقەت، بەدلىكى پىر

لە رقەوہ، وىنەكەي لەسەر مېزەكە ھەلگرت، ئەوسا ئاورپىكى لە مىرزادە دايەوہو بەدەم

ژارخەنىكەوہ گوتى:

- مىرزادە من بۇ مال دەپومەوہ. ئەگەر بە تەماي لەگەل ئىمەداو لەلاي ئىمە دانىشتىت و رەئىت

نەگورپوہ، لەگەل خوما دەتەبەم، چونكە تۇ ئەدەرسى مالەكەمان نازانى.

ئاڭلایا، له ناکاو له سەر کورسیه که ی ههستاو گوتی:

– میرزاده، دهققهیهک. شتیکم له ئەلبومه که ما بۆ بنووسه. باوکه، دهلیت تۆ خوشنوو سیکی تهواوایت. بوهسته، دهچم ئەلبومه که م دینم.

ئاڭلایا، له هۆله که ودهرکهوت.

ئادیلاید گوتی:

– میرزاده خودا حافیز. منیش دهبی. برۆم.

به دم ئەو قسهیهوه تهوقهیهکی گهرمی دهگهڵ میرزادهدا کرد، بزهییهکی دۆستانه ی پر له لوتف و مهحهبهتی به رویدا داو، بیئنهوه ی تهمهشایهکی گانیا بکات، ودهرکهوت. که ههموان

دهرچوون، گانیا، دانهکانی چپرکردهوهو بهرهو میرزاده روئی و گوتی:

– ههمووی خهتای تویه، بۆچی باسی زهماوندی منت بۆ کردوون، چه نه بازی لاساری لاپرهسهن، به کری گبرا بووی؟

بهدم ئەو قسانهوه، له چهژمه تاندا سووو ههنگهرا بوو، ئاگری رق و قین له چاوانی دهباری.

میرزاده، به هیمنی و بهوپهپی نهزاکه تهوه بهرسقی دایهوه:

– باوهر بکه تۆ سههویت... که مترین ئاگاداریم دهبراره ی بریاری زهماوندی تۆ نه بووه.

– تۆ ههمووی سهعاتی له مه پیش گویت لیبوو که ئیقان فیدوروفیچ گوتی که ئەمشهوه، له مالی ناستاسیا فیلیپوڤنادا، ههمو شتی که دهبرینی نهوه. ئیدی به ناخیرت چوویت ئەمهت بۆ گپراونه تهوه. تۆ درۆ دهکهی! دهن له کوئی بهم ههواله یان زانیوه. جگه له تۆ کی هیهیه ئەم

ههواله یان بۆ بگیڕپتهوه؟ مهگه به خۆت نه تبینی پیرهژن چ تانهو تهشهریکی لیدام؟

– تۆ به خۆت دهزانی کی ههوالی داونهتی. ئەگه ههست به تانهو تهشهر دهکهیت، ئەمه کیشه ی خۆته. بهلام دلنیا به من لهو بارهیهوه تاقه وشهیهکم له زار دهرنه چووه.

گانیا، به پهستی، وهک نهوهی تای لیها تبی، قسهکه ی پی بری و پرسی:

– نامه که مت دایه؟ ئەدی وهلامه که ی کوا؟

لی ئاڭلایا، له هه مان ساتدا وژوورکهوت، میرزاده فریای وهلام دانهوه نه کهوت.

ئاڭلایا، ئەلبومه که ی له سهر میزه که داناو گوتی:

– میرزاده، فهرموو ئەوه ئەلبومه که م. لاپه ریه کی لی ههلبژیرهو شتیکم بۆ بنووسه. ئەمهش قهله م، قهله میکی تازه تازهیه، قهیناکات ئەگه قهله مه که مه عده ن بی؟ بیستوومه گوایه خوشنوو سان، قهله می مه عده نی به کار نایه نن.

کاتی که دهگهڵ میرزادهدا قسانی دهکرد، لهوه دهچوو به هیچ جوړی ئاگای له گانیا نه بییت. بهلام کاتی که میرزاده خهریک بوو قهله مه که ی تاقی دهکردهوهو دهگهرا لاپه ریه که بۆ نووسینه که ی

ههلبژیری، گانیا چوو بۆ نزیککی ئەو سوپایه ی که ئاڭلایا له نزیکیا و له دهسته راستی میرزادهدا وهستا بوو، به شپرزهی و به پچر پچری به گویدا چپاندو گوتی:

– یهک وشه، تهنیا یهک وشه ی تۆ، ئیدی من نه جاتم دهبی! میرزاده، بهله ز ئاوپی دایه وهو نیگای ههر دووکیانی کرد.

داخ و نا ئومىدييهكى گهوره بهدهموچاوى گانياوه ديار بوو. پيدهچوو، بى هيچ بيركرندنهويهك، وهكو يهكيك خوى ههداته ئاوهوه، نهو قسانه بكات. ئاگلایا، بو چهند ساتيک، به هه مان چهپهساوى، كه توژى لهوه پيش له ههنبهر ميرزاده نيشانى دابوو، له گانيا پاما. نهو چهپهسانه كپهوه، نهو نيگا گونگانهى ئاگلایا كه واى دهنواند كيژى ئاگای له مهحمودى بى زهواد نيه، بو گانيا، له ههر سووكايهتى و نهفرهتيك قورسترو كاريگهتر بوو!

ميرزاده پرسى:

چيت بو بنووسم؟

ئاگلایا، ئاورىكى له ميرزاده دايهوهو گوتى:

ئىستا پيت دهليم. نامادهيت؟ دهى بنووسه: "من نههلى سهودا نيم." دهى ئىستا روژو بهروارهكەشى لى بدو كوا پيشانمى بده.

ميرزاده، نهلبوومهكهى دايه. ئاگلایا تهمهشايهكى كردو گوتى:

دهستخوش! يه جگار جوانه. دهست و خهتت زور جوانه. سوپاس. بههيوای دیدار ميرزاده!

نهوسا وهكو شتيكى بير كهوتبيتهوه گوتى:

دهققهيهك. وهره لهگهلهما، دهمهوى شتيكت به يادگارى بدهمى.

ميرزاده، دووى كهوت، بهلام ئاگلایا كه گهيهه ژوروى نانخواردن وهستا. نامهكهى گانياى

دايهو گوتى:

نهمه بخوينهوه!

ميرزاده، كه به چهپهساوى دهپروانيه ئاگلایا، نامهكهى ليوهرگرت.

ئاگلایا گوتى:

من دلنيام كه تو نهتخويندووهتهوهو ناتوانى ببى به پازگرى نهه پياوه. بيخوينهوه. من پيت دهليم بيخوينهوه.

ديار بوو نامهكه به پهله نووسرا بوو. ميرزاده دهستى به خويندنهوه كرد:

"نهمرؤ چاره نووسى من ديارى دهكرىت، دهزانيت چون، دهبى نهمرؤ دوا گفتى خوم بدهم، گفتيك پهشيمانى و گهپانهوى تيا نهبيت. من هيچ ههقيكم بهسهر تووه نييه، نه شايستهى بهزهى تووم نه به ئوميدى هيچ شتيكم. بهلام تو روژيك قسهيهكت كرد، تاقه يهك قسه، نهو قسهيه شوى تاريخى ژيانى منى روناك كردهوهو بووه به چراى رزگاريم. ئىستا تاقه وشهيهكى دى، وشهيهكى وهكو نهوه بلى و - من له فهوتان رزگار بكه - تهنيا بلى: "دهست له ههمووشتيكت بشو" لهمرؤ زووتر نييه به قسهت دهكهم. ناھ... ناخر وتنى نهو قسهيه بو توچى تپدهچيت؟ من تهنيا خوازيارى هيمايهكى هاوخه مى و بهزهى تووم - و تهنيا نهوهو هيچى دى! من هدى نهوهم نييه بهتهماى هيچى تر بم، چونكه شايستهى نهوه نيم. بهلام ههركه تو نهو وشهيهت گوت، نهو قسهيهت كرد، جاريكى دى من به ههژارى و بينهوايى خوم پازى دهبم و بهوپهپرى خوشحالى دهگهله پوهشى پهريشانى خومدا دهبازيمهوه. دهست به تيكووشان دهكهمهوهو، بهمهش

خۆشحال دەبم، ئەو وشەییەى تۆ ژيانىكى تازەم پێدەبەخشىت، تىن و تاوو ھىزىكى تازەم تى دەگەرپت.

دەيسا بەزەبى خۆتم بۆ بنويئە - بەگيانى تۆ جگە لە بەزەبى ھىچى ترم ناوى ! لىم مەگرە، لە پياويكى گۆساخى ناومىد، پياويك كە لە حالى خنكاندايەو دوا ھەول بۆ رزگارى خوى دەدا، توپە مەبە كە ئەم گۆساخىە لە رووى تۆدا دەكات. گ. ئا.

كاتى كە ميرزادە، لە خویندەنەوى نامەكە بوو، ئاگلايا بە زمانىكى زىر گوتى:

- ئەم پياوھ پىي وايە كە ئەم قسەيە "دەست لە ھەموو شتىك بشۆ" بە ھىچ جوړى لەسەر من ناكەوى، بەلام وەكو دەبينى ئەم نامەيە خوى لە خویدا جوړە جەختکردنەويەكى نووسراو. تۆ تەمەشا چەند ساويلكانو ناشيانە و بە پەلەپەل تاكىدى لەسەر ھەندى پەيقان كەردووھو خەتى بەژىردا ھىناون، بەو شىوھ زىرە نيازە پەنھانەكانى خوى دەربريوھ. ھەلبەتە زۆر چاك دەزانىت، ئەگەر بە خوايشتى خوى، بىئەوى چاوپروانى تاقە وشەيەكى من بوايە، يان بىئەوى باسى ئەو بابەتەى لەگەل مندا كەردباو، بىئەوى زەرپەيەك ئومىدى بە من بى، بە خوى دەستى لە ھەموو شتىك شوردا، دوور نەبوو ھاوسۆزىم دەگەل كەردبا، لەو بوو دۆستانە پشتيوانى لىبكەم، بە ھەرحال زۆر چاك ئەوھ دەزانىت! بەلام كەسيكى گلاوھ، روحي پاك نىيە. ئەوھ دەزانىت، بەلام زەمانەتى دەوى. ھىچ متمانەو باوھرىكى بەخوى نىيە، دەيەوى من ھانى بدەم، تا من بە سەد ھەزار رۆبل بگۆرپتەوھ.

سەبارەت بەو قسەيەش كە جارىك لە جاران من كەردووھو، لە نامەكەيدا باسى كەردووھو، خوى گوتەنى شەوى تارىكى ژيانى رونك كەردووھتەو، ئەمە درۆيەكى رووتەو دەست ھەلبەستى گۆساخانەى خۆيەتى. راستە من جارىك، تەنيا جارىك، لە بۆنەيەكدا، بەزەبىم پىيدا ھاتەوھو جوړە ھاوسۆزىيەكم دەگەلدا كەرد. تومەن ئەمەى بە جوړىكى دى لىكداوھتەو، چونكە بابايەكى بى چاوو رووھ، وای لىكداوھتەو كە ئەمە چراى كەسكو دەتوانىت ئومىدى لەسەر بينابكات. من يەكسەر لەوھ حالى بووم، يەكسەرى نيازەكەيم خویندەوھ. ئىدى لەو رۆژوھ تا ھەنووكە لە ھەولى ئەوھدايە بمخاتە داوھوھ. بەلام خەيالى خاوھ، ئىتر بەسە. ئەوھ نامەكەى، ھەلىگرە، كە لە مالى ئىمە چوونە دەرى، بىدەوھ دەستى، لە بىرت نەچى كە لە مالى ئىمە چوونە دەرى ئەوسا بىدەوھ.

- باشە چ وەلامىكى بدەمى؟

- ھىچ، ئەمە باشتىن وەلامە. يانى تۆ بە نيازى لە مالى واندا بژىت؟

ميرزادە گوتى:

- ئىقان فیدوروفیچ، بە خوى، پىشنىيازى كەرد كە بچمە ئەوى.

- كەواتە ئاگات لە خوینت، مەحالە لەسەر بردنەوى ئەم نامەيە لىت خوش بى! ئەمەت ھەر پى دەرىزى!

ئاڭلایا، تەوقەییەکی ساردی دەگەل میرزادەدا کردو و دەدرکەوت. سیمای گژرو مۆن بوو، تەنانت لە کاتی خوا حافیژیشدا، کاتی که بە ئاستەم سەری بو میرزادە دانەواندو دوعاخوازی لیکرد، بۆی پیکەنی.

میرزادە بەگانیاى گوت:

– دەققەییەك، با بوخچەكەم بیئم، ئەوسا دەپۆین.

گانیا، نیکەران و پەریشان ئەم پی و ئەو پی دەکرد. سیمای لە داخا رەش داگەرا بوو. ئەنجام بە دوو قۆلی لە مالهەكە و دەدرکەوتن و گەییەنە سەر شەقامەكە. میرزادە بوخچەكەى بەدەستەوه بوو.

گانیا، پەریشان و شپرزە، چیاوی ئەما بوو پەلاماری بدات، پرسى:

– دەى، کوا وەلام؟ چى پی گوتى؟ نامەكەمت دایە؟

میرزادە، بیئەوهی ورتەى لیوہ بیئت، نامەكەى دایە. گانیا لە جیى خۆى وشك بوو. هاواری کرد:

– ئەمە چیه؟ نامەكەى خۆمە؟ ئاھ... نامەكەى نەداوہتى! دەبوايە زوو ئەمەم زانیبا! دەك بەنەعلەتى خوا بی... ئیستا دەزانم، كە ئاڭلایا بۆچى ئەوئەندە ساردو سەر بوو، ئاڭگای لە هیچ نەبوو! تومەز نامەكەى نەداوہتى! باشە بۆچى نامەكەت نەداوہتى؟ .. نەعلەتى خوا لە...

– ببورە، من نامەكەم دایە. دواى ئەوہى تو نامەكەت دامى، ریکەوت وای هانى، یەكسەر نامەكەى بدەمى، ریک بەو شیوہیە دامى كە تو دەتویست. كە نامەكەم بۆ هیناویتەوه، مانای وانییە كە نەمداوہتى، ئاڭلایا خۆى دایمى كە بۆتى بیئمەوه.

– كەى، كەى پیتی دایەوه؟

– ئەو كاتەى كە لە نووسینی ناو ئەلبوو مەكەى بوومەوهو، داواى لیکردم كە لەگەلیا برۆم – بەخۆت گویت لیئەبوو! – كە گەییەنە ژووری ناخواردن، ئەم نامەییە دامى، داواى لیکردم بیخوینمەوهو پاشان بۆتى بیئمەوه.

گانیا، بەدەنگى بەرز، بە نیمچە هاوارەوه گوتى:

– بیخوینیتەوه؟ نامەكە بخوینیتەوه؟ جا خویندتەوه؟

گانیا، لە ناوہراستی شوستەكەدا، هایم و حەیران، بزمار ئاسا لە جیى خۆى چەقى، لەسەر سامیدا دەمى بستى داچەقى بوو....

میرزادە گوتى:

– بەلى، خویندمەوه.

– یانى خۆى دایتى كە بیخوینیتەوه؟ یانى خۆى خۆى؟

– بەلى، بەدەستی خۆى دایمى. باوہرپكە، ئەگەر بە خۆى زۆرى لیئەكردبام، هەرگیز نەمدەخویندەوه.

گانیا، بۆ ساتیک بیئەنگ بوو، هەولئى دەدا حەواسى خۆى جەم بکات و شتیک لەم مەتەلە حالى بیئت. لەناکاودا هاواری کرد:

- مه حاله ! داواي ليكرديت نامه كه بخوينتهوه! تو درو دهكهي! تو خوت، له خوتهوه، به بي پرس خويندووتهوه.

ميرزاده ، به هه مان نه رمي و نارامي به رسقي دايهوه:

- باوه پر بکه، دروت دهگهل ناکه م، زوريشم پيناخوشه، كه نه وهنده بهم ئيشه نيگه ران و نارپه هتي.

- ناخر هه ي به دبختي نه گريس، خو به لاي كه مه وه كاتي كه نامه كه ي پي داويته ته وه، شتيكي هه ر پي گوتوويت. جوابيكي پيدا نار دوويته وه، وايه ؟

- با، با!

- نه دي بو قسه ناکه ي ! دهمت كر ي دهوي !

گانيا، بو جاري دووهم، بهو حاله وه، له ناوه ندي شوسته كه دا وه ستاو پيي راستي به عارديدا ده كيشا.

ميرزاده گوتي:

- كه له خويندنه وه ي نامه كه بو مه وه، گوتي گوايه تو ده ته وي بيخه يته داوه وه و ده عو به لين يكي نه وتوي ليوه ربگريت، كه بتواني به بي ترس ده ست له هه موو شتيك بشوييت و هيچ زهره ريك نه كه يت، و نهو به سه د هه زار رو بل بگورپته وه. وتي نه گه ر خو به خو و به خوايشتي خوت نه وه ت كر دبا و داواي هيچ زه مانه تيكي پيشوه ختت له و نه كر دبا و ده ست له هه موو شتيك شور دبا، له گين بوو بتواني دوستايه تي وي به ده ست بي ني، له وه بوو پشتيواني ليكر دبا يت. پيموايه نه وه هه موو قسه كاني بوو. نا، شتيكي تريشي گوت. كاتي كه نامه كه ي دام ي، لي م پرس ي نه دي وه لامه كه ي، گوتي بي وه لام ي با شترين وه لامه. پيموايه شتيكي له و با به ته ي گوت: بمبووره نه گه ر ده قي قسه كاني ويم بير نه مابي، من نه وه ت بو ده گيرمه وه كه خو م تي گه ييوم.

گانيا، له راده به ده ر تو پر بوو، رقيكي وا دا يكر تبوو، خو ي پي جله و نه ده كرا، به ده م دانه چيري وه گوتي:

- ناوها... بوو به وه ي نامه كانه له په نجه ره وه تو پر بدات! ناوها... نهو نه هلي سه ودا نييه ! چا كه... زور چا كه... به لام من نه هلي سه ودام و ده شي كه م... كه سي نه مري ده يبينين! بزانه چوني نيشان ده دم ! من هيشتا هه موو شتيك نه گوتووه... به خو ي ده يبي ني !... خه به ري مني ده گاتي !....

ده م و چاوي گرژ ده بوو، په نكي سپي تر ده بوو، كه في ده پرژانده، كوله مستي ده گوشي، قامكي راده وه شانده و هرو گيقي ده كرد. به جووته، بهو حاله وه چهنده هه نكاويك رو ييشتن. گانيا، هيچ حيساب يكي بو ميرزاده نه ده كرد، ده تگوت به تاق ي ته نيا له ژوره كه ي خو يدايه و كه سي له لا نييه.

له ناكادا بيروكه يه كي به ميشكا هات و له ميرزاده ي پرس ي:

- باشه تو چون توانيت (له دلي خو يدا گوتي تو ي گيلو كه ي نه بله) چون توانيت، به م خيرا ييه، له زه رفي دوو سه عاتدا، متمانهي نهو به ده ست بي ني و بب ي به مه حره مي رازي ؟ ناخر چون ؟ به چ ريگه يه ك ؟

هەر له غیره ی کهم بوو، وا ئه ویشی هاته سهر، تیری غیره دای له جهرگی، نۆیه تی ئه و
 قهوانیه، به خو ی عه زابی کهم بوو، ئه وه شی هاته سهری. میرزاده به رسقی دایه وه:
 - ناتوانم، هۆی ئه مهت بۆ پوون بکه مه وه!
 گانیا، نیگایه کی نامهردانه ی شه پرانی کردو گو تی:
 - باشه که تو ی برد بۆ ژووری ناخواردن، ئه مه خو ی له خویدا نیشانه ی ئه وه نه بوو که متمانه ی
 پیته؟ ئه دی نه یگوت حه زده کات یادگارییه کت بداتی؟ وا نییه؟
 - منیش ههر وا تیگه بیستم!
 گانیا، زۆر شه پرزه بوو. له ناخه وه ده کولا، ههرچی ده کرد نهیده توانی حه واسی جه م بکات...
 به په ریشانی له سهری پۆیی:
 - به لام بۆچی؟ به راستی سهیره!... باشه له وی چیت کرد؟ چۆن توانیت، به و خیراییه متمانه ی
 ئه و به ده ست بی نی؟ گوی بگره... باشه ناتوانی چیتان وتوو، وه بیر خو تی بی نیته وه و ده کو
 خو ی به ریز، له سیری تا پیازی بگپریته وه؟ یانی شتیکتان نه گوت مایه ی سه رنج بی و، نیستا
 بیرت بیته وه؟
 میرزاده، وه لامی دایه وه:
 - با، ده توانم... هه وه لچار ههر که وه ژورکه وتم و ته عارفومان کرد، که وتینه باسی سويسرا.
 - سويسرا نا، سويسرام به قورپی گرت!...
 - پاشان، باسی سزای ئیعدامان کرد...
 - سزای ئیعدام؟
 - به لئی، هه روا به شیوه یه کی لامسه رلایی باسی ئیعدامان کرد. پاشان باسی ئه وه م بۆ کردن که
 چۆن سی دانه سالم له ویندهر به سه ر بردوو و ئه وسا باسی کیژه گوندییه کی داماوو بی نه وام بۆ
 کردن.
 گانیا، به و په ری بی تاقه تی گو تی:
 - واز له کیژه گوندی داماوو بی نه، سهری به قه بری بابی! ده ی ته وای بکه، چیتر؟
 گانیا، له نیگه رانیدا، خو ی پینه ده گیرا. میرزاده له سهری رۆیی:
 - ئه وسا، باسی ئه وه م بۆ کردن که ره ئی شنایده ر سه باره ت به ته بیعه تی من چی و چۆن بووه،
 چۆن هانی دام که...
 - واز له شنایده ر بی نه، ره ئی ئه وم بۆ چیه! ده ی چیتر؟
 - ئه وسا نازانم چۆن بوو که بابه تیکی دی هاته پیشه وه و باسی ده موچاوو خوینده وه ی
 ده موچاوم بۆ کردن... یانی حاله تی ده موچاو... به ده م قسانه وه گوتم جوانی ئاگلا یا ئیقانو قنا،
 ته قیریبه ن شان له شانی جوانی ناستاسیا فیلیپو قنا ده دات... ئیدی له و کاته دا، له ده ممم
 ده رچوو و، بی هیچ مه به ستیک، باسی وینه که یم کرد.
 - خو باسی ئه و شته ت بۆ نه کردن که له نووسینگه که گویت لی بوو، وا نیه؟ بۆت نه گپرانه وه؟
 هیوادارم نه ت گپرایته وه.

- دۇنيا، شتى وام نەكردووه. نەخىر بۇم نەگىرانهوه...
 - بەلام... سەيره... ناگلايا نامەكەى بە داىكى نىشان دا؟
 - دەتوانم سويىندت بۇ بخۇم كە نەخىر، پيشانى نەدا. من بۇ چاۋ تروكانىكىش بە جىم نەهيشتن،
 بۇيە ئەگەر بىويستايە نيشانىشى بدات، بۇي نەدەلوا.
 - بەلام رەنگە شتىك رووى دايىت و تۇ پىت نەزانى بىت...

ئەوسا گانيا، بە جارى دەهرى بوو، لە دىن دەرچوو و، ھاوارى كرد:

- ناخ لە دەست تۇي گىلى دومۇر! گىژە تەنانەت ناتوانى شتەكانىش بە وردى بگىرپتەوه!
 گانيا، كە جنىوى يەكەمى داۋ رووبەرووى هيچ كاردانەوئەيەك نەبوووه، وەكو چۇن ھەندى
 كەس لەو ھالەتەدا چەشە دەبن، ئەويش بەو ئاوايە چەشە بوو و شوولى لىھەلكىشا. بە رادەيەك
 تۇرە بوو بوو، لەگىن بوو بگاتە تف كردن. بەلام ھەمان تۇرەيى كويىرى كردبوو. دەنا دەبوايە لە
 زووهو سەرنجى ئەوئەى دابا، كە ئەم گىلەى ئەو گالتەى پىدەكات، ھەندىچار زۇر بە خىرايى لە
 شتان دەكات و، بە باشىش دەتوانى بگىرپتەوه. لە ناكاۋدا، بويەرىكى چاۋەروان نەكراۋ رووى
 دا.

مىرزادە لە ناكاۋدا گوتى:

- گاقرىلا ئارداليونوفىچ، ھەزەكەم ئەوئەت پى بلىم ئەگەرچى جاران، ئەوئەندە نەخۇش بووم كە
 بە گىل و ئەبلەيان دەزانىم، بەلام لە مېژە چاك بوومەتەوه، زۇرم پىناخۇشە خەلكىك رووبەروو پىم
 بلى گىل يان ئەبلە. راستە تۇ لە وەزەو ھالىكى نالەباردايت و رەنگە پىاۋ پاكانەيەكت بۇ بكات و
 چاۋپۇشيت لىبكات، بەلام تۇ لەوساۋە تا ئىستا دوو سى جارت جنىۋ دامى، كە ھەرگىز ئەمەت
 لى قەبوول ناكەم، بە تايىتەى كە هيچ ھۆيەك نىيە بۇ ئەمە. تۇ لە خوت و خۇرايى شەر بە من
 دەفرۇشيت. جا ئىمە ئەگەر لە ئىستاۋە ئاۋا بىن، باشتر وايە ھەر لىرەو، لەم سەر جادەيەو
 لىكىدى جيا بىنەو، تۇ دەستە راست بگرەو بپرو بۇ مالمەو مەنىش دەستە چەپ دەگرم و دەروم،
 بىست و پىنج رۇبلم پىيەو بۇ خۇم ئوتىلىك دەدۇزەمەو.

گانيا، كە سەراسىمە بوو بوو. لە شەرمەزارىدا سوور بوووهو باى دايەووه كەوتە نەرمكىشى،
 كەوتە داۋاي بوردن و لە جنىۋى ناشىرىنەو باى دايەووه بۇ رىزو حورمەت و بە گەرمى گوتى:
 - مىرزادە بمبوره، تۇ ئەو خوايە لىم بپوره... بەخۇت دەبىنى لە چ وەزەو ھالىكام، چۇن گىرۇدە
 بووم. تۇ ھىشتا ئاگات لە ھەموو مەسەلەكە نىيە، ھەموو شتىك نازانىت، ئەگەر زانىيات بىگومان،
 بەلاى كەمەو، تا رادەيەك دەتەبەخشىم، ھەرچەندە ئەم رەفتارەم ھى بەخشىن نىيە...

مىرزادە، بەلەز بەرسقى دايەووه:

- پىۋىست بەو ھەموو عوزرخوازييە ناكات. من تىت دەگەم، دەزانم ئەم رەفتارە نالەبارەت،
 زادەى وەزەو ھالە ناھەموارەكەتە. دەى گوى مەدەيە، با پىروئەو بۇ مالى ئىو، من لەلاى
 خۇمەو ھىچم لە دلا نەما.

گانيا، بە دەم رىو، بە بوغزو كىنەو دەپروانىيە مىرزادەو لە دلى خۇيدا دەيگوت: "نا،
 مەھالە بىلم، بەو جۇرە بەبى ئارەق دەرېچىت. ئەم فىلبازە، ئەم فرىبۇكە، ھەرچى رازو نەپنىم

ههیه، لیبی دهرهینام، ئیستاش ئهوه تا ده مامکه که ی لی فیری داوه... نا، ئه م ماسته موویه کی تیادیه. به لام پهله مه که. هه موو شتیك دهرده که ویت، هه موو شته کان ئاوه پوی خو وهرده گرن، هه موو شتیك، ئه مشه و هه موو شتیك یه ک لایی ده بیته وه!".
به دم ئه و قسانه وه گه یی بوونه بهر دهرگا.

فهللی هه شته م

خانوه که ی مالی گانیا له قاتی دووه مدایه، به قالدرمه یه کی پاک و خاوینی به رین و پوناک بوی سهرده که ویت، بریتیه له شهش ژور، به پانتایی جیاوان. ئه گهرچی ئه م خانوه، خانویه کی ئاسایی بو، به لام کرییه که ی له توانای فه رمانبه ریکی بچووکدا نه بوو که ئه رکی به خودانکردنی خیزانی به سهره وه بی، با مووچه ی سالانه ی بگاته دوو هه زار رۆبلیکش. به لام ئه م خانوه وا دروست کرابوو که ده شیا وه کو پانسیون به کری بدری و سوودیکی لی ببینری. هه مووی دوو مانگیك بو، هه رچنده گانیا پیی ناخوش بو، له لایه ن نینا نالکساندروفنای دایکی و قارقارای خو شکییه وه وه کو پانسیون به کری درابوو، چونکه ئه و دوو نافره ته سوور بوون له سهر ئه وه ی ئه وانیش کاریك بکه ن و ده سکه وتیکیان هه بی و سووکه به شداریه که له دهرامه تی خانه واده که یاندا بکه ن. گانیا، که به ته مای ئاینده یه کی پرشنگذار بو، ئه مه ی زۆر له بهر گران بو، هی نانی کریچی، به جو ره سوو کایه تیه که ده زانی، بویه له وه تایی هاتبوونه ئه م خانوه، شه رمی ده کرد له کو پو کو مه لاند ا دهر بکه ویت و ئه مه زامیکی قوولی کرد بووه دل و دهر وونی. بویه، ماوه یه که بو، به بچوو کترین شت نه که هه ر تو ره، به لکو دهری ده بوو، له دین دهرچوو، جا که ته حه موولی ئه و وه زعه ی ده کرد، به و ئومیده بوو که لی پرا بوو له کورت ترین ماوه دا تی کپرای ئه و وه زعه بگو رییت. به لام هه ر ئه و گو پانه ی که ئه و به ته مای بوو، و ئه و ریگه یه ی ئه و به و نیازه کرتبوویه بهر، ئه وه نده قورس و دژوار بوو که نه که باری سهر شانی سووک نه ده کرد، نه که کیشه و گرفته کانی که م نه کرده وه، به لکو زۆر له جار ان دژوار ترو زۆر ترو به نازار تری کرد.

دالانیکی سهر انسه ری، خانوه که ی کرد بوو به دوو به شه وه. به شی یه که م بریتی بوو له سی ژور که ته نیا به کری چییانی سفار شتی به کری دهران. هه ر به و ده سته داو، له کو تایی دالانه که داو، له نزیک ی موبه قه که دا، ژووریکی چکوله، چکوله تر له هه موو ژووره کانی دیکه، هه بوو. ته خته خه ویکی گه وری تیا بوو، سهر گه قاری مال، واته جه نه رالی خانه نشین ئیقولگین، له و ژووره دا ده ژیا و ده خه وت. ئه م پیاوه یان ناچار ده کرد، به موبه قه که داو له قالدرمه ی خزمه کاره کانه وه هاتو چۆ بکات. (کولیا)*ش، برا چکوله که ی گا قریلا ئار دالیونوفیچ، هه ر له و ژووره چکوله یه دا، ده ژیا، نیکولای (کولیا) قوتابی ناوه ندی بوو، ته مه نی سیازده سالان بوو،

ئیدی ناچار بوو لهم ژوره تهنگه دا دهرسه کانی دهوربکاته وه، بخه ویت، که تیکی شهق و شپری، کورتی، باریکی هه بوو، نوینه کانی کۆن و شپ بوون. بهو حاله شهوه ده بوايه ناگای له بابی بیت و سه ره پهرشتی بکات، چونکه جه نه رال رۆژ به رۆژ زیاتر پیویستی به یارمه تی نهو ده بوو.

ژوری ناوه راستیان دا به میرزاده، ژوره که ی لای راستی نهم ژوره، فردیش چینکۆی تیا بوو، ژوری سییه م، واته نه وه ی لای چه پی ژوره که ی میرزاده هیشتا چۆل بوو. به لام گانیا، له پیشتا میرزاده ی برد، بو نهو به شه ی خانووه که، که مالی خو یانی تیا بوو. نه م به شه بریتی بوو له ژوری میوان و پیشوازی که له کاتی پیویستدا، ده کرا به ژوری ناخواردنیش، ژوری دانیشتن که له راستیا ته نیا به رۆژه وه ژوری دانیشتن بوو، دنا هه ر که شه و داده هات ئیدی ده بوو به ژوری کارو نووستنی گانیا، ژوری سییه میش، ژوریکی بچکۆله بوو، هه میشه داخرا بوو، نه مه ژوری نینا نالکساندروفتنا و قارقارا ناردا لیوفتنا بوو. به کورتیه که ی هه موو شتیک له م خانووه دا تیک ترنجا بوو، یه جگار تهنگه به رو ناخۆش بوو. گانیا، له چه ژمه تاندا هه ر دانی ده کړۆشت. هه رچه ند، هه ولی دها مدارای دایکی بکات و ریژی بگریت، به لام هه ر که سییک دیتبای، یه کسه ر هه ستی ده کرد که نهو سه رگه قارو فه رمانه وه ای خانه واده که یه.

نینا نالکساندروفتنا به ته نیا له ژوری میوان (هۆله که) نه بوو، به لکو قارقارا ناردا لیونوفتنا شی له گه لدا بوو. هه ردو وکیان به دهم چینکار ییه وه خه ریکی گف توگۆ بوون ده گه ل ئیقان پتروفیچ پتیتسندا که میوانیان بوو. نینا نالکساندروفتنا که نزیکه ی په نجا سالیک ده بوو، ژنیکی دهموچا و لاوازی گۆنا قوپا و بوو، ژیر چاوانی به ناسته میک شین ده چووه وه. نه خۆش و له ش به بار ده هاته به رچا و. به لام سیمو نیگای جوان و دلگیر بوو. پیا و له یه که م قسه یدا بو ی دهر ده که وت که ژنیکی به ته بیعه ت و جدی، سه لارو به ویقار، سه ر راست و سه نگی نه. راسته به رواله ت و به سیما خه مین و خه مبار بوو، به لام به دل ناوه دان و وره به رز بوو، جل و به رگه که ی یه جگار خاک یانه و ساده بوو، مه یله و ره ش و پتر له جل و به رگی ژنانی پیرتر ده چوو. به لام هه لس و که وت و ره فتاری، دهم و دوو و گف تولفتی، هه ر هه مووی نه وه ی ده نواند که له ژینگه و کۆمه لگه یه کی بالاترو باشترا ژیا وه په روه رده بووه.

به لام قارقارا ناردا لیونوفتنا، کچیک بوو له ته مه نی بیست و سی سالیدا، ده سته بالا، باریکه له، نه ندام وردیله. هه رچه ند دهموچاوی جوان نه بوو، به لام نه یینییه کی تیا بوو، به بی جوانی، رای ده کی شایت. زۆر له دایکی ده چوو، جل و به رگیکی ساکاری، ته قریبه ن وه کو جل و به رگه که ی دایکی، له به را بوو، جله کانی زۆر لیده هات. چاوه که ژاله کانی، هه ندی جار زۆر گه ش و زیت بوو، به لام به زۆری مه ند و قول و خه یالوی بوون، به تاییه تی له و دواییانه دا. که سه یرت کر دبا، یه کسه ر بو ت دهر ده که وت که مرۆقیکی مه ندو سه رقا یم و به وره یه. ته نانه ت به دهموچاویا، له دایکی شی مه ندترو به شه خسیه ت تر دیار بوو. قار قارا، خو و ته بیعه تیکی ناگرینی هه بوو، هه لچوونه که ی له وه دا نه بوو، ته نانه ت برا که یه شی هه ندی جار لیی ده ترسا. نهو میوانه ش که قسه یان ده گه لا ده کرد، له هه لچوونه کانی وی ده ترسا. میوانه که یان (پتیتسن)، پیاویکی هیشتا گه نج بوو، له ته مه نی سی سالیدا بوو، جلیکی ساکار، به لام جوانی له به ر بوو. ره فتاری نه رم و

نيان بو، به لآم بړيک دستکردبوو. پدینه کورته سووره کهی نه وهی نیشان ددا که نه فرمانبهری حکومتیه و نه قناعه تی به وه زیفه ی فرمی هیه. قسه کردنی زیره کانه و مایه ی سهرنج بوو، به لآم زوربه ی کات بیدهنگ بوو. به شیوه یه کی گشتی خوشه ویست بوو، ده چووه دلوه، به زهقی دیار بوو که دلبه سته ی قار قارا ناردا لیونوفنا بوو، و هه ولی نه ددا له دلبه سته ییه بشاریته وه. قار قاراش دؤستانه پرفتاری ده گهل ده کرد، به لآم ویرای نه وهش خوی له وه لآمی هندی پرسیری وی ده بواردو ته نانه ت به ساردیش به رسقی ده دایه وه. ویرای نه وهش پتیتسن هه ر کولی نه ددا. نینا نالکسندروفنا، زوری پروده دایه و ده گه لیا میهره بان بوو، بگره له و دوا ییانه دا وای لیها تیوو گریی دلی خوی بو ده کرده وه. له لایه کی تریشه وه و با بوو که پتیتسن له ریگه ی سووتخورییه وه، پاره یه کی باش و مسوگر به دست دینی. نه م پیاره له دؤسته نزیکه کانی گانیا بوو.

گانیا، به پهله پهل میرزاده ی پی ناساندن، زور به توربه یی سلوی له دایکی کرد، سلوی له خوشکه کهی هه ر نه کرد، نه وسا خیرا پتیتسنی ده گهل خویدا برده ده ری. نینا نالکساندروفنا، خیر هاتنی میرزاده ی کرد، نه و جا به کولیای، که هاتبووه بهر ده رگا که، گوت، میرزاده به ریته بو ژووری ناوه راست. کولیا، کورپکی پرو خوش و ساده و متمانه به خو بوو.

کولیا، که میرزاده ی بو ژوره که برد، پرسی:

— نه دی کوا شتومه که کانت؟

— هه ر بوخچه یه کم هیه، نه ویشم له هؤله که دانا.

— نیستا خوم بو تی دینم. نیمه ته نیا ناشپه زه که و ماتریونای کاره کهرمان به ده سته وه یه، خرمه تکاری دیمان نین، بویه ده بی منیش یارمه تیان بدم. قاریا (سوکه له ناوی قارقارایه) مال به ریوه ده بات و هه میسه سه رقاله. گانیا، گوتی: تو نه مروکه له سویسراوه هاتوویت، وایه؟

— به لی، دروسته.

— باشه سویسرا خوشه؟

— زور.

— کویستانه؟

— به لی، شاخی زوره.

— زورباشه، ده چم بوخچه که ت بو دینم.

له م کاته دا قارقارا، خوی به ژورا کردو گوتی:

— ماتریونا، نوینه کانت بو دینی و ته خته خه وه که ت بو چاک ده کات. جانتات پییه؟

— نه خیر، ته نیا پریاسکه یه کم پییه. براکت چووه بیهینی، له هؤله که دامناوه.

کولیا، له م کاته دا، هاته وهو گوتی:

— هه ر نه م بوخچه بچوکه ی لیبوو، نه دی شته کانی دیکه ت له کوی داناوه؟

میرزاده، که بوخچه که ی له ده سته و هه رده گرت، به رسقی دایه وه:

- هەر ئەمەیه، هیچی ترم نییه.
- ئاوها... ترسام، فردیش چینکو، بردییتی.
- قارقارا، به تورپیی گوتی:
- قسهی بی مانا مهکه!
- قارقارا، زمانی زیر بوو، تهنانهت میرزادهشی به زمانیکی زیر دواند. برایهکهی پیی گوت:
- قاریا گیان! ده توانی به زمانیکی نه رمتر قسم دهگه ل بکهیت. خو من پتیتسن نیم.
- کولیا، ههقه بهر شه لاقیشت بدهم، چونکه زور که ودهنی.
- ئهوجا رووی کرده میرزاده و گوتی:
- هه رچییهکت پیویست بوو به ماتریونا بلی. ئیمه سهعات چوارو نیو، شیو ده خوین، ئیدی توش سه رپشکی که بیی دهگه ل ئیمه دا نان بخویت، یان بوت بیین بو ژوره کهی خوت.
- ئهوسا رووی کرده گانیا و گوتی:
- دهی گانیا وهره دهی، میرزاده ناره حهت مهکه!
- بهلی، ئه مره فه رمووی!
- لهو ده مه دا که دهرده چوون، لووتیان تهقی به لووتی گانیا وه.
- گانیا، له کولیا ی پرسی:
- باوکه له ماله وهیه؟
- که کولیا وه لامی دایه وه باوکه له ماله وهیه، چه ند وشه یه کی به گو ییدا چپاند. کولیا سه ری ره زانه دی بو له قاندو وده رکه وت و دوا ی قارقارا که وت.
- میرزاده، ده مه وی دوو قسه ی ترت ده گه ل بکه م... له بهر جه نجال ی بیرم چوو بوو! تکایه کی دوستانه م لیّت هیه، مه ردی چا بهو ئه م چاکه یه م ده گه ل بکه: تکایه ئه گه ر زه حمهت نیه، لیّره باسی ئه و شته مه که که له بهینی من و ناگلایادا رووی دا و له ویش باسی ئه و شتانه مه که که لیّره ده بیینی. چونکه وه زع و رهوشی ئیّره ش هه مووی هه ر جوان و باش نییه، هه رچه نده زو ریش به لامه وه گرینگ نییه... به هه ر حال، هه ولّیده به لای که مه وه ئه مرۆکه، هه ر ئه مرۆ زمانی خوت بگره.
- میرزاده، له م گله ییانه ی گانیا په ست بوو، گوتی:
- دلّنیات ده که م و باوه رپکه زور له وه که متر قسم کردوه که تو ته سه وری ده کهیت.
- به زهقی دیار بوو که په یوهندی نیوان ئه م دووه خراپ و خراپتر ده بوو.
- گانیا گوتی:
- به هه ر حال، ئه مرۆکه به سایه ی تووه تووشی دهرده سه رییه کی زور بووم. به کورته یه کهی ئه و تکایه م لیّت هیه.
- میرزاده گوتی:
- گا قریلا ئاردا لیونوفیچ، هه زده که م ئه وه بزانیته که من ئه وساکه و له وینده ر هیچ مه وعیدی کم ده گه ل تو داو ده گه ل که سی تر دا نه بوو، هیچ قه ول و به لینیکیشم به تو نه دا بوو، توش هیچ

داوايهكت له من نهكردبوو، ئیدی بوچی نهدهبوو باسی وینهکه بکهه؟ تو به منت نهگوتبوو باسی نهکهه.

گانیا، له کاتیکا به پهستی دهپروانیه دوروبهری گوتی:

- ئوف. که ژووریکه ناخوشه! چهند تاریکه! خو پهنجرهکشی بهسهه ره شهکهدا دهروانی! نه وهخته بهختت خهوت که رپت کهوته نه شوینه. به هرحال، نه مه په یوهندی به منهوه نییه، نه له دورو نه له نزیکه په یوهندی به منهوه نییه. من ههقم بهسهه نه کری و کریدارییه وه نییه. نه مه ئیشی من نییه!

لهم کاته دا پتیتسن سهریکی کیشایه ژوروه وه گانیا ی گازکرد. گانیا، بهلهز میرزاده ی به جیهیشتت و وهدرکهوت، هه رچهنده دیار بوو هیشتا ژور شتی دیکه ی پی ما بوو بیلی، به لام نه یدهزانی چوون له کویوه دهست پیبکات، شپرزو په شیو بوو، ته نانهت که زه می ژوروه کشی دهکرد، زیاتر بو شارده وهی نیگه رانی و په شیوییه که ی خو ی بوو.

میرزاده، هیشتا به ته واوه تی له دهست و چاو شووردن نه بوو بووه وه، که جاریکی دی درزیک کهوته ده رگای ژوروه که ی و ده موچاویکی تازه ی لی پیدا بوو. کابرایه که بوو، نزیکه ی سی سالان، بالابه رز، چوارشانه، سه رزلیکی قژ لوولی، قژ سوور، سووره یه کی ده موچا و گوشتن بوو، لیوی نه ستور، که پیوی پان و فس، چاوه کانی چکوله و به قولاً چوو، له تو وایه به رده وام و به شیویه کی کومیدی ده تروکین. به شیویه کی گشتی جوړه لاساری و گو ساخیه کی پیوه دیار بوو. جل و به رگه که ی شرو شه پرئو دیار بوو.

هه وه لچار، ده رگا که ی بایی نه وه نده کرده وه، که سه ری هی نایه ژوروی. نه م سه ره بو ماوه ی چه ند ساتیک چاوی به ژوروه که دا گیز دا، نه و جا ده رگا که به ره به ره و به نه سپایی کرایه وه. هه موو قه دو قه لافاتی کابرا له ناستانه ی ده رگا که وه ده رکهوت، به لام و پرای نه وه ش یارو نه چوو نه ناو ژوروه که، به لکو چاوه کانی چکوله کرده وه و کهوته نوړینی میرزاده. نه نجام ده رگا که ی له دوا ی خو یه وه داخست، نزیکه بووه وه، کورسییه کی هه لگرت و له سه ری دانیشت، دهستی میرزاده ی توندگرت و له سه ر که ته که داینا، له کاتیکا به سه رسامی چاوی بری بووه چاره ی میرزاده، خو ی پی ناساند:

- من فردیش چینکوم...

میرزاده، که چیوا ی نه ما بوو له قاقای پیکه نین بدات، گوتی:

- باشه، مه بهستت؟

فردیش چینکو، که حوّل حوّل و بی هیچ مه بهستت و نامانجیک ته مه شای ده کرد، له سه ری

رویی:

- یه کیکم له کریچیانی ئیره.

- ده ته وی ته عاروف بکهین، یه کتر بناسین؟

- یانی!...

به دهم ئەو وه لآمه وه، قامكى له قزى خۆى ناو چاوى پرييه سووچه كهى ئەوبه رى ژوره كه،
ئاهيكي هه لكيشاو ئەوجا ئاوپى لاي ميرزادهى دايه وهو له ناكوا لىي پرسى:

- هيج پارو پوليكه هيه ؟

- كه ميك

- يانى چەند ؟

- بيست و پينج رۆبل .

- كوا نيشانمى بده .

ميرزاده، ئەسكه ناسيكي بيست و پينج رۆبلى له بهركى ئيله كه كهى دهرهيناو دايه دست
فرديش چينكو. ئەويش كرديه وه، ته مه شايه كى وردى كرد، ئەم ديوو و ئەو ديوى كرد، دايه بهر
روناكييه كه و له فكران راجوو، ئەوجا گوتى:

- سهيره! بۆچى رهنگى وا تۆخ دهبيت ؟ ئەم بيست و پينج رۆبليانه، هه نديكيان رهنگيان زۆر
تۆخ دهبيت، كه چى هه نديكى ترين، به ته وا وه تى رهنگيان دهگۆرپت. فەرموو بيگره.

ميرزاده، ئەسكه ناسه كهى وه رگرت ه وه. فرديش چينكو له سه ر كورسيه كهى هه ستاو به
ميرزادهى گوت:

- من بۆيه هاتم تا يه كه م ئاگادارت بكه مه وه كه نه خه له تاي قه رزم بده يتى، چونكه گومانى تيا
نييه كه داواى قه رزت ليده كه م، جا نه كهى دلت نه رم بى و قه رزم بده يتى...

- به لى، باشه.

- به ته ماى به كرى لي ره دانيشيت ؟

- به لى، به نيازم.

- به لآم من كرى نادم. سوپاس. ژوره كه م به ته نيشت ژوره كهى تۆويه، يه كه م ژوروى سه متى
راستى ژوره كهى تۆيه. ديتوته ؟ هه ولبده زوو زوو سه ردانم نه كه يت. به لآم دلنيا به كه من ديمه
ديده نيت، ناره حه ت نه بيت. باشه جه نه رالت ديتوه ؟

- نا.

- گويت له دهنگى بووه ؟

- هيشتا، نه !

- خه مت نه بى، كه سى نه مرى هه م ده يينى و هه م گوشت لىي ده بيت. شووم و به دفه ريكى
ئه وتۆيه، ته نانه ت چاوى له وه يه لاتيكي وه كو من قه رزى بداتى. ئەوا پيم وتى ها، داوى نه لىي.
"ئاگادارييه كه بۆ خوينه را!"... خودا حافيز. وه ره پياو ناوى فرديش چينكو بى وبتوانى بژى،

ده توانى بژى ؟ ها ؟

- بۆ نا ؟

- خوا حافيز.

فرديش چينكو، به ره و ده رگا كه رۆيى. پاشان ميرزاده، بۆى ده ركه وت كه ئەم به ريزه، به
شوخی و نوكته بازى و بى موبالاتى و خه مسارد يه كانى خۆى، خه لكى ناره حه ت ده كرد، به لآم له م

دوره‌دا زۆر سهرکه‌وتوو نه‌بوو، هه‌ندى‌جار خه‌لکانىک زۆر لى‌ى بى‌زار ده‌بوون و به‌گژيا ده‌چوونه‌وه، ته‌رىقيان ده‌کرده‌وه، راسته‌ له‌ دل‌ه‌وه به‌وه نا‌ر‌ه‌حه‌ت ده‌بوو، به‌لام نه‌و خووه‌ى ته‌رک نه‌ده‌کرد.

فرديش چينکو، له‌ ئاستانه‌ى ده‌رگا‌که‌دا، که‌ خه‌رىک بوو ده‌رده‌چوو تووشى بوو به‌تووشى ميوانىکى تازه‌وه، خو‌ى له‌ ري‌گای لادا تا ر‌ه‌ت بى‌. ميرزاده، نه‌م ميوانه‌ تازه‌يه‌ى نه‌ده‌ناسى.

فرديش چينکو روو له‌ ميرزاده به‌ گو‌شه‌ى چاو نا‌ماژه‌ى بو‌ ميوانه‌ تازه‌که‌ کرد، ميوانه‌که‌ رى‌ى بو‌ فرديش چينکو کرده‌وه، فرديش چينکو، به‌ حورمه‌ت و متمانه‌وه وه‌ده‌رکه‌وت.

نه‌م ميوانه‌ تازه‌يه‌، پياويک بوو بالا به‌رز، ته‌مه‌نى نزيکه‌ى په‌نجاو پىنج سال يان زياتر ده‌بوو، که‌مىک قه‌له‌و و به‌ خو‌وه بوو. سووره‌يه‌کى ده‌موچاو قه‌له‌وى، ده‌موچاو پان بوو، ريش و سمىليکى بو‌زى چ‌رو پ‌رى هه‌بوو، چاوانى درشت و که‌مىک زه‌ق بوون. نه‌گه‌ر جل و به‌رگه‌که‌ى ش‌رو شه‌پ‌ري‌وو چ‌ل‌کن نه‌بوایه‌، سام و هه‌يه‌يه‌تيکى ته‌واوى ده‌بوو. چا‌که‌تيکى تالکيشى کو‌نى له‌به‌ردا بوو که‌ ئانىشه‌که‌کانى ته‌واو سوا بوون، کراسه‌که‌شى چ‌ل‌کن و پ‌ر په‌له‌ بوو، به‌ خو‌يشى، به‌ ئاسته‌مىک بو‌نى قو‌دگای لیده‌هات، له‌ نزيکه‌وه به‌ ته‌واوه‌تى هه‌ستى پىده‌کرا. وى‌پ‌راى نه‌وه‌ش، ر‌ه‌فتارو نه‌تواری ده‌چووه دل‌ه‌وه. ديار بوو، به‌ ئانقه‌ست و به‌ مه‌به‌ست هه‌ولى د‌دا به‌ ويقارو سه‌نگىنى سه‌رنجى خه‌لکى بو‌ خو‌ى راکيشي‌ت.

نه‌و به‌ريزه، به‌کاوه‌خو له‌ ميرزاده نزيک بووه‌وه. به‌ بى‌ده‌نگى و به‌ ده‌م بزه‌يه‌کى دل‌گيره‌وه، ده‌ستى گرت و له‌ نيو ده‌ستى خو‌يدا رايگرت، موده‌تيک له‌ سه‌روسيمای راما، وه‌ک بل‌يى سى و دووى نه‌وه بکات که‌ نه‌م سيمايه‌ى ديتوووه ده‌يناسي‌ت.

نه‌وسا به‌وپه‌رى هىمنى و له‌ بن لى‌وانه‌وه گو‌تى:

— به‌لى، خو‌يه‌تى، کو‌پيه‌کى ته‌واوى نه‌وه، هه‌ر ده‌ل‌يى نه‌وهو زندوو بووه‌ته‌وه. هه‌رکه‌ گويم له‌ شو‌ر‌ه‌ت و ناوى نازيزى نه‌م مال‌باته‌ بوو، هه‌موو رابردووم له‌ وىژدانا زندوو بووه‌وه... تو ميرزاده ميشکينى؟

— به‌لى.

— من جه‌نه‌رال ئيفولگين، خانه‌نشينى نه‌گبه‌تم. ده‌کرىت ناوى خو‌ت و بابتم پى بل‌يى؟

— لى‌ون نىکولايوفىچ.

— به‌لى، به‌لى، خو‌يه‌تى، دروسته ! تو کو‌پى دو‌سته‌که‌ى منى، کو‌پى هاو‌پى و هاووازى مندالىم، (نىکولاي پتروفىچ)!

— ناوى بابم نىکولاي لقوقىچ بوو.

— لقوقىچ، به‌لى لقوقىچ...

جه‌نه‌رال، به‌و جو‌ره‌و، به‌کاوه‌خو، به‌وپه‌رى متمانه‌وه، وه‌کو بل‌يى هه‌رگىز ناوى بابى وى فه‌رامو‌ش نه‌کردبوو، به‌لکو ته‌نيا هه‌له‌ى زمان بوو، ناوه‌که‌ى راست کرده‌وه: "به‌لى لقوقىچ".

دانىشت، ده‌ستى ميرزاده‌ى گرت و له‌ نزيکى خو‌يه‌وه داينا.

— زورجار له‌باوه‌شم ده‌گرتيت!

ميرزاده گو‌تى:

- بهراست ؟ ئەوه بیست ساڵه باجم مردوه .

- بهلئى، بیست ساڵه، بیست سال و سئ مانگه. له يهك قوتابخانه بووين. پاشان من چوومه سلكى سوپايى...

- بهلئى، بابیشم له سوپادا بوو، له لیوای قاسیلکوفسكى*دا، ملازمى دووهم بوو.

- نا، له لیوای بیلامیرسكى بوو. پیش مردنى به ماوهیهكى كهه بۆ لیوای بیلامیرسكى نهقل بوو. كه مرد من به دیارییهوه بووم، گهردم نازا كرد، دوغای خیرم بۆ كرد. دایكى بهریت... جهنهرا، لیرده، بۆ ساتیک وهستا، وهك بلیی یادگارییهكى خهمناك زمانى بهست. میرزاده گوتى:

- شهش مانگ دواى باجم، ئەویش مرد، باپهړپوو و مرد.

- نا، به باپهړ نه مرد. راستى له منى پیره میرد بزانه. من لهویندهر بووم، له رپوره سمى كفن و دفنهكهیدا ناماده بووم. مردنهكهى بههوى باپهړهوه نه بوو، بهلكو سوئى میردهكهى بوو، له سوئى میردهكهیدا مرد. بهلئى، ئەویشم له بیره، ئیى گهنجیهتى، یادت بهخیر! من و بابت، وپراى ئەوهى هاوړپى مندالى بووين، ناماده بووين، لهسهر ئەو، لهسهر دایكت یهكدى بكوژین. میرزاده، به نه باوهړى گوئى له جهنهرا، دهگرت.

- من شیت و شهیدای دایكت بووم، له كاتیكا كه دهزگیرانى برادهرهكهى خۆم بوو. كاتى بابت بهمى زانى، كهلهیى بوو، بهیانیهكه سهعات كهوت ههلى كوتایه سهرم، بیدارى كردمهوه، به نیگهرانى و سهرسامى خۆم گوړى، كړوكپ، كهسمان ورته مان لیوه نههات!... له فیکهى خۆم حالى بووم. بابت دوو دهمانچهى له باخهلى دههینا. دوئيله، له ماوهى دوو بستهوه، بى هیچ شایه دیک. شایه دى بۆچیه، مادامیکى هه ره مووی پینچ دهقیقهى دییه و یهكدى رهوانهى ئەو دنیا دهكهین. دهمانچه كانمان سوار كرد، دهسته سپرێكمان له عاردى و له بهینى ههردوو كماندا راخست، یانى بهینمان ته نیا دهسته سپرێك بوو، ههردوو كمان نیشانه مان له دلئى یهكدى گرتوه، چاومان برپیه دوو چاوى یهكدى، له ناكاو پوندك به چاوى ههردوو كماندا هاته خواری، دهستمان سست بوون و هاتنه خوارهوه، له هه مان كاتدا روندك به چاوى ههردوو كماندا هاته خواری، دواى توژیک ههردوو كمان باوه شمان به یهكدا كرد. ئیدی دوئیل گوړا. بوو به جوامیری و ئەمهكدرای... میرزاده (میرزاده لیرده دهكاته بابى میرزاده میشکین. ح.ك.ع) دهیگوت: "برۆ موبارهكى تۆ بى" و من دهمگوت: "نه خیر، هی تویه و موبارهكى تۆ بى". به ههرا، به تهماى له لای ئیمه ئاكنجى بیت، وا نیه؟

میرزاده، له بن لیوانهوه و بهلهز گوتى:

- بهلئى، رهنگه بۆ ماوهیهك...

كولیا، كه له و كاته دا هاتبووه بهر دهركا، له دهركاوه بانگى كرد:

- میرزاده، دایكم دهیهوى بت بینى.

میرزاده، ههستا، بهلام جهنهرا، دهستى خسته سهرشانى و لهسهر تهختهكه داینایهوه و

دۆستانه گوتى:

- من به حوکمی ئه وهی که دۆستی گیانی به گیانی بابتان بووم چه زنده کهم له هه ندی شت ناگادار بی. وهکو ده بیینی من به هوی زروفیکی ناله باره وه تووشی کاره ساتیکی گه وره بووم، هه ر باش بوو حوکم نه درام و تووشی دادگا و دادگایی نه بووم، نینا ئالکساندروفنا ژنیکی زۆر چاک و ده گمه نه. قارقارا ئاردا لیونوفنای کچم، کچیکی بی وینه یه! وه زعو حالی ناله بار ناچاری کردوین کریچی پابگرینن، پانسیوندار ی بکهین، ئه مه بو من که قه رار بوو بېم به ستاندار (پاریژگار)، سووکایه تیه کی، نازانم چی ناو بنه م، زۆر ناخۆشه، زۆرم له گیان ناخۆشه، به هه ر حال به هاتنی توو خۆشحالین... به لام له مالی ئیمه دا، کاره ساتیک به ریوه یه!

میرزاده، هایم و چهیران ته مه شای ده کرد.

جه نه رال، له سه ری پوی:

- قه راره، لیڤه دا، له مالی ئیمه دا، زه ماوه ندیکی سه یرو سه مه ره ئه نجام بدریت... زه ماوه ندیک له نیوان ئافره تیکی ناو زپاوی گومان لیکراو کورپیکی گه نچ دا، که ده شییت ببی به یه کیک له پیما و ماقولانی ده رباری ئیمپراتوریه ت. قه راره ئه و ئافره ت بیته ئیره، بیته ناو مال و منداله که ی من، ده گه ل کیژو ژنه که مدا له یه ک مالا بزئی. به لام تا هه ناسه م له به ر بی، نایه لم دوو پیی به م ماله دا بییت! له به ر ده رگا که دا راده کشیم، مه گه ر به سه ر جه نازه که مدا ره ت بییت. ئیستا قسه ده گه ل گانیادا ناکه م، خۆمی لیڤه دزمه وه، نامه وی بییدینم. من به ئانقه ست ئه مه بو توو ده گپرمه وه. چونکه به ته مای لیڤه بزیت، بیگومان به چاوی خۆت هه موو شتیکی ده بیینی... له به ر ئه وه ی کورپی یه کیک له دۆسته دیڤینه کانی، هه قی خۆمه ئومیدم...

نینا ئالکساندروفنا، که ئه مجاره یان به خۆی هاتبووه به ر ده رگا، گوئی:

- میرزاده، بیزه حمه ت، له هۆله که چاوه پروانتم.

جه نه رال هه لیڤه یه:

- نینا گیان، ده زانی من ئه م میرزاده یه م به مندالی له باوه ش کردوه!

نینا ئالکساندروفنا، نیگایه کی گله یی ئامیزی جه نه رالی کردو ئه و جا ته مه شایه کی پرسیار ئامیزی میرزاده ی کردو بیته وه ی هیچ بلیت پوی. میرزاده دووی که وت. هه رکه گه بیینه هۆله که و دانیشتن و نینا ئالکساندروفنا، به په له شتیکی به گوئی میرزاده دا چپاندو نه چپاند، جه نه رال، له ناکاوا خۆی گه یانده هۆله که. نینا ئالکساندروفنا به په له بیڤه نگ بوو و به تورپیه یه کی ئاشکراوه خۆی به چنیکاریه که یه وه مژول کرد. پیڤه چوو جه نه رال هه سستی به په سستی و تورپیه یه که ی ئه و کردبی، به لام نه ی برده سه ر خۆی و به رده وام بوو له سه ر ده ربیرینی خۆشی خۆی، رووی کرده نینا ئالکساندروفنا و گوئی:

- کورپی براده ره که مه! ریکه وتیکی سه یره! به خه ویش به ته مای شتی وا نه بووم. باشه گیانه که م توو (نیکولا لقوقیچ) ی ره حمه تیت به بیر نایه ت؟ خو جاریک له شاری (تفیر)* دا دیتت.

نینا ئالکساندروفنا گوئی:

- نیکولا لقوقیچ! بیرم نایه ت

ئه و جا پرووی کرده میرزاده و گوئی:

- بابی تۆ بوو؟

میرزاده گوتی:

- بهائی، بابی من بوو.

ئەوجا بە شەرمیکەوه، پوو لە جەنەرال گوتی:

- بەلام، وا بزانم لە شاری تەفیر نەمرد، بەئکو لە شاری یەلیناقتاگراد مرد. پاقلیچیوف، پیی گوتم...

جەنەرال، گوتی:

- نەخیر، لە تەفیر ئەمری خوای کرد، کەمیک پیش مردنەکە ی بۆ تەفیر نەقل بوو، تەنانەت پیش ئەوەش بوو کە نەخۆشیەکە ی بداتە زیادی. تۆ ئەوسا زۆر چکۆلە بوویت، ئەو شتانەت بیر نایەت. رەنگە پاقلیچیوف سەهوی کردبیت، هەرچەندە پیاویکی زۆر باش بوو.

- (پاقلیچیوف) شت دەناسی؟

- پیاویکی نمونەیی بوو. من لەسەرە مەرگا بە دیار بابتەوه بووم، گەردنیم ئازا کرد، دوای خیرم بۆ کرد.

میرزاده هەمدیس گوتی:

- بەلام بابم، بە تۆمەتباری مرد، هەرچەندە تاکو ئیستاش هۆی ئەو تۆمەتباریەم بۆ دەرئەکەوتوو. لە نەخۆشخانەدا مرد.

- نا! بە هۆی کولباکوفهوه بوو، کولباکوف سەربازیکی سادە بوو، گومانی تیا نییە ئەگەر بابت ما، لە دادگا تەبری دەبوو، بیتاوان دەرەچوو.

میرزاده، بەو پەری فزۆلیەت و کونجکاو ی لیی پرسی:

- بەراست؟ مەسەلەکە وابوو؟ تۆ دنیاییت؟

جەنەرال گوتی:

- ئەی مەعنای چی، من لە خۆمەوه قسە ناکەم. دادگا نەیتوانی هیچ قەراریک بدات، مەسەلەکە، مەسەلەییەکی زۆر دژوارو باوەر نەکردەنی بوو! مەسەلەییەکی بوو دەشییت بگوتری نەینی نامیز بوو. فەرماندە ی گروھانەکەمان، سەروان لاریونوڤ مرد، ئیدی میرزاده (مەبەست باوکی میرزاده میشکینە. ح.ک.ع) بە شیۆهییەکی کاتی بوو بە فەرماندە. لەو سەروبەندەدا کولباکوفی سەرباز، دزیەکی لی سادر بوو، هەندی چەرمی پیلۆساز ی لە یەکیک لە هاوڕیکانی خۆی دزی، فرۆشتی و پارەکە ی خەرجی بادەنۆشی کرد. باشە. ئیدی میرزاده لەسەر ئەمە هەپەشە ی لیکرد، بە نامادەبوونی سەرگروبان و عەریفی گروھانەکە، لەسەر رەژووان پالی خست و بە شەلاقان تیی بەر بوو. باشە. کولباکوف، بۆ بارەگای گروھانەکە گەرایەوه، لەسەر جیگەکە ی خۆی پالکەوت، دوا ی چارەکە سەعاتیک مرد. باشە. بەلام ئەمە شتیکی سەیر بوو، قەت نەدەچوو ئەقلەوه، بە هەر حال، کالباکوف بە خاک سپێردرا. میرزاده ئەم پووداوه ی کردە راپۆرو بەرزی کردەوه، ناوی کالباکوف لە قەیدی گروھانەکە رەش کرایەوه. باشە. ئەمە پووالەتی مەسەلەکە بوو. بەلام دوا ی ئەوه ی شەش مانگ بەسەر ئەم بویەردەدا تێپەری، دوا ی ئەوه ی هەموو رۆژی سەربازان نمایشیان

دهکرد، رۆژنیک کولباکوفی سهرباز، وهکو ئهوهی هیچ شتیك پووی نه داییت، سهر له نوێ له سریهی ۳ که تیهی دووی فوجی توپخانهی نوفوزملیانسکدا* پهیدا بووهوه، ئەم فوجیه سهر به ههمان لیواو ههمان فیرقه بوو!

میرزاده، به وپهپری سهرسامی هاواری کرد:

- شتی وا چۆن دهییت؟

نینا ئالکسندروفنا، که به خه مینی ده پروانیه میرزاده، له پر هه لیدایه و گوتی:

- نا، شتهکه وا نه بوو! ئەمه هه مووی درۆیه! میرده کهم سه هوه!

- درۆ؟ گوتنی ئه و قسه یه ئاسانه، دهی وهره ئەم مه ته له هه لپینه، کهس با وه پری نه ده کرد. ئەگهر به خۆم له وێ نه بام و به چاوی خۆم نه مدیبا، من یه کهم کهس ده مگوت درۆیه، به لām بو نه گبه تی به چاوی خۆم دیتم، یه کیك بووم له ئەندامانی لیژنه که، ئەنجامی لیكۆلینه وه کان ئه وه یان نیشان دا که ههمان سهربازه، ههمان ئه و کولباکوفیه که شهش مانگیك له وه پپیش به رپوهرسم و ته پل و که ره نای سوپایی و... به خاک سپیردرا. هه لبه ته منیش ده لیم که ئەمه شتیکی نا ئاساییه، ناچیته ئەقله وه، نیمچه مه حاله، به لām...

قارقارا ئاردالیونوفا، لیرده دا وه ژورکه وت، به بابی گوت:

- بابو، شیوه کهت نامادهیه.

- ئا... زۆر چاکه... زۆرم برسییه. به لām ئەم مه سه له یه، ده شییت بگوتری که مه سه له یه کی سیکولوژی و ده روونیه...

قارقارا، گوتی:

- دیسان سوپه کهت سارد ده ییته وه!

جه نه رال، که له ژورکه وه ده رده که وت، له بن لیوانه وه گوتی:

- باشه، باشه، وا دیم... ههر ئیستا...

که راره وه که ی ده پری، گوئیان لیبوو که به ده م ریوه قسه که ی ته واو ده کرد: "سهرباری هه موو ته حقیقه کان!"

نینا ئالکسندروفنا، به میرزاده ی گوت:

- ئەگهر به ته مای لیسه بمینی، ده بی چاوپووشی له زۆر شت و هه له ی (ئاردالیون ئه لکسندروفیچ) میردم بکه یت. به لām دلنیا م زۆر ناره حه تت ناکات. کابرایه کی بیوه یه، ته نانه ت خواردنه که شی به ته نیا ده خوات. پیموایه تۆش له گه لمای که هه موو که سیك، ههر هه موومان عه یب و کیماسی خۆمان هه یه، هه ندی خه سله ت و تاییه ته مندی سه یرمان هه یه، ته نانه ت عه یب و کیماسی هه ندی کهس، زۆر زیاتره له هی ئەوانه ی که په نجه نمان و به زه قی باس ده کرین. به هه ر حال من تکایه کم له تۆ هه یه، هه رکاتی میرده کهم داوای کری ژووری لیکردیت، پیی بلی که داوته به من. هه لبه ته ههر چه ندیکی بده یتی له حیسه به که ت داده شکینریت، به لām تکایه پا به مندی ئه و ته گبیره به که پیم گوتیت. ها قاریا چیه؟

قاریا که بۆ ژورره که گه پرايووه، به بيدهنگی، بيئهوهی هيچ بلييت، ويئه که ی ناستاسيا فيليپوڤنا دا به دايکی. نينا نالكسندروڤنا، پاجله کی، هه وه لجار به جوړه ترسيکه وه پاجه نی نه و جا بۆ ماويه که له ويئه که ورد بووه وه، جوړه خه ميني و تالييه که نيشته سه ر سيمای. نه و جا نيگايه کی پرسيار ناميزی قاریای کرد.

قاریا گوتی:

- نه مه دیاری خاتوونه، نه مپو بۆی نار دووه. نه م شهو هه موو شتيك ده پريته وه. نينا نالكسندروڤنا، به وپه پری نا ئومیدی و له بن لیوانه وه، هه مان قسه ی کيزه که ی دووباره کرده وه:

- نه مشه و! كه واته شته كه راسته، هيچ گومان يكي تيا نيه، ويئه كه خو ی له خويدا نيشانه ی نه وه يه كه پرياری يه كجاره کی خو ی داوه. باشه گانيا به خو ی نه م ويئه يه نيشان دايت؟ نينا نالكسندروڤنا، به وپه پری سه رسامی، نه و پرسياره ی دوايی کرد. کيزی به رسقی دايه وه:

- به خوت ده زانی يه ك مانگ ده بيت زارمان له زاری يه كتر نه گه پراوه. پتيتسن هه موو شتيكي بۆ كيپرامه وه. سه باره ت به ويئه كه، له نزيکی ميزه که ی، له سه ر نه رزه که كه وتبوو و هه لم گرت و هي نام.

نينا نالكسندروڤنا، له پر پروی کرده ميرزاده و گوتی:

- ميرزاده، نه و ی راستی بی پرسيار يكم هه بوو، هه ر بۆ نه وه ش زه حمه ت دايت كه بيی بۆ ئيره ... پرسياره که م نه وه يه:

ده ميکه كوره که م ده ناسيت؟ نه وه نده ی من بزانه گوتی گوايه نه مپو له سويسراوه هاتوويت، وايه؟

ميرزاده، به كورتی و به پوختی مه سه له که ی بۆ كيپرايه وه، نيوه ی رووداو به سه ره اته كانی په راند، نينا نه لكسندروڤنا و قاریا، زور به ديقت گوييان ده گرت. نينا نه لكسندروڤنا گوتی:

- كه نه م پرسياره ت ليده که م به و مه به سته نيه كه قسه ت، ده رياره ی گاڤريل نارداليونوڤيچ لي ده رينم، تكايه خراپ لي م تيمه گه. شتيك كه خو ی نه يه و ی پيم بلی، نامه و ی له پاشمله ی خو ی و له خه لکانی ديکه ی بز نه وم. بۆيه نه م مه وزوعه م له گه لدا كرديته وه، چونكه تۆزی له مه پيش هه م له رووی خوتا و هه م دواي نه وه ی پويشتی گوتی: "به خو ی هه موو شتيك ده زانی، ناگای له هه موو شتيکه، ئیدی پويست به هيچ ته كه لوفيك ناکات!" مه به ستي له و قسه يه چی بوو؟ يانی... حه ز ده که م بزانه تا چ راده يه ك...

له و ساته دا، گانيا و پتيتسن، به دوو قو لی وه ژورره که وتن و نينا نالكسندروڤناش به له ز بيدهنگ بوو. ميرزاده له ته نيشتييه وه پونيشتبوو. به لام قاریا كه ميک دورره که وته وه. ويئه که ی ناستاسيا، هيشتا له سه ر ميزه که ی نينا نالكسندروڤنادا بوو، ده قاو ده ق به رانبه ری بوو. کاتی گانيا

وینه‌که‌ی بیینی، برۆکانی ویکهینانه‌وه، چاره‌ی گرژ بوو، به توپه‌یی هه‌لی گرت و، توپه‌ی هه‌لدايه
سه‌ر میزه‌که‌ی خو‌ی که له‌وپه‌په‌ی ژووره‌که‌دا بوو.

نینا ئەلکسندروڤنا، له ناکاودا پرسى:

– ئەمپو‌یه گانیا گیان ؟

گانیا، راجفری و به توپه‌یی گو‌تی:

– چی ئەمپو‌یه ؟

ئەوسا، له پرا، به میرزاده‌دا هه‌لشاخی و گو‌تی:

– ئا... ئیستا زانیم... ئەمه ئوینی تو‌یه! چیه، ده‌می خو‌ت پی ناگه‌ری جه‌ناب ؟

پتیتسن، قسه‌که‌ی پی بری و گو‌تی:

– گانیا، ئەمه‌یان خه‌تای منه، خه‌تای که‌سی تری تیا نییه.

گانیا، نیگایه‌کی پرسیارنامی‌زی کرد. پتیتسن به ده‌م منجه منجه‌وه گو‌تی:

– گانیا، واهی باشتره، به تایبه‌تی که مه‌سه‌له‌که پراوه‌ته‌وه.

به ده‌م ئەو قسه‌یه‌وه، له کۆمه‌له‌که دوور که‌وته‌وه و چوو له پشت میزه‌که‌وه دانیش‌ت، پارچه
کاغه‌زێکی له به‌رکی ده‌ره‌ینا که به قه‌له‌می ره‌ساس ژماره‌ریژگرا‌بوو، که‌وته به‌را ورد‌کردن و
تاوتو‌ی کردنیان، گانیا، به گرژی و په‌ستی راوه‌ستا بوو، ده‌موچاوی تی‌ک ترشا بوو، به
نیگه‌رانیه‌وه، چاوه‌روانی ته‌قینه‌وه‌ی کی‌شه‌یه‌کی خانه‌واده‌یی بوو، ته‌نانه‌ت ئەوه‌شی له بیر چوو
که غوزرخوایی له میرزاده بکات.

نینا ئەلکسندروڤنا گو‌تی:

– مادامی‌کی هه‌موو شتی‌ک برایی‌ته‌وه، مانای وایه. هه‌ق به ئیقان پتروفیچه. تکایه گانیا به‌سه،
نه‌پرووی خو‌ت گرژ بکه‌و نه توپه ببه. من نامه‌وی به‌تو‌بزی قسه‌ت لی ده‌ری‌نم. قسه‌یه‌ک که به
خوایش‌تی خو‌ت نه‌یکه‌یت ده‌بی بایه‌خی چی بی! به‌لام دل‌نیات ده‌که‌م من ئیدی کۆلم داوه، هه‌قم
نییه. هیچ خه‌مت نه‌بی، نیگه‌ران مه‌به.

هه‌ر هه‌موو ئەو قسه‌انه‌ی به ده‌م کاری چینی‌کارییه‌وه کردو وای ده‌نواند زۆر هیمنه‌و به
ته‌واوه‌تی به‌سه‌ر خویدا زاله. گانیا زۆری پی سه‌یر بوو، به‌لام مه‌قی له خو‌ب‌په‌ی بوو و به
پاریزه‌وه چاوه‌روانی ئەوه بوو، دایکی زیاتر له‌سه‌ری به‌روات و به روونی و تیرو ته‌سه‌لی
راو‌بو‌چوونی خو‌ی ده‌رپریت. گانیا، خه‌مبار بوو، چونکه هه‌ر خو‌ی ده‌یزانی ئازاوه کی‌شه‌ی
خانه‌واده‌یی چه‌ند گرانه‌و تا ئیستا چه‌ند گران له‌سه‌ری که‌وتوو. نینا ئالکسندروڤنا هه‌ستی به‌م
خه‌مینیه‌ی ئەو کرد. به‌ده‌م بزه‌یه‌کی تاله‌وه له‌سه‌ری رو‌یی:

– تو هیش‌تا به گومانیت و باوه‌رم پیناکه‌یت. خه‌مت نه‌بی. چیت‌گریان و پارانه‌وه نابینی، به
تایبه‌تی هی من نابینی. تاقه ئاواتم ئەوه‌یه که تو به‌خته‌وه‌ر بیت. به خو‌تیش ئەوه ده‌زانیت. من
خۆم داوه‌ته ده‌ست قه‌ده‌ره‌وه، به‌لام هه‌میشه به‌دل له‌گه‌لتا ده‌بم، دل‌م له‌گه‌لتا ده‌بی‌ت چ لی‌ره
بمی‌نی و چ لی‌مان جیا بیته‌وه. من ته‌نیا باسی خۆم ده‌که‌م، هه‌ر له خۆم مه‌سئولم، ته‌نیا به ناوی

خۆمەو ھەمان دەستە بە ھەمان دەست بە خوشکەت، ناتوانی داوا ھەمان ھەلۆستی
لێبکەیت. ناتوانی چاوەروانی ھەمان شتی لێبکەیت.

گانیا، کە بە نیمیچە تەوس و بیزارییەکی ھەمەدەستە خوشکەکی ھاواری کرد:

– ئاھ... دادو بێداد لە دەست خوشکەکی! دایکە دووبارە بەلێنت دەدەم، سویندت بۆ
دەخۆمەو کە ھەر لەسەر قەولەکی جارانی خۆم، تا من لێرە بم و لە ژيانا بم، ھێچ کەسێک،
ھەدی نییە بۆ حورمەتی بە تۆ بکات، ئیدی ھەر کێبەک دەبێت، ھەر بەنی بەشەرێک بێت و پێ
بنیئە ئەم دیوی دەرگاکیان، بە خۆم دەزانم چۆن وای لێدەکەم ریزو حورمەتی پەھای تۆ بگریت.
ریزی تۆ بۆ من لە سەرۆی ھەموو شتیکیەو ھە.

گانیا، ھەستی بەپەری ئارامی و خوشی دەکرد. زۆر دوستانەو بەمیھرو مەحەبەتەو
دەپروانیە دایکی.

– گانیا، تۆ بە خۆت چاک دەزانی کە من خەمی خۆم نەبوو، شینی من بۆ خۆم نەبوو. بە
دریژایی ئەو ماوەیەش کە ئەوەندە نیگەرەن و تۆرە بووم، خەم خواردوو، تەنیا لەبەر خاتری تۆ
بوو. جا ئیستا کە دەلێن ئەمشەو ھەموو شتیکی دەبڕیتەو، پێم نالیی چی دەبڕیتەو ؟
گانیا بەرسقی دایەو:

– بەلێنی داو ئەمشەو. لە مائەکی خۆیدا، رەئی یەكجارەکی خۆی بلی، یا پەزنامەندی بدات یان
رەفری بکات.

– نزیکی سێ ھەفتەیکە بوو خۆمان لە باسی ئەم مەسەلەییە دزی بوو، پیموایە باشمان
کردوو. بەلام ھەنووکە کە ھەموو شتیکی تەواوو، رێگەیی یەك پرسیار بە خۆ دەدەم: باشە
چۆن توانی پەزنامەندی بدات یان وینەکی خۆیت پێشکەش بکات، لە حالیکە کە گواپە تۆ
خۆشت ناوی؟ باشە دەشتی ئافرەتیکی و... و...

– وا ھەشەری، مەبەستت ئەو بوو و بلی؟

– نا، مەبەستم ئەو نەبوو. تۆ چۆن توانیت، بەم رادەیی فریوی بدەیت؟

لە پەرپوق و کینەییکی ترسناک بەگەل ئەو پرسیارە کەوت. گانیا ھەپەسا، بۆ ساتیک چوو
ژیری، ئەو جا بیئەو و تۆرەیی و بیزاری خۆی وەشیری، گوتی:

– دایکە تۆ، دیسان تۆرە بوویت، گەرینەو سەر سفر! تۆ تا ئیستاش نەت توانیوە خۆت زەوت
بکەیت و ھەستەکانت جەو بکەیت، ھەمیشە شەرو ئازاوەکانی مالی ئیمە بەو شیوایی دەستی
پیکردوو. بەو شیوایی بەنزی کرەو بە ئاگردا. خۆ تۆ بەلێنت دا ھەقت بەسەر ھێچییەو نەبیت،
نە پرسیار بکەیت و نەگەیی، کەچی ئەو تە پرسیار و گەییەکانت دەست پیکردوو! با واز
لەمەبیین، وا چاکترە. تۆ چاکەیی خۆت کرد. ھەر ئەوەندەت لەسەرە. دلنیا بە کە بە ھێچ کلۆجی،
رۆژی لە پۆژان بە جیئ ناھیلیم، پشتت تیناکەم! بەلام ھەر کەسیکی دیکەش لەجیی من بوایە،
خۆی لە خوشکی وای دەدزییەو، لیلی دەتۆرا. تەمەشا چۆن مۆرەم لێدەکات! با لەو پتر
لەسەری نەپۆین! راستە خۆشحال بووم، ھیشتا زوو بوو بۆ ئەو خۆشحالیە... بەلام چۆنت زانی

من ههولدهدم ناستاسيا فيليبوڤنا فريو بدهم ؟ بهلام سهبارت به قاريا، كهيفى خويهتي، چي دهكات با بيكات. تا ئيره مان هيناوه، ئيتربهسه !

گانيا، دهگهل هه وشهيهكي تازهدا پتر گهرمو توربه دهبوو، بيهوده به ژورره كهدا دههات و دهچوو. ههميشه ئهه جوژه گهنگهشانه، دهبوو به مايهي ئاژاوهو بشيويني ههموو نه ناماني خيزانهكه.

قاريا گوتي:

- من گوتوموهو دهيليمهوه، نهگهر ئهه بيتته ئهه ماله، من لييره دهرؤم، قسهيهكه كردوموهو ليئي ژيوان نابمهوه.

گانيا، هاواري كرد:

- بهسه، ئهه عيناديه چيه ! عيناڊي لهسهه عيناڊي! ههه له عيناڊيدايه كه شوش ناكهيت! پيويست ناكات بهمجوره مورهم لييكهه، ليوم لي بكوژي! قارقارا ئارڊاليونوقنا، من بي منهتم، گويم له هيچ نيهيه... برؤ چيت له دهست دي بيكه... كام كيوه سهخته بيگره، مردم به دهست تووه!

گانيا، كه بيني ميرزاده ههستا، هاواري كرد:

- ها ميرزاده، ئاخري بريارت دا برؤي، له كوئمان بيتهوه ؟

جوژه توربهيهكي نهوتو بهدهنگي گانياوه ديار بوو لهوه دهچوو لهزهت له توربهيهكهه خوي بيني. ئيدي جلهوي بو خوي شل كردبوو، ههچي به دههات نهيدهگيپراوه، بهلكو بهلهزهتهوه لهسههري دهرؤيي، گرینگ نيهيه، چ دهبي با بي!

ميرزاده، له بهر دهرگاوه ئاورپيكي دايهوه تا بهرسفي بداتهوه، بهلام كه سيماي نيگهران و گرژي گانياي بيني و ههستي كرد گهيوهته لووتي، به پيوستي نهزاني وهلامي بداتهوه، روي وهركيپراو روي. دواي چهند ساتيك، بهه دهنگانهدا كه له هوئهكهوه دههاتن، زاني كه به رويشتني ئهه، دهمهقالهكه، زياتر بووه.

ميرزاده بهرهو ژوروي پيشهوه رويي، تا لهويندهرهوهو به دالانهكهدا بو ژوررهكهه خوي بپوات. كه گهيهه ناستي دهرگاي هاتنه ژوررهوه. ههستي كرد يهكي له دهرهوه، له بهر دهرگاكه وهستاوهو بيهوده له زهنگي دهرگا دههات، پيدهچوو زهنگهكه له كار كهوتبي، چونكه به ناستهم، بيئهوهي هيچ دهنگيكي ليهه بيت، دهجولا. ميرزاده، سورگي دهرگاكهه پاكيشا، دهرگاكهه كردهوه، ههركه دهرگا كرايهوه، هوپيكي لهخوما، بهسههسامي ههنگاويك كشايهوه: ناستاسيا فيليبوڤنا، ريك له بهردهميا وهستا بوو، يهكسهه به وينهكهيدا ناسيههوه. ناستاسيا، ههركه چاوي به ميرزاده كهوت، له رقا چاوي پهرينه تهوقي سههري. به پهله خوي به مهدهخهلهكهدا كرد، كه وهژوررهكهوت، شانينيكي له ميرزاده داو لهسهه ريگاي خوي لايدا، پالتو فرهوهكهه له شاني داخزي، به توربهيه گوتي:

- كه له بهر تهملئ خوت، زهنگهكهت پي چاك ناكريتهوه، بهلاي كهمهوه له مهدهخهلهكهدا بوهسته تا نهگهر يهكيك له دهرگاي دا، دهرگاي لي بكهيتهوه! بزانه پالتوكهت خستم، بي تهريبت!

پالتۆكەى له عاردى كه وتبوو. ناستاسيا فيليپوڤنا، بئنهوهى چاوهروانى ميرزاده بكات يارمهتى بدات كه پالتۆكەى داکه نیت، يان هر ته مه شای بكات، وهكو خووى هميشه يى خوئى، به جوليه كى شان، بوئى هه لداو ميرزاده، فريا نه كه وت بيگرينه وه.

– ده بوايه به شاپان وه دريان ناباى. ههرو له هاتنى من ناگاداريان بکه.

ميرزاده، ويستى شتيك بليت، به لام هينده په شوکا بوو كه زمانى چوووه كليله و تاقه وشه يه كى بو نه هات. پالتۆكەى له عاردى هه لگرته وه، داى به سهر ده ستياو به ره و هۆله كه پويى.

– ده ته مه شا! تو پوچى نه و پالتۆيه ده گه ل خوتا ده بهى؟ اها ها! نه رى تو ته واوى؟ يانى هه ندى گيلوكه نيت؟

ميرزاده، زقرييه وه، هايم و حهيران، گيژو حۆل چاوى تيپرى. ناستاسيا به دهنگى بهرز پيكنه، ميرزادهش بزه يه كى بو كرد، به لام ده مى بوو به ته لهى ته قيو. يه كه مجار، كه ده رگاي ليكرده وه، رهنگى زهره هه لگه را. به لام هه نوکه له ناكاوا خوین زاييه ده موچاوى.

ناستاسيا، كه له تورپه ييدا، پيى به عارديدا ده كوتا، هاوارى كرد.

– نه م كه وده نه چيه؟ بو كوى ده پوئى؟ ده ليى كى هاتووه؟

ميرزاده، له بن ليوانه وه، به منجه منج گوتى:

– ناستاسيا فيليپوڤنا.

ناستاسيا به توندى پرسى:

– چوزانى؟ من قهت تو م نه ديتووه! دهى برۆ پييان بلى! نه م دهنگه دهنگ و ههراو ههنگامه يه چيه؟

ميرزاده به رسقى دايه وه:

– ده مه قاله يانه.

ههنگى به ره و هۆله كه پويى. ميرزاده، له كاتيكي هه ستياردا چوو به سهرياندا. نينا ئالكسندروڤنا، به ته واوه تى نه وهى له بير كردبوو كه مى بو قه ده ر داوه وه هه قى هيجى نيه. به راستى شه پرى قاريى ده كرد، داكوكى له وه ده كرد. پتيتسن كه كاغه زه، پر نووسراوه كانى، دانا بوو، له لاي قارياوه وه ستا بوو. قاريا، ترس و نيگه رانييه كى نه وتوى پيوه ديار نه بوو. نه م خانمه، له نافرته ترسنوكه كان نه بوو. ده يتوانى داكوكى له خوئى بكات. به لام براكهى ده م به ده م وه گه ل هه ر وشه يه كدا، زياتر هه لده چوو، تورپه ده بوو و هه زارو يه ك جنيوى سه ر به كولكه كى ده دا، قسه ي وا ناشيرينى ده كرد كه له ته حه مولى كه سدا نه بيت. قاريا، عاده تى وا بوو له كاتى وادا، وازى له هه ر گهنگه شه يه ك ديئا، به چاوانى ته وساوييه وه، زهق زهق ته ماشاى براكهى ده كرد، بو ساتيك چاوى لى نه ده گواسته وه. تا بليى له م تاكتيكه دا وه ستاو پشوو دريژ بوو. تاكتيكىك بوو، گانباى ده گه يانده نه وپه پرى تورپه يى. ريك له م كاته دا، ميرزاده خوئى وه ژورا كردو پيى گوتن:

– ناستاسيا فيليپوڤنا!

پهراویز:

* – "کولیا" سووکله ناوی نیکولایه.

* – "... له لیوای قاسیکوؤسکی... " هر لیوایه کی سوپای روسیا، جگه له ناوه فهرمییه که ی، به ناوی نهو شارهوه ناو دهری که یه که مجار تیایدا دروست کراوه... ئیدی بهو شیوهیه دهگوتری:

لیوای قاسیکوؤسکی یان لیوای بیلامیرسکی.

* – "... شاری تفریر... " شاریکه له باکووری رووسیا، له سهر ریگای مۆسکو – پترسبورگه. و "یه لیزا قیتا گراد" شاریکه له باشوورو له دهشتاییدایه و له سهردهمی ئیمپراتور یه لیزا قیتا (ئیلزابت) دا دروست کراوه.

* – "... فهوجی توپخانهی نوفوزملیانسک... " له راستیدا ئەم فهوجه بوونی نیه. ئەمه خهلقه ندهی خه یالی شانۆنامه نووس (گریبویدیف) له مه نه لوگیکی کولونیل سکالوزوپ دا، له شانۆنامهی "زیره کی زور، زهره ری ههیه" ناوی هاتوه. ئەم ناوه خه یالییه ئاماژهیه بو نه وهی که قسه کانی جه نه رال ئیفولگین، زیاتر خه یال و درۆن.

فەلسە ئۆيەم

بەدەنگىيەكى تەواو بالى بەسەر ھۆلەكەدا كېشا. ھەموو چاويان بېرىيە ميرزادە، لە تۆ وايە نە باوەر بە قسەكە دەكەن و نە دەيانەوى باوەرپكەن. گانیا، ترسى لېنىشت.

سەردانى ناستاسيا فيليپوڧنا، بە تايبەتى لەم كات و ۋەختەدا، بەلای ھەر ھەموويانەۋە، بويەرىكى سەيرو باوەر نەكردەنى بوو، مايەى حيرەت و پەشۋكان بوو، بەلای كەمەۋە لەبەر ئەۋەى ئەمە يەكەمجارى بوو دەچوو بۆ ئەۋى و تا ئىستا دەعيەى نەھاتبوو، لە كاتى قسەكردنیا دەگەل گانیا، كەمترين مەيل بەلای دیدارو ناسىنى كەسوكارى ئەۋدا نیشان بدات، كەم و زۆر، ۋەكو ئەۋەى ھەر نەبن، ناوى نەدەبردن. ھەرچەند گانیا، لە دللى خۆيدا تا زادەبەك پېيى خۆش بوو كە تا ئىستا، باسى ئەو مەسەلەيە نەھاتبوو ۋارو، بەلام لە ناخى خۆيدا، لەسەر ئەمە رقى لە ناستاسيا بوو... بە ھەر حال زياتر چاۋەرۋانى ئەۋەى لېدەكرد كە گالتە بە كەسوكارەكەى بكات و تەشەريان لېيدات، تا بېتە دیدەنى و سەردانىان. زۆرچاك دەيزانى كە ناستاسيا لە ھەموو كەين و بەينىكى مالى وان، دەربارەى شوو كردنەكەى خۆى، ئاگادارە. رەئى ھەموو كەسوكارەكەى دەربارەى خۆى دەزانى. ئەم سەردانەى ئەو لەم كاتەدا، دواى پېشكەش كردنى وینەكەى، لە پوژى لە دايك بوونەكەيدا، لەو پوژەدا كە بەلېنى دابوو، چارەنووسى خۆى يەكلايى بكاتەۋە، خۆى لە خۆيدا بەلگە و نیشانەى رەزامەندى وى بوو.

ئەم حيرەت و سەرسامىە زۆرى نەخاياند، ناستاسيا فيليپوڧنا يەكسەر ھاتە ناو ئاستانەى دەرگاكە، ئەۋجا خۆى بە زوورى ناخواردندا كرد، ھەمدىس شانىكى سووكى لە ميرزادە داو خستىە لاۋە خۆى بە ھۆلەكەدا كرد. گانیا، يەكسەر چووہ پېرىيەۋە، ناستاسيا، بە گەرمى تەۋقەى دەگەل گانیا دا كردو بە خۆشپىيەۋە گوتى:

– ئاقيبەت ھاتم. بۆچى زەنگى دەرگاكەتان ئىش ناكات. ئەدى چيە، بۆچى عاجز ديارى؟
بېزەحمەت بە جماعەتم بناسىنە.

گانیا، كە بە تەۋاۋەتى پەشۋكا بوو، يەكەمجار بە قارقاراي خوشكى ناساند، ئەم جووتە ئافرەتە بەر لەۋەى تەۋقە لەگەل يەكديدا بكن، بە شېۋەيەكى سەيرو غەرىب پوانيانە يەكدى. ناستاسيا فيليپوڧنا، بە درۋوہ پېكەنى، بەلام قارىا خۆى شېلو نەكرد، ھەۋلى شاردنەۋەى ھېچ شتىكى نەدا، نىگای ھەمان نىگای تاريك و نەگۆر بوو، كەمترين وىل و ماريڧەتى جفاكى نەنۋاند، تەنانەت بزەيەكى كالىشى پى رەۋا نەبىنى. گانیا زۆر توپە بوو، دللى گىرا. بەلام تازە چى لە

دهست دهات ، کار له کار ترازو بوو، تهنیا نه وهندهی بۆ کرا نیگایه کی پر له هه پره شهو گوره شهی بکات، ئیدی قارقارا، پهی به گرینگی و بایه خی نهو ساته بۆ براکهی، برد. بویه که میک نهرم بوو و سووکه بزهیه کی کالی مرده لهی به پروی ناستاسیا فیلیپو قنادا دا - گوايه نه دامانی نه م خانه وادهیه یه کیان زۆر خووش دهویست -.

هه لبه ته گانیا، له شپرزهی و په شوکاوی خویدا، له پیشاو یه که مجار ناستاسیا فیلیپو قنای به خوشکه کهی ناساند. نهوسا نۆرهی نینا ئالکسندرو قنا هات. ویستی وه زع و رهوشه که که میک چاک بکاته وه، نه مجاریان قوره کهی خهست تر کرده وه، ناوی دایکی له پیش ناوی ناستاسیادا گوت. به لام هه ر که نینا ئالکسندرو قنا زاری هه لپناو گوتی: "زۆر خوشحالم که...". ناستاسیا فیلیپو قنا بیئوه وی گوی لیبگری، یان چاره پروان بکات قسه کهی ته وای بکات، به په له ئاوری له گانیا دایه وه، بیئوه وی خو لک بگری، له سه ر قه نه فهیه کی چکۆله، له لای په نجه ره که وه رونیشت و گوتی:

- نووسینگه کی کاره کهت کامهیه ؟ و... کریچییه کانتان له کوین؟ ئیوه پانسیونتان داناوه؟ کریچیتان هه ن، وانیهه ؟ .

گانیا، سوور بووه وه، ویستی هه رچۆنی بووه وه لامیکی بداته وه، لی ناستاسیا فیلیپو قنا، بواری نه داو له سه ری پۆیی:

- باشه کریچی له کوئی داده نه ن؟ ژووری کریچییه کان له کوئی؟ یانی ژووری کاریشت نییه !

نهوسا، له پر رووی کرده نینا ئالکسندرو قناو گوتی:

- باشه نه م پانسیونداریه خیریکی ههیه ؟

نینا ئالکسندرو قنا گوتی:

- هه لبه ته، سه ریه شهی زۆره، به لام هه لبه ته قازانجیشتی ده بیئت، نه زقه زا ئیمه...

به لام ناستاسیا فیلیپو قنا، له وه زیاتر گوی لی نه گرت. ته مه شایه کی گانیا ی کردو به پیکه نینیکی ته و سامیزه وه گوتی:

- ده موچاوت بۆ وا گوپاره! خودایا چه ند کۆمیدییه! خو زگه ده موچاوی خۆت ده بیینی!

نهو پیکه نینه چه ند ساتیکی خایاند، دوا ی نه وه به راستی سه روچاوی گانیا تی کچوو، له لیبۆک ده چوو. له ناکاودا نهو گیژی و په ریشانیه پیکه نینا وییهی هه وه لجار به ری دا، یانی نهو ترسه ی یه که مجاری ره وییه وه رهنگی زه رد هه لگه را، لیوه کانی که وتنه ته ته له، هیچی نه گوت، به لام نیگا نه هریمه نیه کانی بری بووه ده موچاوی ناستاسیا که هیشتا هه ر پیده که نی.

به لام ته مه شاقانیکی دیکه ش له وی بوو، ته مه شاقانیکی که نه ویش به دیتنی ناستاسیا فیلیپو قنا، ده می چوو بووه کلله و هیشتا زمانی نه کرا بووه وه. هه رچه ند وه کو سنگیک له ناستانه ی ده رگای ژووری پیشوازیدا (میوان) چه قی بوو، به لام ههستی به شپرزهی گانیا کردبوو، ههستی به وه کردبوو که ده موچاوی گوپاره و شه ری لیده باریت. نهو ته مه شاقانه میرزاده بوو. خو به خو، وه کو نه وهی نامیریکی ئوتوماتیکی بی، به جو ره ترس و نیگه رانیه که وه، چوو په یشتی و به نه سپایی به گانیا ی گوت:

- تۆزى ئاو بخۆرەو، خۆت ھېور بکەو، بەسە، بەو جۆرە تەمەشا مەكە...

ھەلبەتە میرزادە، ئەو قسانەى لە پاکی خۆیەوہ کرد، ھېچ مەبەست و مەرامیکی تایبەتى نەبوو، لە دلسۆزى خۆى کردبوونى. بەلام ئەم قسانەى باندۆرو کاریگەرییەکی ناناسایان ھەبوو، وەکو ئەوہ بوو ھەرچى کەرب و کین و داخ و رقی دلى گانیا ھەبوو، ھەر ھەمووی بەجاری بەسەر میرزادەدا داپرژیت، شانەکانى گرت، چاوی پر کەرب و کین و تۆلەى، بە بیئەوہى بتوانى تاقە وشەيەک بەدرکینى، بریپە دوپ چاوانى وى، جماعت ھەر ھەموو ھەپەسان، تەنانەت نینا ئەلکسندروڤنا ھاواریکی سووکیشى کرد، پتیتسن، بە مەبەستى ناوېژى ھەنگاویک چووہ پیئشى. کولیاو فردیش چینکو، ھاتنە بەر دەرگاگەو ھایم و ھیران راوہستان. تەنیا قاریا کە سەرى داخستبوو، ژیراو ژیرو بە دیقەت تەمەشای وەزەکەى دەکرد. دەستان لەسەر سینگ، لە پال دایکیا وەستا بوو.

بەلام گانیا، یەکسەر وەخۆ ھاتەو، قاقایەکی توپەرى لیدا، ئەوسا بەتەواوہتى وەھوش ھاتەو و ئەوئەندەى لە توانیدا بوو، بە خوینساردى و ھیمنى و بە شیوہیەکی ئاسایى گوتى:

- میرزادە، چپە؟ پیئت وایە پزیشکی؟ بەراستى ترساندمت.

ئەوسا ناوړیکی لای ناستاسیا فیلیپوڤناى دایەوہو لەسەرى رۆیى:

- ناستاسیا فیلیپوڤنا، بە یارمەتیت با ئەم پیاوہ ھەرە بەریزەت پی بناسینم، ھەرچەندە بە خۆیشم ئەم بەیانییە تەعاروڤم دەگەلى کردوہ.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، بەسەرسامى پروانیە میرزادەو گوتى:

- میرزادە؟ چما میرزادەییە؟ دەزانى من تۆزى لەمە پیئش کە لەمەدخەلەکەدا دیتم، وامزانى خزمەتکارە، ناردم تا خەبەرى ھاتنى منتان بداتى! ھا ھا ھا!

فردیش چینکو، کە بە پەلە دەھاتە ژوورى و خۆشحال بوو بەوہى کە ئەوان دەستیان بە پیکەن کردوہ تەوہو بارگرتیەکە رەویوہ تەوہ، ھەلیدایە:

- قەیدى نییە! گوئ مەدەییە! کەس نازانى خیر لە چدایە!

- میرزادە بمبۆرە، نەمزانى، ھاواریشم بە سەرا کردیت! فردیش چینکو، تۆ بەم بەیانییە چ دەکەى لیڤە؟ تەسەورم نەدەکرد تۆ لیڤە بدینم.

گانیا، کە ھیشتا شانى میرزادەى گرتبوو و بە ناستاسیای دەناساند، ناستاسیا فیلیپوڤنا، دووبارە لە گانیاى پرسى:

- گوتت کى؟ میرزادە کى؟ میرزادە میشکین؟

گانیا گوتى:

- یەکیکە لە کریچپییەکانى ئیمە.

میرزادە، وەکو کەسیتیییەکی ماقول و - وەکو فریارەسیک کە لەو وەزە نالەبارەیان دەربینى - بە ناستاسیا فیلیپوڤنا، ناسینرا. لەو کاتەدا کە لە ناستاسیایان دەبەردە پیئشى، میرزادە بە ئاشکرا گوئى لیبوو یەکیک لە دوايەوہ وشەى "گەمزەى" ی بەکاربرد، پیئەچوو فردیش چینکو بى رابواردن و، خۆشى ناستاسیا ئەو قسەییەى کردیئت.

ناستاسيا فيليپوڤنا، كه بى ره چاو كردنى هيچ نه ته كيتيک، سهراپاي ميرزادهى به نيگا داده بيژت، له سهري رويى و بى هيچ له پرودامانيك گوتى:

- باشه كه نه وه هله گوره يه م ده ربارت كرد، بو پيټ نه گوتم؟

ناستاسيا به پرهوشه وه چاوه راني وه لامي وي بوو، له وه ده چوو دنيا بيټ كه وه لامه كهى هيڼده گه و جانه ده بيټ كه سهر به قور پيى ديتنه پيكه نين.

ميرزاده له بن ليوانه وه گوتى:

- كه له ناكاوا توم له به رده مى خومدا بينى، چه په سام...

- به لام چونت ناسيم، چون زانيت منم؟ تو منت له كوى ديتووه؟ سهيره... هه سنده كه م له شوينيكم ديتووه!... دهى باشه بوچى كه منت بينى له جيى خوت وشك بوويت... چ سحر يكت له منا بينى كه به و راده يه بهنج بوويت. جوانى؟

فرديش چينكو، ليپوك ناسا، گوتى:

- ده شتى بلى... بو وه لامي ناده يه وه؟ خوژگه من له جيى تو بام بزانه ههنگى چ وه لامىكم ده دايه وه!... دهى ميرزاده... به راستى كه سيكى ده ست و پى سپيت!...

ميرزاده، به دهم پيكه نينه وه به فرديش چينكو گوت:

- نه گهر منيش له جيى تو بام زور شتم ده گوت.

هوسا، روو له ناستاسيا فيليپوڤنا گوتى:

- نه م به يانيه ويڼه كه ت سهرنجى راکيشام، پاشان له گه ل مالباتى يه پانچيندا باسى توم كردو... ههروه ا نه م به يانيه زوو، كاتى كه له قيتارا بووم، پيش نه وهى بگه مه پترسبورگ، بارقيون روگوژن، له قيتاره كه دا زور باسى توى بو كردم. جا نه وه دهمه ي كه ده رگا كه م بو كردينه وه، له بيرو له خه يالما بوويت، كه چى كوت و پر له به رده م قوت بوويته وه.

- به لام چون ناسيمته وه...؟

- به ويڼه كه تا ناسيمته وه... و...

- به چى ديدا؟

- به وه يا كه ريك، ده قاو دهق، نه وه كه سه بوويت كه له خه يالى خوما به رجه ستم كرد بوويت... منيش وا ويڼا ده كه م كه له شوينيكا توم ديتبى.

- له كوى؟ كهى؟

- وا ته سه ور ده كه م نه م چاوانه م ديتوون... به لام مه حاله!... من پيشتر هه رگيز ليړه نه بووم... ليړه نه ژياوم. رهنگه له خه وا ديتبمن...

فرديش چينكو هاوارى كرد:

- ده ستخوش ميرزاده! نا، نا نيشانه ي خوت نه نگاوت، منيش له وه قسه يه ي كه كردم، ژيان ده بمه وه... ده مخوش... هوسا له سهري رويى:

- ... بزانه چه ند پاك و به سته زمان و ساده و ساويلكه يه!

میرزاده، ئەو چەند وشە کەمەى بە دەنگیكى شپرزەو بە پچرپچر ئەدا کردبوو. تەنانەت بە دەم قسە کردنەو، دەوستان تا نەفەس تازە بکاتەو. بە ناشکرا هەلچوونی پێو دیار بوو. ناستاسیا فیلیپوڤنا، بە کونجکای تەمەشای دەکرد، بە لام لە پیکەنین کەوتبوو.

لەو کاتەدا، دەنگیكى تازەو بەرز، لە پشت ئەو خەلکەو بەرز بوووەو کە دەوری میرزادهو ناستاسیا فیلیپوڤنایان دابوو، قەرەبائغیەکەى کرد بە دوو بەشەو. ئەمە سەرگەقاری خیزانەکە، جەنەرال ئیقوولگین بوو، ریک لە بەردەم ناستاسیا فیلیپوڤنادا وەستا، جلکی فەرمی لەبەر بوو، لە ژێرەو کراسیكى پاك و خاوینى لەبەر کردبوو، رۆنى لە سمیللى دابوو. ئیدی گانیا، ئەمەى پى قوت بە دەچوو.

گانیا گەنجیكى لە خۆبایى بوو، زۆرى حەز لە خۆدەرختن و خۆنوینی دەکرد، لە ماوەى ئەم دوو مانگەى دواییدا، هەموو رینگەیهكى گرتبوو بەر، تا هەبەت و سامیک بەخۆى ببەخشیت و شەخسیەتیک پەیدا بکات و خۆى لەو زیاتر بنوینی کە هەبوو. بە لام دەیزانى هیشتا ناشیەو پیاوی ئەو رینگایە نییە کە هەلى بژاردبوو، لە خۆى رانەدەبینى ئەم بارە بگەیهنیتە جى، بۆیە لیپرا، بەوپەرى بى پەروایى، خۆى بکات بەسەر گەورەى مال، ئیدی لە مالهەو دکتاتۆریک بوو لەو گۆرە، بە لام لە ناستى ناستاسیا فیلیپوڤنادا وەکو کەوى بەزیوو بوو، مووى نەدەپساند، ناستاسیا، کاریكى کردبوو، کە هەمیشە لە نیوان ترس و ئومیدا بى، زۆر بە سەریا زال بوو، تەنانەت ناوى "گەدای بى سەبر" ی لىنا بوو. ئەم قسەیه گەیی بوو گانیا، ئەویش لە دللى خۆیدا سویندى خواردبوو کە لە نایندهدا تۆلەى ئەمە لە ناستاسیا بکاتەو بە خەيالى خاوى خۆى، بە ئومیدی ئەویش بوو هەموو کیشەو گرتەکان چارەسەربکات.

ئىستا ئەو شتەى کە دوو مانگ بوو، شەو و رۆژ وەکو مۆتەکە، چۆكى بەسەر سینگیا دادابوو، دللى دەگوشى و عەزابى روحى دەدا بەر دەرکەى پى گرتبوو، جا وەرە پیاو لە بەر چاوى کەسوکارەکەى و لە مالهەى خۆیدا، ئیحراج بکریت و هیچ دەسەلاتیكى نەبیت، تەنیا ئەوەى لە دەست بى لە تەریقى و شەرمەزاریدا سوور هەلگەرپیت، تەحا لەو عەزابە قورسە، کە ئەمە بەلای ئینسانی بوو ئەو مەغرورەو، عەزابیكى زۆر قورسە. ئەو شەپەرى هەنوکه بەردەرکەى پى گرتبوو، دیدارى خانەوادەى نیوان بابى و ناستاسیا فیلیپوڤنا بوو، کە بە خەيالی پى قوت نەدەچوو. هەندىجار لە ماوەى ئەم دوو مانگەى دواییدا، بە خەيال نامادەبوونی جەنەرالى لە ئاهەنگى زەماوئەدەکەیدا دەهینایە بەرچاوى خۆى، زۆرى عەزاب بەووەو دەخوارد، بە لام نەى توانى بوو، ئەم دیمەنە ترسناکە، لە خەيالى خۆیدا تەواوبکات و بەلەز لە زەینى خۆى دەیسپرییەو. زۆرجار، ئەم کیشەو بەلایەى لە خەيالى خۆیدا زۆر گەورە دەکردەو، بە لام ئەو پيشەى هەر خەلکیكى فشهکەرو بوو ئەو. لە ماوەى ئەم دوو مانگەدا، فریای ئەو کەوت کە بیر لە مەسەلەکە بکاتەو قەرارى خۆى بدات، لە دللى خۆیدا بپریارى دابوو، هەر کاریكى، بۆ دوور خستەو بە باوکی، لە دەست بى تەخسیر نەکات، و ئەگەر پىویست بکات، تەنانەت بۆ ماوەیهكى کورت، ئیدی دایكى بەمە پارزى بى یان نا، بۆ پترسبۆرگی دووربخاتەو. کاتى کە ناستاسیا فیلیپوڤنا، چەند دەقیقەیهک لەمەپیش و ژورکەوت، گانیا بە جۆرى پەشوکا بوو، بە جۆرى

حەپەسا بوو، كەم و زۆر، بە خەویش ئەوەی بە بىرا نەدەهات، كە لەگىنە ئارداليون ئالكسندروفىچ، لە ناكاوا پەيدا بىيەت، بۆيە هىچ تەگبىرو حىسابىيكي بۆ ئەم بەلای ناگەهانە نەكردبوو!

كەچى هەنووكە، جەنەرال، بە بەرچاوى هەمووانەوه لەوى ئامادە بوو. جا چۆن ئامادەبوونى، دەتگوت خۆى بۆ زەماوەند ئامادە كردوو، جلکى فەرمى لەبەرە، كەيش؟ لە كاتىكا كە ناستاسيا فيليپوڤنا، لە بيانوو و هەنجەتێك دەگەرا تا گالته و سووكايەتى بە خۆى و بە خانەوادەكەى بكات (گانيا هىچ گومانىكى لەمە نەبوو). دەنا ئەم دیداره كوت و پىرەى ئەمپۆرى بۆچى و لە پای چى بوو؟ ئايا بۆ ئەوه هاتبوو دۆستايەتى داىكى و خوشكەكەى بە دەست بىيى، يان لە مالهەكەى خۆياندا سووكايەتياى پىبكات؟

بەلام كە تەمەشاي هەلويسەت و رەفتارى هەردوولات دەكرد، هىچ گومانىك نەدەماو هەموو شتێك ئاشكرا دەبوو. داىكى و خوشكەكەى بە كزى و مەلولى، وەكو خەلكىكى سووكايەتى پىكراو، دووراو دور لە سووچىكى ژوورەكەدا كزكۆلەيان كردبوو. بەلام ناستاسيا فيليپوڤنا، لەوه دەچوو، هەر بىريشى نەمابى كە ئەوان لە ژوورەوه ن!.... ديارە ئەم رەوش و رەفتارەى خۆى لە خۆيدا بەلگەى بى چەندو چوونى ئەوه بوو كە شتێكى تايبەتى لە ژىر سەردايە!

فرديش چىنكۆ، باسكى جەنەرالى گرت و بۆلای ناستاسياى برد. جەنەرال، بەريزو حورمەتەوه، بە پووخواشى و يقارەوه كپنووشى بردو خۆى ناساند:

– ئارداليون ئالكسندروفىچ ئىڤولگىن. سەربازى پىرو دىرین و بەدبەخت و سەرگەڤارى خانەوادەيەكى بەختەوهەر كە ئومىدەوارو خۆشحالە، بەو زوانە خانمىكى وەها خشيك و شەنگۆل بىتە رىزيبەوه...

جەنەرال نەيتوانى قسەكەى تەواو بكات. فرديش چىنكۆ، خىرا كورسىبەكى فرياخست. جەنەرال، بە تايبەتى پاش نانخواردن، نەيدەتوانى بە باشى خۆى بە پىوه بگريت، بۆيە لەسەر كورسىبەكە رۆنىشت، تۆبلى بەسەر كورسىبەكەدا داروخا. بەلام خۆى تىك نەدا، نە نىگەران بوو و نە تەرىق بوووه. رىك پوووبەرووى ناستاسيا فيليپوڤنا دانىشت، دەستى گرت، بە ئەسپايى و بە جۆره لوتف و نەزاكەتێكى نمايشىبەوه، قامەكانى بۆ دەمى برد. جەنەرال، بە شىوہيەكى گشتى بە ئاسانى شىلو نەدەبوو. جۆره ئىهماليبەك بە جلەكانىوہ دەبىنرا، دەنا بە روالەت، پياويكى بە سەروسىماو بە سام و هەيبەت بوو، بە خۆشى بەمەى دەزانى. ئەم پياوہ كاتى خۆى پياوى ناو مەجلىس و ئەنجومەنانى بالای كۆمەلگە بوو، لەم يەك دوو سالىەى دوایبەدا، لىكەوت و پوووى ئەو مەجلىس و ئەنجومەنانەى نەما. ئىدى لەوه بە دواوہ بەرە بەرە ئەو هەيبەت و سامەى جارانى نەما تا رادەيەك دەستى لە خۆى بەردا. بەلام بەو حالەشەوه، گەرم و گورى و خۆش مەشرەبەيەكەى هەر پاراستبوو. ناستاسيا فيليپوڤنا، بە ئامادەبوونى ئارداليون ئالكسندروفىچ، كە ديار بوو، پىشتەر زۆر شتى دەربارە بىستبوو، زۆر خۆشحال بوو.

جەنەرال وىستى قسان بكات، گوتى:

– دەزانم كە كورەكەم...

- ئا... بەلى... كۆپرەكەت! ... بەراستى تۆش باوكىكى باشىت! باشە بۇچى قەت نايەى بۇ لاي
من؟ تۆ خۆت گۆشەگىرىت پىخۇشە يان كۆپرەكەت نايەوى دەربكەوى؟ تۆ دەتوانى ھەركاتى
خۆت بتەوى سەرم بدەيت، چونكە تۆ ھىچ قسەيەكت لىئاوۋەشىتتەوۋە كەس ناتوانى ناوۋ
ناتۆرەت دوا بخت...

جەنەرال، دەستى بە قسان كىردەو:

- كورپانى سەدەى نۆزدەيەم و باوكانىان...

نىنا ئەلكسندروفقنا، بەدەنگى بەرز گوتى:

- ناستاسيا فيليپوڧنا، بى زەحمەت ئارداليون ئەلكسندروفىچ بۇ ساتى ئىزن بەدە، كاريان
پىيەتى...

- ئىزنى بەدەم؟ ئاخىر چۆن، تىكا دەكەم... من زۆر شتم دەربارەى بىستوۋە، لە مېژە ھەزەدەكەم
بىناسم! باشە كارى چى ھەيە؟ ئەدى خانەنشىن نىە؟ ھەلبەتە جەنەرال تۆ ناتەوى بېرۆيت، من
بەجى ناھىلى، وانىيە؟

- من بەلىنت دەدەمى، كە دىتە دىدەنىت، بەلام ھەنوگە پىيۋىستى بە ئىسراحتە.

ناستاسيا فيليپوڧنا، ۋەكو مندالىكى بە ناز كە بۆكەلەكەيان لى سەند بى، زىزو تۇراو، لچى دا
بە يەكاو گوتى:

- ئارداليون ئالكسندروفىچ، دەلىن گوايە پىيۋىستت بە ئىسراحتە...

جەنەرال، بۇ ئەوۋى، ۋەزەيىكى پىكەنىناۋى دروست بكات، دەستىكى نايە سەردلى خۆى و،
بە دەنگىكى گلەيى ئامبەزەو گوتى:

- گيانەكەم، گيانەكەم...

قاريا، بە دەنگى بەرز گوتى:

- دايكە، ئەگەر تۆ بېرۆى، باشتر نىيە؟

دايىكى بەرسقى دايەو:

- نا قاريا، تا کوتايى دەمىنمەو!

ھەلبەتە ناستاسيا فيليپوڧنا، گوۋى لەو پرسىيارو ۋەلامە بوو بوو، بەلام نەك ھەر سارد
نەبوۋەو، بەلكو زياترگەرم بوو و، ديسان جەنەرالى دايە بەر دەمپىژى پرسىياران. لە زەرفى پىنج
دەقىقەيەكدا، جەنەرال، كەوتە ھەوای خۆى و بەدەم وپىنەو ھەموو جەماعەتى ھىنايە پىكەنن.

كوليا، بە دزىيەو قولى چاكەتەكەى مىزادەى راکىشاۋ پىي گوت:

- باشە، ناتوانى ھەر چۆنى بوۋە بىبەيتە دەرەو؟ ناتوانى؟ تىكات لىدەكەم...

رونكى بىچارەى لەچاۋانى كورپىژگەى دامادا قەتتيس مابوو، بە ئەسپايى و لەبەر خۆيەو
گوتى:

- نەعلەتى خوات لىبى گانیا!

جەنەرال، بەدەم ۋەلامدانەوۋەى پرسىيارەكانى ناستاسيا فيليپوڧناۋە، شانى لى قايم كىردو
گوتى:

- به لى له راستيدا، من دوستى گيانى به گيانى ئيقان فيدوروفيج يه پانچين بووم، دوستايه تيمان زور خوش بوو. من و پرهمه تى ميرزاده ليون نيكولايوفيج ميشكين، كه خوشبه ختانه نه مړوكه، دواى بيست سال دابران، كورهمه يم له ناميزگرت، سى دوستى گيانى به گيانى بووين، هميشه پيكه وه بووين. وهكو سى تفهنگداره كه بووين: ناتوس، بورتوسو، ناراميس. به لام به داخه وه! ... يه كييمان حالى حازر له ژير گلدايه، بوو به قوريانى بوختان و دوو زمانى و گولله ي غه درو نامه ردى، دووهمان نه وه تا له بهر دهمتدايه و تا ئيستاش دژى دوو زمانى و گولله ... ده خه بتى ...
ناستاسيا فيليپوڤنا، به سهرسامى پرسى:

- گولله ؟

- ليړه دايه، له سينگى مندايه، له كاتى گه ماروى قارس* دا پيم كه وت، ئيستاش له سهرمادا، نارهمه تم ده كات. ئيدى له شته كانى ديدا، وهكو فهيله سوفان ده ژيم. پياسه ده كه م، له چا خانه دا وهكو بورژوايه كى خانه نشين وهره قبازى ده كه م، و روژنامه ي "خويبون*" ده خوينمه وه. به لام سه باره ت به (بورتوس) ي هاوپرمان - يانى يه پانچين، سى دانه سالى خشته، په يوه نديم له گه لى برپوه، له سهر نه و سه گه چكوله يه ي ناو قيتاره كه ...

ناستاسيا به وپه پرى كونجكاوى پرسى:

- سه گى چكوله ؟ نه و چيروكه چيه ؟ سه گى چكوله ؟ له ناو قيتار؟ ...

له تو وايه ده يه وى شتيك و هير خوى بينيته وه.

- نا! چيروكيكى قور بوو، شايسته ي گيرانه وه نيبه: په يوه ندى به (مسز سميت) ي هاوپرې شازاده خانم (بيلوكونسكايا) وه هه يه ... به راستى شايسته ي گيرانه وه نيبه.

ناستاسيا فيليپوڤنا، به تاسه وه گوتى:

- نا، بيگيره وه، ده بى بو منى بگيريته وه!

فرديش چينكو گوتى:

- منيش نايانم. تا ئيستا نه م بيستوه، نه مه تازه يه.

دهنگى تورى نينا نالكسندروڤنا به رز بووه وه:

- ناردايون نالكسندروفيج!

كوليا، بانگى كرد:

- باوكه، تو يان ده وى ...

جه نه رال به خوشحاليه وه كه وته گيرانه وه ي چيروكه كه و گوتى:

- به كورتى، پروداويكى كوميدى بوو. نزيكه ي دوو، دوو سال، دوو سال كه مى زياتر، ريك دواى كردنه وه ي هيلى ناسنى نيوان ... بو كارىكى پيويست، زور پيويست، بو كارى خانه نشينى يه كه م چووم بو ويستگه ي قيتار، (جلكى مه دهنيم له بهر كرد بوو) بليتى نمره يه كم برى. سوارى قيتار بووم، فارگونه كه ي خوم دوزيبه وه، دانيشتم و دهستم به جگهره كيشان كرد، نه له سهر جگهره كيشان به رده وام بووم، چونكه پيش سوار بوونى قيتاره كه جگهره كه م داگيراند بوو، له فارگونه كه دا به ته نيا بووم. هرچهند جگهره كيشان قه دهغه نه بوو، به لام زوريش ريگه پيدراو

نه‌بوو، عاده‌ت و ابوو که چاوپوښی لیده‌کرا، ئیدی وه‌ستا بووه سهر که‌سه‌که خوئی. جامی په‌نجره‌که کرا بووه‌وه. له ناکاوا، ریک بهر له‌وهی قیتاره‌که شووتی حهره‌که‌ت لییدات، دوو خانم وه‌ژوور که‌وتن، چپوای نه‌ما بوو به جی بمینن، سه‌گیکی چکو له‌یان پیبوو، ریک به‌رانبه‌ر به من دانیشتن. یه‌کیکیان ده‌ستیک جلکی، شینی ئاسمانی، یه‌جگار شیکی له‌به‌ردا بوو. دووه‌میان ده‌ستی جلی حهریری ره‌شی یه‌خه‌ فه‌رووی ساده‌تری له‌ بهر بوو. هه‌ردوو خانم، تا پاره‌یه‌که جوان بوون، به‌لام به‌ عینوان بوون. به‌ ئینگلیزی ده‌ئاخاوتن. من گویم نه‌دانی و له‌سهر جگه‌ره‌کی‌شانی خو به‌رده‌وام بووم. راستت گه‌ره‌که بیرم له‌ کوژانه‌وهی جگه‌ره‌که کرده‌وه، به‌لام دوایی بریارم دا، سیگاری خو بکیشم و دوو که‌له‌که‌ی، له‌ په‌نجره‌که‌وه، که هیشتا هه‌ر کراوه بوو، بکه‌مه‌ دهره‌وه، سه‌گه‌که به‌ باوه‌شی ژنه‌ شین پوښه‌که‌وه بوو – سه‌گیکی زور زور بچووک بوو – هه‌ر به‌ نه‌دازه‌ی له‌پی ده‌ستیک ده‌بوو، خوئی ره‌ش و چوارپه‌لی سپی بوو... سه‌گیکی زور ده‌گمهن بوو. قریتیه‌کی زیوی له‌ مل بوو که ناوی خوئی له‌سهر نه‌خشینرا بوو. من هه‌ر به‌وه‌ده‌قه‌وه، کړوکپ، بیئه‌وه‌ی گوئی به‌وان بده‌م، له‌جیی خو دانیشتبووم. به‌لام هه‌ستم کرد جووته خانم، په‌ست و بیزارن، هه‌لبه‌ته به‌ دوکه‌له‌ جگه‌ره‌که‌ی من قه‌لس بوون. یه‌کیکیان له‌ پشت عه‌ینه‌که‌یه‌وه ته‌مه‌شای ده‌کردم. دیسان گویم نه‌دایه‌وه خووم کرد به‌ که‌ره‌ی شه‌ره‌به‌ت. نه‌ نه‌وان قسه‌یان ده‌کردو نه‌ من، خو ده‌بوايه قسه‌یه‌که بکه‌ن، ناگادارم بکه‌نه‌وه، داوايه کیان کردبا، ئه‌دی به‌شه‌ر زمانی بوچی. به‌لام به‌رد وه‌ده‌نگ هات، جووته خانم وه‌ده‌نگ نه‌هاتن، قوپو قه‌پا!...

خانمه‌ شین پوښه‌که، له‌ ناکاودا، بی هیچ ناگادارکردنه‌وه‌یه‌که... باوه‌رپکه بی هیچ ناگادار کردنه‌وه‌یه‌که، وه‌کو ئه‌وه‌ی ئه‌قلی له‌ ده‌ست دابی، سیگاره‌که‌ی له‌ ده‌ستم راپسکاندو له‌ په‌نجره‌که‌وه فری دا. قیتار، به‌ دم فیشک و هوپه‌وه، ده‌رویی. منیش سه‌رسام و حه‌په‌ساو، له‌ جی خو‌مه‌وه ته‌مه‌شام ده‌کرد. ژنیکی کیوی بوو، کیوی ته‌واو. نه‌گه‌ر بلئی ژنیکی جوانیش بوو، ته‌پو بر، به‌ژن و بالا که‌له‌گه‌ت، زه‌ریه‌کی گونا ئال، زور ئال بوو. ریک چاوانی بری بوونه‌ دوپ چاوانی من و نه‌ی ده‌گواستنه‌وه. منیش نه‌مکرده‌ نامردی بیئه‌وه‌ی تاقه قسه‌یه‌که بکه‌م، به‌وپه‌ری نه‌ده‌به‌وه، زور به‌ نه‌زاکه‌ته‌وه، به‌وپه‌ری ناسکی، ده‌ستم برد قلا‌ده‌که‌ی ملی سه‌گه‌که‌م گرت و دوا به‌ دواي جگه‌ره‌که‌م توپم دایه‌ دهری. هه‌ر نه‌وه‌نده فریا‌که‌وت قروسکه‌یه‌کی کردو، قیتار تیپه‌ری.

ناستاسیا فیلیپوښنا، له‌ قاقای پیکه‌نینی دا، وه‌کو مندا له‌ که‌وته چه‌پله‌ لیدان و هاواری کرد:

– تو شیری شیر!

فردیش چینکو هاواری کرد:

– نه‌ی نافه‌رین! وه‌للا بابا به‌ نافه‌رین!

پتیتسن، هه‌رچه‌نده، به‌ هاتنی جه‌نه‌رال، په‌ست و قه‌لس بوو، که‌چی نه‌ویش پیکه‌نی، ته‌نانه‌ت کولیاش که‌وته پیکه‌نین و هاواری کرد:

– نافه‌رین! ده‌ستخوش!

جه‌نه‌رال، به‌ شه‌وق و زه‌وقی ته‌واوه‌وه به‌رده‌وام بوو:

- ههقی خۆم بوو، ههق به من بوو، زۆریش ههقم بوو. خو ئهگهر جگهره له قیتاردا قهدهغه بی، ههقه سهگ له جگهرهکیشان قهدهغه تر بی.

کولیا، هاواری کرد:

- دستخۆش باوکه! کاریکی باشت کردوه! ئهگهر منیش له جیاتی تو بام هه ر وام ده کرد.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، به تاسهوه پرسى:

- ئهدى ئه و خانمه چيکرد؟

جهنه رال، برۆکانى ویکهینانهوه و گوتى:

- ئه و خانمه؟ کيشهکه لیڤهوه دهستی پیکرد، بیئوهوى هیچ قسهیهک بکات، بی هیچ پیشهکییهک، تا توانی زللهیهکی به بنا گویم کیشا. پیمگوتیت ژنیکی کیوی بوو، کیوی به هه موو مانایهک!

- ئهدى تو چیت کرد؟

جهنه رال، چاوی داخست، برۆی هه لپین، لیوی کرۆشت، دهستی بلاوکردنهوه، بو چه ند ساتیک بیدهنگ بوو، ئه وسا له پر گوتى:

- جلهوى خۆم له دست دا.

- یانى، زۆر به توندی لیئدا؟

- نه به زاتی خوا! زۆر به نهرمی رهفتارم کرد، به لام بوو به ههراو ههنگامهیهک ئهوسهری دیار نه بییت، به لام باوه ر بکه لیم نه دا، ته نیا سووکه پالیکم پیوه نا، ئه ویش هه ر بو ئه ووى له خۆمى دوور بڤه مه وه. خانمه شین پۆشه که، بو نه گبه تی من نه ک هه ر ئینگلیز ده رچوو، به لکو هاو ده م و بگه ده ئه دۆستی شانزاده خانم بیلوکونسکایا ده رچوو. خانمى دووه م که جلی ره شی له به ر بوو کچه گه وه رى بیلوکونسکایا ده رچوو، پیره کچیکی سى و پینج ساله بوو. هه موو ده زانن که دۆستایه تی نیوان خانم یه پانچین و مالباتی بیلوکونسکایا، زۆر خو ش بوو. ئیدی هه ر شه ش خانمه که له گه ل خانمه ئینگلیزه که دا، کردیان به گریه و شیوه نیک ئه وسهری دیار نه بی، له راستیدا پرسه یان بو سه گه نازداره که یان گرتبوو. هه لبه ته پاشان ویستم بچم ته وان زیان بو بیئمه وه، ته نانه ت عوزنامه یه کیشم نووسی، به لام نه خۆمیان قه بوول کرد و نه عوزنامه که م. ئیدی له وه وه ساردی که وته به ینى من و خانه واده ی یه پانچینه وه، لیم زیبوون و ئیدی نه چووینه وه به لای یه کدا.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، له ناکاودا پرسى:

- به یارمه تیت، شتى وا چۆن ده بی؟ من هه مووی پینج شه ش رۆژیک له مه پیش، ئه م چیرۆکه م له رۆژنامه ی (خۆیبوون) دا خوینده وه ته وه. هه ر ده قا و ده ق ئه م چیرۆکه بوو که تو گپراته وه! رووداوه که له هیلى ئاسنى رۆخى روبرارى رایندا، له نیوان پیاویکی فره نسى و ژنیکی ئینگلیزدا روویداوه: ژنه که به هه مان شیوه جگه ره که ی له دهستی کابرا پاپسکاندوو وه له په نجه ره که وه توپرى داوه و کابراش ریک به هه مان شیوه سه گه قه زمه که ی ئه وى له په نجه ره که وه توپرداوه.

دهقا و دهق وهكو ئەمه بووه كه تو گيپراتهوه، تەنانەت جل و بەرگی ژنەكەش شینی ئاسمانی بووه!

جەنەرال، لە تەریقیدا سوور هەلگەرا. کولیاش سوور بووهوه و سەری لە نیو هەردوو دەستی نا. پتیتسن بەلەز پرووی وەرگێرا. تەنیا فردیش چینکو، هیشتا بە قاقا پێدەکەنی. سەبارەت بە گانیا، هەر باسی مەکە، بە درێژایی ئەم ماوهیە لەویندەر وەستا بوو، کپو کپ، خۆی دەخواردوه. کەس حالی بە حالی نەبیئت!

جەنەرال، بە دەم مینجە مینجەوه گوتی:

– باوەر بکە، ئەوهی بۆم گيپرایتەوه، دهقا و دهق بەو شیوهیە لە خۆم پرووی داوه..

کولیا گوتی:

– بابم راست دەکات، منیش لە بیرمە کە کیشە و سەریەشەیهکی زۆری لەگەڵ (خاسمیت)ی هاو دەمی شازادەخانم بیلوکونسکایادا بۆ دروست بوو.

ناستاسیا فیلیپوڤنا یی حەیا هەر کۆلی نەدەدا:

– ئاخ شتی وا چۆن دەبی؟ سەیرە، رووداویک لە دوو شوینی جیای ئەوروپادا، بە هەمان شیوه، بی هیچ جیاوازییەك پرویدات! تەنانەت کراسە شینە ئاسمانیەكەش، هەر هەمان شیوه بیئت! نا، دەبی ئەو ژمارەیهی پوژنامە "خۆیبوونی بەلچیکی" ت بۆ بنیرم.

جەنەرال، گوتی:

– بەلام ئاگاداریه، ئەوهی لە من پرووی داوه، هی دوو سال لەمە پێشە!

– مەگەر تەنیا لەمەدا جیاواز بن..

ناستاسیا فیلیپوڤنا، وهكو یهكێك تووشی نۆره هیستریایهك بووبی، بە دەم قاقای پیکەنینهوه، ئەو قسەیهی کرد.

گانیا، لە کاتیکا شانی بابی گرتبوو، بە دەنگی شەكەت و لەرزۆك گوتی:

– بابۆ، تکیه بەلکو لەگەلمای بییتە دەری... دەمهوی دوو قسەت دەگەل بکەم.

رق و کینه لە چاوانی دەبووهوه.

لەو دەمهدا، زەنگی دەرگا بە جوړی لە مەدەخەلەکەدا دەنگی دایهوه، لە تو وایه هەر ئیستا هەلەکەنری. دیاره ئەم زەنگه، نیشانهی دیدەنیهکی نا ئاسایی بوو. کولیا پای کرد تا دەرگا بکاتەوه.

پەراویز:

* – "گەمارۆی قارس... " گەمارۆی قەلای قارسی تورکی لە سالی ۱۸۵۵دا بوو، ئیدی دواي ئەوهی گەمارۆدراوهکان ئازوقەیان تەواو بوو، لە ۱۸۵۵/۱۱/۶، پادەستی جەنەرال موراقبیف بوون.

* - "رۆژنامەى خۆبەست... مه بهست له رۆژنامەى خۆبەستى به لچىكىيه كه له ساى ۱۸۳۰ و له برۆكسل دەرده چوو. دۆستوىفسكى زۆرجار ئەم رۆژنامە پىر زانىارىيهى دەر خۆبەست و، به تايبهتى به شه سياسيه كهى.

فەسلەى دەبەم

له پىر، مه ده خه له كه پىر بوو له ههراو زهناى كۆمه له خه لكىك. ئەوانهى كه له هۆله كه دا بوون، به دهنگه دهنگه كه دا زانىان كه چهند كه سىك وه ژور كه وتوون و چهند كه سىكى دىكه ش خه رىكه دینه ژور وه. دهسته يه ك پىكه وه له يه ك كاتدا قسانيان ده كرد، هاواريان ده كرد. چهند كه سىكى دىكه له بهر قالد رمه كاندا قسه يان ده كردو هاواريان ده كرد، دەرگای ماله كه كرابوو وه. ديار بوو ئەمانه ميانى سه يرو غه ريب و عه جيب، و ميانى ناوه خت بوون. ئەوانهى له هۆله كه دا بوون، هه موو كه وتنه ته مه شا كردنى يه كدى. گانيا به هه شتاو چوو بۆ هۆله كه وه كه، كۆمه لىك خه لىكى له ويندەر بىنى.

دهنگىك، كه به گوپى ميرزاده ناشنا بوو، به رز بووه وه گوتى:

- ئەها، ئەوه تۆى يه هودا!* ههى خايه ن! سلاو گانيا، ههى زۆل، ههى بىژى!

دهنگىكى دى هه لىدايه:

- به لى، ئەوه، خۆيه تى!

ميرزاده، هىچ گومانىكى نه ما كه يه كىك له دهنگه كان، دهنگى روگوژين و ئەوى تر دهنگى لىبىد يى بوو.

گانيا، وروكاس له ئاستانهى دەرگا كه دا وه ستا بوو. كپو كپ ته مه شاي ده كرد، هىچ هه و لىكى نه ده دا رىگه له هاتنه ژور وهى ئەو ده - دوا زده كه سه بگريت كه دووى بارفيون روگوژين كه وتبوون. ئەم گروپه تىكه له يه كى سه يرو سه مه ره بوو، هه ر يه كه يان له ره نگى بوون، هه ر هه موو بى سه رويه ر، فه وزايه ك بوو ئەوسه رى ديار نه بوو. هه ندىكىان زۆر به شپرو شه پرىوى و به فه روه و پالتوكانىانه وه وه ژور كه وتبوون، پىده چوو، سه رو شتىكىان خوار دبىته وه، به لام كه سىيان سىامه ست نه بوون. له وه ده چوو، هه ر يه كىكىان پىويستى به وى دى بى بۆ ئەوهى غيره ت بىانگريت و بىنه ژور وه، كه سىيان به ته نىا زاتى هاتنه ژور وهى نه ده كرد. ته نانه ت "روگوژين" ش كه سه ر ده سته و پىشپه وىان بوو، به پارىزه وه هه نكاوى دهن، گرژو مۆن و په ست و خه مین و توپه ديار بوو. ديار بوو به نىازى شتىك بوو. ئەوانى دى ته نىا ده ورى كۆرسىيان ده بىنى، ده بوا له كاتى پىويستدا يارمه تى ئەو بدهن. گروپه كه جگه له لىبىد يى، (زالىوجىف) شىان له گه لدا بوو، كه قژى قىرو، نىگرو كردبوو، پالتو فه روه كهى له مه ده خه له كه دا

دانا، خوی به ژورا کرد، بی خهم و خه یال پهفتاری دهکرد. دوو سی کهسی دیکه ی هاوته رازی خوی له گه لدا بوون، که دیار بوو کوپه بازگانن. نهوانی دی خه لکی همه جور بوون. یه کیکیان دهگه ل بوو که پالتویه کی سوپایی له بهر بوو، یه کیکی تریان دهگه ل بوو، که کورته بنه یه کی یه جگار قه له وی همه میسه خه نول بوو، پیای سییهم، دریژیکی، به دارو بار بوو، نه ویش یه جگار قه له وی بوو، بالای نریکه ی دوو مه تر ده بوو. کابرایه کی عه بوس و مه نگ و بیده نگ بوو، دیار بوو که زور به هیزی بازوی خوی ده نازی.

له گه ل خوی نکاریکی زانکوی پزیشکی و چه کلیکی مشه خوری پولا ندی دا. دوو ژنیش له بهر قالد رمه کانه وه ته مه شای ناو ژورده که یان ده کردو نه ده ویران بینه ژورده وه. کولیا ده رگا که ی به پرویاندا داخست و سورگی دا.

کاتی بارفیون روگوژین، گه بیبه بهر ده رگای هوله که، له هه نبر گانیادا وه ستاو گوتی:

— سلو گانیای خوی پی! ته سه وری نه وه ته نه ده کرد بارفیون روگوژین ببینی، وا نییه ؟

به لام له هه مان ساتدا، له هوله که داو ری که له بهر انبه ریا، له نا کاودا، چاوی به ناستاسیا فیلیپوقنا که وت. هه لبه ته قه ت ته سه وری نه وه ی نه کرد بوو که له و شوینه دا بیدینی. که نه وی له ویدا ببینی، به راده یه که په شوکا و شپرزه بوو، په رنگی زهره هه لگه پراو، لیوه کانی شین بوونه وه، به ده نگ یکی نرم و وه کو نه وه ی خوی بدوینی گوتی:

— که واته، راسته !، کاره که پراوه ته وه !...

نه وسا به دم دان جپر کردنه وه، به و په پی پشم و غه زه به وه پوانیه گانیای گوتی:

— باشه ... پاشان هه ق و حیساب ده که یان! ... نه مه ت لی به سه ر ناچیت!...

روگوژین، هانکه هانکی پیکه وت بوو، زور به زه حمه ت قسه ی بو ده کرا، هه تا نه و دوو وشه یه ی به پچر پچری گوت، قپر گوتی چه ق. به بی ویستی خوی به ره و ناوه ندی هوله که ده پوی، به لام که له نا کاوا، چاوی به نینا نالکسندرو قناو قاریا که وت، یه کسه ر پراوه ستا، هه رچه نده ناشوفته و په شوکا بوو، به لام تا راده یه که سله مییه وه. لیبیدیف، دوا به دوا ی نه و، وه ژور که وت، وه کو سییبه ری دووی که وت، زوری خوارد بووه وه، نه وسا خوی نکاره که، پاشان یاروی دریژی به شان و باهو وه ژور که وتن، له دوا ی نه وانیسه وه زالیوجیف وه ژور که وت، به راست و به چه پدا سلوی ده کرد، نه و جا کابرای کورته بنه ی قه له و که هه ولی دها ریگه بو خوی بکاته وه، وه ژور که وت. که می که شه ر میان له ژنه کان ده کرد، بوونی ژنه کان جوره پارینو سلکردنه وه یه کی لا دروست کرد بوون. به لام پیای هه ستی ده کرد نه م شه رم و حه یا کاتییه، هه رنه وه نده پرده کات تا ده ست پیده که ن، ئیدی خو به خو ده ره ویته وه. هه رکه ئیشاره تی ده ست پیکردنیان درایه، حیساب بو بوونی ژنه کان نا که ن.

روگوژین، که چاوی به میرزاده میشکین که وت، چه په سا، له نا کاودا پرسى:

— چی؟ میرزاده توش لی رهیت؟ هیشتا پیلاوه شپره کانت له پیدایه؟

هه ناسه یه کی هه لکیشتا، یه کسه ر میرزاده ی له بیرچوه وه دووباره پوانیه ناستاسیا فیلیپوقنا، وه کو موگناتیسیک رای بکیشتیت، به ره به ره به ره وه نه و ده چوو.

ناستاسیا فیلیپوڤناش، به کونجاوی و نیگهرانی دهیروانیه ئەو گروپه.
ئەنجام گانیا وهخۆ هاتهوه، له کاتیگا به توپهیی دهیروانیه ئەم گروپه، پوو له روگوزین، به
دهنگی بهرز گوتی:

– به یارمهتیتان! ئەری پیم نالین ئەم کهربازاره چیه؟ چما ئیره تهویلهیه؟! دایک و خوشکهکه
نابین!

روگوزین، له بن لیوانهوه پرتاندی:

– دایک و خوشکهکهت دهبین.

لیبیدیف، که دیار بوو، مهراییی بۆ روگوزین دهکات، ههلبدایه و گوتی:

– ههلبهته دهیان بین.

ئوسا یاروی دریزێ شهقاوه، که دیار بوو پپی وایه وهختی دهست بهکار بوون هاتوه،
کهوته قسهی قۆرو بی سهروبه.

گانیا، تاهیز له گهرویدا بوو، دهنگی لی ههلهپری و گوتی:

– بهسه! تکاتان لیدهکهه، بچنه ژورهکهی دی، یانی بهپرستی ئەمه پیاوهتی نییه...

روگوزین، بیئهوهی له جیی خوی بجولیت، له قاقای پیکه نینیکی شهپانی دا.

– سهیره! جهنابی من نانسیت! باشه تۆ روگوزین نانسیت؟

– وا ههست دهکهه له جییهک تۆم دیتوه، بهلام...

– ها، له جییهک منت دیتوه! له بیرت چوهوه که پیش سی مانگیک له قوما، به فیل دوو سهه
رۆبلیت لی بردمهوه؟ که پارهی بابم بوو؟ باش بوو که ئەو پیره میهره، پیش ئەوهی بهمه بزانی
مرد. تۆ راتکیشام بۆ قوماکهه (کنیف)ی هاوپیتهش فیلی لیکردم. ئیدی چون نامانسیت؟
پتیتسن، شایه ده. ههکه گوچکهی ئەسهک ناسیکی سی رۆبلیت نیشان بدهم، نامادهی به چوار
چنگۆله تا فاسیلفسکی به دوا یا رابکهیت، تۆ ئەوهیت! ئەوه تهبیعهتی پیسکهی تویه!
ههکهش هاتووم تۆ بکرم! مهروانه پیلاوهکانم، پارهیهکی زۆرم پییه، دهتوانم خۆت و ههچ
که سوکارت ههیه بکرم،... ئەگه بهوهی هه هه مووتان دهکرم، هه مووتان!....

روگوزین، شیت ناسا هاواری دهکرد و دهه به دهه سهرخۆشتر دهبوو. هاواری کرد:

– نا، ناستاسیا فیلیپوڤنا، لیم مهگره! تهنیا یهک وشهم له تۆ دهوی، یهک وشه و بهس! گه رهکته
شووی پی بکهی یان نا؟

روگوزین، وهکه یهکیه ههست بکات، کاری کراوه، ئەو پرسیاره ی کرد، وهکه چون کهسیک
له بهر خوای خوی بپاریتهوه، بهو ناوایه ناستاسیا فیلیپوڤنای دواند، بهلام وپرای ئەوهش
جورتهتیک له دهه و دویدا ههبوو، ریک له جورتهتی نا ئومیدانهی کهسیک دهچوو حوکی ئیعدام
درایی و باکی به ههچ نهبی و ترسی له دهستدانی ههچ شتیکی نهبیته. بهوپه پری نیگهرانی و
دلپراوکی، چاوه نووری وهلام بوو.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، به‌وپه‌ری لووت به‌رزی و به‌ته‌وس و توانجه‌وه، سه‌راپای به‌نیگا داییزت.
به‌لام که روانیه قاریا و نینا ئەلکسندروڤنا و ئەوجا گانیا، هه‌لویستی خوئی گوپی، به‌ زمانیکی
نارام و جدی و، به‌جۆره سه‌رسامییبه‌که‌وه گوتی:

– هه‌لبه‌ته نا! به‌ تۆچی؟ چۆن ئەم پرسیاره‌ت هات به‌ خه‌یالا؟

روگوژین، خه‌ریک بوو له‌ خویشیا بال بگریت، بۆیه‌ هاواری کرد:

– هه‌لبه‌ته نا؟ یانی شووی پی ناکه‌یت؟ خو پینیان گۆتم گوايه به‌ ته‌مای شووی پیبکه‌یت... نا...
زۆر چاکه‌. ناستاسیا فیلیپوڤنا! گوتیان قه‌ولت به‌ گانیا داوه که شووی پیبکه‌یت... پیمگوتن،
که‌سی نه‌دۆزیوه‌ته‌وه شووی پیبکات ئەمه‌ نه‌بی؟ ئەم... شتی وا ده‌بی؟! من ده‌توانم به‌سه‌د
رۆبل بیکرم. ئەگه‌ر هه‌زار رۆبلی بده‌می، تو بلی سی هه‌زار رۆبلی بده‌می، ئاماده‌یه له‌ شه‌وی
زاویه‌تیدا پاشه‌کشه‌ بکات و بووکه‌که‌ی بو من به‌ جی بیلی. وا نییه‌ گانیا ی نامه‌رد؟ به‌ سی
هه‌زار رۆبل رازی نابیت؟ پاره‌که‌ حازره‌! جا ئیستا هاتووم تا به‌لیننامه‌م بو پر بکه‌یته‌وه که
ده‌ست به‌رداری ئەم زه‌ماوه‌نده‌ ببیت. به‌لینم به‌خو داوه که بتکرم، هه‌ر ده‌شت کرم! بشفریت هه‌ر
ده‌تکرم!

گانیا، که په‌یتا په‌یتا په‌نگی دینا و په‌نگی ده‌برد، هاواری کرد:

– بو ده‌روه! تو سه‌رخووشی!

ئەم هاواری گانیا، دارو ده‌سته‌که‌ی پروگوژینی هاوژاند، ئەم بیژکالییه‌یان له‌ خوا ده‌ویست،
خوا خوای شتیکی وایان بوو. لیبدیف خوئی گه‌یاند هه‌روگوژین و خه‌مخۆرانه‌ چه‌ند وشه‌یه‌کی
به‌گویدا چپاند.

روگوژین، به‌رسقی دایه‌وه:

– هه‌ق به‌ تۆیه، راست ده‌که‌ی میرزا! راست ده‌که‌ی هه‌ی عه‌ره‌قخۆری سه‌رخووش؟ بو نه‌ه، چ
ده‌بی با بیی؟

ئەوسا شیئت ئاسا که‌وته‌ پروانینی ناستاسیا فیلیپوڤنا، جاری شه‌رمانه‌وه جاری گۆساخانه‌،
لیی ده‌روانی، گوتی:

– ناستاسیا فیلیپوڤنا، فه‌رموو ئەمه‌ هه‌ژده‌ هه‌زار رۆبل بو تو! پیشکه‌شت بی! هی دیکه‌ش
ماوه... هی دیکه‌شی به‌دوادا دیت! به‌ دم ئەو قسه‌یه‌وه، به‌سته‌یه‌کی له‌سه‌ر میزه‌ چکۆله‌که‌ی
به‌رده‌می دانا. به‌سته‌که‌ له‌ کاغه‌زکی سپییه‌وه پیچرا بوو و به‌ مه‌چیر به‌سترا بوو.
زاتی نه‌ده‌کرد، هه‌موو ئەوه‌ی له‌ داییه‌تی بیلی.

لیبدیف، که زۆر نیگه‌ران و هه‌راسان دیار بوو، هه‌مدیس به‌گویدا چپاند:

– نا، نا، نا....

دیار بوو، ئەو پاره‌یه‌ی پی زۆر بوو و پینشیازی ئەوه‌ی بو ده‌کرد، که به‌ بره‌ پاره‌یه‌کی که‌متر
تا قی بکاته‌وه.

روگوژین گوتی:

- نه، برادر نا! نه گهوجه گيان! تو سهر لهم شتانه دهرناكهى. ئەمه ئىشى تو نىيه... تو گهوجيت.

كه بينى ناستاسيا فيليپوڤنا مۆرى لىدهكات، خىرا ژيان بووه. كهوته لهرزىن و، گوتى:
- ئىمه ههر دوو كمان گهوجىن، توش و منىش.. منىش بهش به حالى خوم گهوجم، خهتام كرد،
كهر بووم كه گويم ليگرتى. كه به قسهم كردىت.

روگوژىن، ئەو قسانهى دوايى، به جوړه پەشيمانىيەكى قوولەوه كرد.
ناستاسيا فيليپوڤنا، كه بينى سهروچاوى روگوژىن، بهو شيوهيه گوراو پهژمردو پەريشان
بوو، كوت و پر له قاقاي پيكنهينى دا، ئەوسا وهك ئەوهى به نيازى رويىشتن بى، لهسهر قەنهفهكه
ههستا، بهتهوس و توانجهوه گوتى:

- ههژده ههزار رولم بۆ من؟ ناخر ليږدها سهر سوالكەرى و نالچاخى دهردهكهوى!
گانيا، به دليكى پر له خوينهوه، تهمشاى ديمهنهكهى دهكرد.
روگوژىن، هاوارى كرد:

- چل ههزار، چل ههزار، نهك ههژده!.. پتيتسن و بيسكوپ قهوليان داومهتى تا سهعات حهوت
چل ههزار رولم بۆ تهرتيب بكەن، چل ههزار رولمى كاش!...

ديمهنهكه به تهواوهتى بى تام بوو، بهلام ناستاسيا فيليپوڤنا، لهسهر پيكنهينى خوئى
بهردهوام بوو، له ژوورهكه دهرنهدهكهوت، لهوه دهچوو پهلهى نهبيت و به نانقهست بيهوى دريژه
به ديمهنهكه بدات. قارياو نينا نالكسندروفناش ههستا بوونه سهر پى، بيدهنگ و نيگهزان و
ههراسان چاوهروانى كوتايى ديمهنهكه بوون. چاوانى قاريا دهريسكانهوه، بهلام دايكى يه جگار
ئهفسورده بوو، وهكو بى ناو ئاو دهلهرزى، ديمهنهكه خراب كارى تىكرد بوو، چيواى نهما بوو
ببورتهوه.

- مادام مهسهلهكه واى ليها، زيادى دهكەم، دهيكەم بهسهدههزار. بهلى، ههر ئەمپرو، بوئى
دهكەم به سهدههزار! پتيتسن فريام كهوه، بوئى پهيدا بكهوه، قازانچ و سووتى مول و زهحفى
خوت وهر بگره!

پتيتسن، بهپهله بهرهو روگوژىن چوو، به توندى باسكى گرت و به گويدا چپاند:
- ئەوه تو شيت بووى! تو مهستى! پيت وايه له كوئى؟ پوليست بۆ بانگ دهكەن ها.

ناستاسيا فيليپوڤنا، كه به ناشكرا دهيوست هانى بدات گوتى:
- ئەم ههموو لاف و گهزافهى هى مهستىيه.

روگوژىن، كه لهوپهري ههچووندا بوو، هاوارى كرد:

- نا، لاف و گهزاف نىيه، فشه ناكەم! تا شهوى پارهكه حازر دهبيت! ئەمشهوه سهدههزار رولمى
خوت وهردهگريت! دهبى بيسهلمينم كه پياو قسه دهكات، قسهى پياو يهكهو نابى به دوو!

لهم كاتهدا، ئارداليون نالكسندروفىچ، پهيدا بوو، به پهله بهرهو روگوژىن روى و له پر
نهپاندنى بهسەريا:

- ئەم مهخسهره بازىيه چيه؟

ئەم ھەلچوونە کوت و پرهی یارۆی پیره میرد، که تا ئەو دەمه بیدەنگ بوو، شەقلێکی کۆمیدی بە دیمەنەکه بەخشی. ئیدی ھەندی لە نامادە بووان، لیرو لەوی کەوتنە پیکەنین.

روگۆژین، بە دەم تەوسخەنەوہ گوتی:

– ئەم وانیکە لە کوپۆه پەیدا بوو؟ پیره میرد، لەگەڵ مەدا وەرە با مەستت بکەین!

کولیا، که روندکی شەرمەزاری و توپەیی دەباراند گوتی:

– که شتیکی پیسی! بەراستی ئەمە ئەوپەری سوکایەتییه!

قاریا، که لە توپەیییدا نازای دەلەرزى، لە ناکاودا ھاواری کرد:

– ئەرى کەسیک نییه، ئەم ژنە ھەرزەیه بە پال و دەدرنیت؟ ماقولە!

ناستاسیا فیلیپوڤنا، لە وەلامی ئەم سوکایەتییدا، بە تەوسەوہ گوتی:

– خوا ئەو خواھیە بە من بگوترى ھەرزە! من کەرم که ھا تووم ئەمانە بۆ شەو ئاھەنگەکەم دەعوەت بکەم! تەمەشا گاڤریلا ئاردالیونوفیچ، بزائە خوشکەکەت چ سوکایەتیەکم پیدەکات!.

گانیا، که لەو ھەلچوونەى خوشکەکەى ھەپەسا بوو، بۆ ماوہیکە مات بوو، بەلام که بینی ناستاسیا فیلیپوڤنا، ئەمجارە بە راستی لیپراوہ بروت، شیت ناسا پەلاماری قاریای داو بە توپەیی بازووی گرت. بە جوړی چاوی بریپە چاوانی، لە تو وایە دەیەوی دەم و دەست و ھەر لەویدا بیکوژیت. ھاواری کرد:

– بینیت! بینیت چیت کرد؟

بە جوړی دەھری بوو بوو، بە خویشی نەیدەزانی چ بکات. قاریا، که بەوپەری متمانەو غرورەوہ، چاوی بری بووہ دوپ چاوانی براکەى، گوتی:

– چیم کرد؟ بۆ کویم دەبەى؟ بۆ کویم رادەکیشی؟ ناشی بمبەى تەوازۆی بۆ بینمەوہ؟ چونکہ سوکایەتی بە دایکت کردووە و ھاووەتە ئیرە تاحەیاو حورمەتی خانەوادەکەت بەرى، ھەى ناپیاو؟

بۆ چەند ساتیک، بەو دەقەوہ، پروو بە پرووی یەکتر مانەوہ. گانیا، ھیشتا بازووی خوشکەکەى گرتبوو. قاریا یەک دوو جار، بە ھەموو ھیزو قوہتیکی خوہەوہ، دەستی راپسکاند تا خوێ لە دەستی رزگار بکات. بەلام دەرقەت نەھات. ئیدی جڵەوی خوێ لە دەست داو تا زاری گرتی تفیکی کردە چارەى براکەى.

ناستاسیا فیلیپوڤنا ھاواری کرد:

– پەح! ئەمە یە کچ، دەک بترەژم! ئەى ئافەرىن، پتیتسن پیروژبايیت لیدەکەم!

گانیا لە ھەژمەتاندا بەرچاوی تاريک بوو، ناگای لە خو نەما، دەستی بەرزکردوہ، تا یەکیک بە سەرچاوی خوشکەکەیدا بکیشیت، ریک لەو کاتەدا، دەستیکی دی بەلەز ھات و دەستی ئەوی توند گرت. میرزادە لە نیوان ھەردوو خوشک و براکەدا وەستا. لە کاتیکدا، ئەویش، لە ھەژمەتاندا سەرپای دەلەرزى، بە توندی گوتی:

– ئەمە چیه؟ بەس نییه؟

گانیا، لە کاتیکدا دەستی قاریای بەر دەدا، بەتوہی گوتی:

- تۆ ھەمیشە دەبىي له من بىي به مووى لووت ؟
گانيا، كه له تورپهبيدا ئاگاي له خوئى نهما بوو، تا توانى زللهيهكى به پهنا گوئى ميرزاده،
كيشا.

كوليا هاواري كرد:

- وای ... خودایا! ...

هر كهسهو شتيكى دهگوت. پهنگ له پرووى ميرزاده نهما. به نيگايهكى سهيرو پر بيژارى و
گازانده، راستهوخو دهپروانيه گانيا. زهردهخهنيهكى سهيرو نا ئاسايى نيشته سهو ليوهكانى،
ليوهكانى كهوتبوونه تهتهلهو ههرجى دهكرد هيچ قسهيهكى بو نهدههات. ئه نجام به دهنگيكي
نزم و هيواش گوتى:

- قهيدى نيبه، با من له جياتى ئه و ليدان بخوم... گرینگ نيبه، بهلام مهحاله بيلم لهو بدەيت! ...
ئەوسا، له پرڤكا، دلئى پر بوو، پرووى له گانيا وهرگيڤرا، رووى كرده ديوارهكهو بهدهنگيكي
پچر پچر گوتى:

- بهراستى شهرمه بو تو، بزانه چون تهريق دهبيتهوه! چون پهشيمان دهبيتهوه!

گانيا، دهتگوت سايمهل ليئى داوه.

كوليا، به ههشتاو بهرهو ميرزاده چوو، تا ماچى بكات و دلخوشى بداتهوه. روگوژين، قاريا،
پتيتسن، نينا ئهلكسندروفتناو هه موو ئهوانى ديكهش، ته نانهت ئارداليون ئالكسندروفتيچى
پيرش، گشتيان له دهورى خر بوونهوه.

ميرزاده، به هه مان زهردهخه نهى نا ئاساييهوه، پروو له هه موويان گوتى:

- هيچ نيبه! گوى مهدهنى!

روگوژين، هاواري كرد:

- تو راست دهكهى، ژيوان دهبيتهوه. گانيا تو تهريق نايتهوه دهست له م مهري پيغه مه ره
دهكه يتهوه (وشهيهكى لهوه لهبارترى نه دوژييهوه). ميرزاده، هاوړي ئازين، واز له مانه بينه،
وه ره له گه ل منا ... ههنگى بو ت به ديار دهكهوى كه روگوژين چ دوستيكي به ئه مه كه !.

ناستاسيا فيليپو فناناش، له كاريگه رى و باندورى كارهكهى گانيا و هه لويست و كاردانه وهى
ميرزاده به در نه بوو. پهنگ و پرووى به ته واوه تى شيواو وخه مناك بوو، هه رگيز ده گه ل ئه و ژنه
خه نده ران و شهنگول و دم به پيكه نينهى توژى له وه پيشدا تيكي نه ده كرده وه، هه رچه ند
دهيويست ئه م حالته وه شيرى و حالته كه پچارپيهكهى پيشووى بپاريزيت، به لام به عاله مى
ناشكرا پيوه ديار بوو.

ناستاسيا، كه دوا پرسى ميري ميري وه بىر خوئى هينايه وه، له ناكواو له بهر خوئيه وه گوتى:

- راسته، من ئه م دهموچاوه م له شوينىكا ديتووه!

ميرزاده، له پر هه ليدايه و به گله بيهكى زوره وه، به لام گله بيهكى دوستانه و راستگو يانه، گوتى:

- ئه دى تو، ئيستا ههست به شهرمه زارى ناكه يت، له خو ت تهريق نايته وه ؟ تو له روا له تا
شتيكي و له ناخا شتيكى ترى ! تو ئه و ژنه نيت كه باسيان ده كريدت ...

ناستاسيا فيليپوڤنا، حه په سا، زه رده خه نه يه كي كالى بو كرد، وه كو نه وه بوو بيه وي شتيك بشاريته وه. به نيمچه په ژاره و نيگه رانييه كه وه پوانيبه گانيا و به ره و ده رگاي هوله كه پويي تا وه دهر بكه وي. به لام بهر له وه ي بگاته ژوروي مه دخله كه، له پر گه پرايه وه، به هه شتا و به ره و لاي نينا نالكسندروفنا پويي، ده ستي گرت و بو ليوي خوي برد. نه و جا به په له په ل و به هه لچوونه وه، له بن ليوانه وه گوتي:

- هه ق به وه، راست ده كات، من به هيچ جوړي وا نيم، باشي بوچووه... نه وه نيم...
رهنگي سوور هه لگه پرا، جاريكي ديكه گه پرايه وه و له هوله كه وه دهر كه وت. به لام هينده به له ز پويي كه هيچ يه كيك له ناماده بووان فريا نه كه وت كه بزاني بوچي گه پرايه وه، تا قه شتيك كه ديتيان نه وه بوو كه چهند وشه يه كي به گوئي نينا نالكسندروفنا دا چپانديبوو، به ناشكرا ده ستي ماچ كردبوو. به لام قاريا هه موو شتيكي بيني و هه موو شتيكي گوي ليبوو، كه پويي له پاشه وه، سه راسيمه ته مه شاي ده كرد.

گانيا، وه خو هاته وه، به غار پويي تا ناستاسيا فيليپوڤنا به ري بكات، به لام تازه پويي بوو، له ژير پليكانه كاندا گرتيه وه. ناستاسيا هاواري كرد:

- له گه لما مه يه ! جاري نه مشه و خوا حافيز! بيي ها! گويت ليبوو؟
گانيا، په ست و نيگه ران و خه مبار، گه پرايه وه. هه ستي ده كرد باريكي قورس، قورستر له جاران نيشتو وه ته سه ر دلي، به ده ست له گه زو مه ته ليكي دژاره وه گيروده يه. كه په فتاره كه ي خوي ده گه ل ميرزاده دا ده هاته وه به رچاو، ده ست ده ست ناره قه ي شه رمه زاري ده رده دا، دلي ده گوشرا...
به جوړي له فكران راجوو بوو، به شيويه چوو بووه ژيري و په شيوو پهريشان بوو بوو، ناگاي له وه نه بوو كه روگوژين و دارو ده سته كه ي يه كه له دواي يه كه به ته نيشتيا، په ت ده بوون و له مه دخله كه دا شانيان بهر شاني ده كه وت و په له يان بوو، له سه رو كه كه يان (روگوژين) كه له ماله كه وه دهر كه وتبوو، به جي نه مينن. هر هه موويان پيكه وه و به دنكي به رز، باسي مه سه له يه كيان ده كرد، روگوژين به خوي شان به شاني پتيتسن پي ده كردو به جدي باسي مه سه له يه كي له گه ل ده كرد، پيده چوو زور گرينگ و زه روري بيت.

روگوژين، كه به لاي گانيا دا تيپه ري گوتي:
- گانيا دؤرانت!

گانيا، نيگه ران و په شيو، تا له چاو ون بوون هر سه يري ده كردن.

په راويز:

* "... نه وه تو ي يه هودا... " ناماژيه بو يه هوداي نه سخه ريوتي، كه يه كيك بوو له شاگردان و ياراني مه سيح كه به ته ماحي به رتيل، خه به ري ليډا. له كه لتووري دنياي مه سيحيه تدا، په رمزو نيشانه ي خيانه تكاري و نامه ردييه.

فەسلى يازدەيەم

مىرزادە، ھۆلەكەي بەجىھىشت و چوو بۇ ژوورەكەي خۆي و دەرگاكەي لەسەر خۆي داخست. كولىا، بەلەز چوو بۇ نك وى تا دلخۆشى بداتەوہ. ئەم كورىژگە بەستەزمانە بە جۆرى رموودەي مىرزادە بوو بوو، كە نەيدەتوانى لىي دووربەكەوئتەوہ.

كولىا، بە مىرزادەي گوت:

– زۆر باشت كرد كە لەوئندەر پۆيشنتى. شەپەكە لەوئى گەرمتەر دەبىت. ھەموو رۆژىك ھەمان تاس و ھەمان ھەمامە، ھەمووشى بە ھۆي ناستاسيا فيليپوئناوہيە.

مىرزادە گوتى:

– كولىا، لەو دەچىت، ئىوہ كىشەو ئارىشەتان زۆربى.

– بەلى، دروستە. ئىدى ئەوہ وەزەو حالى ئىمەيە، ھىچ ھەقى گلەيشمان نىيە، چونكە ھەمووي خەتاي خۆمانە. بەلام من برادەرىكم ھەيە، زۆر لە ئىمە بەدبەخت ترە. ھەزەكەي پىتى بناسىنم؟

– زۆرىش ھەزەكەم. برادەرى گىيانى بە گىيانى تۆيە؟

– بەلى، تەقريبەن. پاشان بۆتى باسدەكەم. ناستاسيا فيليپوئنا جوانە، وانىە؟ من، ھەرچەندە زۆرم ھەولدا بوو كە بىدىنم، بەلام ئەمە يەكەمجارم بوو كە بىبىنم. بەراستى ئەمپۆكە يەجگار خشىك بوو! ئەگەر گانايى برام بە خۆشەويستى و لە پىناوى خۆشەويستىدا بىخواستبايە، ھىچ گلەيىەكم لىنەدەكردو، نە ھەقم نەدەگرت، بەلام بەو مەبەستەي پارەي لىبكىشىتەوہ، بە راستى شورەيىە!

– نا، من براكەتەم بەدل نىيە، بە شايستەي خۆشەويستى نازانم.

– تىتدەگەم، نە ھەقت ناگرم، بە تايبەتى دواي ئەو شتەي كە بەرانبەرت كردى... ھەزەكەي رەئى من لەو بارەيەوہ بزانى؟ ھەندى داب و نەرىتى كۆمەلايەتى باو ھەن، كە من ھەرگىز بۆم ھەرس ناكرىن. بۇ نمونە جارى وا ھەيە شىتتى، يان سىبەندىيەكى شەپرانى، يان گۆساخىكى شەلاتى، زللەيەك لە كەسىك دەدات، ئىدى ئەو كەسەي زللەكەي لىدەدرى بۆ ھەتا ھەتايە دەبى

بهن گه پجاری خه لکی، ئابرووی ده چیت، له ناو خه لکیدا ده بی به به لمه برنج، مه گهر به خوین
ئابرووی خو بی بکریتته وه، یان بچن کړنوشی بو بهرن، خو له بهر پیانی باویژن و ته وازی بو
بیئنه وه و داوای بوردنی لیبکه ن. من پیموایه نه مه عاده تیکی سه خیفه، زالمانه یه. نه مه ریك
بیروکه و تیمه ی (ده مامک*) هکه ی لیرمانتو فیه، که من به شتیکی قوړو گه و جانیه ده زانم، ده گهل
ته بیعه تدا تیک ناکاته وه، هه لبه ته ده بی نه وه ش بلین که لیرمانتوف نه و درامایه ی له ته مه نی
هه رزه کاریدا نووسیوه ..

– هه لویستی خو شکه که تم زور به دل بوو، زورم خو شو یست.

– بینیت چ تفیکی کرده چاره ی گانیا ؟ قاریا نازایه ! به لام تو نه م کاره ت نه کرد، پیموانیه له بهر
نه وه بو بی که نازانیت. نه وه تا وا بو ئیره دی. وه ده لین به سه ر باسو و په سنی خویدا هات.
ده مزانی هه ر دیت ! به راستی کچیکی به ویل و ماریفه ته، هه رچه نده عه بییشی هه یه.

قاریا، به ته شه ره وه به کولیای گوت:

– ئیره جی تو نییه. پرؤ بو لای باوکه! میرزاده خو بیزاری نه کردیت ؟

– نه خیر، به پیچه وانه وه .

– دیسان خوشکی گه وه، هه لچوو! نه وه عه بیه که یه تی. وام ته سه ور ده کرد با بمان به گهل
روگوژین بکه ویت، په نگه هه نوکه ژوان بیت که بو نه و کاره ی نه کرد.

کولیا، به دهم ده رچو نه وه، له سه ری رو یی:

– با شتر وایه پرؤم بزانه به ته مای چیه !

قاریا گوتی:

– شوکر بو خوا ! دایکم بر دو خه واندم. هیچ به زمیکی دیکه دروست نه بوو. گانیا، زور ته ریق و
شه رمه زاره. هویه که شسی روون و دیاره! .... ده رسیکی باشی وه رگرت! من هاتووم تا هه م
سو پاست بکه م و هه م لیت بیرسم نایا پی شتر قه ت ناستاسیا فیلیپو قنات ناسی بوو؟
– نا، نه دیتبووم و نه ناسی بووم.

– نه دی چون به ره و روو پی ت گوت که نه و ژنه نییه ؟ پوآله تی شتی که و ناخی شتیکی دییه ؟ واته
ته سه ور ده که م زور باشی بو چو ویت، حه قیقه ت نایه مستی! ... به هه ر حال، گیژو کاس بوو
بووم، سه رم له کاری وی ده رنه ده کرد! هه لبه ته دیار بوو که هاتبوو سووکایه تیمان پی بکات.
پی شتر زور چیروکی سه یرو سه مه رهم ده رباره ی بیستبوو. نه گهر، خو ی گوته نی بو نه وه هاتبوو،
من و دایکه ده عوه ت بکات، بوچی نه و په فتارو مامه له غه ربه ی ده گهل دایکه دا کرد ؟ پتیتسن زور
چاکی ده ناسیت. ده لیت نه مړوکه زور گوړا بوو، سه ری له په فتاره کانی ده رنه ده کرد، به تاییه تی
نه و هه لویسته ی له هه نبه ر روگوژیندا نو اندی ؟ نه وه ی زه ربه یه حورمه تی خو ی له لابی، له مالی
خه لکیدا به و جوړه قسه ناکات ... دایکم زور خه می تو یه تی.

میرزاده، به بی موبالایه وه گوتی:

– گرینگ نییه !

– سه یر نه وه بوو به گو یی کردیت ...

- چۆن... به گویى کردم ؟
- کاتى پیت گوت، دهبی شهرم له خوی بکات، یه کسه ر گۆرا.
- ئهو جا قاریا، به دم سووکه بزه یه کهوه له سه ری پۆی:
- میرزاده، وا دیاره کاریگه ریت به سه ری هوه هیه !
- له ناکاو ده رگا کرایه وه، گانیا، به شیوه یه کی چاوه پروان نه کراو وه ژوو رکه وت، ته نانه ت که (قاریا) شی له وی بینی، هر نه گه رایه وه. چه ند ساتیک له ئاستانه ی ده رگا که دا وه ستاو ئه و جا له پرو بی هیچ دوو دلپیه ک، له میرزاده نزیك بووه وه و به سوژو گودازیکی قول ه وه گوتی:
- میرزاده، من نامه ریم به رانه ر کردیت، بمبوره گیانه که م !
- نیگه رانی و عه زاییکی قول به سیمایه وه دیار بوو. میرزاده، که میک لیی پاما، به ته وا وه تی چه په سا بوو، یه کسه ری وه لامی نه دایه وه. گانیا، دیسان، به شپه رزه ی لیی دووپات کرده وه:
- بمبوره، تکات لیده که م بمبوره. بینه با ده ستت ماچ بکه م !
- میرزاده، که زور به زه یی پییدا هاته وه، یه کسه رو بی هیچ قسه یه که ده ستی له ملی وه ریناو، هه ردووکیان به دل و راستگۆیا نه یه کترین رامووسی.
- ئهنجام میرزاده، پاش نه وه ی پشوویه کی وه به ر هاته وه، گوتی:
- هه رگیز وینام نه ده کرد تو واییت. ته سه ورم نه ده کرد، کاری وات لیی وه شیته وه... بتوانی کاری وا بکه ییت...
- بتوانم ته وا زو بو تو بیئمه وه ؟ من له خو م ده پرسم، به چ نه قلیکه وه تو م به گیل ده زانی؟ له کاتیکا نه وه ی تو هه ستت پیده کرد، نه وانی دی هه ستیان پینه ده کرد، تو پیاویکی، هه قه پرس و راویژت پی بکریت، به لام وا چاکه، جاری هیچ نه لیم!
- میرزاده، به دم ئاماژه وه بو لای قاریا، گوتی:
- ئه مه ش مروقیکی دییه، که هه قه داوا ی بوردنی لیبکه ی !
- گانیا، رووی له خوشکه که ی وه رگیروا به ده نگی به رز گوتی:
- نا، نا، نه وانه هه موویان دژمنی منن. باوه ربکه میرزاده من زورم هه ولدا، به لام بیفایده بوو، ته وا زی لای نه مانه بی سووده، به دل گه ردنت ئازا ناکه ن، قه ت دلایان پاک نابیته وه !
- قاریا، له ناکاودا گوتی:
- به لام من تو ده بورم!
- ئه مشه و ده چیت بو مالی ناستاسیا فیلیپوئنا ؟
- ئه گه ر تو نه مر بکه ی ده روم. به لام هه ر خو ت داوه ر به، نایا ده شییت من نیستا بو نه وی بروم؟
- ده کریت له ویدا ببینریم ؟
- هه لبه ته نه و ژنه نییه که تو ته سه وری ده که ییت. خو به چاوی خو ت دیتت چ چاوه رپاویکی کرد؟
- چ به زمیکی نایه وه ؟ به لام وه ستای نمایشه !...
- گانیا، به دم نه و قسانه وه، پیکه نینیکی نه ه ریمه نانه ی بو کرد.

- من دەزانم كە پۋالەت و ناخى يەك نىن، ھەزارو يەك ئۆينى تىرى لە ژۆر سەردايە، ئۆين ھەمما ئۆين! خوا دەزانى چ داويكى دىكەى بە دەستەوويە ؟ جا گانيا تۆ وريابە، ئاگات لە خو بى، تۆ دەزانى رەئى بەرانبەر بەتۆ چىيە ؟ من باوەرناكەم! دروستە دەستى داىكەى ماچ كرد، بەلام ئەمەش يەككە لە ئۆينەكانى ئەو! گريمان ھەر ھەموو ئەمە نمايش (تمثيل) بوو، بەلام دلتيا بە تۆى گەوجاندووە، پىت پادەبوئىرى! باوەرپكە بىرام، پارە، ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبل، ئەم ھەموو زەليلى و سەر شوپرە ناھىنى! تۆ ھىشتا پاكيت، نەلەوتاوى، باوەرپم پىبكە پاكيت، بە گوئى من بكە و تۆش ئەمشەو مەرۆ! نەكەى برۆيت! ئاگادار بە ئەم كارەى تۆ دەستت داوەتى، ئاقىبەتى باش نابىت!

قاريا، كە تەواو شپىزەو پەريشان بوو، ئەو قسانەى كردو بەلەز لە ژوورەكە و دەركەوت. گانيا بە دەم پۆزخەنىكەو گوتى:

- ھەر ھەموويان، ھەمان قەوان لىدەدەنەو، تۆ بلىيى وا تەسەوربەكەن كە خو نايانم؟ ھەلبەتە من لەوان باشترى دەزانم! ئەوھى من دەيزانم، ئەوان نايانن!
گانيا، لەسەر كەتەكە دانىشت. ديار بوو كە دەيوست زياتر بمىنئتەو.

ميرزادە، زاتى وەبەرخوئاو بە شەرمىكەو گوتى:

- ئەگەر دەيزانى، بۆچى ئەم ھەموو عەزابەى خو ت دەدەى، لەكاتىكا سوور دەزانى كە ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبل، ئەم ھەموو عەزابە نايەنىت؟
گانيا، لەژۆر لىوانەو گوتى:

- مەبەستم ئەمە نىە. بەلام كە ھەنوگە ھاتووينتە سەر مەسەلەكە، ھەزەكەم، راي تۆ لەو بارەو بزانم، بلى بزانم ئايا ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبل ئەم ھەموو دەردو عەزابە دىنى يان نا؟
- بە باوەرپى من ناھىنى!

- دەمزانى، ئەم قسەيە دەكەيت. ئەدى ئەم جوورە ژنھىنانە عەيبە؟

- زۆرئىش عەيبە!

- زۆر چاكە... دەنا وىرپى ئەوھش ھەر دەستبەردارى نايم، بپيارىكەو داومەو ھەر دەخوام، ھەنوگە لە جاران سوورترم لەسەر ھىنانى، تۆزى لەمەپىش ھىشتا دوو دل بووم، لى ھەنوگە تەواو، بپيارى يەكجارەكىم داو! ھىچ مەلى، خو ت ماندوو مەكە، دەزانم چىت لە دلدايەو دەتەوى چى بلىيى...

- ئەو نالىم كە تۆ تەسەورى دەكەيت بىلىم. سەرم لەم ھەموو متمانەو دلتيايەى تۆ سوپماو.

- لە چى؟ لە متمانەو دلتيايى من؟

- لەوھى كە دلتيايت، ناستاسيا فيليپوئنا شوو بە تۆ دەكات و براو تەو، لەوھى كە دلتيايت ئەم ھەفتا و پىنج ھەزار رۆبلە يەكسەر و كاش دەخريتە گىرفانتەو. ھەلبەتە من كە ئەم قسەيە دەكەم، زۆر شتى دىكەش ھەيە كە نايانم.

گانيا، بە پرووى ميرزادەدا ھەلشاخى و گوتى:

- ههلبه ته تو هه موو شتيك نازاني. ئەگەر وا نه بووايه بۆچی ئەم هه موو درده سه ره م قه بوول ده کرد ؟

- پيموايه، زورجار پياو به ته ماعی پارو مائی دنيا ژن ديئي، به لام له دوا ئەنجاما، هه ر ژنه كه ده ست به سه ر پاره كه دا ده گريت و بۆ ئەو ده بيت !

گانيا، له فهران راجوو، نيگه ران و په ريشان كه وته مينگه مينگه :

- نا، نا ! زه ماوه ندى ئيمه وا ناييت... كو مه ليك هه لومه رجي تايه ته تي له ئارادايه...
ئوسا، به له ز له سه ري رويي :

- سه باره ت به وه لامی ئەو، هيچ گومان يكي تيا نييه ! به چ قه ري نه يه ك بيت وايه له وه يه ره فزم بكات ؟

- من جگه له و شتانه ي كه به چاوی خو م ديتم، هيچ شتيكي ديكه نازانم، خوشكه كه شت، تو زي له مه پيش هه مان ره ئی هه بوو. هه مان قسه ي ده کرد...

- ئەمانه، عاده تيانه، هه ر ده بي قسه يه ك بکه ن، ده ميشيان بگري، هه ر قسه ده که ن. به لام ناستاسيا، عه جبه به رو گوژيني رابوارد، من به خو م هه ستم پيکرد، باوه ر بکه، به ناشکرا ديار بوو كه پي راده بوارد. تو زي له مه پيش هه نديك به گومان بووم، به لام هه نوکه لي م عه يانه كه مه سه له چيه، ره نگه مه زه نده كه ي تو زاده ي ره فتاري ناستاسيا، ده گه ل دايکم و باو کم و قاريادا بيت !.

- هه روه ها ره فتاري ده گه ل تو شدا.

- گريمان سه رنجه كه ي تو دروسته، به لام هۆيه كه ي ته نيا گياني تو له ئەستي ني ژنانه ي ئەوه. ناستاسيا فيليپو قنا، ژنيكي زور هه ستياره، زور تو په يه، تابلبي دلي ناسك و خو په رست و له خو بایيه. ريك وه كو فه رمان به ري كه كه ته رفيعيان پينه کرد بيت. بويه ده يويست خو ي بنويئي و، قوه ت و كه سي تي خو ي نيشاني ئەوان بدات، سووكايه تي به وان... و به منيش بكات. ئەمه دروسته. من نكو لي لي نا كه م... به لام وي راي ئەمه ش، هه ر شووم پي ده كات... تو نازاني غرووري به شه ري چ به زم و ره زم يكي لي ده كه وي ته وه. ئەم ژنه من به پيا ويكي بو ده له و سووك ده زاني، چونكه لای عه يانه كه من سوور ده زانم سوتلي و قه پاتمه ي پيا ويكي دي كه يه و، كه چي به و حاله شه وه ناماده م له پيناوي پارهدا بيخو زم. من ريك و راست و به ناشکرا به ته ماحي پاره كه ي بووم، به لام غافل هه له وه ي كه كابر كه ي ديكه، زور نامه ردا نه تر فریوی ده دات، ده كه وي ته خشت و پای، رووپامایي له بهر ده كات، به جو ره ها قسه ي ژن په سندی وه كو ليبراليزم، پيشكه و تنخو ازى و رزگاري نافره ت و به و جو ره قسانه، سووك و ناسان ده يه يني ته ره دا و قه ناعه تي پي ده كات، كه بويه خوشي ده وي و گه ره كه يه تي بيخو ازيت، چونكه ئافره تيكي پاك و دلپاك و مه ينه تباره، ده نا هيچ ته ماع يكي تری به و نييه، حال بوكي ژيراو ژير، مرخي له پاره كه ي خوش كر دو وه و ته نيا به ته ماع ي پاره كه ي ده يخو ازيت. به لام بويه منى به دل نييه، چونكه حه ز له و چاو ورا وه نا كه م، نامه وي پو اله تبا زي ده گه ل بکه م... به لام له راستيدا ده بوايه ئەو كاره بکه م! باشه لي ره دا پرسيار ئەوه يه: باشه ئەو چي ده كات ؟ ئەويش هه ر وا ناكات ؟ ئيدي بۆچی ده بي سووكايه تيم پي بكات،

گالتەم پيىكات ؟ و ئەم ھەموو نەمىشبازيەم دەگەلدا بكات ؟ وەلامەكەى زۆر ئاسانە : لەبەر ئەوھەيە
من ملكەچ نایم، و رادەستى وى نایم... بە ھەرحال، دەى بىنن...

– باشە، پيشتەر خۆشت دەويست ؟

– لەسەرەتاو، بەلى. بەلام تۆبە، بەسە ! ھەندى ژن تەنيا بۆ ئەو بەشن دەگەليان رابويىرى،
بيانكەى بەسوتلى خۆت. ئەم قسەيەم بۆ ئەو نىيە بليىم ماشقەى من بوو. ئەگەر ناقل بىت و
بيەوى بە ئارامى بژى، منيش پيى رازى دەبم. بەلام ئەگەر ناسازگارو نەكلوك بىت، شەپم پى
بفرۆشيت، ئەوا منيش يەكسەر وىلى دەكەم، پارەكەى دەبەم و دەپۆم. نامەوى بىم بەگەپجارى
خەلكى، ئەوھم لە ھەموو شتەك لەلا گرينگترە !

ميرزادە، بە پاريزەوھ گوتى :

– وىپراى ھەموو ئەمەش، پيموايە ناستاسيا فيليپوڤنا ژنيكى زيرەكە، ئەگەر پيشووختە ئەو
ترسەى ھەي، چۆن بەو ئاسانيە دەكەويتە داوھو؟ خۆ دەتوانى شوو بە پياويكى دى بكات. من
سەرم لەم شتە سوپماوھ...

– ئا، ھەموو سەرەكە ليەدايە ! تۆ ھەموو شتەك نازانى ميرزادە... سەرەكە ليەدايە.. ئەو دانيايە
كە من تا رادەى شەيدايى خۆشم دەوى، سويندت بۆ دەخۆم كە ئەو قەناعەتتەتى... دەزانى
چيە؟ پيموايە ئەويش بە شيوازي خۆى خۆشى دەويم. وەك دەليىن: سزاي شەيدايان زۆر قورسە.
ئيدى بەو پيودانگە، بە خەيالى خۆى بە ديريژاي تەمەنى بە ئەسيرو دىلى خۆيم دەزانى و عەزابى
روح دەدات (رەنگە پيويستى بە كەسيكى وا بىت) بەلام لە ھەمان كاتا بە شيوازي خۆى ھەر
خۆشى دەويم. خۆى بۆ ئەمە ئامادە دەكات، ئيدى تەبيعەتى وايە، تەبيعەت دەرمانى نىيە. باوەر
بكە ژنيكى روسى تەواو عەيارە. باشە، منيش براتم، دەزانم چى دەكەم، حيسابى خۆم كردوھ.
ئەو بەرخوردەى من دەگەل قاريادا رپكەوتەكى و پەوتەنى بوو، بەلام بە قازانجى من شكايەوھ.
ناستاسيا بە چاوى خۆى بىنى كە چەند پابەندى ئەوم و چۆن ئامادەم لەبەر خاترى ئەو ھەموو
پەيوھندييەكانى ديكەم بېرم. كەواتە بۆت دەرکەوت كە منيش بەو رادەيە ساويلكە نيم كە بە
ئاسانى كەر بکريم، باوەرپكە كەس گەوجى نەكردووم. رەنگە وا بزانى زۆر چەنەبازم. ميرزادەى
نازىن، رەنگە من ھەلە بىم كە ئەم ھەموو متمانەيەم بە تۆ ھەيە و بەمجۆرە گريى دلى خۆمت بۆ
دەكەمەوھ... لەبەر ئەوھەيە تۆ يەكەم مروقى بى غەل و غەش، بى شيلەو بيلەى كە لە ژيانما
ديتووميت ! بۆيە داواى بوردن دەكەم كە پيتا ھەلشاخيم، تكايە ليىم مەگرە! ھيوادارم ليىم زىز
نەبووبيت و لە دلى نەگريت. بۆ دوو سال دەچيت، كە ئەمە يەكەمجارمە بەو جۆرە، گريى دلم
كردووتەوھ، بەبى پەردە قسەم كردوھ. خەلكى مەردانەو ئاپروومەند ليىرە كەمن، پتيتسن
شەريف ترينيانە. لەو دەچى پيکەنينت بى ؟ پيکەنينت نايە ؟ چما نازانى خەلكى شەلاتى و
سەرسەرى، پياوى شەريفان زۆر خۆش دەوى ؟ تو ويزدانى، بودەلەيى و چروكى من لە چدايە
كە ھەمووان بە چاوليکەرى ناستاسيا فيليپوڤنا، بە بودەلەو چروكم دەزانن ؟ تەسەوربکە،
ئەوھنديان ئەو وشانە بە گویدا داوم، خەريکە ليىم دەبن بە راست و بە خويشم خۆم بە بودەلەو
چروك بزاتم، لە راستيدا ئەو سووكييە. ئەو چروكييە !

میرزادە گوتی:

– من یەك له باری خۆم چیتەر به سووك و چروكت نازانم. ئەلھەقی تۆزى لەمەپیش، به سووكی سووكم دەزانیت، بەلام باش بوو ئەو گومانەت لا سەرمەو، خۆشحالت كردم. ئەمە دەرسیكى باش بوو بۆ من، كە لە ئایندەدا بە خۆپرایى و پێشووختەو، بە ئەشارەزایى حوكم لەسەر خەلكى نەدەم، ئیستا بوم دەرکەوت كە تۆ نە سووك و چروكیت و نە بودەلەو خویپیت، بە بۆچوونى من تۆ مروۆقیكى زۆر ناساییت، بەلام هەندىك بى ئیرادەیت.

گانیا، بزەیهكى تالى بۆ كرد، بەلام هیچی نەگوت. میرزادە هەستى كرد، بۆچوونەكەى بەدلى گانیا نەبوو. تۆزىك بە خویا شكایەووەو ئەویش بیدەنگى لیکرد.

گانیا، لە پر پرسى:

– بایم تا ئیستا داواى پارەى لیکردوویت ؟

– نەخیر.

– هەلبەتە داوات لیدەكات، بەلام مەیدەیه. لە بیرمە كە كاتى خۆى پیاویكى ماقول بوو، پیاوى ناو پیاوان بوو، پیاوى كۆپو مەجلیسى پیاوماقولان بوو. سەیرە ! ئەم پیاو ماقولانە چەند زوو، چەند بە خیرایى لیدەكەون. هەرکە بە ناستەم تووشى كیشەیهك بوون و هەلومەرجى ژيانیان گۆرا، ئیدی دەرکەون و لیدەبنەو، دەبن بە دووكەل و با دیانبات! باوەربەكە كاتى خۆى پیاویكى راستگۆ بوو، وەكو ئیستا درۆزن نەبوو! تۆ تەمەشا پۆزى بە چ رۆزگارى گەییووە ! هەلبەتە هۆیهكەشى مەیحۆریه. دەزانى ماشقەیهكیشى هەیه ؟ هەنوکه، درۆزنىكى ناسایى و بیوهى نیه. من نازانم دایكم چۆن تەحەمولى دەرکات ! باسى گەمارۆى (قارس)ى بۆ تۆ کردووە؟ ئەى باسى ئەسپە شىیهكەى بۆ کردوویت كە وەكو مروۆكەوتووەتە قسەو هاتووەتە زمان؟ یانى كارى گەییووەتە ئەو ورینانە.

گانیا، بەدەم ئەو قسانەو لە قاقای پیکەنینى دا، ئەوجا لە میرزادەى پرسى:

– بۆچى ئاوا تەمەشام دەرکەیت ؟

– سەرم لە پیکەنینە بە كول و بە دلەكەى تۆ دەسورمى، هیشتا دەتوانیت وەكو مندالیك پى بکەنى، بە هەمان پاكى و بیگەردى مندالیك پیبکەنى. تۆزى لەمە پيش كە هاتیه ژوورەو تاناشتم بکەیتەو، گوتت: "بیم دەست ماچ بکەم ؟" مندالیك كە داواى بوردن دەرکات، پىك وا دەرکات. ئەمە ئەو دەرگەیهنى، كە روحى تۆ هیشتا پاكە، نە لەوتاو، ئەو كارو قسانە تەنیا لەخەلكى روح پاك دەویشیتەو ! كە ئەوە حالتە، ئیدی بۆچى خۆت لەو چیرۆكە گومان لیکراوەو گلاندرەو، چیرۆكى هەفتا و پینچ هەزار پۆل. بەراستى كارىكى پووچە، هەرچى بیری لیدەكەمەو نە باوەر دەرکەم و نە ئەقلم دەیرپیت.

– باشە، تۆ مەبەستت چیه ؟

– پرسىارى من ئەمەیه نایا تۆ پەلە ناکەیت ؟ باشتەرییه، پيشتر بیری لیبکەیتەو؟ لەگینە هەق بە قارقارا ناردايونوقنای خوشکت بى...

گانیا، قسەكەى پیبپرى و گوتى:

- ها... دهرسى ئه خلاقم دادهدهى! ... من دهزانم هيشتا مندالم. رهفتارم مندا لانهيه... باشتريه به لگهش ئه مهيه كه من ئه م باسه م له گه ل تودا كردهوه.

ئهوجا، گانيا، وهكو گهنجيك كه غروورى بريندار كرابى و بيهوى پاكانه بو خوى بكات، له سهرى روى:

- به لام ميرزاده، من تهنيا به تهماحى پارهو پول، مل بو ئه م زه ماوهنده نادهم. ئه گهر وابوايه حيساباته كه م هه له دهرده چوو، چونكه من هيشتا له پرووى ئه قلى و كه سييتيه وه ماومه، پوخته و كارامه نيم. من هانده ريكي دهر وونى گه وره بو ئه م كارهم هانده دا، ئاره زويه كى هه وسار پچريو هانم ده دا، چونكه ئامانجيكى گه وره و ستراتيجيم داوه ته چاو. رهنگه وا زهن بيهى ههركه ههفتاو پينچ ههزار رۆبله كه م وهرگرت، يه كسه ر گاليسكه يه ك بو خوم بكرم، ئه م پالتو كو نه كه سى دانه ساله له بهرمايه فرى بدهم و يه كيكي تازه بكرم، چيتر هاتوچوى يانه نه كه م و په يوه ندى ده گه ل دۆستانى يانه م بېرم. نا شتى وا ناكه م. خه لكى پشوو دريژو كو لنه دهر له ولا تى ئيمه دا زور كه من، هه رچه نده زوريه يان، روحيان، روحى سوتخورانه ! به لام من كو لناده م، ريگايه كه و تا نه گه مه ئامانج بهرى ناده م، گرینگ ئه وه يه پيا و ريگه يه كى گرته بهر كو ل نه دات تا ده گاته ئامانج. ئه مه فهلسه فه و بوچوونى منه ! پتيتسن، تا هه قده ساليش، له شه قام و كو لانان دهنووست، قه له مپر و چه قوى دهر وشت. به ده ستمايه يه كى چه ند كو پيكويه وه ده ست به كار بوو، ئه مپر و كه خاوه نى شه ست هه زار رۆبله، به لام دواى رهنجيكى زور، مه گهر خوا بزاني چه ند له و پينا وه دا ماندوو بووه، چه ندى زحمه ت كيشاوه ! من ده توانم به بى زحمه ت و رهنج، يه كسه ر، به ده ستمايه يه كى گه وره وه بيمه مه يدان و ده ست به كار بيم. هه مووى پا زده سال نابات، كه خه لكى له دووره و بمبينن، ئامازهم بو ده كهن: " ئه م ئيفولگينه، به قه د پاشايه كى جوله كه ي هه يه ! " تو ده ليى من بى ئيراده م، ره سه نايه تيم تيا نيه، دوورم له هه ر به هره و توانايه كى تايبه تى. به لام ميرزاده ي نازين، ئه وه بزانه كه له م سه رده م و روژگاره ي ئيمه دا ناخوشترين شت ئه وه يه به كه سيك بليى، بى ئيراده، ده ست و پى سپى، بى به هره و تواناي تايبه تى، پيى بليى پيا ويكى ئاساييه. تو ته نانه ت ئه وه شت پى ره وا نه بينيم كه به تا وانكارى كى ماقوليشم بژميرى. بو يه، خوا م نه ما، چيو اى نه ما، په لامارت بده م. پر به دل چه زم ده كرد چه سيرمه يانيكى چاكت بكه م. تو زور له يه پانچين، زياتر نه زيه تت دام. ئه و يه پانچينه ي كه (بيئه وه ي دهرى بېرى، به لام له دلى خويدا به ته مايه، هه ليه ته ئه مه شى له ساويلكه ييه، بيئه وه ي هه ول بدات ناخى من بخوينيه وه) من ژنه كه مى پى بفروشم، تو له وه ش زياتر نه زيه تت دام، جا ها وړى گيان من له ميژه به مه وه ده تليمه وه، بو يه من پيوستيم به پاره يه. هه مو و ناوات و ئامانجكم بووه به پاره. هه ر كاتى بووم به خاوه ن پاره، باوه ر بكه ده بم به كوړيكى دى، قه درو حورمه تيكى دى پهيدا ده كه م! قوړى پاره له وه دا يه ته نانه ت توانا و به هره و ره سه نايه تيشت بو پهيدا ده كات ! تا دنياش دنيا يه ئه مه هه ر وا ده بى و وا ده ميئى. رهنگه بليى ئه مه قسه يه كى مندا لانه يه، خه يالى شاعيرانه يه. كيشه نيه، ئه گهر پاره يه ك، ببينه مايه ي به خته وه ريم، عه يبي چيه ؟ تازه من ئه م ريگه يه م گرته وه، خوم تا قى ده كه مه وه و ده يگه يه نمه سه ر. وه كو ده لين ئه وه ي له دوا ييا پى بكه نى، زياتر پي ده كه نى. باشه

یەپانچین بۆچی ئەو پەفتارە ناشیرینە دەگەڵ مندا دەکات؟ دژمنمە؟ نەخێر، تەنیا لەبەر ئەوەیە
 کە هیچ حیسابیەک بۆ رووتەیهکی وەکو من ناکات، کێ حیساب بۆ خەلکی نەدارو بێ پارە دەکات!
 هەر ئەوەندەم زەحمەتە تا دەبم بە خاوەن پارە، ئیدی پوژی منیش دێت... وا دیارە درەنگە،
 کولیا دوو جارێ سەری کێشا، پەنگە بیهوێ بۆ نان خواردنت بانگ بکات. من ئیدی دەپۆم...
 جار جار سەرت لێدەدم. خەمت نەبێ لێرە، لە مائی ئیمە بیئاقەت نابیت، دەبی بە کورپی مالهە،
 لە ئیستاهو بوویت بە ئەندامیکی خێزانەکە. ئاگات لیبێ زیزم نەکەیت، پیموایە یا دەبین بە
 دۆست یان بە دژمن. میرزادە وای دابنێ، وەکو بە دل پێشنیازم کرد کە دەستت ماچ بکەم،
 دەستم ماچ کردبای، لەسەر ئەو دەبوویت بە دژمنم؟

میرزادە، پاش پامانیکی کورت، بە دەم پیکەنینهوه گوتی:

– بیگومان! بەلام نەک بۆ هەمیشە، بەلکو بۆ ماوەیەک، چونکە نەتەدەتوانی درێژە بە دژمنایەتی
 خۆت بەدی، بیگومان دەتەخشییم.

گانیا گوتی:

– ها... ها... پیاو لەگەڵ تۆدا، دەبی زۆر ناگای لە خۆبی. لێرەشا، پەلاری خۆت وەشاند. کێ
 چوزانی! لەوێهە دژمنی من بیت! ئەری بەراست، ها، ها، ها، لە بیرم چوو: تۆزی لەمە پیش وام
 بە خەیاڵات کە ناستاسیا فیلیپوڤنات زۆر بە دل بوو، وایه؟

– بە... لێ!

– حەزت لیبەتی؟

– ن... نا!

– کەچی سوور بوویتەوه، ناپەحەت دەتبینم. دەی گوی مەدەیه. نامەوی پیت رابویرم. ئایا
 دەزانی ئافەرەتیکی داوین پاکه؟ باوەر دەکە؟ پەنگە پیت وا بێ قەپاتمە یارو، توتسکی بیت؟
 هەرگیز شتی وا نییه! تا ئیستا وا نەبووه. نەت دەبینی هەندێجار دەپەشوکا و شەرمی دەکرد،
 ئەو حەقیقەتەکەیهتی. ئیدی ئەو جۆرە کەسە زال تەبیعەتن. دەی باشە. خودا حافیز.
 گانیا، زۆر بە پەلەو گورجی وەدەرکەوت، کە دەرچوو خوشحالتتر بوو لەوسای کە هاتبووه
 ژوورەوه.

لێ میرزا، نزیکی دە حەقیقەیهک، بێ جۆلە لەفکران رابوو، کولیا، دیسان، لە دەرگا کەوه
 سەری کێشا. میرزادە گوتی:

– کولیا گیان من شیو ناخۆم، نیوهرۆ نانیکی باشم لە مائی یەپانچین خوارد.

کولیا، وەرژوورکەوت. نامەیهکی دایە دەست میرزادە، نامەیهکی قەدو نوشت کراو بوو بە
 ئیمزای جەنەرالهوه. سیمای کولیا، بە ئاشکرا ئەوهی نیشاندەدا کە چەند ئەم نامە گەیانندنە
 لەبەر گرانه. میرزادە نامەکی خویندەوه، هەستاو کلاوهکی هەلگرت.

کولیا، بە نیگەرانی و شەرمەزاری گوتی:

– نزیکه، دوور نییه. باوکە لەسەر میزیک دانیشتوووه و قاپی مە لەبەر دەم خۆی دا ناوه. نازانم
 چۆن توانیویهتی قەناعەتیان پێبکات کە بە قەرز مەشرووبی بەنی. میرزادە گیان تکایه با کەس

بەم نامەيە، با دايك و خوشكەكەم نەزانن كە من بۆم ھېناويت. ھەزارو يەك سويىندم خواردووه كە قەت نامەى ئەو نەگەيەنم، بەلام چ بكمە دلم بە حالى دەسووتى. بەزەيىم پييدا ديتەوہ. تكات لى دەكەم پرووى مەدەيە، ھەرتۆزى پارەى بەدەيەو وازى لىبىنە، بە تەماى وەرگرتنەوہشى مەبە.

– كولىا گيان، من خۆشم ھەر وام نياز بوو، پيويستە بۆ ئيشيكي تايبەتى بابت بدينم... فەرموو باپروين!...

پەراويز:

* – دەمامك: شانۆنامەيەكى ليرمانتوفە كە لە تەمەنى ھەرزەكاريدا نووسيوويەتى.

فەسلى دوازدهيم

كولىا، ميرزادەى برد بۆ "گازينو- بلياردو" كە نزيكى مالهەكەيان بوو، پيش ئەوہى بگەيتە شەقامى ليتانيايا، لە ژير خانىكا بوو لە سەر ريگاگە. بە دەستە راستا، لە ژوورىكى چكۆلەى تايبەتيدا، ئارداليون ئالكسدروفىچ، لە پشت ميژىكەوہ وەكو مشتەرييەكى ھەميشەيى، دانيشتبوو و قاپى مەشرووبى لەبەردەما دانرابوو. نوسخەيەكى پوژنامەى "خويبوونى بەلچيكي" بە دەستەوہ بوو، خەريك بوو دەيخويىندەوہ. چاوہروانى ميرزادەى دەکرد. ھەركە ئەوى بينى، رۆژنامەكەى لەلايەكەوہ داناو سەرى قسەو باسيكى دوورو دريژى دامەزراند، كە ميرزادەى شتيكى ئەوتوى لى حالى نەبوو، چونكە جەنەرال، لە راستيا مەستى مەست بوو. ميرزادە قسەكەى پى بېرى و گوتى:

– ئەسكەناسى دە رۆبليم پى نىە، بەلام دانەيەكى بيست و پينچ رۆبليم پيە، دەتدەمى، وردى بگەوہ و پازدە رۆبلم پيىدەوہ، دەنا پەكم دەكەوئ، چونكە يەك رۆبلى دى شك نابەم!

– ئا... بيگومان.. بيگومان، خەمت نەبى ھەر ئيستا وردى دەكەمەوہ.. ھەر ئيستا!..

– باشە جەنەرال، شتيك ھەيە حەزدەكەم ليىتى بپرسم. قەت ھاتوچوى مالى ناستاسيا فيليپوفقات كردووه؟

جەنەرال، بەو پەرى خۆنوئىنى و خۆ ھەلكيشان و بەخوفشەنەوہ گوتى:

– من؟ من و نەچوو بم؟ ئەمە چ پرسيارىكە؟ جارە ھى جار گيانى من، جارە ھى جار!... بەلام ئەنجام ھاتوچوم لەگەلى بېرى، چونكە حەزناكەم بە ھوى ھاتوچوى منەوہ، زەماوہنديكى نابەجى و ناپەسند دروست ببى. تۆ بەخۆت بينيت، لەوى بووى كە ئەمپرۆكە ئەوہى لەسەر بابيك بوو- ھەلبەتە بابيكي نەرم و نيان و ليبرال- كردم. بەلام لەمەودا و بابيكي ديكە ديتە مەيدان، ھەنگى دەردەكەوئ كە خوا بە كيى دەدا، ئايا جەنگاوەرىكى ديىرىنى تەواو ەيار، سەردەكەوئ و ئەم پيلانە پوچەل دەكاتەوہ، يان ژنيكى ئەھلى رابواردنى بيحەيا و حورمەت، تيگەلاوى خانەوادەيەكى رەسەن و نەجيب دەبيت!

- دەمويست پيرسم. ئايا تۆبەو حيسابەي دەيناسيت و هاتوچۆت لهگەلى هەبوو، دەتوانى ئەمشەو من بگەيەنيتە مالى ناستاسيا فيليپوڤنا؟ زۆر زەرورىيە ئەمشەو لەوى بىم، چونكە هەر دەبىي بىدينىم. بەلام نازانم چۆن بۆ ئەوى بچم. دروستە ئەمپرو تەعاروفم دەگەلى كرد، بەلام دەعوەتى ئاھەنگەكەي ئەمشەوى نەكراوم. ئامادەم، هەر بەو مەرجەي بتوانم، بە هەر شىئويەك بوو بگەمە ئەويندەر، ئەگەر بووم بە گەپجاريش، هەندى ئەتەكييت و داب و نەريتان لە بن پييان بنەم.

جەنەرال، زۆر بە گەرمى گوتى:

- دۆستى گەنج، تۆش ريك وەكو من بىردەكەيەو، هەر دەلىي لە دلى مندايت.

ئەوسا، پارەكەي هەلگرت، لە بەركى ناو لەسەرى پۆيى:

- من كە ئاردم بە شويىنتا زەحمەت بكيشيت و بىي بۆ ئيرە، لە بەر ئەم تۆزە پارەيە نەبوو! بەلكو بۆيە بە شويىنما ئاردىت، تا بە دوو قولى، هيرش بگەينە سەر ناستاسيا فيليپوڤنا، يان بە گوتەيەكى دى بە دوو قولى پروو بەيىنەو! جەنەرال ئيقولگين و ميرزادە ميشكين! ئەوجا بزانه ئەم هەقىيەمانىيەي ئيمە چ كاريگەرييەكى دەبييت! بە ناوى ئەووە كە بە بۆنەي پىرۆزبايى رۆژى لە دايك بوونىەو، سەرى دەدەم، بزانه چۆن ويستى خۆم، هەلبەتە راستەوخۆ نا، بەلكو بە شىئويەكى نا راستەوخۆ، دەسەپيىنم. هەنگى گانيا دەكەويتە سەر دوو پيانيك: يان دەبى بابە بەپىزو حورمەتەكەي هەلبىژىرئى يان... يارو... ئيدى چ دەبى با بىي! بىركردنەو دەكەت زۆرياشە. سەعات نۆ دەكەوينە رى، هيشتا زوو.

- باشە مالى ناستاسيا لە كوئيە؟

- ليرەو دەوورە، نزيكى ئۆپراي گەورەيە، لە ئەپارتمانەكەي ميتوفسوفە، ئەوہى دەپروانييتە سەر مەيدانەكە، لە قاتى يەكەمدايە... هەرچەندە ئەمشەو جەژنى لە دايك بوونىەتى، بەلام ميوانى زۆر ناييت، و زۆر زوو دەپۆن.

بەتلىكى شەو بورى، ميرزادە هيشتا دانىشتبوو و بە دەم چاوەپروانييەو گويى لە جەنەرال دەگرت. كە ليكدا ليكدا سەرى حيكايەتيكى تازەي دەكردەو و هيچياني تەواو نەدەكرد. كە ميرزادە گەيى بوو ئەويندەر، جەنەرال قاپيىكى تازەي داواكردبوو، داوى يەك دانە سەعات ئەوجا تەواوى كرد... داوى ئەو داواي قاپيىكى دى كرد، هەلبەتە ئەويش سەعاتيىكى بردوو، جا وەرە بيهينه بەرچاوى خۆت، چۆن جەنەرال، بەدەم خواردنەووە، هەموو سەريهووردى خۆي بۆ ميرزادە گىراو تەوہ. ئەنجام ميرزادە رابوو و گوتى ناتوانى لەوہى پتر چاوەپروان بكات... هەنگى جەنەرال، دوا چۆرى قاپەكەي هەلدا، هەستاو بەلارە لار بەرەو دەرگاي دەرەو پۆيى. ميرزادە بە رادەيەك پەست و بيزار بوو بوو، لە داخا كەوتە لۆمەي خۆي كە چ گەوجانە پيشى خۆي داووتە دەست جەنەرال و باوهرى پيكردوو، هەرچەندە قەت نە باوهرى بە جەنەرال هەبوو و نە پيشى خۆي دابوو دەستى، تەنيا دەيويست لە ريگەي ئەووەو خۆي بگەيەنيتە مالى ناستاسيا فيليپوڤنا، ئيدى چ بزاني جەنەرال تووشى ئەم بەزمەي دەكات. جەنەرال فول سەرخۆش بوو، ئيدى زمانى پىزا بوو ئەمما پىزان، لە يەكبينە، بى وەستان، بە دەنگيى گريان ئاميزەو، قسەي

دەکرد، گلەیی ئەوەی دەکرد که سەرچاوەی هەموو بەدبەختیەکی خۆی و خانەوادەکەیی، بەد
 رەفتاری مال و منداڵەکەییەتی و کاتی ئەوە هاتوو، سنووریەک بۆ ئەم هەرەس و داروخانە دابنیت.
 ئەنجام، بە دوو قۆڵی گەییشتنە شەقامی لیتانیا. هیشتا دنیا نەیی بەستبوو. بایەکی ساردی
 شیداری ناخۆش بە گۆ و هۆر خۆی بە شەقامەکاندا دەکرد. گالیسکان بە دەم رێو قورپان
 دەپێژاند، و تەقەیی سەمی ئەسپەلات، لەسەر شەقامەکان دەنگیان دەدا. پێبواران، بە جلی
 تەپەو، بە پارێزەو بەسەر شوێستەکاندا تێدەپەڕین. جار جارێش رێبوارێکی مەست تێدەپەڕی.
 جەنەرال گۆتی:

- ئەو پەنجەرە پوناکانەیی قاتی یەکەمی ئەم ئەپارتمانە دەبینی؟. هەموو کۆنە هاوپی و
 هاوپیەکانی من لەویدا دەژین، من که لەوان خزمەتم زۆرترەو لەوان پتر پەنجە داو، دەبی بە
 هەزار گیانە مەرگی و بە پای پیاده، بەرەو ئۆپرای گەرە، بۆ مائی ئافرەتیکی بەد ناوی
 گومانلیکراو برۆم! پیایۆیک که سیازدە گوللەیی بە سینگەوێهه!... باوەر ناکەیت؟ پیروگوف*
 لەبەر خاتری من بروسکەییکی بۆ پاریس نارو، بۆ ماوێهە سیفاستوبولی ئابلوقة دراوی
 بە جییهشت، ئەوجا (نیلاتون)ی پزیشک باشی، پزیشکانی دەرباری پاریس، بە ناوی زانستەو،
 مۆلەتی وەرگرت، که بییت بۆ سیفاستوبولی گەمارۆ دراو تا معایەنەیی من بکات. هەلبەتە
 سەرکردایەتی بالاً، هەموو ئاگایان لەم مەسەلەیی هەبوو: "ئا، ئەمە ئەو ئیقوولگینەیی که سیازدە
 گوللە بە سینگییەوێهه!..." بەو جۆرە باسیان دەکردم. میرزادە، ئەو خانووەیی ئەویندەری
 دەبینی؟ جەنەرال، (سوکولوفیچ)ی هاووقەتاری من دەگەل بنەمالە زۆر پەسەن و نەجیبەکید، که
 زۆرپەتیکی زۆری هەییە لەو خانووەدا، لە قاتی یەکەمدا، دەژی. ئەو مألەو سئی مائی دیکە لە
 شەقامی نفسکی و دوو مائی دیکە لە شەقامی مورسکایادا، سنوورو ئاقاری پەییوئندییە
 شەخسیەکانی منە.

نینا ئەلکسندرۆفنا دەمیکە ملی بۆ ئەمری واقع داو، دەستی لە هەموو شتیکی شوێردوو.
 بەلام من هیشتا دەگەل بیرەوهرییەکانما دەژیم... یانی پرکیشی ئەو دەکەم بلیم، دەگەل کۆنە
 هاووقەتاری ژێرو دەستەکاندا، که هیشتا، لیم نەبی بە درۆ، بە پەرستەن دەمپەرستەن. هەست بە
 ئاسوودیی دەکەم. بۆ نمونە ئەم جەنەرالە سوکولوفیچە، ماوێهەکی زۆرە نەچوومەتە دیدەنی و
 ژنە میریقانەکەیم، ئانافیدوروقنام نەدیتوو... میرزادەیی ئازیز، هەلبەتە بە خۆت دەزانی، هەر
 کەسی دەرگای مألەکەیی لە پرووی خەلکی داخراپییت، نەتوانی پیشوازی خەلکی بکات، ناچار
 دەبییت هاتوچوی خەلکی نەکات... بە هەر حال پیدهچی باوەرم پیئەکەیت. دەلیم بۆچی کوپی
 باشتەرین دۆست و هاوپی منداڵیم، یانی تو، بەم خانەوادە بەختەوهرە نە ناسینم؟ جەنەرال
 ئیقوولگین و میرزادە میشکین!.. لەوی کچیکی یەجگار خشیک و دلرفین دەبینی، نا، نا یەک کچ نا،
 بەلکو دووان، نا سیان دەبینی، که بەرپاستی زینەتی کۆمەلگەو پایتەختەکەمان: جوانی،
 رۆشنیری، مەسەلەیی ژنان، شیعر و هۆنراو و هەر هەموو ئەو شتەنەیان بە زیادهو تیا دەبینی...
 ئەمە جگە لەووی، بەلای کەمەو، هەشتا هەزار رۆبلی کاش بۆ جیازی هەر یەکیکیان دانراو...

به هر حال، قسه هزاره دوانی به کاره، هر دهبی بهو مالهت بنا سیئم، ئه مه ئه رکی سهرشانی منه! جهنرال ئیقولگین و میرزاده میشکین!

میرزاده پرسى:

– ئا ئیستا؟ یانی بیرت چوو که...

– نا، له بیرم نه چوو، نه خیر هیچ شتیکم بیرنه چوو. فهرموو لیڤه وه و ژورور بکه وه! بهم قالدرمه جوانانه دا سهر بکه وه. سهیره که دهرگاوانی لی نییه، یاروی سویسری گۆپی گومه. ئا ئه مپۆ پشوو و ئه ویش قوچاندویه تی. نازانم بۆ تا ئیستا ئه وه همیشه مه سته یان دهرنه کردوه. ئه م سوکولوفیچه، به هه موو شتیکی، به سه روهت و سامان و به خته وه ری ژیانیه وه، به سه رکه وتنی خزمه تی سوپاییه وه، قهرزارباری منه، ته نیا قهرزارباری منه. به لام فهرموو ئه وه گه ییشتین.

میرزاده، دهستی له هه موو ئیعترازیك هه لگرت. ملکهچ و گوپرایه ل دووی جهنرال ده که وت، له ترسی ئه وه ی نه با پرهنجی و لیی توپه ببیت، له خه یالی خۆیدا به ئومیدی ئه وه بوو که به ره به ره جهنرال سوکولوفیچه و خانه واده که ی له بیر ده چییت و دهرده که وی که ئه م جهنرال ه پۆژی له پۆژان نه بووه و نیه و، ههنگی ده توانن به دوو قوولی، به کاوه خو، به قالدرمه کاندادا گه پین و بیینه خواری و ملی ریگای خو یان بگرن. به لام که دیقه تی دا، خهریکه ئه وه چاوه ره شه ی کال ده بیته وه زۆر نیگه ران و شپزه بوو: جهنرال، وه کو که سیك که به راستی دۆستانی زۆری له وینده ره هه بن، زۆر به متمانه وه میرزاده ی به سه ر قالدرمه کاندادا سه ر ده خست و، له هه رهنگاویکدا زۆر به وردی و به دیقه ت و پرونیه کی ماتماتیکانه وه، له ژیان و وه زع و حالی هه ره یه کیکیان ده دوا. که گه یینه قاتی یه که م، له دهستی راستدا، له به ره دهرگای شوقه یه کی نایابدا وه ستان، جهنرال دهستی بۆ زهنگی دهرگا که برد، میرزاده که وته بیری ئه وه ی هه لیت، به لام له به ره کونجکاو ی خو ی، هه لوه سته یه کی کرد و گو تی: جهنرال، تو هه له ی، تابلوی سه ر دهرگا که ناوی (کولاکوف) ی له سه ره. به لام قهرار بوو تو دیده نی سوکولوفیچه ناویک بکه ی ت.

جهنرال گو تی:

– کولاکوف؟ ... کولاکوف هیچ مانایه کی نییه. من کولاکوف هه ره به به شه ریش نازانم. ئه مه مالی سوکولوفیچه و من له زهنگی مالی سوکولوفیچه ده دم... ئا ئه وه تا وا هاتن دهرگا بکه نه وه. به راستی دهرگا کرایه وه، پیشخزمه تی که له دهرگا وه سه ری کیشا و گو تی خاوه ن مال، به خیزانی چوونه ته دهره وه.

ئاردا لیون ئالکسندروفیچه، به خه مباریه کی زۆره وه چه ند جار ی که دووباره ی کرده وه:

– چه یفی، به راستی چه یف که له م پۆژهدا چوونه ته دهری! له به دبه ختی منه!

ئه و جا پرووی کرده پیشخزمه ته که و گو تی:

– گیانه، ئه گه ره هاتنه وه، بلی جهنرال ئیقولگین و میرزاده میشکین هاتبوون بۆ دیده نی و ئه حوالپرسی، ریژو حورمه تی زۆریان هه بوو، زۆریان پینا خو ش بوو که له مال نه بوون...

ریک له وه ده مه دا، که سیکی دی، له پشت دهرگا کراوه که وه دهرکه وت، که پیده چوو کاره که ره یان مامۆستای تایبه تی بی، خانمی که بوو له ته مه نی دهره وه ری چل سالی دا، جلیکی ره شی

رهشی له بهردا بوو، که گوئی له ناوی جهنهرال ئیقولگین و میرزاده میشکین بوو، به دوو دلی و کونجکاو بییه هاته پیشهوه، به دهم ته مه شا کردنی جهنهرالهوه گوتی:

- ماریا نه لکسندروقتا له مال نییه، دهگهل نهو کچه گهنجهدا، دهگهل خانم نالکسندرا میخائیلوقنادا چووه بو مالی داپیره ی.

- یانی نه لکسندرا میخائیلوقناش پوییه؟ ته مه شا، لهو به دبه ختییه! تکایه به ئه رک نه بی، نه و په پری ریزو حورمه تم بگه یه نه خزمه تی نالکسندرا میخائیلوقنا، هیوادارم بیرت نه چیته... پیی بللی من پر به دل، له کانگای دلمه وه هیواخوازم نهو ئاواتانه ی بینهدی که شهوی پینج شه ممه به دهم گوئگرتنه وه له موزیکی چوپان، به ئاواتی دهخواست. بیرت ناچی!... نه و په پری ریزو حورمه تی پی بگه یه نه! جهنهرال ئیقولگین و میرزاده میشکین!

خانمه ره شپو شه که، که هیور بوو بووه وه گوتی:

- نا بیرم ناچیته، پیی ده لیم!

له کاتیکا که به قالدرمه کاندادا ده گه پان، جهنهرال که هیشتا جوش و خرۆشی دانه مردبووه وه، داخ و که سه ری نه وه ی ده خوارد که کهس له مال نه بووه و میرزاده، له دیدارو ناسینی نهو خه لکه میهره بانه بیبهش بووه.

- ده زانی، من به ته بیعهت که می شاعیرم؟ هه ستت به وه کردوه؟

نه و جا، له پپو به شیوه یه کی چاوه پروان نه کراو گوتی:

- به لام... به لام وا بزانه لیمان تیک چوو بوو. نیستا بیرم ده که ویته وه که خانه واده ی سوکولوفیچ له نه پارتمانیکی دیدا ده ژین، پیموایه هه نووکه له موسکۆ بن. به للی من به هه له چوو بووم، به لام ده ی... گرینگ نییه!

میرزاده، مات و چهیران گوتی:

- من ده مه وی یه ک شت بزانه. نایا ده بیته به ته واهه تی وان له تو بینم؟ باشتر نییه خوم به ته نی بروم؟

- وان بیینی؟ باشتر؟ به ته نی؟ به لام بوچی له کاتیکا شته که به لای منه وه زور گرینگه، چاره نووسی خانه واده که می پیوه به نده، تو نهو کاره بکه یته؟ نا، برادر! تو (ئیقولگین) ت باش نه ناسیوه. هه رکه سیک پال به ئیقولگینه وه بدات وه کو نه وه یه پالی به کیوه وه دابیت. " که پالت دا به ئیقولگینه وه یانی پالت داوه به کیوه وه " که یه که مجار په یوه ندیم به سوپاوه کردو چوومه فه سیلی سواره، وایان ده گوت. به لام ده بی، پیش نه وه ی بو نه ویندهر برۆین، له سه ر ریگای خومانه وه سه ری مالیک بدهم که چه ند سالیکه، له دوا ی دادگایی و بوختانه کانه وه، هه رکاتی گیروده ی مهینه تی و ته نگانه یه که ده بم، روح له وی ده هیوری و نارام ده گریته...

- ده ته وی سه ری مالی خوتان بده یته؟

- نا، ده مه وی سه ری خانم تیرنتیف بدهم، که بیوه ژنی کاپتن تیرنتیف بوو، کاپتن تیرنتیف، کاتی خوی ژیر ده ست و بگره دوستم بوو. له وی، له ماله که ی خانم تیرنتیفدا، روح تازه ده بیته وه،

لهوی هرچی خه م و په ژاره ی پوژانه و خانه واده ییم هه یه، فری دی دده م، له بیری ده که م. جا چونکه نه مپو باریکی دهر وونی قورسم به سهر شان هه یه، روحم نو قره ی لی پراوه، من...
میرزاده، له بن لیوانه وه پرتان دی:

– وا بزانه، که ری تییه کی گه وره م کرد، که بیزارم کردیت... جا تو ئیستا... به هه رحال خودا حافیزا!

جه نه رال هاواری کرد:

– مه حاله، کوپی باش، چون دیلم هه روا سووک و ئاسان برؤیت! ئه م بیوه ژنه، ئه م سهر که وره ی خیزانه، ده زانی چون بوم ده بی به موسیقاو، سهرانسهری بوونم، به ئاواز ئاوه دان ده کاته وه! زورم پینا چیت، هه ر پینج ده قیقه م پیده چیت. ئیدی ئه وی بو من وه کو مالی خو م وایه. پشوویه ک ده دم، ده ستیک به خو م دا دینم و ئه وسا ده توانین به گالیسکه بو مهیدان (ئوپرای گه وره) برؤین. باوه ر بکه، من به دریزایی (شه و بیری) یه که پیویستم به تویه. ته مه شا. ئه وه گه بیشتین. ئه مه ماله که یه. ئا... کولیا، توش لی ره ی؟ مارتا بوریسوقنا له ماله، یان توش تازه گه بیشتووی؟ کولیا، که لای دهر گای هه وشه و له نیو هه وشه که دا تووشیان بوو بوو، گو تی:

– نا! من! ده میکه لی ره م. لای ئیپولیت بووم، حالی خراتر بووه، ئه م به یانییه له جیگا نه ها توه ته دهری، دابه زی بووم تا ده سی وهره ق بکرم.

کولیا، که دیقه تی وه ستان و ری کردنی بابی داو، بینی حالی بی حاله، هاواری کرد:

– باوکه ئه وه چیه! وه زع و حالیکی سهر یرت هه یه! به هه رحال فهرموو با سهر بکه وین!
ئه م دیتنه ی کولیا، میرزاده ی ناچار کرد به گه ل جه نه رال بکه ویت و سهر یکی مالی بوریسوقنا بدات، به لام له یه که دوو ده قیقه پتر له وی ماته ل نه بیست. میرزاده پیویستی به کولیا بوو. لی پرا بوو به هه ر نرخ ی بووه جه نه رال به جی بیلی. زور په شیمان بوو له وه ی پشتی به جه نه رال به ستبوو. ماوه یه کیان پیچوو تا به دم سهر که وتنه وه گه بیشتنه قاتی سییه م.

کولیا، به دم سهر که وتنه وه له باوکی پرس ی:

– ده ته وی میرزاده یان پی بنا سیینی؟

– به لی، گیانه که م، ده مه وی بینا سیینم: جه نه رال ئیقولگین و میرزاده میشکین... ئه دی مارتا بوریسوقنا چونه؟

– ده زانی باوکه؟ باشر وایه نه چی بو لای. به رد به با ده کات!

سی دانه پوژه خو تت نیشان نه داوه و ئه ویش چاوه پروانی پاره ده کات. بوچی به لیینی پاره ت داوه تی؟ تو هه میشه هه ر وایت، به هه رحال، فریای خو ت بکه وه ته گبیری حالی خو ت بکه!
له قاتی سییه م دا، له بهر دهر گایه کی نزم وه ستان. جه نه رال که به ئاشکرا هه راسان بوو بوو، میرزاده ی خسته پیش خو ی و له بن لیوانه وه گو تی:

– من خو م ده ده مه پال تو، ده مه وی غافلگیری بکه م!

کولیا، یه که مجار وه ژور که وت. ئا فره تی که سور او سپیاویکی توخ توخی کرد بوو، به جووتی نه علی کو ن و چاکه تیکی یه خه فه رووی ده لبه وه، که قرژی له شیوه ی ورده پرچدا بادا بوو،

تەمەنى نىزىكەى چىل سائىك دەبوو ھاتە بەر دەرگا. ھەرکە چاوى بە جەنەرال كەوت، داىە بەر دەمپىژى جنىو:

- خويەتى، ھەمان مېردەكى نەگرىس و بېفەرە! دلم خەبەرى دابوو كە دىت...

جەنەرال، بەدەم بزهىكى دەستكردەو، لە بن لىوانەو ھەوتى:

- بابچىنە ژوورەو، گوى مەدەيە، ئەمە ھىچ نىيە !

بەلام وا نەبوو، ھەرکە مەدخەلە تارىك و نزمەكەيان برى، چوونە ژوورىكى تەنگى بارىكەو، نىو تاقم كورسى ھەسېرى و دوو مېزى قومارى تيا بوو، كەيبانوى مال بەدەم پەلمەگريانەو كەوتە گلەيى و گازاندەو ھەوتى:

- شەرم ناكەى ؟ لەخوت تەرىق نابىتەو، ھەى زالمى غەدارى بېرەم ؟ دارو نەدارت بە تالان برەم، خويىت مژىم، خستمتە سەر ساجى ھەلى، بەس نىيە ؟ ئاخىر تاكەى تەھەمولىت بكام ھەى بى شەرەفى بى شەرم و ھەيا ؟

جەنەرال، پەشوكا و شېرە، سەرسام و ھەپەساو، بەدەم لەرزىنەو لە بن لىوانەو ھەوتى:

- مارتا بورىسوقنا، مارتا بورىسوقنا! ئەمە... ئەمە مېرزادە مېشكىنە. جەنەرال ئىقولگىن و مېرزادە مېشكىن !

خات تېرنىف، لە ناكاو پرووى كرده مېرزادەو ھەوتى:

- باوپردەكەى ؟ باوپردەكەى ئەم مېردەكە، ئەم بۆرە پىاوە، ئەم گۆساخە، غەدرى لە مندالە ھەتتوھەكانىشم كرددوھ ؟

ھەرچىم ھەيە تالانى كرددوھ، دزىويەتى، بردوويەتى فرۆشتوويەتى يان لە بارمتەى داناوھ. خستوومانىتەى سەر ساجى ھەلى. ئاخىر من چى لەم پىسولانەى تۆ بكام، بە كەلكى چى دىت، ھەى خاپىنوكى بىئىنساف ؟ وەلامم بەدەو، ھەى خويىرى، خويىمژ ! وەلامم بەدەو، ھەى مەشەخۆرى بېفەر، پىم بلى چى دەرخواردى مندالە ھەتتوھەكانم بەدەم ؟ ھەمىشە بەم ھالەو ھەوتى، ئەوئەندە مەستە خوى بە پىوھ ناگرىت ! ئاخىر نازانم چ خەتايەكم كرددوھ كە خوا ئەم غەزەبەى لىگرتووم ؟ ھەى نەگرىسى بېفەر، دزى خويىرى نەفس نزم ! وەلامم بەدەو.

جەنەرال، وەكو كەو چوو، بە زەبوونى ھەوتى:

- مارتا بورىسوقنا، بگرە... ھانى ئەمە بىست و پىنج پۆبلە ، ھەمووى بۆ تۆ، ھالى حازر، ھەر ئەوئەندەم لى ھەلدەوھرى، ئەويش بە فەزل و لوتفى ئەم دۆستە دلاواو جوامىرەمەو، دوعاى خيىر بۆ ئەو بكام ! مېرزادە، من ھەلە بووم ! زۆرىش ھەلە بووم ! ئىدى ئەو ھەوتە...

جەنەرال كە لە ناوئەندى ژوورەكەدا وەستا بوو، وەكو مېژەلوك بە ھەر چوار دەورى خويىدا ھەلدەلەرزى، وەكو ناگرى كوزا بىتەو، بەزەھمەتتىكى زۆر ھەوتى:

- بەلام... بمبورە... بىتاقەتم... تەكايە لىم ببورە ! لىنوتشكا، گيانەكەم... سەرىنىكم بۆ بىنە ! لىنوتشكا* كە كچۆلەيەكى ھەشت سالان بوو، بەلەز پۆيى و سەرىنىكى ھىنا. لەسەر تەختىكى شەق و شېرى، مەشەماتىگىراو داينا. جەنەرال دانىشت، ديار بوو ھىشتا زۆر شتى دىكەى پى بوو كە بىلى، بەلام ھەرکە لەسەر تەختە خەو كە دانىشت و دانە نىشت، يەكسەر

به لایا هات، روى كرده دیواره كهو خه وئىكى قوول بردييه وه. مارتا بوريسوقنا، به داخ و كه سه رىكى زوره وه، ميرزاده ی خولك كرد، نامازهى بولای كورسيه كى نزيكى ميلى قوماره كه كرد كه له سه رى دانيشيت. ميرزاده له سه رى دانيشت، ژنه كهش به رانبه رى دانيشت، پومه تى راستى له نيو له پى ناو به بى دهنگى كه وته نيگا كردنى ميرزاده. سى مندال، دوو كچ و كوپك، كه هه ره گه وه كه يان لينوتشكا بوو له دهورى ميژه كه خپ بوونه وه، ده ستيان نايه سه ر ميژه كه و چاويان برپيه ميرزاده. كوليا، له ژوروىكى ديكه وه وه ده ركه وت.

ميرزاده گوتى:

- كوليا، زور باش بوو كه لي ره بووى. ده توانى يارمه تيم بدهى؟ چه زده كه م بچم بو مالى ناستاسيا فيليپوقنا، زور زه ورپه. قه رار بوو ئارداليون ئالكسندر و فيچ بو ئه وينده رم ببات، به لام وا خه وى ليكه وتووه. ده توانى بو ئه وي م به رى، چونكه به خوم شاره زانيم و جاده و شه قامه كان به له د نيم؟ به لام ئه دره سه كه ي ده زانم، نزيكى مه يدانى "ئوپراى گه وه ره" ئه پارتمانى خا ميتوقزيفا.

- ناستاسيا فيليپوقنا؟ هه رگيز له مه يدانى ئوپراى گه وه ره نه ژيا وه. قه ت پوزى له پوزان مالى له و ناوه نه بووه. ئه گه ر راستت ده وى، بام قه ت نه چو وه ته مالى وى. به راستى غه درت كردو وه كه پشتت به و به ستو وه. سه يره كه با وه رت به و كردو وه! ناستاسيا فيليپوقنا، حالى حازر، له نزيكى فلاديمير سكاييا، له شه قامى پينج قورنه دا ده ژى، كه زور له ئوپراى گه وه ره نزيكتره. گه ره كته يه كسه ر بو ئه وينده ر بپويت؟ هه نوو كه سه عات نوو نيوه. زورم پيخوشه له گه لتا بيم و ماله كه يت پى نيشان بدهم.

ميرزاده و كوليا، يه كسه ر وه ده ركه وتن. مخاين ميرزاده كرئى گاليسكه ي پينه بوو، بويه ناچار بوون به پييان برون!

كوليا گوتى:

- چه زم ده كرد به (هيپوليت) ت بنا سينم. كورپى گه وه رى ئه م ژنه چا كه ت فشه يه. له ژوره كه ي ته نيشته وه بوو. نه خوشه، له به ياننييه وه له جي دا كه وتو وه. به لام گه نجى كى سه يره. زور هه ستياره، پيموايه هاتنى تو له م وه خت و ساته دا زورى ئيحراج كرد، شه رمى به خوى هات... من وه كو ئه و نيم، له و كه متر ئيحراج ده يم، كه متر شه رم به خو دى. چونكه ئيحراجى من به هو ي بابمه وه يه، به لام هى ئه و به هو ي دا يكى و ره قتاره كانى دا يكيه وه يه، دياره له م ره وه وه كو مه لگه زياتر دژى ئافره ته، ئه وه ي له ئافره ت به عه يبه ده گيرى، له پيا و به عه يبه نا گيرى، ئه مه يه كي كه له دا وه رپيه هه له كانى كو مه لگه كه لايه نگرى له جي نده ريك ده كات له سه ر حيسابى جي نده رى كى ديكه، دى به ناهه ق ئه وه ي به پيا وى ره وا ده بينى، به ژنى ره وا نابينى. هيپوليت، كورپى كى نموونه ييه، به لام چه يفى ئه سيرو دىلى هه ندى بيرو بو چوون و داب و نه ريتى با وى كو مه لايه تيه.

- گوتت سيليه تى؟

- به لى، تا زووتر بمرى دره نكه، چونكه مردن بو ئه و به خته وه رپيه، ئه گه ر من له جياتى ئه و بام، خو زيام ده خواست بمرم. خه مى گه وه رى ئه و خه مى برا و خوشكه كانيه تى، ئه و منداله

چكۆلانانى كە دىتىن. نىگەرانى ئەوانە، بەزەيى بە حالىئاندا دىتتەو. من و ئەو، ئەگەر پارەمان ھەبوايە بۇ خۇمان پىكەو، شوقەيەكمان بەكرى دەگرت و لە خىزانەكانمان جيا دەبووينەو. ئەو ئاواتمانە. دەزانى كە باسى تۆو حالى تۆم بۇ كرد، زۆر توپە بوو ؟ دەيگوت، ئەوئى زللەيەك بخوات و حەرىفەكەي بۇ دوئىل بانگ نەكات، ترسنۆك و، ھىچ و پوچە. ئەوئەندە توپە بوو، ناچار بووم بۇي نەگىرەمەو. يانى ناستاسيا فيليپوئنا تۆشى بۇ مالەو دەعوەت كردووه ؟
- نەخىر، دەعوەتى نەكردووم .

كوليا، كە لە ناكاو لە ناوئەندە شۆستەكەدا وەستا، ھاوارى كرد:

- ئەدى چۆن بۇ ئەوئى دەپۆي ؟ بە تايبەتى و... تۆ... بەم جلائەو، بۇ ئاھەنگ و بۇئەيەكى وا گەرەو گران ؟

- بە راستى نازانم چۆن دەتوانم بچمە ژورەو. ئەگەر رېم بەدەن ئەوا باشەو ئەگەر رېم نەدەن گرینگ نىيە. بەلام سەبارەت بە جەكانم ھىچ چارىكم نىيە.

- باشە، بە كارى تايبەتى بۇ ئەوئەندەر دەچى ؟ يان ھەر دەتەوئى لە كۆرپىكى ئەرستۆكراتيدا ماوئەيەك بەسەر بەریت*

- نا... بەراستى... مەبەستم... دەشىت بلىم بە ئىشى تايبەتى دەچم. نازانم چۆنت بۇ باس بكەم، بەلام...

- ئىشەكەت چىو بۇچى دەچىت، ئەمە پەيوەندى بەخوتەو ھەيەو من ھەقم نىيە. بەلام ئەوئى بۇ من و بەلاى مەو گرىنگە ئەوئەيە كە بەبى ھۆ خوت بۇ ئاھەنگىك دەعوەت نەكەيت و نەچىت بۇ ئاھەنگ و كۆرپىك كە ئەو ھەموو ژنە ھەرزە، جەنەرال و سووتخۆرانەي لە خۆ گرتووه. ميرزادە ئەگەر چوونەكەت زەرورى نەبوايە، بمبوره كە ئەم قسەيە دەكەم، گالتەم پىدەكردىت، رقم لىت دەبوووه ! خەلكى شەرىف و سەنگىن يە جگار كەمن، كەم كەس شايستەي رىزو قەدرن، پياو ناچارە بە چاوى سووك سەيرىان بكات، وئىراي ئەوئەش ھەر ھەموويان، لە سەرووى گشتيانەو قارىا، لاف و گەزافى ئابرومەندى و قەدر و حورمەت لىدەدەن. ميرزادە، ھەستت بەو كەردووه كە لەم رۆژگارەي ئىمەدا، بە تايبەتى لەنك مە، لە ولاتى نازىزى مەدا، لە پووسىادا ھەموو خەلكى، بوون بە خەلكانى سەركىش و رىسكباز ؟ چەند سەر دىنم و سەر دەبەم نازانم ئەمە چۆن پرويداو ! جارن ھەموو شتىك جىگىرو پايەدار بوو، بەلام ھەنووكە دنيا گۆراو، ئەو جىگىريەي جارن نەماو، نازانم كىو چووه ؟ ھەموو خەلكى باسى ئەم دياردەيە دەكەن، گلەيى دەكەن، لە سەرى دەنووسن. كەس بە كەس نىيە، پاشاگەردانىيەكە ئەو سەرى ديار نىيە. داك و بابان، لە پاشەكشەدان، شەرم لە داب و نەرىتى كۆنى خۆيان دەكەن. بۇ نموونە دەگىرنەوە بايىك لە شارى مۆسكۆ نامۆژگارى كورەكەي كەردووه كە لە پىناوى و دەست ھىنانى پارەدا*، كۆ لە ھىچ كارىك نەكاتەو. ئەمە لە رۆژناماندا بلاوكرائەتەو. تۆ تەمەشاي جەنەرالەكەي خۇمان، باوكم بكە ! بزائە چ بەلايەكى بەسەر ھاتووه، حالى گەيىووتە چ حالىك ! بەلام وئىراي ئەوئەش پىموايە جەنەرال ھىشتا پياويكى ئابرومەندە، باوەرپكە، سوئىندت بۇ دەخۆم، كە ھەموو ئەم حالەي زادەي پەرىشانى و مەخۆرىيە ! باوەرپكە من دلم بە حالى دەسووتى، ناوئىرەم ئەمە قسەيە لاي

كەس بكم، چونكە، ھەموو گالتەي پيڊەكەن. نازانم ئەوانەي گالتەي پيڊەكەن، خۇبە زيرەك دەزانن چييان لەو زياترە؟ ھەر ھەموويان خپ سووتخۆرن! ھيپوليت، نە ھەقى سووتخۆران ناگرئ، گلەييان لپنكات، پيپويابە سووتخۆري زەروريبە، باسي ھەلکشان و داکشانی باری ئابوری و ئەو شتانە دەكات! ئەو قسانەي ھيپولتم پيئاخۆشە، بەلام ھيپولت گۆپراو، مجيزی توند بوو، تەوسەريکە دايکی پارە لە جەنەرال وەر دەرگريت و، ھەر ئەو پارەيەي بۆ ماوہي ھەفتەيەك بە سووت، سووتیکی زۆر بە قەرز دەداتئ! بەراستی ھياچوونە! ئايا دەزانی دايکە، دايکی من، مەبەستم نينا ئالکسندروفنايە، پارە و پول و جل و بەرگ بۆ ھيپولت دەنيريت و لە ريگەي ئەو ھوہ يارمەتي خۆشک و برا چکۆلەکانيشی دەدات؟ چونکە دايکیان پييان را ناگات. قارياش ھەمان کار دەكات.

- کوليا ئەو ھەتا تۆ بە چاوی خۆت دەبينی! بە خۆت دەلئیی خەلکی ئابروومەند و پەروشت بەرز نەماو، ئەو ھي ماوہ خپ سووتخۆرن. ئەدی دەربارەي خەلکی وەکو دايکت و قاريای خوشکت چ دەلئیی؟ ئەوان ئابروومەند نين؟ باشە يارمەتيدان و کۆمەککردنی خەلکی لەم پۆزگارەدا خوی لە خۆيدا نيشانەن و بەلگەي پەروشت بەرزی و ئابروومەندی نيبە؟

- قاريا، تەنيا بۆ خۆ نواندن ئەو دەكات، لاسايی دايکی دەكاتەو، نايەوئ لە دايکی کەمتر بيئت. بەلام سەبارەت بە دايکم... قسەي تۆيە... من حورمەتي دەگرم، ستايشی دەکەم و ھەقي دەدەمئ. تەنانەت (ھيپوليت)ش ھەمان ھەستی لە ھەنبەر وی ھەيە، ھەرچەندە زۆر بەدمجيزە. ھەو ھەلجار گالتەي بە دايکم دەکردو دەيگوت مەبەستییکی ھەيە، بەلام ماوہيەكە پەي بە ھەقيقەتي مەسەلەكە بردوو. ھم... کەواتە تۆ ئەمە بە نيشانەي پەروشت بەرزی دەزانی؟ دەبئ ئەم قسەيە لای خۆم ھەلگرم. گانيا بەمە نازانی... ئەگەر بشيزانی، بەجۆرە بي موبالاتيەکی لە قەلەم دەدات.

ميرزادە، لە فکراڻ راچوو، بە دەم خەيالەو، ھەر ھات بە دەمياو گوتی:

- ھا... گانيا نايزانی؟ پيماويە گانيا زۆر شتي دیکەش نازانی!

کوليا گوتی:

- ميرزادە دەزانی تۆم زۆر خۆش دەوئ؟ دەزانی ئەو پروداوہم، کە لە مائی ئيمەدا پرويدا، قەت لە بئر ناچيتەو.

- کوليا، منيش تۆم زۆر خۆش دەوئ، زۆر بە دلمی.

- گوئ بگرە: تۆ دەتەوئ چۆن ليڤرە بژيت؟ من بۆ خۆم دواي ماوہيەکی دی کاریک دەدۆزمەو و پارە و پولیک پەيدا دەکەم. وەرە با پيکەو، تۆو ھيپوليت و من، شوقەيەك بەکري بگرين و جار

جار ريگەي جەنەراليش دەدەين بيته لمان، پەئيت چيە؟

- من زۆرم پيخۆشە. بەلام با جاري بزائين چۆن دەبئ.

من جاري زۆر پەست و خەمگينم. ئەو چيە؟ گەبيشتين؟ لەم مائەدايە؟ چ مەدخەليکی بەشکوئ ھەيە! دەرگاوانيشی ھەيە! باشە!... کوليا، من نازانم چ دەبئ.

ميرزادە، ھاي و ھەيران لەویندەر وەستا.

کوليا، بە دەم ھاندانايەو گوتی:

- سبهینی هه موو شتیکم بۆ دهگپریتتهوه. شهرم مهکه ! پرۆ به ئومیدی خوا، خوا پشتیوانت بی. پرۆ خوات لهگهڵ. من دهگهپریمهوه بۆ ئهویندهرو هه موو ئه مه بۆ هیپولیت دهگپریمهوه. من دلنیام که پیشوازیت دهکم، هیچ خهت نه بی، مه ترسه ! ناستاسیا ژنیکی سهیره، ته بیعه تیکی غه ریبی ههیه ! بهم قالدرمه یه دا سه ربکه وه، ماله که ی له قاتی یه که مه. ده رگاوانه که رینوینیت دهکات.

په راوین:

*- " ... بیروگوف له بهر خاتری من بروسکه یه کی بۆ پاریس نارد...": نیکولا بیروگوف (۱۸۱۰-۱۸۸۱)، به ناویانگترین نه شته رگه ری ئه و سه رده مه بوو. سه روکی به شی پزیشکه وانی بوو له کاتی ئابلقه ی سیفاستوبوئا (۱۸۵۴-۱۸۵۵). ئوگوست نیلاتون (۱۸۰۷-۱۸۷۳) ی جه راحی گاریبالدی و ناپولیونی سییه م، ناویانگیکی جیهانی هه بوو.

*- " لینوتشکا: سووکه له ناوی هیلینایه.

*- " ... ماوه یه که به سه ر به ریت...": له ئه سلا به فه ره نسویه.

*- " ... بابیک له شاری مۆسکو ئامۆژگاری کورکه ی کردوو که له پیناوی پاره دا، کو له هیچ کاریک نه کاته وه...": له مانگی / ۲ سالی ۱۸۶۶ دا خویندکاریک به ناوی دانیلوف له مۆسکو دا بوو بی سووتخو رو کاره که ره که ی له پیناوی پاره دا ده کوژیت. پرۆژنامانی ئه و سه رده مه ئاماره یان بۆ لیکچوونی نیوان راسکولینکوفی شاقاره مانی پرۆمانی (تاوان و سزا) ی دۆستویفسکی که پیشتر بلاوی کردبوو وه و ئه م تاوانه ی بوو بوف کردبوو. له مانگی / ۲ ت ۱۸۶۷ دا، که سییک به ناوی گلاسکوف، که ده گه ل بکوژه که دا ده زانده بی، شایه دی دابوو که دانیلوف بۆی گپراوه ته وه که بابی هانی داوه بۆ پیاوکوشتن. بابه که له راستیدا به کورکه ی گوتبوو، بۆ ئه وه ی بگات به ئاواتی خو ی (که زه ماوه ندیکی چاوه پروان کراو ده بی) کو له هیچ نه کاته وه و ئه گه ر له ریگه ی پیاوکوژیشه وه بووه پاره په یدا بکات. ئیدی دۆستویفسکی بایه خیکی زور به م دادگاییه ده دات و له م رۆمانه شیدا (گه مژه) باسی کردوو ته وه.

فەلسەئە سىياز دەپم

مىرزادە، كاتى كە بە قالدېر مەكاندا سەردەكەوت، ھەستى بە نىگەرانىيەكى زۆر دەكرد، بە ھەموو ھىزۇ توانايەكى خۇيەو ھەولئى دەدا زات وەبەر خۇي بىنى و ئاسايى بىيئەو. لە دلئى خۇيدا دەيگوت: " ئەوپەرەكەي رىگەم نادەن بچمە ژوورەو، فەرۆكەيەكى خراپم لىووردەگرن، يان رىگەم دەدەن و بە ئاشكراو پروبەروو پىم پادەبوپرن، گالتەم پىدەكەن... چش.. كىشە نيە!"

لە راستىدا ئەمە ترسى ھەرە گەورەي وى نەبوو. بەلام ھەرچى دەكردو دەكوشا وەلامىكى قەناعەتتەخسى ئەم پرسىارەي بۇ نەدەدۇزرايەو: " چى دەكرد لىرە، بۇچى ھاتووە؟" گرىمان تەنانتە دەرفەتى بۇ ھەلەكەوت و ناستاسيا فيليپوئناشى بىنى و توانى پىيى بلئى: " شوو بەم پىاوە مەكە، ژيانى خۇت بە فېرۆ مەدە، چاوى پىووەتە پارەكەت، پارەكەتى خۇش دەوى نەك خۇت، بە خۇي ئەوہى پىگوتم، لە زارى خۇيم بىستووو (ئاگلایا يەپانچىن) ش ھەمان شتى پىي گوتم، جا من ھاتووم ئەم راستىتە پىيلىم. " رەنگە ئەمە زۆر راست نەيئت. بەلام پرسىارىكى بىي وەلامى دىكە بەرۆكى ھزرى مىرزادەي گرتبوو و لىي نەدەبوو، پرسىارىك، كە ھىندە بەلایەو قورس بوو، تەنانتە نەدەویرا بىرىشى لىيكاتەو. نەيدەتوانى چۇنى بكات و چۇنى داپرېژىت. بە ھەرحال بە ھەر ترس و نىگەرانىيەك بوو وەژووركەوت و سۇراخى ناستاسيا فيليپوئناي كرد.

ناستاسيا فيليپوئنا، لە شوقەيەكى مامناوئەندىدا، كە زۆر پۇشتەو بەشكۆ بوو، دەژيا. لە ماوہى ئەو پىنج سالەدا كە لە پترسبۆرگ ئاكنجى بوو، توتسكى، بە تايبەتى لە ھەوئەو، زۆر سەخاوەتەمەندانە، مەسرفى كىشا بوو، لە ھىچ شتىكدا درىغى لىنەكردبوو. دەيوست دلئى ناستاسيا فيليپوئنا رابگرىت و بە ئانقەست ھەولیدەدا رموودەي ژيانى رەحەت و خۇشى بكات، چونكە دەيزانى ئىنسان زۆر بە ناسانى دەگەل ژيانى ئورستوكراتيانەدا رادىت و ھەرکە فىرى بوو، ئىدى ناتوانى بە ناسانى دەستبەردارى بىيئت. ئەم بۇچوونەي توتسكى لە روانگەي داب و نەرىتى كۆنەو دەروست بوو، بۇيە بە موو لىي لا نەدەدا. دەيزانى چۇن مداراي ھەست و سۆز دەكات. ناستاسيا فيليپوئنا خۇشگوزەرانى، پىي ناخۇش نەبوو، بەلكو پىشى خۇش بوو، بەلام – سەير ئەوہ بوو – نەبوو بوو بە كۆيلەي ئەو ژيانە، دەيتوانى لە ھەر ساتىكا گەرەكى بىي، ئەو ژيانە تەرك بكات و بەوپەرى ناسانى و سادەيى بژى. تەنانتە چەند جار كىش ئەوہى بە گوىي توتسكىدا دابوو، و توتسكى بەو قەلس و بىتاقەت بوو بوو. زۆر شت لە ناستاسيا فيليپوئنادا

هه‌بوو که ئافاناسی ئیقانوفیچ توتسکی هه‌ندیجار دلێ پیخوش ده‌بوو و هه‌ندیجار پیی په‌ست ده‌بوو. سه‌رباری ئەو دۆسته عوامه گیانی به گیانیانهی هه‌ندیجار له دەوری خوی خری ده‌کردنه‌وه و که خوی له خویدا ره‌نگدانه‌وهی مه‌یل و ئاره‌زووی ئاسایی خوی بوو، هه‌ندی مه‌یل و ئاره‌زووی زۆر غه‌ریببیشی ده‌نواند، ئەمه‌ش تیکه‌له‌یه‌ک بوو له جوهره‌ها زه‌وقی ناکۆک و هه‌قدژ، بۆ نمونه شتی وای به‌کار دینا و چه‌زی لیده‌کرد، هیچ خه‌لکیکی مه‌ده‌نی و روشنی‌به‌کاری نه‌ده‌هینا و نه‌ده‌چوو به‌ لایدا. بۆ نمونه ئافاناسی ئیقانوفیچ، زۆر ئەمه‌ی له گیان خۆش بوو که ناستاسیا هه‌ندیجار، وای ده‌نواند که نازانی بۆچی ژناتی گوندی ناتوان و ده‌کو ئەو ژیریپوشی به‌ری له‌به‌ر بکه‌ن .

هه‌ر هه‌موو ئەو هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ی که ئافاناسی ئیقانوفیچ له سه‌ره‌تاوه، دابووی بۆ په‌روه‌ده‌کردنی ناستاسیا، که له و بواره‌دا به‌ پیاویکی کارامه و پر ئەزمون ده‌ژمێردا، بۆ ئەوه بگاته ئەو ئەنجامه، لی ئەفسوس! وا ده‌رنه‌چوو، ئەوه‌ی لای ئافاناسی ئیقانوفیچ خه‌یال بوو، لای ناستاسیا به‌ تال بوو! به‌لام وێرای هه‌موو ئەمه‌ش، ناستاسیا فیلیپوڤنا هیشتا ئەفسوونیکی تیا بوو که خۆبه‌خۆ ئافاناسی ئیقانوفیچی ئەفسوون و که‌مه‌ندکی‌ش ده‌کرد، ته‌نانه‌ت دواي ئەوه‌ی هه‌موو هیوا و ناوتیکی سه‌باره‌ت به‌م ژنه‌ گه‌نجه هه‌ره‌سی هینا، هیشتا هه‌ر نه‌یده‌توانی مه‌یلی دابنی.

کاره‌که‌ریک پيشوازی میرزاده‌ی کرد، (ناستاسیا فیلیپوڤنا ته‌نیا کاره‌که‌رانی راده‌گرت، یانی خه‌زه‌تکاری رانه‌ده‌گرت.) میرزاده داوای لیکرد که هاتنی به‌ ناستاسیا فیلیپوڤنا رابگه‌یه‌نیت. کاره‌که‌ره‌که زۆر خاکیانه گویی لیگرت. هیچ گرژبیه‌کی نه‌ نواند. میرزاده زۆر سه‌ری له‌مه سه‌رما، نه‌ چه‌که‌م په‌سه‌کانی، نه‌ شه‌پقه زله‌که‌ی و نه‌ پالتۆبی قۆله‌که‌ی، نه‌ سه‌رو سه‌کوئی شه‌پریوی، نه‌ په‌یدا بوونی ناوه‌ختی، هیچ یه‌کیک له‌ وانه که‌مه‌ترین دوو دلی له‌لای کاره‌که‌ره‌که چی‌نه‌کرد. یارمه‌تی دا که پالتۆکه‌ی دابه‌ه‌نیت و، تکی لیکرد له‌ ژووری مه‌دخه‌له‌که‌دا چاوه‌پروان بکات و، به‌خویشی به‌له‌ز چوو ناستاسیا له هاتنی میرزاده ئاگادار بکاته‌وه.

ئه‌وانه‌ی له ماله‌که‌ی ناستاسیا فیلیپوڤنا خر بوو بوونه‌وه بریتی بوون له‌ دۆسته و ناشنا هه‌میشه‌بیه‌کانی خوی، به‌لام ژماره‌ی ئاماده‌بوونی ئەم جه‌ژنی له‌ دایکبوونه‌ی له چاوه‌ژماره‌ی ئاماده‌بوونی جه‌ژنه‌کانی پارو سالانی پيشووتردا که‌مه‌تر بوون. ئافاناسی ئیقانوفیچ توتسکی و ئیقان فیدوروفیچ په‌پانچین له‌ پیش هه‌مووانا ئاماده‌ بوو بوون. هه‌ردووکیان خۆشحال و شاد ده‌هاتنه به‌رچاوه‌، یانی به‌ رواله‌ت شاد و خۆشحال بوون، لی له ناخدا زۆر نیگه‌ران بوون، نیگه‌رانی ئەوه بوون که جوابی ناستاسیا فیلیپوڤنا بۆ گانیا چیه‌و چی ده‌بیت. هه‌لبه‌ته گانیا له‌وی بوو، ئەه‌ویش دلته‌نگ و غه‌مگین و ته‌نانه‌ت گرژو په‌ست، زۆریه‌ی کات بیده‌نگ و گۆشه‌گیر بوو زاتی نه‌کردبوو قاریا ده‌گه‌ل خویدا بیتی. ناستاسیا فیلیپوڤناش ناوی ئەوی نه‌هینا بوو، به‌لام که پیشوازی گانیا کردبوو، ئەو ده‌مبۆله‌یه‌ی بیر خسته‌بووه‌وه که ده‌گه‌ل میرزاده‌دا بووبوو. جه‌نه‌رال که هیچی له‌و باره‌یه‌وه نه‌ژنه‌وتیوو، که‌وته پرس و جو و گانیاش زۆر به‌ وشکی و به‌ پاریزه‌وه، به‌لام به‌ویه‌ری راستگویی و راشکاوی رووداوه‌که‌ی بۆ گپرایه‌وه، ته‌نانه‌ت

ئەوھشى بۇ گېرپايەوھە كە چۆن عوزرخوایی لە میرزادە كر دووھ، ھەر بەو بۆنەییەوھ زۆر بە گەرمی و بە جۆشەوھ، ئەوھشى دەرپری، كە بە نەھەق میرزادە بەگیلۆكەو كەودەن دانراوھو، پەئى ئەو تەواو پېچەوانەییە، لە كانگای دلەوھ باوھری وایە كە میرزادە "پیاویكە دەزانى چى دەوى". ناستاسیا فیلیپوڤنا، كە گوئی لەو رەئییە بوو، بە وردی و سەرسامی روانیە گانیا. بەلام باسەكە زوو بە زوو ھاتە سەر روگوژین كە لەو رووداوەدا، رۆلى ھەرە سەرەكى ھەبوو بوو، ئەویش فزولییەتى توتسكى و یەپانچینی ھاروژاند، ئیدی پتیتسن كە تا سەعات نووی ئەو شەوھ لە خزمەتى روگوژین دا دەبى و ھەول دەدا لیروھ لەوى پارەى بۇ كۆ بكاتەوھ، گېرپايەوھە كە چۆن روگوژین پىی لەسەر ئەوھ داگرتیوو كە ھەر ئەو شەوھ پرى سەد ھەزار رۆبلى بۇ پەیدا بكەن.

پتیتسن بەدەم ئەو قسانەوھ گوتى:

— راستە، سەرخۆشە، بەلام پیمواییە، ھەرچوئى بووھ، سەد ھەزار رۆبلكەى بۇ كۆ دەكریتەوھ. بەلام نازانم ئاخۆ ئەمروكە ئەو پىرە پارەییەى بۇ كۆ دەبیئەوھ یان نا. ھەرچەند ژمارەییەكى زۆر خەریكن و كارى بۇ دەكەن لەوانە: كیندر، تریبالوف، بیسكوپ...

پتیتسن لە كۆتایی قسەكانیا گوتى:

— روگوژین، نامادەییە بە ھەر سووتیک قاییل بیئت، چونكە یەكەم مەستی مەییە دووھ مەستی ئەشقیكى بى غەل و غەشە .

ئامادە بووان ئەم ھەوالانەیان، بە جۆرە پەستی و پرو گزئیەكەوھ وەرگرت. ناستاسیا فیلیپوڤنا، بیئەنگ بوو، دیاربوو نەیدەوئیست ھیچ رەئییەك دەبیریت. گانیاش ھەمان حال و ھەلوئیستی ئەوى ھەبوو. جەنەرال یەپانچین، لە دلەوھ، لە ھەر میوانیكى دیکەى ئەو كۆپو ئاھەنگە پەرشانتر و نیکەرانتەر بوو. ئەو مروارییانەى كە ھەمان رۆژ پێشكەشى كردبوون، بە نەزاكەتیكى ساردەوھ، نەزاكەتیک كە بوئى قەشمەرى و گالتە پیکردنى لیئەھات. لە نیو تیكپرای میوانەكاندا تەنیا فردیش چینیكو بە كەیف و بەدەماخ و خووش مجیز بوو، قاقا پیدەكەنى، پیکەنیئیک كە شایستەى ئەو جۆرە بۆنانە بیئت. ھەندىجار بیھیچ ھۆیەكى دیار پیدەكەنى، پەنگە ھەر لەبەر ئەوھ بووبى كە رۆلى لیبووى دەستو گرتبوو. (ئافاناسى ئیقانوڤیچ) كە بە زمان پاراوى و دەماوهرى بە نیوبانگ بوو و، بە زورى لەم جۆرە بۆنانەدا ئەو جلهوى قسانی دەگرتە دەست، نەك ھەر كەیفى قنج نەبوو، بەلكو بە رادەییەك گرزو پەست بوو كە لەو نەدەوھشاییەوھ .

بەلام میوانەكانى دى كە ژمارەیان كەم بوو، بریتی بوون لە : مامۆستایەكى پیری داماو كە مەگەر ھەر خوا بزانی بۆچی بۆ ئەم ئاھەنگە دەعوەت كرابوو. كوړیكى زۆر گەنج، تا بلایی شەرمەن و كەم پرو و بیئەنگ، لەوھ نەدەچوو ھیچ كەسێك لە ئامادە بووان بیناسن. خانمیكى لە خوړازى و پرودار كە نزیكەى چل سالیك دەبوو و جارەن ئەكتەر بوو. خانمیكى گەنجی یەجگار شەنگول و خشكوك و لە بار، كە جلیكى بیئەندازە جوان و شیک و گرانبەھای لەبەر بوو، بەلام یەجگار بیئەنگ و كەمدوو بوو. جا ئەمانە نەك ھەر نەیان دەتوانی ئاھەنگەكە گەرم بكەن، بەلكو نەشیان دەزانى، بابەتیک بدۆزنەوھو قسەى لەسەریكەن.

بۆيە ھاتنەكەي مېرزادە، لەم كاتەدا، لە جېڭەي خۆيدا بوو. ھەر ھەندە، ھاتنە كوت و پېرەكەي جۆرە حيرەت و سەرسامىيەكەي دروستكرد، بوو ھەندىك زەردەخەنەي تەوسامىز، بەلام ميوانەكان، توانيان ئەو ھە نىگا و سىماي ناستاسيا فيليپوڤنادا بخویننەو ھە بە ھىچ جۆرى نە مېرزادەي دەعوەت كردوو ھە نە ئەوى لە بېرېوو. بە ھەر حال ناستاسيا فيليپوڤنا، دواي ئەو ھەي، بە ھىما و ئامازە سەرسامى خۆي لە ھاتنە كوت و پېرەي مېرزادە راگەياندا، لە ناكاودا خۆشخالىيەكەي ئەوتۆي نواندو دەرپېرى كە زۆر بەي ئامادە بووان بەخۆشى و شادىيەو پېشوازي ئەم ميوانى ناوختە بكەن .

ئىقان فيدوروفىچ گوتى:

– ديارە ئەمەي لە سادەي و ساكارى خۆيەو كردوو. ھەرچەندە ھاندانى ئەمجۆرە پەقتارە كارىكى ترسناكە، بەلام وا ھاتوو ھە پەنگە ھاتنەكەشى خراب نەبىت، ئەو ھەندەي مەن بىناسم، لەو ھەشە بېيتە ماىەي سەرگەرمىمان.

فردىش چىنكۆ ھەئىدايە :

– بە تايبەتي كە خۆي خۆي دەعوەت كردوو.

جەنەرال، چونكە رقى لە فردىش چىنكۆ بوو، بە تورپەي گوتى:

– مەبەستت ؟

فردىش چىنكۆ، بەرسقى داىەو ھە:

– دەبى، پارەي ھاتنە ژورەو ھە بدات !

جەنەرال، كە ئەو ھەي پى قوت نەدەچوو، لە مەجلىسىدا بىي بە ھاونشيني فردىش چىنكۆ، خۆي پىنەگىراو گوتى:

– بەلام مېرزادە مېشكىن ھاوتاي فردىش چىنكۆ نىيە !

فردىش چىنكۆ، بە تەوسخەنەو ھە، بەرسقى داىەو ھە:

– بېورە جەنەرال ! پىويستە مداراي فردىش چىنكۆ بكەيت. مەن لىرەدا، ھەق و ھوقوقى تايبەتيم ھەيە.

– ئەو ھەق و ھوقوقە تايبەتيە چىيە ؟

– جارى پېشوو شانازى ئەو ھەم پىپرا كە بە دوورو درىژى بۆ ھەموو ئاھەنگىراني شروڤە بكەم. ئىستاش پىمخۆشە بۆ جەنابى با سەعادەتي تۆي دووبارە بكەمەو ھە. ھەموو ئەوانەي لىرەن و ھەكو بە خوت دەبيني، خاوەن ھەست و ئەقلن، بەلام مەن كەسىكى بى ئەقل و ھەستم، ھەك دەلین ئەو رۆژەي ئەقل دابەش كرا مەن لەو ئەبووم. جا لەجياتى ئەو ھە داوام كرد دەرھەتي ھەقىقەتگۆيىم بدريتى، چونكە ھەموو كەسىك دەزاني، كە تەنيا بى ئەقلان ھەقىقەت دەلین، ھەقىقەت و راستى لە شىت يان لە مندال بزانه. جگە لەو ھەش، مەن كەبىرەكەي پىكونى و كىنەكېشم، ئەمەشم لە بى ئەقل و بىئاو ھەزىە. مەن بە ناچارى ھەموو سووكايەتي و ھەقارەتيك قەبوول دەكەم، تا ئەو پۆژەي خەنمەكەم، ئەو كەسەي سووكايەتيەكەي پىكردووم، ئى ئەكەوتىن، بەلام ھەركە بە ئاستەم لىكەوت و دەورى نەما، يەكسەر ئەو سووكايەتيە ھەبىر خۆ دىنمەو ھە ئىدى بى سى و دوو تۆلەي

خۆم دەستیڤنمەوه - پتیتسن گوتەنی جووتە دەوشینم و دەکەومە لوشکە وەشاندن، بەلام خوا
هەلناگرێ ئەو قەت لوشکە ناوشینێ، لوشکە لە کەس نادات. دیارە جەنابی باسەعادەت دەبی
حیکایەتەکە ی کیرلوڤ (*): "شیرۆ کەر" ت بیستبێ؟ ریک دەلیی بو ئیمە، تو من نووسراوه
جەناب!

جەنەرال بە توپهیی گوتی:

- فردیش چینکو، دیسان خەریکە پەت دەپچری!

فردیش چینکو، کە خوا خۆی قسەیهکی وای بوو، تا دریزە بە حیکایەتەکە ی بدات و هیووتر
بروات و جەنەرال توپه بکات، لەسەری پۆیی و گوتی:

- ئەو چیه پایە بەرز؟ نیگەرەن مەبە! من شوینی خۆم دەزانم. کە گوتم ئیمە، تو من، ئەو
شیرۆ کەرەین، شیرۆ کەری ناو حیکایەتەکەین، دیارە مەبەستم ئەو بوو من کەرەکەم و جەنابی
باسەعادەتیش شیرهکە ی، وەکو حیکایەتەکە ی کیرلوڤ دەلیت: شیرۆ کە پیربوو، سامی جارانی
نامینی. جا جەناب، کەرەکە منم

جەنەرال، بیبیر کردنەوه و پامان گوتی:

- لە مەیاندا راست دەکە ی، دەقا و دەق وایه!

هەلبەتە هەر هەموو ئەم گفتوگۆیانە، قسە ی بە تویکل و مشتە ی ناو هەمبانا بوو. هەموو
دەیانزانی کە فردیش چینکو، بابایەکی لیبوکە و، زمانی لیبوکان لە کۆت و زنجیران نادریت. بۆیه
فردیش چینکو لە پر هەلیدایه: "من بو ئەم مەبەستە لیڕەم، بۆیه دەعوەت کراوم، تا ئەو جوۆرە
قسانە بکەم، دەنا چۆن ریگەیان بە کەسیکی وەکو من دەدا، من و ئەم شوینانە کوجا مەرەبە؟
من خۆم باش ئەمە دەزانم، لە فیکە ی خۆم حالیم.. ئایا ماقوولە، رەوایە من، فردیش چینکو. لە
هاوشانی پیاوویکی بەریزی، خانەدانی، ئەقلمەندی، بە ئاوەزی وەکو ئافاناسی ئیفانوفیچ
توتسکی دابنەن؟ هەلبەتە ئەمە تەنیا یە لیكدانەوه هەلدەگریت، ئەویش ئەو یە بۆیه بۆم هەیه
شان بە شانی وی دانیشم چونکە نە ماقوولە و نە رەوا و پەسندە!"

فردیش چینکو، هەرچەندە کەسیکی عەوام و بازار ی بوو، بەلام تیغی زمانی زۆر تیرۆ،
نوکتەکانی بە نیش و ئیش بوون، بەتایبەتی ئەگەر بە دلی ناستاسیا فیلیپوڤنا بوايەن، بە جار ی
شولی لیپهلدەکیڤشا، بۆیه ئەوانە ی کە مایل بە دیداری ناستاسیا بوون، دەبو تەحەمولی فردیش
چینکو بکەن. (فردیش چینکو) ش هەر لە هەولەوه پە ی بەوه بردبوو کە ناستاسیا فیلیپوڤنا،
بۆیه پووی دەدایه و پیشوازی دەکرد، چونکە دەیتوانی سەر بکاتە سەر توتسکی و قەلس و
بیئاقتە و نارهتە ی بکات، (گانیا) ش بە دەست فردیش چینکووه زوخواه زگ بوو. ئیدی
فردیش چینکو کەوتبووه سەر بارەکە ی و دەیزانی لەم پووهوه قازانجیکی زۆری بو ناستاسیا
فیلیپوڤنا هەیه.

فردیش چینکو، کە بە گوشە ی چاو دەپروانیه ناستاسیا فیلیپوڤنا تا کاریگەری قسەکانی
خۆی لە سیمایدا بخوینیتهوه، گوتی:

- سەبارەت بە میرزادە، من کاریکی وەها دەکەم تازەترین گۆرانیمان بو بلیت.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، به تورهیی گوتی:

- نا، من باوه پناکم. شتی وانه کیت، ناگات له خو بی زور نه پوی.

- نا... نه گهر توی له پشت بی، چارم نا چاره، ژیاوان بیمه وه و...

لی ناستاسیا فیلیپوڤنا، بیئوهی گوی له قسه کانی بگریت، ههستاو به رهو پیری میرزاده پوی. هه رکه له پر گه ییه به ردهم میرزاده گوتی:

- ببوره که له بهر په له په لی خو، بیرم چوو که ده عهتت بکه. خوشحالم که به پیی خو ت هاتوویت و دهرفتهی نهوت بۆ ره خساندووم که سوپاست بکه و ستایشی جورته و پایه داریت بکه.

به دهم نه و قسانه وه، به وردی له میرزادهی دهروانی، به و ئومیدهی که په ی به هوئی نه هاتنه کوت و پرهی ببات.

دهشیا میرزاده، چه ند وشه یه کی گونجاو له هه نیه ر نه م مجامه له ناسکه ی نه ودا بدوژیته وه، به لام به جوړی چه په سابوو که نه ی توانی زار هه لینی.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، به و په ری خوشحالیه وه ههستی به وه کرد. نه و شه وه جواترین جل و به رگی پوخی بو، پیاو له ته مه شای تی ر نه ده بو، هه موو ناماده بووانی نه فسوونی خو ی کرد بو. دهستی میرزادهی گرت و بۆ لای میوانه کانی برد. میرزاده، به ساتیک به ره له وهی بگه نه هوئی میوان، له ناکاودا وهستا، به و په ری شپرزهی و، به په له په ل و، به هه لچوونه وه به گویدا چپاند:

- زور جوانیت، هه موو شتیکت جوانه، له جوانیدا به شی که ست نه هیشتوو ته وه.. ته نانه ت باریکی و رهنگه زه رده که شت لی بووه به نه خش. مه گهر خوا بزانی چه ند تاسه مهن دی دیدارت بووم، بویه به خو م نه وه ستام و هاتم. من.. ببوره...

ناستاسیا فیلیپوڤنا به پیکه نینه وه گوتی:

- ته وازی مه یه نه وه، ده نا سیحرو نه فسوون و غه ربی دیداره که ت به تال ده بیته وه. تومه ز راسته که ده لینی، جو ره غوریه ت و تایبه تمه ندیه کی ده گمهن تیا به. یانی هه نوکه تو من به ره مزی که مالی جوانی ده زانیت؟

- به لی.

- نا، تو هه له یه ت، رهنگه بتوانی بیری خه لکی بخوینیته وه، مه زهندهی دروست لییدهی، پیشیبینی بکه یه ت. به لام سه باره ت به من هه له یه ت. نه مشه و پیتی نیشان ده دهم...

نه وسا میرزادهی به میوانه کان ناساند، که پتر له نیوه یان پیشتر ده یانناسی. توتسکی یه کسه ر که وته مجامه له ی و نا هه نگه که که میک بوژایه وه و خه لکه که جم و جولیکیان تی که وت و که وتنه پیکه نین و گفتوگو. ناستاسیا فیلیپوڤنا، میرزادهی له لای خو یه وه دانیشان.

فردیش چینکو، به دهنگی کی به رزتر له دهنگی هه مووان هاواری کرد:

- بوچی هاتنی میرزاده تان پی سهیره؟ ناخر سهیره که ی له چیدا یه؟ مه سه له که زور روون و ناشکرایه.

گانیا، که تا ئەو دەمه، دەتگوت لآله، گوتی:

– بهآئی، مهسهلهکه زۆر پروون و ئاشکرایه، هاتنهکهی خۆی له خۆیدا پهنگدانهوهی نیازو نیهتی ئەوه. من به دریزایی ئەمپۆکه دوورو نزیك هەر چاوم له میرزاده بووه، یانی لهو کاتهوه که وینهکهی ناستاسیا فیلیپوڤنای، لهسهه میزهکهی ئیقان فیودوروفیچ بینی، ئیدی کهوتمه چاودیروی وی.. ئەوسا که شتیکم به خهیاڵدا هات، که هه نووکه لهلام بووه به یهقین، تهنا نهت میرزاده بهخۆی لهلای من دانی پێدا نا..

گانیا، ئەو قسانهی زۆر بهجدی و بئ هیچ شوخی و سوعهتی و تهنا نهت به پهستییهوه کرد، ئەو قسانه جوړه سهسامیهکیان لیکهوتوه.

میرزاده، دهموچاری سوور ههنگهراو، گوتی:

– من هیچ ئیعترافیکم لای تو نهکردوه، تهنیا وهلامی پرسیارهکانم داویتهوه.

فردیش چینکو، هاواری کرد:

– ئافهرین! ئافهرین! بۆ خۆت و قسهت، ههه راستگۆیانه و ههه زیرهکانه بوو!

ههه موو ئامادهبووان دهستیان به پیکهین کرد. پتیسن، به ئەسپایی و بیزاری گوتی:

– فردیش چینکو، بهسه، بهس هاوار بکه!

ئیقان فیودوروفیچ گوتی:

– میرزاده، تهسهوری شتی وام لینهدهکریت.. باوههه نهدهکرد شتی وات لیبوهشیتهوه.. من تووم به بابایهکی فهیلهسوف دهزانی و هیچی تر! راستیان گوتوو له ئاوی خوهر مهترسه، له ئاوی مهنگ بترسه!

مامۆستا پیره ههفتا سآله بئ ددانهکه که تا ئەو دەمه زاری ههلهه هینابوو و چاوهپوانی ئەوهشی لینهدهکرا هیچ بلیت، له ناکاودا، کهوته مینگه مینگ و گوتی:

– که دیتم میرزاده، به نوکتهیهکی ساده وهکو چوون کیژیکی پاکیزه و به حهیا و حورمهت به سوعهتی سوز دهبیتهوه و شهرم دای دهگریت، بهو ئاوايه سوور ههنگهرا، ئیدی بۆم به دیار کهوت که ئەم گههجه نه جیب و خانهدانه، شهرفترین نیازو جوانترین ههستی له دآی خۆیدا ههنگرتوو!

میوانهکان که گۆییان لهو قسانه بوو، له قاقای پیکه نینان داو گهرم و گورپیهکی زۆریان تیکهوت. پیره میدی بهسته زمان که وای دهزانی خهلهکه به قسه خوش و نوکته ئامیزهکهی ئەو پیدهکهن، تههشایهکی کردن و گوی به گویی ئەوان دهستی به قاقای پیکه نین کرد. ئەوهنده پیکه نی کۆکهکۆکی پیکهوت. ناستاسیا فیلیپوڤنا که ئەم جوړه پیره میرو پیره ژنه، زورهان و قسه قوت و رووخۆشانه و تهنا نهت خهلهکانی سآهه قلی خوش دهویست، خیرا چوو به لایهوه و کهوته مجامهله و مدارای و تهنا نهت ماچیشی کردو رای سپارد کوپی چای گهرمی دیکه ی بۆ بینن. به کارهکهههکی خۆی گوت، که کۆلوانهکهی بۆ بینن و دای به شانیا و فهرمانی دا بری داری تازه به موغه پیره کهوه بنهن.

که پرسپاری وهختی له کارهکه ره که کرد، بهرسقی دایه وه که سهعات دهو نیوه . ههنگی ناستاسیا فیلیپوڤنا، روو له میوانهکان گوتی:

- میوانانی بهریژ، شامپانیا مهیل نافهرموون ؟ نامادهیه . لهوهیه کهیف و زهوقیکتان بداتی، تکایه کهس شهرم نهکات، به کهیفی خۆتان بخۆنهوه. بیهیچ تهشریفاتیک بخۆنهوه.

ئهه خولق کردنه سادهو ساکاره، له لایهن ناستاسیا فیلیپوڤناوه، زۆر سهیرو نااسایی بوو. چونکه هه مووان ناگادار بوون که له میوانداری و ناههنگو بۆنهو شهو کوپرهکانی پیشوویدا، چ ریورهم و تهشریفات و نهتهکیتهکی مکوم پهیرهو دهکرا، به شیوهیهکی گشتی شهو کوپرهکه رهونهقیکی پهیدا کرد. هیچ کهسیک شامپانیای رهفزه کرد! جهنه رال یه کهم کهس بوو که قه بوولی کرد، نهوجا خانمه له خۆ رازیهکه، پیره میره داماوکه، نهوجا فردیش چینکوو نهوجا هه موو نهوانی دی. (توتسکی)ش بهو ئومیدهی هاماجیکی تازهو شوخینامیز به ناههنگهکه ببهخشیت، پیکی شامپانیای هه لدا. ته نیا گانیا هیچی نه خواردهوه. به لام ناستاسیا فیلیپوڤنا، نهویش پیکیکی خواردهوهو رایگه یاند که نهو شهوه به لای که مه وه سی پیک ده خواته وه، زۆر زهحمهت بوو پیاو سهه له رهفتارو هه لئس و کهوته زۆر زبرو شه پانی و کوتوپرهکانی دهر بکات، یان سهه له پیکه نینه هیستریاییه که به کپی و کپی و خاموشیهکی خه مناک ده شکایه وه دهر بکات. ههندی له ناماده بووان، پییان وابوو رهنگه تای لیهاتبی، به لام پاشان ههستیان کرد که چاوهروانی شتیکه، ناو به ناو ته مه شای سهعاته دیواریه کهی ده کردو بیئاقتی و ههواس په رتی پیوه دیار بوو.

خانمه له خۆ رازیه که گوتی:

- پیده چی تات لیهاتبی!

ناستاسیا فیلیپوڤنا، که به راستی رهنگی زهره هه لگه پرا بوو، به دهم له زه وه، به رسقی دایه وه:

- تایه کی زۆر توندیش، ههه بویه خۆم له م کۆلوانه یه وه پیچاوه.

میوانهکان، هه موو شله ژان، جمو جۆلیان تیکهوت.

توتسکی ته مه شایه کی ئیقان فیودوروفیچی کردو گوتی:

- چ ده لئی برۆین تا خانه خوییه که مان ئیسراحت بکات ؟

ناستاسیا فیلیپوڤنا، له نا کاوداو به و په پری جدی گوتی:

- نه خیر به ریژینه ! نا، تکایه مه پۆن ! مانه وه تان، به تایه تهی نه مشه و، بۆ من زه وره یه.

جا چونکه هه موو میوانهکان، پیشوه خته ده یانزانی، که نه مشه و و له م ناههنگه دا قه راریکی

زۆر گرینگ دهریت، نهو قسانه یان، که زۆر مانایان له خۆ گرتبوو، به هه ند وه رگرت، جهنه رال و

توتسکی ته مه شایه کی تری یه کدیان کرده وه، گانیا ته زویه کی پیدا هات.

خانمه له خۆ رازیه که گوتی:

- وا چاکه، یاریه کی چکۆله بۆ خۆمان ریکبخه ین.

فردیش چینکو، گوتی:

- من ياربهكى تازهى زور خوش دوزانم. يانى ياربهكه كه تهنيا يهكجار جه پيئراوه و سهركه وتوش نه بووه!

خانمه له خو رازييهكه پرسى:

- ئه مه چ ياربهكه؟ چونه؟

- رۇژيك كۆمه ليك برادر كۆبووينه وه. كه تۇزىكمان خوارده وه، هه لبه ته خوارده وه مشه بوو. يهكيك پيشنيازي كرد كه هه ر يه كه مان، بيئه وهى له سه ر ميژه كه هه ستييت، چيروك و سه رگوزشته يهكى خو ي بگيرته وه، به مهرجى له ناخ و نيهادى خويدا قه ناعه تى ته واوى هه بى كه ئه و چيروكه ي ده يگيرته وه خراپترين و دزوترين كاره، كه له ته مه نى خويدا كرد وويه تى، به مهرجى به وپه رى راستگو يى، بيكه م و زياد بيگيرته وه، كه م و زور په رده پو شى نه كات!

جه نهرال گوتى:

- بيروكه يهكى زور سه يره!

- به لى، عالى جه ناب، جوانيه كه ي له وه دايه.

توتسكى گوتى:

- شتيكى كۆميديه، به لام خراپ نيه، جو ره خو نو ينيه كى ئا وه ژو وه!

- له وه يه مه به ست له ياربهكه ئه وه بو بى ئافاناسى ئيقانو قيچ.

خانمه له خورازييهكه گوتى:

- ئه م جو ره ياربه زياتر ترا جيديه تا كۆميدى!

پتيتسن گوتى:

- ياربهكى قور بى مانايه!

ناستاسيا فيليپو قنا گوتى:

- باشه سه ركه وتوو بوو؟

فرديش چينكو گوتى:

- نا، سه ركه وتنى به ده ست نه هينا! خراپ شكايه وه! راسته هه ر كه سه و چيروكيكى گيراهه وه. زور شتى راست هاتنه گيراهه وه و ته نانه ت هه نديكيان به له زه ته وه سه ربوورى خو يان گيراهه وه، به لام پاشان هه مو و هه ستيان به شه رمه زارى ده كرد، نه يان توانى تا كوتايى به رده وام بن! ده تانين بلين ياربهكه به شيويه كى گشتى خوش بوو، يانى له رووى سه ركه رمييه وه باش بوو!

ناستاسيا فيليپو قنا، له ناكاو گهرم بوو و، گوتى:

- ده شيت ياربهكى خوش بيت. ده يسا با تا قى بكه ينه وه. هه سته كه م مه جليسى ئه مشه ومان گهرم نييه، خو زگه هه ر كه سه مان شتيكمان ده گيراهه وه، هه لبه ته به خوايشتى خو ي، به حوسن و ره زاي خو ي، ها چ ده لين؟ به لكو بتوانين له عوييه ئه م گه مه يه بلين و بيگه يه نينه سه ر؟ به هه ر حال، گه مه يه كى زور خوش و تازه يه!...

فرديش چينكو، هه ليدايه و گوتى:

- بیروکه یه کی بلیمه تانه یه! هه لبه ته ئا فره تان ناگریته وه... ته نیا پیاوه کان هه ریه که و به سه رها تیکی خوئی ده گپریته وه! به تیرو پشک نوره ی هه ر که سیک دیاری ده که یه، ریک وه کو ئه و جارهی دی ده که یه، تیرو پشک زه روریه! هه لبه ته ئه وه ی نایه وی چیرۆکیک بگپریته وه ده توانی به شداری نه کات، به لام دیاره و لای هه مووتان عه یانه که ئه مه کاریکی جوان نییه و بگره عه یبه! ده ی با ده ست پبیکه یه، با هه ر که سه و ناوی خوئی له سه ر پارچه کاغه زیک بنوسیته و بیخاته ئه م کلاوه وه و میرزاده کاغه زه کان یه که یه که راده کی شیت... یاریه کی زور ساده و ئاسانه. هه ر که سه و خراپترین و قورترین کرده وه ی ته مه نی خوئی ده گپریته وه. هه لبه ته ئه مه زور ئاسانه! ده ی بینن! ئه گه ر هه ر که سیکیش له شوینیکا په کی که وت و شتیکی له بیر چوو، من بیر ده خه مه وه!

دیاره ئه م پیشنیازه به دلای که س نه بوو، هه ندیک روویان کرژ کرد، هه ندی که وتنه ته وس خه ن، هه ندیکی دی که وتنه خورده ئیرادان، هه ندیکی دی دوو دل بوون. بو نمونه ئیقان فیدوروفیچ، که چه زی نه ده کرد بی دلای ناستاسیا فیلیپوونا بکات که له راده به ده ر دل به ندی ئه م بیروکه غه ریه بوو. ناستاسیا فیلیپوونا، ئا فره تیک بوو ئه گه ر که لکه له ی شتیکی که وتبایه سه ر، ئه گه ر ئاناسایی و بیفایده ش بوایه، هه ر ده بوایه بیکات، به هیچ کلوجی ده ستبه ردار نه ده بوو. جا ئیستاش له حاله تیکی هیستریاییدا بوو، بی ئوقره بوو، له خوړا پیده که نی، به تایبه تی به توتسکی پیده که نی که سه راسیمه و په شیو که وتبووه ئیرادگیری. چاوه ره شه کانی ناستاسیا فیلیپوونا ده بریسکانه وه، دوو په له ی سووری کال به گونا زه رده کانیه وه ده رکه وت. له وه ده چوو گرژی و پهستی و بیزاری و بی تاقه تی هه ندی له میوانه کان، بوو بیته باعیسی ئه وه که به و جوړه بهاروژیت و بیه وی پیان رابویری و بیزاریان بکات، ناستاسیا فیلیپوونا، بویه پیشنیازه که ی فردیش چینکوی پبخوش بوو و له زه تی لیده بیینی، چونکه جوړه په رده له روودامالینیکی تیدا بوو. هه ندی له میوانه کان دلنیا بوون که ناستاسیا فیلیپوونا، بویه سووره له سه ر نه نجامدانی ئه و یاریه، چونکه مه به سستی که له دلای خویدا چه شارداوه، به هه رحال، له ئه نجامدا، پیشنیازه که په سند کرا، هه ندیک له رووی کونجاوی و هه ندیکی دی له و پرووه که یاریه کی خوش ده بیته، په سندیان کرد. فردیش چینکو له هه مووان به جووش و خرۆشتر بوو.

گه نجه که م دووه که، به شه رمیکه وه پرسی:

- باشه ئه گه ر چیرۆکه که جوړیک بیته که رووی مه جلیسی خانمانی نه بیته و له حوزوری واندا نه گوتیته؟

فردیش چینکو به رسقی دایه وه و گوتی:

- له و حاله ته دا ده توانی نه ی گپریته وه. خو چی زوره کارو کرده وه ی خراپ و دزیو زوره، یه کیک هه لبریره که رووی مه جلیسی هه بیته. نه هه قته نییه، لیته ناگری، گه نجیت.

خانمه له خو رازیه که هه لیدایه:

- من نازانم له نیو کاره خراپ و دزیوه کاندما، کامیان هه لبریرم! کامیان له هه موویان خراپتره!

فردیش چینکو دوباره ی کرده وه:

- ئافرهتان مه عافن، تهنيا لهو حاله دا كه خوږيان نه يانه وئى هيچ بگيړنه وه. به لام نه گهر يه كيك به ويست و ئاره زوى خوږى بيه وئى به سهرهاتيك بگيړته وه، ههنگى مه منوونيشى ده بن. ئه و پياوانهش كه له روو داده مينن و به گه مه كه بيتاقت ده بن، ههر مه عافن، ده توانن هيچ نه گيړنه وه.

گانيا پرسى:

- به لام به چيا دهرده كه وئى كه من درو ناكه م؟ كه دروشم كرد يار يه كه تامى نامينى. كى هه يه درونه كات؟ كه س راستى له خوږى ناليت!

فرديش چينكو، به جوښ و خروشيكي زوره وه گوتى:

- درو كردنى پياو، خوږى له خوږيدا شتيكى عهنتيكه و خوشه. به لام گانیا تو له چي دترسيت؟ دزيوترين كارى ته مهنى تو، له ئيستاوه لاي هه موو خه لكى دياره.

ئوسا فرديش چينكو، به جوښ و خروشيكي ناگه هانيه وه گوتى:

- جا گهلو ته سه وربكه ن، بيهيننه بهر چاوى خوږتان، دواى ئه وهى هه موومان، ههر كه سه و چيروك و سهرهاتى خوږمان گيړايه وه، سبه ينى به چ چاويكه وه سه يري يه كتر ده كه ين!

توتسكى، به ويقاره وه گوتى:

- شتى وا ده بيت؟ ئه وه به راستيتانه ناستاسيا فيليپوڤنا؟

ناستاسيا فيليپوڤنا به ته شه ره وه گوتى:

- ئه وهى له گورگ بترسيت ناچيته جهنگه لان*

توتسكى كه دم به دم نارحمت تر ده بوو، له سه رى روئى:

- باشه فرديش چينكو، چون ده كريت ئه م گه ميه بكريت به گه ميه كو مه ل؟ گه ميه كى عه ملى نيه. من دلنيات ده كم كه ئه مجوره گه ميه هه رگيز سه ركه وتوو نا بيت. تو به خوږتيش گوتت كه ئه م گه ميه جارى پيشووش سه ركه وتوو نه بووه.

- چون سه ركه وتوو نه بووه؟ ئه دى بوم نه گيړايته وه كه چون سى رو بلم دزيوه؟ بوم نه گيړايته وه

!؟

- راسته. به لام به جوړيكت نه گيړايه وه كه راست بنويئى، له راستى بچيت و گويگر باوه رت پى بكات، وا نيه؟ گاڤريل نارداليونوڤيچ، - زور راستى ده كرد - كه تو زى له مه پيش گوتى، ههر كه گويگر به ناسته م بونى دروى كرد، ئيدى چيروكه كه و سيحرى چيروكه كه به تال ده بيته وه و تامى تيا نامينى. راستى و حه قيقهت مه گهر به ريكهوت لي ره ده ريكه و يت، دنا ده بى به جو ره لاف و گه زاف و خو هه لكيشانيكى درو كه بو ئيره و لي ره دا نه ك ههر قابيلى قبول نيه، به لكو جو ره بى ئه ده بيه كيشه.

فرديش چينكو، گوتى:

- ئافاناسى ئيفانوڤيچ، به راستى تو پياويكى به ئاوه زو هه ست ناسك و ئاداب په روه رى! جماعت نيوه ته مه شا بكن، كاتى كه گله يى ئه وهى لي كردم كه من نه متوانيوه چيروكى دزيه كه م به جو زى بگيړمه وه كه له راستى بچيت و گويگر باوه ر بكات، ويستى به ناسكترين شيواز ئه وه مان تيبگه يه نى كه من له راستيدا ناتوانم دزي بكم (چونكه له راستيدا پياو عه يبه له ناو

خەلكىدا باسى ئەو جۆرە شتانه بكات) ھەرچەندە ئەگەرى ئەو ھەش ھەيە لە دلى خۇيدا قەناعەتى تەواوى بەو ھەبىت كە فرديش چينكو زور چاك دەتوانى دەست بداتە دزى! بەلام دەى با بىيىنە سەر كارەكەى خومان، ناوھكان ھان لە ناو كلاوھكەدا، يەككىيان ناوى تويە ئافاناسى ئيقانوقىچ، كەواتە ھەموو قايىلن. دەى ميرزادە، دەستى پيدا بكوە ناو دەريىنە!

ميرزادە، بيئەو ھىچ بلىت، دەستى بە كلاوھكەدا كرد، ناوھكانى دەريىنا، ناوى يەكەم ھى فرديش چينكو بوو، دووھم، پتيتسنو، سىيەم، ناوى جەنەرالو، چوارەم، ناوى ئافاناسى ئيقانوقىچ، و پىنجەم، ميرزادە خوى و شەشەم، ناوى گانيا دەرچوو. ئافرەتەكان بەشدارييان نەكردبوو.

فرديش چينكو گوتى:

- ئا، خوايا چ بەختىكى خراپم ھەيە! بە تەما بووم يەكەم ناو، ناوى ميرزادە بىت و پاش ئەو ناوى جەنەرال دەربچىت. بەلام شوكر ناوى ئيقان پتروفيچ پتيتسن لە دواى منە، كە ئەمە بو من خەلاتە. كەواتە جماعت من وەستاو بەگى ئەم يارىەم، كەواتە دەبى نمونە و سەر مەشقىكى باش پيشكەش بكم. بەلام ئەو ھى لە ھەموو شتىك پتر ماىەى داخە بو من، ئەمەيە كە من كابرايەكى روتەو گومناوى ئەوتۆم كە ھىچ قەپانىك نامخوئىتەو، تەنانەت پايە ئىداريەكەشم زور نزمە، ئىدى ئەگەر فرديش چينكو يەكى ئاوا، كاريكى دزيو و قوريشى كردبى، چ بايەخىكى ھەيە؟ دەبى قورترين و دزيوترين كاري من چ بى؟ بە راستى ھەلېژاردنى ئەمە قورسە! مەگەر ھەر ھەمان سەرھاتى دزيبەكەم بگيرمەو، تا بو ئافاناسى ئيقانوقىچى بسەلمىنم دەشيت پياو، بەبى ئەو ھى دز بى، دزى بكات.

- ئاغاي فرديش چينكو، تۆ توانيت ئەو شەم پى بسەلمىنى كە دەشيت پياو لەزەت لە گىرەنەو ھى كاري دزيو بىيىنى، بيئەو ھى داواى لىبكەن بىگيرتەو. بە ھەر حال... ببورە ئاغاي فرديش چينكو!

ناستاسيا فيليپوفا، بە تورەيى و بيتاقەتى گوتى:

- دەست پىبكە فرديش چينكو! بەسە، لەو ھى پتر دريژەى مەدەيە، پەكو كە بە تانى قساندا دەچىت! زور دەلىي زورا!

ھەموو ھەستيان كرد كە ناستاسيا فيليپوفا، لە دواى نۆرە ھىسترياكەى ئەم دوايى ھەو، خەم و بيئەنگى داگرتو ھەر لە خوو ھەلدەچىت. بەلام ھىشتا سوورە لەسەر كەلكەلەو ئارەزو ھەكەى. ئافاناسى ئيقانوقىچ، لە عەزابىكى ئەوتۇدا بوو كە عەزابى دۆزەخى پىپرا نەدەگەيى، ئەمە جگە لەو ھى كە زور لە (ئيقان قىودوروفىچ) ش پەست و تورە بوو، كە بە كاو ھوى شامپانىيەى دەخواردو ھو و بيخەم و خەيال دانىشتبوو و پىدەچوو لىپرابى ھەر كە نۆرەى ھات، چىروكى خوى بگيرتەو ھو تەواو.

پەراويز:

*- "ئىقان كىرلوڧ". نووسەرىكى بەناويانكى روسە، زۆر چىرۆكى ھەيە كە قارەمانەكانيان، گيانلەبەرن، لە سەر ھەمان شىوھى لافونتىن نووسىوونى. حىكايەتى "شىرۆ كەر" كە لىرەدا ناوى ھاتوو ھو لەو چىرۆكانەيە، كەرەكە، شىرەكە بەر لوشكان دەدات.

*- "ئەوھى لە گورگ بترسىت ناچىتە جەنگەلەن" پەندىكى باوى روسىيە.

فەسلى چوار دەيەم

فردىش چىنكو گوتى:

- من بۆيە زۆر دەلىم و بە تانى قساندا دەچم چونكە بى ئەقلم. منىش ئەگەر ئەقل و ئاوەزى ئافاناسى ئىقانوفىچ يان (ئىقان فىودوروفىچ) م ھەبوايە، لەو ھو ھەكو ئەوان بە درىژايى ئاھەنگە قېوقەپ، ئاقل و ئاغر بۆ خۆم لە سووچىكدا دابنشتايەم. مىرزادە، نازانم تۆش باوھەرت وايە يان نا، من لەو باوھەردام كە ژمارەى دزان لە دنىادا زۆر زياترە لە ژمارەى دەستپاكان و ھىچ پىاويكى دروستكارو دەستپاك نىيە كە بەلای كەمەو ھە عەمراتيا جارىك دزى نەكردىت. شتىكى نە دزى بىت. ئەمە بۆچوونى خودى منە. بەلام وپراى ئەوھش، ئەمە بەو مانايە نىيە كە تىكپراى بەشەر خەردن، ھەرچەندە زۆر جار، بەينى خۆمان بى، ھەزدەكەم ئەو باوھەردە بىدركىنم. تۆ چ دەلىيى؟

داريا ئەلكسىڧنا (خانمە لە خۆ پارزىيەكە) ھەلىدايە و گوتى:

- بە راستى قسەى قۆرۇ بى مانا دەكەى! ئەم كەو جە كەو جە چىيە! قەت ئەمە راست نىيە، ھەموو كەسىك لە ژيانيا، ئەگەر بۆ جارىكيش بوو، دزى يان سووكە دزىيەكى ھەركردوو. بۆ نمونە، من يەك لە بارى خۆم، قەت پۆژىك لە پۆژان شتىك نەدزىو.

- داريا ئالكسىڧنا خانم، تۆ قەت دزىت نەكردوو، بەلام با بزائىن مىرزادە، كە سوور ھەلگەپراو، چ دەلىت؟

مىرزادە، كە بە راستى سوور بوو بووھو، گوتى:

- پىموايە راست دەكەيت، لى زۆر زىدەپۆيى دەكەيت.

- باشە مىرزادە، تۆ بە خۆت قەت پۆژى لە پۆژان شتۆكەيەكت نە دزىو؟

جەنەرال، ھەلىدايە و گوتى:

- پىف لەو قسەيە! بە راستى قسەيەكى سەخىفە! باشە ئاغاي فردىش چىنكو، تۆ بىرت لەو كردووھتەو كە چى دەلىيى؟

داريا ئالكسىڧنا بە توندى گوتى:

- تۆ كە سەر ھاتووھتە سەر راستى، شەرم دەكەى ھىچ شتىك بگىرپتەو، بۆيە لىپراوى بەو خۆت بپەرىنپتەو كە سەر بكەيتە سەر پىاويكى نەجىبى شەرمى ھەكو مىرزادە.

ناستاسيا فيليپوڤنا به توندى و پهستى گوتى:

- فرديش چينكو! يان چيروكه كهكت بگيرپه وه يان بيدهنگ بهو خهريكى كارى خوت به. به راستى له تامى دهردهكه ي!

- زور چا كه ناستاسيا فيليپوڤنا. به لام هاتوو ميرزاده ئيعترافى كرد (قسهكه ي نهو به ئيعتراف دهزانم) ئاخو نهو كهسه ي دى (نامهوى ناوى بينم) نهگه ر بيهوى حهقيقت بلئى، ده بئى چاوه پروانى چى ليبركيت؟ مهگه ر خوا بزاني چ بگيرپته وه! به لام گهلو، سه بارهت به خوم، نهوه ي كه بوتانى دهگيرپه وه، شتيكى زور ساده، كه و جانه و دزيوه. به لام ويپراي نهوهش دلنياتان دهكهم كه من دن نيم، خوئشم نازانم بو نهو دزيبهم كرد! نه مه ي دهگيرپه وه پيرار پروى دا، له مالى برادره ريك بووين به نيوى سيمون ئيقانوڤيچ يه شچينكو، يه كه شه ممه بوو، ميوانى هه بوون. كه ميوانه كان له شيو خوارن بوونه وه، به خو و پيكه كانيانه وه، به دم قسانه وه له سه ر ميزه كه مانه وه، كه لكه له ي نه وه م كه وته سه ر كه به ماريئا ئيقانوڤنا ي كيژى خانه خوئيه كه مان بلئيم، كه ميك پيانومان بو لييدات. كه به يه كيك له ژوره كاندا رهت بووم، نه سكه ناسيكي كه سكي سى رولئيم له سه ر ميژى كاره كه ي ماريئا ئيقانوڤنا بينى، ديار بوو بو كرپنى پيوستيه كه ي ماله كه ده رى هيئا بوو. هيچ كه سيك له و ژوره دا نه بوو. نه سكه ناسه كه م هه لگرت و له به ركم نا، بوچى؟ نازانم! نازانم بوچى نه وه م به بيردا هات. به له ز گه رامه وه و دو باره چومه وه سه ر ميزه كه و دانيشتم. ئيدى نيگه ران و سه راسيمه، وه كو نه وه ي چاوه پروانى شتيك يم، دانيشتم. كه وتمه قسان، ده تگوت ئستويى چه ناگه م پچراوه، نوكته له سه ر نوكته م ده گوت و پيده كه نيم. نه و جا چومه لاي ئافره ته كه انه وه. دواى نزيكه ي نيو سه عاتيك، مقو مقوى گوم بوونى پاره كه، ده ستي پيكرد، كاره كه ره كان پرسيارپيچ كران، گومان كه وته سه ر دارياى كاره كه رى ماله كه. به نده زور به په روشه وه خوم له مه سه له كه هه لقورتاندا، ته نانهت له پرس و جويه كانيشدا به شداريم كرد، له بيرمه كاتى كه داريا به ته واوه تى په شوكا، من كه وتمه خشت و پاى تا قه ناعه تى پييكه م، كه ئيعتراف بكات، سوئندم به سه ر خوم بو خوارد كه كاريكى وا ده كه م ماريئا ئيقانوڤنا ليى ببوريت، هه ر هه موو نه مه به به رچاوى ميوانه كانه وه و له حوزورى نه واندا بوو. هه موويان ته مه شاي منيان ده كرد، منيش كه نه سكه ناسه كه له گيرفانما بوو، به دم ناموزگارى و په ندو قسه ي زله وه، بسكه ي سميلم ده هات و هيئده م كه يف به خو ده هات، شام به سه پان رانه ده گرت! هه ر نه و شه وه خوم به ريستورانى كدا كردو سى روليله كه م خه رچى مه ينوشى كرد. چومه ژوره وه، داواى يه ك قاپ (لافيتم) م كرد، به بئى مه زه! كه پيشتر قهت شتى وام نه كردبوو، كه به جارى قاپى داوا بكه م و هيچ خواردن و مه زيه كه ي له گه لدا نه خوم. خوا خوام بوو، هه رچى زووتره له شه پرى نه و پاره يه رزگاريم. كه چى نه نه وسا و نه دواتر هه ستم به په شيمانى و عه زابى ويژدان نه كرد. باوه رناكه م قهت بتوانم جاريكى دى نه و كاره دو باره بكه مه وه، باوه رده كه ن يان نا، به لامه وه گرینگ نيه، كه يفى خوتانه. ته واو، نه مه هه موو چيروكه كه بوو.

داريا ئالكسيڤنا، به نه فره ته وه گوتى:

- بيگومان، نه مه خراپترين و دزيوترين كارى ته مه نت نه بووه!

ئافاناسى ئىقانوقچى ھەلىدايە:

– ئەمە كار نىيە، بەلكو حالەتتىكى نەخوشى دەروونىيە.

ئاستاسيا فيليپوڧنا، بىئەھەدى نەفرەت و بىزارى خۇى ۋە شىررى پىرسى:

– ئەدى كارەكەرەكە چى بەسەر ھات ؟

– بۇ بەيانى يەكسەر دەريان كرد، ئەو مالە، لەو پرووانە ۋە زۆر سەختگىر بوون!

– تۆش خۆت لىئەكرد بە خاۋەن، ۋەكو بەرزەكى بانان بۇى دەرچوۋىت ؟

فردىش چىنكو، كە سەرى لە كارىگەرىي سەلبى چىرۆكەكەى بەسەر ئامادە بووانە ۋە

سورما بوو، گوتى:

– سەيرە! يانى دەتانويست بچم، خەبەر لە خۇ بدەم و دان بە كارە دزىۋەكەى خۇمدا بنەم !؟

ئاستاسيا فيليپوڧنا، گوتى:

– كە كارىكى ناشىرىنە !

– ھەى! دەتانەۋى يەككىك بىت خراترىن و قۇرتىن كارى خۇى بگىرپتەۋە ۋە ئەنجام بە قۇرى

نەزانن ؟ ديارە خراترىن كار ھەمىشە ھەر نا شىرىن و قىزەونە. دواى تۇزىكى دى ئىقان پتروفىچ

پتیتسن ئەمەمان بۇ دەسەلمىنى، زۆر كەس بە روالەت جوان دەنوینن، ۋا دەنوینن كە نمونەى

دروستكارىن چونكە دەۋلەمەندن و خودان سەرۋەت و سامانن! بەلام لەم رۆزگارەدا چى زۆرە

دەۋلەمەندو خودان سەرۋەت و سامان زۆرن! بەلام خۆزگە دەمانزانى چۆنىان ئەو سەرۋەت و

سامانە كۆكردوۋەتەۋە... بىگومان ئەوانە لە ھىچ شتىك ناپرىنگىنەۋە، بە ھىچ كلۇجى ئىحراج

ناپن و لە روو دانامىنن !

بە ھەر حال فردىش چىنكو، پەتى پچىرى بوو، زمانى بەرەللە كىر بوو و، ھەموو سنوورىكى

بەزانند بوو. لە پىر چارەى گىرژ بوو. لەۋەدەچوو چاۋەپروانى ئەۋە بى كە چىرۆكەكەى

كارىگەرىيەكى پىچەۋانەى ئەم كارىگەرىيەى ئىستاي لەسەر مىۋانەكان ھەبى، كە ھەلبەتە

چاۋەپروانىەكى سەيرو غەرىب بوو! ھەلبەتە ئەم جۆرە پىشېنى و چاۋەپروانىە كە زادەى بى

ئەقلى و توتسكى گوتەنى جۆرە خۇ نوئىنىيەكى تايبەتى بوو، شتىكى باۋبوو لاي فردىش چىنكو

و دەگەل سىروشت و تەبىعەتى وىدا تەۋا دەگونجا.

ئاستاسيا فيليپوڧنا، زۆر تۇرە بوو، نىگايەكى غەزەبناكى فردىش چىنكوى كرد كە ۋەكو كەو

چوو، ترس لە سەراپاي نىشت، لە جىيى خۇى بەنج بوو، ھەستى كرد سنوورى بەزانندوۋەو

كەمىك زىاد رۇيىۋە.

ئافاناسى ئىقانوقچى توتسكى بەدەم پىشنىيازىكى تەشەر ئامىزەۋە گوتى:

– ئەرى، باشتىر نىيە ۋان لەم يارىە بىئىن ؟

پتیتسن گوتى:

– ھەنوۋە نۆرەى منە، بەلام من كە ھەقى قىتۇم ھەيە، بەگوپرى ھەقى ئاقبرى، ھىچ شتىك

ناگىرپمەۋە.

– ھىچ ناگىرپتەۋە ؟

- ناتوانم ناستاسیا فیلیپوڤنا. من ئەمە بە کەریازار دەزانم نەك بە یاری!

ناستاسیا فیلیپوڤنا، پرووی کردە جەنەرال یەپانچین و گوتی:

- جەنەرال، پیموایە هەنووکە نۆرە ی تۆیە. ئەگەر تۆش ڤیتۆ بەکار بیینی، یانی یاریە کەمان بە تەواوەتی هەلەدەوشیتەوه، کە هەلبەتە من ئەمەم زۆر پیناخۆشە. چونکە بە نیاز بووم بەگێڕانەوهی کارێکی تایبەتی ژبانی خۆم، کۆتایی بە یارییە کە بیینم. بەلام دەمویست دوا ی ئیوه، تۆو ئافاناسی ئیقانوڤیچ، بیگێرمەوه.

ئەوسا بە پیکەنینهوه لە سەری رووی:

- بۆیە دەبی هانم بدەن.

جەنەرال، بە جۆش و خروۆشەوه گوتی:

- نا، ئەگەر تۆ بەلین بدە، من نامادەم سەریاکی چیرۆکی ژبانم بیگێرمەوه. حەز دەکەم ئەوهشت پی بلیم کە چیرۆکیکم نامادەکرد بوو هەرکە نۆرەم هات، بیگێرمەوه..

فردیش چینکۆ، کە هیشتا مەلول و خەمین بوو، کەمیک بوژایەوهو بە دەم ژارخەنیکەوه گوتی:

- پایە بەرز، پیاو هەر بە سیماتا، دەزانی کە بە چ ئاوو تاویک و، بە چ شیوازیکی ئەدیبانە چیرۆکەکەت، رازاندوو تەوه.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، نیگایەکی سەرڤەسەرڤە ی جەنەرالی کردو بزەیهکی بە پرویا دا. وێرایی ئەوهش دیاربوو کە دەم بە دەم گزرتەر دەبوو، پتر نیگەرەن و شپرزە دەبوو. (توتسکی)ش لەوساوه، کە زانی ناستاسیاش، بەلێی داوه چیرۆکیکی بیگێریتەوه، هەستی بە نیگەرانیەکی زۆر دەکرد.

جەنەرال، دەستی پیکرد، گوتی:

- گەلو، منیش وهکو هەر مروڤیکی دیکە، لە ماوهی ژبانما، ریک کەوتوووه کە کاری خراپ بکەم، کاریک کە پەشیمانی لە دوا بییت. بەلام خراپترن کارم بەرای خۆم ئەمەیه کە هەنووکە بوۆتانی دەگێرمەوه. دروستە نزیکە ی سی و پینچ سال بەسەر ئەم چیرۆکەدا بوریوه، بەلام هەرکاتی کە بیرم دەکەوێتەوه، دلم دەگوشریت، بە هەر حال گەوجییتییهک بوو و کردم. ئەوسا هیشتا لە سوپادا، تازە ئەفسەر بووم، بە خۆتان دەزانن تازە ئەفسەر یانی چی: خوین گەرمی گیرفان سارد، لووت بەرزی، لات پالەوانی خوا. خزمەتکاریکم هەبوو بەنیوی نیکیڤۆر، ئەم پیاوه زۆر دلسوۆزی من و بە تەنگمەوه بوو. هەموو ئەرکیکی مالی لە ئەستۆ گرتبوو، پینەو پەرۆی دەکرد، مالی پاک دەکردەوه، ژوورەکانی دەسپری، تەنانەت لە پیناوی ئاسوودەیی مندا، لە هەر شوینی کدا شتیکی بەردەست کەوتبا دەیدزی، بەپراستی کەسیکی بە ئەمەک و دروستکارو سەر پاست و مەردانە بوو. منیش دەرەق بەوی ئاغایەکی سەختگیر بەلام بە ئینساف و دادپەرور بووم. ئەوسا لە شارێکی چکۆلەدا جیگیر بووین، ماوهیهک لە سەربازخانەدا ماینهوه، پاشان، کارتی نیشتەجی بوونیان دامی، لە گەرەکیکی قەراخ شاردا، لە مالی بیوهژنی، ملازمیکی خانەنشین، ئاکنجی بووم. ئەم داماو، ژنیکی کورته بالای، نزیکە ی هەشتا سال دەبوو. لە خانوویەکی دارینی لە خوی ویرانتر و داروخاوتردا دەژیا، ئەوهندە دەستکورت و نەدارا بوو، تەنانەت کارەکرێکی نەبوو لە

کاروباری مالد، یارمەتی بدات. بەلام کاتی خۆی کە سوکارێکی زۆری هەبوو بوو، ئیدی بە تێپەر بوونی رۆژگار هەندیکیان مرد بوون و هەندیکیان لەو شارە باریان کردبوو و، هەندیکیانیش فەرامۆشیان کردبوو. مێردەکە ی چل و پینچ سال لەو پێش مردبوو و هەر لەوێندەر بە خاکی سپاردبوو. ماوەیەکی زۆر کچە خوشکیکی هینا بوو لە خۆی، ئەم خوشکە زایە ئافەرەتیکی قەمور بوو، دەیانگوت، شەپندەو ئەهریمەن سیفەتیکی، جادوگەر ئاسا بوو و جارێک قامکی میمکی گەستبوو، بەلام ئەویش بەر لە سێ سالیکی مردبوو، ئیدی پیرەژن بە تەنیا مابوو و سێ دانە سال بوو بە خۆی و بە تەنیا کاروباری مالدەکە بەرپێوە دەبرد. پیاو راست بلێ لەو مالدەدا زۆر بێتاقەت و بێزار بووم، هەستم دەکرد لە دۆزەخام. بە تاییبەتی کە ئەو لەو پیر تر بوو، کە بتوانم وەکو هاو دەم و هاو نشین بەر خوردی دەگەڵ بەکم. ئەمە درێژە ی کیشا تا رۆژیک لەنیو رەو مریشکەکانما، کە لە شیریکیان لیدزیم. ئیدی تا ئەمڕۆش ئەمزانێکی ئەو دزییەکی لیکردم. بەلام هەر شکم لەو بوو. شەپکی گەرمان لەسەر ئەم کە لە شیرە کرد. ئیدی داوی ئەو بە ماوەیەکی کەم توانیم لەسەر داوی خۆم ئیزنی گۆرینی شوینەکەم وەر بگرم، ئیدی گواستەم وە بۆ گەرەکیکی دی، چوومە مالی کابرایەکی بازگانێکی درێژی خێزاندار، ئەو ئەندە جوان لە بیرمە وا دەزانم ئیستایە. نیکیفۆر و من، پیرەژنمان بە جی هیشت و، گواستمانەو، هەردوو کمان زۆر خۆشحال بووین.

داوی سێ رۆژ، کە لە مەیدانی مەشق و راهینان گەرمانەو، نیکیفۆر بە پیرمەو هات و گوتی: "جەنابی سەرمان، ئە دەبوو قاپی شوربا کەمان بۆ پیرەژن بە جی بیلی، ئیستا قاپ نیە شوربا ی تیبکەم." هەلبەتە لە سەر سامیدا وشک بووم و گوتم: "بۆچی بە جیمان هیشتوو؟" هەنگی نیکیفۆر لە سیری تا پیاوی بۆ گێرامەو، تومەز وەختی کە بارمان کردوو، پیرەژن قاپەکە ی ئەداوەتی و گوتوو یەتی کە گوا یە من کاسە یەکی ئەوم شکاندوو و ئەویش ئەم قاپە ی لە جیاتی کاسەکە ی خۆی هەلگرتۆتەو و گوا یە من خۆم ئەو پێش نیازەم بۆ کردوو. کە نیکیفۆر ئەو ی بۆ گێرامەو، خۆینم هاتە جۆش، لە داخانا گرم گرت و بەرەو مالی پیرەژن وەر ی کە وتم. کە گەیمە ئەوێندەر، ئیمانم لە کە لەدا ئەما بوو، سەیرم کرد پیرەژن بە تاقی تەنیا لە گۆشە یەکی دالانە کە دانیشتوو و روومەتی ناو تە ناولە پی و لە تو وایە خۆی لە تیشکی هەتاو کە دە پارێزیت. یە کسەر دەم لیکردوو و بەر دەمرێژی جنیوو سخیفانم دا: "هە ی پیرە دە جانی ناشیرین!..." ئیدی دەم لی بەر لەلا کرد و بە شیوازی کۆنی روسی، هەرچیم لە جنیوو قسە ی ناشیرین دەزانی، هەمووم بە سەریا هەلپشت... بەلام شتیکی زۆر سەیرم لیبینی: بەو دەقەو کە دانیشتبوو، پروی تیکردم و زەق زەق، چاوە ئەبلەقەکانی تیبیریم و تاقە وشە یەکی لە زار ئەهاتە دەر، بەرد وە جواب هات، پیرەژن وە جواب ئەهات. بە جۆریکی سەیر تەمەشای دەکردم. وا دەهاتە بەرچا و بە دەم دانیشتنەو کە میک بەهژی. ئەنجام هیور بوومەو. بە وردی تەمەشام کرد، چەند پرسیاریکم لیکرد، بەلام بە تاقە وشە یەکی وەلامی ئەدامەو. سەرم لەم بیدەنگیە ی سوپما، بە تاییبەتی لەو جەو هدا کە میشان بە گیزە گیز دەسورائەو و هەتاو بەرەو ئاوا بوون دەچوو. بە تەواوەتی سەراسیمە بوو بووم، ئەنجام بە شپرزە یی بەرەو مال پەل بوومەو. بەر لەو ی بەگەمەو مال،

سه‌رگورد ناردی به شوینماو ناچار پویشتم بۆ په‌له‌که‌ی خۆم، بۆیه دیرکه‌وتم و شه‌وی بۆ مال گه‌رامه‌وه، یه‌که‌م قسه‌ی نیکیفور ئه‌وه بوو: " ده‌زانی قوربان، خاوه‌ن خانووه‌که‌ی پيشوومان قه‌زاو به‌لای تۆی بردووه؟ پرسیم: که‌ی؟ گوتی ئه‌مشه‌و، نزیکه‌ی سه‌عات و نیویک ده‌بیئت. دیاره ئه‌و کاتانه‌ی که من جنیو بارانم ده‌کرد، له‌حالی مردندا بووه! باوه‌ریکه‌ن به‌جۆری تاسام، تا ماوه‌یه‌کی زۆر ئه‌وجا وه‌خۆ هاتمه‌وه. ئیدی پیره‌ژن و تاپۆی پیره‌ژن بوو به‌ نوسنه‌ک و به‌ به‌رۆکی هزر و بیرمه‌وه نووسا، لیم نه‌ده‌بووه‌وه، ته‌نانه‌ت شه‌ویش هاته‌ خه‌ونم. دروسته‌ من که‌سیکی خورافاتي نيم، به‌لام بۆ رپوه‌ره‌سمی به‌ریکردن و ناشتنه‌که‌ی، که‌ سئ رۆژ دواي مردنه‌که‌ی ئه‌نجام درا، چووم. وام لیهات رۆژ به‌ رۆژ زیاتر بیرم له‌ و ریکه‌وته ده‌کرده‌وه. هه‌لبه‌ته نالیم ئه‌م چیرۆکه‌ هه‌موو هۆش و گوشتی داگیرکرد بووم، به‌لام له‌ ناکاوا بیرم ده‌که‌وته‌وه و هه‌ستم به‌ بیزاری و نیگه‌رانیه‌کی زۆر ده‌کرد. شپه‌ره‌ ده‌بووم و ده‌په‌شو‌کام. ئه‌نجام تیگه‌ییشتم ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موو شتیکی پتر خه‌مباری ده‌کردم ئه‌وه‌یه‌ که: ئه‌م ژنه، یان به‌ زمانی ئه‌م سه‌رده‌مه، ئه‌م بوونه‌وره به‌شه‌ریه، ماوه‌یه‌کی زۆر زۆر ژیا بوو، له‌ بیری مردن چوو بووه‌وه! کاتی خۆی منداڵ، میرد، خیزان، خزم و خۆیشی هه‌بووه، ده‌ورو به‌ری پر له‌ جم و جۆل و هاتوچۆو، بزه و پیکه‌نین بووه، پاشان، له‌ ناکاودا، هه‌موو شتیکی له‌ به‌ین چووه و هه‌لم ئاسا چووه به‌ ناسمانا و به‌ تاقی ته‌نیا وه‌کو میشتیکی پایز گێژ و وێژ ماوه‌ته‌وه، دواچار خواوه‌ند کۆتایی به‌ ژیانی هینا، پیره‌ژنش له‌ زه‌رده‌په‌ری هاوینه ئیوارانیکی ئارامدا، گیانی سپارد و چووه ریزی نه‌بووانه‌وه. هه‌لبه‌ته ده‌شیئت په‌ند و عیبره‌ت له‌م دیارده‌یه وه‌ریگیریت. جا وه‌ره بیهینه به‌رچاوی خۆت، یارۆی تازه ئه‌فسه‌ر، گه‌نجی بادیه‌وا، له‌وساته‌دا له‌ جیاتی دوعای خپرو فرمیسی مالاوایی، ده‌ست بخاته که‌له‌که‌ی، خۆی پر با بکات و له‌ دوا سه‌فه‌ری پیره‌ژندا، له‌ سه‌ر قاپیک، به‌ ده‌مپه‌ژی پیستین جنیو به‌ رپی بکات! گومانی تیا نیه‌ که من تاوانباربووم، ئه‌مه هه‌یج چه‌ند و چون و گه‌نگه‌شه‌یه‌ک هه‌لناگریت. هه‌رچه‌نده ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر ئه‌و کاره‌دا تپیه‌ریوه و ته‌بع و ته‌بیعه‌تی من گۆراوه و واته‌سه‌ور ده‌که‌م من و ئه‌و کاره‌ به‌ یه‌کدی نامۆین، که‌چی تا ئیستاش هه‌ست به‌داخ و که‌سه‌ر ده‌که‌م، پیم سه‌یره‌ که‌ بۆچی له‌ دلم ده‌رناچیت! له‌ کاتیکیا ئه‌گه‌ر گوناهاکاریش بووم، هه‌موو گوناو و خه‌تایه‌که‌ هی من و له‌ ئه‌ستۆی مندا نه‌بووه، ئاخ‌ر بۆچی ده‌بی له‌ هه‌مان ساتدا بمریت؟ ئه‌مه ته‌نیا یه‌ک لیکدانه‌وه هه‌لده‌گریت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که ئه‌و کاره‌ خراب و قیزه‌ونه‌ی من، زاده‌ی حاله‌تیکی سایکولوژی بووه. که‌چی وپرای ئه‌وه‌ش، هه‌ر دلم ئاسوده نه‌بوو تا نزیکه‌ی یازده سالیکی له‌مه‌وبه‌ر بریارم دا که‌ خه‌رجی دوو پیره‌ژنی که‌تره‌خانه‌یه‌ک له‌ ئه‌ستۆبگرم، تا دوا سه‌له‌کانی ته‌مه‌نی دنیای فانیان به‌ ئاسووده‌یی و بیخه‌می به‌رنه‌ سه‌رو به‌ نیازم ئه‌م یارمه‌تیه‌ به‌ وه‌سیتنامه‌یه‌ک بکه‌م به‌ دایمی و له‌ دواي خۆیشم هه‌ر بمینی. ئه‌مه هه‌موو چیرۆکه‌که‌ی من بوو. دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه که‌ په‌نگه‌ له‌ ژیانی مندا زۆر کاری خراب و تاوانی دیکه‌ هه‌بن، به‌لام ئه‌م کاره‌ی که‌ هه‌نوکه‌ بۆم گپه‌رانه‌وه، به‌لای خۆمه‌وه، خراپترین کاره‌ که‌ له‌ ژیا‌نما کردبیتم.

هه‌رکه‌ جه‌نه‌رال، له‌ قسه‌کانی بووه‌وه، فرديش چينکو هه‌لیدایه‌ و گوتی:

- قوریان، تۆ له جیاتی چیرۆکی خراترین کاری ته مهنت بگپیتتهوه چیرۆکی باشتترین کاری ته مهنی خۆت بۆ گپیراینهوه، ئەزت تیدا شه رمه زار کرد.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، به هیوری و خه مساردی و نه باوه په یه وه گوتی:

- جه نه رال، به راستی وینام نه ده کرد، ئەوهنده ده ست و دل باش بی! حه یفی... خه جالهت خۆم...

جه نه رال، به ده م پیکه نینیککی مه حه بهت ئامیزه وه گوتی:

- خه جالهت؟ بۆچی؟

ههنگی به کهش و فش و له زه ته وه قومیککی له شامپانیا کهی دا. هه نوکه نۆره ئافاناسی ئیقانوفیچ بوو که ئەویش خۆی ئاماده کردبوو، سه برده یه ک بگپیتتهوه. هه موو ئاماده بووان، پیشبینی ئەوه یان ده کرد که ئەو به پیچه وانهی پتیتسنه وه قیتۆ به کار ناهینئ، هه ندیکیان، له بهر هه ندئ هۆی تایبه تی، به تاسه وه چاوه پروانی چیرۆکه کهی ئەو بوون و ژیرا و ژیریش ته مه شای ناستاسیا فیلیپوڤنایان ده کرد. ئافاناسی ئیقانوفیچ، به وه په ری و یقارو به ده هنگیککی نه رم و خۆش، ده ستی به گپرانه وه ی یه کیک له "سه برده خۆشه کانی خۆی" کرد. (پیویسته به له ز ئەوه بلئین که ئافاناسی ئیقانوفیچ، پیایوکی میانسالی، بالا به رزی، به هه یبه تی، که میک سه رتاسی، قژ ماش و برنج بوو، تاراده یه ک قه له و، گۆناکانی خپرو که میک ئال، دانه کانی عه مه لی بوون. جله کانی ده لب و گرانبه ها بوون، کراسیککی هینده سپی له بهر بوو، چاوی ده خسته ریشکه و پیشکه. ده سته کانی خرین و سپی بوون، موستیله یه کی ئەلماسی گرانبه ها، له قامکی براتوته ی ده ستی راستیا ده ره وشایه وه.) به دریزایی ماوه ی چیرۆک گپرانه وه که ی ئەو، ناستاسیا فیلیپوڤنا چاوی بپری بووه، ئەو تۆپو قه ی تانانه ی سه ری قۆلی کراسه که ی رازاندبووه وه به دوو قامکی ده ستی چه پی یاری پیده کردن و به جوړی خۆی خافلاند که فریا نه که وت بۆ تا قه جاریکیش نیگایه کی یاروی چیرۆکیژ بکات.

ئافاناسی ئیقانوفیچ، ده ستی به حیکایه ته که ی کردو گوتی:

- ئەوه ی ئەرکه که ی منی سووک کردوه، ئەوه یه که ناچاری ناچارم، دزیوترین و خراپترین کاریک بگپرمه وه که له ژیانما کردومه. جا له م حاله ته دا، جیگه ی هیچ دوو دلئیه ک نامینئته وه، ویزدان و بانگه وازو گازی دل، خو به خو ئەو شته ده سه پیئن که پیویسته ئاشکرا ببیت و بیته زانین. پیویسته، هه لبه ته زۆر به داخه وه، دان به وه دا بنه م که له نیو هه موو کاره شیتانه و بی ماناکانما، یه کیکیان له هه موویان زیاتر له ناخما نه خشی به ستوه و قهت له بیرم ناچیتته وه. ئەم بویه ره ی باسی ده که م هی نزیکه ی بیست سال له مه به ره، چوو بوومه گوندی بۆ سه ردانی ئەفلاتون ئوردنتسیوڤ که تازه بۆ پۆستی مارشالی چینی ئەشرافان هه لبرژیدرا بووو ده که ل ژنه گه نجه که یدا هاتبوو که پشوه کانی کۆتایی سال له ناو زه وی و زارو مولکه کانی خۆیدا به سه ر به ریت. ئیدی سالیادی له دایکبوونی (ئانفسیا ئەلکسیڤنا) ش که وتبووه هه مان ماوه وه، ئیدی دوو که رنه قال و ئاههنگی سه ما سازدرا بوو. له و سه رو به نده دا رۆمانه که ی ئەلکسندر دۆمای کوپ (شۆخه که ی کامیلیا) تازه له نیو کۆمه لگه ی ئەشرافدا ره واجی په یدا کردبوو، و هه رایه کی زۆری له و ناوه نده دا نابوووه. ئەم به ره مه، به بۆچوونی من کاریکی ئەده بی نه مره و پیرش

نايیت. هه موو خانمانی شاره دئ و شارۆچکه کان، به تایبه تی ئه وانه ی خویندبوویانه وه، زۆریان به دل بوو. جوانی چیرۆکه که، ناسکی هه لویسته کان، رهفتاری ره سه نی شا قاره مانی پۆمانه که، وه سفی ناسکی ژینگه دلگیره کان و، هه ره موو ئه و ناسککاری و هونه ر کاری و شیکردنه وه به رزه ی له سه رانسهری پۆمانه که دا به دی ده کرا (وه کو به کاره ی نانی چه پکه گوله کامیلیای سپی و سوور به نۆره). به کورتیه که ی پۆمانه که به شیوه یه کی گشتی کاریکی زۆری له دل و دهروونی خه لکه که کردبوو. ئیدی گولی کامیلیا بوو به مودی پۆژو خه لکی به په رۆشه وه به دوایدا ده گه ران و به هه ر نرخئ بویه ده یان کړی. جا من نالییم، ئیوه خۆتان بلین چۆن له شارۆچکه یه کی بچوو کدا، له حالیکه هه موو خه لکی بیانه وی گولی کامیلیا بۆ کۆپو ئاههنگی سه ما بکرن، با ئاههنگه کان زۆرش نه بن، چۆن ئه و هه موو گوله ده ست ده که وی؟ جا له و سه رو به نه دا پتروس فوره فسکی شییت و شه یدا ی ئانفسیا ئه لکسیقنا بوو، تا کو ئیستاش نازانم ئاخۆ رازو نیازیکیان له نیواندا هه بوو یان نا - مه به ستم ئه وه یه که نازانم به راستی به ئومیدی شتیکی هه بوو یان نا؟ ئه و گه نجه داماره، وه کو سه گی پئ سوتاو، لیرو و له وی که وتبووه تاقیبی گولی کامیلیا تا بۆ ئاههنگی سالیادی له دایکبوونی ئانفسیا ئه لکسیقنا ی بکړیت.. دهنگوی ئه وه ش دا که وتبوو که کۆنتیسه سوتسکی ده سته خوشکی هاوسه ری فه رماندارو سو فیا پسپالوقا له پتروسبۆرگه وه دین و به چه پکه گولی کامیلیای سپیه وه دین. ئانفسیا ئه لکسیقناش حه زی ده کرد که سیکی هه بییت و چه پکه گولی کامیلیای سووری بۆ بیینی و په ونه قیقی ئه فسووناوی په یدا بکات. ئیدی ئه فلاتونی بیچاره، ویل و سه رگه ردان، بیهوده عه ودالی ئه م گوله بوو. ئاخه ر یارۆ میردی ئانفسیا بوو به لینی پئ دابوو که چه پکه کامیلیایه کی سووری بۆ په یدا بکات. ده ی چار چیه؟ کاترین ئه لکسندر فنا میتشیفا، که له هه موو شتیکیا ره قیبی سه ر سه ختی ئانفسیا ئه لکسیقنا بوو، هه قه رکیه که یان به راده یه که بوو که سیبه ری یه کتریان به تیر ده نگاوت، ئه م ئافره ته، رۆژیک به ر له ده ست پیکردنی ئاههنگه که، هه رچی گوله کامیلیای سووری ده قه ره که هه بوو، کۆی کردبووه وه. ده زانن چی قه وما؟ ئانفسیا ئه لکسیقنا. شییت ئاسا سه ری کرده گریان، له داخا بورایه وه... ئه فلاتون، به ته واوه تی شپه رزه بوو! هه لبه ته ئه گه ر پتروس بیتوانیا له م ساته هه ستیاره دا چه پکه گولی دلخوازی خوی په یدا بکات، بۆ خوی خه نی ده بوو، چونکه له م جوړه حاله تانه دا پیزانین و منه تباری ژن له راده به ده ره و سنووری نیه. ئیدی پتروس، شییت ئاسا، سه ری به هه موو کونیکا ده کردو له هه ر ده رگایه کی ده دا، به لام بیهوده، زۆرانبازی ده گه ل مه حالدا ده کرد. ئیدی واقیعه که وابوو!

ئیواره ی پیش ئاههنگی سالیادی له دایکبوونه که ی ئانفسیا و ئاههنگی سه ماکه، چووم بۆ مالی زوبکوف که دراوسی مالی ئوردنتسیف بوو. سه عات ده ی شه و بوو، له وی به ریکه وت (پتروس) م بیینی، له که یفان له پیستی خوی نه ده هیوری. پرسیم:

- خیره، چی رووی داوه؟

- ئۆریکا (*) (دۆزیمه وه)!

گوتم:

- سهیره ! به راست ؟ چۆن دۆزیتتهوه ؟ له کوی ؟
- له شاروچکهی یکسایسک (شاروچکهیهکی چکولهیه، بیست فهرسه خیک لهویوه دور بوو) بازرگانیکه پیری ریشنی دهوله مهندی لییه، ناوی تریبالوفه. ههر خوی و ژنه کهیه تی. مندالیان نییه، له جیاتی مندال، کهناری به خیو دهکن، و زور ناشقی گولن و کامیلیایان ههیه.
- باشه خو ئه مه مسوگهر نیه، ته قو نه یاندایتی ؟
- خومی له بهر پێیان ده هاویژم و بشموژی هه ئناستمه وه تا گولم نه داتی!
- کهنگی ده چیت بو لای ؟
- سارهزی، سهعات پینج.
- چاکه. دو عای خیرت بو دهکم !
- به پراستی ههستم به شادیهکی زور کرد. گه پامه وه بو مالی ئوردنتسیف. شهو درهنگ بوو، لهو کاته دا که ده چووم بچمه جیوه تا بجهوم، له نا کاودا خه یالیکه سهیرم به میشکا هات. به له ز چووم بو موبه قه که، سا قیلی گالیسکه پانم بی دار کرده وه، پیمگوت له زهر فی نیو سه عاتدا گالیسکه که ئاماده بکات، به ئینم دایه که ههقی نه وه پازده رۆبل به خشیشی ده ده می، له ماوه ی نیو سه عاتدا، نه سپ و عه ره بانه ی حارز کردو له به رده گا چاوه پروانی من بوو. پێیان گوتبووم که ئانفسیا ئالکسیقنا، تووشی سه ریه شه بووه تای لیها تووه و ورینه ده کات و ده بزپکینی.
- سواری گالیسکه بووم، بو ی ده رچووین، یکسایسک خوت بگره وا هاتم. پینج سه عات پینج گه ییمه قهراخ شار، له وی وه ستام و چاوه پروانی هه لاتنی رۆژم کرد. که رۆژ هه لات که وتمه وه پی، سه عات ههوت خوم گه یانده مالی تریبالوف، حال و حیکایه ته کهم بو گپرایه وه و گوتم:
- گولی کامیلیات ههیه ؟ وه ره پیاوی چابه، وه کو بایکی دلوقان فریام بکه وه و رزگارم بکه، خوم له بهر پێیان ت داویم و به مه منوونیه وه لی ت ده پاریمه وه. کابرا، پیره می ریکی بالا به رزی، پور سپی، به گورو به هه یبهت و ترسناک بوو. وه لای دایه وه:
- نا.. نا.. نا! نابی، ناده می، به خورایی خوت ماندوو مه که، مه حاله ناده می!
- خوم هاویشته بهر پێیانی، که وتمه سه ر چوکان. کابرا ترسا، هاواری کرد.
- نه وه چده که ی کو ریم ؟ خودایا، بوچی واده که ی ؟
- هاوارم کرد:
- مه سه له که، ژیان و مه رگی ئینسانیکه!
- گوتی:
- نه گهر مه سه له که وایه... برۆ گوله کامیلیاکان بچنه، له رای خوا بیان به.
- هه ستام، چی کامیلیای سوور له باخچه کهیدا هه بوو، هه موویم چنی. گول بوون نه مما گول! تا هه زکه ی دلگهرو جوان! پیره می ر ئه یکی هه لکیشا. نه سه که ناسیکی سه د رۆبلیم ده ره ینا و بوم دریز کرد.
- گوتی:
- نا، کو ریم نا، جنیوی وام پیم مه ده !

گوتم:

- باشه مادام وایه، تکا دهکهم پارهکهم لی وهربگره و بیده به نه خوشخانهکهی ئیره، تا بیکه نه مهسره فی نه خوشهکان.

گوئی:

- ئەمه یان شتیکی دیکه یه گیانه! ئەمه کاری خیره، خواش پیی خوشه. من له جیاتی تو ئەم به خشییه پیشکەش به خهسته خانهکە دهکهم.

خۆشم له و پیره میرده هات، رووسی ئەسل بوو، تاسەر موخ، رووسی بوو، په سه نایه تی لیده چۆرا، دیار بوو له بئه ماله یه کی خانه دانه.

من که به ئاواتی خۆم گهیی بووم، به و په پری خوشحالی گه پامه وه، به لام لا ریم گرت تا له ریگه تووشی پتروس نه بم. که گه ییشتمه وه یه کسه ر چه پکه گوله کهم نارد، تا هه رکه ئانفیسا ئالکسیقنا له خه واپابوو، پیشکەشی بکه ن... ئیدی خوتان ته سه وری سه رسامی، منه تباری و، فرمیسی هه قناسی ئەو ژنه بکه ن! ئەفلاتونی میردی، که دوینی خه ریک بوو له داخانا ده مرد، سه ری خسته سه ر شانم و ما بگری. ئەفسووس هه موو میردیک له و روژه وه که زه و جینی شه ری پهیدا بووه، تا کو ئەمڕۆکه هه ر واپابوو! ئەوه ی راستی بی زات ناکه م هه چی تر له و باره یه وه بلیم، جگه له وه ی که هه موو ئاواتیکی ئەو پتروسه به سته زمانه به ته واهه تی هه ره سی هینا. هه وه لچار وام خه یال ده کرد ئەگه ر به حه قیقه تی ئەم کاره ی من بزانیته له وه یه گوشا و گووش سه رم بپریت و ته نانه ت خویشم بۆ شه پرو رووبه پرو بوونه وه ئاماده کرد. به لام شتیکی رووی دا که هه رگیز ته سه ورم نه ده کرد، با وه رم نه ده کرد شتی واپابوو بدات: پتروس بورایه وه، شه وی که وه ته و پرینه وه ده ی بزکاند، بۆ به یانی تایه کی توندی لیه ات، وه کو مندال، به ده م هه نسک هه لدا نه وه زۆر زۆر ده گریا. دوا ی مانگیک، پاش ئەوه ی چاک بووه وه، داوا ی کرد بۆ ده قه ری قوقاز* نه قل بکریته. ئەم کاره ی له چیرۆکی خه یالی ده چوو! ئەنجام له شه ری قرمدا کوژرا. جا هه ر له و سه ره و به نده دا بوو که ستیفان فورخوفسکی - ی برای، له و ده قه رده دا که فه رمانده ی که تیبه یه کی سوپا بوو، ناویانگی ده رکرد.

لیتانی ناشارمه وه تا سالانیکی زۆر له وه دوا، به ده م عه زابی ویزدانه وه ده تلامه وه: بۆچی و به چ مه به ستیک ئەو جه زه به یه م لیدا، ئەو غه دره م له پای چی لیکرد؟ جا خۆزیا منیش وه کو ئەو شه یدا ی ئانفیسا ئالکسیقنا بوایه م و به ره قیب و هه قریکی خۆم زانیبا تا به وه که میک دلێ خۆم داباوه، به لام شته که وانه بوو! ته نیا جوړه موزیپی و گوساخیه کی پروت بوو و هه چی تر. ئەگه ر من ئەو چه پکه گوله م له کیسی نه دابا، له وه بوو تا ئیستاش ژیا با و زۆریش به خته وه ر بوایه و هه رگیز بیر له وه نه کرد باوه که بچیته شه ری تورکان.

ئافاناسی ئیقانوچیچ، وه کو چۆن به هیوری و ئارامی ده سستی به چیرۆکه کی کرد بوو، به و ئاویه ش کو تایی پیهینا. ئاماده بووان که سه رنجی ناستاسیا فیلیپو قنایان دا، دیتیان گر له چاوانی ده بیته وه، ته نانه ت که ئافاناسی ئیقانوچیچ له چیرۆکه کی بووه وه، لیوانی له رزین. هه موو ئاماده بووان، به کونجکاو ی ده یانروانیه ئەو جووته.

فردیش چینکو، که زانی قافی قسه هاتوه، به ئەوکی پر له گریانهوه گوتی:

- فردیش چینکو یان هه‌خه‌له‌تاند! پێیان رابوارد! ده‌سخه‌پۆیان کرد! ئەوه پێی ده‌گوتی خاپاندن و خه‌له‌تاندن!

داریا ئەلکسیفنا که له دۆستانی دیرین و شه‌ریک و هاوده‌ستی هه‌میشه‌یی توتسکی بوو، به‌که‌ش و فشه‌وه گوتی:

- کێ زۆری لیکردبوویت! تۆ که کاری خۆت نازانی، بۆ گله‌یی له خه‌لکی ده‌که‌یت؟ ده‌بوايه له هه‌وه‌له‌وه له که‌مه‌که بگه‌یت. ده‌بوايه له خه‌لکانی فامیده‌و زیره‌که‌وه فی‌ری بیت.

ناستاسیا فیلیپوفا، به ساردی و بی‌موبالاتی‌هه‌وه گوتی:

- ئافاناسی ئیفانوفا، هه‌ق به تویه، ئەم گه‌مه‌یه زۆر ناخۆشه، ئینسان بی‌زار ده‌کات، با وازی لێ بی‌نین. منیش به‌لێنی ئەوهم دابوونی که چیرۆکیک بگێرمه‌وه، من ئەوه‌ی خۆم ده‌گێرمه‌وه و پاشان به‌کۆمه‌ل ده‌که‌وینه وهرقبازی.

جه‌نه‌رال، له خۆشیا، به گه‌رمی گوتی:

- به‌لام با جاری گویمان له چیرۆکه‌کی تۆ بیت!

ناستاسیا فیلیپوفا، له ناکاوا، به ده‌نگیکی پوون و په‌وان، بی‌ئه‌وه‌ی له جیی خۆی بجو‌لێت، رووی کرده میرزاده‌و گوتی:

- میرزاده، ئەم دوو دۆسته ئازیزه‌ی من ده‌بینی: جه‌نه‌رال و ئافاناسی ئیفانوفا، ئەمانه ده‌یانه‌وی به شووم بدن، چه‌زده‌که‌ن شوو بکه‌م، چه‌زده‌که‌م ره‌ئی تۆ بزانی، چ ده‌لێی: شوو بکه‌م یان نا؟ تۆ چی بلێی و ده‌که‌م.

ئافاناسی ئیفانوفا، په‌نگی زه‌رد هه‌لگه‌را، جه‌نه‌رال له جیی خۆی وشک بوو، هه‌موو ئەوانی دی ملیان قوت کردبووه‌وه و ته‌مه‌شای میرزاده‌یان ده‌کرد. گانیا له‌سه‌رسامیا له جیی خۆی وشک بوو. میرزاده، به ده‌نگیکی له‌رزۆک گوتی:

- شوو بکه‌یت... به کێ؟

ناستاسیا فیلیپوفا، به هه‌مان پایه‌داری و په‌وانی، به‌رسقی دایه‌وه:

- به گافریلا ئاردالیوفا ئیفولگین.

بێده‌نگی، بۆ چه‌ند ساتیک بالی به‌سه‌ردا کێشان. میرزاده، که پێده‌چوو، بیه‌وی قسان بکات و بۆی نه‌ده‌هات، وه‌کو ئەوه‌ی باریکی قورس به‌سه‌ر دلییه‌وه بی، ئەنجام دوا‌ی ئەوه‌ی به‌هه‌زار زه‌حمه‌ت هه‌ناسه‌ی وه‌به‌ر هاته‌وه، به چیه‌ گوتی:

- ..... نا... شووی پێ مه‌که؟

ناستاسیا فیلیپوفا. رووی کرده گافریلا و به ده‌نگیکی زو‌لال و پڕه‌یه‌به‌ت و متمانه‌وه گوتی:

- به‌قه‌ست ده‌که‌م، ته‌واو! گافریلا ئاردالیوفا خۆ گو‌یت له بپریاری میرزاده‌وو؟ ئەوه بپریاری منیشه. با ئیدی ئەم مه‌سه‌له‌یه به یه‌که‌جاره‌کی لێره‌دا بپریته‌وه!

ئافاناسی ئیفانوفا توتسکی، به‌ده‌نگیکی له‌رزۆک گوتی:

- ناستاسيا فيليپوڤنا !

جهنهراليش، به دهنگيكي كاريگهر، به لام نيگهران، گوتي:

- ناستاسيا فيليپوڤنا!

ژاوه ژاويك كهوته نيو ميوانهكان، سهرسامي و حيرت بالي بهسهدا كيستان.

ناستاسيا فيليپوڤنا، به سهرسامي چاوي برييه ميوانهكاني و گوتي:

- چيتانه بهريزينه؟ بوچي چهپهسان؟ بو وا شپرزه بوون؟

توتسكي، كهوته مينگه مينگو به دهمه لالكيوه گوتي:

- به لام... ناستاسيا فيليپوڤنا، تو به لينت دا... به خوايشتي خوت به لينت دا، كهس زوري

لينه كردهبوي... دهتواني... تارادهيهك... مدارا... من ناتوانم... لهويه... به لام... به هرحال:

ههنوكه... لهم كاته ناسكه دا... له به ردهم هم هه موو خه لكه، بهم شيويه... كوتايي، وهكو

"گه ميهكي بچوك" كوتايي بهم مهسه له جديه بينين، ئاخو همه مهسه لهي نابرووه، مهسه لهي

دل و دلداريه... مهسه لهيه كه، زور شتي پيوه بهنده...

- نافاناسي ئيقانوڤيچ، به راستي له مه به ستان ناگهم. تو زور پهريشاني، خوتيش نازاني چ

دهلبي! جاري پيم بلي بزائم مه به ستت لهم قسه يه: "له به ردهم هم هه موو خه لكه... چيه؟ چما

ئيمه كومه ليك دوست و ناشنای دلسوز نين؟ پاشان پيم بلي ئيعترازت له سهر هم "گه مه

بچوكه" چيه؟ من بريارم دابوو چيروكيك بگيرمه وه، نه وه تا گيرامه وه. تو به دلت نييه؟ جوان

نييه؟ ئيدي بوچي به گه مه ي دهراني و به جدي وهري ناگريت؟ باشه به خوت گويت لي نه بووه كه

به ميرزادهم گوت: "توچ برياريك بدهي من هه مان بريار ددهم؟" خو نه گهر بيگوتايه: بيكه،

يه كسهر قاييل ده بووم. به لام گوتي مه يكه، بويه منيش ره فرم كرد. لهم ساته دا، هه موو ژياني من

به داوه موويه كه وه به ند بوو، ئيدي چ شتيك له مه جدي تر ده بيت.

جهنهرال، كه زوري پيناخوش بوو، نه وه موو بايه خه به ميرزاده درا بوو، كهوته پرتاندين:

- به لام بوچي ميرزاده؟ چ په يوه ندييه كي به وه وه هيه؟ چ شتي نه وي گه ياندووه ته ئيره؟ لي ره

چ دهكات؟

- من بويه راويژم به ميرزاده كرد، چونكه له هه موو ته مه نما، يه كه م پياو بووه كه بتوانم له

دلسوزي وي دنيا بيم، نه وه له يه كه م نيگاوه متمانه ي به من كردو منيش باوهرو متمانه م به وي

هه يه.

سهره نجام گانيا، به دهنكي لهرزوك و پهنگي زهرديو ليوه له رزيوه، گوتي:

- من ته نيا نه وه م بو ماوه ته وه كه سوپاسي لوتف و ميهر ي بي پايان و رهفتاري مه حبهت ناميزي

دهرهق به خوم، بكه م... هه لبه ته چاوهرواني همه ي ليده كرا. به لام... ميرزاده... ميرزاده و هم

مهسه لهيه... دياره...

ناستاسيا فيليپوڤنا، له پر قسه كه ي پيپري و، گوتي:

- مه به ستت نهويه، مرخي له هه فتاو پينچ هه زار رولبه كه خوش كرده وه؟ چاوي له وه هه فتاو

پينچ هه زار رولبه يه، وانيه؟ حاشا مه كه، خوت مه دزه وه، دهقاو دهق ده تويست نه وه بلي!

ئافاناسى ئىقانوقچى، من شتىكم بيرچوو بىلیم، ئەویش ئەمەیه: هەفتا و پینچ ھەزار رۆبلەكەت وەرېگرەو و بە خۆپایى، بېھىچ داوايەك ئازادەت دەكەم! ئىتر بەسە! تۆش پىويستت بە ئازادىە! نۆ سال و سى مانگا! بەسە! لە سبەيەو، ژيانىكى نوئ دەست پىدەكات. بەلام ئەمرو ئاھەنگى سالیادی لە دايك بوونى من دەگپىرین، ئەمە يەكەمجارە كە لە تەمەنما، مولكى خۆم بم، خاوەنى خۆم بم، لە ھەر كەسىكى دى، ئازادى ئازاد بم! جەنەرال، تۆش مروارپەكانت وەرېگرەو، پىشكەشى ژنەكەتى بكە! فەرموو ئەو مروارپەكانت، بىگرە! لە سبەيەو ئەم شوقەيە بەجى دىلم، گەلۆ لەمرو بەدواو ھىچ شەو كۆپىك ناپىت!

ئەو قسانەى كردو ھەستا، وەكو ئەو لىپراپى مەجلىسەكە بەجى بىلى. لە ھەموو لایەكەو دەنگ بەرز بوو ھە:

– ناستاسيا فيليپوڤنا! ناستاسيا فيليپوڤنا!

ھەموو پەشۆكان، لە جىيى خۆھەستان، لە دەورى وى خپر بوونەو و بەوپەرى نىگەرانى گوييان لە قسە پچر پچرو وپىنە ئاساكانى دەگرت. ھەموو ھەستيان دەكرد ئەم ماستە موويەكى تىدايە، بەلام تىي نەدەگەيشتن، نەياندەتوانى سەرى لىدەرکەن و بو خويان لىكى بدەنەو. لەو دەمەدا، لە پپ دەنگى بەرز و زبرى زەنگى دەرگا بەرز بوو ھە، رىك وەكو لىدانى زەنگى دەرگاگەى ئەو ئىوارەيەى مالى گانيا بوو.

ناستاسيا فيليپوڤنا ھاوارى كرد:

– ئەھا... ئىدى تەوا، ھەموو شتىك كۆتايى ھات! ھەنوگە سەعات يازدەو نىوہ! گەلۆ، تىايە دانىشن. ئىدى وەختى كۆتايى مەسەلەكەيە!

ئەو قسانەى كردو دانىشت. بزەيەكى سەيرو غەرىب كەوتە سەر لىوى. بىدەنگ بوو و بە دەم چاوەروانىەكى تامەرزووە دەپروانىە دەرگاگە. پتیتسن، لە بنە لىوانەو بە خۆى دەگوت:

– بىگومان، روگۆژىنەو، بە خۆو سەد ھەزار رۆبلەكەيەو ھاتووہ!

پەراويز:

* – "ئورىكا... وشەيەكى يونانى كۆنە بە ماناى "دۆزىمەوہ" دىت. گوايە ئەرخەمىدس كاتى لە گەرماوا دەبى و بە دەم بىركردنەو ھە ياسايەكى فيزيايى دەدۆزىتەو، لە خۆشيا لە گەرماوہكە دەردەپەرتتە دەروەو ھاوار دەكات: "ئورىكا... ئورىكا... واتە دۆزىمەوہ... دۆزىمەوہ.

* – "داواى كردبوو بو دەقەرى قوقاز نەقل بكرىت... دەقەرى قوقاز لەو رۆزگارەدا ناوچەيەكى نا ئارام بوو، شەرى تيا بوو، بۆيە بە نىمچە تاراوگەيەكى فەرمى سەربازان و فەرمانبەران لە قەلەم دراو، ھەروەھا شوينى بوو كە خەلكانى رەشبين و نامرادو شاعيران، سەرى خويان بو ئەويندەر ھەلگرتووہ.

فەسلى پازدەيەم

كاتياى* كارەكە شپرزە و ھەراسان و ھۆروركەوت و، گوتى:

- ناستاسيا فيليپوڧنا، مەگەر خوا بە خۆى بزائى چ قەوماو! نزيكەى دە-دواز دە پياو پزاونەتە مەدەخەلەكە، ھەموويان مەست و سەرخۆشن، دەيانەوى تۆ بدینن، دەلین پيى بلئى روگوشين ھاتوو و گوايە تۆ بە ھاتنەكەيان دەزانی.

- دروستە كاتيا، يەكسەر بيانھينە ژورەو!

- بەراست؟ ھەر ھەموويان بينمە ژورەو خانم؟ ئاخر ھەزەيان تەواو نيبە، فوول سەرخۆشن، لالا موو دەكەن! پياو لييان دەترسيّت!

- بەلئى ھەر ھەموويان كاتيا گيان، ترست نەبئ! دوا بە يەكيان بينە ژورەو، دەنا خۆيان بەتوبزى و ھۆرورەكەون. گويت لييبە لە ئيستاو چ ھەراو زەنايەكيان ناو تەو؟ ھەمان ھەراو ھەنگامەيە كە ئەم پاش نيوەپۆيە نابوويانەو.

ھەنگى ناستاسيا فيليپوڧنا، ئاوپرى لە ميوانەكانى دايەو و گوتى:

- خانمان، ئاغيان، پەنگە پيتان ناخۆش بئ، كە لە حوزورى ئيوەدا، پيشوازي لەم گروپە دەكەم، زۆر بە داخووم، بمبورن. بەلام چار نيبە و دەبئ واييت. من يەك لە بارى خۆم، زۆرم پئ خۆشە ھەمووتان شايدەى ئەم كۆتاييە بن، بەچاوى خۆتان بيدینن. ھەلبەتە ئازادن لەوہى چى بە باش دەزانن، وا بکەن!

ميوانەكان سەرسام و ھەپەساو، تەمەشاي يەكتريان دەکرد. ئيدى دەرکەوت كە ئەمە سيناريويەكە و پيشووخە نامادەكراو و نەخشەى بۆ دانراو، مەحالە بشيّت ناستاسيا فيليپوڧنا، لە فەرکەى ژيوان بکريتەو، با فەرکەى شيّتانەش بئ! ھەرکەسە و لەلای خۆيەو دەيوست بچيّتە بنج و بناوانى مەسەلەكە و بزائى چيە. بە ھەر حال كەسيان نەبوو، زۆر بترسيّت. تەنيا دوو ئافرەتيان لە ناودا بوو: يەكەميان داريا ئەلكسيڧنا بوو كە ژنيكى كارامە و زيرەك و دنيا ديدە بوو. بە ئاسانى كۆلى نەدەدا و ترساندنى ئاسان نەبوو. دووهميان ژنيكى بيگانەى بيدەنگ بوو، لەو نەدەچوو ھيچ سەرەدەريك لە مەسەلەكە بکات، چونكە ژنيكى ئەلمانى بوو بە ريبوارى پيى كەوتبوو پترسبۆرگ و يەك وشە پروسى نەدەزانی. چەند دآرفين و جوان بوو، ئەو نەدەش كەللە پووت دياربوو. ھەرچەندە لە ميژ نەبوو ھاتبوو، بەلام بۆ ھەندئ كۆپو ئاھەنگان دەعوەت دەكرا. تا بلئى تەر پۆش و ئال و والا جل بوو، قزى بە جورئ ئارايش دابوو دەتگوت بۆ پيشپرکئ خۆى نامادەکردو، خەلكى بۆ ئاھەنگان دەعوەتيان دەکرد، تا وەكو تابلويەكى دلگير

دای بنه ن و رهونه ق و جوانی به کوږو مه جلیسه که یان بیه خشیت، ریک وه کو نه وانهی تابلویه ک یان گولدانیک، یان په یکه ریک یان دیمه ن و نیگاریک گرانبه ها، له دؤست و ناشنایان به نه مانه ت وهرده گرن و ماله که یانی پی دهر ازی نه وه و میوانی و بو نه یه کی پی ده به نه سهر .

سه باره ت به پیا وه کان، بو نمونه پتیتسن دؤستی روگوژین بوو. فردیش چینکو، له هه وای خویدا بوو. گانیا که هیشتا ههر و پروکاس بوو، به ته واره تی وه خو نه هاتبو وه، ههستی ده کرد، ههستی کی ئالوز، که پیویسته تا کو تایی له وئی و له به رده م خه لکه که دا بمینیته وه. مامؤستا پیره که که شتی کی نه وتوی له مه سه له که هه لنه ده کراند، که چاوی به نیگه رانی خه لکه که، به تایبه تی ناستاسیا فیلیپو فنا که وت له زگ بوو ده ست به گریان بکات، له ترسانا به ناشکرا ده لرزی. چونکه ناستاسیا فیلیپو فنا ی به راده یه ک خوش ده ویست، له تو وایه یه کی که له نه وه کانی خوئی. به لئی، مردنی به لاره خوشتر بوو، که له و ساته دژواره دا ناستاسیا به ته نیا به جی بیلی. سه باره ت به ئافاناسی ئیقانوفیچ، هه لبه ته نه و وه زع و حاله نا هه مواره ی پیخوش نه بوو، به لام له سهر ناستی شه خسی، په یوه ندی راس ته و خوئی به مه سه له که وه هه بوو و نه یده توانی ده سته به رداری بیست، نه گهر چی مه سه له که ئاوه رو و ئاراس ته یه کی شیتانه ی وهر گرتبو! بویه بریاری دا وه کو شایه تی کی بیده نگ، به حورمه ت و یقاره وه تا کو تایی بمینیته وه! جه نه رال (یه پانچین) ش که توژی له وه پیش، به و شیوازه نا شیرینه، دیاری به که ی به سه ردا درابو وه، ته نیا که س بوو، که هه قی خوئی بوو به و وه زع و حاله نا هه مواره، قه لس و توږه بیست، بو نمونه له هاتنی خه لکی وه کو روگوژین په ست بی، که بو نه و نه ک ههر ناخوش، به لکو جوړه سووکایه تی هک بوو، ببی به ها ونشین و ها و مه جلیسی نه و جوړه خه لکه. یان ببی به ها ونشینی خه لکی وه کو پتیتسن یان فردیش چینکو. نه مه بو که سی کی وه کو نه و شکستی کی ناشکرا بوو. به لام سه رنه جام هه ستردن به واجب و، حیسا بکردن بو پیگه و پایه ی کو مه لایه تی خوئی و پرزگرتنی خودی خوئی، به سه ریا زال بوو، وای لیها ت ته حه مولی هاتنی روگوژین و دارو ده سته که ی نه کات، بویه ئاوری له ناستاسیا فیلیپو فنا دایه وه تا تی بی بگه یه نیت که به نیازی رویشتنه، به لام هه رکه زاری هه لئنا و ویستی قسان بکات، ناستاسیا فیلیپو فنا، قسه که ی پیپری و گوتی:

- ئا... جه نه رال... له بیرم چوو بوویت! به لام باوه ربکه پیشینی نارهایی تو م کردبوو. نه گهر زور به م وه زعه قه لسی، من به زور گلت ناده مه وه، هه رچه نده زور حه زده که م له م کات و ساته دا لیږه بمینیته وه. به هه ر حال زور منه تباری ناسین و دوستایه تی، چاکه و پیا وه تی تو م شانازی پیوه ده که م. به لام نه گهر ده ترسیت که...

ههستی خو به گه و ره بینی و جوامیری له لای جه نه رال هاږوژا و گوتی:

- به یارمه تیت ناستاسیا فیلیپو فنا! نه وه تو له گه ل کیته؟ وام ده ناسیت، حه یفت نه کرد! من ته نیا له روی هه ست کردن به مه سئولیه ته وه، له روی دل سوژی به وه ده مینمه وه، من نامادم له پیناوی تو دا ههر کاریک بکه م، به تایبه تی نه گهر مه ترسی و خه ته ریک له نارادا بیست. به لام لیستی ناشارمه وه که زور نیگه رانم، مه به ستم نه وه یه له گینه مافوره کان بله وتینن، بیان درن یان شتی ک بشکینن... به قه ناعه تی من نه ده بوو رییا ن به دیت بینه ژوره وه ناستاسیا فیلیپو فنا!

فردیش چینکو هه لیدایه:

- ئەوه روگۆژین خۆیه تی!

جه نه رال، دهرفته تی هیناو به له ز به گوئی (ئافاناسی ئیقانوچیچ)یدا چپاندو پرسى:

- تۆ ده لئی چی؟ ههست ناکه ی شیت بوو بى؟ شیتی به مانا مه جازیه که ی نا، به لکو به مانا

پزیشکییه که ی..

ئافاناسی ئیقانوچیچ توتسکی، به ئەسپایی وه لآمی دایه وه:

- پيشتریش پيم گوتبووی که ناماده یی شیت بوونی تیايه...

- جا ئیستا ئەم هه لچوون و هاروژانه شی هاتوه ته سه ر...

گروپه که ی روگۆژین، ته قریبه ن هه مان ئەو که سانه ی پاش نیوه پۆی ئەو پۆژه بوون، ته نیا دوو که سی تازه یان به گه ل که وتبوون. یه کیکیان پیره میریکی، فه پتوس بوو که کاتی خۆی سه رنو سه ری رۆژنامه یه کی په رپووت بوو، که له ترسی ناو زپاندن و جنیوان به رتیلی دهرایه، ده لئین جارێک ددانه زپه کانی ده خاته بارمه وه وه پاره که ی خه رجی باده نو شی کردبوو. ئەو یتریان ملازم دووه میکی خانه نشین بوو، له پرووی ئەرک و پيشه وه به هه قه رک و ره قیبی سه رسه ختی سه رۆکی گروپه که، که که ته یه کی ده س و مه چه ک ئەستوو ر بوو، ده ژمیردرا. هیچ یه کی له ئەندامانی گروپه که ی روگۆژین نه یان ده ناسی، له ریگا، له سه ر شوسته ی شه قامی نوفسکی پراسپکتدا، له گۆشه یه کی هه تا و گیردا تووشی بووین، که له ویدا ریی به ریواران ده گرت و به شیوازی ئەدیبا نه ی مارلینسکی* نو سه ر، سوال و سه ده قه ی لیوه رده گرتن و وای لیده که یاندن که جارن، وه ختی بووه، هه ر که سیك داوای کۆمه کی لیکردبايه، به جاری، له یه ک شوین، ده - یازده رۆیلی داوه تی. زۆری پینه چوو که ئەم دوو ره قیبه به چاوی دژمنایه تی سه یری یه کیان ده کرد. یارۆی ده ست و مه چه ک ئەستوو ر (سه رۆکی گروپه که) زۆری له بهر گران بوو که ئەم (سوالکه ره) هاتبووه ناو گروپه که یان و ئەمه ی به سووکایه تی بو خۆی ده زانی، چونکه به ته بیعه ت شه رانی بوو، هه ندیجار ورچ ئاسا، له بهر خۆیه وه ده ی پرتاندو ده ی بۆلاندو به وه په ری بیزاریه وه ده یروانیه پيشکه وتن و پيشقه چوونی ئەم "سوالکه ره" وه که له وه ده چوو کابراهه کی کارامه و به سیاسه ت و لیژان بی. ئاشکرا بوو ئەم ملازم دووه مه، یه کی بوو له وانه ی حه زده که ن به سیاسه ت و ئەقل بگه نه مه به ست و مه رام، نه ک به هیژو زه بری بازوو. ئەمه جگه له وه ی قه لافات و بالاشی، به ئەندازه ی قه دو بالای ئاغای سه رۆکی گروپه که نه بوو. چه ند جارێک، به شیوازیکی نه رم و ناراسته وخۆ، بیئوه ی بچیته ناو گه نگه شه یه کی راسته وخۆوه، به لام به هه ندیک لاف و گه زافه وه، باسی شیوه ی بۆکسینی ئینگلیزی کردبوو، لایه نگری خۆی له و شیوه بۆکسینه دهربری بوو. به کورتیه که ی ئەوه ی پيشاندا بوو که پیاویکی ئەوروپی ته بع و بیروبا وه ره . یارۆی ده س و مه چه ک ئەستوو ر (سه رۆکی گروپ) که گوئی له وشه ی "بۆکسین" ده بوو، ژارخه نیکی بو ده کردو، چونکه حه زی له هیچ گه نگه شه و مجاده له یه ک نه ده کرد، ناوبه ناو، به بیده نگه ی، وه ک بلئی ریکه وت وای هانی بی، ئەو شته نایابه رووسیه ی نیشان دها، واته مست و مه چه کی ئەستوو رو، درشت و پر ماسولکه ی، موو سووری، توکنی خۆی ده نواندو نیشان

دهدا. ههنگی هه موو ئهوانه‌ی که ئه‌م شته نایابه‌یان ده‌بینی، بۆیان ده‌رده‌که‌وت که ئه‌م بۆکس و مه‌چه‌که به‌ر هه‌رکه‌سیک بکه‌وی، ته‌ختی ده‌کات، یه‌که هه‌فته له‌جیدا ده‌یخات. ئه‌و شه‌وه به‌ هۆی رو‌گوژینه‌وه، که به‌ درێژایی رۆژه‌که به‌ ته‌مای ئه‌وه بوو بوو، بجیته سه‌ردانی ناستاسیا فیلیپو‌قنا، هیچ یه‌کیک له‌ دارو ده‌سته‌که‌ی، مه‌ستی مه‌ست نه‌بوو، رو‌گوژین به‌ خۆیشی، مه‌ستی به‌ری دا بوو و به‌ ته‌واوه‌تی وه‌خۆ هاتبووه‌وه. به‌لام چونکه ئه‌و رۆژه زۆر نیگه‌ران بوو، زۆر ماندوو بوو بوو، رۆژیکی سه‌یرو نا ئاسایی بوو، به‌عه‌مراتی رۆژی وای به‌ خۆوه نه‌بینی بوو، بپریک شه‌که‌ت و گێژ بوو. ته‌نیا یه‌که مه‌به‌ست و ئامانجی له‌ به‌ر چاوو له‌ دل و له‌ هۆش و بیرا بوو و بۆ یه‌که ده‌قیقه و سات لێی نه‌ده‌بووه‌وه، سه‌رانسه‌ری رۆژه‌که‌ی، له‌ سه‌عات پینجی دوا نیوه‌رپووه تا یازده‌ی شه‌وی به‌و کاره‌و له‌ پیناوی ئه‌و کاره‌دا برده‌بووه سه‌ر، هه‌موو وه‌خته‌که‌ی، به‌ شپه‌رزیی و نیگه‌رانی، به‌ گه‌توگۆ ده‌گه‌ل خه‌لکانی وه‌کو کیندرو بیسکوپدا برده‌بووه سه‌ر، که ئه‌وانیش له‌ پیناوی وه‌دییه‌نانی پینو‌ستییه‌که‌ی رو‌گوژین دا، له‌ زگ بوو شیته‌ بن، له‌ هه‌ر ده‌رگایه‌کیان دا‌بوو تا توانیویان ئه‌و سه‌د هه‌زار رۆب‌له‌ی که ناستاسیا فیلیپو‌قنا، به‌ گالته‌و ته‌شه‌ره‌وه دا‌وای کردبوو، کاش په‌یدا بکه‌ن، به‌لام به‌ قازانج و سووتیکی هینده زۆر خه‌یالی، ئه‌وتۆ که بیسکوپ به‌ خۆیشی شه‌رمی ده‌کرد به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌گه‌ل کیندردا باسی بکات.

رو‌گوژین، ده‌قاو ده‌ق وه‌کو که‌ره‌تی پینشو، چه‌ند شه‌قاویک که‌وتبووه پینش دارو ده‌سته‌که‌یه‌وه. پیاوه‌کانی، به‌ وریایی و به‌ ئه‌ده‌به‌وه، له‌ دوا‌یه‌وه ده‌رپو‌ییشتن، هه‌رچه‌نده سه‌رکه‌وتوو بوون و کاری خۆیان ته‌واو کردبوو، به‌لام هه‌ستیان به‌ جو‌ره ترسیک ده‌کرد، له‌ ناستاسیا فیلیپو‌قنا ده‌ترسان، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا بی‌زانی‌یه بۆچی لێی ده‌ترسان! ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان وایان وینا ده‌کرد، که به‌ په‌رۆیه‌کی پیس کلکیان ده‌گریته و " له‌ قالد‌رمه‌کانه‌وه فرییان ده‌داته خواره‌وه ". یه‌کیک له‌وانه " زالیوگیف "ی فشه‌که‌ری تۆلان بوو. به‌لام خه‌لکی دیکه‌شیان تیا بوو، به‌ تاییه‌تی، یارۆی ده‌س و مه‌چه‌که قه‌وی، که دلی خۆیاندا، زۆریان رق له‌ ناستاسیا فیلیپو‌قنا بوو و چه‌زبان له‌ چاره‌ی نه‌ده‌کردو ده‌یان بوغزاندا، به‌و نه‌فه‌سه‌وه هاتبوون بۆ ما‌له‌که‌ی وه‌کو ئه‌وه‌ی چووبن بۆ شاریکی ئاب‌لوقه‌دراو. به‌لام ئه‌و شکۆ جه‌لاله‌ی له‌ هه‌وه‌لین دوو ژورا دیتیان و، ئه‌و شتانه‌ی که له‌ عه‌مراتیاندا به‌ خه‌ویش نه‌یان دیتبوو، ئه‌و که‌لوپه‌له ده‌گه‌من و ئه‌و تابلۆ جوانه ده‌ستچانه‌و په‌یکه‌ره گه‌وره‌که‌ی قینۆس، هه‌ر هه‌موو ئه‌مانه کردیانه کاریک که جو‌ره ری‌زو حورمه‌تیکیان بکه‌ویته دل و ده‌روون و، هه‌ست به‌ جو‌ره سامیک بکه‌ن. به‌لام وێپرای ئه‌و ترسه‌ش، هی‌واش هی‌واش و، به‌ کونجاویه‌کی ئاشکراوه، یه‌که، به‌ یه‌که و دوا به‌ دوا‌ی رو‌گوژین، خۆیان به‌ هۆله‌که‌دا کرد. به‌لام کاتی یارۆی ده‌س و مه‌چه‌که ئه‌ستوو‌رو " سوالکه‌ر " که‌ی له‌مه‌ر خۆمان، له‌ ژوره‌وه‌و له‌ نی‌و میوانه‌کانی ناستاسیا فیلیپو‌قنادا، چاویان به‌ جه‌نه‌رال یه‌پانچین که‌وت، به‌جو‌ری نه‌تره‌یان به‌ردا‌و قه‌له‌می ده‌ست و پینیان شکا، به‌ره به‌ره که‌وتنه‌ خۆ دزینه‌وه‌و، بۆ ژورویکی دیکه پاشه‌کشه‌یان کرد. له‌ نی‌و هه‌موویاندا ته‌نیا لی‌بیدی‌ف وه‌ی به‌رنه‌دا‌و، بگه‌ر شان به‌ شانی رو‌گوژین ده‌رپویی، چونکه بایه‌خی ئه‌و ملیون و چوار سه‌د هه‌زار رۆب‌له‌ی ده‌زانی، که له‌و کاته‌دا یه‌که ملیونی کاشی، به‌ رو‌گوژین بوو. هه‌له‌به‌ته ده‌بی ئه‌وه‌ش

بگوتی، که هه موو ئەندامانی گروپه که، به لییدیگی کارامه و یاساناسیسه وه، به ته واره تی سنووری دهسه لاتی خوین نه ده زانی، نه یانده زانی بویان هه یه هه ر کاریک بکه ن یان نا. هه ندیجار لییدیگ دهاته سه ر نه وه ی سویند بخوات بویان هه یه به که یفی دلّی خوین، هه ر کاریکیان بو ی بیکه ن و هه ندیجاریش تووشی نیگه رانی ده بوو، له فکران راده چوو، تا هه ندی ماده ی قانونی مه ده نی دلخۆشکهره و قه ناعه تبه خشی وه بیر بیته وه له - کاتی ته نگانه دا - سوودی لی بیینی.

ئه و کاریگه رییه ی که، هۆلی میوانه که ی ناستاسیا فیلیپو قنا، له دل و دهروونی روگوژینی، دروست کرد، زۆر جیاواز بوو له وه ی که له دل و دهروونی دارو دهسته که ی، دروستی کرد. هه رکه په رده که له به رده می لایراو چاوی به ناستاسیا فیلیپو قنا که وت، ئیدی ریگ وه کو دیداره که ی هه مان ئیواره و، به جۆش و خروشیکی زیاتریشه وه، جگه له وه هه موو شتیکی تری له به رچا و سپدرایه وه. په نگی زهرد هه لگه پرا و بو ساتیک له جیی خوی وشک بوو. له زگ بوو گویت له لیدان و ترپه ترپی دلّی بییت. بو چه ند ساتیکی به رده وام، سه راسیمه و شه رمانه چاوی پرینه ناستاسیا فیلیپو قنا و به ئامان و زامان نیگای لینه ده گواسته وه. ئه وسا له پر وه کو نه وه ی به خو هاتییته وه، به هه شتا و به ره و میزه که چوو، به دم ریوه به ر کورسیه که ی پتیتسن که وت، پیلاوه قو پراویه کانی نا به داوینی گولدۆزی کراوی کراسه شینه گرانبه ها که ی خانمه ئەلمانیه بیده نگه هه ره جوانه که دا. نه که هه ر عوزرخوایی لینه کرد، به لکو هه ر هه ستیشی پیینه کرد. که گه ییه ناستی میزه که، ئه و شته غه ریبه ی، که له گه ل خویدا هینا بوویه ژووره وه به هه ردوو ده ست گرتبووی، له سه ر میزه که دانا. سه فته یه کی کاغه زین بوو به نه ستووری نزیکه ی دوا زده و درییژی شازده سانتی مه تر، له نوسخه یه کی رۆژنامه ی "هه والی بۆسه*" وه پیچرا بوو و به مه چیریکی قایم به ستر بوو. روگوژین، سه فته که ی له سه ر میزه که دانا، هه نگی به بی نه وه ی تا قه قسه یه ک بکات، ره ق له جی خوی وه ستا، هه ردوو دهستی شو پ کرد بوونه وه، له تو وایه تا وانباریکه وه چاوه پروانی خویندنه وه ی قه راری دادگایه.

جله کانی هه مان ئه و جلانه بوو که ئیواری له به ری بوو، نه وه ی گو پرا بوو، نه وه بوو که ده سما ئیکی ئاوریشمی که سک و سووری، له ملی ئالاند بوو و، به ده رزیله یه کی درشتی ئەلماسی په پوله یی قایمی کرد بوو، هه روه ها موستیه یه کی ئەلماسی گه وره شی له قامکیکی پیسی دهستی راستی کرد بوو.

لییدیگ، له دووری دوو سی شه قاوی، میزه که وه ستا. به لام ئەوانی دی، وه کو پیشت گوتمان، یه که به یه ک خوین دزی بووه وه له هۆله که وه ده رکه و تیبوون. (کاتیوا پاشا*) ی کاره که رین ناستاسیا فیلیپو قنا، هاتبوون و له پشت په رده کانه وه، نیگه ران و هه راسان ته مه شایان ده کرد.

ناستاسیا فیلیپو قنا، که به وردی و کونجکاوی چاوی بری بوونه روگوژین، به گۆشه ی چا و ئامازه یه کی بو شته که کردو گوتی:

- ئه مه چیه ؟

روگوژین، به نیمچه هه ناسه برکیوه گوتی:

- سه د هه زاره که یه !

- یانی بهو حاله شه وه وده ده که ی خوئی به جی هیناوه؟ چهند پیاویکی سهر راسته! فهرموو، لییره، له سهر ئهم کورسیه دانیشه. شتیك هیه حه زده کهم پیئی بلیم. نه وانه کیئ ده گهل خوتت هیناون؟ نهو جماعه تن که ئیواره له گهلت بوون؟ هه مان دارو ده ستهن؟ باشه، با بیئه ژوره وه، ده توانن له سهر ئهم ته خته و نهو ته خته ی دیکه و نهو دوو کورسیه دانیشن... چاوه پروانی چین؟ بوچی نایه نه ژوره وه؟ نایانه وی بیئه ئهم ژوره؟

هه لبه ته، هه ندیکیان که به راستی په شوکا بوون، چوون له ژورویکی دی دانیشن و چاوه پروانی نه جمایان ده کرد. به لام هه ندیک ی دی مانه وه و له شوینانه دانیشن که بویان ده ست نیشان کرا، به لام به گویره ی توانا، دوور له میزه که و له سووچ و گوشه کانی ژوره که دا دانیشن. هه ندیک ی تریان هیشتا هه حه زیان ده کرد له بهر چا و نه بن و، هه ندیک ی دی بهر بهر زاتیان وه بهر هاته وه.

(روگوژین) ش له سهر هه مان کورسی که بو ی دیاری کرا، دانیشن. به لام زور دا نه نیشن. خیرا هه ستا و ئیدی دانه نیشه وه. بهر بهر که و ته ناسینه وه و ته مه شاکردنی میوانه کان. که چاوی به گانیا کهوت ژار خه نیکی بو کردو له بهر خو یه وه که و ته و ته ورت: "ده ته مه شا! کی لییره یه!" که چاوی به جه نه رال و نافاناسی ئیقانوقیچ که و ت، نه شله ژاو نه ههستی به هیچ سه رسامیه ک کرد. به لام که میرزاده ی له که نار ناستاسیا فیلیپو قنادا بیئی، تا ماوه یه که به حه په ساوی لیئی رامو نهیده توانی چاوی لیبگوازیتته وه و هوئی ئهم هاتنه ی وی له بنج و بناوان بکات. هه که سیك بییدیتبایه، هه ندیجار وای هه ست ده کرد، ورینه ده کات، ویرای هه لچوون و ماندوو بوونی سه رانسه ری نه و روژه، دوئی شه ویشی له قیتاردا به سه ر بردبوو، یانی له ماوه ی چل و هه شت سه عاتی رابردوودا، بو ساتیکیش چاویکی لیك نه نابوو.

ناستاسیا فیلیپو قنادا، رووی کرده میوانه کانی، به هه قرقیه کی زه قه وه گوئی:

- بهر یزینه، نه مه ی ده ی بینن سه د هه زار رو بیله! نا نه مه ی له م پریاسکه پیسه دایه! نه م پیاوه ی له بهر چاوتانه، نه م دوا نیوه رو یه، شیت ئاسا، کردبووی به روژی خوئی و هاواری ده کرد که نه مشه و سه د هه زار رو بیلم بو دینی، منیش چاوه پروانم کرد. هاتوه به پاره بمکریت، خستوومیه تی مزایه ده وه، له هه زده هه زاره وه دهستی پیکرد، پاشان یه کسه ر بازی دا بو چل هه زار، دواتر هه لی بوارد بو سه د هه زار، که نه وه تا به چاوی خوتان ده ی بینن. به هه رحال، قسه ی خوئی بردو ته سه ر! خودایا، رهنگی چهند زهرد بووه!.. هه ر هه موو نه م به زمه له مالی گانیتشکا (گانیا) دا رووی دا. چوو بووم بو لای نه و خانه واده یه که به ته ما بووم ببی به خانه واده ی ناینده م، چوو بووم سه ری دایکی بده م، که چی خوشکه که ی، به ره و رووی خووم، هاواری کرد: "نه ری که سیك نییه نه م به ره للاو هه رزه یه بکاته ده ره وه؟! " نه و جا تا ده می گرتی تفیکی کرده چاره ی براکه ی. به مه ده لئین کیژی به شه خسیه ت!

جه نه رال، که خه ریک بوو، به شیوازی تایبه تی خوئی، ورده ورده سه ر له مه سه له که ده ربکات، به گله ییه وه گوئی:

- ناستاسیا فیلیپو قنادا!

ناستاسیا گوتی:

- چیه جهنرال؟ نایا خراپم گوتوو، قسه کهم خراپه؟ نا به جییه؟ ئیتر بهسه، تاکه ی ته مسیل بکه م! من که به دریزایی پینچ سالی رابردوو، له شانوی فره نسیدا، له لوجه که ی خومدا وه کو په یکه ری پاکی و بیگه ردی داده نیشتم و کیویانه له هه موو ئه وانه ی له دووم بوون، هه لده هاتم و وام ده نواند که نمونه ی پاکی و بیگه ردیم، ئه وم له گه وجیتی بووه. ته مه شا، ئیستا پیاویک هاتوو، وپرای ئه و پینچ ساله ی که من به ناوی پاکیه وه به سه رم بردوون، به بهرچاوی هه مووتانه وه، سه د هه زار رۆبلی خستوو ته سه ر میزه که م. له وه یه گالیسکه یه کیش له بهر ده رگادا چاوه پروانم بی و له خزمه تما بی. سه د هه زار رۆبلی له قه به لم کردوو! گانیا، نایا هیشتا لیم زویری؟ هه لبه ته ناته وی من به ریتنه ناو خانه واده که ت و تیکه لی ئه وان بجم، منیک که بو "خه لکانی وه کو روگوژین باشم!" گویت لی نه بوو میرزاده، توژی له مه پیش چی گوت؟

میرزاده، به ده نگیکی له رزوک گوتی:

- من هه رگیز نه مگوتوو به رگوژین باشیت. تو له خه لکی وه کو روگوژین، خه ساری.

داریا ئه لکسیقنا له پر هاواری کرد:

- ناستاسیا فیلیپو قنا! به سه نازیزه که م! به سه کو تره که م! ئه گه ر له مانه بیزاریت، ئه گه ر نارحه ته ده که ن، بوچی مدارایان ده که ی، بوچی هاو نشینیان ده که ی؟ باشه ما قووله ده گه ل ئه م پیاوه دا برۆیت، با سه د هه زار رۆبلیشت بداتی؟ راسته سه د هه زار رۆبلی که م نییه! سه د هه زار رۆبلی که هه لگه رو پاشان ده ستی پیوه بنی و له کو ل خو تی بکه وه. ده بی به مجوره مامه له له ته که ئه و که سانه دا بکریت. ئه گه ر من له جیاتی تو بام، ده م و ده ست خو م له شه ری هه موویان رزگار ده کرد... هه ر به راستی وام ده کرد.

داریا ئه لکسیقنا، گه یی بووه تینی. رو حیکی میهره بان و هه ستیاری هه بوو.

ناستاسیا فیلیپو قنا، به ده م بزه یه کی تاله وه گوتی:

- تو ره مه به داریا ئه لکسیقنا، من به تو ره یی قسه م ده گه ل گانیا دا نه کرد. هیچ گله ییه که م لی کرد؟ ئه وه ی راستی بی نازانم چ حه ما قه ت و گه وجیتییه که گرتبوومی که ده مو یست تی که لاوی خانه واده یه کی شه ریف و ئاپرومه ند بجم. دایکیم بینی و ده ستیم ماچ کرد. گانیا، که له ماله که ی خو تاندا گالته م پیکردیت، به ئانقه ست ئه و کاره م کرد، بو تاقیکردنه وه ی تو بوو، ده مو یست بز انم تو تا کو ی ده رۆیت، تا چه ند ئاماده ی له زه لکاوا رۆبچی. به راستی لی تی نا شارمه وه که سه رم لی ت سو پما. چاوه پروانی زور شتم لی ده کردیت، به لام به م ئه ندازه یه نا! ئاخو تر تو چون ده توانی من بخوازیت، له کاتی که سوور ده ترانی ئه م پیاوه مرواری پیش که ش کردووم و منیش، توژی پیش ئه وه ی خوازی بنیم بکه ییت، لیم وه رگرتوو؟ ئه دی ده رباره ی روگوژین چ ده لیی؟ له ماله که ی خو تا، به بهرچاوی دایک و خوش که ته وه، مزایه ده ی له سه ر کردم. وپرای ئه وه ش هاتیته خوازی بنیم؟ هه ر باش بوو خوش که که ت له گه ل خو تا نه هی ناوه. وادیاره روگوژین راستی ده کرد که ده یگوت، تو ئاماده ییت، بو سی رۆبلان، تا دو رگه ی فاسیلیفسکی* به چوار چنگو لان برۆیت؟!

روگوژین، له نا کاو، به نه سپایی، به لام به متمانه ی ته وا وه گوتی:

- ئا، ئامادىيە، دەروات و ئەولاترىش !

ناستاسيا فيليپوڧنا لەسەرى رۆيى و گوتى:

- ئەگەر برسى بوايەى ھەر نەيسە، دەمگوت نەھەقى نىيە، برسىتى زەحمەتە، بەلام وەكو بىستومە، مووچەيەكى باش وەردەگريت! ئەوجاش، تۆسەربارى نەنگو عارەكەش، ئامادەى ژنيك بخوازيت كە رقت لىيەتى (من چاك دەزانم كە خۆشت ناویم، دەمكورھىنى) نا، ئا، ئىستا قەناعەتى تەواوم ھەيە كە پياوى وەكو تۆ ئامادەيە لە پىناوى پارەدا پياو بكوژيت! خەلكى ئەم زەمانە ھەموو وان. تەماع و چاوجنۆكى كویرى كردوون، عەقلى بردوون! تەنانەت مندا لانیش خەون بەو ھەو دەبىنن كە بىن بە سوختور، يان چەقۆيەك لە پارچەيەكى ئاورىشمەو دەپپچن و بەدزییەو ھىدى ھىدى دواى ھاوپرێيەكى خویان دەكەون، تا وەكو بەرخە* كۆرپە گۆشاو گۆش سەرى بېرن، ريك وەكو ئەو ھەوالەى كە لەم رۆژانەدا خويندەمەو. تۆ پياويكى بىحەياو حورمەتى. منیش ژنيكى بىحەيام، بەلام تۆ خراترى. بەلام سەبارەت بەو پياو، بەو دەستە گولە بوخۆشە، با جارى باسى نەكەم...

جەنەرال، كە ئەو قسانەى زۆر لەبەر گران بوو، بە داخ و كەسەرىكى زۆرەو، ھەلیدايە:

- ناستاسيا فيليپوڧنا، ئەو تۆى ئەو قسانە دەكەى، باوەر بەگوئی خۆم ناكەم؟! تۆ بەو ھەموو ھەست ناسكى و بىرە پاكەتەو ئەو جۆرە قسەيە دەكەى؟ ئەم زمانە زىرە، ئەم قسە رەقانە، قەت لە تۆ ناوھىتەو!

ناستاسيا فيليپوڧنا لە قاقای پىكەنىنى داو گوتى:

- جەنەرال، من ھەنوگە مەستم، پىويستم بە تەشەرانە، پىويستم بەو ھەيە بەخەلكىك رابویرم، ئەمپۆ رۆژى منە، سالیادی لە دايكوونى منە، ئەو رۆژە خۆشەيە كە لە مێژە چاوەروانىم. داريا ئەلكسىڧنا، دەى بىنى، ئەو ناغايە، ئەو دەستە گولە بوخۆشە دەبىنى؟ ئەو چەپكە كامىليايە دەبىنى كە لەویندەر دانىشتووو بە ئىمە پىدەكەنى..

توتسكى، بە وىقارەو بەرسقى دايەو:

- ناستاسيا فيليپوڧنا، من پىناكەنم. من تەنيا بەوپەرى ھوشيارىيەو گوى دەگرم.

ناستاسيا، لەسەرى رۆيى و گوتى:

- دەى بىنى. بۆچى بە درىژايى پىنج سال ئەزىتەم دەداو نەمدەھىشت بېرات؟ ئاخۆ شايستەى ئەو ھەموو عەزەبە بوو؟ ھەلبەتە بەلى، بى زیادو بى كەم... ھىشتا ئەو پىيى وايە من دەرھەق بەو خەتبارم، غەدرم لىكردوو. ئاخىر ئەو ھەبەر خويندنى ناوم و پەرودەى كردووم، وەكو دۆتميرىك سەرپەرشتى و بەخىوى كردووم.. بە ئارەزووى خۆم مەسرفى كىشاوم، ھەرگىز پارەى بۆ من لە چاوەبوو ھەو ھەو ھەو درىغى لىنەكردووم! تەنانەت لە خەمى ئەو ھەشدا بوو كە مېردىكى پياوانەو ئابروومەندم بۆ پەيدا بكات و ئەم گانايەى بۆ دۆزىومەتەو. كەچى بەو حالەشەو، باوەر دەكەى كە لە زەرفى ئەم پىنج سالەدا لە گەلى نەژياوم، بەلام پارەشم لىيى وەردەگرت و بە ھەقى خۆم دەزانى؟ بەو رادەيە شتەكان لە ئەقل و بىركردنەو مەدا تىكەل بوو بوون! تۆ دەللى ئەگەر ناپەھەتم، سەد ھەزار رۆبەكە ھەلگرم و ئەو كۆرە گەنجەى كە پىشكەشى

کردووم، له ماله کهم وهدهرنیم... دروسته نا په سنده، به دلم نیه... ئەگەر له شووکردن بوومایه، له میژ بوو دهمتوانی شوو بکه... دهمتوانی شوو به کهسیکی زور باشت له گانیا، بکه، به لام ئەو شتم به کاریکی ناپه سندن دهزانی. کهواته بوچی تیکرای ئەم پینچ ساله م به رق و کینه برده سەر؟ باوه پرده کهی هندیجار، بهر له چوار سال، بیرم له وه ده کرده وه له خو م ده پرسى: "باشه بوچی شوو به ئافاناسی ئیقانو قیچی هاوړیم نه کهم؟" ئەو بیرکردنه وه یه شتم زاده ی رق و کینه بوو. مه گەر هەر خوا بزانی ئەو ده مانه چیم به می شکا ده هات! هه لبه ته دهمتوانی نا چاری بکه م بمخو ازیت! باوه پرده کهی، به خو ی داوای ئەوه ی لیده کردم، ئاوی به که وشه کانه ده کرد؟ راسته درو ی ده کرد، به لام تاوی بهری دابووی له سهری. به لام شوکر بو خوا، ئەوسا که بیرم کرده وه گه یمه ئەو قه ناعه ته ی که ئەو هه موو قینه نایه نی که من لیم هه لگرتوو ه! پاشان له ناکاوا ئەوه نده رقم لیبی هه ستا که ئەگەر خو ازگاری بکردما یه، جوابم ده کرد. ئیدی ئەو شانۆییه پینچ سالی خایاند! نا، نا، بکه ومه سهر شه قامان باشت ره، شوینی راسته قینه ی من شه قامانه! یان ماوه یه که ده گهل رو گوژیندا رابویرم، یان له سبه یه وه بکه ومه جلشو ری مالان! ئاخر من به خو م هیچم نیه، خاوه نی هیچ شتی که نیم، ئەگەر پرۆم، هه موو شته کانی بو فری دی ده دم، هه موو شتی که ته نانه ت سپیاله کانی شتم، هه نگی که هیچم نه بی، کی ئاماده یه بیه ویم؟ له گانیا بپرسه: نایا به و حاله وه ده یه ویم؟ ته نانه ت فردیش چینکو ش پیم قاییل نابیت!...

فردیش چینکو، قسه کهی پی پری و گوتی:

- په نگه فردیش چینکو پیت رازی نه بی! من کهسیکی راستگو و قسه له رووم، به لام له وه یه میرزاده به و حاله وه بیه ویی. تو گله یی له به ختی خو ت ده کهی، شین بو خو ت ده گپری، ده ته مه شایه کی میرزاده بکه! ماوه یه کی زوره من چاودیری ده کهم...

ناستاسیا فیلیپو قنا، به کونجاوی ئاوری لای میرزاده ی دایه وه و پرسى:

- راست ده کات؟

میرزاده، له بن لیوانه وه گوتی:

- راست ده کات.

- یانی، هه ر ئاوها، به بیهیچ شتی که، دهمخو ازیت؟

- به لئى، ناستاسیا فیلیپو قنا!...

جه نه رال، له بن لیوانه وه گوتی:

- سه وداو مامه له یه کی باشه! ئەمه شتیکی تازه یه!... ده بوا یه پیشبینی ئەوه بکه ین!

میرزاده، به نیگایه کی خه مناک، وردو جدی، ته مه شای ناستاسیا فیلیپو قنای ده کرد، که هیشتا چاوی بری بووه ئەو.

ناستاسیا فیلیپو قنا، سهر له نو ی پرو ی کرده وه داریا ئالکسی قنا و گوتی:

- ئەمه ش یه کیکی دی! به راستیه تی، له دلپاکی خو یه وه رازییه، ئاخری یه کیکی دروستکاری خیره ومه ندم دو ژبیه وه، ئەگه رچی په نگه ئەو قسانه ی دهر باره ی وی ده کری ن راست بن، که گوا یه تو ژیک!... ئەمه زور گرینگ نیه. جا میرزاده تو که به و راده یه دل به ستم بوویت که ئاماده بیت

بمخوازیت، له کاتیځا من ماشقهی (روگوژین) م مهگەر هەر به کهلکی خهلکی وهکو روگوژین بيم،
باشه به تهمای به چ پارو پولیک، به چ سهروهت و سامانیځ بژیت ؟
میرزاده گوتی:

– ناستاسیا فیلیپوځنا، من تو به ژنیکی دروستکارو ئابروومهند دهزانم، نهک به ماشقهو
قه پاتمهی روگوژین.

– من ؟ من ژنیکی دروستکارو ئابروومهنم ؟ من ؟
– بهلی تو .

– ئەمانه قسهی خه یالین، شیعرن، کون بوون، باویان نه ماوه میرزاده... خه لکی ئیستا له وه
چاوکراوه ترن بهو دوعایانه بلین ئامین، ئەوهی تو دهیللی قسهی ههلهق و مهلهقه! ئاخو توو
میردایه تی کوجا مهرهبا، تو خو ت پیویستت به یهکیکه خزمهتت بکات. یانی تو پیویستت به
پهرستاره نهک به هاوسهر ؟

میرزاده ههستا، به دهنگیکی لهرزوک و شهرمناوه، به لام له هه مان کاتدا پر باوهرو متمانه،
گوتی:

– ناستاسیا فیلیپوځنا، من هیچ نازانم.. هیچم نه دیتوو.. لهم رووهوه تو راست دهکهی، ههق به
تویه... به لام من، من وا وینا دهکهم که تو شانازی به من ده به خشیت، نهک من به تو، من هیچ
نیم. به لام تو به وه مو رهنج و ئازارهوه، سه ره رزو رو سوور، له بوتهی تاقیکردنه وه
دهرچوویت، که پاک و بیگهر له دوزه خیکی ناوها دهرچوویت. ئەمه کهم نییه. ئیدی بوچی ده بی
ههست به نهنگی و شهرمهزاری بکهیت، سه ری خو ت هه لگريت و ره دووی روگوژین بکه ویت؟
پیده چی ئاگات له خو نه بی.. تو ههفتا و پینچ ههزار رۆبله کهت دایه وه به سه ر جه نابی توتسکی
دا، تو ده للی دهست لهم خانوووه هه رچه کی تیدایه، هه لده گريت و بو ئه وی به جی دیلی. لی ره دا
هیچ که سیځ ناتوانی ئەو کاره ی تو بکات. من... ناستاسیا گیان.. من خو شم ده ویی. ئاماده م
گیانم فیدای تو بکه م. ناستاسیا فیلیپوځنا، ریگه ناده م هیچ که سیځ له عه له یی تو بلی ناستاسیا
فیلیپوځنا. ئەگه ر هه ژار بین، من کار ده که م ناستاسیا فیلیپوځنا، گیان گیان...

که فردیش چینکوو لیبدیف گوئیان لهو قسانه ی میرزاده بوو، که وتنه ته وسخن. ته نانهت
جه نه رالیش په ست بوو و له جی خویه وه پیشی ده خوارده وه داخی هه لده کیشا ! پتیتسن و
توتسکی – ش خو یان پینه گبراو بزهیان هاتی، به لام باش بوو زوو جله وی خو یان گرت. هه موو
میوانه کانی دیکه ش له سه رسامیدا ده میان داچه قاند بوو.

میرزاده، به هه مان دهنگی شه رمناوه له سه ری پوی:

– کی ده لی هه ژار ده بین، له وه یه هه ژار نه بین، به لکو زوریش ده وله مه ند بین ناستاسیا گیان، من
له هیچ شتیځ دلییا نیم و به داخه وه تاکو ئەمپروش هه ر هه ولیم بۆ دلییا بوون داوه، بیئا کام
بووه. به لام که له سويسرا بووم، نامه یه کم له مۆسکووه، له پیاویکه وه به ناوی سالازکین، پی
که یی، ئاگادارم ده کاته وه که داوای هه قی خو م بکه م و پیده چی ت میراتیکی زور زورم به ر بکه ویت.
فه رموو ئەمه نامه که یه...

ميرزاده، به راستی، نامه‌یه‌کی له بهرکی دهرهینا.

جه‌نرال له‌بهر خو‌یه‌وه پرتاندى:

- توخوا ئەمه قسه‌ی هه‌له‌ق و مه‌له‌ق نیه؟ ره‌نگه شیت بووبی! چما ئیره شیتخانه‌یه؟

بی‌ده‌نگی بۆ ساتی بآلی به‌سه‌ردا کیشان.

پیتیتسن گو‌تى:

- میرزاده، گو‌تت سالازگین ئەو نامه‌یه‌ی بۆ نار‌دوویت؟ ئەو پیاوه، بزئس مانیکى زۆر به ناوبانگ و ناسراوه، له کارى خویدا، زۆر کارامه‌یه، ئەگه‌ر به راستی ئەو نامه‌که‌ی بۆ نار‌دبیت، ئەوا خاترجه‌م به، دلنایاى دلنایابه. خو‌شبه‌ختانه من ده‌سوخته‌ی دهناسمه‌وه، ئیمزاکه‌ی دهناسمه‌وه، چونکه له‌و دوا‌ییانه‌دا کاریکم که‌وتبووه لاى ئەو. ئەگه‌ر یارمه‌تیم به‌دی، ته‌مه‌شایه‌کی نامه‌که‌ بکه‌م، له‌وه‌یه‌ بتوانم ئەم گری کوپره‌یه‌ت بۆ بکه‌مه‌وه.

میرزاده، به بی‌ده‌نگی، به‌ده‌ستیکى له‌رزۆک نامه‌که‌ی بۆ دريژ کرد.

جه‌نرال، راجله‌کی، به‌سه‌رسامی روانیه‌ ناماده‌بووان و گو‌تى:

- چى؟ چیه؟ به‌راستى باسى به‌شه‌میراته؟

که پیتیتسن نامه‌که‌ی ده‌خوینده‌وه، تی‌کرای ناماده‌بووان چاویان بری بووه ئەو، هینده‌ی دی حه‌په‌سان. فرديش چينکو، ئوقره‌ی لی‌پرا بوو، جیبی به‌خوی نه‌ده‌گرت، رو‌گوژین شوک بوو بوو، هایم و حه‌یران، په‌ریشان و نی‌گه‌ران، جارێ ته‌مه‌شای میرزاده‌ی ده‌کردو، جارێ ده‌پروانییه پیتیتسن.

داریا ئالکسیقناش، ده‌تگوت له‌سه‌ر ئاوو ئاگره، ته‌نانه‌ت (لی‌بیدی‌ف)ش سه‌بری سوا، له‌جی‌گا‌که‌ی خو‌ی هه‌ستا، چووه پش‌تی پیتیتسنه‌وه، دوو لو‌خوی کۆمانده‌وه تا له‌سه‌ر شانی ئەوه‌وه نامه‌که بخوینیته‌وه، له‌یه‌کی‌ک ده‌چوو ترسی ئەوه‌ی هه‌بی له‌سه‌ر ئەم فزو‌لیه‌ته‌ی، له‌ناکاودا زلله‌یه‌کی مزری له‌په‌ناگویی بسره‌ون.

په‌راویز:

* "... کاتیای...": سووکه‌له‌ ناوی "کاترین"ه.

* "... مارلینسکی...": ناوی ئەده‌بی نووسه‌ری دی‌سامبه‌ری ئا. ئا. بستوگیف (۱۸۰۷-۱۸۲۷) که وه‌کو سه‌ربازیکى ساده بۆ قۆقان نه‌فی کرا، له‌وی زنجیره‌ی رۆمانیکى میژوویی به‌شیوازیکى گۆنگ و ئالۆز نووسی.

* "... رۆژنامه‌ی هه‌والی بۆسه...": رۆژنامه‌یه‌کی رۆژانه‌ بووه که له‌و رۆژگارهدا له‌پترسبۆرگ ده‌رچووه.

* "... پاشا...": سووکه‌له‌ ناوی (بیلاگیا ئوباراسیفا) یه.

* "... فاسیلیفسکی...": (یان فاسیلی ئوسترو‌ف)، گه‌په‌کی‌کی پایته‌خت بووه، که‌وتبووه دو‌رگه‌یه‌که‌وه.

* - "... چه قۆیه که له پارچهیهکی ئاوریشمهوه دهپینچن": له سالی ۱۸۶۶دا بازارگانیکی گهنجی خه لکی مۆسکۆ به نیوی مازورین، هاوپییهکی جهواهیرفروشی خوئی به نیوی کالمیکوف، بو مالهوه دهعهوت دهکات و دهیکوژیئت. ئەم بازارگانه گهنجه که چرهوه، دوو ملیون به شه میراتی پیندهبریت، هر هه مووی به فیرو ده دات. دوستویفسکی وهکو نمونهیهک، ههندی خهسله تی ئهوی، له روگوژیندا بهرجهسته کردوه تهوه.

قهسلی شازدهیهم

پتیتسن، ئەنجام نامهکی قهه کردو دایهوه دهست میرزادهو گوتی:

- ئەم مهسهلهیه تهواوه، هیچ چهندهو چوونیک هه لئاگریئت. زور به ناسانی، بهگویرهوی وهسیئی ئارهزوومهندانو بنجبری پورت، دهبیئت به خاوهنی سهروهت و سامانیکی یه جگار زور.

جهنهرال، هاواری کرد:

- ماقوول نییه؟

هاوارهکی جهنهرال، هاوار نه بوو! وهکو بومبا تهقییهوه.

هه موو ئهوانی دی، هایم و چهیران، له سههسامیدا ده میان داچهقاند بوو.

ههنگی. پتیتسن، که به ئانقهست، زیاتر پرووی ده می کردبووه ئیقان فیدرورقیچ، کهوته باسکردنی مهسهلهکهو گوتی: میرزاده پوریکی هه بووه که پینچ مانگ له مهپیش مردووه، هر چهنده خوشکی گه وره ی دایکی میرزاده بووه، لی میرزاده نه ناسیویه تی و نه پوژی له پوژان دیتوویه تی. له بنه ماله ی پاپوشین بووه، بابی بازارگانیکی نمره سیی مۆسکۆ بووه، نابوت بووه به نه داری و هه ژاری مردووه. به لام برا گه وره که ی ئەم پیاوه، که له م دواییانه دا مردووه، بازارگانیکی یه جگار دهوله مند و به نیو بانگ بووه. دوو کوپی ده بن که سالی له مهپیش هه ردووکیان، له زهرفی یهک مانگدا ده مرن، ئیدی کابرا له سووی کوپه کانی نه خوش ده که ویت و ده مریت. ئەمه بیوه پیاو بووه، هیچ میراتگریکی نه بووه، جگه له کیژی برابه که ی، که دهکاته پوری میرزاده، ئەم ئافره ته، ئافره تیکی زور بینه وا ده بی و له مالان ده ژی. وهختی بوو به خاوهنی ئەو میراتیه، نه خوش بوو، تووشی نه خوشی ئاوبه ند (ئیسقای) بوو بوو، پیی به لیو قه بره وه بوو. ئیدی روو له سالازکین ده نیئت که تاقیبی میرزاده ی بو بکات و سالازکینی کرد به سهه وه سیئی خوئی و فریاکهوت وه سیئنامه یه کی پی بنوسیئت. وا دیاره نه میرزاده و نه ئەو دکتوره ی له سويسرا په رستاری ده کرد، چاوه پروانی یهک لای بوونه وه ی فه رمی مهسه له که یان نه کردوه و میرزاده نامه کی سالازکینی له بهرکی ناوه و یه کراست بوو روسیا گه راوه ته وه...

پتیتسن، رووی له میرزاده کردو به مه کو تایی به قسه کانی خوئی هیئا:

- من ئەوهنده ده زانم که هیچ گومانیک له سهه یاسایی بوونی ئەم مهسه له یه نییه، بویه نامه کی سالازکین، سه به رت به هه قی تو، شتیکی حاشاهه لنه گره، ئەو قسانه ی ئەو وهکو ئەوه یه حالی

حازر پاره‌کەت لە تەنکەى باخەلدا بێت. پیرۆزباییت لێدەکەم میرزادە. لەوێهە ملیۆن و نیویک یان زیاتر پى بېریت، پاپۆشین پیاویکی یەجگار زەنگین و دارا بوو
 فرديش چينکو هوارى کرد:

– بژی میرزادە میشکین، دوا پاشماوەى مالباتى میرانى میشکین.
 لیبديف، بە دەنگیكى گپى مەستانە هوارى کرد:

– با بژی!

جەنەرال، حایرو حەپەساو گوتى:

– خودایا! خو ئەمڕۆکە من بیست و پینج رۆبلم بە قەرزدايه، بەزەبیم پێیدا هاتەوه!... ها. ها. ها. شتیکی سەیره، لە خەيال سەیرتره! دەى لیت دا، پیرۆزه گیانه!

جەنەرال، بە دەم ئەو قسانەوه هەستا، بەرەو پیری میرزادە چوو، تا ماچی بکات. ئەوانى دیکەش بە چاولیکەرى ئەو هەستان، چوون تەوقەیان دەگەل میرزادە کردو پیرۆزباییان لیکرد. تەنانەت ئەوانەیش کە چوو بوونە ژوورەکەى تەنیشتەوه، سەر لە نوێ هاتنەوه نیو هۆلەکە. ئیدی بوو بە هەراو زەنایەک ئەوسەرى دیار نەبیت، هەرکەسەو لە ئاوازیکی دەخویند، لە نیو هەراو زەناکەوه، کۆمەلێک دەنگ بەرز بوووه کە داواى شامپانیايان دەکرد. جەنجالی و هەراو هوریايەکی ئەوتۆ بوو، کە بۆ چەند ساتیک کەس ناستاسیا فیلیپوڤناى لە بیر نەما. پاشان وردە وردە ئەویان بێرکەوتەوه کە میرزادە تۆزى لەوه پێش پێشنيازی بۆ کردبوو کە شووی پێبکات، ئیدی خەلکەکە زیاتر هاروژان. توتسکی سەرسامو حیرەت زەده، هەر ئەوهندەى پیکرا شانەکانى هەلتهکینى، لە نیو هەمووانا، تاقە کەس بوو کە هیشتا لە جیى خوێ دانیشتبوو. ئەوانەى دى هەموو سەرقال و جەنجال بە دەورى میزەکەدا دەهاتن و دەچوون، پاشان هەموو ئەویان دووپات کردەوه کە ناستاسیا فیلیپوڤنا، لەو دەمەدا سەراسیمە بوو بوو.

ناستاسیا فیلیپوڤنا، لە جیى خوێ دانیشتبوو، بۆ ماوهیەک سەرسامو حەپەساو، کەوتە تەمەشای دەوروبەرو، میوانەکانى، وەکو ئەوهى بیهوى سەر لەم مەسەلەیه دەریکات. ئەوجا لە ناکاودا ئاوپى لە میرزادە دایەوه، بە دیقەت زەینى دایەو برۆکانى ویکهینانەوه. بەلام ئەم حالەتە تەنیا یەک ساتى خایاند، وەك ئەوهى لە پرێکا، خەيالێک پێى بلی، ئەمە بەشیکیە لە گالته‌جارییه‌ک و هیچی تر. بەلام کە میرزادەى بینى، بەلەز لەو خەيالە خەلەسى، جاریکی دى لە فکران راچوو و بە تەواوتى نەیدەزانى بۆچی بزەیه‌کى گونگ و نا مەفهووم لەسەر لیوی نیشته‌وه...

ناستاسیا، لەبەر خوێه‌وه‌و بە تەوسه‌وه گوتى:

– یانى بەم پێیه دەبم بە میرزادەژن!

هەنگى، بە بیویستی خوێ، نیگایەکی داریا ئەلکسیڤناى کرد، لە قاقای پیکەنینى دا. لەسەر قسەکەى خوێ رووی و گوتى:

– وەك دەلێن هەندى بمینى، دەیبینى! ئەمەم هەر لە بیرو خەيال نەبوو. مردنم لە بیر بوو، ئەمەم لە بیر نەبوو... گەلۆ بۆچی وەستاون؟ خانمان، ناغایان فەرموو دانیشن، پیرۆزبایى لە من و

میرزاده بکهن! ئه‌ری پیموایه یه‌کیک داوای شامپانیای کرد. ئاده‌ی فردیش چینکو، هه‌پو بلی شامپانیا بینن! ناستاسیا فیلیپوئنا که چاوی به هه‌ردوو کاره‌که‌ره‌که‌ی، کاتیوا پاشا، کهوت له‌به‌ر ده‌رگا وه‌ستاون گوتی: "کاتیوا، پاشا، وهرنه ئیره! بیستتان که شوو ده‌که‌م؟ شوو به میرزاده ده‌که‌م، ئیستا خاوه‌نی یه‌ک ملیۆن و نیوه، میرزاده میشکینه و داوام لیده‌کات شووی پیبکه‌م!

داریا ئه‌لکسیفنا، که ئه‌م رووداوانه به ته‌واوه‌تی هه‌ژانده‌بوویان هاواری کرد:
- گیانه‌که‌م، ئه‌مه شتیکه خوا بوی نارده‌وویت، ره‌فزی مه‌که. ریوی به پیره‌توهه هاتووه، ئه‌م ده‌رفه‌ته له کیس خۆت مه‌ده...

ناستاسیا فیلیپوئنا، له سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی پۆیی:
- میرزاده وه‌ره لای منه‌وه دانیشه، ئالی‌ره‌دا، به‌لی ری‌ک لی‌ره‌دا، فه‌رموو ئه‌وه‌ش شامپانیا. ده‌ی به‌ری‌زینه، ده‌ی به‌خۆشی و به‌سه‌لامه‌تی ئیمه، پیک هه‌لده‌ن، بخۆنه‌وه.
چه‌ند ده‌نگیک کهوتنه هوراکیشان:

- پیروژه!
ئیدی هه‌موو به‌کو‌مه‌ل، به‌سه‌ر قاپه شامپانیاکاندا دابارین، به تایبه‌تی دارو ده‌سته‌که‌ی روگوژین. به‌لام گه‌لیک له ئاماده‌بووان، سه‌رباری ئالۆزی وه‌زعه‌که‌و ئه‌و جه‌نجالی و هه‌راو هوریا‌یه‌ی له ئارادا بوو، هه‌ستیان ده‌کرد جه‌وه‌که خه‌ریکه ده‌گۆپی و، سه‌رسام و چه‌په‌ساو چاوه‌پوانی ئه‌نجام و ئاکامی رووداوه‌کان بوون. هه‌ندیکیان به گویی یه‌کیانا ده‌چپاند که ئه‌م جو‌ره ری‌که‌وت و حاله‌تانه زۆر ئاساییه: میرزادان زۆر جار هه‌ر ئافره‌تیکیان بۆ ری‌که‌وتی خواستویانه و ته‌نانهت کچه قه‌ره‌جیشیان په‌دوو خسته‌وه‌و خواستویانه، به‌لام روگوژین، ره‌ق راوه‌ستا بوو و ته‌مه‌شای دیمه‌نه‌که‌ی ده‌کردو، ده‌موچاوی گرژو مۆن، تروسکه‌ی روناکی لی به‌دی نه‌ده‌کرا.

جه‌نه‌رال، به‌دزییه‌وه خۆی گه‌یانه‌ لای میرزاده، به ئه‌سپایی به‌گویندا چپاند:
- میرزاده، دۆستی ئازین، پیاوی چابه، که‌میک وه‌هۆش بی‌ره‌وه!
ناستاسیا فیلیپوئنا، بینن، گویی له قسه‌کانی بوو، له قاقای پی‌که‌نینی دا، گوتی:
- نا، نه‌نه‌رال! من هه‌نوکه میرزاده خانم، ئه‌دی به‌خۆت گویت لی‌نه‌بوو؟ تازه ته‌واو، میرزاده هه‌نوکه ری‌گه به‌که‌س نادات بی‌ حورمه‌تیم به‌رانبه‌ر بکریت! ئافاناسی ئیقانوچی، بۆچی پی‌روژباییم لینا‌که‌یت؟ له ئیستا به‌ داوه ده‌توانم له هه‌ر کۆپو مه‌جلیسی‌کدا، شان به‌ شانی ژنه‌که‌ی تۆ دانیشم. چ ده‌لیی؟ پی‌ت وایه له سایه‌ی ئه‌مجۆره می‌رده‌وه زۆر شت به‌ ده‌ست پی‌ت؟ یه‌ک ملیون و نیو... سه‌روه‌تیکی یه‌ک ملیۆن و نیو... ناوو شوهرت و نیویانگ، میرو میرزاده... وی‌پرای هه‌موو ئه‌وه‌ش وه‌ک هه‌ندیک ده‌لین گه‌ژه‌شه... ئیدی چی له‌وه باشت ده‌بی؟ ژیانن خۆشی من له ئیستاوه ده‌ست پی‌ده‌کات! روگوژین، فریا نه‌که‌وتی، زۆر دی‌رکه‌وتی! پریاسکه‌که‌ت هه‌لگه‌روه. من شوو به میرزاده ده‌که‌م، من له تۆ ده‌وله‌م‌ندترم!

به لّام روگوژين، كه بۆي دهركه وتبوو، وه زعو و حاله كه به رهو كويّ دهروات، داخ و كه سه ريكي له بن نه هاتوو، له سهر سيماي نه خشي به ست. دهسته كانى ليك بلاو كرده وه، ناله يه كي به ژانى كرد، روو له ميرزاده هاوارى كرد:

– دهستى ليّه لگره !

ئاماده بووان، له قاقاي پيکه نينيان دا.

داريا ئه لكسيقنا، هه ليدايه و گوتى:

– له بهر خاترى توّ دهستى ليّه لگرى، وانا ؟ ئيوه ته مه شا، ئه م كابرايه، چوّن وه كو ديّه اتى پاره كه ي ده خاته سهر ميژه كه ؟! ميرزاده ده بخوازيّت، ده يكات به هاوسه رى خوئى. به لّام توّ ها تووى به م رهفتاره نه نگينه خوّت بنويئى، ئه مه چ هيا چوونيكه !

– منيش ده بخوازام ! يه كسهر، هه ر ئيستا ده بخوازم. هه ر چيه كي بوئى، بۆي ده كه م...

داريا ئه لكسيقنا، به په ستى له سه رى پوئى:

– ده توّ ته مه شاي ئه م مه سته بيّ هوشه ! توّ پيوستته به پال ليّره وه دهر بنزيئى !

قاقاي پيکه نين به رزتر بووه وه.

ناستاسيا فيليپو قنا، رووى كرده ميرزاده و گوتى:

– گوئت ليّيه ميرزاده ؟ بپروانه ئه م ديّه اتيه بزانه چوّن مزايه ده له سهر ده زگيرانه كه ي توّ ده كات ؟
ميرزاده گوتى:

– مه سته، به لّام زوئى خوئى ده ويئى.

– پانى پاشان، كه بيرت بكه ويته وه، له زگ بوو ده زگيرانه كه ت به گه ل روگوژين بكه وي، هه ست به شه رمه زارى ناكه ي؟

– ئاخو توّ ناسايى نه بوويت، ئاگات له خو نه بوو، هيشتاش هه روايت، له وه ده چوو و پرينه بكه ي.

– باشه ئه گه ر سبه ي، خه لكى پيئت بلين توتسكى ژنه كه ي به خيو ده كرديت و ژنه كه ت قه پاتمه ي
ئه و بوو، هه ست به نه نگى و شه رمه زارى ناكه يت ؟

– نا، نه خير، هه ست به شه رمه زارى ناكه م !... چونكه ئه وه به خوايشتى خوّت نه بووه !

– يانى روژى له روژان ئه وه م به چاوا ناده يته وه ؟

– نا، هه رگيز !

– ئاخو ئاگادار به ! به ده ستى خوّت بو هه تا هه تايه خوّت تووش مه كه ! ئه مه كاريكى زه حمه ته
ها !

ميرزاده، به هيمنى و به جو ره سوژيكي به زه يى ناميژه وه گوتى:

– ناستاسيا فيليپو قنا، توژى له مه پيش گوتم ره زامه ندى توّ بو من شانازيه، گوتم توّ شانازى به من ده به خشيت، نه كه به پيچه وانه وه ! توّ گالته ت به و قسانه م هات، پيکه نينت به و قسانه م هات، هه روه ها گويم له پيکه نيني ئه وانه ي ده ورو به ريشم بوو. له گينه دهر پرينى مه به سته كه م هه ندى كو ميدي بوو بي، ديمه نى خو يشم مايه ي پيکه نين بووي، به لّام ويّراي هه موو ئه مه ش دلنيام كه له ماناي شه ره ف ده گه م دلنيام كه حه قيقه تم گوتوه، دروم نه كردوه. چيواي نه ما بوو كه به

دەستی خۆت ژيانت بەیەكجارەكى وێران بكەى، خۆت بڤهوتینى، ئەگەر شتى وات كردبا، هەرگیزاو هەرگیز له لۆمەى خۆت دەرئەدەچوویت و قەت له خۆت خۆش نەدەبوی، جا چونكە پاك و بى گوناھیت، نەدەبوو ژيانت بەیەكجارەكى بە فیرۆ بچیت. چى تیايە ئەگەر روگوزین هەولئى بۆ داھیت، تەماحى تىكردبیت یان گاڤریلا ئاردا لیونوقیچ ویستى فریوت بدات ؟ بۆچى ئەوئەندە ئەمە دەلییتەو، بۆ كردووتە بەخەم ؟ دووبارە دەكەمەو، ئەوئەى تۆ كردووتە بە كەم كەس دەكریت. بەلام مەسەلەى بریارى رۆیشتنت دەگەل روگوزیندا، بریارىكى نا ئاسایى بوو، تۆ له خۆش بوویت، ئاگات له خۆ نەبوو، هیشتاش هەر نەخۆشیت تات لییە، باشترا وایە بچى بخەویت. ئەگەر دەگەل روگوزیندا برۆیشتباى، بۆ سبەینىكەى بەجیت دەھیشت و دەكەوتیتە جالشورى مالان. ناستاسیا فیلیپوڤنا تۆ كەسیكى زۆر بە غرور و نەفس بەرزى، بەلام ئەوئەندەت بەدبەختى كیشاوہ كە خۆ بە خۆ هەستى گوناھبارى له خۆت بار دەكەى، تۆ پیویستت بەچاودیری و مدارایە، بەلام خەمت نەبى، ئەمە لیگەرە بۆ من. ئەمڕۆكە بەیانى، كە یەكەمجار وینەكەتم بىنى، هەستم كرد ئەم دەموچاوەم دیتووە، دەیناسم. یەكسەر هەستم كرد كە بانگم دەكەیت... من.. من زۆر حورمەتت دەگرم ناستاسیا فیلیپوڤنا.

میرزادە، كە گەییە ئیرە، لە ناكاودا، بیدەنگ بوو. كاتى كە وەناگا هاتەوہ كە لە حوزورى چ جورە خەلكانىكدا قسان دەكات، لە شەرما سوور بووہو.

پتیتسن، لە شەرما سەرى داخستبوو و دەپروانیە ئەرزەكە. توتسكى لە دالى خۆیدا گوتى: "رەنگە گەژە بىت، بەلام دەزانى هیچ چەكىك ناگاتە چەكى روپامایى و ستایش و پیدایە هەلدان. باش و خراب لیكدى جیا دەكاتەوہ، خۆرسك ئەمە دەزانى!" لەم كاتەدا میرزادە، نیگای لەنیگای گانیا، كە گریانى لیدەبارى، هەلەنگوت، بە رقیكى ئەوتووہ تەمەشای میرزادەى دەكرد، بەو بوايە هەر لەویدا، بىكات بە قەرە برووت.

داریا ئەلكسیڤنا كە سۆزو میهرى لیدەبارى، بە دەم سۆزو گودازوہ گوتى:

– ئەمەش ئەو پیاوہ دلپاكەى كە لیى دەگەرەى !

جەنەرال، لە بن لیوانەوہ گوتى:

– پیاویكى پاك و رۆشنیر، بەلام لی بووئەوہ !

توتسكى كلاوہكەى هەلگرت و خۆى نامادە كرد تا بەخشكەى و بیئەوہى كەس پىی بحەسیت بۆى دەرچیت. خۆى و جەنەرال، بە تیلەى چا و قەرارى رۆیشتنیا دا.

ناستاسیا فیلیپوڤنا گوتى:

– سوپاس* میرزادە، تاكو ئیستا هیچ كەسیك بەمجۆرە قسەى دەگەل نەكردووم، ئەمە یەكەمجارە گویم لە قسەى وا ببیت. دەیان خستەم مزایدەوہ، مزایدەیان لەسەر دەكردم، بە پارە دەیان قەبلاندم، بەلام هیچ پیاویكى ئابروومەندو پیاوانە، پۆژى لە پۆژان بە مەبەستى خواستن لیم نەهاتووئە پێشەوہ. ئافاناسى ئیقانوڤیچ گویت لیبوو؟ قسەكانى میرزادەت بەلاوہ چۆنە ؟ رەنگە بەلای تۆوہ جورە گوساخییەك بى؟ روگوزین، پەلەى رۆیشتنت نەبى، تۆزى بووستە ! هەر

چەندە پېناچى نىيازى رۆيشتنت ھەبى، لەگىنە ھېشتا ئەگەرى ئەو مابى بەگەل تۆ بکەوم.
ئەگەر بەگەلت بکەوم بۆ کويم دەبەى ؟
ليبدیف، لە جىي خۆيەو گوتى:
- بۆ يەكاتېرنھوف*.

روگوژين، لەم كاتەدا، ئەبلەق و ھەپەساو، پېر بە ھەردوو چاۋ تەمەشاي دەکرد، لە تۆ وايە
باوەر بە گوئى خۆى ناكات. وەكو يەكك لە ناكاوا، يەككىيان بەسەريا كېشابى، شوک بوو بوو.
داريا ئەلكسىقنا، بە ترسەو ھاوارى کرد:
- ئەو تۆچ دەلئى گيانە ؟ مەگەر شىت بووى ؟

ناستاسيا فيليپوڤنا، بە دەم قاقاي پېكەننەو، لە كورسەكەى ھاتە خوارەو گوتى:
- لىت بوو بە راست ؟ تۆ پىت وايە بتوانم ژيانى ئەم پەپولە بېگەردە، ويران بکەم ؟ ئەمە لە
ئافاناسى ئىقانوفىچ دەو شىتەو، ئەك من، ئەو فېرە ژيان لە خەلكى بېگەردو بەستەزمان ھەرام
بكات، دەى روگوژين خۆت نامادە بکە، سەفتە پارەكە حازرەكە ! گرینگ نىيە بمخوازىت، گرینگ
ئەو يە پارەكەم بەدەيتى. لەگىنە رازى نەبم شووت پېبکەم. چما وات دەزانی ئەگەر باسى خواستن
بکەى، ئىدى پارەكە بۆ خۆت ھەلدەگريتەو ؟ بېرکردنەو يەكەى قۆرە ! بەو رادەيەش دەبەنگ نىم.
تا ھەزكەى بېحەياو بى چاۋو پووم، من ماشقەى توتسكى بووم، بە ئاشكرا لەگەلېم رادەبوارد! ...
مىرزادە، تۆ پىويستت بە ئاگلايا يەپانچينە نەك بە ناستاسيا فيليپوڤنا. ئەگەر ئەم گەوجاتىتە
کردبا دەبووى بە داستان و دەكەوتىتە سەرزاران، دەبووى بە بنىشتە خوشەى ژىر دانان، تەنانەت
پىاويكى وەكو (فردىش چىنكو)ش، لىي دەخوئىدى ! رەنگە تۆ باكت بەمە نەبى، دەربەست
نەيەى ! بەلام من دەبمە مايەى مالىوانى و تياچوونى تۆ، دەترسم لەو سونگە يەو گەلەييم
ليبکەى .

سەبارەت بەو قسەيەش كە گوتت شانازى بەخواستنى منەو دەكەيت، بە خواستنم سەربەرز
دەبىت، شانازىم پىو دەكەيت، ئەمەيان لە توتسكى بېرسە، ئەو ئاگاي لە ھەموو شتىكە!
سەبارەت بە تۆش گانيا، دەزانی، بە خۆپايى ئاگلايا يەپانچىنت لەكيس خۆت دا ؟ ئەگەر
سەوداۋ مامەلت لە گەل نەکردبا، بېگومان شووى پىدەكردىت. ئىو ھەمووتان وەكو يەكن: دەبى
لە نىوان ژنىكى داوئىن تەرى بەدناو و ژنىكى ئاپروومەندى داوئىنپاكدا يەككىيان ھەلبژىرن، جگە
لەم رىگە يە ھىچ رىگە يەكى تر نىيە! دەنا سەرتان لىدەشيوئت ... تەمەشاي جەنەرال بکەن بزانه
چۆن ھىشتا زارى بەش کردووتەو !

جەنەرال، شانەکانى ھەلتەکاندو گوتى:

- ئېرە شارى سەدومە، ئەمە شارى سەدومە*! ...

جەنەرالىش ھەستا. ھەنوگە ھەموو ھەر وەستا بوون. ناستاسيا فيليپوڤنا وەكو يەكك
دەھاتە بەرچاۋ كە حالى لىھاتبى.

مىرزادە، كە بەداخ و كەسەرەو دەستەکانى ھەلدەگلوڤت، بە دەم نالىنەو گوتى:

- ئەو بەراستتە ؟ شتى وا دەبى ؟

ناستاسيا فيليپوڤنا گوتى:

- چما پيٽ وا بوو شووت پيدەكەم؟! جا من چەند بەدناوو بيشەرم و حەياش بىم، رەنگە بۆ خۆم و لە پيستی خۆمدا جۆرە كبرياو نەفسبەرزىيەكم هەبى! تۆ تۆزى لەمە پيش هەلتكىشام كە ژنيكى سەلارو سەنگين و بە كەمالم. پيڤ لەو ژنە سەنگينهى كە خۆى دەخاتە زەلكاوه وە هەر لە بەرئەوهى شانازى بەوهوه بكات كە يەك مليون رۆبل و عینوانیكى ئەشرافی، ناوئەتە ژیر كەوشەكانى!! ناخر منيەك كە ئەوه رەفتارم بى، چۆن بە كەلكى تۆ ديم؟ ئافاناسى ئيقانوڤيچ، خۆ بە چاوى خۆت ديتت كە يەك مليون رۆبلم لە پەنجەرەكەوه تورد! ئيدى بە چ ئەقلىكەوه وا تەسەور دەكەيت من بە مەمنوونىهوه شوو بە گانيا بكەم، بە تەماحى ئەو هەفتا و پينچ هەزار رۆبلەى كە گوايه تۆ دەيدەى؟ ئافاناسى ئيقانوڤيچ، هەلى بگرهوه، هەفتا و پينچ هەزار رۆبلەكە بۆ خۆت هەلبگرهوه - تەنانەت نەتوانى بيگەيه نيته سەد هەزار رۆبليش، بە قەد (روگوژين)شت تيا نەبوو! - سەبارەت بە گانياش، حەز دەكەم خەيالى تەخت بى و خاترجەم بيٽ، كە من دەمەوى بۆ خۆم خۆش بژيم، بە كەيفى خۆم رابوريم، من ژنيكى هەرزەو سووك نيم؟ دە دانە سال لە زندان دا بووم. هەنووكە كاتى ئەوه هاتوو بە خۆم ئازاد بىم، بژيم، رابوريم. دەى روگوژين چاوه رپى چيٽ؟ هەستە خۆت نامادە بكە با پرۆين!

روگوژين، كە خەريك بوو لە خۆشيا شيت بيٽ، هاوارى كرد:

- با پرۆين! ئەهاى! تۆ... شەراب بۆ جەماعەت بينە... شەراب بۆ منيش بينە. ئەدى موسيقا؟ موسيقاش ليدەن.

روگوژين، بە دەم ئەو قسانهوه، كە بينى داريا ئەلكسيقنا، بەرەو ناستاسيا فيليپوڤنا دەروات، نەراندى:

- لاکهوه! ليى نزيك نەبيتهوه! هى منە! تەنيا هى منە! شابانووى خۆمە! تەواو، بپرايهوه!
لە خۆشياندا، لە پيستی خۆى نەدەهيورى، بە دەورى ناستاسيا فيليپوڤنادا دەخولايهوه و
هاوارى دەکرد: " لاکهون!" هەر هەموو جەماعەتەكە، لە هۆلەكەدا، خرش بوو بوونەوه. هەنديك
دەيانخواردوه، هەنديك پيدەكەنين، ئيدى هەر كەسەو بە جۆرى شادى خۆى دەردەبرى. ئيدى
فرديش چينكو، لەو ساتهوه، خەريك بوو، لە نيو ئەواندا جيى خۆى دەکردوه.
جەنەرال و توتسكى جاريكى دى خويان نامادە كرد كە پرۆن. گانياش شەپقەكەى بە دەستەوه
گرتبوو و لە جيى خۆى رەق راوهستا بوو، لەوه دەچوو پيى رى دانەگريٽ، ئەو ديمەنە بە جيى
بيلى.

روگوژين، هەر هاوارى بوو:

- لاکهوه! نزيك نەبيتهوه.

ناستاسيا فيليپوڤنا، بە دەم پيکەنينهوه گوتى:

- هاوار هاوارى چيٽە، ئەم هاتو هاوارەت لە چيه؟ من هيشتا لە مالهەكەى خۆمدا و خانمى
خۆم. خۆم خاوهنى خۆم. ئەگەر بمەوى، بە نامازەيهك، دەتکەمە دەرەوه، من هيشتا پارەكەم
وهرنەگرتوو. هيشتا لهوييه، لە جيى خۆى. بۆم بينە بۆ ئيرە. هەموو سەفتهكە بە دەستم.

ئەم سەفتەيە سەد ھەزار رۆيۈلە ؟ پيىف ! داريا ئەلكسىقنا چىتە ؟ يانى دەتويست قورۇ بۇ بگرمەو، ژيانى لى ھەرام بگم ؟ (بە دەم ئەو پىرسىيارەو ھەم ئامازەي بۇ لاي مىرزادە كرد). كەسىك كە خۇي پىويستى بە دايەن و پەرىستار بى، چۇن دەتوانى ئىدارەي ژن بدات ؟ جەنەرال، جىيى دايەنى بۇ دەگرىتەو، دەىگرىتە خۇي، دەىخاتە ژىر بالى خۇيەو. بىروانە چۇن بە دەوربا دىت و نازى دەكىشىت ! تەمەشا مىرزادە: دەزگىرانەكەت، چونكە، سۇزانيە، بزانە چۇن پارەكەي وەرگرت، ئەمە ئەو ژنە شەرىفە بوو كە تۇ دەتويست بىخوازىت ! بۇچى دەگرىت ؟ ئەمەت لەبەر گرانە ؟ گوى مەدەيە، وەكو من پىيكەنە...

ناستاسيا فىلپپوقنا، كە دوو دلۆپە فرمىسكى گەش بەسەر گۇناكانىيەو دەدرەوشايەو، لەسەر قسەكەي رۇيى و گوتى:

– وەكو من پىيكەنە. ئەم مەسەلەيە بە رۇژگار بسپىرە. ھەموو شتىك دەبىرتەو و تەواو دەبى. ئىنسان ئىستا پەشىمان بىتەو ھەم باشترە لەوئى سبەينى پەشىمان بىتەو... ئەو بۇ ھەمووتان دەگرىن ؟ كاتىاش خەرىكە دەگرى، كاتىا، گيانەكەم بۇچى دەگرىت ؟ بىرم لە تۇو پاشا كىرەو و تەو، زۇر شتتان بۇ بەجى دىلم. تەگىرى ھەموو شتىك بۇ كىرەو. جارى خودا حافىز! ئاخىر من كچىكى روو سوورى وەكو تۇم ناچار كرد خزمەتى منى ناو زراوى، بەدناوى سۇزاني بگەيت ! مىرزادە، ئەمە باشترە، بەراستى ئەمە باشترە! ئەگىنا لە ئايندەدا لىم بىزار دەبوويت و ھەرگىز خىرمان لە يەكدى نەدەبىنى و بە خۇشى و شادى نەدەژياين. ھىچ بىانوويەكەم بۇ مەيەنەو، چونكە باوەرناكەم! گەوجانەترىن كار ئەو بوو كە شووت پىيكەم!...

باشترىن شت ئەوئەيە بە خۇشى و دۇستانە لىكىدى جىيا بىينەو، چونكە من كەسىكى خەياللاوى و رۇمانتىكىم، دلنىام ئەگەر زەماوەندمان بگردايە، ھىچ خىرىكمان لىكىدى نەدەبىنى! مەگەر من خەونم بەپىاويكى وەكو تۇو نەدەبىنى ؟ تۇ راستت دەگرد، من زۇر زۇر لە مىژ بوو كەسىكى وەكو تۇم لە خەونا دەبىنى – بە درىژايى ئەو پىنج سالەي كە بە تاقى تەنيا لە گوندى دا دەژيام، ھەر بىرم دەگردەو، لەم بىرەو دەچومە سەر ئەو بىر، لەم خەيالەو بۇ ئەو خەيال، ئەم خەونەم بەو خەونە دەسپارد، تا پىاويكى وەكو تۇ – مېھربان، شەرىف، ناسك، خۇشخو، كالفام و كەمىك گەمشەك، لە ناكاودا دىتە خەونم و پىم دەلىت: "تۇ گوناحبار نىت ناستاسيا فىلپپوقنا. من تۇم خۇش دەوى دەتپەرىستم!". بەلى ئەوئەندەم خەون دەبىنى ھەندىجار لەزگ بوو شىت بىم ! كەچى پاشان ئەم پىاوە دەھات، سالى يەك دوو مانگ لەوى دەمايەو، تا تىر دەبوو، فەساتى دەگرد، ئەوسا بە سووك و رىسوايى، بە ئابرووتكاوى بەجى دەھىشتەم. ھەزار جار وىستومە خۇم فېدەمە ھەزەكەو، خۇم بىخنىكىم، بەلام ترسنۇك بووم، نەمدەتوانى زات وەبەر خۇ بنەم... ئىستاش – روگوژىن ئامادەيت ؟

– ھەموو شتىك ئامادەيە !

چەند دەنگىك دووبارەيان كىردەو:

– ھەموو شتىك ئامادەيە !

– گالىسكەكان، بەخۇ زەنگەكانىانەو، لە خوارەو چاوەروان

ناستاسيا فيليپوڦنا، سهفته پارهكهي به ههر دوو دهستان گرت. گوتی:

- گانیا، خه یالیکم به میشکا هاتووه، دهمهوی قهره بووی بکه مه وه، بوچی هه موو شتیك بدوړینی ؟ هه موو شتیك له دهست بدهیت ؟ نهری روگوژین، تو له و باوه رهدای بو سی روپلان تا نهوپه پری شاری فاسیلیفسکی به چوار چنگوله پروات ؟

- به لی، نامادهیه به سکه خشکی پروات.

- كهواته گوی بگره گانیا. دهمهوی بو دواچار نه فسیه تت تا قی بکه مه وه. تو سی دانه مانگه عهزابی روحی من ددهی. نیستا ئیدی نورهی منه، دنیا دهوران دهورانه. نه م پریاسکهیه ده بیینی ؟ سه د هه زار روپلی تیايه ! باشه، من دهیخمه ناگردانه كه وه، دهیخمه ناو ناگره كه وه، به شایه تی هه موو نه مانه ی لی رهن، هه ركه له هه موو لایه كه وه گپری گرت، تو خوت بگه یه نه ناگردانه كه، به بی ده ستكیش، قولی لی هه لماله و به ده سستی روت پریاسکه كه ده ریینه و پاره كه هه لگره بو خوت - سه د هه زار روپله ، هه مووی بو خوت ! باش بیری لی بکه وه! نهوپه پری په نجه كانت توژی دسووتین! ده رهینانه وهی زوری پیده چی ؟ نا... تا له و ماوه یه دا ته مه شات بکه م و هیمه ت و بویری و نه فس به ریژی تو م بو ده ربه كه وی. نه گهر پاره كه ت له ناگره كه ده رهینایه وه، نه و ا به شایه دی نه مانه، وه كو شیر ی بهر دایكت حه لالی تو یه ! به لام نه گهر بو ت ده رنه هاته وه، با بو خوی بسووتی، قه بوول ناکه م كه س ده ری بی نیته وه! هه مووتان بچنه دواوه، بو دواوه! پاره پاره ی خومه و با بسووتی! پاره ی شه ویكمه له گه ل روگوژیندا ! روگوژین، نه م پاره یه، پاره ی من نیه ؟

- بو نهه گیانه كه م! هی تو یه شایه نه په كه م!

- كهواته بو دواوه، هه مووتان بچنه دواوه، من به كه یفی دل ی خوم ده كه م، كه س هه قی به سه رمه وه نه بی ت ! نا دهی فر دیش چینكو، نه و كووره یه نیل بده !

فر دیش چینكو، سه رسام و حه په سا و گوتی:

- ناستاسيا فيليپوڦنا ناتوانم، دهستم تی ناچیت !

ناستاسيا فيليپوڦنا، گوتی:

- باوه پ ناکه م .

ههنگی دهستی دایه مه قاشه كه، پشكوکانی جولاند، بلیسهی ناگر بهرز بووه وه، به سته كه ی فری دایه ناو ناگره كه وه.

هاواری ناماده بووان بهرز بووه وه، ته نانه ت ژماره یه کیان نامارهی خاچیان کیشا... چه ند دهنگیك هاواریان کرد:

- شیت بووه، به ته و اوته شیت بووه.

جه نه رال، به گوئی (پتیتسن) یدا چپاند:

- باشه نه چین، دهست و پی بی به ستینه وه یان کاریك بکه یین ؟... یا نه نییرین به دوا ی... ناخر شیت بووه، به ته و اوته شیت بووه. وا نییه ؟

پتیتسن، که رهنگی بوو به زهغه رانی زهره، نازای دله رزی، نهیده توانی چاوی له بهسته که، که بهر بهر گری دهگرت، بگوازیته وه، به چپه گوتی:

- نا، ... نا، نه مه شینیتی ته واو نییه.

ههنگی جه نه رال، رووی کرده توتسکی و پرسی:

- وا دیاره شینته، وا نییه؟

نافاناسی نیقانوقیچ، که نه ویش رهنگی زهره هه لگه پرا بوو، له بن لیوانه وه گوتی:

- نه دی پیم نه گوتیت ژنیکی سهیره؟

- سهه هزار رۆبل!

له هه موو لایه که وه دهنگ بهرز بووه وه

- خودایا!

هه موو ناماده بووان، له دهوری ناگردانه که خرپوونه وه، تا باشتر دیمه نه که بدینن، هه ره که سهو به جوړی سه رسامی خووی دهرده پری... ته نانهت هه ندیکیان چوونه سهه کورسیه کانیان تا له سهه شانی نه وانی دیکه وه ته مه شای دیمه نه که بکن. داریا نه لکسیقنا، شپرزوه هه راسان خووی به ژوره که ی ته نیشتا کردو ده گهل کاتیاو پاشادا که وته چپه دوو. شوخه جوانه نه لمانیه که رۆیی بوو.

لیبیدیف، که له سهه چوکان به ره و ناستاسیا فیلیپوئنا ده چووو دهستی به ره و ناگردانه که دریژ کردبوو، هاواری کرد:

- نه ی شابانو! خاوهن که ره م! نه ی که ره مکاری که ره مدار. نه مه سهه هزار رۆبله! سهه هزار! به چاوانی خووم دیتم، له بهر چاوی خووم پیچایانه وه، نه ی ناستاسیای میهره بان! تو بهس نه مر به فرموو، خووم به ناگردانه که ده که م، سهه ری سپیم له ناوه ندی ناگره که ده نه م!... ژنیکی دامای نه خووش، گوود و نیفلیم هه یه، سیازده مندالی سهه رو پیچکه م به سهه را که وتوون... هه موو له برسا لاکه ی سهه ریان دیت... هه فته ی رابردوو باو کم له گوپنا، له برسا مرد، ناستاسیا فیلیپوئنا!

لیبیدیف، به ده م لالانه وه و پارانه وه وه، به ره و ناگردانه که خزی.

ناستاسیا فیلیپوئنا، که ده یدایه دواوه، هاواری کرد:

- بو دواوه: هه موو دوور بکه ونه وه! بو دواوه: گانیا بو وه ستاوی، چاوه پروانی چیت؟ شه رمی مه که، ده ی خیرا که، نه مه فرسه ته، دوو یاره ناییته وه، له کیسی خوئی مه ده!

به لام گانیا، که نه و رۆژو شه وه عه زابیکی زوری کی شابوو، خووی بو نه م تا قیکردنه وه قورسه چاوه پروان نه کراوه، ناماده نه کردبوو! خه لکه که ی به رده می بوون به دوو به شه وه، گانیا، ری که که وته به ران بهر ناستاسیا، ته نیا سی شه قاو له وه وه دوور بوو. ناستاسیا له دیار ناگردانه که وه ستا بوو و چاوه پروانی ده کرد، نیگا ناگرینه کانی له گانیا نه ده گواسته وه. گانیا به خووی پالنتو بی قوله که یه وه وه ستا بوو، کلاوه که ی به ده سته وه گرتبوو، په ست و خه مین نه قسه ی ده کردو نه له جیی خووی ده جولا، ده سته کانی له سهه سینگی تی که نالاند بوو و چاوی بری بووه، بلایسه ی ناگره که. بزه یه کی ویل، به سیمای مردوو ناسایه وه، دهرده که وت و زوو ناوا ده بوو.

پراسته نهیده توانی، نیگای حیره تباری له ناگره که و له بهسته پاره که، که خه ریک بوو دهسوتا، بگوانیته وه، به لام له وه دهچوو شتیکی تازه له پوح و دل و دهر و نیا پهیدا بووبی. له تو وایه سویندی خواردوه که تا کوتایی خوی له بهر نه م عه زابه بگریت. له جیی خوی بزمار ناسا چهقی بوو. دوی چند ساتیک هم موو قه ناعه تیان هیئا که پریاسکه که دهرناهیئی و نیازی شتی وای نییه.

ناستاسیا فیلیپوئنا، هاواری لیگرد و گوتی:

- خیراکه، هم مووی دهسووتی، ههنگی خه لکی گالتهت پیده کهن، ده لین گه وچ بوو. نییدی گله بییت له سهر خوته، په شیمان ده بیته وه ها، باوه ریکه پاشان له داخا خوت هه لده واسی. به پراسته ها! گالتهت له گه ل ناکه م!

نه و گره ی له نیوان دوو ئیزنگه وه بهرز بوو بووه وه، کاتی که پریاسکه که خرایه ناگره که وه، دامرکایه وه و خه فه بوو. به لام هیشتا ورده بلیسسه یه کی شینباو به کوتایی ئیزنگه که ی ژیره وه مابوو. نه انجام بلیسسه یه کی دریک کوله خوی گه یانده پریاسکه که، کاغه زه که ی که بهسته پاره که ی تیوه پیچرابوو، له سوچه کانیه وه گری گرت، له ناکاوا هم موو بهسته که گری گرت و ناگر بلیسسه ی سه ند. ناماده بووان، جم و جولیان تیکه وت و که وتنه ورته ورت!

لیبیدیف، دوو باره، که وته سهر چوکان و به دم پاران ه وه به ره و ناگردانه که خزی:

- ناستاسیا فیلیپوئنا!

لی روکوژین، ریئی نه داو، دایه دواوه. روگوژین، سه راپا بوو بوو به نیگا. نهیده توانی به نیو نهخت چاو له ناستاسیا فیلیپوئنا بگوانیته وه، نه شنه یه کی واگرتبوی، ناگای له دنیا نه مابوو، له ناسمانی حه وته مدا دهسورایه وه، خه ریک بوو به نیگا، ناستاسیای ده خوارد.

روگوژین، مهستی مهست، روو له ناماده بووان هاواری ده کرد:

- نه مه شابانوییه! شابانوی ولاته! ریک به دلی منه، کی له ئیوه ی گه جهر و گوجهر، ده یتوانی کاری واکات، ها؟

میرزاده، خاموش و خه مین، ته مه شای دیمه نه که ی ده کرد. فردیش چینکو، گوتی:

- من، نه گهر ته نیا هزار رو بلم بده نی، به ددان بهسته که دهر دینمه وه.

کابرای دهست و مه چه که نهستور، که له دوی دواوه وه ستا بوو و له حه ژمه تاندا لیوی ده کروشت، هاواری کرد:

- منیش، نامادم، به ددان دهری بینمه وه.

که چاوی به گرو بلیسسه ی تازه که وت هاواری کرد:

- شهیتان به نه عله ت بی! کوره سووتا! هم مووی دهسووتی!

هه موو، تیگرا هاوریان کرد:

- خه ریکه دهسووتی! گری گرت!

و زوربه یان، به ره و ناگردانه که هوروز میان هیئا. ناستاسیا گوتی:

- گانیا! له پرودامه مینه! شهرم مکه! بۆ دواچار پیئت ده لیم، له کهری شهیتان وهره خواره وه!.

فردیش چینکو، وکو شیت و هار، شالوی بۆ گانیا برد، قۆلی کراسه کهی راته کاندو هاواری کرد:

- لاساری کهلله رهق فریا که وه! دهسووتی، پاره که دهسووتی! هه ی شوومی بهد فه، عهمرت نه مینی!

گانیا، به هه موو هیزو قوه تی خویه وه، فردیش چینکوی ده له ک دا. سوپایه وه و به ره و ده رگا که روئی، به لام هه رکه دوو شه قاو روئی، یه کسه ر به لادا هات و که و ته سه ر زه وی.

دهنگی هاوار بهرز بووه وه:

- بورایه وه!

لیبیدیف، جاریکی دی، به دهم پارانه وه وه هاواری کرد:

- ناستاسیا فیلیپو قنا! بۆ خاتری خوا دهسووتی!

خه لکه که هاواریان کرد:

- حه یفه، به خوتو خو پایی دهسووتی!

ناستاسیا فیلیپو قنا، بانگی کرد:

- نه های کاتیا، پاشا، ئاوی بۆ بیئن، شهرابی بۆ بیئن!

نه وسا دهستی دایه مه قاشه که و، پاره که ی له نیو ناگره که ده ره ینا. نه و کۆنه روژنامه یه ی له ده وری پاره که پیچرابوو، هه ر هه مووی سووتا بوو. به لام دیار بوو که ناواخنی پریاسکه که هیچی لیینه هاتبوو. سی قه د روژنامه له پاره که پیچرابوو، بۆیه پاره که هیچی لیینه هاتبوو. هه موو ئاماده بووان، هه ناسه ی ئوخه یان هه لکیشا. لیبیدیف، به سوژه وه گوتی:

- نه و په ره که ی، نه سکه ناسیکی هه زار روئی ناسیوی دیتوه، باقیه که ی ساغ و سه لامه ته.

ناستاسیا فیلیپو قنا، که به سته پاره که ی لای گانیا وه داده نا، گوتی:

- هه ر هه موو نه م پاره یه هی نه وه! به سته که هه مووی! گویتان لییه گه لو؟ خو ی گرت و نه چوو به لای پاره که وه، مانای وایه هیشتا نه و نه دی غیره تی و پیاوه تی تیا ما وه به سه ر ته ما و چاو چنوکیه که یدا زال بی. قه یدی نیه، خه متان نه بی هه نوکه وه خودیته وه! نه گه ر نه بورایه ته وه له گین بوو بمکوژی!.. نه ها، نه مگوت، نه وه تا واهه لده ستیته وه! جه نه رال، ئیقان بتروفیچ، داریا نه لکسیقنا، کاتیا گیان، پاشا گیان، روگوژین، هه موو گویتان لیم بوو؟ به سته که هه مووی، بۆ نه وه، هی گانیا یه! ده یده می بۆ خو ی، به گه ردن نازایی ده یده می، وکو قه ره بوو ده یده می.. قه ربووی چی، نازانم، گرینگ نییه! وای پی بلین! با نه م پاره یه ی له لاهه بی. روگوژین، وهره با برۆین! به دوعا میرزاده، نه مه یه که مجاره له عه مراتما، پیاویکی مروقانی، مروقدوست بدینم! به دوعا ئافاناسی ئیقانوفیچ! و میرسی. جماعه ته که ی روکوژین، هه موو به دهم هه راو زه ناوه، به ره و ده رگای ده ره وه، دووی روگوژین و ناستاسیا فیلیپو قنا که و تن و، بیخه م و خه یال له ژوره کان و ده ره که و تن.

کاره‌کهره‌کان، کاتیا و پاشا، له هۆله‌که‌دا یارمه‌تی خانمی خۆیان دا که پالتوکه‌ی له بهرکرد. مارتای ناشپه‌زش به‌له‌ز له موبه‌قه‌که هاته‌ده‌رئ و خۆی گه‌یان‌دئ. ناستاسیا فیلیپوڤنا هه‌ر سیکیانی رامووسی. کاره‌کهره‌کان، به‌سئ قۆلی، له‌و کاته‌دا که ده‌ستیان ماچ ده‌کرد، به‌ده‌م گریان‌ه‌وه، پرسییان:

- خانم گیان، به‌راستی ده‌رۆیت، بۆ هه‌تا هه‌تایه به‌جیمان دیلیت؟ ئاخ‌ر کی‌وه ده‌چیت، بۆ ده‌رۆیت؟ له‌رۆژیکی ناو‌هاشدا، رۆژی سالیادی له‌دایکبوونت؟

- ده‌که‌ومه‌سه‌ر جاده‌و شه‌قامان کاتیا گیان. به‌خۆت گۆیت لی‌بوو که وام‌گوت. ئه‌وئ شوینی منه. یان جله‌شۆری مالان ده‌که‌م. به‌راستی له‌وه‌ی پتر منه‌تی ئافاناسی ئیقانوفیچ هه‌لناگرم. به‌سه‌بیزار بووم. سلّوی منی پئ بگه‌یه‌نن. گه‌ردنم نازاکه‌ن، یادی به‌خیرم بکه‌نه‌وه...

میرزاده، به‌هه‌شتا و به‌ره‌و ده‌رگای ده‌ره‌وه‌چوو. جماعه‌ته‌که‌ی روگۆژین، هه‌موو سواری چوار گالیسه‌که‌بوون. زه‌نگی ملی ئه‌سه‌په‌کان به‌جاری لی‌یان ده‌دا. جه‌نه‌رال، له‌سه‌ر قالد‌رمه‌کان، گه‌ییبه‌میرزاده، قۆلی گرت و گوتی:

- میرزاده ئه‌مه‌چییه؟ بۆ دوا‌ی که‌وتووی، تو‌ژئ به‌هۆش وه‌ره‌وه، وازی لی‌یی‌نه! خۆ به‌چاوی خۆت دیتت که‌چو‌ن ژنی‌که، من به‌رژه‌وه‌ندی تو‌م ده‌وئ، وه‌کو باوکی‌ک قسه‌ت ده‌گه‌ل ده‌که‌م...

میرزاده، ته‌مه‌شایه‌کی کرد، هه‌یج قسه‌یه‌کی نه‌کرد، ئه‌وسا قۆلی له‌ده‌ستی ده‌ره‌یناو، به‌غار له‌قالد‌رمه‌کانه‌وه‌دابه‌زی. کاروانی گالیسه‌که‌کانی روگۆژین تو‌ژئ بوو که‌وتبو‌ونه‌پئ. جه‌نه‌رال که‌له‌به‌ر ده‌رگای ده‌ره‌وه‌هه‌ستا‌بوو، میرزاده‌ی بی‌نی، که‌به‌هه‌شتا و خۆی به‌یه‌که‌م گالیسه‌که‌دا کرد و به‌په‌رۆشه‌وه‌به‌گالیسه‌که‌چی‌ه‌که‌ی گوت: "باژۆ، یه‌که‌رئ بۆ یه‌کاتیرنه‌هۆف! دوا‌ی ئه‌و پریزه‌گالیسه‌که‌یه‌بکه‌وه!" ئه‌وسا، گالیسه‌که‌گه‌وره‌و که‌شخه‌که‌ی جه‌نه‌رال، هات و له‌به‌ر ده‌رگا وه‌ستا. جه‌نه‌رال سوار بوو، به‌کو‌مه‌لیک هیواو ئومیدو حیساباتی تازه‌وه، به‌ملوانکه‌مراوریه‌که‌یه‌وه، که‌زۆر به‌خه‌مه‌وه‌بوو له‌بیری نه‌چیت، به‌ره‌و مال بووه‌وه! به‌ده‌م ئه‌و خه‌یال و حیساباتانه‌وه، یه‌که‌دوو جاران، وینه‌ی دل‌رفین و هه‌ره‌جوانی ناستاسیا فیلیپوڤنا‌ی هاته‌به‌رچاو، ئاهه‌یکی هه‌لکیشاو، له‌به‌ر خۆیه‌وه‌گوتی: "حه‌یفئ! حه‌یف و سه‌د مخابن! ئه‌م ژنه‌له‌ده‌ست ده‌رچوو، شیتی شیته! به‌ئ... به‌لام ژنی وه‌کو ناستاسیا فیلیپوڤنا، بۆ میرزاده ده‌ست نادات... خیری پی‌وه‌بوو که‌مه‌سه‌له‌که‌واکه‌وته‌وه.."

له‌م حال و هه‌وایه‌دا بوو، که‌دوانی دیکه‌له‌میوانه‌کانی ناستاسیا فیلیپوڤنا، قه‌راریان دا‌بوو پی‌که‌وه‌که‌می‌ک پیاسه‌بکه‌ن، به‌ره‌وه‌ی لی‌کدی جیا ببنه‌وه، سووکه‌گفتوگۆیه‌کیان که‌وته‌نیوان... ئیقان پتروفیچ پتیتسن پووی کرده‌ئافاناسی ئیقانوفیچ و گوتی:

- ده‌زانی ئافاناسی ئیقانوفیچ، ئه‌م جو‌ره‌نه‌ریته‌له‌نیو ژاپۆنیه‌کاندا هه‌یه؟ ده‌لین، که‌سی سووکیه‌تی پی‌کراو، ده‌چیت بۆ لای په‌قیبه‌که‌ی، واتا بۆ لای ئه‌و که‌سه‌ی سووکیه‌تی‌ه‌که‌ی پی‌کردوو‌ه‌پیی ده‌لیت: فلانی تو‌سووکیه‌تیت پی‌کردوو‌م، ناوت زه‌راندوو‌م، بۆیه‌هاتوو‌م له‌به‌رده‌م تو‌دا ورگی خۆم هه‌لد‌رم. "ئه‌وسا به‌به‌رچاوی ره‌قیبه‌که‌یه‌وه، ریک ورگی خۆی هه‌لد‌ه‌پئ. به‌م کاره‌هه‌ست به‌ئاسووده‌یی‌ه‌کی بی‌ئه‌ندازه‌ده‌کات و وه‌کو ئه‌وه‌ی به‌راستی تو‌له‌ی خۆی

سەندىيەتە. چەند تەبىئەت و خووخدەو نەرىتى سەيرو سەمەرە لەم دىنبايەدا ھەيە ئافاناسى ئىقانوۋىچ !

ئافاناسى ئىقانوۋىچ، بەدەم بىزەيەكەو گوتى:

– جا تۆ پىت وايە ئەوھى رووى دا، شتىكى لەو بابەتە بوو ؟ ھم!... بەراوردىكى خوشە... تەشبيھىكى جوانت ھىناوئەوھ ! بەلام برادەرى نازىن، تۆ بە خۆت ئاگادارى، من ھىچ دىغىيەكم نەكرد، ئەوھى لە توانامدا بوو كردم. بە خۆت دەزانى پياو ناتوانى كارى مەحال بكات ! ھەلبەتە ئەوھش دەزانى كە ئەم ژنە چەند بە كەشم و نەشم بوو، چەند ئارەزوو بزوین بوو! ئەگەر تۆزى لەمەپىش، بمتوانىبا لەم شارى سەدومەدا، گرىي دلى خۆم بکەمەو، ئەوا لە وەلامى ئەو ھەموو تۆمەتەدا كە داىە پال من، دەمگوت، خەتا لە خودى ئەو، من ھىچم گوناحىكم نىيە ! من نايلىم، تۆ بىلى، كى ھەيە شىفتەى ئەم شوخە ژنە نەبىت، كى ھەيە لە ئاستى ئەم شوخەدا ئەقل و ھوشى لە دەست نەدا ؟ تۆ بروانە تەنانەت ئەو دىھاتىيە بلحە، روگوژىن، سەد ھەزار رۆبلى بۆ ھانى ! راستە ھەموو رووداوەكانى ئەمشەو، كوت وپىر، رۆمانسى و نابەجى بوون، بەلام پياو ھەق بلى دىمەنى ھەمە رەنگ و زۆر دەگمەن و كەم وىنەشى تيا بوو. ئىدى ئەم تەبىئەت و ئەم جوانىيە، ئەو جۆرە ئاشووب و ئاژاوەيەشى لىدەكەوئەوھ ! بە ھەرحال من گرتەم خۆ، من پەرورەدم كرد، من فېرى خوينەوارىم كرد... ھەر ھەولېكم لە گەلى دا بە باچوو! وەكو زۆرجارى تىرىش گوتوومە، ئەم ژنە ئەلماسىك بوو، سىقال نەگر .

ئافاناسى ئىقانوۋىچ بە دەم ئەو قسەيەوھ ناھىكى قول قولى ھەلكىشا.

پەراوئىز:

* – " سوپاس... " لە دەقەكەدا بە فەرەنسىيە.

* – " بۆ يەكەتيرنەوف... " گوندىكە دەكەوئەتە دەرەوھى پترسبۆرگ، لەگەل كۆشكىكى ھاوینەى يەكەتيرىنى دووھى ئىمپراتۆرى روسىادا. خەلكى بە شەوان بۆ گەشت و گەران و پىياسە بۆ ئەوئىندەر دەرچوون.

* – " شارانى سەدوم و عامورا، كە غەرقى گوناح بوون و مليان بۆ پىغەمبەرايەتى لووت پىغەمبەر نەدەدا، لە ئاگرى غەزەبى خوادا سووتان. لىرەدا مەبەستى جەنەرال، ئەو بى سەرۇبەرىيە بوو كە بالى بەسەر مەجلىسەكەدا كىشا بوو.

به‌ئشی دووه‌م

فەلسی یه‌که‌م

دوای دوو پوژ، لهو پووداوانه‌ی که له میوانداری و ئاهه‌نگه‌که‌ی مائی ناستاسیا فیلیپوڤنادا دیتمان و به‌ئشی یه‌که‌می چیرۆکه‌که‌مان به‌ باسی ئه‌و پووداوانه‌ کۆتایی هینا. میرزاده، به‌ مه‌به‌ستی تاقیبکردنی به‌شه‌ میراته‌ چاوه‌پروان نه‌کراوه‌که‌ی، به‌ هه‌شتا و پترسبۆرگی به‌جیه‌یشت و به‌ره‌و مۆسکۆ سه‌فه‌ری کرد. له‌و کاتانه‌دا هه‌ندیک پینان وابوو که له‌گینه‌ سه‌فه‌ره‌که‌ی میرزاده هۆی دیکه‌شی هه‌بن. به‌لام ئیمه‌ هیچ شتیکی ئه‌وتۆ له‌مباره‌یه‌وه‌ نازانین، به‌ ته‌واوی نازانین له‌ مۆسکۆ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ ماوه‌ی ئه‌و سه‌فه‌ره‌یدا چی به‌سه‌ر میرزاده هاتوه‌و چی بۆ پینشاهاتوه‌. میرزاده شه‌ش دانه مانگی خشتی پینچوو. ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ش که له‌به‌ر هه‌ندی هۆی تاییه‌تی سوڤراخیان ده‌کرد، به‌ دریزایی ئه‌م ماوه‌یه‌، نه‌یان توانی بوو جگه‌ له‌ هه‌ندی زانیاری که‌م، هیچی تری له‌ باره‌وه‌ بزانه‌ن. هه‌لبه‌ته‌، جار به‌ جار، ئه‌ویش زۆر به‌که‌می، هه‌ندی ده‌نگ‌وباس و ده‌نگۆیان به‌رگۆی ده‌که‌وتن، به‌لام زۆریه‌ی ئه‌و ده‌نگۆیانه‌ سه‌ه‌یرو سه‌مه‌ره‌و باوه‌ر نه‌کرده‌نی و زۆر جار هه‌ڤدژو ناکۆک بوون.

دیاره‌، خانه‌واده‌ی یه‌پانچین، که میرزاده فریانه‌که‌وتبوو مالا‌وا‌ییان لیبکات، له‌ هه‌موو که‌سیک پتر به‌خه‌می چاره‌نووسی میرزاده‌و عه‌ودالی هه‌والی بوون. جه‌نه‌رال، دوو سی جاری دیتبوو و سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌یه‌ک، گفتوگۆی جدی ده‌گه‌ل کردبوو. به‌لام جه‌نه‌رال، له‌م رووه‌وه‌ هیچی بۆ خانه‌واده‌که‌ی باس نه‌کردبوو و نه‌گیرابوووه‌. که میرزاده سه‌فه‌ری کردبوو. نزیکه‌ی یه‌ک مانگی ته‌واو که‌س له‌ خانه‌واده‌ی یه‌پانچیندا باسی میرزاده‌ی نه‌کردبوو. ته‌نیا خانم یه‌پانچین له‌ سه‌ره‌تاوه‌ گوتبووی که "سه‌باره‌ت به‌ میرزاده یه‌جگار هه‌له‌ بووه." دوای دوو سی هه‌یفان، بی ئه‌وه‌ی ناوی میرزاده بیینی، دووباره‌ی کرده‌وه‌ که: "دیارتین خه‌سه‌له‌تی ژیانی ئه‌م، ئه‌وه‌یه‌ که سه‌ر ناس نییه‌، له‌ ناسینی خه‌لکیدا هه‌میشه‌ به‌ هه‌له‌دا ده‌چیت." سه‌ره‌نجام دوای ده‌ رۆژیک، له‌ کیژه‌کانی توپه‌ بوو بوو و، گوتبووی: "به‌سه‌، له‌ ئیستا به‌ دواوه‌ ئه‌م هه‌لانه‌ دووباره‌ ناکه‌مه‌وه‌!" جا لی‌ره‌داو به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ پیویسته‌ ئه‌وه‌ بلین بۆ ماوه‌یه‌کی دوورو دریز، جوړه‌ وه‌زی و بی‌تاقه‌تیه‌ک، جوړه‌ درپوڤنگی و په‌شیویه‌کی قورس، که‌ش و هه‌وایه‌کی ئاوس به‌ شتی په‌نه‌ان و ناکۆکی ئامیز بالی به‌سه‌ر مائی یه‌پانچیندا کیشا بوو. هه‌موو ئه‌ندامانی خیزانه‌که‌، په‌ست و خه‌مبارو بی‌تاقه‌ت و بی‌حه‌واس بوون. جه‌نه‌رال، زۆر مژول و سه‌رقال بوو، شه‌وو پوژ مژولی کار

بو، له ژيانيا هیڼدهی ئەم ماوهیه به کارهوه، به تایبهتی له وهزیفهکەیی خۆیدا، سه‌رقال نه‌بوو بو.

خانه‌واده‌کەیی به زحمەت ده‌یان‌بینی. هه‌لبه‌ته‌ کیه‌ژه‌کانی یه‌پانچین، گری‌ی دلی خویان بو خه‌لکی نه‌ده‌کرده‌وه. ته‌نانه‌ت له به‌ینی خۆشیاندا، زۆر به‌که‌می قسانیان ده‌کرد. ئەله‌ه‌قی کچانی به‌ فیزو ده‌عیه‌ بوون و بگره‌ به‌شهرم و حه‌یاش بوون و ته‌نانه‌ت له به‌ینی خۆشیاندا که‌مدوو و شه‌رمن بوون، به‌لام نه‌ک به‌یه‌که‌م وشه، به‌لکو به‌یه‌که‌م نیگا لیکی‌ی حالی ده‌بوون و مه‌به‌ستی یه‌کتریان ده‌خوینده‌وه. بۆیه زۆرجار پڤیوستیان به‌گفتوگۆی یه‌کتر نه‌ده‌بوو.

دیاره‌ی ئەوه‌ی غه‌واره‌یه‌ک، گهر پڤی بکه‌وت‌بایه‌ی ئەو ماله، بیتوانیایه‌هه‌ستی پڤیکات، ئەوه‌ی بوو که‌ میرزاده، به‌ گویره‌ی هه‌ندی قهرینه‌ی نیشانی که‌م، توانی بووی کاریگه‌رییه‌کی تایبه‌تی به‌ سه‌ر ئەو ماله‌وه‌ به‌ جیپڤلی، هه‌رچه‌نده‌ ته‌نیا یه‌ک جارو بو ماوه‌یه‌کی که‌م و به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌وته‌نی پڤی که‌وت‌بووه‌ی ئەو ماله. ره‌نگه‌ی ئەم کاریگه‌رییه‌ی زاده‌ی ره‌فتاری غه‌ریب و عه‌جیبی میرزاده‌ی، ئەو پڤسکانه‌ی بوو، که‌ به‌سه‌ری هاتبوون. به‌ هه‌رحال، ئەم کاریگه‌رییه‌ی زه‌ق و حاشا هه‌لنه‌گر بوو.

به‌ره‌ی به‌ره‌ی ئەو ده‌نگۆیانە‌ی که‌ له‌ هه‌وه‌له‌وه، له‌ شاردا بلا‌وبوونه‌وه، دامرکانه‌وه‌ی نه‌مان، راسته‌ی هه‌ندی که‌س باسی میری‌کی چکۆله‌ی ساڤیلکه‌ی نیمچه‌ی شیتیان ده‌کرد - که‌ که‌س ناوی راسته‌قینه‌ی وی نه‌ده‌زانی - که‌ له‌ کوت و پڤیکدا میراتیکی یه‌جگار مۆلی پڤپراوه‌ی، ئافره‌تیکی فه‌ره‌نسای، خواستوه‌ی که‌ به‌ ریباری پڤی که‌وت‌وه‌ته‌ روسیا، ئەم ئافره‌ته‌ یه‌کیکه‌ له‌ سه‌ماکاره‌ به‌نیوبانگه‌کانی تیپی (کانکانی فه‌ره‌نسی) که‌ له‌ (کۆشکی گولان)ی پاريسدا کار ده‌کات. خه‌لکانی‌کی دی ده‌یانگوت ئەو سه‌روه‌ت و سامان و میراتییه‌ی زۆر زه‌به‌نده‌یه‌ به‌ جه‌نه‌رالیک پراوه‌ی گوايه‌ی بازرگانیکي گه‌نجی رووسی، یه‌جگار داراو ده‌وله‌مه‌ند، ئەو سه‌ماکاره‌ی کانکانی فه‌ره‌نسی خواستوه‌ی گوايه‌ی ئەم گه‌نجه، هه‌ر بو فشه‌و خو نواندن، هه‌فتا هه‌زار پۆلی ناوه‌ی به‌ گری مۆمیکه‌وه‌ی سووتاندوویه‌تی، هه‌فتا هه‌زاری خشت.

به‌لام ئەم ده‌نگۆیانە، به‌هۆی هه‌ندی زووفی تایبه‌تیه‌وه، زوو به‌ زوو پڤانه‌وه‌ی له‌ بیرچوونه‌وه. روگۆژین و جماعه‌ته‌که‌ی یه‌که‌ هه‌فته‌ی ته‌واو له‌ باخه‌کانی یه‌کاتیرنیه‌وفدا مابوونه‌وه، به‌ دریزایی ئەو هه‌فته‌یه‌ سه‌ریان کردبووه‌ی عه‌یش و نۆش و پڤباردن، گوايه‌ی ناستاسیا فیلیپوڤناش به‌شداري له‌وعه‌یش و نۆشه‌دا کردبوو. دواي ئەو هه‌فته‌یه‌ روگۆژین و گروپه‌که‌ی به‌ره‌ی مۆسکۆ چوو بوون. ئیدی خه‌لکانی‌کی که‌م له‌وانه‌ی که‌ په‌یگیری و تاقیبی ئەمجۆره‌ مه‌سه‌له‌ی پڤوداوانه‌ ده‌کن، هه‌ندی ده‌نگۆیان بیستبووه‌وه‌ که‌ گوايه‌ی ناستاسیا فیلیپوڤنا، هه‌رکه‌ گه‌یی بوونه‌ی یه‌کاتیرنیه‌وف، بو رۆژی دواي دیار نه‌ما بوو و دواي تاقیب و سوڤراخ ده‌رکه‌وتبوو که‌ گوايه‌ی به‌ره‌ی مۆسکۆ پڤیوه‌ی. ئیدی خه‌لکی زانی بوویان سه‌فه‌ره‌که‌ی روگۆژین، په‌یوه‌ندی به‌راکردنه‌که‌ی، ناستاسیا فیلیپوڤناوه‌ی هه‌بووه.

سه‌باره‌ت به‌ (گاقریلا ئاردالیونوفیچ)ش که‌ به‌شی خوی و له‌ ژینگه‌ی خۆیدا ناسراو بوو، مقۆمقۆو ده‌نگۆیه‌کی زۆر بلا‌وبووه‌وه. به‌لام گاقریلا ئاردالیونوفیچ، تووشی وه‌زع و حالیکي وها

بوو، كه زوو به زوو هم دهنگوځيانه بنیان نایهوهو ښه و قسهو قسه لوکانه دهر باره ښه و كه وتبوونه سهر زاران، كوټايان هات: گاقریلا تووشی نه خوښیه کی ښه ونده گران بوو كه نهك هر نهیده توانی بیته ناو خه لکی، به لكو نهیده توانی بچیتته سهر کاره كشی، گانیا پاش مانگیك چاك بووهوه، به لام له بهر هوځیه کی تایبه تی وازی له کاره كهی هیناو، كوټایانیاكه، فرمانبه ریکی دیکه ی له جیی ښه و دانا. وازی له سكرتیری جه نه رال (یه پانچین)ش هینا. ئیدی جه نه رال، ناچار بوو سكرتیری کی دی بوو خوئی رابگریټ.

ناحزانی گاقریلا ئار دالیونو فیچ، وایان بلاوده كردهوه، ښه ونده شهرمه زاره و تهریقی ښه و رووداوهیه كه به سهری هات، پرووی نایه تیته ناو خه لکی و رووی مه جلیسی نییه، به لام له راستیدا نه خوښ بوو و نه خوښی له په لوپوئی خستبوو: زور جار وازی دهیگرت، خهم دایده گرت و له فكران راده چوو، تا بللی نا ئومیدو ره شبین بوو بوو، زوو هه لده چوو.

زستانی ښه و ساله قارقارا ئار دالیونو فنا شووی به پتیتسن كرد. هه موو ناسیاوه كانیان، ښه و زه ماوه ونده یان ده به سته وه به پریاری واز هینانی گانیا له کاره كهی، چونكه گانیا هه نوكه نهك هر نهیده توانی یارمه تی خانه واده كهیان بدات، به لكو به خوئی پیویستی به كوټایان یارمه تی بوو، پیویستی به وه بوو مدارا بكریت.

جا، لیړه دا پیویسته هه ر بوو زانیاری، ښه و هه بللین كه له وه به دوا، كه م و زور له مالی یه پانچیندا ناوی گاقریلا ئار دالیونو فیچ نه ده برا، وه كو ښه وهی پوژی له پوژان كه سیك به و ناوه وه له م دنیا یه دا نه بووی، چ جای له مالی وان. كه چی وپرای ښه و هه ش، هه ر هه موویان، واته هه موو ښه و دمانی خیزانه كه، زور زوو شتیکی هه ستیاریو گرنگیان له مه ر ښه و زانی: ښه و شه وهی كه له مالی ناستاسیا فیلیپو فنا، ښه و رووداوهی لیقه و ما بوو، كه گه رابوووه بوو مال، خه وی لیڼه كه وتبوو، به لكو وه كو ژانگرتوو چاوه نوپری گه رانه وهی میرزاده ی كرده وو. میرزاده كه سه فه ری یه كاتیرنیه و فی كرده وو، دوا ی سه عات پینجی به یانی گه رابوووه. هه نگی گانیا خوئی به ژوره كه ی ښه و دا كرده وو، ښه و سه فته پاره یه ی، كه ناستاسیا فیلیپو فنا، له كاتی بورانه وه كه یدا بوئی دانا بوو، كه به هوئی گری ناگردانه كه وه قهراخه كانی هه لكو پوزا بوو، له سه ر میزه كه و له به رده میا دانا. تكای له میرزاده كرد كه ښه و دیاریه له نزیكترین دهر فته دا بوو ناستاسیا فیلیپو فنا بگیړیته وه. گانیا، به نه فه سیکی دژمنانه ی توپه خوئی به ژوره كه ی میرزاده دا كرده وو. به لام دوا ی ښه وهی قسه یان ده گه ل یه كدیدا كرده وو، گانیا دوو سه عاتیک له لای وی ده مینیته وه و به دریژیی ښه و ماوه یه، له یه كبیننه هه ر ده گری و هه نسك هه لده دات و داخ هه لده كیشیت، به لام سه ره نجام به ناشتی و دوستانه لیكدی جیا بوو بوونه وه.

پاشان دهر كه وت كه ښه و خه به ره ی گه یی بووه یه كه به یه کی ښه و دمانی خیزانه كه ی یه پانچین، زور راست و دروست بوو. سه ر ښه و بوو كه ښه و هه و الانه چون به و خیراییه بلاوده بوونه وه و ده گه یینه خه لکی دی. بوو نمونه هه ر شتیك له مالی ناستاسیا فیلیپو فنا دا پرووی دابوو، بوو سبه ی وه كو خوئی، بیكه م و زیاد گه یی بووه مالی یه پانچین. سه به رت به و هه و الانه ی كه یه یوه نندیان به (گاقریلا ئار دالیونو فیچ) هه وه هه بوو، وا گوتمان ره نكه له ریگه ی قارقارا

ئارداليونونوڭنا ھەيى بىت بە مالى يەپانچىن، چونكە قارقارا ھاتوچۇي دەكردن و دوستايەتى لە گەل كچەكانيانا خۇش بوو، ھەرچەندە داىكيان ئەمەي پى سەير بوو. بەلام، لەلايەكى دىكەو، ھەرچەندە قارقارا ئارداليونونوڭنا، ئەو دوستايەتتەي - نازانين لەبەرچى؟ - لەگەل ئەو كچانەدا بە مەسلەھەت دەزانى، مەھال بوو باسى براكەي خۇي بۇ ئەوان بكات. ئەويش، لە پىستى خۇيدا، ھەلبەتە بە شىۋازى تايبەتى خۇي، خۇي بە شت دەزانى و كىرياي خۇي ھەبوو، ئەگەرچى بە دوستايەتى ئەوانەش قايىل بوو كە تەقريبەن بە دەركردن براكەيان دەركرد بوو. قارقارا جارائىش ئاشنايەتى دەگەل كىژانى يەپانچىندا ھەبوو، بەلام زۇر بە كەمى و بە پىكەوت دەي بىنن. قارقارا تا ئىستاش كەمتر دەھاتە ھۆلەكە، زياتر لە دەرگاي پشتەو زۇر پەوتەونى خۇي بە ژورا دەركر. لىزاقىتا پروكوفىڭنا ھەزى لە چارەي نەدەكر، پىي قەلس بوو، قەت پۇژى لە پۇژان، نە جاران و نە ئىستا پرويەكى خۇشى نەدابويە، ھەرچەندە رىزو حورمەتى زۇرى نىنا ئەلكسندروفقناي داىكى دەگرت. لىزاقىتا بەم دوستايەتتە قەلس و نارەھەت بوو، ئەم دوستايەتتە تازىيەي نىوان كىژەكانى و قارقاراي بە زادەي مجىزە گۆپكىي كىژەكانى دەزانى، كە خۇي گوتەنى " ھەمىشە بۇ شىۋازىكى تازە دەگەپان تا ئەوي پىقەلس بكن. " كەچى قارقارا ئارداليونونوڭنا دواي شووكرديش، ھەر درىژەي بەم ھاتوچۇيە دا.

دواي سەفەرەكەي مىرزادە، بە مانگىك شتىك زياتر، خا يەپانچىن نامەيەكى لە پىرە دۇتمىر بىلوكونسكايو، پىگەيى. دۇتمىرى پىر پازدە پۇژىك لەو پىش چوو بوو بۇ مۇسكۇ بۇ سەردانى كىژە گەورەكەي كە لەوى بە شوو بوو. ئەو نامەيە لە پروي دەررونيەو كارىكى زۇرى لە خا يەپانچىن كىر، ھەرچەندە، نىۋەپۇكى ئەم نامەيەي نە بۇ كىژەكانى و نە بۇ مىردەكەي نە گىپابووو، بەلام كەس و كارەكەي نىشانەي، نىگەرانى و پەريشانىيەكى زۇريان لە سىمادا بەدى دەركر، بەلگەشيان ئەو بوو، بە شىۋەيەكى سەير، دەربارەي ھەندى بابەتتەن نا ئاسايى قسەي دەگەل دەركرن، دىاربوو گەرەكەيتى گرىي دلى بكاتەو ھەو ئەو لە دلىدەيە ھەلپىژى، بەلام لەبەر ھەندى ھۇ زمانى خۇي دەگرت. ئەو پۇژەي نامەكەي پىگەيى، بە جارى رەحمى تلىسابووو، دەگەل كىژەكانىا، زۇر دلۇقان و مېھربان بوو. تەننەت ئاگلايا و ئادىلايدى ماچ كىرديو و دانى بە ھەلەو عەيبەكانى خۇيدا نابوو، بەلام شتاقيان ھۇي ئەم گۇپانەيان نەدەزانى، نەياندەزانى ھەلەو عەيبەكانى چىن. ئىدى پىرەژن لە پىركا گۇپا بوو، مېھرو لىبوردەيى لىدەبارى، تەننەت دەرھەق بە (ئىقان فېدوروفىچ) ش، كە يەك مانگ بوو لىي چوو بوو بە قىنا، مېھربان بوو. ھەلبەتە لىزاقىتا بۇ سبەينى دىسان گۇپا، ئەو نەرم و نىانى و مېھرو دلۇقانىيەي دوينى، لە ھوت كىۋان ئاوابوو، ئىدى كەوتە بىانوو گرتن و بەر لە شىۋ، دەگەل ھەمووياندا بە شەپ ھات. بەلام بۇ شەوى ھەورى پەشىۋى پەوييەو، خا جەنەرال (خانم يەپانچىن) بۇ ماوئەي ھەفتەيەك بوو بە ماستى مەيىوو، گول لە پروي دەبارى، كە زۇر لە مىژ بوو بەم ھالەو نەبىنرابوو.

بەلام خانم يەپانچىن، دواي ھەفتەيەك نامەيەكى دىكەي لە دۇتمىر بىلوكونسكايو پىگەيى، پىريارى دا ئەمجارەيان قسە بكات، بۇيە گوتى: " پىرەژن "، (خانم يەپانچىن لە پاشملە ھەر بە پىرەژن ناوى دۇتمىر بىلوكونسكايى دەبىرد) خەبەرى ئەسەھى دەربارەي ئەو " گەنجە

فەقیرحالە... یارو... میرزادە " بو ناردووه. پیریژن، بەپرسیار شوینەکە، لە مۆسکۆ دۆزیووتەو شتی باشی لە بارهوه بیستوو. میرزادە، سەری لیداوو پیرەژن پیی خوش بووه و میرزادە چوووتە دلەووه وەک دەلین خوینی بۆی جولاوو... بەینیان زۆر خوشه. " هەر بەوهیا بزانه که بەینیان زۆر خوشه، پیریژن داوای لیکردوو هه‌موو پوژی سەعاتی دووان سەری بدات، میرزادەش بە بەردەوامی سەری دەدات و پیریژن تا ئیستا لیی بیزار نەبووه. " ئەوجا گوتی "پیریژن" میرزادە بە دوو سی مالباتی ئورستوکراتی زۆر بە ناوبانگ ناساندوو. " بەوهی باشه که وهکو تەرکه دنیایان خۆی دوور ناگریت، ئەوئەندەش گەمشەک نییه شەرم بکات. "

کاتی کچهکان گوئیان لەو قسانە بوو، یەکسەر پەیان بەوه برد که دایکی میهره‌بانیان، بەشیکی تەواوی نیوه‌پوکی نامەکیان لیدەشاریتەوه. رەنگه ئەمەیان لە قارقارا ئاردالیونوقناوه زانی بی، که ناساییه دەیتوانی هەر خەبەرێک که پتیتسن دەربارە میزادەو سەفەری وی بو مۆسکۆ دەیزانی، لەلای ئەویش هەبیت. هەلبەتە پتیتسن، لە هەر کەسیکی دی زیاتر ئاگای لە خەبەر و باسی میرزادە هەبوو. بەلام لە کاروباری خۆیدا زۆر سەرقایم بوو، هەرچەندە هەندی شتی بو قارقارا دەگێرایه‌وه و لە هەندی شتی ئاگادار دەکرده‌وه. ئەمە وای کرد خانم یەپانچین زیاتر لە قارقارا ئاردالیونوقنا بچیت بە قینا .

بە هەر حال، هەنوکه دیواری بیدەنگییه‌که شکا بوو، دەرکرا بە ئاشکرا راستەوخو ناوی میرزادە بهینری، جاریکی دیکه کاریگەری بیئەندازە میزادە بەسەر خانەوادە یەپانچینه‌وه ئاشکرا بوو. تەنانەت خا جەنەرال، باوهری نەدەکرد ئەو هەوالانە ی لە مۆسکۆوه دەهاتن بەو ئەندازەیه کار لە کیزه‌کانی بکات، پیی سەیر بوو! کچه‌کانیش که زۆرجار گوئیان لە دایکیان بووه که گلەیی لە خۆی کردوووه و گوتوو یه‌تی: " دیارترین خەسلەتی ژیانی ئەم ئەوهیه که سەر ناس نیه، هەمیشە لە ناسینی خەلکیدا بە هەلە دەچیت. " کەچی وێرایی ئەویش پرووی لە شازادە خانمی دەسترو، بیلوکونسکای ناوه، که دالده‌ی میرزادە بدات و مدارای بکات، بیگومان دەبی تکای لیکردبی، لیی پارابیتەوه که مدارای میرزادە بکات. کیزه‌کان سەریان لەم هەلوێستە ی دایکیان سوپامبوو، چونکه " پیریژن " کەسیک نەبوو بە ئاسانی بیته رەدایه.

بەلی، هەرکه سەهۆلبە‌ندانە که توایه‌وه و دیواری بیدەنگی شکاو ئاراستە ی بایه‌که گۆرا، جەنەرالییش، زاری کرایه‌وه و کەوتە دەربرینی راو بوچوونی خۆی، دیاربوو ئەویش مەسەله‌که ی بەلاوه گرینگ بوو، بەلام باسو و خواسه‌کانی وی تەنیا " لایەنی کاسبانە ی " مەسەله‌که‌یان لە خو گرتبوو. دەرکەوت، که لە پیناوی بەرژەوه‌ندی میرزادەدا، دوو کەسی مۆسکویی، باوهرپیکراو دەسترو ی زۆر گەورە ی راسپارد بوو که ناگیان لە میرزادەو، بە تاییه‌تی له (سالازکین) ی وهکیلی وی بیت. هەرچیه‌که دەربارە ی میراتییه‌که‌یان واقیعیه‌تی میراتییه‌که گوترا بوو، هەر هەموو راست دەرچوو بوو. بەلام بری میراتییه‌که زۆر له‌وه که‌متر بوو که له سەرەتاوه دەیانگوت. لەلایه‌که‌وه مۆلک و مال و سەرۆت و سامانە که له ژیر باری قورسی قەرزدا بوو و لەلایه‌کی تره‌وه کۆمه‌لیک حەقدار پەیدا بوو بوون و داوای بەشه میراتیان دەکرد، میرزادە بە خویشی، وێرایی هەموو ئامۆژگاری و رینوینییه‌که که دەرکرا، ئاقلانە و وهکو بزئسمانیک رەفتاری نەدەکرد. هەلبەتە

جهنرال له كانگای دلوه هیوای بهخته وهری بؤ دهخواست. ئیستاش که " دیواری بیدهنگیه که " ههرسی هینا بوو، زوری پیخوش بوو، بیپه رده، قسهی ناخی دلای بکات و بهراشکاوای بلای که ئەم گهنجه، ههرچه نده " که میگ کیلۆکه یه " بهلام گهنجیکی شایسته یه. وپرای نه و هوش میرزاده هندی کاری که و جانهای کردبوو، بؤ نمونه چهند که سیک به خو و هندی به لگه نامه ی * گومان لیکراو و ته نانهت دهستکاری کراوه و که دهشیا هیچ حیسایبکیان له سهر نه کری و فهراموش بکری، هاتبوون و ئیدعای نه و هیان ده کرد که بازگانی رحمتی قهرداریان بووه، هندی که په یان به ماهیه تی میرزاده بردبوو و، ته بیعه تیان خویندبووه و، به بیه یچ سه نه دو به لگه یه ک هاتبوون و داوای به شه میراتیان ده کرد. باوه رده کهن چی پووی دا ؟ میرزاده، وپرای ناموزگاری و رینوینی دوسته کانی، که بویان سه لماند بوو نه وانه هیچ هه قیکی یاسایان به سه ریه و نه ییه، ته قریبه نه هه موویانی رازی کردبوو، گوایه ده رکه و تبوو هه ندیک له وانه به راستی زهررو زیانیان لیکه و تبوو.

خانم یه پانچینش، دوپاتی کرده و که دوتیر بیلوکونسکایا شتیکی به و نیوه رۆکه بؤ نووسیوه، دیاره نه و " گیلیتییه، گیلیتی ته و، پایوی گیلش درمانی نییه ". خانم یه پانچین نه و رسته یه ی زور به جدی گوت. به لام ده موچاوی به ناشکرا پیوه ی دیاربوو که له رهفتاری به ناو " گیله " نه نارازی نییه، به لکو پیشی خو شه. به کورتیه که ی جهنرال دیکه تی دا که هاوسه ره کی له لایه که وه به جورای به خه می میرزاده وه یه وه که نه وه ی کوری خو ی بیته، له لایه کی دیکه شه وه ده ره ق به ناگلایای کیژی شتی زور میهره بان بوو بوو. که نه وه ی بینی، نه ویش هه لو یستیکی پر به پیستی نه و حالته ی وهرگرت.

به لام ئەم ره و شه باشه و ئەم باره دهروونییه له باره ش زوری نه خایاند. هه مووی دوو هه فته ی پینه چوو که گورانیکی له نا کاوو کوتوپر پووی دا. خانم یه پانچین، دیسان چاره ی دا به یه کا، لی جهنرال، داوی نه وه ی دوو سی جارن شاننه کانی هه لته کاند، دیسان خو ی له هه نه بر " دیواری بیدهنگی " دا دیته وه. مه سه له که نه مه بوو که جهنابی جهنرال، بهر له دوو هه فته هه والیکی نه یینی زور کورتی، به لام نه سه حی زانی بوو، گوایه ناستاسیا فیلیپو فنا که بؤ مؤسکو هه لاتبوو، روگوژین له وی دوزی بوویه وه و، جاری دووه میش هه لاتبوو و دیسان له لایه ن روگوژینه وه دوزر ابووه و، ئیدی به لیینی به روگوژین دابوو که شووی پیبکات. به لام نه وه تا داوی نه وه به که متر له دوو هه فته، جهنرال هه والی زانیوه که ناستاسیا فیلیپو فنا، بؤ جاری سییه له کلئسادا، پیش نه وه ی له گه ل روگوژیندا بگه نه به رده م قه شه تا ماره یان بکات، هه لاتوووه که س نازانی له چ شاروچکه یه کا خو ی شار دوته وه. ئیدی میرزاده (میشکین) ش له هه مان ماوه دا دیار نه ما بوو، رۆی بوو و هه موو کاره کانی به سه ر وه کیله که یدا، سالزکین، به جیهیشتوو ه. ئیدی دیار نه بوو ناخو له گه لیا رۆی بوو یان چوو بوو سو راخ و تا قیبی بکات. به لام جهنرال گه یی بووه نه و نه جامگیرییه ی که دیار نه مانی نه و دووه له هه مان کاتدا، ده بی په یوه ندیییه کی به یه که وه هه بی. لیزا قیتا پروکوفی فنا ی هاوسه ری جهنرالیش له لای خو یه وه کو مه لیک هه وال و دهنگو یاسی ناخوشی بیستیوو. به هه رحال، دوو مانگیک پاش رۆیشتنی میرزاده له مؤسکو،

ئیدی خەلکی لە شاری پترسبۆرگدا ئەوەندە باسیان نەدەکردو دەنگۆکان بە تەواوەتی نیشتنەوه، بەلام لە مائی یەپانچیندا "دیواری بێدەنگی" نەشکاو کەس باسی نەدەکرد. بەلام قارقارا، هیشتا هەر هاتوچۆی کچانی جەنەرالی دەکرد.

ئەگەر، خۆ لە هەموو ئەو دەنگۆو هەوالانەش ببویرین، ئەوا دەبی باسی ئەو بەکەین کە لە دەمەدمی بەهاری زنجیرە گۆران و هەلکشان و داکشانیک بەسەر خانەوادەکە یەپانچیندا هاتبوو کە نەدەپەرژانە سەر ئەوێ بێر لە میرزادە بەکەنەوه، بە تایبەتی کە خۆی هیچ هەوالیکی بۆ نەدەناردن و پێدەچوو حەزەنەکات بە شوین و مەکانی بزاند.

خانەوادە یەپانچین، لە زستاندا تەگبیریان کرد کە بە خیزانی هاوینەکەیان لە هەندەران بەسەر بەرن، مەبەست لە بەخیزانی، لیزاقتا پروکوفیقنا و کیزەکانیەتی، چونکە جەنەرالی، پرسی بە خۆی نەدەدا، کاتی خۆی بە "سەفەر و سیاحتی" بیهوده. بەسەر بەریت. ئەم بێراره بە پی داگری و مکوپ بوونی کیزەکان درا کە دلتیا بوون دایک و باوکیان، بۆیە رینگە ی سەفەری هەندەرانیان نەدەدان، چونکە ژیراوتیر بە تەمای بە شوودانیان بوون و لە هەولێ ئەو هەدا بوون کە میردی گەنج و شایستەیان بۆ بدۆزنەوه.

لەوه دەچوو دایک و باوکەکە گەیی بنە ئەو قەناعەتە ی کە بەختی کیزەکانیان لە کرانەوه بی، لە هەندەرانیش بن هەر دەکریتەوه، بۆیە سەفەریکی هاوینە نەک هیچ زیانیکی نابی، بەلکو لەوهیە دەرفەتی لە باریشیان بۆ پرەخسینی. جا لێرەدا پیویستە باسی ئەو هەش بەکەین کە ئەو زەماوەندە ی قەرار بوو لە نیوان ئافاناسی ئیقانوفیچ توتسکی و کیزە گەورەکە یەپانچیندا ساز بکریت، خۆ بە خۆ هەلۆه شایەوه، چونکە بە فەرمی لەلایەن توتسکییەوه خوازگاری نەکرا. هەلبەتە ئەم مەسەلە یە، بە شیوەیەکی زۆر ئاسایی و، بێئەوه ی مشت و مپو گەنگە شە یەکی زۆری لیبکەویتەوه، یان پەشیوی و ناکوکی خیزانی لیبکەویتەوه، کو تایی هات. مەسەلەکە، لە پاش سەفەرەکە ی میرزادە، لە هەردوو سەرەوه بەردیکی نرایە سەر و بێدەنگی لیکرا. بیکومان دەبی ئەم مەسەلە یە یەکیک بووبی لە هۆکارەکانی ئەو جەوه ناخۆشە ی کە بالی بەسەر مائی یەپانچیندا کیشا بوو، ئەگەرچی خانم یەپانچین لە هەولەوه گوتبووی کە زۆر مەمنون و شوکرانە بژیری خوا یە کە ئەو مەسەلە یە سەری نەگرتوووه و ئامادە یە نەک بە دەستی بەلکو بە "هەردوو دەستان، ئامارە ی خاچ بکیشیت". بەلام جەنەرالی، هەرچەندە گلەیی هاوسەرەکە ی قەبوول بوو و، دانی بە کەمتەرخەمی، خۆیدا نابوو، تا ماوە یەکی زۆر بیحەواس و بیتاقەت بوو، بەراستی خەفەتی بۆ ئافاناسی ئیقانوفیچ دەخوارد: "ئەو هەموو سەرەوت و سامانە، پیاویک بەو هەموو زرینگی و چالاکیه!". جەنەرالی، دوا ی ماوە یەکی کەم زانی، کە ئافاناسی ئیقانوفیچ کەوتوو تە داوی جوانی ئافەرەتیکی فەرەنسایی سەر بە چینی ئەشرفەوه کە بەسەفەر هاتوووه بۆ رووسیا، ئەم خانمە، مارکیزیکی سەلتەنەت خوازەو گوا یە دەگەل توتسکیدا هەموو شتیکیان پرا نوەتەوه و قەرارە مارکیز، ئافاناسی ئیقانوفیچ دەگەل خۆیدا بۆ پاریس ببات و، پاش ئەوه بۆ دەقەریکی بروتانیای ببات، جەنەرالی گوتی: "ژنی فەرەنسی؟ تازە پۆیی، توتسکی فەوتا!"

بەمجۆرە مالباتى يەپانچىن خۇيان بۇ سەفەرەكەى ھاوین نامادە دەکرد. بەلام لەم كاتەدا رووداویكى ناگەھانى دیکەیان ھاتە پىئش و ھەموو شتەكان گۆپان و جارێكى دى سەفەرەكەیان دوا كەوت. جەنەرال و ھاوسەرەكەى ئەمەیان زۆر پىخۆش بوو.

مىرزادەيكە بە نىوى (س)* لە مۆسكۆۋە بۇ پترسبۆرگ، ھاتىوو، ئەمە پىاویكى بەنىوبانگ و تا حەزىكەى بە باشى باس دەكرا. يەككە بوو لەو پىاوە زۆر پۆشنىيرو مودىرن و، چالاک و، شەرىف و، خاكى و، بى فیزانەى كە لە ناخى دلەو ھەز بە خزمەتکردن دەكەن، و لە پەستاو بى پراڤەو كار دەكەن و لە دەرفەتیک دەگەرپن، بەھرەو توانای خۇ بخەنە خزمەتى خەلكەو. ھەرگىز ھەولى نەدەدا خۆى بخاتە پىئش خەلكەو ھو خۆى لە خەلكى بە زیاتر بزانی، گووى بە بانگەشەو كىشماكىئش و ململانىى بى سوودى حىزبان نەدەدا، لە خۇ نوینی و خۇ ھەلكىشان و دەرکەوتن بىزار بوو. بەلام زۆر بە وردى ئاگای لە دىاردەو رووداوە تازەكان ھەبوو، واقىعیانە لىكى دەدانەو شىدەکردنەو لە بىج و بناوانى دەکردن. ئەم پىاوە لە ھەوئەو فەرمانبەرى دەولەت بوو بوو، پاشان لە حكومەت و ئىدارەى محلیدا (زمتوف)* كارى كەردبوو. ئەندام و پەيامنىرى چەندىن كۆمەلەى زانستى روسى بوو و لەو بواردەا دەورىكى گرینگى ھەبوو. دەگەل، ئەندازىارىكى ھاوپىیدا، بە شەرىكى نەخشەى يەككە لە گرینگترین ھىلى ئاسنى ئەو رۆزگارەى دانا بوو، كە قەرار بوو لەو سەردەمەدا جىبەجى بكرىت. تەمەنى سى و پىنج سال بوو، بە ئورستۆكرات دەژمىردرا، ئەمە جگە لەو ھى جەنەرال گوتەنى خاوەنى " سەرۆت و سامانىكى زۆرو پاك و پوختە بوو". جەنەرال بە ھوى ھەندى كارو سەودا مامەلەى گرینگەو، لە مالى بەرپرسەكەى خۇیدا، واتە لە مالى جەنابى كۆنتدا، ئاشنايەتى دەگەل مىرزادە (س) دا پەيدا كەردبوو.

مىرزادە، بە تەبىعەت ھەزى دەكرد تىكەلى " ئەھلى كارو كاسبى " روس بىت و قەت خۆى لە بزىسمانانى روس دوور نەدەگرت. بە رىكەوت ناسىاوى دەگەل خانەوادەى جەنەرالدا پەيدا كەرد. ئادىلايد ئىقانوقنای كىژى ناوھنجى جەنەرال، بە جارى دلې برد. ئىدى مىرزادە(س)، دەگەل ھەولەى بەھاردا خوازىبىنى كەرد. ئادىلايدو دايكى كوپەیان بە دل بوو و بەگەنىان كەرد بوو. ھەلبەتە بەو بۆنەيەو، دىسان سەفەرەكەیان دواكەوت، چونكە زەماوئەكەیان خستە بەھار.

ھەلبەتە خانم يەپانچىن و دوو كىژەكەى دىكەى، دەیانتوانى لە ناوھراست يان كۆتايى ھاویندا بچنە سەفەرەو باى بالىكى خۇ بدەن. بەلام دىسان پىئشھاتىكى چاوەروان نەكراو رووى دا: لە كۆتايى بەھارا (زەماوئەكەى ئادىلايد ئەنجام نەدراو بۇ ناوھندى ھاوین دواخرا). مىرزادە (س) يەككە لە دۆستە نزیكەكانى خۆى ، كە خزمایەتییەكى دوورى دەگەلەیا ھەبوو، لەگەل خۇدا ھىنا بۇ مالى يەپانچىن و بە يەكترى ناساندن. گەنجىك بوو بە نىوى يوگىن پاقوفىچ*، تەمەنى بىست و ھەشت سالىك دەبوو، يەككە بوو لە ئەفسەرانى* گاردى تزار، لە رادەبەدەر قۆز بوو، لە بئەمالەيەكى ناودار بوو. جگە لەو ھى كە كەسىكى زىرەك ، خۇش خوو، پروخۇش، كراو، مودىرن و زۆر پۆشنىيرو بوو، يەجگار دەولەمەند و داراش بوو. بەلام جەنەرال كە پىاویكى ھەمىشە بە گومان و دووربىن بوو، بە تايبەتى سەبارەت بە دەولەمەندى و سەرۆت و سامان، كەوتە

تاقیب و سوڤاخ، گهییبه ئه و ئه نجامه ی " پیده چی به راستی دهوله مهند بی، به لام ده بی تاقیبی زیاتر بکات و به ته و اوته شتکه له بنج و بناوان بکات و دلنیا بییت "

بیلوکونسکایای پیره ژن، له موسکوهه جوابی نارد بوو که ناگایان له م کوره بییت و زوری ستایش کردبوو، ئیدی ئه م ئه فسه ره گه نجه که ئاینده یه کی پرشنگداری له پیش بوو، هینده ی دی له مائی یه پانچیندا شیرین بوو. ئه م گه نجه ته نیا یه ک عه بیی هه بوو، که مییان بوو و په یوه ندی ئاشقیینی ده گهل ژناندا هه بوو و وه ک ده لئین فاتیحی دلی، دل به ران بوو.

که چاوی به ناگلیا کهوت، به دلی نا، به سه د دل ههیرانی بوو، نهیده توانی له مائی یه پانچین دور بکه ویتته وه. هه رچه نده هیشتا هیچ قسه یه ک چ راسته و خو و چ نا راسته و خو له و باره یه وه نه کرا بوو، دا ک و با به که وایان به مه سلله حت زانی که جاری بیری سه فهری هه نده ران له مییشکی خو ده ربکه ن. به لام ناگلیا، له وه ده چوو پاو بوچوونیکی دیکه ی هه بییت.

هه ر هه موو ئه م پیشهاتانه، به ر له گه رانه وه ی شا قاره مانی چیرۆکه که مان بو سه ر شانۆ، روویان دا. ئه م جار هه یان له وه ده چوو خه لکی پتر سه بو رگ، میرزاده مییشکیینی به سته زمانیان هه ر له بیریش نه ما بی، به جو ری له بیریان چوو بووه وه، ئه گه ر له پر یکا، له ناو ئه و که سانه دا که ده یانناسی، ده رکه و تبا یه وه، ئه وه نده غه ریب ده هاته به رچا و وه کو بلئی له ئاسمانه وه هات بی و خه لکی سه ر زه وی نه بییت.

جا لی رده دا، پیویسته به ر له وه ی له م پیشه کییه ببینه وه، یه ک رووداوی دیکه ش بگی پینه وه. کولیا ئیقولگین، دوا ی رویشتنه که ی میرزاده، وه کو جاری جاران ده ژیا. ده چوو بو قوتابخانه، هاتوچوی (هیپولیت) ی براده ری ده کرد، خزمه تی بابی ده کرد، یارمه تی قاریای ده دا و ئیشی بازاری بو ده کرد. هه موو کریچیه کانیان رو یی بوون: فر دیش چینکو، دوا ی رووداوه کانی شه وی ئاههنگی سالیادی له دایکبوونه که ی ناستاسیا فیلیپو فئا، به سی پوژان، ئیدی گو پری گوم بوو و که س نه یزانی کیوه چوو. ده یانگوت، هه لبه ته ئه ویش هه ر گوتن بوو، سه ری کردووه ته باده نوشی. میرزاده ش رو یی بوو بو موسکو، ئیدی یه ک کریچیان نه ما. که قاریا شووی کرد، ههنگی نینا ئه لکسندرو فئا و گانیاش چوون بو ئه وی و له مائی پتیتسن، له گه ر هکی ئیسماعیلوفسکی * ئاکنجی بوون. سه باره ت به جه نه رال ئیقولگین، ته قریبه ن هه ر له و روژانه دا، پیشهاتیکی چاوه روان نه کراوی بو پیشهات، به هو ی قه رزاری به وه زندانی کرا بوو. دو سته که ی، واته بیوه ژنی یاروی کاپتن، به سه نه د و به لگه، داوا ی نزیکه ی دوو هه زار رو بلی لیده کرد، کو مه لیک به لگه و سه نه د بوون که جه نه رال، له ما وه ی جیا جیا دا بو ی ئیمزا کردبوو. ئه م شته به لای جه نه راله وه، سه یرو با وه نه کرده نی بوو، له م رووه وه جه نه رالی داماوی به سته زمان " له دلپاکی خو ی ئه مه ی به سه ر هاتبوو، با وه ری ته واوی به مرو قو و به دلپاکی مرو قانی هه بوو. " ئیدی عاده تی وا بوو، زور به دلنیا ییه وه هه ر سه ندو قه واله یه کی ئیمزا ده کرد، به بیئه وه ی بیر له وه بکاته وه، که رهنگه روژی له روژان ئه و قه واله، نه ری خو ی به کار بییت. بو یه ئیمزا کردنی ئه و قه واله و کاغه زانه ی به لاهه گرینگ نه بوو. به لام ئه م رووداوه بو ی سه لماند مه سه له که ئه وه نده ش ساده نییه. ئیدی جه نه رال ئیقولگین، له کاتیکا له شوینه تازه کهیدا، له زندانی تاراسوفدا، به دیار

قاپی مهیهوه دانیشتیوو، چیرۆکه دلخوازهکانی خوئی، یانی ئابلۆقهی قارس و ئه و سه‌ریازه مردووهی که زندوو بوو بووهوه، بۆ دۆست و هاوپی تازه‌کانی ده‌گی‌پرایه‌وه و ده‌یگوت: " وپرای ئه‌مه‌ش باوه‌ر به هه‌موو که‌سیک بکه‌ن، متمانه‌ی بی چه‌ندو چوونتان به خه‌لکی هه‌بیته!".

ئه‌له‌ه‌قی، له زنداندا خو‌ش ده‌ژیا. ته‌نانه‌ت پتیتسن و قاریاش ده‌یانگوت، شوینی راسته‌قینه‌ی خوئی په‌یدا کرد. ئه‌وی شوینی ئه‌وه. گانیاش هه‌مان بۆچوونی ئه‌وانی هه‌بوو. ته‌نیا نینا ئه‌لکسندروفتنای به‌سته‌زمان به‌زه‌یی پییدا ده‌هاته‌وه و به‌دزییه‌وه بۆی ده‌گریا. (مال و مندا‌له‌که‌ی ئه‌مه‌یان پی سهر بوو)، هه‌رچه‌نده هه‌میشه نه‌خو‌ش و له‌ش به‌بار بوو، به پیی توانا، خوئی بکیش ده‌کردو به‌له‌قه‌له‌ق له گه‌ره‌کی ئیسماعیلوفسکی ده‌رده‌چوو و، ده‌چوو بۆ دیدنه‌ی می‌رده‌که‌ی.

به‌لام له دوا‌ی ئه‌م پروداوه‌وه، یان کولیا گوته‌نی " پروداوه‌که‌ی جه‌نه‌رال" و پاش شوو کردنی قاریا، ئیدی ئه‌م کورپیژگه‌یه، یانی کولیا، به ته‌واوه‌تی به‌ره‌للا بوو، ته‌نانه‌ت زۆر شه‌وانی له ده‌روه‌ه پۆژ ده‌کرده‌وه، بۆ خه‌وتنیش بۆ مال نه‌ده‌گه‌پرایه‌وه. ده‌یانگوت زۆر په‌یوه‌ندی تازهی په‌یدا کردوه، هه‌روه‌ها له زندانی قه‌ردارانیشدا ناوبانگی ده‌رکردبوو، نینا ئه‌لکسندروفتنای دایکی نه‌یده‌توانی به‌بی ئه‌و بچی بۆ زندان، ئیدی که‌سوکاره‌که‌ی لییان نه‌ده‌پێچایه‌وه. ته‌نانه‌ت قاریاش که جاران زۆر ده‌گه‌لیا سه‌ختگیر بوو و ده‌رفه‌تی هه‌یج به‌ره‌للاییه‌کی پێنه‌ده‌دا، ئیستا وای لیها‌تبوو، خوئی لی به‌ساحیب نه‌ده‌کردو لیی نه‌ده‌پرسی له کوییه‌وه له کوی نییه. به‌لام گانیا، هه‌ندیجار، وپرای خه‌فه‌تباری و په‌شبینی خوئی، زۆر دۆستانه‌و به‌میهره‌وه ده‌یدواندو په‌فتاری ده‌گه‌ل ده‌کرد (که‌سوکاره‌که‌ی ئه‌مه‌یان زۆر پی سهر بوو) چونکه پێشتر قه‌ت شتی وای لیینه‌بینرا بوو. ئه‌م گۆرانه ، زۆر تازه بوو. چونکه گانیا‌ی ته‌مه‌ن بیست و هه‌وت سال، که‌مترین بایه‌خی به‌برایه‌ پازده سالانه‌که‌ی خوئی نه‌ده‌دا و به‌وپه‌ری نا میهره‌بانی مامه‌له‌ی له ته‌کدا ده‌کردو ته‌نانه‌ت ئه‌ندامانی خه‌یژه‌که‌شی گال ده‌دا که ده‌گه‌لیا توندو سه‌ختگیر بن، هه‌میشه هه‌ره‌شه‌ی گوی راکیشانی لیده‌کردو کولیا‌ش به‌م هه‌ره‌شه‌یه ده‌هه‌ری ده‌بوو و " کاسه‌ی سه‌بری سه‌ر ریژ ده‌بوو ". به‌لام ئیستا وه‌ک ده‌لین ئاسمان کۆله‌که‌ی ده‌ویست، ده‌توانین بلین بوونی کولیا، هه‌ندیجار بۆ گانیا‌ی برای له زه‌روری زه‌رورتر بوو. کولیا که زانی گانیا‌ی برای پاره‌که‌ی ره‌ت کردوه‌ته‌وه و بۆ خاوه‌نه‌که‌ی نارده‌وه‌ته‌وه، زۆری پی سهر بوو، ئه‌وه‌نده ئه‌م کاره‌ی پی خو‌ش بوو، ئاماده بوو له زۆربه‌ی که‌م و کورپییه‌کانی بیوری و فیداکاری گه‌وره‌ی له پیناودا بکات.

دوا‌ی سه‌فه‌ری می‌زاده به‌سی هه‌یقان، خانه‌وانده‌ی ئیقولگین بیستیان که کولیا له پر ناسیاوی ده‌گه‌ل مالباتی په‌پانچیندا په‌یدا کردوه‌وه کیه‌ژه‌کانیان زۆری ریژ ده‌گرن و رووی ده‌ده‌نی، قاریا، په‌کسه‌ر به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی زانی. هه‌لبه‌ته کولیا له ریگه‌ی قاریاوه ئاشنایه‌تی ده‌گه‌ل مالی په‌پانچیندا په‌یدا نه‌کردبوو، به‌لکو خوئی، خوئی پیناساند بوون. به‌ره به‌ره خانمانی په‌پانچین مه‌حه‌به‌تیان چوو هه‌ری، سه‌ره‌تا دایکیان هه‌زی له چاره‌ی نه‌ده‌کرد، مۆره‌ی لیده‌کرد، به‌لام پاشان که زانی کورپکی " ساده‌و پاک و راستگۆ دووره له هه‌ر رووبینییه‌ک " ئیدی ئه‌ویش مه‌حه‌به‌تی چوو هه‌ری و خو‌شی ویست. کولیا، به راستی رووبین نه‌بوو، رووپامایی بۆ که‌س

نەدەکرد. دەیزانی چۆن قەدری خۆی دەگریت و وەکو ھاوتای وان پەفتاری دەکرد. ھەرچەند جار بە جار پۆمان و گوڤارانى بۆ خا جەنەرال دەخویندەو، بەلام ئەوێ بۆ ھىچ مەبەستىك نەدەکرد، بەلكو بە تەبىعەت كەسىكى خۆشخزمەت بوو، ھەزى دەکرد خزمەتى خەلكى بكات. يەك دووجار زۆر خراب دەگەل لىزافىتا پروكوفىقنادا بە شەپ ھات و لىيان بوو بە مشت و مپ، و پىي گوت ژنىكى دكتاتورەو جارىكى دى پى نانىتە مائەكەيان. شەپرى يەكەمیان لەسەر " مەسەلەى ژنان " و ھى دووەمیان لەسەر ئەمە بوو كە: كام وەرز باشتەين وەرزى پاوى بولبولانە. ئەگەرچى لەوێ بە باوەر نەكەن و شتەكەتان بەلاو سەير بى، بەلام خانم يەپانچىن دواى شەپرى دوووم، بۆ سەبەى نۆكەرىكى بە نامەيەكەو بۆ لاى كۆليا نارد بوو و داواى لىكرد بوو يەكسەر بچى بۆ مالى ئەوان. (كۆليا)ش بىئەوێ ھىچ منجربىەك بكات، يەكسەر چوو بوو بۆ لاى. ئاگلايا، تەنيا كەسى خىزانەكە بوو كە خۆشى بە چارەى كۆليادا - كەس ئەيدەزانی بۆ؟ - نەدەھات و خۆى لە ناستيا بە گەورە دەزانی. بۆيە كۆليا لىپرا بوو لە ناخافلا جەزبەيەكى لىيدات. ئەم دەرفەتەى لە ھەفتەى جەژنى پاكدە بۆ ھەلكەوت، كۆليا كە بىنى ئاگلايا بە تەنيايە و كەس ديار نىيە، نامەيەكى داىو تەنيا ئەوئەندەى گوت كە داوايان لىكردو، ئەم نامەيە راستەوخۆ بە دەستى خۆى بگەيەننە ئەو. ئاگلايا، خىسەيەكى لىكرد. بەلام كۆليا بىئەوێ چاوەروانى ھىچ قسەيەك بكات، رۆيى. ئاگلايا نامەكەى كەردەو ئەمەى خویندەو:

" تۆ جارىك شەرەف و شانازى ئەوئە پىبەخشىم كە متمانەو باوەرپى خۆت دامى. لەگىنە ھەنوگە منت ھەر لە بىر نەمابى، بە تەواوئەتى فەرامۆشت كەردىم. نازانم چۆن زاتم ناىە بەرخۆم و ئەم نامەيەم بۆ نووسىت ؟ بەلام ھەست دەكەم ئارەزوويەكى ياخى، ھەوسارو پچىريو، زۆرم لىدەكات كە خۆم وەبىر تۆ، شەخسى تۆ بىنمەو. زۆرجار پىويستم بە ھەرسىكتان، تۆو ھەردوو خوشكەكەت بوو، بەلام تەنيا تۆ بە چاوى دل دەبىنم، زۆر زۆر پىويستم بە تۆيە. ھىچ داوايەكم لە تۆ نىيەو ھىچ شتىكىشم دەربارەى خۆم نىە كە بۆ تۆى باسبەكم، و ئارەزووى ئەم كارەشم نىيە، ئەمەش ھانى نەداوم بۆ نووسىنى ئەم نامەيە. ھەموو ئاواتىكم ئەوئەيە كە تۆ بەختەوەر بىت، ئايا بەختەوەرئىت ؟ ئەمە ھەموو ئەو شتە بوو كە وىستم پىتتى بلىم.

پسمامى تۆ: مىرزادە ل . مىشكىن "

ئاگلايا، كە ئەم نامە كورت و بى سەروپەرەى خویندەو، يەكسەر سوور ھەلگەراو لە فەكران راپچوو. ھەلبەتە زۆر زەحمەتە بتوانىن پەيگىرى پەوتى بىرەكانى ئەو بكەين و بزانىن چى بە مىشكىدا دەھات و دەچوو. بەلام يەككىك لەو پرسىيارانەى كە لە خۆيى كەرد ئەمە بوو: باشە ئەم نامەيە پىشانى يەككىك بەدم ؟ ھەلبەتە دوو دل بوو لە كەردنى ئەو كارە، كەمىك شەرمى دەكەرد. بۆيە لىوھەكانى ھەلقورتاندى بە تەوس خەنىكەو نامەكەى ھەلدايە ناو چەكمەجەى مېزەكەيەو. بۆ سەبەينى نامەكەى دەرھىناو خستىە دوو تووى كتیبىكى قەبەى بەرگ ئەستورەو. ھەمىشە ئەو كاغەزو نامانەى، كە بىويستبا لە كاتى پىويستدا بە ئاسانى بىاندۆزىتەو،

دهیختنه دوو توویی کتیبیکی دیارهوه. دواي یهک ههفته ئهوجا به بیریا هات که سهیری
سهرناوی کتیبهکه بکات:

" دۆنکیشۆت دولامانچا " که چاوی به سهر ناوی کتیبهکه کهوت، له قاقای پیکهنینی دا،
بهلام نازانین بۆچی ئهم سهرناوه بووه باعیسی ئهو پیکهنینه. ناشزانین ئاخۆ ئهم نامهیهی
پیشانی یهکیک له خوشکهکانی دا یان نا ؟

بهلام که بۆ جاری دووهم نامهکهی خویندهوه، پرسیاریکی بروسکه ئاسای به میشکدا هات:
باشه ماقوله میرزاده ئهم کوریزگه لاساره له خۆباییهی کردییت به قاسیدو تهتهری خۆی، چما
قاتی پیاوه، پیاو برانه ؟ به کهش و فشیکی زۆرو له پرووی ناچاراییهوه کهوته داپشکنینی کۆلیا،
کۆلیا ههرچهنده کوریزگهیهکی دلناسک و تۆرینۆک بوو، هیچ گوویی بهو فیزو ئیفادهیه نه دا که
نیشنتبووه سهر سیمای ناگلایا. زۆر به کورتی و به جووره وشکی و زبرییهکهوه بۆ ناگلایای
باسکرد که پیش ئهوهی میرزاده پترسبۆرگ به جی بیلی، ئهم ئهدرهسی خۆی داوتهی و ئامادهیی
خۆی دهرپریوه که ئهگهر کاریکی بوو، ئهم له خزمهتیدایه. بهلام ئهمه یهکهم کاره که میرزاده
داواي لیکردوووه ئهمه یهکهم نامهی میرزادهیه که پیی گهییوه. ئهوسا بۆ سهلماندنی دروستی
قسهکهی خۆی، نامهیهکی نیشاندا که میرزاده بۆی نارد بوو. ناگلایا، بیهیچ له روودامانیک
نامهکهی خویندهوه که بهم دهقه بوو:

" کۆلیا گیان، تکایه ئهم نامه داخراوه بگهینه دهستی ناگلایا ئیفانوقنا، هیواي ساغ و
سهلامهتیت بۆ دهخووزم. ههر ساغ بیت.

لهگهله ئهوپهپری سۆزو خوشهویستی

دۆستی خۆت:

میرزاده ل. میشکین "

ناگلایا، نامهکهی دایهوه دهستی کۆلیا بهوپهپری کهش و فش و خۆ پهسندییهوه گوتی:
" سهیره، بهراستی ئهو ههموو متمانهیه به مندالیکی وهکو تۆ، مایهی پیکهنینه.
به رِق و نهفرهتهوه پرووی له کۆلیا وهرگیپراو روویی. ئهو قسانه بۆ کوریزگهیهکی وهکو کۆلیا که
به بۆنهی ئهو دیدارهوه، ملیچچه تازه کهسکهکهی له گانیا به ئهمانهت وهرگرتبوو، زۆر قورس
بوون، له تهحهمولی ئهودا نهبوون، بۆیه ههستی به سووکایهتیهکی زۆر قورس کرد.

پهراویز:

* - .. بۆ نمونه چهند کهسیک به خۆ ههندی بهلگهنامهی گومان لیکراوو تهناهت دهستکاری
کراوهوه که دهشیا هیچ حیسابییکیان لهسهر نهکری و فهرامۆش بکری...": ژنهکهی
دۆستویفسکی دهیگیپرتتهوهو دهلیت دۆستویفسکی به خۆی پارهی دا به کۆمهلیک، گوايه خاوهن
قهرز، که به بهلگهنامهی ساختهو تهناهت بهبی بهلگهنامهش، دواي مردنی برایهکهی هاتبوون و
داواي قهرزیان دهکرد.

- * - میرزاده به نیوی (س): ئەمه تاقه کاراکتەرە که نووسەر ناوہ تەواوہکە ی نالییت و تەنیا پیتی یەکەمی ناوہکە ی (س) بە کار دینی.
- * - زمتوف: ئەو یاسا ریفورمییستیانە ی لە ۱/۲ک / ۱۸۶۴ دەرچوو، جوۆرە سیستەمیکی حوکمی محەلی لە ھەریمەکاندا داھینا. بەگوێرە ی ئەو سیستەمە ئاغا و مولکدارو جووتیاران نوینەریان ھەلدەبژێراو ئەو نوینەرانە (زمتوف) یان پیک دینا، که بودجە ی تایبەتی خۆ ی ھەبوو، بایەخی بە خویندن و خزمەتگوزاری گشتی و کاروباری دیکە ی ھەریمەکە دەدا.
- * - یوگین پافلوفیچ: ئەم پیاوہ پاشان بە ناوی یوگین پافلوفیچ رادومسکی ناوی دیت.
- * - ئەفسەرانی گاردی تزار: ئەمە نازناویکی فەخرییە، بەو ئەفسەرانە دەدری که تزار بە ناسین دەیاناسیت.
- * - گەرەکی ئیسماعیلوفسکی: گەرەکیکە لە ناوہ راستی پترسبۆرگدا بە ناوی سەربازگەکانی سەر بە لیوای پاسدارانی ئیسماعیلوفسکییەوہ ناو نراوہ.
- * - "دۆنکیشۆت دو لمانچا": دۆستویفسکی ئەم کتیبە ی نووسەری مەزنی ئەسپانی، سیرفانتسی یە جگار بە لاوہ گەرەو گرینگ بوو. لە "پۆژانە یاداشتەکانی نووسەریکدا" لە نازاری ۱۸۷۶ نووسیویەتی و دەلیت: "لە دنیا دا هیچ کتیبیک لەم کتیبە قوولتر و سەنگینتر نییە. تا ئیستا گەرەوترین چیرۆکە که ھزری بە شەری ھەلپھیناییت، توندترین ساتیری تالە که مروۆئیک توانیویە گوزارشتی لیبکات. تەنانەت ھەندیک پیمان وایە لیکچوونیک لە نیوان کەسیتی دۆنکیشۆتی سوار چاکی خەمین و کەسیتی میرزادە میشکیندا ھەیە.

فەلسى دووھم

ھەنووگە لە سەرەتای مانگی حوزەيرانداين، كەش و ھەواى پترسبۆرگ، دوو رۆژە زۆر خۆشە. مالى يەپانچين لە پافلوفسك*ى، نزيكى پترسبۆرگ قىللايەكى زۆر بە شكۆو جەلاليان ھەبوو، كە ھەموو پىيوستىيەكى مالى تيا بوو. لەسەر برىارى كوتوپرى خانم يەپانچين، بە دوو رۆژان مالىان بۇ ئەويندەر گواستەوھ.

دواى يەك دوو رۆژ، ميرزادە ليون نيكولايوفىچ ميشكين بە قىتارى بەيانى لە مۆسكۆوھ گەيىھ جى. ھىچ كەسئىك نە چوو بووھ پىشوازى، بەلام كە لە فارگۆنەكە دابەزى، واى بە خەيالدا ھات كە دوو چاوى ئاگرين لە نىو ئەو خەلكەدا كە ھاتبوونە پىشوازى دۆست و كەسوكارى خۆ، زۆر غەريب لىيان دەروانى. ويستى بگاتە سەرچاوى ئەو نىگايە، بەلام ھىچى بۇ نەدۆزرايەوھ. لە خەيالى خۆيدا واى بۇ چوو كە ئەمە خەيالەو ھىچى دى. ھەلبەتە ئەم وھمە زۆرى ناپرەھت كرد. ئەمە جگە لەوھى ميرزادە، بە خۆى خەمىن و لىو بەبار بوو، پىدەچوو مئشكى بە شتىكەوھ مژول بىت.

سوارى گالىسكەيەك بوو و چوو بۇ ئوتىليكى نزيكى شەقامى لىتانيايا، كە ئوتىليكى نمرە دوو بوو، دوو ژوورى نىمچە تاريك و كەم بەرگ و بارى بە كرى گرت. بە پەلە خۆى شت، جەكەنى گۆرى و بەلەز وەكو يەكئىك ژوانىكى ھەبى و نەيەوى لە دەستى بچىت، لە ئوتىلەكە وەدەر كەوت .

ئەگەر يەكئىك لەو كەسانەى، كە بەر لە شەش مانگ ميرزادەيان دىتبوو، ھەنووگە دىتبای يەكسەر ھەستى دەكرد پوألەتى زۆر گۆراوھ، لەو ميرزادەيە ناچىت كە يەكەمجار گەيى بووھ پترسبۆرگ. بەلام ئەمە تەنيا پوألەت بوو، تەنيا جەكەنى گۆرا بوون. پالتۆكەى و جەكەنى دەستدرووى باشترين خەياتى مۆسكۆ بوو. تاقە عەيبى پالتۆكەى ئەوھ بوو، كە لە رادەبەدەر تازە مۆد بوو (ئەمە ھەميشە عادەتى خەياتانى شارەزا، بەلام كەم زەوق و سەلىقەيە)، بە تايبەتى بۇ كەسئىك كە گويى بە پوألەت نەدەدا. خۆ ئەگەر كەسئىكى قۆشمەو سوعبەتچى دىتبای و كەمئىك سەرنجى ميرزادەى دابا، يەكسەر بابەتى پىكەنين و سوعبەتى خۆى دەدۆزىيەوھ. چ قەيدىە، چى زۆرە لە دنيادا بابەتى شوخى و پىكەنين زۆرە!

ميرزادە، سوارى گالىسكەيەك بوو و داواى لە گالىسكەچىكە كرد بۇ گەرەكى پسكى* (الرمال) بەرى. لەوى لە يەكئىك لە كوچەكەنى رودجستفنسكى دا، ئەو شوئىنەى دۆزىيەوھ كە بوى دەگەرپا: مالىكى چكۆلەى دارين بوو، مالىكى دنگيرو پاك و خاوين بوو، زۆرى بە دل بوو. باخچەيەكى پىر گول و گولزارى بەدەرەوھ بوو، پەنجەرەكەنى كە دەيانروانىيە سەر جادەكە كرابوونەوھ، لەو پەنجەرەنەوھ دەنگى پياويك دەھاتە گوى، زياتر لە ھاوار دەچوو، پىدەچوو

کتیبیک بخوینیتتهوه یان وتار بدات. ناو به ناو قاقای پیکه نیینی کو مه لیک نهو دهنگهی دهبری. میرزاده خوئی به حهوشه دا کرد. به قالدرمه کانا سه رکه وت، له دهرگای دا، دهرگای لی کرایه وه، له ناغای لی بیدی فی پرسی.

ژنیکی ناشچی که ههردوو قوئی تا ئانیشکان هه لکردبوو، به دهست ناماژهی بو هوئی پيشوازی کردو گوتی:

– له ویهه !

نهم هوئه، به کاغزیکي شینی توخ روو پووش کرا بوو، یه جگار پاک و خاوین بوو، زور پووشته و پرکه ل و پهل و به تفاق بوو، که بریتی بوو له: میژیکي خر له ناوهندی هوئه که، قهنه فهیه که، سه عاتیکی برونزی له نیو سه ندو قوکه یه کی شووشه دا، ئاوینه یه کی بالانمای دریزکوئه، ئاویره یه کی چکوئه یه کی به پلپله ی کریستال، که به زنجیریکی برونزی به میچه که وه هه لواسرا بوو. لی بیدی ف، له ناوهندی هوئه که یا، پشت له دهرگا که وه ستا بوو، له بهر گهرمای هاوین، کراسیکي نیو قوئی له بهر کرد بوو، به دهم قسه کردنیکی گهرم و گوره وه به سینگی خویدا ده کیشا. گوینگره کانی بریتی بوون له: کوپریژگه یه کی پازده سالانی زیتله ی سه روسیما وریای پر هوش و گوش و کتیبیکي به دهسته وه بوو، ئافره تیکی گهنجی نزیکه ی بیست سالان که جلکی تازیه باری له بهر بوو و مندالیکی چکوئه ی به هه میزه وه بوو، کیژیکي سیازده سالان که نه ویش جلکی تازیه باری له بهر بوو و، پر به زار پیده که نی، و که سیکی دیکه ی سه یر که له سه ر قهنه فه که راکشا بوو: نهمه گهنجیکي نزیکه ی بیست سالان، گهنم ره نگیکی زور قوز بوو، قژی پرو دریز، چاوی درشت و رهش، ته نکه ریشیکي هه بوو. هه ر نهو بوو که لی کدا لی کدا قسه که ی به لی بیدی ف دهبری و به پرساری عه نتیکه عه نتیکه، گوینگره کانی دینایه پیکه نین. چیشته که ره که گوتی:

– لوکیان تیموفیچ ! لوکیان تیموفیچ ! ده گهل تو مه ! ته مه شای ئیره بکه ! ... ئاه ... ده که یفی خوئه ! ...

چیشته که ره که، له توره بییدا سوور هه لگه را، به دهم قول بادانه وه روئی.

نه نجام لی بیدی ف ئاوری دایه وه، که چاوی به میرزاده که وت، بو چهند ساتیک هایم و حه یران وه کو بزمار له جیبی خوئی چه قی. نه وسا، به دهم بزیه کی ریا نامیزه وه به له ز به ره و پیری چوو، به لام دیسان له ئاستانه ی دهرگا که دا، سه رسام و حه په ساو وه ستا، له بن لیوانه وه گوتی:

– جه نا ... جه نابی میرزاده ی پایه بهرز !*

له نا کاودا، وه کو نه وه ی هیشتا نه ی توانیبی خوئی کو ترو ل بکات، گه پرایه وه به بیهیچ هوئه که به ره و ئافره ته ره شپو شه مندال له باوه شه که هی رشی برد، نهم هی رشه نه وه نده کوت و پرو چاوه پروان نه کرا بوو، که ئافره ته که پاشه و پاش کشایه وه. به لام لی بیدی ف زوو وازی له وه هی ناو، به ره و کچوئه سیازده ساله که هی رشی برد که هیشتا هه ر پیده که نی. کچوئه که که خوئی له بهر هات و هاواری لی بیدی ف نه گرت، یه کسه رو به بازیک خوئی گه یانده مو به قه که. لی بیدی ف پییه کی به عاریدا کوتا تا بیترسینی، به لام که نیگای له نیگای حه په ساوی میرزاده هه له نگوت، به دمه لاکي گوتی:

- بۇ ئەۋەدى تەمىيان بىكەم! ھ . ھ . ھا!
مىرزادە، گوتى:
- تۆھلەيت، پىويست بەمە ناكات...
بەلام لىبىدىف، دەرفەتى ئەدا قسەكەى تەواوبكات، قسەكەى پىپىرى و گوتى:
- يەك دەقىقە، بە چاۋ تروكانىك دەگەرپىمەۋە...
لىبىدىف، بە ھەشتاۋ لە ھۆلەكە ۋەدەرکەوت.
مىرزادە، بەسەرسامى كەۋتە تەمەشاي كچەكەۋ كوپىزگەكەۋ ئەۋ يارۋىەى لەسەر قەنەفەكە
راكشا بوۋ. ھەموويان پىدەكەنن، ئەۋىش گوتى بە گوتى وان كەۋتە پىكەنن.
كوپىزگەكە گوتى:
- چوۋ پالتوكەى لە بەربكات.
مىرزادە گوتى:
- ئەمە چ حالىكە، زۆرم پىناخۆشە ! من وام تەسەۋر دەكرد كە... بەلام تۆ پىم بلى: ئايا ئەۋ...
دەنگىك لە لاي قەنەفەكەۋ ھەلىدايە:
- مەستە ؟ دەتەۋى پىرسىت ئايا مەستە ؟ نەخىر، سەرخۆش نىيە ! ھەموۋى ھەموۋى سى،
چوار، تۆ بلى پىنج پىكى ھەلداۋە،... يانى ئاگاي لە خۆيەتى !
مىرزادە، وىستى ۋەلامى ئەۋ دەنگە بداتەۋە كە لە لاي قەنەفەكەۋ ھات. بەلام ئافرەتە
گەنجەكە، كە سىماى جوانى، ئەۋپەرى راستگۆۋى و راشكاۋى لىدەبارى ھەلىدايەۋ گوتى:
- قەت بەيانىان زۆر ناخواتەۋە. ئەگەر دەتەۋى باسى كارىكى دەگەل بىكەى، يان كارىكت پىي
ھەيە، ھەر ئىستا باسى بىكە، ئىستا لە بارتىن كاتە. چونكە كە شەۋان بۆ مال دەگەرپىتەۋە
مەستى مەستە. شەۋان ھەر خەرىكى گرىۋە زارىيە، بەدەم گرىانەۋە، بە دەنگى بەرن، كتىبى
پىرۇزمان بۆ دەخوئىتەۋە، چونكە دايكمان پىنج ھەفتەكە لەمە پىش كۆچى دوايى كرد.
ئەۋ كورە گەنجەى لەسەر قەنەفەكە پالکەۋتبوو گوتى:
- ھەلات، چونكە ۋەلامى تۆى پى نەبوۋ. من گرىۋ دەكەم دەيەۋى فرىوت بدات، ھەنوۋكە بىر لەۋە
دەكاتەۋە، چۆن باشتىن فىل بدوزىتەۋە ۋ لە خىشتەت بەرىت.
لىبىدىف، پالتوكەى لەبەر كرد بوۋ ۋ بەدەم چاۋ تروكانەۋە گەپرايەۋەۋ گوتى:
- پىنج ھەفتە لەمە پىش، تەنيا پىنج ھەفتە...
ھەنگى، دەستەسپەكەى لە بەركى دەرھىناۋ بەدەم سىپىنى فرمىسكەكانىۋە گوتى:
- ئەم ھەتىۋانە ! ئەم ھەموۋ ھەتىۋە داماۋانە !
كىژەكە گوتى:
- ئەمە چىە بابۇ ؟ بۆچى ئەم پالتۆ شپە كون كونەت لەبەر كردوۋە ؟ پالتۆيەكى نفت و نویت
ھەيە، لە پشت دەرگاكەۋە ھەلۋاسراۋە. مەگەر نەتبىنى ؟
لىبىدىف بۇ ئەۋەدى بىتسىنىت تا توانى پىيەكى كوتا بە عارديدا و گوتى:
- چەلتە چەلت كچە تىۋە ! ئەمە تۆى ؟

کیزهکه، بهدهم پیکه نینه وه گوتی:

- دهتهوی بمترسینی؟ فایدهی نییه، من تانیا* نیمو کۆلنادهم. گوی بگره. لیوبوتشکای چکۆله
خه بهر دهکه یته وه دیسان ناره حهت ده بییت. ناخر ئەم نهره نهرهت له چیه؟

لیبیدیف، له ناکاودا، به ترسیکی سهیره وه گوتی:

- دهمت داخه و زارت لیک بنی!

ئهوجا بهلهز به رهو منداله که، که به باوهشی نافرته که وه نووستبوو، چوو، دوو سی جار به
پهروشه وه، ئاماژهی خاچی به سهریا کیشاو گوتی:

- خودایا ئاگات لیبی! خودایا بیپاریزه! خودایا پاره ستاوی بکه!

ئهوجا پرو له میرزاده، له سهری پوی:

- ئەم منداله لیوبوفه، کچی منه. له ژنه شه رعییبه که مه، له هیلینای ژنمه، که به سهر ئەم منداله وه
چوو. ئا ئه وهش، ئەو کچۆله یهش که له له قلهق ده چیت و، جلکی تازیه باری له به ره، قیرای
کچمه... به لام ئەمه، ئەم یارۆیه...

کوهره گه نه که گوتی:

- ئه وه بۆ لال بوویت؟ قسه کهت ته و او بکه! له من مه ترسه!

لیبیدیف، به جوهره هه لچوونیکه وه گوتی:

- جه ناب، پایه بهرز، تو له پوژنماندا، هه وائی قه تل و عامه که ی خانه واده ی ژیمارینت بهرچاو
که وتوو؟

میرزاده، به جوهره سه رسامیه که وه وه لامی دایه وه:

- به لی.

- ئی ئەمه، بکوژه که ی خانه واده ی ژیمارینه*! هه مان ئەو که سه یه، که تاوانی ناوبراوی کرد وه!

میرزاده گوتی:

- مه به ستت چیه؟

لیبیدیف، به رسقی دایه وه:

- جا با پیت بلیم چۆن: من به هیماو کینایه قسان ده که م. ئەمه بکوژی ئاینده ی خانه واده یه کی
"ژیمارین" ی دیکه یه، ئەگه ره خانه واده یه کی وا بیته ئاراهه. خه ریکه خۆی بۆ ئەو تاوانه ناماده
ده کات...

هه موو ده ستیان به پیکه نین کرد، میرزاده، وای وینا ده کرد که لیبیدیف، به ئانقه ست، به تانی
ئەم لیبوکبازیه دا ده چیت، تا خۆی له وه لامی ئەو پرسیارانه بدزیته وه، که ته سه وری ده کرد
میرزاده لیبیکات و ئه ویش نازانی چ وه لامیکی بداته وه. بۆیه ده یه و ی به و جوهره خۆی بدزیته وه.

لیبیدیف، وه کو که سیك کوئترۆلی خۆی له ده ست دابییت، هاواری کرد: ئەم گه نه یه یه،
پیلانگیهره! په وایه ئەم ئەژدیها یه، ئەم داوین پیسه، ئەم میبازه، ئەم ئەهریمه نه نه فره تیه، به
خوشکه زای خۆم، به کوپی (ئاینسیا) ی خوشکم، به تاقانه که ی ئاینسیای بزانه؟

- دەمت لىكىنى، سەرخۆشى بەدەمەست ! مىرزادە باۋەردەكەي داۋىيە لەسەرى كە بىيىت بە پارىزەرو كارى پارىزەرى بىكات، دەيەۋى فېرى گەنگەشە مونا قەشە بىيىت، مەشقى دەماۋەرى و زمان پاراۋى دەكات. تەنانەت كە قسە دەگەل مۇدالەكانى خۆشيدا دەكات، بە زمانى خوتبە و تارىيىتى دەياندوئىنى ! پىنچ پوژ لەمەبەر لە نووسىنگەي قازى سولخ* دا نامادە بوو و كەوتە بەرەقانى و داکۆكى. بلى داکۆكى لەكى ؟ پىرەژنىكى بەستەزمان، تكاي لىكردبوو، بىي بە پارىزەرى و بەرگرى لىبكات، پىاۋىكى سووتخورى بېشەرەف، پىنچ سەد پوئى ئەم پىرەژنەي خواردبوو، يانى ھەموو دارو نەدارى پىرەژنى خوارد بوو. پىتۋايە بەرگرى لە پىرەژنەكە كىردبوو؟ نا... نەخىر... بەرگرى لە ستووتخۆرەكە كىردبوو، كە كىرەيەكى جۈلەكە بوو بە نىۋى زایلدر، ئەم سووتخۆرە بەلىنى پەنجا پوئى داۋىيە...

لىبىدىف، ھەك بلىي لىبىدىفە ھاۋار كەرەكەي تۈزى لەۋەپىش نەبىت، بە ھىمنى، قسەكەي خۆشكەكەزەكەي راست كىردەۋە:

- پەنجا پوئى ئەگەر دۆزەكەم بىردەۋە ئەگەر دۆراندەم تەنبا پىنچ پوئى !
 - ھەلبەتە دۆراندەي ! رەۋشى دادگاكان گۆراۋە، ھەكو جاران نەماۋە. گالتهيان پىكردبوو، پىيان رابواردبوو. بەلام وپراي ئەۋەش زور بە خۆي نازى بوو. جا گوى بگرە بزانه لە مرافەعەكەدا چى گوتبوو: " بەرپىزان قازيانى دادپەرەرا! تەسەۋرىكەن، ئەم پىرەمپىردە كە منى بە ھەكىل گرتوۋە، دەيەۋى ئاپرۋومەندانە بژى، كەچى داماۋە بەرەۋ ئەۋە دەچىت دوا پاروۋى نانى لە دەست بدات. ئەو ھىكمەت و قسە نەستەقە ۋەبىر خۇ بىننەۋە كە ياسادانەر گوتوۋىتەي: " واحكموا بين الناس بالرحمة " باۋەر دەكەي ھەموو بەيانىيەك ئەم مرافەعەيەمان، ھەكو خۆي، چۆن لەۋى ئەنجامى داۋە، بە گويدا دەداتەۋە ؟ ئەمپۆكە، تا پىش ھاتنى تۆ، پىنچ جارى بە گوياماندا داۋەتەۋە. بەو رادەيە خۆشى بەو مرافەعەيەي خۆيدا چوۋە. جا ئىستا خۆي بۇ مرافەعەيەكى دىكەي لەو بابەتە نامادە دەكات. لىم بە درۆ نەبى تۆ مىرزادە مىشكىنى ؟ كۇليا زور باسى تۆي بۇ كىردووم، دەلى لە ژيانى كەسى لە تۆ ئاقتىرو زىرەكتى نەدیتوۋە.

خالى، دەم و دەست قسەكەي بۇ سەلماند:

- بەلى، بە راستى وايە، لە دنيا كەس لەو ئاقتىر نىيە !
 - ئەمە درۆ دەكات. كۇليا بەراستى، بەدل خۆشى دەۋىي، بەلام ئەم بۇيە ھەلت دەكىشىت و مەرايىت دەكات، چۈنكە تەماحى پىت ھەيە. من بەش بە خالى خۆم بە نىيازى پوپامايى نىم، باۋەر بىكە شتى وام لە خەيالىدا نىيە. پىدەچى تۆ ھەست و تواناي داۋەرىت ھەبى، بۇيە ھەز دەكەم تۆ ناۋبىرئىمان بىكەيت، داۋەرىمان لە نىۋاندا بىكەيت.

ھەنگى ھەستاۋ بەرەۋ لاي خالى چوۋ و پىرسى:

- ھا... چ دەلىيى مىرزادە داۋەرى نىۋانمان بىكات ؟ و لەسەرى پوئى: مىرزادە زور خۆشچالەم كە رىت كەوتە ئىرە !

لىبىدىف، بەشپوۋەيەكى بىنچىر گوتى: " قايلىم ". بەلام بە بىزارى رۋانىيە ئەۋانەي كە دىسان لە دەۋرى خىر بوۋوۋنەۋە.

میرزاده، به پروگرژی گوتی:

– مهسه له که تان چیییه؟

میرزاده، سهری دهیشاو دم به دم زیاتر بوی دهرده کهوت که لیبدیف، هه لیده خه له تیینی و دهیه وی خوی لیبدزیتته وه کات به سهر به ریت.

خوشکه زاکی گوتی:

– با من پیت بلیم مهسه له که چیه و چونه. من خوشکه زایم. هه چهنده پیاویکی درۆزنه، به لام له م خاله دا راست دهکات و من خوشکه زایم. من خویندنم ته او نه کردوه، به لام به نیازم ته او ی بکه، ته او ویشی ده کم، چونکه خوم دناسم و متمانه م به خوم هه یه. حالی حازر دهره ق به رۆژ به ته مای کاریکم له هیلی ناسن، مانگی به بیست و پینچ رۆبل، ئیدی ژیان دهیه وی. هه له به ته من دان به وه دا دهنه م که دوو سی جارن یارمه تی داوم. بیست رۆبلم پیبوو، له قوماردا دۆراندیم. به لی میرزاده، حالی عه رزم هه ی؟ به لی ئه وه نده دهنی و کم و بو ده له بووم، به قومار پاره که م دۆراند!

لیبدیف، هاواری کردو گوتی:

– به ناکهس به چه یه کت دۆراندوه که نه ده بوایه هه ر یاری ده گهل بکه ی، نه ده بوایه قروشیکت دابایه.

کوچه گه نجه که له سهر قسه که ی خوی پوی و گوتی:

– راسته ناکهس به چه یه، نه ده بوایه یاری ده گهل بکه م، به لام نه مده توانی پاره که ی نه ده می. راسته به ره لایه کی خوی پییه، به لام نه که له بهر ئه وه ی له توی داوه، به لکو له بهر زۆر هوی دیکه. میرزاده، ئه م کابرایه، ئه فسه ری که له سوپا دهر کراوه، مولازمیکی خانه نشینه، یه کی بوه له شه قاوه کانی روگوژین و راهینه ری بوکسینه. له وه تای روگوژین دهری کردوون، هه موو به ره لای بوون، له هه موو شت خراتر ئه وه یه که دهمزانی هه تیوچه یه، بی شه ره فه، که سیکی کم و ده نییه، به ره لایه کی نامه رده، توچه هاتیکه به که لکی هیج نایه ت، که چی سه ر یاری ئه وه ش هه ر قومارم ده گهل کرد "یاری بالکی" مان کرد، له دلی خودا گوتم: ئه گه ر دۆرام، ده چم بۆ لای خالو لوکیان و تکای لیده کم یارمه تیم بدات، هه رچه نده ئه مه کاریکی دزیوه، ئه و په ری کمی یه، ئه و په ری سووکییه، به لام ده ست به روومه وه نانی.

لیبدیف دووباره ی کرده وه:

– به لی ئه و په ری سووکیه، ئه و په ری بی شه ره فییه!

خوشکه زا، به رسقی دایه وه:

– په له مه که، مه یکه به قاله قال! زۆری پیخۆشه! میرزاده من هاتم بۆ لای خالم، ئیعترافم به کاره دزیوه که ی خوم کرد، نه دروم له گه لی کردو نه هیج پاکانه یه کم بۆ هه له که ی خوم کرد. به پیچه وانه وه، له پاده به دهر خوم سه رزه نشت کرد، هه زار نه فره تم له خو کردو به توندترین شیوه خوم سه رکۆنه کرد. له هه موو ئه وانه ی لی ره ن بپرسه، بزانه وایه یان نا؟ من که به ته مای ئه و کاره م که بوم باسکردی، خو ده بی دهستی جلی ئه و تووم له به ربی که رووی مه جلیسی هه بیته،

چونکہ جلهکانم زور شپو شہ پریون، ناتوانم بہم جله شہرانہوہ بؤ ئہویندہر بپروم. تۆ تہمہ شایہکی ئہم چہکمانہی پییم بکہ ! بہم سہرو سیماو وەزەو حالہوہ ناتوانم بچمہ سہر ئیشہ تازہکەم و ئہگەر نەشچم، بیگومان یہکیکی دیکہم لہ شوین دادنہن. ہہنگی بیکارو کاسبی دەمینمہوہو خوا دہزانی کە ی کاریکی دیکہ دەدۆزمہوہ ! من تہنیا پازدہ پۆبلم لیی دەوی و سویندی بؤ دەخۆم کە قہت جاریکی دی داوای پارہی لینہکەم و وەعد بی لہ زہرفی سی مانگدا، دوا قرۆشی بدہمہوہ، شہرت، شہرتی پیاو بی. من دەتوانم بہ نانی پروت و کفاس* بژیم، دەتوانم بہ مانگان بہ نان و کفاس بژیم، ہەرچہندہ ئہمہ کاریکی قورسہ، بہلام خۆم دہناسم و لہ عۆیہی ئہو کارہ دیم. لہ ماوہی سی مانگاندا ہفتا و پینچ پۆبل و ہردہگرم. ہہموو قہرزیک کی کۆنی، بہم قہرزہ تازہیہ شہوہ کە داوای دہکەم، دہکاتہ سی و پینچ پۆبل. یانی ئہوہندہم پول دیتہ دەست کە بہ نیوہی، قہرزہکە ی خۆم پاک بکہمہوہ. چہندیش سوودی دہخاتہ سہر با بیخات، چش! چما نامناسیت؟ میرزادہ لیی بپرسہ: ئایا ئہو پارہیہی کە داومیہتی بۆم گپراوہ تہوہ یان نا؟ رەنگہ لہبەر ئہوہ لیم تورہبی کە ئہو پارہیہم بہو مولازمہ دۆراندوہ. من لہو ہۆیہ زیاتر ہیچ ہۆیہکی دی شک نابہم. ئہمہ ہیچ پەییوہندیہکی بہوہوہ نییہ، بہلام ئیدی عادہتی وایہ، کاری خیرو چاکہی لہدہست نایہت!

لیبیدیف ہاواری کرد:

– ناروات، یہخەم بہر نادات، ئہوہ تا بہخۆت دەبینی لیرہ پالی لیداوہ تہوہ، نایہوی لہ جیی خۆی ببزوی!

– پییم گوتیت: نارۆم تا ئہو پولہم نەدہیتی. میرزادہ بہ چی پیدہکەنی؟ لہوہ دەچی بہ خہتابارم بزانی؟

میرزادہ، بہجۆرہ پەستیہکەوہ گوتی:

– من پییناکەنم، بہلام بہ بۆچوونی من کەمی کە خہتاباریت .
 – بہ ئاشکرا بلی خہتابارم، لہ پرودامانی ناوی، ئیدی وشہی (کەمیکی) بۆ چیہ؟
 – ئہگەر وات پیباشہ، دەلیم زور خہتاباری، زوریش ہلہیت.
 – ئہگەر وام پیباشہ! سہیرہ! تۆ پیت وایہ من نازانم ئہم رەفتارہم بی ئہقلانہیہ؟ من دہزانم مال، مالی خۆیہتی، بۆی ہەییہ بہ کەیفی دللی خۆی تەسەرۆفی پیوہ بکات، بہم پییہ من گہری پی دەکەم، دەمہوی دای بدۆشم. بہلام میرزادہ، تۆ نازانی ژیان یانی چی؟ ئہم جۆرہ خەلکانہ ئہگەر دہرسیان نەدہی، نابی چاوەروانی ہیچیان لیبکریت. بۆیہ دەبی دہرسیان بدہی، تہمی خواردوویان بکہیت. من ویزدانم پاکہ، ئاسوودہیہ: باوہرم پیبکہ، لہ ناخی دلہوہ دەیلیم کە ہیچ زیانیکی لینادہم، ہیچ ئاسیویکی پییناگہیہنم، قہرزہکە ی بہ سووتہکە یہوہ دەدہمہوہ. لہوہی پتر چی گہرکە؟ باشہ ئہگەر یارمہتی ہیچ کەسیک نەدات، بہ کەلکی چی دیت؟ دہزانی خۆی چی دہکات؟ لہ خۆی بپرسہ، رەفتاری دہگەل خەلکیدا چۆنہ، بہ چ شیوازیک خەلکی دہخەلہتی. بہ چ فییل و دەھۆیہک پارہی ئہم خانووی پەیدا کردوہ؟ من دلنیام کە تۆشی خەلہتاندوہ،

ئامادەم گرهو بکەم که خەلەتاندوتی، گرهو لەسەر ئەم سەرەم بکەم. ئیستاش لە بیرى ئەودایە
چۆن دووبارە فریوت بدات، ئیدی بۆ پێدەکەنى ؟ باوەر بە قسەکەى من ناکەیت ؟
میرزادە گوتى :

- باوەر ناکەم ئەمە پەيوەندییەکی ئەوتوى بە مەسەلەکەى تۆو هەبیت .
کۆپەى گەنج ، بیئەوہى گوى لە قسەکەى میرزادە بگرى هەلیدایە وگوتى :
- من سى دانە رۆژە لیڤە پالکەوتووم، لەم ماوەیەدا زۆر شتم بینی، من دەزانم چ باسە.
بە دەم ئەو قسانەو، لەسەرى روى :

- دەزانى لەم کچۆلەى خوى، لەم فریشتەى، لەم خالۆزا هەتیوہى من، که کیرى خویەتى
بەگومانە ؟ هەموو شەویک ژورەکەى دەگەریت، نەبا ئەقیندارى هەبى و لە ژورەکەى خویدا
شاردبیتىوہ. تەنانەت بە دزییوہ و گورگ ناسا سەر دەکیشیت و تەمەشای بن ئەم قەنەفەى
دەکات که منى لەسەر پالکەوتووم، ئى بەلکو شتیک ببینی. دلپىسى و گومان، هوش و گۆشیان
لەلا نەهیشتووہ. لە هەر سوچ و قورنەىک دزىک دەبینى. شەوان هەر سا ناساتى لە خەو
رادەپەرى، هەلەستى، دەروات سەیری دەرگا و پەنجەرەکان دەکات تا بزانی بە مکوومى داخراون
یان نا، تەنانەت ناو موغەیرییەکەش دەگەریت. هەموو شەویک شەش حەوت جار ئەم کارە دووبارە
دەکاتوہ. لە دادگادا، داکۆکى لە بەرەللاو کەلەکبازان دەکات. لیڤەش، لە مالهو، شەوى سى
کەرەت بۆ نوێژو دوعا و نزیان هەلەستى. نا لیڤەدا، لەم هۆلەدا بە چۆکا دیت و هەر جارەى نیو
دانە سەعات سەر دەباتە سوچدە. پیتوایە ئەم نوێژو نزا مەستانەى بۆ خودایە ؟ نا، هەر
هەمووى نزیایە بۆ روحى کونتیسس دوبارى* . بەم گویانەى خۆم گویم لى بووہ. کۆلیاش گویى
لى بووہ. بە کورتیەکەى : شیت بووہ بە تەواوەتى ئاوەزى لە دەست داوہ.

لیبیدیف که لە حەژمەتاندا سوور بوو بووہو، خۆ بە خۆ هاوارى کرد:

- میرزادە گویت لییە، دەبینى چۆن گالتەم پیدەکات، چۆن کردوومى بە گەپچارى خوى. رەنگە
من بابایەکی مەیحۆریم، دزیم، میبازو داوین پىس بم، لە هەموو پرویەکەوہ کەسیکی بەدخواو
خراب بم. بەلام بەلای کەمەوہ دەبى ئەو بزانی کاتى کە ئەو - ئەم پیاوہى کە هەنوکه گالتەم
پیدەکات- لەداىک بوو، من شۆردم، من پاکم دەکردوہ، قوماتم دەکرد، شەوہەى شەو، دەگەل
داىکیا، ناینسیای خوشکم دا، لە ماله پرنەگبەتى و هەژارییەکەى ئەودا، کە تازە میڤدەکەى
مردبوو، شەونخونیم بە دیارییەوہ کردوہ. لە کاتیکا من لەوان هەژارترو دەسکورتتر بووم.
هەردووکیان نەخۆش بوون و من خزمەتم دەکردن، دەچووم لەپاسەوان و دەرگاوانان، چیلکەو دارم
دەدزى تا مالهکەیان گەرم بکەم. لای لایەم بۆ دەکرد، هەر کاتى برسى بوایە، قامم لە زارى دەنا
تا ژیر بیئەوہ، لە کاتیکا خۆم لە برسا قۆرەى زگم دەهات. من بەو جۆرە ئەوم بەخۆ دەکردو
سەرپەرشتیم دەکرد، ئەویش ئەوہ تا پیم پیدەکەنى و گالتەم پیدەکات. باشە تۆ چ زەرەریک
دەکەى ئەگەر من نوێژو نزاو دوعاى خیر بۆ روحى کونتیسس دوبارى بکەم ؟ میرزادە من سى
رۆژ بەر لە ئیستا، ژینامەى ئەو خانمەم، بۆ یەکەمجار لە ژیانما، لە ئینسایکلوپیدیاى کەدا

خوینده تەوہ. ئاخەر ئەم بەرەللائیە چوزانی کۆنتیسیس کی بووہ ؟ هەنگی رویی کردە
خوشکەزاکە ی:

- ئەهای، یارۆ، بلی بزنام - دەزانی یان نا ؟

کوپرە گەنجەکە، لە بن لیوانەووە بە زمانیکی تەوسامیزەووە گوئی:

- کەسی نەزانی دەلی هەر تو هەموو شتیکی دەزانی !

لیبیدیف بەرسقی دایەووە گوئی:

- کۆنتیسیسیک بوو، لە ناو جەرگە ی چلپاوی شەرەزارییەووە هەستایەووە بوو بە نیمچە
دۆتیریکی (شابانۆ)، تەنانەت ئیمپراتوریسیکی مەزن لە نامەیکە، بە دەست خەتی خوئی بە
(دۆتەمامی من*) ناوی بردووە. لە کاتی تاجگوزاری پاشادا (دەزانی تاجگوزاری پاشا دەکاتە
چی؟) کاردینالیکی کە نوینەری پاپا بوو، داوای کرد ری بدات، گۆرەوییە ئاوریشمەکانی بۆ لە
پییان بکات: سەرباری بەرزی پایەکە ی و پیروزی پۆستەکە ی، ئەو کارە ی بە مایە ی شانازی
دەزانی! ئەمەت زانیووە ؟ بە چاوتە وادیارە نەترانیووە ! دەزانی ئەم کۆنتیسیسە چۆن مرد ؟ ئەگەر
دەزانی بیلی !

- وازم لیپینە! میسکی سەرت بردم !

- دە ی گوئی بگرە بزنامە چۆن مرد. پاش ئەو هەموو شانازییە، داوای ئەو ی بوو بە نیمچە
شابانۆیکە. سامسوئی میرغەزەب، لە پیلی نەوی، هەرچەندە بیتاوان بوو، بەرەو گیوتین
(مقصلە) بکیشی کرد، تا بیکات بە گەپجارو مایە ی پیکەنینی ژنانی پەتەری پارسی. بە
ئەندازەیکە ترسا بوو، کە نەیدەزانی دەیانەوی چ بە لایەکی بەسەرا بیزن و سەری بە چ گۆمیکیدا
بکەن. هەرکە هەستی کرد یارۆی میرغەزەب ملی گرتوووە دەیەوی بیخاتە بەر کیردی کیوتینەکە
و بەسەری ئەژنۆ بۆ بەر گیوتینەکە ی دەلەک دەدات، لە کاتیکی ئەو خەلکە ی دەوروبەری هەموو
پیپی پیدەکەنین، کۆنتیسیسە هاواری کرد: "جەنابی جەلاد لەحزەیکە سەبرکە، یەک لەحزە ی دی
!* " بەلی لەو یە یەزدان لەبەر ئەو یەک لەحزەیکە لە هەر هەموو گوناھەکانی بیوری، پەنگە ئەو
ساتە شەفاعەتی بۆ بکات و هەموو گوناھەکانی بشواتەووە. چونکە هیچ کەسیک ناتوانی،
ئەشکەنجەو عەزاییکی دەروونی لەووە مەزتەر بۆ روچی بەشەر وینا بکات ! هیچ ئەشکەنجەیکە
دەروونی ناگات بەو ئەشکەنجەیکە یا! دەزانی وشە ی "ئەشکەنجە، عەزاب*" مانای چیە ؟ بەلی
ئەشکەنجە مانای خوئی بە خوێوەیکە. کە ئەو پەرەگرافەم خویندەووە کە باسی پارانەووی
کۆنتیسیس دەکات و داوادەکات مۆلەتی یەک ساتی دیکە ی بدات، دلم بە جووری گۆشرا وەکو ئەو ی
یەکیک بە مەقاش بیگریت. ئاخەر تو چ زەرەریک دەکەیت، هە ی خویری، ئەگەر من بەر لەو ی
بخەوم، لە نوێژو نزایەکانما دوایەکی خیر بۆ ئەو گوناھکارە گەورەیکە بکەم ؟ من کە ئەو کارە
دەکەم، لەبەر ئەو یە پەنگە تا هەنوکە هیچ کەسیک بیری لەووە نەکردیبتەووە کە نوێژی، نزایەک،
دوایەکی خیر بۆ روچی ئەو بکات، یان تەنانەت، خاچیکی بۆ بکیشیت. هەلبەتە پەنگە لەو دنیا
روچی شاد بی، ئەگەر هەست بکات لەم دنیاوە دا گوناھباریکی وەکو خوئی، جاریک لە جاران
دوایەکی خیری بۆ کردیبت ! درویدیکی بۆ روچی ناریدی ! ئەم تەوسخەنەت لە چیە ! باوهرت

به مه نبيه هه‌ی خوانه‌ناس؟ تو ئه‌م شتانه چوزانی؟ تو به ناخیرت گویت بۆ قسه‌کانی من هه‌ل‌خستوووه و به نیوه‌چلی و شیواوی گپراوتهوه: من دروودم ته‌نیا بۆ روحی کۆنتییس دووباری نه ناردوووه، من گوتوموه: "خودایا له گوناھی گوناهاکاری گه‌وره کۆنتییس دووباری و هه‌موو هاوگوناهاه‌کانی وی خوش به!". ئه‌م قسه‌یه زۆر جیاوازه له‌وه‌ی تو گپراوتهوه، چونکه له‌و دنیا، ژنانیکی زۆر هه‌ن که گوناھی گه‌وره‌یان کردوووه و به‌ختیان په‌ش بووه و تالای ژیانیان چه‌شتوووه به دهم گیانه‌ل‌ل‌او چاوه‌روانییه‌وه عه‌زابیان چه‌شتوووه. به‌لام من هه‌میشه دوعا بۆ توو خه‌ل‌کانی وه‌کو تو گۆساخ و بی چاو و پرووش ده‌که‌م، که گوی بۆ وێردو دروودی من ده‌گریت!

خوشکه‌زاکه‌ی لیبدیف، قسه‌که‌ی به‌ خالی بری و گوتی:

- باشه باش... به‌سه، بپه‌ره‌وه! به‌ که‌یفی خۆت دروود بنی‌ره، وێرد بخوینه، بۆ کیت ده‌وی نوێزو نزا بکه، خوا بتباته‌وه! مردووت مرئ ئه‌م هات و هاوارت له‌ چیه؟

هه‌نگی ناو‌پ‌کی له‌ میرزاده دایه‌وه‌و، به‌ ته‌وسخه‌نیکی سی به‌ندیانه‌وه، گوتی:

- میرزاده، خوینه‌وارو زانای ئی‌مه ئه‌م خاله‌ی منه! نه‌تده‌زانی؟ ئیستا هه‌موو وه‌ختی خوی بۆ خوینده‌وه‌ی ئه‌مجۆره کتیب و بیره‌ه‌ریانه ته‌رخان کردوووه. پ‌وشنبیره ئه‌مما پ‌وشنبیر!

میرزاده، که به‌ره به‌ره له‌ گه‌نجه‌که په‌ست ده‌بوو، گوتی:

- به‌ هه‌رحال، خالت پیاویکه له‌ سۆز خالی نییه!

گه‌نجه‌که به‌رسقی دایه‌وه‌و گوتی:

- ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م مه‌دح و ستایشه‌ی برۆیت، له‌ خوی بایی ده‌بی، له‌ خوشیا ئه‌قل له‌ که‌لله‌ی نامینی. تو ته‌مه‌شا بزانه چۆن له‌ ئیستاوه ده‌ستی خستوووه ته‌ سه‌ر دلی و له‌ که‌یفان ده‌می نایه‌ته‌وه یه‌ک! دروسته له‌ سۆزو سۆزداری خالی نییه! به‌لام پیاویکی کمه، فریبوک و خاپینۆکه، له‌ هه‌موو ئه‌مه‌ش خراتر ئه‌وه‌یه که کابرایه‌کی مه‌ی ئالووده‌یه که ئه‌مه به‌لای به‌لایانه! ئیدی وه‌کو هه‌موو ئه‌وانه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌سه‌ر مه‌ی نۆشی به‌رده‌وام ده‌بن و ئالووده‌ی ده‌بن، ئه‌قلی تی‌کچوووه. بۆیه ده‌بینی هه‌ر هات و هاواریتی و، ده‌رب و داغان بووه. من ده‌گه‌لتام که منداله‌کانی خوش ده‌وی، ده‌گه‌ل خالۆزنی ره‌حمه‌تیمدا زۆریاش بوو، ریزو حورمه‌تی ده‌گرت... ته‌نانه‌ت منی‌شی خوش ده‌وی، زۆر شوکر بۆ خوا که له‌ وه‌سی‌تنامه‌که‌یدا ناوی منی‌شی بردوووه فه‌رامۆشی نه‌کردوووم.

لیبدیف، به‌ تو‌په‌یی هاواری کرد:

- تاقه‌ قرۆشیکت ناده‌می! یه‌ک پ‌ولت بۆ دانانه‌م!

میرزاده، رووی له‌ کوپه‌ گه‌نجه‌که وه‌رگپراو، روو له‌ لیبدیف به‌ ده‌نگیکی بنچر گوتی:

- گوی بگه‌ر لیبدیف، من به‌ ته‌جروبه بۆم ده‌رکه‌وتوووه که هه‌رکاتی به‌ته‌وی ده‌توانی کابرایه‌کی جددی بیت... من هه‌نوکه په‌له‌مه. بۆیه، بمبوره، ناوی شوهره‌تی خۆت و بابت چی بوو؟ له‌ بیرم چوووه.

- تی... تی... تیموفی

- ئیتر؟

- لوکيانوفیچ .

هممو، له قاقای پیکه نینیان دایه وه. خوشکه زاکه ی لیبیدیف گوتی:

- درؤ دهکات! تهنهت له ناوه که ی خوشیا درؤ دهکات. میرزاده، ناوی تیموفی لوکيانوفیچ نییه، به لکو ناوی لوکيان تیموفیچه! بؤچی ئەو درؤیهت کرد؟ بؤ میرزاده چ فهرقیک دهکات لوکيان بی یان تیموفی؟ باوه ربکه خووی به درؤوه گرتووه... درؤ له پیناوی درؤدا دهکات... چونکه خووی چیوه گرتووه!

میرزاده، که سهبری سوا، گوتی:

- راست دهکات؟

- راسته، نیوم لوکيان تیموفیچه.

لیبیدیف، تهریق و سهر شوپ چاوی برییه عاردی و دیسان دهستی نایه سهر دلئ.

- باشه تۆئه و خواجه بؤچی ئەو درؤیهت کرد؟

لیبیدیف، زیاتر سهری شوپ کردو له بن لیوانه وه گوتی:

- له تهوازوع و خوشکینییه!

- هیچ تهوازوع و خوشکینییه که لهم درؤیهدا نابینم!... ئاه... کاشکی دهمزانی کولیا له کوئییه.

میرزاده، بهدم ئەو قسه یه وه، گه رایه وه و پیده چوو لیپراییت پروات.

گه نجه که گوتی:

- من پیته ده لیم کولیا له کوئییه.

لیبیدیف، بهلهز قسه که ی پیپری و گوتی:

- نا، نا!

گه نجه که له سهر قسه که ی رویی و گوتی:

- کولیا، شهوی لییره بوو. ئەمپۆ، به یانی چوو بؤ لای بابی، بؤ لای ئەو جهنه رالهی که تۆ له زندانی قهرداران رزگارت کرد، مه گهر ههر خوا بزانی، تۆ بؤچی قهرزه که ت بؤ دایه وه. دوینی جهنه رال، قهولی دابوو بیت بؤ ئیره، به لام نه هات. پیده چی چووبی بؤ "ئوتیلی قیسی" که زور لییره و نزیکه، ههرچهند ههنگاویک لییره وه دووره. رهنگه کولیا له ویندهر بی، ئەگهر له ویندهر نه بیت ئەوا چوو بؤ باقلو قسک، بؤ سهردانی مالی یه پانچین. له دوینیوه به تهمای ئەوی بوو، ههندی پارهشی پی بوو. ئیدی یا له ئوتیله که یان له باقلو قسک دهی بیینی.

لیبیدیف هه لیدایه:

- له باقلو قسکه، به لی له باقلو قسک! با جاری لییره وه بچین بؤ باخچه که،... بچین قاوه یه که بخۆینه وه..

لیبیدیف، به دم ئەو قسه یه وه، قولی میرزاده ی گرت و چوونه دهره وه. به نیو حه وشه یه کی بچووکدا رۆیشتن و له دهرگایه کی ته سکه وه وه دهرکه وتن و چوون بؤ باخچه که. باخچه که بچووک بوو، به لام جوان و دلگیر بوو. دارو دره خته کان به هوی خوشی کهش و هه واوه هه موو کهش و به بهرگ و بار بوون.

لیبیدیف میرزاده‌ی له‌سەر ته‌ختیکی که‌سک، له‌ به‌رده‌م میژیکی که‌سکدا، که‌ قاچه‌کانی له‌ عاردی چه‌قینرا بوون، داناو، خووشی له‌ به‌رانبه‌ریدا دانیششت. دوا‌ی که‌می‌ک قاوه‌یان هی‌ناو میرزاده‌ خواردییه‌وه. لیبیدیف، چلی‌سانه‌ ده‌یروانییه‌ دو‌ر چاوانی میرزاده‌و بزهی پ‌ر‌پ‌یاو پ‌ووبینی به‌ روویدا د‌دا .

میرزاده، وه‌کو یه‌کی‌ک بیری له‌ شوینیکی دی بی‌ت، به‌ده‌م حه‌واسپه‌رتیه‌وه گوتی:

– باوه‌رم نه‌ده‌کرد ئه‌م مال‌و حاله‌ت هه‌بی‌ت.

لیبیدیف، به‌ چاره‌ی خه‌مناک و لیوانی به‌ باره‌وه گوتی:

– هه‌تیوه داماره‌کانم !

به‌لام زوو به‌ زوو وازی له‌و باسه‌ هی‌نا. چونکه‌ میرزاده‌ چوو بووه ژیری‌و ده‌یروانییه‌ رووبه‌ پرووی خو‌ی، دیاربوو ئه‌و قسه‌یه‌ی له‌ بیر چوو بوو که‌ تو‌زی له‌وه‌پیش کردبووی. ده‌قیقه‌یه‌کی دی تیپه‌ری، لیبیدیف، به‌ده‌م چاوه‌روانی قسه‌ی زیاتره‌وه، هی‌شتا هه‌ر چاوی ب‌ری بووه میرزاده‌.

میرزاده، وه‌ک ئه‌وه‌ی وه‌خو هاتییته‌وه، گوتی:

– ئی؟ به‌ئی... لیبیدیف تو‌به‌ خو‌ت چاک ده‌زانیت من بوچی هاتووم بو ئیره، من ئه‌م‌پ‌ر دوا‌ی ئه‌وه‌ی نامه‌که‌ی تو‌م پی‌گه‌یی، هاتم بو ئیره. ده‌ی قسان بکه‌ !.

لیبیدیف، که‌ که‌می‌ک په‌شو‌کا بوو، ویستی شتی‌ک بل‌یت، به‌لام ته‌نیا چه‌ند بل‌مه‌ بل‌می‌کی نامه‌فه‌ومی له‌ زار هاته‌ده‌ر. میرزاده، سه‌برو‌که‌یه‌کی گرت و به‌ده‌م بزیه‌کی خه‌مینه‌وه گوتی:

– لوکیان تیموفیچ، پی‌موایه‌ من باشت ده‌ناسم. هه‌لبه‌ته‌ به‌ ته‌مای هاتنی من نه‌بوویت. چونکه‌ وات ده‌کرد که‌ له‌گه‌ل یه‌که‌م نامه‌ی تو‌دا، وان له‌ گو‌شه‌گیری خو‌ نایه‌نم و نایه‌م بو‌ لات، بو‌یه‌ نامه‌که‌ت ته‌نیا به‌و مه‌به‌سته‌ بووه که‌ ویژدانی خو‌ت ئاسووده‌ بکه‌یت و گله‌یی له‌سەر خو‌ت نه‌یه‌لیت. به‌لام وه‌کو ده‌بینی، ئه‌وه‌تا هاتووم. ده‌یسا ئیدی به‌سه‌ !.. هه‌ولمه‌ده‌ فریوم بده‌یت! ناکری له‌ یه‌ک کاتدا خزمه‌تی دوو ناغا (سید) بکه‌یت. وان له‌و کاره‌ بی‌نه‌ ! نزیکه‌ی سی‌ هه‌فته‌یه‌ روگوژین لی‌ره‌یه‌. به‌ وردی ئاگام له‌وه‌ هه‌یه‌. ئایا توانیت ناستاسیا فیلیپو‌قنای وه‌کو جاری یه‌که‌م پی‌ ب‌فرو‌شیت یان نا؟ راست بل‌ی.

– نا، ئه‌م دیوه‌ به‌ خو‌ی هه‌موو شتی‌کی که‌شف کرد !

– جنیوی پی‌مه‌ده: دیاره‌ به‌د ره‌فتاری ده‌گه‌ل کردوویت .

لیبیدیف، به‌وه‌په‌ری تو‌ره‌یی گوتی:

– هه‌ر به‌د ره‌فتاری، پ‌ر‌شه‌قی کردم، تا جول‌اوم جول‌اندومی. له‌ ناوجه‌رگه‌ی مؤسکو‌دا، سه‌گه‌ د‌ره‌که‌ی، سه‌گه‌ ترسناکه‌که‌ی تیبه‌ردام، ئه‌م سه‌گه‌ له‌م سه‌ره‌وه‌ تا ئه‌و سه‌ری شه‌قامه‌که‌ پ‌اوی نام.

– لیبیدیف، له‌وه‌ ده‌چی به‌مندا‌لم بزانی‌ت. راستم پی‌ بل‌ی: ئایا ناستاسیا فیلیپو‌قنا، له‌ مؤسکو، له‌ ده‌ستی ئه‌و هه‌لات؟

– به‌ئی، هه‌لات و ئه‌ولاتریش. دیسان به‌ر له‌ ناهه‌نگی ماره‌برین خو‌ی د‌زییه‌وه... روگوژین، ده‌تگوت له‌سەر ناوو ئاگره‌، به‌ تاسه‌و په‌رو‌شه‌وه‌ چاوه‌روانی ناهه‌نگی زه‌ماوه‌ندو ماره‌ برینه‌که‌ی ده‌کرد. به‌لام ناستاسیا فیلیپو‌قنا ر‌یک له‌و کاته‌دا له‌ مؤسکو‌وه‌ هه‌لات بو‌ پ‌ترسبو‌رگ، یه‌کسه‌ر

هاته مالى من و گوتى: " لوکيان، فريام بکەو، رزگارم بکە، هيچش بە ميرزاده مەلى! " چونکە لە تۆ زياتر دەترسیت تا لە روگوژين، ئەو رازى مەسەلەکەيه!

ليبيديف، بە دەم ئەو قسەيهوه، وەکو ئەو هوى بيربکاتەو بە درۆوه، قامكى بە تەويلى خويدا کيشا. ميرزاده گوتى:

- تۆش کەوتیتە ناو بژيان، نا؟

- جا ميرزادهى پايەبەرز، دەمتوانى چ بکەم؟ چما دەمتوانى ناو بژيان نەکەم؟

- زۆر چاکە. من بيرىک لە حالى خۆم دەکەمەو. تۆ تەنيا ئەوهم پى بلى ناستاسيا هەنوکه لە کوييه؟ لە لای روگوژينه؟

- نا، نا، تا ئیستا بە تەنيا دەژى. دەلێت: " من هيشتا ئازادم " ميرزاده، دلنيا بە کە زۆر جەخت لەسەر ئەو خالە دەکاتەو. بەردەوام دەيلى و دەيلىتەو: " من هيشتا نازادى ئازادم! "

هيشتا لە مالى ژن خوشکەکەى منە لە شەقامى پترسبۆرگسکايا، لە نامەکەما ئەمەم بۆ باس کردبوويت.

- يانى ئیستا لەویندەرە؟

- بەلى لەوييه، مەگەر بە هوى خوشى کەش و هەواو چووبى بۆ بافلوئسک، بۆ لای داريا ئالكسيقنا، هەميشە دەلێت " من حورى نەفسى خۆم، نازادى ئازادم ". دويى بە شانازييهوه باسى نازادى خوى بۆ کوليا دەکرد. ئەمە نيشانەيهكى خراپە.

هەنگى ليبيديف، تيزخەنيكى بۆ کرد.

- باشە کوليا، زوو زوو دەچى بۆ لای؟

- کورپى سەرەپويه، لى تيناگەم. بەراستى نهيى پاريز نيه.

- دەمیکە نەچوويت بۆ لای؟

- هەموو رۆژى دەچم بۆ لای، رۆژ بويى ناکەم!

- دويى چوويت بۆ لای؟

- نا، نا، پەستريپى لەوى بووم.

- ليبيديف، حەيفى، کەمىک سەرخوشى! وانەبوايه پرسيارىكى دیکەم ليدەکردیت.

ليبيديف، گويى قولاغ کردەو و گوتى:

- نا، نا، هيچم نەخواردۆتەو.

- باشە کە ئەوت بە جيھيشت، وەزعى چۆن بوو؟

- يانى... لە حالى گەران و تاقيبدا بوو

- گەران و تاقيب؟

- بەلى، لەو دەچوو لە شتيك بگەرپت، شتيكى ون کردبيت و لى بگەرپت. هيچ دلى بە زەماوئندە چاوەرپوان کراوئەکەى خوش نيبه، کە بيري ليدەکاتەو دلى تيکەلدى. ئەگەر باس بکريت تۆرە دەبيت، هيچ حيسابىک بۆ روگوژين ناکات، سلى ليدەکاتەو. نايەلپت کەس ناوى بيى، مەگەر ئەو کەسە زۆر ناچار بى... لە حالەتى زۆر پيوستدا نەبيت يەکدى نابينن.

روگوژین به مه زور قهلس و نارچه ته، زور چاكيش هستی پیده کات... به لام جاری نییه. ناستاسیا فیلیوونا، که ده زانی، چاری ناچاره ده بی له نه جامدا مل بدات، زور نیگه ران و، بیزارو سرکیش و به ته شهرو توانجه .

– سرکیش و به ته شه ره ؟

– به لی، سرکیشه، زو هله ده چی. ناخیر جار که سهرم دا، خه ریک بوو له سهر قسه یه ک، قرم دهرینی.

میرزاده، وه کو نه وهی به باشی قسه که ی لیبدیفی نه بیستی پرسی:

– چون، له سهر چی ؟

– با پیئت بلیم. من که شف و کهراماته کانی یوحه نام بو ده خوینده وه. ئەم خانمه هندیك خه یالایویه، خه یال دانیکی به هیزی هییه. هه هه ! هه ستم کرد، حه زی له بابته و گهنگه شه ی جدیدشه. حه ز له بابته تی جدی ده کات و، ته نانه ت که باسی نه و بابته تانه ی له گه ل ده که ی، نه مه به نیشانه ی ریزی تایبه تی بو خوی له قه له م ده دات. به لی نه مه ته بیعه تیه تی. من له راقه و شروقه ی که شف و کهراماته کانی قه دیس یوحه نادا زور شاره زام و نزیکه ی پازده ساله خه ریکی نه م کاره م، ناستاسیا له وه دا هاو پای من بوو که نه م روژگاره ی نیمه سهرده م و روژگاری نه سپی سییه مه، یانی نه و نه سپه ره شه ی که سواره که ی ته رازویه کی به ده سته وه یه. چونکه له م سهرده م و روژگاره ی نیمه دا هه موو شتیك، گشت مامه له و قه راردادیك به ته رازوه، هه ر که سه و له خه می هه قی خویدایه و له هه ولی وه رگرتنی هه قی خویدایه : یه ک، هه شت یه ک گه نم به دیناریك، سی هه شته یه ک جو به دیناریك*. " وپرای نه وه ش هه ر هه مووان ده یانه وی خاوه نی نازادی بیرو پاک ی دل و له شی ساغ و هه موو نیعمه تیکی خوا بن. به لام ته نیا له ریگه ی ره واوه نایگه نی، ئیدی نه مه به رده وام نابیت، له ناکا و نه سپه زه رده که به خو سواره که یه وه که ناوی " مه رگه " په یدا ده بی و ئیدی روژی په سلان و " دوزه خی*" به دوا دیت. که یه کتر ده بینین باسی نه م شتانه ده که ین، که زور کاری تیده کات.

میرزاده، که به سهرسامی ده پروانیه لیبدیف، لی پرسی:

– جاخوت باوه رت به هه موو نه م شتانه هه یه ؟

– هه م باوه رم پییه تی و هه م راقه و شروقه شی ده که م. چونکه هه ژاریکی، پروته و، پروت و ره جالی وه کو من، گه ردیله یه کم له نیو ناپورا و حه شاماتی بیسه رو بنی تیره ی به شه را. کی ریزی لیبدیف ده گریت ؟ هه مووان گالته ی پیده که ن، پیی راده بویرن و هه ر که سیك ده یگاتی شاپیکی تی هه لده دات. به لام له مه سه له ی شروقه و راقه ی که شف و کهراماتدا هاوتای هه ر نه شرافزاده یه کم. توانای نه قل و هوش و زیره کی له مه دایه. جاریکیان، پیایوکی زور گه وره که له حوزروما دانیشتبوو، که په ی به زیره کی و هوش و گوشم برد، ترسی لینیشته و له شوینه که ی خویه وه که وته له رزین. نه مه ی باسی ده که م، پیرار، پیش جه ژنی پاک رووی دا. جا که جه نابی نیل نالکسیفیج، که نه و کاتانه من له وه زاره تدا، یه کیك بووم له کارمه ندانی ژیر دهستی وی، که وه سفی منیان بو کرد بوو، له ریگه ی پیوته ر زاخاروفیچه وه فرمانی به سکر تاریه تی گشتی

دابوو که من به تهنیا بۆ نووسینگه‌ی تایبه‌تی ئه‌و پرۆم، که چووم پرسى: " ئه‌رى راسته ده‌لێن تۆ له شروقه‌و راقه‌ی پيشبينيانى هاتنى ده‌جالدا شاره‌زاو مامۆستاي؟ " نكوۆليم نه‌کرد، كه‌وتمه راقه‌و شروقه‌ی ده‌قى پيرۆز. به‌لام هيچ هه‌ولێكم نه‌دا هه‌ره‌شه‌كانى نيو ده‌قه‌که بشارمه‌وه يان به سووكى باسيان بکه‌م، به‌لكو به پيچه‌وانه‌وه، زۆر به قوولێ كه‌وتمه راقه‌ی ره‌مه‌زخانه‌ی و چوومه قولایی مانای ژماره‌كانه‌وه. هه‌وه‌لجار گالته‌ی پيم ده‌هات، به‌لام كه‌گه‌يبه‌شتينه وردی ژماره‌كان و پرونى به‌راورده‌كان، ترسى ليينه‌شت و كه‌وته له‌رزین، تكای لیکردم كه‌ كتیبه‌که دابخه‌م و پرۆم. ئه‌مى کرد ناوم تۆمار بکه‌ن و له‌ جه‌ژنى پاكدایه‌ژنه‌وه پاداشتم بده‌نى، به‌لام هه‌فته‌یه‌ك دواى ئه‌وه قه‌زاو به‌لاى تۆى بردو چووه به‌ر دلۆقانى به‌زدان.

– ئه‌وه به‌راسته‌ی لیبیدیف؟

– باوه‌رېکه، چۆنت پیده‌لیم وایه. دواى شیو له‌ گالیسه‌که‌ی به‌ر بووه‌وه، لاجانگی كه‌وت به قه‌راخ شوسته‌ی شه‌قامه‌که‌داو ده‌موده‌ست مرد. به‌ گوێره‌ی تۆماری وه‌زيفه‌که‌ی، ته‌مه‌نى هه‌فتاوى سى‌ سال بوو. سووره‌یه‌كى قژ سپی بوو، هه‌میشه‌ عه‌ترى له‌ خو ده‌داو، وه‌كو مندال بزه‌و پيکه‌نين له‌ لیوی نه‌ده‌بړا. پيوته‌ر زاخاروفیچ، سه‌ردانه‌که‌ی منى بۆ لای وی بیره‌که‌وته‌وه گوته‌ی: " تۆ پيشبيني ئه‌مه‌ت بۆ کردبوو."

ميرزاده هه‌ستا، تا بپروات. لیبیدیف نه‌که هه‌ر پيی سه‌یر بوو، به‌لكو پيشی ناخوش بوو که میوانه‌که‌ی به‌و راده‌یه په‌له‌ی رويش‌تنيه‌تی. ئیدی زاتى وه‌به‌ر خوناو، به‌وپه‌رى ریاو پروبينييه‌وه گوته‌ی: "هه‌سته‌که‌م، زۆر بيموبالات و خه‌مسار بوويت!

ميرزاده، به‌ گرژو په‌ستى به‌رسقى دایه‌وه:

– ئه‌له‌قى بيتا‌قه‌تم. سه‌رم قورسه، په‌نگه‌ه‌ی سه‌فه‌ره‌که‌م بى. لیبیدیف، به‌ شه‌رميکه‌وه گوته‌ی:

– باشترین شت ئه‌وه‌یه هاوینه‌وارى په‌یدا بکه‌یت و بچى له‌وینده‌ر ئيسراحت بکه‌یت.

ميرزاده، به‌ده‌م خه‌يال‌ه‌وه له‌ جیى خووى وه‌ستا بوو. لیبیدیف له‌سه‌رى رويى و گوته‌ی:

– من، دواى دوو سى‌ رۆژى دى به‌ مال و منداله‌وه بۆ هاوینه‌وار ده‌پرۆم. هه‌لبه‌ته‌ ئه‌مه‌ هه‌م بۆ ته‌ندروستى منداله‌ ساواکه‌ باشه‌وه هه‌م ده‌ستىک به‌ ماله‌که‌ی ئه‌ویدا دینن. ده‌چین بۆ پاقلوڤسک.

ميرزاده له‌ پر پرسى:

– ئیوه‌ش بۆ پاقلوڤسک ده‌رۆن؟ ها... پیده‌چی هه‌موو خه‌لكى ئیره‌ بۆ پاقلوڤسک بپروان! گوته‌ی له‌وى خانووى خۆت هه‌یه؟

– هه‌موو خه‌لكى بۆ پاقلوڤسک ناچن. ئیقان پتروفیچ پتیتسن، قیلايه‌كى له‌وى داومه‌تى كه‌ کاتى خووى زۆر هه‌رزان كه‌پويه‌تى. پاقلوڤسک، شوینىكى جوان، به‌رزو سه‌وزه‌زاره. ژيانيش له‌وى قورس نييه، خه‌لكى ئه‌رستۆكرات و شارستانى رووده‌که‌نه ئه‌وى، بۆ خومان له‌زه‌ت له‌ موسیقا و ئاهه‌نگین موسیقا* وه‌رده‌گرین. له‌به‌ر ئه‌مه‌یه كه‌ خه‌لكىكى زۆر رووده‌که‌نه ئه‌وینده‌ر. جا من تهنیا به‌شیكى بچووكى خانووه‌که به‌كار دینم، به‌لام قیلاکه‌...

– به‌ كریت داوه؟

– نا، نا، به‌ ته‌واوى به‌ کریم نه‌داوه.

میرزاده، له پر گوتی:

- باشه به کری بیده به من .

لیبیدیف، هه مان نه خشه ی له میشکا بوو، هه مووی سی ده قیقیه ک بوو نهو بیرهی له میشکی خویدا تاوتوی ده کرد. هه لبه ته له کریچی نه ده گه را، پیشترا کابرایه ک پیی گوتبوو، که رهنگه هاوین، قیلاکه ی لیبه کری بگریت. راسته کابرا گوتبووی "رهنگه" به لام لیبیدیف ده یزانی کابرا به راستیییته ی، بویه بیخه م بوو له به کریدانی قیلاکه ی، به لام له پریکا، نه وه ی به میشکا هات، مادامیکی کابرای یه که م جوابی نه سه حی لینه گپراوه ته وه، باشتین شت نه وه یه به میرزاده ی بدا به کری، له دلی خویدا گوتی: "ئه م کاره مملانی و به خوردی تازه ی به دودا دیت و رهوتی پروداوه کان ده گورپیت!" بویه به نیمچه خوشحالییه که وه، پیشنیازه که ی میرزاده ی قه بوول کرد. ته نانه ت که میرزاده پرسیماری کرییه که ی لی کرد، دهستی به جووی به رز کرده وه وه که نه وه ی بلی کری گرینگ نییه و ته ماح ناکاته نهو .

میرزاده گوتی:

- زور باشه، مه غورت ناکه م. به خوم پرسیماری کری ده که م. دلنیا به نایه لم زهره ر بکه ی.

له کاتیکا خه ریک بوون به دوو قولی له باخچه که وه ده رده که وتن، لیبیدیف که به خوشحالییه وه به دهوری میرزاده دا ده هات، به ده م منجه منجه وه گوتی:

- میرزاده، میرزاده ی به پریز، نه گه ریم بده ی، چه زده که م شتیکی گرینگت ده رباره ی هه مان مه سه له پی بلیم...

میرزاده، وه ستا. لیبیدیف، له سه ر قسه که ی پوی:

- داریا نه لکسیقناش له پاقلوقسک قیلایه کی هه یه...

- ئی؟

- داریا، خانمیکی دوستی هه یه، وادیاره به ته مایه زوو زوو هاتوچوی بکات. هه لبه ته به مه به ست و نامانجیکی تاییه تی .

- مه به ست و نامانجی چی؟

- ناگلایا ئیقانوفا...

میرزاده، وه کو یه کی ک کونه برینیکی هاتییته کولاندنه وه، به وپه ری بیزار ی، قسه که ی به لیبیدیف بری و گوتی:

- به سه لیبیدیف، باسی شتی وا بو من مه که !... نه مه، نه مه نه سللی مه سه له که مان نییه. باشترا

وایه پیم بلیی به ته مای که ی سه فه ربکه ی. تا زووتر سه فه ر بکه ی بو من باشترا، چونکه حالی حازر له ئوتیلدام...

به ده م گفنگوووه له باخچه که وه ده رکه وتن. نه گه رانه وه بو ماله وه، به چه وشه که دا تیپه رین و گه یینه ده رگا باریکه که ی چه وشه .

لیبیدیف، دوا ی بیر کردنه وه یه کی که م گوتی:

- پيم باشه هر نهمپرو ئوتتيل به جي بيللى و بيللى بو ئيره، تا دوو به يانى ليروهه پيکه وه پروين بو پاقلوقسک.

ميرزاده، به دم خيال پهرتبييه وه گوتى :

- با بزانه .

هنگى له درگا وه درکوت و گه ييه سهر شه قامه که . لبيديف، له دواوه تهمه شاي ده کرد . سهرى له و خيال پهرتبييه کوتوپره ي ميرزاده سوپما بوو که بيري چوو له کاتي درچوونا خودا حافيزى ليپکات يان به لاي که موه سهرى بى بله قينى . نه ونده ي لبيديف، ميرزاده ي دناسى نهم ره فتاره ده گهل نه زاکه ت و نه ته کيتپه روه رى و خوشره فتارى نه ودا تيکى نه ده کرده وه .

پهراوين:

* - پاقلوقسک: گونديکه له باشوورى پترسبورگ، نه مه هاوينه هه وارى خه لکانى ده وله مهن دو نه رستوکراته، ژماره يه کى زورى قىلاوو فوکسه ولى تيايه که ناهنگى سه مفونى تيا ده گيرديت و خه لکى زورى ان لا په سنده .

* - گه رهى پسكى (حى الرمال): گه رهى که له شاروچکه يه کى ناسايى روژه لاتي پايته خت، و کومه ليک شه قامى پيدا ده روات .

* - پايه به رن: نازناويکه، زياتر بو ميرانى بنه ماله ي ده سه لاتدار به کار ديت .

* - تانيا: سووکه له ناوى "تاتيانا" يه .

* -- بکوژى خانه واده ي ژيمارين: له يه کى / نازار/ ۱۸۶۸ دا قوتاببييه کى قوناغى خويندى ناوه ندى، به ناوى فيتولد گورسكى، که هوله ندى نه ژاد بوو، له شارى تامبوفدا، به جارى شه ش که سى کوشت که بريتي بوون له ژيمارينى بازگان و دايکى و کورپه که ي و ژنيکى خرمى و دوو خرمه تکار . دوستويفسكى گرینگيه کى زورى به و تاوانه داوه و هويه که ي گه راندوه ته وه بو باندورو کاريگه رى بوچوون و تيوريانى نه هليستى .

* - قازى سولخ: دوزو خه تا بچووو که کان چ مه دهنى بان و چ جه زايى، دادگاي سولخى گه رکه کان، ليى ده پيچيه وه (به گویره ي ياساى ۱۸۶۴) خو نه گه ر ته ميز بکرايه وه نه واهه واله ي مه لبه ندى قازيانى سولخى هه ريمه کان ده کرا .

* - "واحموا بين الناس بالرحمه": نه م ده سه ته واژه باوه، له قهرارى ئيمپراتورى / ۲۴/ ۲۴ دا وه کو پيشه که يه بۆ ته شريعاتى دادقانى هاتووه . نه م ده سه ته واژه يه به پيى زيپر له سه ر به رده نووسى کى مه رمه ر نه خشينراوه و له يه کيک له هوله کانى کوشكى داد له شارى پترسبورگ دانراوه .

* - "يارى بالکى": گه مه يه کى کونى يارى وه ره قه .

* - کفاس: شه رابى کى هه رزان به هايه له نانى جو يان له ميوه دروست ده کريت .

* - کونتييس دووبارى: نه مه کونتييس جان مارى دى بارى (۱۷۴۳ - ۱۸۹۳)، خوشه ويستى لويى يازده يه مه . له سه رده مى تيرورو توندو تيژيه که دا، به گيوتين ئيعدام کرا . نه و يادا شتنامه

- ساخته‌یهی به ناوی شه‌وهه له سالی ۱۸۲۹-۱۸۳۰ دلاوکرایه‌وه، دوستویفسکی لییره‌دا بو روون کردنه‌وهی هندی رووداوی ژیانی شه سوودی لیوه‌رگرتووه.
- * - "دوتامی من": له دهقه شه‌سه‌که‌دا، به فره‌نسیه.
- * - "جه‌نابی جه‌لاد له‌حزه‌یه‌ک سه‌بریکه... یه‌ک له‌حزه‌ی دی": شه‌م رسته‌یه، له دهقه شه‌سه‌که‌به فره‌نسیه. شه‌م وشانه‌ی که‌ کونتیس دوویاری له‌به‌ر گیوتنه‌که‌دا وتوونی، له به‌رگی سیازده‌ی "فره‌نگی ئینسایکلوییدی" رووسیدا هاتووه که‌ بلوشار له سالی ۱۸۴۴ دله پترسبورگ بلاوی کردووه‌ته‌وه و دوستویفسکی ده‌ی خوینده‌وه.
- * - عه‌زاب: نووسه‌ر وشه‌ی Misere فره‌نسی به‌کار هی‌ناوه ئیدی به مانای عه‌زاب که‌وتووه‌ته سه‌ر زاری خه‌لکی رووسیا.
- * - "... یه‌ک هه‌شت یه‌ک گه‌نم...": بروهانه رؤیا القدیس یوحنا "الاصحاح السادس، ۶".
- * - دوزه‌خی: بروهانه رؤیا القدیس یوحنا "الاصحاح السادس، ۸".
- * - شه‌و شاهه‌نگه‌ موسیقاییانه‌ی له‌ باخچه‌کانی ویستگه‌ی پاقلوئسک ده‌هاتنه‌ گپران، یه‌جگار به‌ناوبانگ بوون و بوو به‌ مه‌لبه‌ندی دیدارو دیدارگه‌ی کوپه‌ ده‌وله‌مه‌ند و شه‌رستوکران.

فہرستی سیبہم

ساعات نزیکی دوازدهی نیوہرؤ بوو. میرزادہ دہیزانی ئەگەر بیہوی بۆ مائی یەپانچین بروت، زەحمەتە کەسیان بیینی، چونکہ لەم وەرژەدا دەچوونە دەریی شار، تەنیا ئەگەری ئەوہە بوو خودی جەنەرال، ئەویش لەبەر کارو کاسبی و سەرقالی، لە شارا مابی. هەلبەتە ئەوہش ئەگەریکی مسۆگەر نەبوو.

میرزادە، دُنیا بوو کە جەنەرال بە پەلە بۆ پاقلوئسکی دەبات، بەلام میرزادە مائیکی دی بە دەستەوہ بوو، بۆیە لیبرا، بەر لەوہی بۆ پاقلوئسک، بروت، بچی لە مائی ناڤبری بگەریت و ہەر چەندە ئەو کارە دەبیئتە ھۆی ئەوہی درەنگانی بۆ مائی یەپانچین بگەریتەوہو سەفەرەکە ی بۆ پاقلوئسک بکەوئتە سبەینی.

هەلبەتە ئەم ھەولە ی میرزادە، لە چەند پرویەکەوہ، مەترسیدار بوو. بۆیە پریک دوو دل و پارا بوو. دہیزانی ئەو مائە ی ئەو بۆی دەگەرا کەوتووہتە شەقامی کوروخوئیای نزیکی جادە ی سادوقایا. پریاری دا بەو ئومیدە ی کە بە دریزایی پریگا، کاتی ئەوہی دەبی بە وردی بیرکاتەوہو پریاری بنج پر بدات، بەرەو ئەوئندەر بەرپیکەوت.

کە لە یەکتەبری ھەردوو شەقامەکە نزیک بووہو، نیگەرانی و شپرزەبیەکی ئەوتۆ بالی بەسەریا کیشا، کە خۆیشی سەری لە خۆی سوپما. ھەرگیز چاوەروانی ئەوہ نەبوو دلی بەو شیوہیە بکەوئتە تریە ترپ. دیمەنی خانوویەک لە دوورەوہ سەرنجی راکیشا. زیاتر دیمەنی غەریبی ئەم خانووە سەرنجی راکیشا بوو.

میرزادە، دوایی بیری کەوتەوہ کە لە دلی خۆیدا گوتبووی: " دەبی ئەمە ئەو مائە بی کە من بۆی دەگەریم. " بەوپەری کونجکای بەرەو مائەکە چوو تا بزانی مەزەندەکە ی راست بووہ یان نا. بە خۆیشی نەیدەزانی بۆ حەزی دەکرد مەزەندەکە ی راست دەر نەچیت، پیی ناخۆش بوو مەزەندەکە ی راست دەر بچیت. ئەم مائە ئەپارتمانیک ی گەورەو، تاریکی، سی نھۆمی بوو، کەمترین ھونەرکاری و جوانی تەلارکاری پیوہ دیار نەبوو، روکارەکە ی سەوزیک ی چلکن بوو. ژمارەبیەکی یەجگار کەم لەم جۆرە خانووانە ی کە دەگەرینەوہ بۆ کۆتایی سەدە ی رابردوو (مەبەست لە کۆتایی سەدە ی ھەژدەبیە. وەرگیڕ) تا ئیستا لە پترسبۆرگ دا – ئەو شارە ی کە گۆرانکاری خیرای بەسەردا دیت – ماون. ھەموو ئەو خانووانە، خانووی مکوم و بتەون، دیوارەکانیان ئەستورە، پەنجەرەکانیان زۆر گەورەبیەو لە دیوی دەرەوہرا کەتیبە ی شیشیان بۆ کراوہ.

نھۆمی خواری خوارەوہ زیاتر بۆ دوکانی سەرانی تەرخان کرابوون کە خاوەنەکانیان بە شیوہیەکی گشتی ئەندامی فیرقە ی Scopets* بوون، و ئەم دوکاندارانە لە قاتی سەرووی

دوكانه كانيان به كرى داده نىشتن. ئەم خانووانه چ له دەرەو و چ له ناوہو زۆر قەبز بوون، پياو كە تەمەشايان دەكات هەست دەكات ساردو سەن، داخراون، پەرەز، بە بىئەوئى بتوانى ھۆى سەرھەلدانى ئەو ھەستە لىكباتەو. ھەلبەتە شىوئى تەلاركارى و يەكانگىرى ھىلە گشتىيەكانى ئەم خانووانە، جۆرە رازو نەينىيەكانى لە خوگرتووە. زۆربەى ئاكنجىيانى ئەم خانووانە، مەگەر بە دەگمەن، دەنا ھەموويان ھەر بازرگان و سەوداگەرن .

مىزادە كە گەيىبە بەر دەرگای ھەوشە، تابلۆى قەد ديوارەكەى خويىندەو: " مالى روگوژين، بۆرژواى فەخرى بە مىرات * " مىزادە، بەسەر دوو دلبيەكەى خويىدا زال بوو، دەرگايەكى شووشەدارى دەلك دا، وەرژوركەوت، دەگاكە بە تەقەتەق لە دوایەو داخرا. بە قالدەرمەكاندا بۆ نەوئى يەكەم سەرکەوت. قالدەرمەكان بە بەردى گەرەو قايىم دروست كرابوون، لە نيو تارىكى ديوارەكاندا كە بۆيەيەكى سوورى مات كرابوون، نقوم بوو بوو. مىزادە دەيزانى كە ھەموو نەوئى يەكەمى ئەم خانووە تەنگو تارىكە، بە دەست روگوژين و داىكى و براكەيەوئى. خزمەتكارىك دەرگای بۆ كەردەو، بىئەوئى ناوى پىرسىت، بە نيو چەند ژوورىكدا بەردى: يەكەمجار چوونە ھۆلى ميوانەو، ديوارەكانى مەر مەرناو ئەرزەكەى تەختە پۆش كرابوو، كەل و پەلەكانى ناوى قەرەبالغ و ناقول، مۇدى سالانى بىستى سەدەى نۆزدە بوون. ئەوسا بە ناو چەند ژوورىكى يەك لە ناو يەكدا، بە پارەوئىكى پىچا و پىچدا رەت بوون، بە دوو سى پەلەكاندا سەرکەوتن، پاشان بە دوو سى پەلەكانى ديدا داگەران، ئەنجام گەيىنە بەر دەرگايەك، يارۆى خزمەتكار لە دەرگای دا. پارفيون سىمىونوفىچ روگوژين بەخۆى دەرگاكەى كەردەو، كە چاوى بە مىزادە كەوت ھەپەسا، لە جىي خۆى وشك بوو، رەنگى زەرد ھەلگەرا، لە چەند ساتىكى تىژ تىپەردا بوو بە پەيكەرىكى بەردىنى بىگيان. نىگای پەر ترسى برىيە مىزادە، چاوى نەدەتروكان، بزەيەكى ھەراسان نىشتە سەر لىوى. پىدەچوو ھاتنى مىزادە بە مەحال يان نىمچە پەرچوويەك بزانى، بۆيە باوهرى بە چاوى خۆى نەدەكرد. مىزادە، ئەگەرچى وىناى ئەو جۆرە كاردانەوئى دەكرد، سەرى سوپما، بۆيە بە نارەحەتى گوتى:

– پارفيون، رەنگە لە ناوختا ھاتبم و نارەحەتم كەردىت. ئەگەر وايە دەگەرئىمەو.

پارفيون، ئەنجام وەخۆ ھاتەو گوتى:

– نا، نا، ھەرگىز ناوخت نىيە ! فەرموو وەرە ژوورى !

زۆر خۆيى و بە ناوى خويانەو يەكتريان دەدان. چونكە لە مۆسكو زۆر جار يەكتريان دىتبوو، پىكەو دانىشتبوون و تەنانەت يادگار و بىرەوئىشان كەوتبوو نىوان. بەلام پەر لە سى مانگ بوو كە يەكتريان نەبىنى بوو.

ھىشتا، رەنگ زەردى و شىپزەيى و سووكە پەشىوى و گرژىيەك بە چارەى روگوژينەو ديار بوو، ھەرچەندە ميوانەكەى خولق كەردبوو، بەردبوويە ژوورەو، خىر ھاتنى كەردبوو، بەلام بە دەستى خۆى نەبوو ھەر شىپزە بوو، شىپزەيەكەى نەدەرەويەو. لە كاتىكا روگوژين، مىزادەى بۆ سەر كورسىيەكى كەنار مۆزىك دەبرد، مىزادە بە رىكەوت ناوهرى داىەو، كە نىگای سەيرو غەرىب و شىپزەى ئەوى بىنى لە جىي خۆى وشك بوو، ھەر خەرىك بوو بە نىگا ديواودەر كونى

بكات. ميرزاده يهكسهر رووداويكي، ناخوش و پر نازاري وهير هاتهوه كه تازه بويان پيشهاتبوو، له بري نهوهي دانيشيت، بهبي جولّه له جيي خوي وهستا، يهكراست چاوي برييه دوپ چاواني روگوژين. چاواني روگوژين، زياتر كهوتنه درهوشانهوه. نهنجام روگوژين بزهيهكي بو كرد، بهلام نيگهراي و خهمني به بزهيهوه ديار بوو. له بن ليوانهوه به ميرزادهي گوت:

- بوچي بهو ناوايه سهيرم دهكيت ؟ دانيشه.

ميرزاده دانيشت و، گوتي:

- پارقيون، راستم پي بلي: دهتراني نهپرو بو پترسبورگ ديم ؟

روگوژين، بهدهم تهوسخهنيكهوه بهرسقي دايهوه:

- هزرم دهكرد كه بيي، وا هاتيت و به چاوي خوت بينيت كه مهزندهكهم دروست بووه. بهلام له كوي بزائم كه نهپرو ديي ؟

نهو توندي و تورهييهي كه لهم پرسيارو، له ههمان كاتدا وهلامهي روگوژيندا ناشكرا بوو، هيندهي دي ميرزادهي حاير كرد .

ميرزاده، له كاتيكا نيگهراي ناخي ففتح دهكرد، به نهرمي و ناسكي پرسى:

- گريمان نهگهر بشتزانيا نهپروكه ديم، نه ههموو تورهييهت لهپاي چييه ؟

- نهدي تو، بوچي نهو پرسيارم ليدهكي ؟

- چونكه نهه بهيانبييه كه له قيتار دادهبزم، له ناو جهرگهي ئاپوپاي خهلكهكهوه دوو چاوم بيني زهق زهق تهمهشاي منيان دهكرد، دهقاو دهق وهكو چاواني تو كه توزي لهمه پيش له پشتهوه، تهمهشات دهكردم.

روگوژين، به گومانهوه و له بن ليوانهوه گوتي:

- بهراست ؟ تو بليي چاواني كي بي ؟

ميرزاده واي هاته بهرخيال كه روگوژين راجفري. گوتي:

- نازانم، له نيو هشاماتهكهوه بوو. لهوهشه وام خيال كردي. ماوهيهكه نهو جوړه خهيالانهم به ميشكا ديي پارفيوني برام، هزدهكهم نهوهت پيبيم كه ريك وهكو پينج سال لهمهويهرم ليهاتووتهوه، دهقاو دهق وهكو نهو پروژگاري كه فيم ليدههات .

پارفيون، له بن ليوانهوه گوتي:

- دهشيت خهيالآت بووي، نازانم...

لهو ساتهءا، بزهيهكي ميهرئاميزي بهسهر ليوهوه بوو كه دهگهل مجيزي نهودا تيكي نهدهكردهوه، له تو وايه نهو بزهيه له پر كهلينيكي تيكهوت كه ههرچي دهكردو دهكوشا بوي پر نهدهكرايهوه.

روگوژين پرسى:

- باشه، به تهماي برويتهوه بو ههندهران ؟

ههنكي له پر، له سهري رووي:

- له بیرته له پایزی رابردودا، چۆن له قیتاری بسکوف- پترسبۆرگدا یه کمان بیینی... پالتوو پیلاوهکانی خۆت له بیر ماوه؟

روگوژین، به دهم ئەو قسانهوه دهستی به پیکه نین کرد، وا دیاربوو له زهتی لهو تهوسخه نهی خۆی وهردهگرت .

میرزاده، که چاوی به نیو ژووره کهدا دهگپرا، پرسى:

- به یه کجاره کی لیڤه گیرساوئتهوه؟

- بهلێ، ئەمه مالى خۆمه، دهتهوی بۆ کوی پرۆم؟

- دهمیکه یه کترمان نه دیتووه. هه ندی شتم سه بارهت به تو بیستووه که باوهریان پیناکه م.

روگوژین، به وشکی بهرسقى دایهوه:

- خه لکی هه موو جوړه قسه یه که ده کهن! ده می خه لکی کونه دیوار نییه، چه پکی قوڤی پیوه دهیت و بیگریت!

- تو هه موو گروپه کهی خۆت ده رکردوه. له مالى که سوکاره که تدا ده ژیت، وه کو جاران نیت.

ئهمه شتیکی زۆر باشه. باشه ئەم خانووه هی خودی خۆته یان هی هه موو مالباته که ته؟

- هی دایکمه، ژووره کانی ئەو له وه بری پاره وه که دایه.

- ئەدی برا کهت له کوی داده نیشیت؟

- سیميون سیميونوفیچ، له و خانووهی ته نیشتمان ده ژی .

- ژن و مندالی ههیه؟

- ژنه کهی ته لاق داوه. ئەمانه بۆ ده پرسیت؟

میرزاده، بیئنه وهی وه لامی بداته وه، چاوی تیپری . له پر خه م سیمای داگرت، خه یالی پوی،

له وه ده چوو گوئی له پرسیاره که نه بووی. (روگوژین) ش پیداکری نه کرد. به لکو به بیدهنگی

چاوه پروانی ده کرد. هه ردووکیان بۆ ساتی بیدهنگ بوون.

میرزاده گوتی:

- ئیستا که بۆ ئیڤره ده هاتم، له دووره وه، له دووری سه د مه تره وه، به مه زنده ماله که تم

دۆزییه وه!

- چۆن؟

- نازانم چۆنت بۆ باسبکه م. هه سته ده کهم نیشانه و شه قلی هه موو مالباته کهت و جوڤی ژیانى

خۆت به خانووه که وه دیاره. به لام ئەگه ر لیڤم بیپرسیت هوی ئەو هه ستهت بۆ پروون بکه مه وه،

ناتوانم پروونی بکه مه وه. پیموایه ئەمه جوړه خه یالاتیکه و ده ترسم سه ریه شه م بۆ دروست بکات.

قهت پيشتر به بیرما نه هاتبوو که رهنگه له خانوویه کی وه هادا بژیت. به لام هه رکه له دووره وه

چاوم پیی کهوت، له دلای خۆمدا گوتم: "هه بی و نه بی ئەمه مالى ئەوه!"

روگوژین، که سه ری له و قسانه ی میرزاده ده رنه ده کرد، به دهم بزه یه کی گۆنگ و ئالۆزه وه

گوتی:

- با پیره م ئەم خانووهی دروست کردوه، هه‌میشه مالباتی (خلودیاکوف)ی سەر به فیرقه و تهریقه‌تی (Scopetsi) تیا بوون و به کرییان گرتووه. ئیستاش هه‌ندیکیان کرچی ئیمهن . میرزاده، که ده‌پروانیه ده‌وروبه‌ری خۆی گوتی:

- چهند تاریکه ! تۆ له ژووریکی زۆر تاریکدا ده‌ژیت !

ژووره‌که‌ی گه‌وره بوو، میچه‌که‌ی به‌رن، به‌لام زۆر تاریک بوو، پربوو له که‌لوپه‌لی وه‌کو: میزی نووسین، میزی خپ، دۆلابی پڕ له تۆمارو ده‌فته‌رو کاغه‌زان. ته‌ختیکی پانی تیدا بوو که به چه‌رمیکی سوور پووکه‌ش کرابوو، دیاربوو که روگوژین وه‌کو ته‌خته‌خه‌و به‌کاری دینا .

میرزاده، دوو سی کتیبی له‌سه‌ر ئەو میزه‌ی به‌رده‌م خۆی به‌دی کرد که یه‌کیکیان (کتیبی میژوو)ی روسیا‌که‌ی سولوقییف* بوو. کتیبه‌که‌ کرابوو وه‌و شریتیکی باریکی له به‌ینا دانرا بوو. چهند تابلویه‌کی زه‌یتی چوارچیوه‌ زێرین به‌ دیواره‌کانه‌وه هه‌لواسرابوون، تابلۆکان ئەوه‌نده تاریک و دوکه‌لاوی بوون که پیاو وینه‌کانی بۆ جیا نه‌ده‌کرایه‌وه. یه‌کیک له تابلۆکان که سه‌رنجی میرزاده‌ی راکیشا وینه‌ی پیاویک بوو به‌ قه‌واره‌ی ئاسایی. وینه‌ی پیاویکی نزیکه‌ی په‌نجا سال بوو که پالتویه‌کی ده‌ستدرووی فه‌ره‌نگی له به‌را بوو، دوو میدال به‌گه‌ردنیا هاتبوونه خواره‌وه، ته‌نکه‌ ردینیکی ماش و برنجی هه‌بوو. ده‌موچاوی چرچ و لۆچ و په‌نگ و پرووی زه‌رده‌له‌و سیسه‌له‌، نیگای پڕ گومان و رازنامیزو خه‌مین بوو.

میرزاده پرسى:

- ئەمه وینه‌ی باوکتە ؟

روگوژین، به‌ ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تاله‌وه، وه‌کو ئەوه‌ی خۆی بۆ تانه‌و ته‌شه‌ریکی ناخۆش ده‌ره‌ق به‌ بابی ره‌حه‌تی ئاماده‌ بکات گوتی:

- به‌لی، خۆیه‌تی !

- باشه له موریدانی " ته‌ریقه‌ت و ناینی کۆن* " بوو ؟

- نه‌خیر، هاتوچۆی کلێسای ده‌کرد، به‌لام ته‌ریقه‌ت و مه‌زه‌بی کۆنی پیدروست تر بوو. زۆریش ریزی ته‌ریقه‌تی Scopetsi ده‌گرت. ئوفیسه‌که‌شی ئەم ژوره‌ بوو که هه‌نوکه ئیمه‌ی تیاين.

مه‌به‌ستت له پرسیا‌ری ناینی کۆن چی بوو ؟

- لیڤه‌ ئاهه‌نگی زه‌ماوه‌ند ده‌گێرن ؟

روگوژین، که به‌م پرسیا‌ره کوتوپره، شله‌ژا، گوتی:

- به‌... لی... .

- به‌م زوانه ؟

- ئەگه‌ر به‌ ده‌ستی من بی، ئا. به‌لام به‌خۆت ده‌زانی ئەوه به‌ ده‌ستی من نییه .

- پارفیون، من دژمنت نیم، به‌ ته‌ماش نیم بېمه کۆسپی سه‌ر ریگات. پيشتریش ئەمه‌م پی گوتوویت، ئیستاش دووپاتی ده‌که‌مه‌وه. تۆ به‌خۆت ده‌زانی کاتی که له مۆسکۆ به‌ ته‌مای زه‌ماوه‌ند بوویت، من که‌م و زۆر ده‌ستم له تیکدانیا نه‌بوو. ئەو به‌ خۆی، له به‌ره‌به‌ری ماره‌کردنه‌که‌دا، خۆی گه‌یاندمی و تکای لیکردم که فریای بکه‌وم وله ده‌ستی تۆی رزگار بکه‌م.

ئەمە قەسەى ئەوہ بۆتى دەگېرمەوہ. پاشان لەلای منیش ھەلەت. ئەوہ بوو تۆكەوتیتە سۆراخی و دۆزیتەوہو جارێكى دى بردتەوہ بۆ كلیسا تا مارەى بكەیت. ئیستاش بیستومە كە جارێكى دى ھەلەتوہو ھاتوہ بۆ پترسبۆرگ، نایا ئەمە راستە ؟ لیبدیف، ئەوہى بۆ گېرامەوہ. پیاو راست بلێ لەبەر ئەوہ ھاتم بۆ ئیترە. دوینى لە قیتاردا، لە یەكێك لە كۆنە ھاورپىكانى خۆتم بیست كە گوايە تۆو ناستاسیا فیلیپوڤنا ئاشت بوونەتەوہ، - ئەگەر ھەزەكەى بزانی ئەو كۆنە ھاورپىيەت كى بوو، زالیوگیف بوو- من تەنیا بە یەك مەبەست بۆ پترسبۆرگ گەراومەتەوہ: ئەویش ئەوہیە كە قەناعەتى پېبکەم بۆ چارەسەر بېروات بۆ ھەندەران. چونكە چ وەكو جەستەو چ وەكو دەروون، بە تايبەتى لە پرووى دەروونییەوہ وەزعی زۆر خراپەو پېووستى بە چاودىرى و چارەسەرە. من بە نیازنیم دەگەلیا بېرۆم، بەلام ھەزەكەم یارمەتى بەدەم و كاری سەفەرەكەى بۆ پىكبخەم. ئەمە قەسەى ناخی دلەمەو درۆت دەگەل ناکەم. بەلام ئەگەر راست بییت و ئاشت بووبنەوہ، ئەوا قەت خۆمى نیشان نادەم و نایەمە مالى تۆش. تۆ بە خۆت چاك دەزانیت فریوت نادەم و ھەمیشە دەگەلتا راستگۆ بووم، قەت پۆزى لە پۆزان رەئى و بۆچوونى خۆم لىنەشاردوویتەوہ، ھەمیشە بەرەو روو پىمگوتوویت، ئەگەر شوو بە تۆ بكات، خۆى دەفەوتىنى. تۆش دوچارى ئاقىبەتییكى ئەوہندە خراپ دەبى كە ھەزار خۆزگەت بەو. زۆرم پىخۆش دەبى ئەگەر دووبارە لیكدى جیا ببنەوہ... بەلام بە نیازنیم تەفریقەو ناكۆكىتان بخەمە بەینەوہ. لەو پرووہو خەيالت تەخت بى، ھەر بەدگومانىك سەبارەت بە من لە میشكى خۆت دەرىكە. بە خۆتیش باش دەزانى قەت پۆزى لە پۆزان من رەقیب و خەنىمى راستەقىنەى تۆ نەبووم. تەنانەت ئەو كاتانەش كە ھەلەت و پەناى بۆ من ھینا. دەبینم پىم پىدەكەنى، گالەتە پىم دىت، دەزانم بۆ پىدەكەنى. ئیئە لەویندەر بە جیا دەژیاين، ھەریەكەمان لە قىلايەكى جیا دەژیاين: " بىگومان لەمە ئاگادارىت. " من پىشتر بۆم باسكردووى كە خۆشم دەویت، بەلام خۆشەووستى بەزەبى نەك خۆشەووستى ئەقىندارى. پىموايە دەبى ئەم خالە زیاتر پروون بكەمەوہ. ئەوسا گوتت كە لە مەبەستم تىدەگەیت، وانى، نایا بەراستت بوو ؟ بە راستى لىم گەيشتووویت ؟ نیگات تەژى نەفرەتن! جا بۆیە بۆ ئیترە ھاتووم تا دلنایات بكەم و ئاسوودە ببییت، چونكە تۆشم بەلاوہ ئازىزى. پارقیون، باوہرېكە زۆرم خۆش دەوئى. ھەنووكە ئىدى دەرۆم و ھەرگیز نایەمەوہ. دەى بە دوعا !

مىزادە، بە قەستى رۆيىشتن ھەستا. پارقیون بە دەنگى نزم و پىر سۆزەوہ، بىئەوہى لەجىبى

خۆى ھەستىت و، ھىشتا ھەر سەرى نابوہ ناو دەستى راستى، گوتى:

- مەرۆ، تۆزىكى دىكەش بمىنەوہ ، زۆر لە مېژە نەمدىووى.

مىزادە، دانىشتەوہ، ھەردووکیان بىدەنگ بوون. ئەوجا روگۆزىن گوتى:

- لیون نىكولایوفىچ، كاتى كە لىم دوور بى، لەبەر چا و نەبىت، زۆر رقم لىت دەبىتەوہ. بە

درىژاى ئەم سى مانگەى كە نەم دەبىنیت، سات بە سات زیاتر رقم لىت ھەلدەستا، دەم

بوغزاندى. ئەگەر بۆم بكرايە دەرمانخواردم دەكردیت. بە زاتى خوا بۆم بكرايە، بى چەندوچوون

ژەر خواردم دەكردیت ! كەچى بەم چارەكە سەعاتەى كە لای من دانىشتبووى، ھىچم لە دل

نەما، وەكو جارەن لەلام عەزىزى، تۆزىكى دى لەلام بمىنەوہ...

میرزاده، که دهیویست هه لچوونه که ی وه شیریت، به دم بزیه کی پر میهره وه به رسقی دایه وه:
- که لیّت نزیك بم متمانه م پیده کهیت، که لیّت دور که وتمه وه لیّم ده که ویتته گومانه وه. تو له بابت ده چیت !

- که گویم له دهنگت ده بی، ناسووده و دُنیا ده ب، متمانهت پیده کهم. من زور چاک ده زانم که ناشیت خه لکانی وه کو من ده گهل تودا به راورد بکریّت، به راستی من هاوتای تو نیم...

میرزاده، له کاتیکا ده پروانییه روگوژین، به سهرسامی گوتی:

- بوچی نه و رسته یه ی دواییت گوت ؟ بوچی دیسان توره بوویت ؟

روگوژین، به رسقی دایه وه:

- نیمه لیّره دا، هاوری گیان، کهس هیچ به کلاومان ناپیوی، کهس پرسمان پیّناکات، کاروباره کان به بیپرسی نیّمه ریّکده خرین !

روگوژین، بو ساتیک بیّدهنگ بو، نه و جا به نه سپایی له سهری روئی:

- ههر یه که مان، به شیوازی تایبه تی خوئی خوشه ویستی ده کات، یانی له یه کدی جیاوازین، له هه موو شتیّکدا لیّکدی جیاوازین. بو نمونه تو ده لیّی وه کو به زهی خوشت ده وی، به لام من، پیوا راست بروات، یه ک تو زقال به زه ییم پییدا نایه ته وه. سوور ده زانم که نه ویش زوری رق له منه. شه و نییه خه ونی پیوه نه بینم: له م خه ونانه مدا هه میشه له گهل که سیکی دیدایه و گالته به من ده کات. جا برای نازین نه مه له واقیعیشدا وایه. قه ولی داوه شوو به من بکات، به لام زه ریّه ک له بیری مندا نییه، حیسابی نه و پیلاوه شم بو ناکات که فرپی ده دا. باوه ر ده که ی پینج دانه روژه نه م دیتووه، چونکه زات ناکه م بچم بو ماله که ی ؟ چونکه دُنیا م ده لیّت بوچی ها توویت... ههر له نیّستاوه چه ندین جار ته ریقی کردوومه ته وه! شه رمه زاری کردووم..

- ته ریقی کردوویتته وه ؟ مه به ستت چیه ؟

- گوايه نازانی، له وه ده چی خوت له گیلی بده ی ! مه گهر له کلیّسادا، که له ده مه ده می ماره بریندا هه لنه هات، تا ده گهل تودا بره قی ؟ تو خوت توژی له مه پیش دانت به مه دا نا...

- سهیره. یانی باوه رم پیّناکه ی که پیّت ده لیّم من....

- نه دی له مؤسکو، به گهل یاروی نه فسه ر، زمتیورینکوۋ نه که وت و سووک و ریسوای نه کردم؟ هه نوکه دُنیا م که به نانقه ست، دوا ی نه وه ی به خوئی به روار ی ماره برینه که ی دیاری کرد، ده ستی به و کاره کرد.

میرزاده گوتی:

- مه حاله !

روگوژین، به قه ناعه تی ته واوه وه گوتی:

- من دُنیا م له مه. تو پیّتوایه کاری وا له و ناوه شیّته وه ؟

نه م قسه یه بو یه کیکی دی بکه گیانه ! نه و ره فتاره له گهل تودا ناکات و به نا په سندی ده زانی، قه ناعه تم به مه هیه. به لام له گهل مندا، وایه و نه ولاتریش، ههر به به شه ریشم نازانی. هیچ حیسابی بکم بو ناکات ! ناگام له و که یین و به ینه ش هیه که له گهل کابرای نه فسه ردا، کیله ری

بۆكسۇردا ھەي بوو، تەنيا بۆ ئەوھى من بكات بە گەپچارى ئاشناو بېگانە ! تۆ نازانى لە
مۆسكۇدا چەندى عەزابدام، چەندى داخ كرده دلمەوھ. ئەدى پارە بۆ نالئىي. مەگەر ھەر خوا بزانى
چەندم بۆ خەرج كردووه!...

ميرزادە، بە شپىزەيى و پەريشانى گوتى:

- كەوايە چۆن دەتوانى زەماوھندى دەگەل بکەيت ؟

روگوژين، لە ھەوئەوھ، وەلامى نەدايەوھ، نيگايەكى سەرگەردان و خەمناكى ميرزادەي كردو،
پاش كەمىك گوتى:

- ئەمپرو پېنج دانە رۆژە نەمدیتووه. ھەميشە دەترسم دەرم بكات. سەرى زمان و بنى زمانى
ئەمەيە: " من ھىشتا حورپى نەفسى خۆم، ئەگەر بمەوى، دەرت دەكەم و بە خۆم بۆ ھەندەران
دەرۆم. "

ھەنگى تەمەشايەكى ميرزادەي كردو لە سەرى رۆيى:

- پېشتەر پىي گوتووم كە بۆ ھەندەران دەروات. ھەلبەتە ھەندىچار ھەر بۆ ترساندى من ئەو
قسانە دەكات. لەزەت لەم كارە دەبىيى، دەمكات بەمەزەي رابواردن و پىكەنىنى خۆي،
ھەندىچارى دى چارەي دەدا بە يەكدا، بە جوړى زارى ليكەنى، بەكېرديش ھەلناپچرى. من
زياتر لەم ھالەي دەترسم. رۆژىك لە دلى خۇدا گوتم وچا كە بە دەستى بە تال نەچم بۆ لاي، با
دياريەكى دەگەل خۇدا بۆ ببەم. كە چاوى بە ديارىيەكانم كەوت، ھىندەي دى شولى لى
ھەلكيشا، نەك ھەر كەوتە پىكەنىن و تەشەران، بەلكو لىشم توپە بوو. جاريكى دى كۆلوانەيەكم
بەديارى بۆ برد، كە بە عەمراتى شتى وای بە خۆو نەدیتبوو، كەچى دای بە كاتىاي كارەكەرى،
خۆ سەبارەت بە ديارىكردنى رۆژى زەماوھندەكەمان نەمويرا، ھەر باسېشى بکەم. ئاخىر ئەمە چ
دەزگيراندارىيەكە پىياو نەویرى، دەزگيرانەكەي، ھاوسەرى ئايندەي خۆي بدىنى ! ئىدى ئەوھتا
سووچى مالم گرتووه، چاوەروان دەكەم، ھەر كە بىتاقەت دەبم، دەچم بە دزىيەوھ سەرى دوان بە
دەورى مالمەكەيدا دەسوړمەوھ، يان لە گۆشەيەكى شەقامەكەدا خۆم پەنا دەدەم. جاريكيان، تاكو
نزيكى بەيانى، وەكو پاسەوان، لەبەر دەرگا كەيدا وەستام. بە خەيال تاپۆيەكم بىنى. ھەلبەتە
ئەويش لە پەنجەرەكەوھ منى بىنى بوو، بۆيە لەویندەرەوھ ھاوارى كردو پرسى: " باشە ئەگەر
بۆت دەركەوتبا خيانەتت لیدەكەم، چیت لیدەكردم ؟ " بە خۆم نەوھستام و گوتم: " بەخۆت چاك
دەزانیت. "

- بەخۆي چى دەزانى ؟

- چوزانم !

روگوژين، ئەو قسەيەي كردو بە دەم ژارخەنەوھ، لەسەرى رۆيى و گوتى:

- من لە مۆسكۆ، وىپراي ئەوھى ماوھيەكى زۆر، دوورو نزيك تاقىب و سوړاخم كرد، بەلام
نەمتوانى لەگەل كەسداو لە قافدا بىگرم. جاريكيان يەخەم گرت و پىمگوت: " تۆ بەلئنت بە من
داوھ كە شووم پىبکەيت. ھەلبەتە تىكەلاوى مالباتىكى خانەدان و بەريز دەبييت، بەلام تۆ دەزانى
چیت و چتۆ ژنيكى ؟ تەمەشايەكى خۆت بکە! بزانه چیت ؟ "

- به راستی ئەوەت پێگوت ؟

- بەلێ .

- ئەدی ئەو چی گوت ؟

- گوتی: "من له ئیستا به دواوه به نۆکه ریشته قه بوول ناکهه چ جای به میرد!" وه لأمم دایه وه:
"منیش لیڤه ناجولیم، به ئامان و زامان لیڤه نارۆم." گوتی: "منیش کیلله رت بۆ بانگ ده کهم تا
دهرت بکات." منیش کهوتمه گیانی، بگره کویت دیشیت، نازای گیانیم شین و مۆر کرده وه.
میرزاده، به هه لچوونه وه گوتی:

- مه حاله، باوه رناکهه !

روگۆژین، به ئەسپایی، به لأم به چاوانی ئەبله قه وه گوتی:

- باوه رپکه، تا توانیم لیڤدا. به لأم چیم به سه ر هات ! سی و شهش دانه سه عاتی رپک، یانی رۆژو
تاقیکی ته و او، نه خه وم لیکه وت، نه نانم خوارد، نه ئاوم خوارد وه وه له و ژوره نه جولام، له
به رده میا چۆکم دادا، گوتم:

"ئامادهه لیڤه دا بمرم، بتۆپم، به لأم تا نه مبورى لیڤه نارۆم، ئەگه ر ده رمبکه ی، خۆم به ئاویدا
ده ده م، خۆ ده خنکیڤم. ئاخه ر من به بی تۆ ده که مه چی ؟... ئەویش به درێژایی رۆژه که وه کو
شیت، جاری ده گریا، ده می هه ره شه ی ده کرد به ر چه قویانم ده دات، گاقی به ر ده مپێژی جنیوی
ده دام. زالیوگیڤ و کیلله رو زمتیوژنیکوڤ و خه لکانی دی بانگکرد، تا به و حاله وه بمبینن و
ریسو او سه ر شوڤم بکات. پێی ده گوتن: "کوڤینه با ئەم ئیواره یه به کو مه ل به رۆین بۆ شانۆ،
ئەگه ر ئەو نایه وی بروت، با لیڤه بمینی، خۆ من ئیشکی به دیاره وه ناگرم... من پابه ندی ئەو
نیم. پارفیون سمیونوفیچ، بیگومان برسیته، گوێ مه ده یه که من رۆییشتم نان و چات ده ده نی. به
ته نی له شانۆ گه رایه وه. گوتی: "ئه وانه هه موو ترسنۆک و بیشه رمن، له تۆ ده ترسن،
گه ره کیانه منیشته لیڤه ترسیڤن. پێیان گوتم: "به و ناسانییه ناروات... دوور نییه بشتکوژیت."
به لأم من که تۆژیکی دی ده چم بۆ ژوره که ی خۆم تا بنووم، ده رگای ژوره که م داناخه م. ئیدی
بزانه چه ندت لیڤه ترسم ! هه زده که م ئەمه بزانیته و به چاوی خۆت بیدیڤی. چایت خوارد ؟ گوتم:
"نا، ناخۆم." گوتی: "زۆر چاکه، ده ته وی خۆت بنویڤی، که یفی خۆته، به لأم ئەم ره فتاره ت
لیڤایه ت." و ده قاو ده ق هه مان کاری کرد، ده رگا که ی به کلیل قفل نه دا، به یانی که له ژوره که ی
هاته ده ره وه، ده سته ی به پیکه نین کرد، گوتی: "چییه، شیت بوویت ؟ ده ته وی خۆت له برسا
بکوژی!" گوتم: "بمبوره !" گوتی: "نه ده تبورم و نه شووت پیده که م، ئەمه قسه ی به رو دوامه. به
درێژایی شه و له سه ر ئەم کورسیه بیڤار بوویت ؟" گوتم: "به لێ، بۆ نیونه ختیش نه خه وتم.
"ناستاسیا گوتی: "پیته وه دیاره. یانی هه نووکه ش خه یالی چا خواردنت نییه ؟" گوتم: "هیچم
ناوی، ته نیا ئەوه نه بی که بمبه خشیت !" گوتی: "خۆزیا ده ترانی چه ند ئەم کارانه ت لیڤایه ت!
رپک وه کو ئەوه یه له جیاتی ئەسپ، زین له مانگا بکه یه ت*، وه کو ئەوه یه قه له با چکه لاسایی که و
بکاته وه. تۆ ده ته وی من بترسیڤی ؟"

من چ باکم بهوهيه تو برسی بی یان تیر ؟ به قه نوکه درزییه کیش کارم تیناکات !
 نهلهقی توپه بوو. به لام توپه ییه کهی زوری نه برد، دووباره کهوته وه گالته پیکردنم. سهرم له وه
 سورما، ویپرای نهوهی ژنیکی رکونی و کینه کیش بوو، چون وا زوو توپه ییه کهی پهوییه وه.
 هنگی وام هات به خه یالدا، له وه به که مترم ده زانی تاماوه ییه کی زور رقم لیله لگرت. مه زنده کهم
 دهقاو دهقا راست بوو، لیی پرسیم: "پاپا چیه ؟" وه لام دایه وه: "بیستومه. " گوتی:
 "پارفیون، تو قهت میژووت خویندووه ته وه ؟" "نا هه رگیز نه مخویندووه ته وه. " گوتی:
 "که واته، کتیبیکی میژووت دده می تا بیخوینیته وه. رۆزگارک، پاپایه که له ئیمپراتوریک* توپه
 ده بییت، ناچاری کرد سی دانه رۆژ، به بیخواردن و خواردنه وه، به پیی په تی له بهر کوشکه کهی
 پاپادا چوک دابات، تابه خیری خوی بیبه خشیت. به خه یال و مه زنده ی تو، ئیمپراتور له ماوه ی
 نه و سی رۆژ هدا، به دهم چوک دادانه وه بیری له چی کردووه ته وه و چ به لیینیکی به خوی داوه ؟
 ده ققه ییه که سه بریکه، خوم نه وهت بو ده خوینمه وه. " به په له رۆی کتیبیکی هیناو گوتی: "به
 شیعره ". دهستی به خویندنه وهی نه و په رگرافه کرد که ئیمپراتور چون له دلی خویدا شهرتی
 کردووه توله له پاپا به نهیت. له سه ری رۆی: "پارفیون، به دلت بوو ؟". گوتم: "نه وهی
 خویندته وه هه مووی دروست بوو. " گوتی: "ها، یانی تو نه مه به دروست ده زانی، که واته
 پیده چی توش له دلی خوتدا شهرت بکه ی هه ر کاتی شووم پیکردیت، نه م رۆژه وه بیر بینیته وه و
 وه که ده لین نه م درکه م له ژیر پی درینی و توله م لیبه که یته وه ! " گوتم: "نازانم، له وانیه بیرکی
 وه هام له میشکدا هه بییت ! " پرسی: "چون نازانی ؟" گوتم: "به راستی نازانم. به لام حالی حازر
 بیر له شتی وه ها ناکه مه وه. " گوتی: "زور چاکه، نه دی نیستا بیر له چی ده که یه وه ؟" گوتم:
 "ده ی گوی بگره باپییت بلیم بیر له چی ده که مه وه: که هه لده ستیت و به لاما تیده په ری، له دواوه
 نیگات ده که م، که گویم له خشه خشی جله کانت ده بییت، دلم داده خورپییت. که له ژوره که
 درده چیت، هه ر هه موو قسه کانت، وه کو خویان، دهنگت وه کو خوی له گویمدا درزینگینه وه، له
 یادگه مدا دهنگده نه وه. به دریزایی شه و، کاتی که خه وتبووی، بیرم له هیچ نه ده کردوه، ته نیا
 گویم له هه ناسهت ده گرت. هه ستم کرد، دوو جار له نیو جیگا که تدا، گینگلت دا. " به دهم
 پیکه نینه وه گوتی: "نه دی نه وهت بیر نه ده که وته وه که چون له منت هدا ؟" گوتم: "نازانم."
 گوتی: "باشه نه گه ر نه ت به خشم و شووت پینه که م ؟" گوتم: "وه کو پیشتر پیمگوتیت: خوم به
 ناویدا دده م و ده خنکیم. " گوتی: "له وه یه بهر له وهی خوت به ناویدا به دیت، من بکوژیت ؟"

به دهم گوتنی نه و رسته یه وه له فکران راجوو. پاشان توپه بوو و له ژوره که وه درکه وت. دوا ی
 سه عاتیگ زقرییه وه، زور دلته نگ دیار بوو، به گرژی و پهستی گوتی:
 "پارفیون سیمیونوفیچ، من شووت پیده که م. نه که له بهر نه وهی لییت ده ترسم، به لکو له بهر
 نه وهی گویم له وه نییه به م شیویه یان نه و شیویه تیا بجم. هیچ ریگه یه کی له مه باشر شک
 نابه م، وه ره دانیشه، نیستا شیوت بو دینن. " و له سه ری رۆی: "نه گه ر شووم پیکردیت، دلنیا به
 ژنیکی وه فادارو به نه مه که دهم، له م رووه وه نه رخیه ن به. " تۆزیک بیده نگ بوو و، نه وسا له سه ری
 رۆی: "جاران وام خه یال ده کرد که کابرایه کی نوکه رسیفه تی، به لام من هه له بووم و نیت."

"ئەوسا بەروارى زەماوندەكەى ديارىكرد. كەچى دواى ھەفتەيەك ديسان ھەلات و پەناى وەبەر لىبديف برد. كە گەيمە پترسبۆرگ، پىي گوتم: " من بە تەواوتى دەستبەردارى تۆنەبووم، بەلام گەرەكمە كەمىك زياتر سەبەركەم، چونكە من ھىشتا خاوەنى خۆم، ھىشتا حورى نەفسى خۆم، ئەگەر تۆش دەتەوى چاوەروان بەكەى، چاوەروان بەكە..!" حالى حازر، وەزەكەمان ئاواھىە. تۆ ئەمە چۆن لىك دەدەيتەو لىون نىكولايوفىچ ؟

مىزادە، كە بە خەمبارى دەپروانىيە روگوژىن، گوتى:

- تۆ خۆت چۆنى دەبىنى، چۆنى لىكەدەيتەو ؟

روگوژىن، تۆرە بوو، ھاوارى كرد:

- چما من تواناى بىركردنەووم ماوہ ؟

ويستى شتىكى دى بلىت، لى له داخا زمانى بەستراو بىدەنگ بوو.

مىزادە، جارىكى دى بە نيازى رۆيىشتن ھەستا، بە ئەسپايى و بە دەنگىكى خەيالآوى، وەكو

ئەوى وەلامى پرسىارىكى نەينى بداتەو كە خۆى لە ناخەو لە خۆى كرديت، گوتى:

- بە ھەرحال، من نامە كۆسپى سەر رىگاي تۆ .

روگوژىن، لە پىر بوژايەو و چاوانى كەوتنە پىرئىنگدان، گوتى:

- من لە تۆ تىناگەم بۆچى لەبەر خاترى من دەستبەردارى دەبىت. يانى ئەمە بەو مانايەيە كە بە

يەكجارى دەستبەردارى ئەقىنى ئەو بوويت ؟ دەمىكە ھەستم كردووە كە خۆشت دەوى. بۆچى

بەم پەلەپەلە بۆ ئىرە ھاتووى ؟ لە رووى بەزەييەو ؟ بەدەم ئەو قسەيەو، ژارخەنىك چارەى

روگوژىنى گىژ كرد. مىزادە لىي پرسى:

- يانى پىت وايە من درۆت دەگەل دەكەم، فرىوت دەدەم ؟

- نا، درۆ ناكەى، باوېرم بە قسەكەت ھەيە، بەلام سەر لە ھەلوپستت دەرناكەم. لەوہيە

بەزەييەكەى تۆ لە ئەشقەكەى من توندتر بىت.

رقيكى ھەوسار پچىو، نىشتە سەر چارەى روگوژىن.

مىزادە، بەدەم زەردەخەنەو گوتى:

- خۆشەويستىكەى تۆ لە رقى دەچىت. لەو دەچى بە جوړى تىكەل بووبن كە جياكردنەوہيان

ئەستەم بىت. خۆ ئەگەر رۆژى لە رۆژان ئەو سۆزەش كال بووہو، ھەنگى قورەكە خەست

دەبىتەو و لەوہيە كارەساتىكى گەورە بقەومى. پارفيون، بىراى ئازىز من لەمەت ئاگادار

دەكەمەو...

- يانى چى ؟ پىتوايە سەرى دەبېرم ؟

مىزادە، راجلەكى، بەخامۆشى دەپروانىيە روگوژىن، ئەوسا گوتى:

- بە ھوى ئەم ئەشق و قيانەى ئىستاتەو، لە سۆنگەى ئەم ئازارەو كە حالى حازر دەيچىزىت،

رۆژىك دىت لىي بىزار دەبىت، رقى لىھەلدەگرىت. نازانم چۆن دەتوانى جارىكى دى بەوہ قايىل

بىي كەشوو بە تۆ بكات ؟ من سەر لەمە دەرناكەم ! كە دوينى بەم ھەوالانەم زانى، ھەر چىم دەكرد

نەمدەتوانى باوہرىكەم. بە راستى خەمبار بووم. ئاخىر بۆچى دوو جاران تۆى سووك و شەرمەزار

کرد، له سهری ماره پړیندا، به جیې هیشتی ؟ ئەمه مانای وایه که له شتیڅ ترساوه! . باشه هه نوکه بۆچی دیسان بایداوه تهوه سهر تو ؟ چ خاسیه تیکی له تودا بهدی کردوه ؟ ته ماحی له پاره که ته ؟ ئەمه گریمانیه کی نا به جییه ! به تایبه تی که تا کو ئیستا به شیکی زوری سهرهوت و سامانه کهت خه رج کردوه . تو بلیی مه بهستی ته نیا شوو کردن بیته و بهس ؟ خو زور به ئاسانی ده توانی میردیکی له تو باشته پهیدا بکات، ههر میردیکی دی بو ئه و له تو باشته، چونکه تو له گینه سهری بریت، له وه شه به خوئی زور به باشی ناگاداری ئه و بابه ته بیته، تو بلیی به هوئی ئه وه وه مهیلی توئی هه بیته که له راده به دهر خوشت دهوئی ؟ به لی، له وه یه له بهر ئەمه بیته ... بیستومه هه ندی ژن هه ن، کوشته ی ئه و جوړه ئه شق و قیانه ن ... به لام ...

میرزاده، بیدهنگ بوو، له فکران راچوو.

روگوژین، که به وردی سهرنجی ههر جو له و گوژانیکی ده موچاوی میرزاده ی ده دا، لیی پرسی:

– بۆچی که ته مه شای وینه که ی بامته کرد، بزته هاتی ؟

– بۆچی بزهم هاتی ؟ له بهر ئه وه یه وام وینا ده کرد که ئه گهر ئەم ئه شق و قیانه پر ئازاره نه بوایه، زور زوو وه کو بابت لیده هات: له م خانووه دا ده گهل ژنیکی گوپرایه ل و بیده نگدا ده ژیايت، مه گهر به ده گمه ن قسه یه کهت له زار هاتبايه ته ده ری. متمانه ت به کهس نه ده کرد و به پیویستت نه ده زانی متمانه به هه یچ مرۆڅیک بکهیت، بو خو ت کړوکپ، مژولی کاروکاسی و پاره پهیدا کردن ده بوو یته . ئه و په رکه ی له ئاخرو ئوخری ته مه نتدا، خووت ده دایه کونه کتیبان و دوعا و نزاو ویردو تایبه ته مندییه کانی دیکه ی نه هلی ته ریه ت و سونه تی کون و به دوو قامکان ناماژهی خاچت ده کیشا* .

– رابویره ! گالته م پییکه ! ئه ویش ماوه یه که له وه پيش، که دیکه تی ئەم وینه یه ی دا، کوت و مت هه مان ئەم قسانه ی توئی ده کرد. سهیره که هه ردووکتان هه مان بۆچوونتان هه یه !

میرزاده، به کونجاوی پرسی:

– چی ؟ چما هاتووه ته ئیره ؟

– به لی، ماوه یه کی زور دیکه تی ئەم وینه یه ی داو زوری سه باره ت به په حمه تی باجم پرسیار کرد، و به تیزخه نیکی ئاشکراوه گوئی: " توش به تیپه پوونی پوژگار ده چیه ته وه سهر ئه و، وه کو ئه وت لیدیت. پارفیون سیمیونوفیچ تو کومه لیک که لکه له و خولیای توندروانه ت هه یه، ئه گهر زیره کی خو ت نه بوایه، له وه بوو بیگه یاندا بایته سیریا، بیخستبايته زندانه وه. تو زور زیره ک و هوشیاری (ئیدی باوه ر ده که ی یان نا، ئه وه ده قی قسه کانی ئه و بوو. یه که مجار بوو که قسه ی وام لیده بیست). ئه و جا له سهری روئی: " له وه بوو ههر زوو واز له هه موو ئەم توپه هاتانه ی ئەمپۆکه ت بینی و، چونکه خوینه واریت نییه، ئیدی دهر به ست خو ت بو پاره پهیدا کردن ته رخان ده کرد. هه نگی وه کو بابت ده گهل دارو دهسته و موریده سکوپیه کانتدا (Scoptsi) له م ماله دا ده مایته وه و له گین بوو له ئەجامدا بچیه ته سهر ئاینه که ی ئه وان، ئه وه نده پاره خو شه ویستی، له گین بوو نه ک دوو ملیون، به لکو ده ملیون پوئل کو بکه یته وه. به لام ویرای هه موو سهرهوت و سامانه کهت له گین بوو، به سهر کیسه زپره کانتته وه له برسا بمیریت. چونکه تو هه رچیه که ده که ی

به و په پری تاسه و تامه زړویی و چا و چنۆکی دهیکهیت، تو دیل و ئه سیری، چا و چنۆکییت " دهقاو دهق، وشه به وشه ئه وهی پیگوتم. پیشتتر قهت به و شیوهیه قسهی دهگه ل نه کردبووم. چونکه به زوری باسی شتی بیبایه خ و تو په هاتی دهگه ل ده کردم، یان تانه و ته شه ری لیده دام. ئه م جار هشیان، به گالته و توانجه وه دهستی پیکرد، به لام دوایی زور په ست بوو. کون به کونی ئه م ماله گه را، له وه ده چوو له شتییک بترسیت. پیمگوت: " هر هه موو ئه مانه ده گۆرم. تازه ی دهکه مه وه، یان بو زه ما وه نده که مان خانوویه کی دیکه ده کرم. " گوتی: " نا، نا، هیچ شتییک مه گۆره. با به م ده قه وه بمینی، هه زده که م که شووم پیکردیت، له لای دایکت بم. " بر دم بو لای دایکم، به یه کترم ناساندن، به جوړی ریژی دایکی گرتم، له تو وایه دایکی خو یه تی. دایکم دوو ساله نه خو شه، می شکی ته واو نییه، له وه تایی با بم مردوه، وه کو مندالی لی هاتو وه. قسه ناکات، له جیی خو ی نا جو لی، لاقی ئیفلیج بوون. به جو له ی سهر خیر هاتنی ئه وانه ده کات که سهری ده دن. ئه گهر نانی بو نه یه نن، سی رۆژ له وی بکه وی داوای خو اردن ناکات. دهستی راستی دایکم گرت، قامکه کانیم به یه که وه چه سپاندو گوتم: " دایکه، به ئامازه ی خاچ، دوعای خیری بو بکه، ده یه وی شوو به من بکات. ههنگی به گهر می دهستی دایکم رامووسی و گوتی: " پیده چی دایکت رهنجی زوری کی شا بی. " پاشان که ئه م کتیبه ی له سهر میزه که بینی، لی پیسیم: " چیه، میژووی روسیا ده خوینیته وه؟ " (به خو ی جاریک له موسکو پیی گوتبووم: " بوچی خو ت فیری خوینه واری ناکه ییت؟ هه و لیده که میک خو ت خوینه وارو رۆشنییر بکه، بو نمونه میژووی روسیا، له دانانی سولوفییف بخوینه وه، چونکه تو هیچ نازانیت! " و له سهری رو یی: " زور چاکه. به رده وام به! ئه گهر رازی بیت، لیستیکی ئه و کتیبانه ت بو ئاماده ده که م که پیویسته له سهره تا وه بیان خوینیته وه. رازیت؟ " قهت رۆژیک له رۆژان به و شیوهیه قسه ی دهگه ل مندا نه کرد بوو. زورم پی سهر بوو... چه په سام... بو یه که مجار، توانیم له ژیانما وه کو به شه ر هه ناسه ی ئوخه ی هه لکی شم.

میرزاده، به ههستیکی راستگویانه وه گوتی:

- پارفیون، ئه مه م پیخوشه، به راستی خو شحالم. کی چوزانی؟ له وه یه خوا پیکتان بیینی و پیکه وه به خته وهر بن.

روگوژین، به هه لچوونه وه هاواری کرد:

- هه رگیز شتی وای ناییت!

- گوی بگره پارفیون: ئه گهر راسته و نه وه نده ت خو ش ده وی، ده بی کاریکی وها بکه ییت ریژت بگریت. ئه گهر کاری واتکرد، ده بی ئومییدی نه وه شت هه بی پیکیگه ن. من توژی له مه پیش پیمگوتیت که پیم سهره و بگره نار هه تم که قاییل بووه شوو به تو بکات. هه رچه نده له هو ی ئه م قاییل بوونه ی ناگه م، به لام بیگومان ده بی هو یه کی ماقوول و قه ناعه تبه خش له ئارادا بی، ئه و له ئه شق و قیانی تو دنیا یه، هه لبه ته قه ناعه تی ته واویشی هه یه که کو مه لیک سوخه تی باشیشت تیایه. ئه مه جه وه هری مه سه له که یه و با وهر نا که م جگه له وه هیچی تر له ئارادا بی. ئه و قسه یه ی که هه نووکه کردت، خو ی له خویدا نیشانه و به لگه ی دروستی بوچوونه که ی منه. تو به خو ت

دەلئىي بە زمانىكى جياواز لە جاران دواندوتى، رەفتارى لەگەلتا گۆراوه. بەلام تۆ پياويكى خانەگومانيت، غيرە لە ھەموو شتتیک دەكەيت، بۆيە خراپيەکانى ئەو، زۆر گەورە دەكەيت. مەحالە، بۆچوونى ئەو دەرھەق بە تۆ، بەو رادەيە خراپ بېت كە تۆ وینای دەكەيت. دەنا ھەرگیز قاييل نەدەبوو شووت پيېكات، لە كاتیک دەزانیت شووکردن بە تۆ، ھاوتای خۆكوژيیە، ماقوولە، بە ئانقەست و بە پيى خۆی بەرەو مەرگ بچيیت، يان لە ئاوا بخنکينرى يان سەر بپرديرى؟ ئاخىر كى بە ويست و خوايشتى خۆی بەرەو پيرى مەرگ دەپرات؟

پارفيون، بەدەم بزەيەكى تالەو، گووى لە وشە لە رزۆكەکانى ميرزادە دەگرت. ميرزادە، كە سوور بوو لەسەر بۆچوونەكەى خۆی، بە خەمىنى گوتى:

– پارفيون، ئەو چيە، بۆچى بەم خەمىنى و شپرزەيە تەمەشام دەكەيت؟! روگوزين، ئەنجام ھاتە قسان:

– لە ئاوا بخنکينرى يان بېتە سەر برين! ھا... گوايە بۆيە شوو بەم دەكات تا بە دەستى من بېتە سەر برين! نا.... ماقوولە ميرزادە، تا ئيستا پەيت بە جەوھەر و كرۆكى مەسەلەكە نەبردیيت؟ – لە مەبەستت تيناگەم.

– لەگینە ليم تينەگەيت!... بۆيە خەلكانيك سەبارەت بە تۆ دەلین كە بريك كورفامە...! ناستاسيا كەسيكى ديكەى خوشدەوى. تيدەگەى؟ ريك وەكو چۆن من خوشم دەوى، ئەويش بەو ئاوايە پياويكى ديكەى خوشدەوى. دەزانى ئەو پياوہ كيیە؟ "توى"! چى؟ نەتدەزانى؟ – من؟

– بەلى، تۆ. لە ئاھەنگى ساليادى لە دايكبوونەكەيدا، حەزى ليكرديت. بەلام دەزانيت، مەحالە بتوانى شوو بە تۆ بكات، چونكە دەزانيت ئەگەر شوو بە تۆ بكات دەبیتە مايەى ناوزرانت، ژيانت ويان دەبیت. بەخۆی دەلئيت: "ھەموو خەلكى دەزانن من چ ژنيكم." بيپەردە ئەو قسەيە دەكات، روو بە روو، بيپيچ لە روودامانيك، بە ئاشكرا بە خۆمى گوتوو، كە حەز ناكات بييت بە مايەى ناوزرانی تۆ ويانكردى ژيانت. بەلام سەبارەت بەم، من گرينگ نيم، چاوم دەرەھات، دەتوانى شووم پيېكات، من ئەو دەم لەلای ئەو، ئەو قەدرى منە لەلای ئەو، ئەمەت لە بير بييت!

– ئەگەر وايە چۆن وەختى كە لە تۆ ھەلات و ھاتە لای من، دوايى لە منيش ھەلات تا... – تا بگەریتەوہ بۆ لای من؟ ھا... چما پياو ھەيە بزانی چ خەياليكى لە ميشكدايە، نيازى چيە؟ ھەر دەمەى لەسەر ئەقلىكە، دەلئى تووشى ھيستريا بوو، پۆژى دى پيم دەلئيت: "ھەرچەندە شووكردىم بە تۆ وەكو ئەوہيە خۆم بخەمە رووبارەو، بەلام پەلە بكە، با زەماوئەندەكەمان بكەين!" بە ھەشتا و دەپرات خۆى ئامادە دەكات، پۆژى زەماوئەندەكە ديارى دەكات... ھەر كە وەختەكە نزيك دەبیتەوہ، گيچى ھيسترياكەى بەرز دەبیتەوہ يان خەياليكى ديكەى بە ميشكا ديت، مەگەر ھەر خوا سەرى ليڈەربكات! بە خۆت ديتووتە كە دەگرى، پيدەكەنى، وەكو شييت دى و دەچييت. بۆيە ھيچ سەير نيبە كە لە دەستى توش ھەلئيت! بۆيە لای تۆ نەمايەو، چونكە دەيزانى چەندى خوش دەوى، تەحەمولى ئەو خوشەويستىيەى خۆى نەدەكر. تۆ تۆژى لەمە پيش گوتت كە من لە مۆسكو دۆزيمەتەوہ. ئەمە راست نيبە. بەلكو خۆى لە تۆ ھەلاتبوو و، بە ھەشتا و ھات بۆ لای

من و گوتی: " پوژنی زه ماوهنده که دیاری بکه، من نامادم. دهی شامپانیا بیئه با بخوینه وه و برۆین گوی له گورانی کیوهلی و قهره جان بگرین!" نه گهر من نه بوايه، له میژ بوو خوئی خستبووه رووباره وه، نه مه راستی مه سه له که یه، بوئه نه مه ی نه کردووه، چونکه من له مهرگیش کوشنده ترم. له پووی رقی و کینه وه شووم پییده کات، باوه ربکه نه گهر شووم پییکات، له رقا دهیکات. به جوړه تۆله یه کی ده زانییت.

میرزاده هاواری کرد:

– نه دی تۆ چۆن رازی ده بی که .... چۆن ...

به لام قسه که ی ته واو نه کرد، به ترسه وه ده پروانییه روگوژین.

روگوژین، به دهم ژارخه نیکه وه لیی پرسى:

– بوچی، پرسیاره کت ته واو ناکه ی؟ حه زده که ی پییت بلیم هه نوکه بیر له چی ده که یته وه؟ تۆ له دلئ خۆتا ده لیی: " چۆن ده توانی شووی پییکات؟ ناخر شتی وا چۆن ده بییت؟" من ده زانم که تۆ وا بیرده که یته وه ...

– پارفیون، بوئی دوویات ده که مه وه که من به و مه به سه ته بو ئیره نه هاتووم، بیرى واشم له میشکدا نه بووه.

– ده شییت به و مه به سه ته نه هاتی. ده شییت له سه ره تاوه نه و بیرت له میشکا نه بووی، به لام گومان له وه دا نییه، که نه وو نه و بیرت له میشکدا یه. به سه، پیویست به گه نگه شه ناکات! بوچی وا شله ژایت؟ ماقووله، پییتر به مه ت نه زانی بییت؟ به راستی پیم سهیره!

میرزاده، به و په پری هه لچوونه وه و له بن لیوانه وه گوتی:

– پارفیون، نه وه ههر هه مووی زاده ی غیره یه! غیره له لای تۆ بووه به نه خوشی، ... تۆ مو باله غه ده که ی، بی ئینسافی باش نییه ... نه مه چیه، چی ده کات لییره؟

پارفیون، به له ز نه و کیرده ی له ده ست میرزاده سه ند که له سه ر میزه که، هه لی گرتوو، کیرده که ی له ده ست سه ندو له سه ر میزه که، له نزیکى کتیبیکه وه داینا یه وه و گوتی:

– واز له مه بیئه!

میرزاده، له سه ر قسه که ی رۆی و گوتی:

– که گه ییمه پترسبۆرگ، هه موو نه مانه م له به رچا و بوو، وه ک بلئی دلّم خه به ری دابوو ... حه زم نه ده کرد بییم ... ده مو یست هه موو په یوه ندییه کانی خوّم ده گه لّ نه م شاره دا فه رامۆش بکه م، هه موو یادگار ییه کان له میشکی خوّم ده ربکه م. ههر هه مووی له دلئ خۆدا ریشه کییش بکه م! ده یسا من ده رۆم، به خوات ده سپیرم! .... به لام نه مه چی ده کات لای تۆ؟ نه مه ت بو چییه؟

تومه ز، میرزاده، جاریکى دی، به دهم قسه کردنه وه، به بی ویستی خوئی، کیرده که ی هه لگرتبوو، روگوژین بو جاری دووه کیرده که ی له ده ستی راپسکاندو هه لی دایه سه ر میزه که. کیرده که، کیردیکی ناسایى بوو، ده سه که ی له شاخی که له کیوی بوو، ده مه که ی نزیکه ی پازده سانتی مه تر ده بوو، پانیه که شی هاو ته رازی دریژییه که ی بوو.

روگوژین، که بیینی، میرزاده زۆر بهوه تیکچوو که دوچار کیږدهکەى له دەستی سەندهوه، به توپهیی کیږدهکەى نایه دوو توپى کتیبهکەو، کتیبهکەى تووږ دایه سەر میڙیکى دی .

میرزاده، که لهفکران ږاچوو بوو، به سەرسامى پرسى:

– ئەم کیږده بۆ کاغەز برین به کار دینی !

– بهلى...

– بهلام ئەم کیږده هی باخ برینه .

– بهلى وایه... چما ناکرى بۆ کاغەز برینیش بهکار بیټ ؟

– بهلام ئەمه، زۆر تازهیه .

روگوژین، بهوپهږى توپهیی، که لهگەل هەر وشهیهکى میرزادهدا، توپهتر ده‌بوو، هاواری کرد!

– چ قه‌یدییه ؟ یانى ناتوانم ئەگەر حەزبکەم، کیږدیکى نوئى بکړم ؟

میرزاده، که چاوى بږى بووه روگوژین، ږاچلهکى. لى زوو به زوو وه‌خۆ هاته‌وهو به دەم

پیکه‌نینه‌وه گوتى:

– ئەوه چیمانە ؟ بۆ ده‌بى بهو شیوهیه یه‌کدى بدوینین ؟

بمبوره گیانه‌کەم، من که سەرم وه‌کو ئیستا قورس ده‌بیټ و ئیدی حه‌واسم به جارى پەرت

ده‌بى و خه‌یالم ده‌روات. ئەله‌قى به هېچ جوړى نیازی نه‌و پرسیاره‌م نه‌بوو. خه‌یالم روئى و نه‌و

پرسیاره‌م له بېرچوو که ده‌مویست بیکەم، به هه‌رحال به خوات ده‌سپېرم.

روگوژین گوتى:

– له‌م ریگه‌یه‌وه مه‌ږو .

– بېرم چوه‌وه !

– به دواى منا وەرە ! ریگا‌کەت نیشان ده‌دم !

په‌راویز:

* – "Scopets": واته‌ خه‌سیو، ئەمانه‌ فېر‌قه‌یه‌کى ئاینى بوون، که ئەندامه‌کانیان له‌ رووى

ته‌عه‌سوبه‌وه‌ خو‌یان ده‌خه‌ساند، به‌ زۆرى کارى سه‌ږافیان ده‌کرد.

* – "بۆرژواى فه‌خرى به‌ میرات...": زۆربه‌ى هه‌ره‌ زۆرى بازرگانان له‌ ناوه‌پراستی سه‌ده‌ى

نۆزده‌دا، جووتیار بوون و له‌ ریگه‌ى بازرگانیه‌وه‌ ده‌وله‌مەند بوو بوون. جا ئەوانه‌ى که ئابوونه‌ى

ئەندامیه‌تى چینی بازرگانیان نه‌ده‌دا، ده‌هاتنه‌وه‌ خواری بۆ چینی جووتیارو دیهاتى. ئیدی

یاسادانه‌ر بۆ چاره‌سه‌رى ئەم هه‌سته‌ چینه‌یه‌تیه‌ى که له‌ مه‌یدانى بازرگانیدا په‌یدا بوو بوو، دوو

چینی له‌وانه‌ى ئابوونه‌و باجیان نه‌ده‌دا دامه‌زاند به‌ ناوى: "چینی بۆرژواى کریکار" و "چینی

بۆرژواى فه‌خرى به‌ میرات."

* – "سولوقییف...": ناوى سیرگی میخائیلوفیچ سولوقییفه (۱۸۱۰-۱۸۷۹) که له‌ میژوونوسه

که‌وره‌کانى روسیایه، که‌وره‌ترین کارى "میژووى روسیا"یه که به ۲۹ به‌رگ له‌ نیوان سالانى

۱۸۵۱-۱۸۷۹ واته‌ هه‌ر ساله‌ى به‌رگیك‌ بلاو بووه‌وه‌و له‌ سالى ۱۸۹۷دا له‌ حه‌وت به‌رگدا چاپ

كرايه وه . دۆستويفسكى زۆر دلپهندي ئەم كتيپه بوو، كه له سالي ۱۸۶۷دا سەفەرى هەندەرانى كرد، چەند بەرگيكي كتيبي ناخبرى دەگەل خويدا برد .

* – "... موريدانى تەريقه تى كۆن..": مەزەبى "راسكولنيك" ىشى پيىدەگوتريت، ئەمە مەزەبى باوەردارانى كۆن و سونەتییە، دەگەرپتەوه بو سەردەمى ئەو دووبەرەكییە ئاینییەى كه له پاش ريفورمه ئاینییەكانى پەتريارك نيكوندا پوو دا .

* – "... له جياتى ئەسپ، زين له مانگا بكریت...": يەكيكه له قسه باوەكانى پووس .

* – "... پاپايەك له ئيمپراتۆريك...": ئاماژەيه بو هنرى چوارەمى ئيمپراتۆرى ئەلمانيا كه هاتبوو بو داواى بوردن و كهفاره له پاپا گريگۆرى حەوتەم، له سالي ۱۰۷۷دا .

* – "... به دوو قامكان ئاماژەى خاچت دەكيشا..": ئەوه شيوازی "باوەردارانى كۆن" بوو له خاچ كيشاندا .

فہسلی چوارہم

به هه مان ئەو ژوانه دا تیپه پین که میرزاده لیبانه وه هاتبووه ژوروه وه. روگوژین، له پیشییه وه ده پۆیی و خۆیان به هۆله گه وره کهی میواندا کرد، که تابلۆی جوړاو جوړ به دیواره کانیه وه هه لاسرا بوو، هه هه مووی وینه مه ترانان و دیمه نین سروشتی تیکه ل و پیکه ل بوون و پیاو سه ری لیده رنه ده کردن. تابلۆیه کی سهیر به سهرووی ئەو ده رگایه وه هه لاسرا بوو که به سهر ژورویکی دیدا ده کرایه وه. تابلۆیه کی سهیر بوو، دریزییه کهی دوو مه ترو پانیه کهی هه ر سی سانت ده بوو. ئەمه وینه ی عیسا مه سیحی فریارهس بوو، له کاتی هیئانه خواره وهی له سهر خاچه که.

میرزاده، نیگایه کی به زوی وینه کهی کرد، ده تگوت شتیکی بیرکه وته وه، به لام نه وه ستا، چه زی ده کرد له ده رگا که وه ده ربکه ویئت. دلێ ته نگ بوو، خوا خوی بوو زووتر له و ماله وه ده رکه وی، لی روگوژین، له ناکاو له بهردهم تابلۆکه وه ستاو گوتی:

– هه هه موو ئەم تابلۆیانه ی که ده یانبینی بابی رهحه تیم له هه راجه بازاردا یه کی به یه که دوو رۆبلی کریوون. هیوایه تی ئەم شتانه بوو. پیاویکی پسپۆر ته مه شای کردن، گوتی: هیچیان ئەسل نین و گشتیان بیبایه خن، ته نیا ئەم تابلۆیه ی سهرووی ده رگا که ی به گهن کرد، که بام ئەویشی به دوو رۆبل کپی بوو...

جاریکیان، پیش ئەوه ی بام بمریت، کابرایه کی لیپهیدا بوو سی سه دو په نجا رۆبلی دایه. ئیقان دمتریچ سافلویف، که بازرگانیکی ده وله مه ندو هونه ردۆسته، جاریکیان چوار سه د رۆبلی دایه. هه فته ی رابردو به سیمون سیمونوفیچی برامی گوتبوو که پینچ سه د رۆبلی ده داتی، به لام من ره فزم کردو لیپراوم بۆ خۆمی هه لبگرم.

میرزاده، ئەمه ی به هه ل زانی، به دیقه ت له تابلۆکه ورد بووه وه، گوتی:

– به لام... به لام ئەم تابلۆیه ته قلیدی تابلۆکه ی هانس هولبینه*، هه رچه نده من له م بواره دا شاره زاییه کی ته واوم نییه، به لام ده توانم بلیم لاسایی کردنه وه یه کی زۆر عاله. جاریک له هه نده ران، نوسخه ئەسله که ی ئەم تابلۆیه م دیتوووه وه قهت له بیرم ناچیته وه. به لام چی... ئەوه چیته؟

روگوژین، له ناکاو تابلۆکه ی به جیهیشت و کهوته پێ، هه لبه ته ئەم ره فته ره زاده ی، ئەو گوپانه کوتوپره بوو که سهرو دلێ روگوژینی گرت. میرزاده، سهری له وه سوپما که روگوژین چون له ناکاودا، ئەو قسه یه ی بپی که خۆی دای مه زراند بوو و ته نانه ت، وه لامی پرسیاره که ی ئەویشی پشت گوی خست. ئەمه ی پێ سهیر بوو.

روگوژین، دوی چهند ههنگاوێک، له ناکاودا له میرزاده ی پرسی:

- ئەرئى ليون نيكولا يوفيج... دەمى بوو دەمويست ئەم پرسیارەت لیبكەم: تۆ باوەرت بە یەزدان
هەیه یان نا ؟

میرزادە، بیھېچ ھەلۆستەھەك گوتى:

- چ پرسیاریكى سەیرە... تەمەشا کردنەكەت غەریبە !
روگوژین، كەمىك بیدەنگ بوو، لە تۆ وایە پرسیارەكەى خۆى فەرامۆش كرد، ئەوسا لە ژێر
لیوانەو گوتى:

- ھەزەكەم سەیرى ئەو وینەھە بكەم.

میرزادە، بە دەم بیروكەھەكى كوت و پەرەو ھەلیدایەو گوتى:

- ئەو وینەھە ؟ ئەو وینەھە ؟ ئەو وینەھە لەگینە باوەرى ھەندى كەس سەلب بكات !

روگوژین، بە شیۆھەكى چاوەروان نەكراو، قسەكەى میرزادەى سەلماندا:

- راستە... باوەرى پیاو سەلب دەكات !...

ھەنوكە گەبى بوونە بەر دەرگای دەرەو. میرزادە لە پەرەستاو گوتى:

- چۆن ؟ من گالتم كرد، كەچى تۆ قسەكەت زۆر بە ھەند گرتووم ! بوچى پرسیت كە نایا باوەرم
بە یەزدان ھەیه یان نا ؟

- ھەروا... بى مەبەست.. لە میژ بوو دەمويست ئەو پرسیارەت لیبكەم.

لەم روژگارەدا زۆر كەس ھەن كە باوەریان بەخوایەن. تۆ لە ھەندەران ژیاوى. دنیات زیاتر
دیتوو. راستە، وەكو جارێك كابرایەكى مەست پى پى گوتم، گوايە ژمارەى ئەو كەسانەى لیرە،
واتا لە روسیا، باوەریان بە خوایەن، لە ھەموو ولاتیكى دى زیاتر ؟ ئەو كابرا مەستە پى
گوتم: "خوایەن ناسى بۆ ئىمە ئاساترە لە خەلكى تر، چونكە ئىمە لەوان پىشكەوتووترین..."

روگوژین، ژارخەنىكى بوو كرد، ھەر كە كۆتایى بە پرسیارەكەى ھینا، لە پەر دەستى خستە سەر
دەسكى دەرگا، دەرگا كەى كەردەو و چاوەروانى كرد تا میرزادە لە پىش ئەو و دەدەركەوئى.
میرزادە سەرى سوورما، بەلام پىش ئەو كەوت، روگوژین، تا بەر قالدەرمەكان دواى كەوت،
دەرگا كەى بە نىمچە داخراوى ھىشتەو. ئىستا ھەردوو كیان روو بە رووى یەكدى وەستا بوون و
زەق زەق دەیانروانییە یەكدى، لەو دەچوو نەزانن چىبەكن.

میرزادە، دەستى روگوژینی كوشى و گوتى :

- دەى، خوا حافیز !

روگوژین، بە توندى و بە شیۆھەكى میكانىكى دەستى میرزادەى كوشى و گوتى:

- خوات لەگەل !

میرزادە، ھەنگاوێكى نا، ئەوجا ئاوپرى لە روگوژین دایەو و كەوتەو قسەكەردن دەگەلایا. خوایا
بوو كە نایەوئى روگوژین بەو حالەو بەجى بیلى. ئەمە جگە لەو كە یادەو ھەریبەكى
كوتوپرىشى بىر كەوتەو، بۆیە ئاوپرىكى لیدایەو بە دەم پىكەنینهو گوتى:

- سەبارەت بە باوەر، لە بىر مە ھەفتەى رابردوو، لە ماوەى دوو رۆژا، تووشى چوار گەنگەشەى
جیاوازی لەو جوړە بووم. بەیانىك، لە سەفەرىكما بە ھىلێكى تازەى خەتى شەمەندەفەر، لە

قیتارا بووم به هاوړپیی (س...)* ناویک، چوار دانه سهعاتی ریځ گهنگه‌شهو موناغه‌شمان کرد. پیشت زور شتم دهرباره‌ی بیستبوو و بوم دهرکه‌وتبوو که پیاویکی خوانه‌ناسه. به راستی پیاویکی پوښنیرو زانا بوو، زورم پیخوش بوو که دهرفته‌ی موناغه‌شهو گهنگه‌شهم ده‌گه‌ل روښنیرو زانایه‌کی وا گه‌ورده‌ا بۆ هه‌لکه‌وتبوو. به تایبه‌تی که پیاویکی به ریځو زور به نه‌زاکه‌ت بوو، به جوړی قسه‌ی ده‌گه‌ل مندا ده‌کرد، وه‌کو نه‌وه‌ی، له زانست و پر زانیاریدا هاوتای خو‌ی بم. نه‌م پیاوه باوه‌ری به خوا نه‌بوو. به لام نه‌وه‌ی به دریزایی گهنگه‌شهم‌که‌مان مایه‌ی سهرنج بوو، نه‌وه‌ی بوو له گهنگه‌شهم‌که‌ماندا، خو‌ی له جه‌وه‌ری مه‌سه‌له‌که نه‌ده‌دا، له‌وه‌ش سه‌یرتر، نه‌وه‌ی بوو هم‌مو نه‌وه‌ی خوانه‌ناسانه‌ی پیشت دیتبوومن، یان نه‌وه‌ی کتیبانه‌ی له‌وه‌ی باره‌یه‌وه‌ی خویندبوومن‌وه‌ی له‌وه‌ی ده‌چون خو له قهره‌ی جه‌وه‌ری مه‌سه‌له‌که نه‌ده‌ن، ته‌نیا به ده‌وری پرا‌ه‌تی مه‌سه‌له‌که‌دا ده‌سورانه‌وه‌ی. ویستم نه‌م سهرنجه‌ی خو‌م به هاوسه‌فهره‌که‌م بگه‌یه‌نم، به لام له‌وه‌ی ده‌چوو نه‌متوانی بی بوی پروون بکه‌مه‌وه‌ی، یان نه‌متوانی بی مه‌به‌سته‌که‌می لیښگه‌یه‌نم، چونکه‌که‌م و زور لی‌م حالی نه‌بوو...

هه‌مان نیواره، له میوانخانه‌یه‌کی چکوله‌ی شاروچکه‌یه‌که‌ لامدا. باس، باسی نه‌وه‌ی بوو که دوی شه‌وه‌ی، له هه‌مان میوانخانه‌دا، تاوانیک پرووی دابوو، ده‌یانگیزایه‌وه‌ی گوايه دوو دیه‌تای، میانسال، ریځ و پیځ، دؤستی کو‌نی یه‌کدی، دوا‌ی نه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ی نان و چایان خوارد بوو، ژورویکیان به کری گرتبوو و چوو بوون بخه‌ون. یه‌کیکیان، دوو پوژ بوو، سه‌عاتی‌کی بهر باخه‌لی زیوی، زنجیر زهردی مرواری داری به هاوړپیکه‌ی بی‌نی بوو. پیشت نه‌م سه‌عاته‌ی به هاوړپیکه‌ی نه‌بی‌نی بوو. نه‌م پیاوه نه‌که‌ه‌ر دز نه‌بوو، به‌لکو پیاویکی زور سهر راست و ده‌ستپاک و نه‌مینیش بوو، له چاو دیه‌تای و جووتیارانی دیکه‌شدا هه‌ژارو نه‌دار نه‌بوو. که‌چی به جوړی ته‌ما‌حی چوه‌ی نه‌م سه‌عاته‌ی که خو‌ی پینه‌ده‌گیرا. هه‌رکه‌ی بی‌نی هاوړپیکه‌ی پشتی کرده‌ی نه‌وه‌ی، هه‌لیکیشایه‌ی چه‌قوو له پشته‌وه‌ی به پاریزه‌وه‌ی بوی چوو، قهراری خو‌ی دا، چاوی پریه‌ی ناسمان و هی‌مای خاچی کی‌شا، له بن لیوانه‌وه‌ی به کول که‌وته‌ی دوعاونزا: " خودایا، بمبوره، خودایا به مه‌سیحیم ببه‌خشه!" هه‌نگی هاوړپیکه‌ی وه‌کو به‌رخ گۆشاو گۆش سهرپری و سه‌عاته‌که‌ی نایه‌ی ته‌نکه‌ی باخه‌لی.

روگوژین، له قاقای پیکه‌نینه‌کی نه‌وتوی دا، له تو‌وايه تووشی هیستریا بووه. نه‌م پیکه‌نینه‌ی له کوی و نه‌وه‌ی په‌سته‌یه‌ی تو‌زی له‌وه‌ی پیشتی له کوی! به راستی سهریر بوو. به ده‌نگی‌کی له رزوک و به دم پیکه‌نینه‌وه‌ی گوتی:

– خو‌شه! یه‌کیک له بنی باوه‌ری به خودا نییه‌وه‌ی یه‌کیکی دی نه‌وه‌نده‌ی به‌دینه‌ی، که به‌ده‌م دوعاو نزاوه‌ی خه‌لکی سهر ده‌بری... نا، میرزاده، نا براه‌کم، نه‌مه‌ی شتی‌ک نییه‌ی له هیچه‌ی دروست بکری‌ت، نا... نا! نا، نا، نه‌مه‌ی جوانترین شته‌ی که به‌عه‌مراتم بیستیتیم!...

هه‌رکه‌ی روگوژین تو‌زیک هی‌ور بووه‌وه‌ی، نه‌گه‌رچی هی‌شتا شوینه‌واری پیکه‌نینه‌ی به سهر لیوییه‌وه‌ی مابوو، میرزاده له‌سهر قسه‌که‌ی پوی و گوتی:

– به‌یانی له خه‌وه‌ی رابووم، چووم بۆ ناو شار تا که‌می‌ک بگه‌پریم. سهر‌بازی‌کی مه‌ستم بی‌نی، که به‌لاره‌لار به‌سهر شو‌سته‌ی ته‌خته‌ی فهره‌شهم‌که‌دا ده‌رو‌ی، سهر‌پای له قورا هه‌لکشا بوو. لی‌م هاته‌ی

پیشی و گوتی: "قوربان، ئەم خاچەم لێدەکەرت، زیو، بیست کۆپیکم بەدەیه و هەلبەگەر". خاچیکی بەدەستەوه بوو، کە کردبووی بە نەواریکی کۆنەوه، دیار بوو تازە لەمەلی خۆی داکنەدبوو. بەلام بە چاو دیار بوو کە خاچەکە لە قەلایی (قصدیر) دروست کرا بوو. خاچیکی گەورە هەشت چوکلە بوو کە لەسەر شیوازی پۆمی رۆژەلەتای "بیزەنتی" دروست کرا بوو. دراویکی بیست کۆپیکم لە بەرکەم دەرهیناو دام بە یارۆی سەرخۆش، هەر لە وی خاچەکەم لە ملم کرد. بەسەر سیمایدا بۆم دەرکەوت کە زۆر خۆشحاله بەوهی ریبواریکی ساویلکە خەلەتاندوو! یەکسەر پۆی تا بە پارە خاچەکە می شرووب بخواتەوه! هەلبەتە هیچ گومانیک لەوه دا نەبوو! هەر شتیکم لە رووسیدا دەبینی کاریکی زۆری لە دل و دەروونم دەکرد. پیشان هیچم دەربارە و لاتەکەم، رووسیا نەدەزانی، چونکە لەوپەری غەقلەتدا گەرە بوو بووم و ژیا بووم. خۆ لە ماوهی ئەو پینچ سالەشدا کە لە هەندەران بووم، تەنیا هەندێ یادەوهی خەیاڵیم دەربارە رووسیا لە لا بوو. بەدەم ریکردنەوه، لە دلای خۆدا دەمگوت: نا، نابێ پەلە بکەم و ئەم مەسیح فرۆشە مەحکوم بکەم. مەگەر هەر خوا بزانی دلای لاوازی ئەو مەست و سەرخۆشانه چی تیا یە! "دای سەعاتیک، کە بۆ میوانخانەکە دەگەرماهوه، تووشی ژنە دیهاتییهک بووم کە مندالیکی ساوای بەباوهشەوه بوو. ژنەکە هیشتا گەنج بوو، ساواکە می باوهشیشی هەر مانگ و نیویک دەبوو. مندالەکە، لەوساوه کە لە دایک بوو بوو، ئەمە یەکەمجاری بوو، کە بۆ دایکی دەگرژییەوه. ژنە می تاین لە ناکاودا، بەوپەری ئیماندارییەوه هیما می خاچی کیشا. لیم پرس می (ئەوسا هەمیشە پرسیارم لە خەلکی دەکرد) بۆچی ناماژە می خاچت کیشا خانم گیان؟ وەلامی دامەوه و گوتی: "وەکو چۆن یەکەم بزە می ساوایهک، شادی و لەزەت بە دایکی دەبەخشیت، خواوەندیش کاتی لە عەرشی بالای خۆیهوه، دەروانی و سەیر دەکات گوناهاکاریکی پەشیمان، راستگۆیانەو لە ناخی دلەوه روو دەکاتە ئەوو دوعا و نزا دەکات و لەبەری دەپارێتەوه، خواوەندیش بەو ناوایه شاد دەبی و لەزەت دەبینی." ئەمە تەقربەن دەقی ئەو قسانەیه کە ئەو ژنە ساویلکە دیهاتییه بە منی گوت. تۆ بزانه چەند بە زمانیکی ناسک، چەند بە پرونی و پەروانی، چەند راستگۆیانە گوزارشتی لە جەوهەر و پوحی هەموو ئاینی مەسیحایی کردوو، بە ئاشکرا دەلێت کە خواوەند بابی هەموومانە، دلخۆشی خوا بە مروڤ، وەکو دلخۆشی باوکە بە مندالەکە می! کە ئەمە هزرو ئەندیشە می پەسەنی مەسیحاییه! جا بیهینە بەرچاوی خۆت کە ئەمە قسە می ژنیکی دیهاتی سادەیه. هەلبەتە ئەو ژنە دایک بوو. کی دەزانی لەوهیه ژنی هەمان سەریاز بووی کە بۆم باسکردیت. گوی بگرە پارفیون، تۆ کەمیک لەمە پیش پرسیار می ئەمەت لیکردم، فەرموو ئەمە وەلامی منە: جەوهەر و کرۆکی هەستی ئاینی لە گشت بیرکرنەوهیهک، لە هەموو کاریکی خراپ، لە گشت تاوانکاری و هەمووم ریکچکە و ریبازیکی خاوەناسی بەدەرە. ئەم هەست و سۆزە، رازو نەیینییهکی تیدایه کە قەت بە بەلگە و بۆچوونی خاوەناسان نایهتە کەشف کردن و هەتا هەتایهش هەر بەو جۆرە و بەسەر مۆری دەمینیتەوه، من گەییوومەتە ئەو قەناعەتە. یەکیک لەو قەناعەتانه می کە دای گەرانهوم بۆ رووسیا، لام پەیدا بووه، ئەمەیه. پارفیون، زۆر کار هەیه دەبی بکری، باوهربکە زۆر کار هەیه دەبی لە ولاتەکەماندا، لە رووسیدا بکریت! بیری خۆتی بینەوه کە

وهختی له مۆسكۆ بووین چۆن دیدارو گفتوگۆمان دهکرد... من هەرگیز ههزم نه دهکرد بۆ ئییره بگه پیمهوه. هەرگیز وینام نه دهکرد تۆ لییره ببینم و بهم شیوهیه پوو به پرووی یه کتر ببینهوه. به ههرحال ئهوهی چوو چوو. خودا حافیز، ئهسپاردهی یهزدان بیت!...

میرزاده ئهوهی گوت و ههرحه رخاو به قالدومه كاندا داگهرا. كه گه ییه ههوشوكه كهی ژیر قالدومه كان، پاریفون له سهری پرا گازی کرد:

- لیون نیکولایوفیچ! ئیستا ئه و خاچه ت پییه كه له سهربازه كهت كری؟

میرزاده، وهستا و گوتی:

- بهلی، پیمه .

- پیشانمی بده .

میرزاده، ئه و داوایه ی پی سهر بوو، بۆ چه ند ساتیک، دوو دل، وهستا. ههنگی به قالدومه كاندا سهركهوت، خاچه كهی له ژیر كراسه كه یه وه، به بیئه وهی له ملی دابكه نی، دهره ینا.

روگوزین گوتی:

- ئه م خاچه بده به من.

- بۆچی؟ تۆ...

- من ئه وهی تۆ له مل ده كه م و تۆش ئه وهی من له مل بكه...

- ده ته وی خاچه كانمان بگۆرینه وه*؟ به دلی تۆ! پیمخۆشه. ده بین به برا.

میرزاده، خاچه قه لاییه كهی داكه ندو روگوزین خاچه زیره كهی داكه ندو گۆریانه وه. پاریفون،

مات و بیده نگ بوو. میرزاده نهك هه ر پیی سهر بوو به لكو زۆریشی له بهر گران بوو كه بینی، برا

ئاینیه كهی، هیشتا هه ر په ست و تو ره و به گومانه و بزه تال و توانج ئامیزه كهی نه ره ویوه ته وه و

به لای كه مه وه ناو به ناو خۆی ده نوینی. روگوزین ئه نجام، به بیدهنگی دهستی میرزادهی گرت،

ماوه یه كه به بی جۆله، وهكو ئه وهی نه توانی بریاربدهات، له جیی خۆی وهستا. ئه نجام به گه ل خۆی

خست و به ئه سپایی و له بن لیوانه وه پیی گوت: " وه ره ". به هه وشوكه كهی قاتی خواره وه دا

تیپه رین، له زهنگی ده رگایه کی به رانه بر ده رگای چوونه ده ره وه یان دا، پیره ژنیکی قه مووری ره ش

پۆش كه سه ریۆشیکی به سه را دا بوو، به ز ده رگای كرده وه، كه روگوزینی بینی، به بیه یچ

قه سه یه كه كرنۆشی بۆ برد. روگوزین به په له چه ند په رسیاریکی لیكد، بیئه وهی چاوه پروانی وه لام

بكات، میرزادهی برده ژوره وه. جاریکی دی به چه ند ژوره یكدا تیپه رین، ژوره كان تاریك بوون،

كه لوپه لی ناو مانیان كه م تیا بوو، میزو كورسییه كان په رده ی سپییان پیندا درابوو. روگوزین، به

بیه یچ په رسیك، یه كسه ر میرزادهی برده ژوره یکی چكۆله وه كه زیاتر له هۆلی پیشوازی ده چوو،

به ته خته یه کی یه جگار لووس ناو بریکی بۆ كرابوو، دوو ده رگای بچوك له م سه رو له سه ره ی ناو

په كه هه بوون، له و دیو ناو بره كه وه ژوره یك هه بوو، پینده چوو ژوره ی نووستن بیت. له سوچیکی

هۆله كه دا، له نزیکه موغه یرییه كدا، پیره ژنیکی نه ندام وردیله له سه ر قه نه فه یه كه دانیشته بوو. له وه

نه ده چوو زۆر پیرییت، به لام قژی به ته وا وه تی سپی بوو بوو، هه ر كه سیك دیتبای، له یه كه م

نیگادا ههستی ده كرد، كه له پرووی ئه قلییه وه بووه ته وه به مندال. جلیکی خوری ره شی له بهر

بوو، مل پیچیکې رهشی له گهردنی نالاند بوو، کلاویکی زور سپی له سهر کردبوو و که خهت خهتی باریکی رهشی تیا بوو. ههر دوو پیی له سهر ته پله کیکی چکولهی نزم دانا بوو. له ته نیشته نه وه وه پیره ژنیکی له و پیرتر دانیشتبوو، یه جگار پاک و ته میز بوو، نه ویش جل و بهرگی تازه باری له بهرو کلاویکی سپی له سهر بوو. پیده چوو خزمیکي هه ژارو بینه وای پیره ژنی یه که م بی. به کړی و کپی گوره وی ده چنی. وا ده هاته بهر چاو که نه م دوو ژنه، هه روا بیده نگ بن و قهت زار هه لنه یه نن. پیره ژنی یه که م، که روگوژین و میرزاده ی بینی به پرویانه وه پیکه نی، چه ند جاریک به نیشانه ی خیره اتن سهری ریژی بو دانه واندن.

روگوژین، دهستی راموسی و نه وسا گوتی:

— دایکه، نه م پیاهه هاوړی به ریزم میرزاده لیون نیکولایوفیچ میسکینه. خاچه کانمان گوړپوه ته وه. له مؤسکودا بو من له برایه کی راسته قینه باشر بوو، چاکه یه کی زوری به سهر مه وه هیه. دایکه وه کو کوریکي خوت دوعای خیری بو بکه، پیروزی بکه. سه بر بکه دایکه، با من یارمه تیت بدم، قامه کانت بیمنه وه یه ک تا بتوانی ناماژهی خاچ بکیشی.

به لام پیش نه وه ی روگوژین فریا بکه وی، پیره ژن، سی قامی جووت کردن و، به وپه پری نیمانداری و خواناسییه وه، سی جاری یه ک له دوا ی یه ک، ناماژهی خاچی به دوری سهری میرزاده دا کیشا. نه وسا، جاریکي دیکه و به وپه پری میهرو سوژه وه، به وپه پری هیمنی سهری ریزو خوشه ویستی بو دانه واند.

پارفیون گوتی:

— ده ی لیون نیکولایوفیچ با برؤین، ههر بو نه مه توم بو ئیره هینا....

که گه بیشتنه وه چه وشو که کی به رقاند رمه کان، جاریکي دی به میرزاده ی گوت:

— هه رچی هکی پی بلئی تیناگات، هه لبه ته که م و زور له قسه که ی من نه گه یی، که چی ویرای نه وه ش پیروزی کردیت. یانی به خوی و به خوایشته و چه زی خوی نه و کاره ی کرد... ده یسا کاتی خوا حافیزی هاتوه... نه سپارده ی خوا بی....

روگوژین، به دم نه و قسه یه وه ده رگا که ی کرده وه. میرزاده نیگایه کی ناسکی گله یی نامیزی کردو گوتی:

— مال خراپ، با به لای که مه وه بهر له وه ی برؤم، ده ستت له ملی بکه م.

میرزاده، ویستی باوه شی بکات. به لام پارفیون به ناسته م باسکی کردنه وه و زو دایگرتنه وه نه یده توانی بریاری خوی بدات. پروی و هرگیرا تا میرزاده نه بینی، له تو وایه خوی له نیگای میرزاده ده پاریزی، چه زناکات له باوه شی بکات. له بن لیوانه وه به دم پیکه نینیکی سهیره وه گوتی:

— مه ترسه! راسته خاچه که م لیسه ندیت، به لام له پیناوی سه عاتی کدا ناتکوژم!

به لام پاشان، له ناکاوا چاره ی گوړا. رهنگی زهره هه لگه را، لیوانی که و تنه ته ته له، چاوانی که و تنه پرشنگان. ههر دوو دهستی بهرز کردنه وه، باوه شی گرتنه وه به هه موو هیزو توانای خویه وه باوه شی به میرزاده دا کردو به دهنگیکی له رزو که وه گوتی:

- مادام حوکمی قەدەر وایه بییه بۆ خۆت! هی تۆیه، بۆ خۆتی بیه! من وازی لیدیئم بۆ تۆ!
روگۆزینت له بیر بی!

ئەوسا میرزادەیی پەوان کردو، بیئەوێ ئاوری داو بەداتەو، بە هەشتاو خۆی بە
ئەپارتمانەکهیدا کردو دەرگاکی له دواي خۆیهو شلپ داخست.

پەراویز:

* - "... بەلام ئەم تابلۆیه تەقلیدی تابلۆکی هانس هولین...": دەگیڕنەوێ گوایه دۆستویفسکی
له سالی ۱۸۶۷، له شاری بال، تابلۆکی هولینی "مەسیح له گۆرا..." (۱۵۲۱) دیتووه
واقیعیەتی تابلۆکی زۆر له بەرگران و ناخۆش بووه. دەگیڕنەوێ گوایه بە ژنەکی گوتووه:
"ئەمجۆره تابلۆیه، لهوێه ئیمان له لای پیاو ئەهیڵی".

* - "... س... ناویک...": لهگینه دۆستویفسکی کاتی که ئەم کەسیتییه زۆر پۆشنیری که
باوهری به خوا نییه و ریچکهی خوانه ناسانی گرتووه ته بهر، وهسف کردووه، مەبەستی ئاماژەیی
بووبی بۆ نیکولا سبیشنیفی ئەندامی گروپی یتراشفسکی، که دۆستویفسکی پاشان وهکو
نموونهیهک بۆ وینهگرتنی (ستافروگین)ی شا قارهمانی رۆمانی ئەهریمه نان سوودی
لیوهرگرتووه.

* - "... دتهوی خاچه کانمان بگۆرینهو...": هه موو روسییهکی ئەرسه دۆکسی له پۆژی له
دایک بوونییهوێ خاچیکی له مل دهکرا، خاچیکی تهخته یان ناسنجاو. گۆرینهوێ خاچ له نیوان
دوو کەسدا، سرووتیکی ئاینییه به مانای برایهتی و بوونه برای روحی و مەعنهوی دیت .

فەسلى پىنچەم

كات درەنگ بوو، نىزىكى سەعات دوو و نىو بوو. مىرزادە، جەنەرال يەپانچىنى لە مائەوہ نەبىنى. كارتەكەى بۇ داناو لىبرا بېرات بۇ مىوانخانەى (وسى) تا لەوى سۆراخى كولىا بگات، ئەگەر لەوى بوو بىدىنى و ئەگەر چوو بوو دەرەوہ نامەيەكى بۇ بەجى بىللى .

كاتى گەببە مىوانخانەكە پىيان گوت نىكولا ئاردالىونىچ لە بە يانى زووەو دەرچووەو گوتويەتى ھەر كەسىك پىسىارى كرد پىيى بلين: " رەنگە دەوروبەرى سەعاتى سى بگەرپتەوہ، ئەگەر تا ئەو كاتە نەگەرپتەوہ، ماناى وايە كە بە قىتار سەفەرى پافلوفسكى كردووە، تا سەرى خانم يەپانچىن (جەنەرال ژن) بدات و لەوئىش شىو دەخوات. " مىرزادە لىبرا كە لە مىوانخانەكەدا چاوەرپوان بگات و بە دەرەفەتى زانى و داواى خواردنى كرد.

بەلام كولىا، نە سەعات سى و نىو و نە سەعات چوار نەگەرپتەوہ. مىرزادە، لە مىوانخانەكە و دەركەوت و بىھىچ مەبەستىكى ديارىكراو كەوتە گەشت و گەرپان .

ھەواى پىترسبۆرگ ، ھەندىچار لە پوژانى ھەوئى ھاویندا زور خوشە، دنيا پروناك و درەخشان و كپ و ھىمنە. بە رىكەوت ئەو پوژە، يەككە بوو لەو پوژە جوان و دەگمەنانە.

مىرزادە، مودەتيك، وىل و سەرگەردان سوپاىوہ. زور شارەزاي شار نەبوو. ھەندىچار لە چوار رىانەكان، لە مەيدان و سەر پردەكان و لە ھەنبەر ھەندىك خانوو و ئەپارتاماناندا ھەلوہستەيەكى دەكرد. لە ناكاو خوى بە شىرىنى فرۆشپتەكدا كرد، تا لاقەكانى كەمىك بەسپنەوہ. ھەندىچار بەوپەرى كونجكاوى و فزولپتەوہ دەپروانىيە رىبوارەكان و بە قوولى سەرنجى دەدان ، بەلام زورچار، وىپراى ئەوہى دەپروانى، ھەستى بە رىبوارەكان نەدەكرد، نەيدەزانى لە كوئىيە. لەوپەرى نىگەرانى و دوو دلپدا بوو، بەدەم ئازارى نىگەرانىيەوہ دەتلايەوہ ھەستى دەكرد پىويستى بە تەنيايىيە. حەزى دەكرد دەگەل خويدا تاك بگەويتەوہ و خوى رادەستى ئازارى ئەو شىپرزەببە بگات و لەگەلپا بژى. بە بىزارىيەوہ، شەپولى ئەو پىسىارانەى كە پەلامارى دل و دەروونيان دەدا، لە خوى دوور دەخستەوہ، بە بىئەوہى لە خوى بگات، لە ماناى قسەكەى خوى بگات، لە بن لىوانەوہ بە خوى دەگوت: " تۆ بللى من سەبەبكارى ئەم ھەموو ھەراو ھەنگامەيە بىم ؟"

نىزىكى سەعات شەش بوو، خوى لەسەر شوستەى سەكەى قىتارى تسارسكوى - سىلو بىننىيەوہ. تەنيايىيەكى قورسى تى ئالا بوو، بارى ئەو تەنيايىيەى نەدەبرد. ھەستىكى تازە بالى بەسەر دل و دەروونپدا كىشا. روناكىيەكى پىشنگدار، ئەو تارىكىيەى پەواندەوہ كە بە ھوى خەم و پەژارەوہ بالى بەسەر دل و دەروونپا كىشا بوو. بلىتى پافلوفسكى بىرى، بەلام ئاشكرا بوو كە دوو دل، شتىك، شتىكى واقىيەى نەك خەيالى بەرۆكى دەگرىت و پىيى دەلپت مەرپو، سەفەرى بافلوفسك مەكە. رىك لەو كاتەدا كە دەيوست سوارى قىتارەكە بىت، بلىتەكەى توور داو پەست و

خه یالای له ویستگه ی قیتاره که ودهرکه وت. دواى تۆزیک، پاش ئه وهى به ناو شه قامه که که وت، له وه دهچوو له ناکاوا شتیکی سهیری بیرکه وتبیته وه، شتیکی که له میژبوو مرثولی کردبوو، هزری داگیرکردبوو و په ی پینه ده برد. له پر ئه و شته ی وه بیر که وت ه وه. له ماوه ی چهنده سعاتی رابردووا، ته نانه ت پيش ئه وه ی بچیت بۆ میوانخانه ی (وسى)ش، وه کو ئه وه ی منه ی شتیکی بکات، له ناکاوا پروانی بوویه ده ور به ری خوی. پاشان بۆ ماوه یه کی زۆر، پتر له نیو سعات ئه و شته ی فرامۆ شکردبوو، له ناکاوا په شیوو په ریشان که وتبووه روانینی ده ور به ری خوی.

به لام هیشتا ئه و خه یال له نه خو شانه یه به ته واو ده تی به ری نه دا بوو، که له ناکاوا دا یاده وه ریبه کی دیکه له زهین و میشکیدا دره وشایه وه. بیرى که وت ه وه، که له و ده مه دا منه ی شتیکی له ده ور به ری خویدا کردبوو، له بهر جامخانه ی موغازه یه کدا وه ستا بوو، به تاسه و تامه زو ییه وه غه رقی ته مه شای شته کانی ناو جامخانه که بوو بوو. جا ده یویست بزانی که ئایا به راستی پینچ ده قیقه یه که له بهر هه مان موغازه دا وه ستا بوو یان ئه مه ته نیا زاده ی خه یالی ئه و بووه هه موو شته کانی تیکه لاو کردوه ؟ ئایا ئه و دوکان و ئه و جامخانه یه و شته کانی ناوی به راستی بوونیان هه بووه یان نا ؟ به هه حال، له به یانیه وه هه سستی ده کرد مه یله و نه خو شه، هه مان حال ی لیها تووه که جارن بهر له وه ی فییه که بیگری، لیی ده هات. ده یزانی و له بیرى ما بوو که له و کاتانه دا، واتا بهر له وه ی فیی لی بییت، زۆر دل ی ته نگ ده بوو، شته کانی لیتی که له ده بوو، ده مو چاره کانی لیده گوپا، ئه گه ر زۆر ته رکیزی له سه ر نه کرد بان. به لام شتیکی تایبه تی کردبوو به به لگه ی ئه وه ی که ئه و کاته به راستی له بهر دوکانه کدا وه ستا وه. شتیکی ناو جامخانه که ی دابوو چا و که به ته قدیری ئه و هه ر شه ست کو ییکی ده هیئا، ویپرای حه واس په رتی خوی، ئه وه ی له بیر ما بوو. بویه ئه گه ر ئه و موغازه یه به راستی هه بوویت، مانای وایه که ئه و شته سه رنجی راکیشا وه، بویه له بهر موغازه که وه ستا وه. دیاره ئه و شته به راستی به نه ندازه یه که مایه ی سه رنج بووه که کاتی به و هه موو په ریشانیه وه، له ویستگه ی قیتاره که ودهرکه وتوو، هه ر له بهر چا و و له خه یالیدا ماوه. به ریی خویدا گه رایه وه. به جوړه ترسیکه وه ده پروانیه سه متی راست، بی ئوقریه ی و نیگه رانی چنگیان نابوو دل ی. موغازه که له هه مان شوین بوو. نه نجام دوزیه وه ! وه ختی که لیپرا به ره و موغازه که بگه ریته وه نزیکه ی پینچ سه د هه نگا ویک له دوکانه که دوور که وتبووه وه. به لی ئه و شته ی که له دل ی خویدا به شه ست کو ییک قه بلاند بووی له شوینه که ی خوی بوو. میرزاده، له دل ی خویدا گوتی: "هه ر شه ست کو ییک دینی، زیاتر نایه نی!" پیکه نی. به لام ئه مه پیکه نین نه بوو، هیستریا بوو. هه سستی کرد دل ی ته نگ و سینه ی قورسه ! به ئاشکرا، ئه وه ی بیرکه وته وه که تۆزی له وه پینش، له هه مان شویندا، له بهر ئه م جامخانه یه دا، به توندی ئا وری دایه وه، وه کو چۆن به یانیه که ی، کاتی له ناکا و بینی روگوژین نیگای پرپوه تی، به و ئا وایه ئا وری دایه وه. که دل نیا بوو هه له نه بووه (هه له به ته بهر له وه ی بکه ویته تاقیقش هه ر دل نیا بوو) به له ز دوکانه که ی به جیه یشت و که وته ری. ده بوایه به په له به هه موو ئه و بیرانه دا بچوا یه ته وه. ئیدی بو ی پرون بووه وه که ئه وه ی له ویستگه ی قیتاره که دا پروی دابوو، حه قیقه ت بووه نه که خه یال و

وههم، بېگومان پېشهايتيكي بۆ هاتووته پېشى كه په يوه ندى به نيگه راني و پهريشانيه كاني
 پېشويه وه هه بووه. به لام ديسان جوړه بيزاريه كي د رووني به روكي گرت، كه نابي به جدي بير
 له شتيك بكا ته وه. نهو بابته هي به ته واووه تي له هزوو بيرى خوئى سړپيه وه. هه نوو كه بيرى له شتى
 دى ده كرده وه. يه كيك لهو شتانه ي بيرى كه و ته وه، نهو وه بوو كاتي كه وه ختى نوږه فييه كه ي
 دهات، به ماويه كي زور كه م، پيش نه وه ي فييه كه بيگاتي (نهو كاتانه ي له بيداريدا قى ده يگرت
 نه كه له خهوا) تووشى خه م و په ژاره و دلته نكي و گوشاريكي د رووني قورس ده بوو، دواى نهو وه
 به ساتيكي، ميشتكي له ناكاودا وهك بلني هه لبيت، گر بگريت، درى به و باره ناله باره د روونيه ي
 دداو به جوړيك ده بوژا يه وه و چه له نك ده بووه وه كه زندوويه تي و ژيانى ليده چوږا. لهو ساتانه دا،
 كه له درهوشانه وه ي چه خماخه يه ك تيژ تيپه پرترو خيرتر بوو، هه ستردنى به ژيان و خو ناسيني
 ده مينده ي جازان زيادى ده كرد. هزوو دلى پوناكى روناك ده بوونه وه، هه رچى نيگه راني و گومان و
 دوو دلى و ترسيكي هه بوو، يه كسه ر دهره وينه وه و داده مركانه وه و جيگه يان بۆ جوړه دلنيايي و
 ناسووده ييه كي بالا و شادى و ئوميد ه واريه كي له وه سف نه هاتوو چول ده كرد. جا نهو ساتانه
 يان نهو دره خشينه تيژ تيپه رانه، ده ستيپيكي نوږه فييه كه بوون، ده ستيپيكيك - كه هه رگيز له
 چاوتروكانيك زياترى نه ده خاياند - به لام ساتيكي بوو كه تهحه مول نه ده كرا. دواى نهو وه ي نوږه
 فييه كه بهرى ددا، وه خو ده هاته وه و بيرى ليده كرده وه، به خوئى ده گوت: هه ر هه موو نه م
 دروشين و ساته گوزه رايانه ي كه وا زهن ده به ين دروشين و بروسكانه وه ي " هوئشى بالا " و
 " ژيانى بالا " يه، جگه له نه خوئى هيچى تر نييه، يانى حاله تيكي سه نكه لايه، ناسايى نيه. نه گه ر
 وا بى ناكري به ژيانى بالا دابنري، به لكو ده بى به نزم ترين حاله ت دابنري! ... به لام نه م
 ليكدانه ويه كه ياندييه نه نجام گيرييه كي يه جگار غه ريب و، بنجرانه گوتى: " چ قه يديه نه گه ر نه م
 حاله ته نه خوئى بيت، چ قه يديه نه گه ر نه م حاله ته، حاله تي د روون پهريشييه كي نا ناسايى
 بيت، ماداميكي نه نجامه كه ي نه وه بى، كاتي كه پياو وه خو ديته وه و نهو ساتانه ي وه بير
 ده كه ويته وه و لىي ورد ده بيتته وه، وه كو بالا ترين پله ي جوانى و هاوسه نكي و هاونا هه نكي ده ي
 بينى، ماداميكي سوؤو گودازيكي بى ويته ي له لا دروست ده كات، سوؤو گودازيكي پر له كه مال،
 ميانرپه وي، نارامى و دلنيايي، ناويته بوون به نويزو نزاو، نارامى خوايي، زاده و هه لقولاوى بوون و
 ژيانى بالا ؟ " نه م دهر برين و گوزارشته ته م و مژاويانه، هه رچه نده هيشتا لاواز بوون، به لاي
 نه وه وه زور روون و مه فهم بوون. به لام سه باره ت به حاله تي " جوانى " و " خوايي " و به راستى
 " هه لقولاوى بوونيكي بالا " نه مانه ي به لاوه حه قيقه تيكي بوون كه نه يده توانى گومان يان لييكات.
 نه مانه. به لاي نه وه وه حه قيقه ت بوون، نه وه ي لهو ساتانه دا، لهو ساته تيژ تيپه رده هه ستي
 پيده كرد، خه يالى زاده ي حه شيشه و نه فيون و تلياك و وراوه ي نه خوئى نه بوو، لهو خه يالا ته
 ناواقعيانه نه بوون كه نه قل ده پوكي ننه وه و د روون ده شيوينن. هه ركاتي كه ميرزاده، فييه كه
 بهرى دداو وه خو ده هاته وه، به جوئش و خرؤشه وه حاله ته كه ي تاوتوى ده كرد، ده يگوت نا، نا
 نهو ساتانه نهو په رى هه وله له راي كه ييشتن به خودناگايى و نه گه ر قه رار بى نهو حاله ته له يه ك
 وشه دا چر بگريته وه - ده كريت بگوتريت گوزارشته راسته و خو يه له خودى هوئشيارى. نه گه ر

له و ساته‌دا، واته له و دوا ساته‌ی بهر له نوره فییه‌که، دهره‌تی هه‌بوایه و به ناشکرا خوی دواندا، ئەوا ده‌یگوت " به‌لی، پیاو ناماده‌یه هه‌موو ژیا‌نی خوی له قه‌به‌لی ئەو ساته بکات ". قه‌ناعه‌تی به‌وه هه‌بوو که ئەو ساته به تهنیا، عومریک دی‌نی. هاوتای عومریکه بۆ خوی. هه‌لبه‌ته میرزاده، زۆر گویی له‌لایه‌نی دی‌الیکتیکی ئەنجام‌گیرییه‌که‌ی خوی نه‌بوو: فام کۆری و زه‌ین کۆی و دهره‌ون په‌ریشی و تهنانه‌ت گه‌مژه‌ییشی به زاده‌ی بی چهنده و چوونی ئەو (ساته بالا) یانه دهرانی، خو ئەگه‌ر که‌سیک ویستبای گه‌نگه‌شه‌یه‌که‌ی جدی ئەو بابه‌ته‌ی ده‌گه‌ل بکردبا، خوی لیده‌بوارد. هه‌لبه‌ته داوه‌رییه‌که‌ی وی دهراره‌ی ئەو ساته هه‌له بوو، به‌لام واقیعه‌تی خودی هه‌سته‌که خوی به‌سه‌ریا ده‌سه‌پاند و نیگه‌رانی ده‌کرد و که‌میگ ئازاری ده‌دا. ئاخ‌ر چۆن ده‌یتوانی حیساب بۆ واقیعه‌نه‌کات، ئەوا واقیعه‌ پشت گوی بخت ؟ چونکه ئەوه‌ی له و پروی دابوو، به راستی پروی دابوو و ئەویش له هه‌مان ساتدا، هه‌مان ساتی شادی هی‌نی خه‌فه‌ته‌به‌ردا، به خوی گوتبوو: ئەو ساته به ته‌مه‌نیکی ته‌واو ده‌چیت .

میرزاده، پۆژیک له مۆسکۆ، له دیداریکیدا ده‌گه‌ل روگۆژیندا گوتبووی: " له و ساته‌دا، مانای قسه‌ نا‌ناساییه‌که‌ی یوحه‌نام: " له‌مه‌دوا هیچ زه‌مانیک نامینی* " تاراده‌یه‌ک بۆ پروی بووه‌وه. هه‌نگی به‌ده‌م بزه‌یه‌که‌وه له‌سه‌ری پۆی بوو: " له‌وه‌یه ئەم ساته هه‌مان ئەو ساته بی که به‌شی ئەوه‌ی نه‌کرد بوو ئاوی ئەو گۆزه‌یه‌ی که محمه‌د پیغه‌مبه‌ر له کاتی غه‌یب بووندا قلیی کردبووه‌وه بپۆژیته‌ سه‌ر ئەرز، به‌لام توانی له و ساته‌دا، هه‌ر هه‌موو ئاسمانه‌کان ته‌ی بکات . "

به‌لی، میرزاده، زۆرجار له مۆسکۆدا روگۆژینی ده‌بینی و قسه‌وباسیان دهراره‌ی بابه‌تی‌ن دیکه‌ش ده‌کرد. میرزاده له فکران راجوو: " روگۆژین تۆزی له‌مه‌پیش به دایکی گوت که من له‌مه‌ دوا له جیی برای ئەوم. روگۆژین ئەمرو بۆ یه‌که‌مجار به‌و زمانه‌ هاته‌گۆ. " به‌لی، کاتی که له پارکه‌ هاوینه چۆله‌که‌ی شارا، له‌سه‌ر ته‌ختیک و له ژیر دره‌ختیکدا دانیشتبوو، بیری له و شتانه ده‌کرده‌وه. سه‌عات نزیکه‌ی چه‌وتی ئیواری بوو. پارکه‌که چۆل بوو. هه‌وریکی ره‌ش به‌ری پۆژی گرتبوو. دنیا هه‌ورو هه‌لا بوو، له‌وه ده‌چوو تۆف و زریانیک له دوروه‌وه، به‌ پۆیه‌بی‌ت. میرزاده، له دلی ته‌نگی خۆیدا هه‌ستی به جۆره‌ چالاک و ئاسووده‌ییه‌که‌ ده‌کرد، هه‌ر شتیکی ده‌ره‌کی ده‌بینی کۆمه‌لیک یاده‌وه‌ری له لا زنده‌و ده‌بووه‌وه له‌زه‌تی له و حاله‌ ده‌بینی. هه‌ولی ده‌دا ئیستا فه‌رامۆش بکات، له زه‌مانی ئیستا بپه‌قی، هه‌لیت. به‌لام هه‌رکه سه‌یری ده‌وروبه‌ری خوی ده‌کرد، جاریکی دی هه‌مان بیرو ئەندیشه‌ی تاریک، ئەو بیرو پیر به‌ دل حه‌زی ده‌کرد، له خوی بتارینی، سه‌رو دلی ده‌گرته‌وه. له کوت و پریکا بیری که‌وته‌وه، که تازه، کاتی له میوانخانه‌یه‌کدا، نانی ده‌خوارد، سه‌باره‌ت به‌تاوانیکی سه‌یر، که له شارا بوو به‌ داستانی سه‌رزاران و وێردی سه‌ر زمانی خه‌لکی، گفتوگۆی ده‌گه‌ل گارسۆنی خوارنگه‌که‌دا کردبوو. هه‌رکه ئەو بابه‌ته‌ی بیره‌که‌وته‌وه، جاریکی دیکه له نا‌کاودا تووشی حالیکی نا‌ناسایی بوو.

ئاره‌زوویه‌کی یه‌جگار به‌هیز، له کۆتروول نه‌هاتوو، وه‌سوه‌سه‌ ناسا، له نا‌کاو جله‌وی ویست و ئیراده‌ی له ده‌ست سه‌ند، له‌سه‌ر ته‌خته‌که هه‌ستا، له پارکه‌که وه‌ده‌رکه‌وت. یه‌کسه‌ر به‌ره‌و په‌رخ‌ی ده‌سته‌راست ملی نا. تۆزی له‌وه‌پیش، کاتی که به‌سه‌ر خا‌کرپزه‌که‌ی روبراری نیقادا ریی ده‌کرد،

داواى له رېبوارېك كړدبوو كه رېگهى ئه و گهړهكهى پترسېورگ، ئه و گهړهكهى ئه و ديوى روبارهكهى پېنېشان بدات. كابر پېى نېشان دابوو. به لّام ميرزاده ههنگى نه چوو بوو بو ئه و گهړهكه ، چونكه زانى بووى چوونهكهى بېفايدهيه. له ميژ بوو ئه درهسهكهى وهرگرتبوو و، دهيتوانى به ئاسانى مالى ژنهكهى خزمى لېبديف بدوژيټهوه، به لّام نيمچه دلنيا بوو كه خزمهكهى لېبديف، له ماله وه نايېنى. " بېگومان ده بى سه فېرى پاقلوقسكى كرديت، دنا وانه بوايه كوليا، جوابيكي له ميوانخانهى " وسى " بو دادنا " وهكو رېكه وتبوون. بويه ميرزاده كه هه نووكه بو ئه ويندېر ده رويى، بېگومان به نيازى ديتنى ئه و ژنه نه ده رويى، به لكو شتيكى ديكه هانى ددا كه بو ئه ويندېر بروت، كونجاوييهكى تاريك و به نازار هانى ددا. بېروكه يهكى تازه و كوتوپر دابوو له كه للهى...

به هه حال بېرارى خوى دا ، ئه وهندهى بهس بوو كه بزاني به چ سه متيكا بروت و بكه ويته سهر راسته رېگاكه، تا بېخه م و سهر له نوى ملي رېگا بگريټ و بروت. هه رچه ندې ده كړدو ده كوښا نه يده توانى ده ستېر داري " بېروكه كوت و پرهكهى " بېت، ئه مهى به مه حال ده زانى. به دم رېوه ، به وپه رى بيتاقه تى و به نازاره وه، سه رنجى هه ر شتيكى ددا، كه ده هاته رېى... كه وته ته مه شاي ئاسمان و روبرى نيقا. ته نانه ت له رېگادا هه وليدا ده گهل مندالېكا بكه ويته گفتوگو. له وه ده چوو، فېيهكهى هېرشى بو بېنى. به راستى توف و باهون، هيدى هيدى نزيك ده بووه وه. له دوورى دووره وه دهنگى هه وره تر يشقه يه كه ده هات.

به بېهيچ هويهكى ديار، يادى خوشكه زايه كهى لېبديف، كه ئه و روزه له مالى لېبديف ديتبووى، له هزر زهينى ميرزاده دا زنده و بووه وه، هه رچى ده كړدو ده كوښا نه يده توانى يادى ئه و كوره له بېرى خوى وه ده رېنى. له كه سيك ده چوو ياده و هرييهكى ناخوش به توېزى خوى به سه ردا سه پاندى و ته و او بيتاقه تى كرديت و، نه توانى له ميشكى خوى ده رېكات، بېسپرېته وه. سه ير ئه وه بوو كه ئېستا خوشكه زايه كهى لېبديف رېك وهكو ئه و بكوژه ده هاته به رچاو كه لېبديف له كاتى ناساندنى خوشكه زايه كه يدا به ميرزاده، باسى كړدبوو. هه لېه ته ميرزاده تازه شتيكى ده ريارهى ئه و بكوژه خوېندبووه وه. ميرزاده، له وه تاي بو روسيا گه رابووه وه، زور شتى ده ربارهى ئه و جوړه چيروك و پرودا وانه خوېندبووه وه و بې وردى په يگيرى ئه و مه سه لانهى ده كړد. ته نانه ت كاتى كه ده گهل گارسونى خوارنگه كه شدا قسهى كړدبوو ، زور به تاسه وه باسى ئه و تا وانهى كړدبوو كه ده رهق به مالباتى ژيمارين كرابوو. ئه وه شى بېر مابوو كه ياروى گارسون، پشتيوانى له بېروبوچوونه كانى ئه م كړدبوو. گارسونه كه شى هينايه وه به رچاوى خوى كه گهنجيكى نارام و زيرك، سه لارو سه نكين، به سه برو ناقل دياربوو. له فكران راجوو و له دلې خويدا گوتى: " به لّام بهنده ناس هه ر خوايه، كى چوزانى؟ زور زه حمه ته پياو له جييهكى تازه دا بتوانى به ئاسانى خه لكى تازه بنا سيټ و په ي به ناخيان به ريت. " به لّام بوچوونيكى ره شېبېنانهى له مه ر روحى رووسى لا دروست بوو. جا له ماوهى ئه م شه ش مانگه دا چ شتيكى، سه يرو ناموى نه بېنى بوو، شتاني كه بو وى يه جگار تازه بوون، قهت پوژى له پوژان نه به خه ياليدا هاتبوون و نه ته سه ورېشى ده كړدن؟ كى تاريك ستانى ده روونى خه لكى دى ده ناسيټ،

دەتوانی پەي بەریتە ناو تاریکستانی دەروون و پوچی خەلکی دی، بە تاییبەتی دەروون و پوچی رووسی؟ ئەمە مەتەلە مەتەل، بە کەم کەس هەلئیدت. روگوژین، یەکیکە لەو نمونانە. میرزادە، ماوہیەکی زۆرە پەيوەندی نزیکی بە روگوژینەو هەیه، پەيوەندی "برایانە" بەلام ناخۆ روگوژینی ناسیو، دەیناسیت؟ مەگەر هەر خوا بزانی ئەم پەيوەندییە چەند ئالۆز، چەند ناهاوئاھەنگ، چەند گۆنگ و پەرگەیی و گازانە و ئاژاوہیە!... ئەدی خوشکەزاکە ی لیبیدیف بۆ نالیی... تەحاکە گەنجیکی فشقەر و دەنی تەبیعیەت و شەلاتی بوو! "ئەری ئەو من چ دەلیم؟" میرزادە ئەو پرسیارە ی لە خۆکرد، چما ئەو، ئەو مالە ی قەتل و عام کرد، ئەو شەش کەسە ی بەجاری کوشت؟ لەو دەچی شتەکان تیکەل بکەم... سەیرە!... هەستدەکەم سەرم لە گێژەو دەچیت... بەلام کێژە گەرەکی لیبیدیف چەند پەزا سووک بوو... ئەو کێژە ی کە مندالەکە ی بە باوہشەو بوو!... چەند سیمایەکی پاک و بیگەردی هەبوو، پیکەنینهکە ی چەند مندالانە بوو! لە پیکەنینه ی مندالیکی چکۆلە دەچوو!... "شتیکی غەریب بوو کە ئەو دەموچاوە لە بیربکات و تازە بیری بکەویتەو. لیبیدیف، ئەگەرچی پیی بە عاریدیدا دەکوئا تا بیان ترسینی، پیدەچوو خۆشی بووین، زۆری خۆش بووین، بیان پەرسی. بەلام ئەو ی چەندوچوونی هەلنەدەگرت، وەکو پوژی روناک عیان بوو، ئەو بوو کە خوشکەزاکەشی زۆر خۆش دەویست.

ئاخر ئەویک کە ماوہیەکی زۆر کەمە هاتووەتە ناو ئەمانە، چۆن دەتوانی قەزاوہت و داوہری یەکجارەکیان دەر بارە بکات؟ بە چ هەقیقەتە مجۆرە حوکمە دەدا؟ بۆ نمونە لیبیدیف بگرە: ئایا ئەمپۆکە، بۆ ئەو نەبوو بوو بە مەتەل؟ وینای ئەو ی دەکرد بنیادەمیکی وا بییت؟ ئایا تا ئەمپۆکە لیبیدیفی بەو شیوہیە دیتبوو؟ لیبیدیف و کونتیس دو باری... خودایا! خۆ ئەگەر بە ریکەوت روگوژین دەستی دا بایە کوشتن، بەلای کەمەو ئەم هەراو هەنگامە یی نەدەنا یەو، ئەم هەموو ئاژاوہیە ی بەرپا نەدەکرد، بجی وەکو بکوژەکە ی مائی ژیمارین، چەکیکی تاییبەتی بداتە کردو پاشان بە دەم نۆرە شیتاتیە کەو، شەش کەس بە کەرەتی بکوژی*! نا روگوژین، ناچی چەکی تاییبەتی بداتە کرد... باشە مەعلومە کە روگوژین بە نیازی کوشتنە؟ میرزادە، بە دەم ئەو بیرەو راجلەکی و لە شەرمە زاریدا پەنگی سوور هەلگەراو بە خۆی گوت: "شەرم نییە بۆ من، گۆساخی نییە، بەم زەقیە پیشبینی ئەو گریمانە تاوان نامیزە بکەم؟".

ہایم و سەراسیمە لە جیی خۆی چەقی. لە پەرەموو ئەو پروداوانە ی تۆزی لەو پیتیشی وێستگە ی قیتاری پاقلوئسک و نیکولایوئسکی وەبیر هاتەو، ئەو پرسیارە بی پەروایەکی کە سەبارەت بە (نیگیان) لە راگوژینی کردبوو، بیرکەوتەو، خاچەکە ی روگوژینی بیرکەوتەو کە حالی حازر لە ملیا بوو، پیرۆز کردنەکە ی دایکی روگوژین، کە روگوژین بە خوایشتی خۆی بۆ لای ئەو ی بردبوو، بیرکەوتەو. تەوقەو لە هەمیژ گرتنە ناچارییەکی سەر قالدەرمەکانی بیرکەوتەو، ئەو یە بیرکەوتەو کە روگوژین، بە خوایشتی خۆی، چاوپۆشی لە ناستاسیا کردبوو بۆ ئەو. هەر هەموو ئەوانە ی وەبیر خۆی هینایەو ئەو جاش، هەر دەپروانییە دەوروبەری خۆی... وەکو ئەو ی بۆ شتی بگەریت... ئەو دوکانە و ئەو شتە ی لە جامخانە کە دا دا نرا بوو، ئەو شتە ی کە

له دلى خۇيدا به بايى شەست كۆپىكى تەخمىن كىردىبوو... - دەك داوەشىيى پياوا!... ئەمىستا به "نيازە تايبەتى" و "بىرە كوت و پىرەكەيەو" به پىي خۇيدا دەپۆيى.

خەم و پەژارە، دەرد و ئازار، باليان بەسەر دل و دەرونىا كىشا بوو. خەرىك بوو بەرەو مىوانخانەكەى خۇى دەپۆيى، تەننەت چەند هەنگاويكىشى بەرەو ئەوى نا. بەلام دواى دەقىقەيەك وەستا، بۇ چەند ساتىك له فكران راجوو، دووبارە درىژەى به رىڭاى خۇى دا. نها له رەخى دەستە راستا، له پىرسبۆرگى كەنارا، له نىكى مالهەكە بوو. حەزى نەدەكرد به هەمان نىازى پىشووى يان به هەمان "بىرى تايبەتەو" بۇ ئەوى بىروا، چۆن ئەمەى به بىرا هات ؟ بەلى نەخۇشەيەكەى سەرى هەلدا بوو، ئەمە جىي گومان نەبوو، شتىك بوو كە گومانى تيا نەبوو: لەو بوو هەر هەمان رۆژ نۆرە فېيەك بىگاتى. هەر هەموو ئەم دلتهنگى و پەشېينى و ئەو "بىرە تايبەتەى" نىشانەى نىكبونەوى نۆرە فېيەكەى بوو. بەلام نىستا دلتهنگى و رەشېينەكەى رەويەو، ئەهريمەن هەلات و پۆيى، هەر هەموو دوو دلى و گومانەكانى له حەوت كىوان ئاوا بوون. دلى له شادى و خۇشيا سەر رىژ بوو! له مېژ بوو ئەوى "ناستاسيا" نەبىنى بوو. هەستى دەكرد پىويستى به دىتنى ئەو "ناستاسيا"، و... بەلى... حەزى دەكرد، روگوژىن بدىنى. ئەگەر دىتباى دەستى دەگرت و به دوو قۇلى بۇ لاي ئەو (ناستاسيا) دەچوون. دلى پاك بوو، تەو... چما دژمنى روگوژىنە، هەقركى ئەو ؟ سبەينى به تاقي تەنى دەچىت بۇ لاي روگوژىن و پىي دەلىت كە دىتوئەتى (ناستاسيا). باشە تۆزى لەو پىش، روگوژىن گوتەنى به تەنيا و به نەينى بۇ ئەوئىندەر ئەچوو بوو تا ئەو بدىنى ؟ بەو ئومىدەى بەلكو بتوانى له مالهەو بىدىنى، چونكە لەو دلىا نەبوو كە سەفەرى پاقلوقسكى كىردىت.

بەلى، دەبى ئىدى رەوشەكە به تەواوئەتى روون بىتەو، تا هەمووان بتوانن يەكتر بناسن و دلى يەكتر به تەواوئەتى بخوئىنەو. تا لەمەودا، ئەو چاوپوشىيە پىر ئاومىدىانەى وەكو چاوپوشىيەكەى تۆزى لەو پىشى روگوژىن روو نەدن. دەبى هەموو شتىك بەو پەرى ئازادى و به راشكاوى ئەنجام بدرىت. ئاخۇ روگوژىن تەحەمولى راشكاوى دەكات ؟ ئەو دەيگوت كە ئەو ئافرەتەى (ناستاسيا) له رووى ئەشقەو خۇشەوئەت نەك له رووى بەزەيەو، دوايى ئەوشى گوت: "رەنگە به زەيەكەى تۆ زۆر له ئەشقەكەى من توندتر بى". بەلام به راستى نەبوو. هم... روگوژىن و كىتپ خوئىندەو - ئايا ئەمە خۇى له خۇيدا بەماناى بەزەيى يان دەستپىكى بەزەيى نىيە ؟ ئايا بوونى ئەو كىتپە لەبەر دەستيا، خۇى له خۇيدا نىشانەى ئەو نىيە كە به تەواوئەتى لەو گەيىو، دەبى هەلوئىستى له هەنەبەر ئەم ئافرەتەدا چۆن بىت ؟ نا، هەستى ئەو زۆر له از وازى و ئەشقى رووت قوولترە. "ئايا سىماى ئەم ژنە تەنيا ئەشق بزوينە ؟ يانى ئەو دەموچاوه بەراستى شەهوت ئەنگىزە ؟ نەخىر، رازى ئەو دەموچاوه لەو رەنج و ئازارە دايە كە لىوئەى هەلدەقولىت، هەر ئەوئەى كە روخى بەرانبەرەكەى فەتخ دەكات. لىرەدا، يادەورەيەكى به سوئ، دلى مىرزادەى هىنايە ژان. بەلى يادەورەيەكى به سوئ. ئەوئەى بىرەكەوتەو، كە يەكەمجار، نىشانەى شىتاتى له ناستاسيادا بەدى كىردبوو، چەند ئازارى چەشتبوو، چەند خەفەتى خوارد بوو. ئەو كەشفە تووشى رەشېينى و نا ئومىدى كىردبوو. گلهيى ئەوئەى له خۇى دەكرد، چۆن

كاتى كە لەو ھەلەت و پەنای بۆ روگوژین برد، توانى بووى دەستى لېيشوات ؟ دەبوايە لە جياتى ئەوھى چاوەروانى ھەوالى بىت، دواى بکەوتايە. چۆن روگوژین تا ئەو کاتە نەى توانى بوو نيشانانى شىتاتى لەودا بەدى بکات ؟ بەلام روگوژین، ھەرچىيەكى لىدەبىنى، دەيگىرايەوھ بۆ ھوى دىكە، بۆ ئەنگىزەى ھەواو ھەوھسبازى ! چونكە غىرەى لىدەکرد، ديارە ئەوھ نەك ھەلە بەلكو گومرايىشە. روگوژین مەبەستى لەو پيشنيازەى تۆزى لەوھ پيشى چى بوو ؟. " - ميرزادە لە ناكاوا سوور بووھو، ھەستى دەکرد دلى دەلەرزى-.

باشە سوودى گەرانەوھ بۆ ئەم بىرەوھريانە چى بوو ؟ ھەردوو لا جۆرە شىتاتىھەكيان تيا بوو. شىتاتىھەكە دوو لايەنە بوو. ميرزادە بەش بە حالى خوى پىيى وابوو ماقول نىيە پياو ئەم ئافرەتەى بۆ رابواردن و ئاشقىنى خۆش بویت، ئەوھى بە كاريكى ھەيوانى و نامرۆقانى دەزانى. ميرزادە بە خوى گوت: "نا، روگوژین، نە ھەقى لە خوى دەكات، بوختان بۆ خوى دەكات، دليكى گەورەى ھەيە، سەررېژە لە سۆز، ھەم جىيى ئازارى تيا دەبىتەوھو ھەم جىيى بە زەيى. ھەرگافى ھەقىقەتەى بە تەواوى بۆ دەريكەوى، ھەركاتى بگاتە ئەو قەناعەتەى كە ئەم ئافرەتە داماو، ئەم كلۆلە، ئەقلى تەواو نىيە و نىمچە شىتە، شايسەتەى بەزەيە. ھەنگى لە ھەموو رابردووى دەبوریت ، لە ھەموو ئەو نازارانە دەبوریت كە لە سۆنگەى ئەوھو چەشتوويەتى. ھەنگى بۆى دەبىت بە خزمەكارو براو برادەرو پشت و پشتيوان. بەزەيى و شەفەقەت دەبىنیتەوھ سەر راستە رىگا، بۆى دەبىت بە پەندو دەرس، چونكە بوونى مرۆقە بەندە بە دلۆقانى و بەزەيەوھ، دلۆقانى و مېھرەبانى تاقە پىوھرى مرۆقانى مرۆقە. " ميرزادە زۆر پەشيمان بوو لەو رەفتارەى دەگەل روگوژىندا كردى، بە رەفتارىكى نابەجىيى دەزانى، رەفتارىكى لە بەخشىن نە ھاتوو. نا، ويژدان و روحى رووسى، نەفسىيەتى رووسى، تاريك و گۆنگ نىيە، مەتەل نىيە، بەلكو ويژدانى تاريكى خوى، گۆنگ و مەتەل ناسا بوو، چونكە توانى بووى ئەو جۆرە خەيالەتە نەنگىنە وينا بکات. تەنيا لەبەر ئەوھى لە مۆسكودا، چەند قسەيەكى دۆستانەو خۆشى دەگەل روگوژىندا كەردبوو، ئەى بە براى خوى دانا، ئەدى ئەو چىيەتى... بەلام ھەموو ئەوھ زادەى نەخۆشى و وړىنە بوو... ئەنجام ھەموو ئەمە دەقەتى. ئىستاش لەبەر چاويەتى كە روگوژین، بە چ خەمىنى و نا ئومىديەكەوھ پىيى گوتبوو " خەرىكە ئىمانى لەق دەبىت ! " ھەلبەتە ئەو پياوھ كول و كۆقانىكى ترسناكى ھەبوو. گوتبووى: " ھەزەكەم تەمەشاي تابلۆكەى ھولبىن بکەم. " ديارە، مەسەلەكەى ئەوھ نەبوو كە بەراستى تابلۆى ناوبراوى خۆش بویت، بەلكو پىويستى بەو خۆشەويستىيە ھەبوو. روگوژین، نەك ھەر كەسيكى سەودايى و شەيدا بوو، بەلكو كەسيكى بە تەبىعەت كۆشيار بوو، دەيوست بە ھەر نرخى بوو، باوھرو ئىمانى لە دەستچووى، كە زۆرى پىويست بوو، بگىریتەوھ. ئە رى، زۆر نارەحەت بوو، ھەستى دەکرد دەبى باوھر بە شتىك، بە كەسيك بىنى ! لى ئەو تابلۆيە، تابلۆكەى ھولبىن ! چەند سەير بوو !... ئەنجام گەيى بووھ شوينى مەبەست، ئا... ئەوھ شەقامەكەيە، لەگىنە ئەم خانووھ ئەوھ بى كە من بۆى دەگەرىم... بەلى، ئەمە خانووھكەيە، خۆيەتى: خانووى ژمارە شانزەدە. كە بە ناوى خاوەنەكەيا ديار بوو ھى خانمى فليسوفايە.

میرزاده، له زهنگی دا، داوای ناستاسیا فیلیپوئناى کرد. خانمی خاوهن مالّ که به خوی درگاکی کردبووه بهرسقی دایهوه و گوتی ناستاسیا فیلیپوئنا، ئەم به یانییه سهفهری پاقلوئسکی کردووه و چووه بو دیدهنی داریا نه لکسیقنا و " لهوهیه چه ند روژیک له نک نهو بمینیتتهوه ". خانم فلیسوفا، ژنیکی کورته بالای، دهموچاو باریکی، چاوتیژی، نیگا مهکراوی، تهمه ن نزیکهی چل سال، بوو. به جوړه کونجاوییه کهوه ناوی میرزادهی پرسى. میرزاده، له هوه لهوه ویستی وهلامی پرسیاره کهی نه داتهوه، به لام زوو به زوو لهوه لهویستی ژیوان بووهوه، تکای لیکرد که ناوی به ناستاسیا فیلیپوئنا بلیت و له بیری نه چیت. خانمی خاوهن مال، به پروخوشی و به بایه خیکی زورهوه، راسپارده کهی میرزادهی لای خوی تو مارکرد، وهکو نهوهی بیهوی بلی: " خه مت نه بی تیگه ییشتم!". دیاربوو که ناوی میرزاده کاریکی زوری تیکرد. میرزاده، نیگایه کی خه یالای کردو ههنگی پشتی تیکردو به رهو میوانخانه کهی خوی ملی ریگای گرت. به لام سهرو پروی فیستای، زور جیاواز بوو لهوه کاتهی که له زهنگی درگای مالی خانم فلیسوفاى دا. له چاو تروکانیکا سهراپای گوړا: رهنگ زهر، بیتاقهت، دلتهنگ و نیگه ران ریی ده کرد. نه ژنوکانی دهله رزین، بزهیه کی سه رگه ردان، ویل، ساردو سپرو مرده له، ده نیشته سه ر لیوه شینه کانی و زوو ناوا ده بوو: " بیره کوتوپره که " ی جاریکی دی سه ری هه لدایه وه، میرزاده ههستی کرد جاریکی دی که وهته وه دهستی نه هریمه ن، به لام چی پروی دابوو که ئەم حالتهی لیها تبووه وه؟ بوچی ئەم له رزه ی لیها تبووه وه، ئەم ئاره قه سارده چیه، بوچی دل و دهروونی وا تاریک بووه وه؟

هه ر له بهر نهوهی نهو " جووته چاوهی " بینى بووه وه؟ نه دی بو نهوه له پارکه که درنه کهوت تا بچی جاریکی دی نهو چاوانه بییدینی؟ جه وهه ری " بیره کوتوپره کهی " نهوه بوو. له ناخی دلته وه ئاره زوی دیتنی نهو " جووته چاوهی " ده کرد که توژی له وه پیش دیتنی. دلنیا بوو که له ویخندهر، لهو ماله دا ده یانیینی. باشه که نه وهنده تاسه مه ندو په رووشی دیتنی نهو چاوانه بوو، بوچی که دیتانی نهو حاله ی به سه ر هاتبوو، شه کهت و ماندوو، هایم و هه ران، شپرزو په ژمرده بوو بوو؟ مه گه ر پیشینی نه مه ی نه کرد بوو؟ به لی، به راستی هه مان نهو چاوانه بوو – ئیدی نه مه هیه چ گومانیکی هه لنه ده گرت – که ئەم به یانییه، کاتی که له ویستگه ی قیتاری نیکولادا*، له نیو ئاپوړای خه لکه که دا دابه زی بوو، بهر پرشنگی نیگایان دابوو. به لی ئەم چاوانه هه مان نهو چاوانه بوون، که کاتی له مالی روگوژین، ده یویست دابنیشیت، ههستی به قورسایان کردبوو له سه ر شانی. روگوژین نکولی له هه موو شتیکی کردبوو. ته نانه ت به دم بزهیه کی ساردو سپریشه وه پرسى بووی: " ده بی چاوانی کی بن؟ " میرزاده، نهو روژه، کاتی که له ویستگه ی قیتاری (تسارسکوی* – سیلو) ده یویست به نیازی سه ردانی ئاگلا یا سواری قیتار بیت، بو جاری سییه م نهو چاوانه ی بینى. ههنگی که لکه له یه کی ئاگرینی که وه سه ر که هه ر نهو روژه خوی بگه یه نیته لای روگوژین و لی بی پرسیت " نه وانه چاوی کی؟ ". به لام به له ز له ویستگه که وه ده رکهوت بوو، ملی ریگای گرتبوو، کاتیکی وه خو هاتبووه وه، خوی له بهر جامخانه ی دوکانی چه قو فروشییه که دا بینى بووه وه. ریکی لهو کاته دا وه خو هاتبووه وه که له دلی خویدا ته خمینی

نرخى ئەو شتەي دەکرد که له جامخانەکەدا دیتبوی و دەسکەکەى شاخى کەلەکیوی بوو، بە شەست کویکی تەخمین کردبوو.

ئەهریمەنیکی سەيرو ترسناک، سەراپای داگیرکردبوو و نیازی نەبوو دەست بەردارى ببی و بەرۆکی بەربەدات. هەر ئەو ئەهریمەنە بوو، کاتى کە میرزادە لە پارکەکەداو لە ژێر دار زەیزفۆنەکەدا دانیشتبوو و لە فکران راچوو بوو، ئیحای دایە، کە رۆگوزین لە بەیانی زوووە، هەنگاو بە هەنگاو لە دوویەتی و تاقیبی دەکات، هەرکە بۆی دەرکەوتوو کە میرزادە سەفەرى پاقلوقسک ناکات (کە ئەمە خۆی لە خۆیدا بۆ رۆگوزین کە شفیکی یەجگار گرینگ و هەستیار بوو) بریاری دا بۆ (ئەوى) بۆ هەمان ئەو مالهى کە لە گەرەکی پترسبۆرگی کۆن بوو بچى، تا دوورو نزیك چاودیرى دەورووبەرى مالهەو میرزادە بکات کە بەلینى دابوو نەچیت بۆ دیدەنى ناستاسیاو، پئی گوتبوو کە بەو نیازو مەبەستە بۆ پترسبۆرگ نەهاتووە ."

بەوجۆرە میرزادە، ئاشوفتەحالی، بەرەو ئەو ماله پۆی بوو. بۆیە هیچ سەیر نەبوو ئەگەر رۆگوزین لەویندەر بدینی! پیاویکی بەدبەختی کۆلی بینی، کە زەینى تاريك و نوتەك، بەلام قابیلی دەرک بوو. ئەو پیاووە نەگبەتە، بەدبەختە تەنانەت هەولێ ئەوەشى نە دەدا خۆی پەنا بەدات. پێشتر ئەم پیاووە (رۆگوزین) نكۆلی لە هەموو شتێك کردبوو، درۆی کردبوو. بەلام لە وێستگەى تسارسکوی خۆی پەنا نەدا بوو. لە جیاتی ئەوەى ئەو خۆی وەشیری، میرزادە خۆی وەشاردبوو. رۆگوزین، لەو بەرى شەقامەكە، لە دورى پەنجا شەقاویك وەستا بوو، هەردووك دەستی لەسەر سنگى تیکهالاند بوو. دیاربوو نەك نایەوى خۆی بشاریتەو، بگرە حەزى دەکرد ببینى. لەویدا وەكو داواکارو قازى وەستا بوو، نەك وەكو... نەك وەكو چى ؟

بەلام میرزادە، لە جیاتی لى نزیك ببیتەو، لاتریسکەى بەست و وەكو ئەوەى هەر نەیدیتبى دورکەوتەو، لە کاتیکی نیگیان لیكدی هەلەنگوت بوو، بۆچی ؟ (بەلى نیگیان لیكدی هەلەنگوت بوو و تەمەشای یەکیان کردبوو.) باشە بە خۆی بە تەمای ئەو نەبوو بچى دەستی رۆگوزین بگریت و دەگەل ویدا (بۆ ئەویندەر) بروت ؟ باشە بە نیاز نە بوو سبەینى بچیتە نك وى وپى بلى چوووە بۆ مالى وى ؟ مەگەر لە نیوہى ریگادا بۆ مالهە، ئەهریمەنەکەى لە خۆی نەتاراننبوو، دلێ لە پر، لیوان لیوی شادی و خوشی نەبوو بوو ؟ یان لە شەخسى رۆگوزیندا، تۆ بلى لە پەوشى گشتى ئەو پیاووەدا " بەدریژی ئەو پۆژە " واتا لە تیکرای گوتارو رەفتارو هەلسوکەوت و نیگا و نۆرینی ئەو پیاووەدا شتێك هەبوو کە بکاتە پاکانە بۆ ترسەکانى میرزادەو ئیحا دژوارو سەیرەکانى ئەهریمەنەکەى ؟

هەر هەموو ئەو شتەنە دەبینران، بەلام شیکردنەووە و راقەو شەرۆقەیان ئەستەم بوو، هیچ پاکانە یەکیانیش بۆ نەدەکرا، مەحالی بوو بدرینە پال هیچ بنەمایەکی لۆژیکی. وپرای ئەوەش، لەگەل ئەم دژواریه شەدا، سەربارى ئەم مەحالی بوونەش، بارى سەرنج و بۆچوونیکی گشتى ئەوتۆی دروست دەکرد، کە خۆبەخۆ دەگۆرا بۆ باوهر و قەناعەتیکی پەها.

باوهر – بەچی ؟ ئاھ کە میرزادە، لە کریتی و هیچى ئەم باوهر، لەو ترسە بى مانایەى کە لەم باوهر و قەناعەتەدا هەبوو، بیزار بوو. هەر خۆی دەیزانى چەند عەزابی پێو دەچەشت، چەندى

گلهیی و گازانده له خۆی هه‌بوو! میرزاده زۆرجار به توندی و بی‌زاری ده‌که‌وته سه‌رکۆنه‌کردنی خۆی و به‌خۆی ده‌گوت: "ئه‌گەر ئازایت ، به‌لای که‌مه‌وه، به‌ پاشکاوێ قه‌ناعه‌ت و باوه‌ری خۆت ده‌رپه‌، به‌ ناشکرا گوزارشت له‌ بیروکه‌که‌ت بکه‌. پیاو به‌و قسه‌ی خۆت بکه‌، غیره‌تی ئه‌وه‌ت هه‌بی که‌ هه‌موو بیره‌کانته‌ به‌ پوونی، به‌ وردی و بی‌پێچ و په‌نا، ده‌رپه‌ره‌! ئاه‌! من مرو‌قیکی سه‌رچه‌وت، بی‌ ئاپرووم! ئاخ‌ر له‌ ئیستا به‌دواوه‌، به‌ درێژایی ژیانم، به‌ چ روویه‌که‌وه‌، بویرم سه‌یری ئه‌م پیاوه‌ بکه‌م؟ ئاه‌... ئه‌مه‌ چ روژیک بوو! خودایا ئه‌م مۆته‌که‌ قورسه‌ چیه‌!...."

هیلاک و ماندوو، له‌ گه‌ره‌کی پترسبۆرگی کۆن گه‌رایه‌وه‌، زۆری پێچوو، ته‌واو بی‌تاقه‌ت بوو، به‌ده‌م ریگاوه‌ بیروکه‌یه‌کی کوتوپری به‌میشکا هات که‌ بچیت بۆ مائی روگوژین. چاوه‌روانی بکات تا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌، به‌ده‌م پوندوک و گریانێ په‌شیمانیه‌وه‌ له‌ هه‌میزی بگریته‌ و هه‌موو شتیکی بۆ بگه‌رپه‌ته‌وه‌، گریی دلی خۆی بۆ بکاته‌وه‌و به‌ یه‌که‌جاره‌کی خۆی له‌م کیشه‌یه‌ ده‌ربازیکات و به‌رپه‌ته‌وه‌... به‌لام خۆی له‌به‌ر میوانخانه‌که‌دا بینیه‌وه‌... چهند له‌م میوانخانه‌یه‌ بیزار بوو. هه‌ر له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ له‌ بینای میوانخانه‌که‌وه‌ له‌ پاره‌وه‌کان و له‌ ژووره‌که‌ی خۆیشی زۆر بیزار بوو. به‌ درێژایی ئه‌و روژه‌ چهند جاریک که‌ بیرى له‌وه‌ کردبووه‌وه‌ ده‌بی بۆ میوانخانه‌که‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌، هه‌ستی به‌وه‌په‌ری بی‌زاری و بی‌تاقه‌تی کردبوو. ئه‌وه‌تا له‌ فکران راچوو به‌ خۆی گوت: "ئاخ‌ر ئه‌مه‌ که‌ی حاله‌ منی تيام؟ وه‌کو ژنی نه‌خۆش... ئه‌مروکه‌ باوه‌رم به‌ هه‌موو جووره‌ خه‌یالات و مه‌زنده‌کاریه‌که‌!" میرزاده، به‌وه‌په‌ری توپه‌یی و ته‌وسه‌وه‌ ئه‌وه‌ی به‌ خۆی گوت. به‌ده‌م ئه‌و بیروکه‌یه‌وه‌ له‌به‌ر ده‌روازه‌ی میوانخانه‌که‌دا وه‌ستا. له‌و ساته‌دا ته‌نیا یه‌ک رووداو له‌ نێو هه‌موو رووداوه‌کانی ئه‌و روژه‌دا، مینشی داگیرکردبوو. لی میرزاده به‌ "هیمنی و ساردی" به‌ "که‌مائی ئه‌قله‌وه‌" نه‌که‌ له‌ میانه‌ی کابوسیکی قورسه‌وه‌، به‌گه‌رژیا ده‌چوووه‌وه‌. ئه‌و کیره‌دی سه‌ر میزه‌که‌ی روگوژینی بیرکه‌وته‌وه‌. وه‌کو ئه‌وه‌ی گه‌نگه‌شه‌ی بیروکه‌که‌ی خۆی بکات، به‌ سه‌رسامی پرسى: "جا چی تیايه‌ ئه‌گه‌ر میزه‌که‌ی روگوژین چه‌ قۆیه‌کی له‌ سه‌ر بی، خواى ده‌کرد پر ده‌بوو له‌ چه‌قۆ؟" که‌ له‌ ناکاوا ئه‌وه‌ی بیر که‌وته‌وه‌، ئه‌و پاش نیوه‌رۆیه‌ له‌ به‌ر دوکانی چه‌قۆ فرۆشیه‌که‌ وه‌ستاوه‌، هینده‌ی دی سه‌ری سوپما. ئه‌وه‌تا هه‌مدیس ده‌لیت: "به‌لام! عه‌جایه‌ب!... ده‌شیت چ په‌یوه‌ندییه‌که‌ له‌ نیوان... " قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد. به‌لام شه‌پۆلیکی تازهی هه‌ستکردن به‌ شه‌رمه‌زاری و ته‌ریقی، به‌ نامرادی و نا ئومیدی، دای به‌ سه‌ریاو له‌ جیی خۆی، له‌به‌ر ده‌رگاکه‌دا رایگرت. بۆ ساتیک له‌ جیی خۆی وشک بوو. زۆرجاری وا هه‌یه‌، که‌ بیره‌وه‌رییه‌کی کوتوپر، بیره‌وه‌رییه‌کی ترسناک، به‌ روکی زه‌ین ده‌گریته‌ و پیاو بۆ چهند ساتیک، به‌نج ده‌کات و له‌ په‌لوپۆی ده‌خات. میرزاده، په‌ست و غه‌مگین، به‌وه‌په‌ری دلته‌نگی به‌خۆی گوت: "به‌لی، من کابرایه‌کی بی هه‌ست و بی دل، من کابرایه‌کی ترسنۆکم!". ئه‌وسا چهند هه‌نگاوێکی له‌رزۆکی بۆ پێشه‌وه‌ نا، به‌لام... دیسان وه‌ستا.

ده‌روازه‌و پاره‌وی میوانخانه‌که‌، به‌خۆی که‌م روناکی بوو، به‌لام له‌و ده‌مه‌دا زۆر تاریک بوو، چونکه‌ هه‌رویکی تاریکی، نزمی، باراناوی، زریان ئامیز، به‌ری ناسمانی گرتبوو. له‌و کاته‌دا که‌ میرزاده له‌ میوانخانه‌که‌ نزیک بوو بووه‌وه‌، بایه‌کی توند هه‌لیکرد، باران به‌ لێزمه‌ دایکرد. میرزاده

پاش هه‌لوه‌سته كورته‌كه‌ی له‌بهر دهروزه‌ی میوانخانه‌كه، به هه‌نگاوی له‌رزوك وه‌رپه‌كه‌وت، هه‌ر كه پینی نایه ناو راره‌وه‌كه، له ناكاودا، پیاویکی له تاریکییه‌كه‌دا به‌دی کرد كه له‌بهر قالد‌رمه‌كاندا وه‌ستا بوو. پیده‌چوو ئه‌م پیاوه چاوه‌پروانی شتیك بکات، به‌لام پیش ئه‌وه‌ی میرزاده بتوانی بیناسیته‌وه، له چاو تروکانیکا له چاو ون بوو و، دیار نه‌ما. به هه‌رحال میرزاده نه‌یناسییه‌وه بویه نه‌یده‌توانی بلی کییه، به تایبه‌تی كه ئه‌وینده‌ر میوانخانه بوو، خه‌لکیکی زور له هاتوچودان، خه‌لکانیک دین، خه‌لکانیک دهرپون، خه‌لکانیک له راره‌وه‌كاندان. به‌لام له ناكاودا قه‌ناعه‌تی ته‌واوی لا دروست بوو كه ئه‌و پیاوه‌ی ناسییه‌وه و جگه له روگوژین كه‌سی دی نییه. دوا‌ی تۆزیک میرزاده، به غاردان به قالد‌رمه‌كاندا سه‌ر كه‌وت، گوايه ده‌یگریت. دلای داخوری، به متمانه‌وه به خوی گوت: "هه‌نوکه له‌چاو تروکانیکا هه‌موو شتیك پرون ده‌بیته‌وه!"

ئو قالد‌رمه‌یه‌ی كه میرزاده پییدا سه‌ر ده‌كه‌وت، ده‌چوو سه‌ر راره‌وه‌كانی هه‌ردوو نه‌ومی یه‌كه‌م و دوهم. قالد‌رمه‌یه‌کی به‌ردین بوو، وه‌كو قالد‌رمه‌ی هه‌موو بینا کۆنه‌کان، تاریک و باریک بوو، به‌دوری کۆله‌كه‌یه‌کی ئه‌ستوردا پیچی ده‌خوارد. له‌بهر یه‌كه‌م پله‌ی ئه‌م کۆله‌كه‌یه‌دا، پانتاییه‌ك هه‌بوو دریزییه‌كه‌ی هه‌ر پییه‌ك و پانییه‌كه‌ی هه‌ر نیو پی ده‌بوو، به‌لام جیگه‌ی كه‌سیکی تیا ده‌بووه‌وه كه به‌پیوه‌ بوه‌ستی. كه میرزاده گه‌ییه ئه‌م پانییه، یه‌كسه‌ر، ویپرای تاریکییه‌كه، كه‌سیکی به‌دی کرد، كه خوی له‌وینده‌ر هه‌شاردا‌بوو، له سه‌ره‌تاوه ویستی گویی نه‌داتی و بیته‌وه‌ی ته‌مه‌شای سه‌متی راست بکات، تیپه‌رپی و پروات. به‌لام هیشتا یه‌ك هه‌نگاوی نه‌نا بوو كه به‌خوی نه‌وه‌ستا و ئاوپری پاشی دایه‌وه. هه‌نگی هه‌ردوو چاوی له‌و جووته چاوه هه‌له‌نگوتن كه دوا‌ی نیوه‌رۆ دیتبوونی، ریک هه‌مان ئه‌و "جووته چاوه" له ناكاوا له چاوانی هه‌له‌نگوتن. ئه‌و پیاوه‌ش كه له پانییه‌كه‌دا خوی هه‌شار دا‌بوو، هه‌نگاویکی نا كه له‌وینده‌ر ده‌رچییت. هه‌ردووکیان بۆ ساتیک پرو به‌ پروی یه‌کدی وه‌ستان. هه‌نگی میرزاده، شانی گرت و پروی بۆ روناکییه‌كه وه‌رچه‌رخاند تا باشتر ده‌موچاوی بدینی.

چاوانی روگوژین پرشنگیان داو بزه‌یه‌کی گه‌وجانه نیشته سه‌ر لیوی. ده‌ستی راستی به‌رز کرده‌وه، ئامییریکی له‌ ده‌ستا بوو. میرزاده بیری له‌وه نه‌کردبووه‌وه كه ده‌ستی بگریت. به‌لام پاشان بیری كه‌وته‌وه كه هاواری کردبوو:

– پارفیون! ئه‌مه تۆی! باوه‌رناکه‌م!

میرزاده، هه‌نگی وای هه‌ست کرد كه له ناكاودا، بۆشاییه‌ك له به‌رده‌میا کرایه‌وه‌و قووتی دا. روناکییه‌کی ده‌روونی نا‌ناسایی، روحی روناك کرده‌وه، ئه‌م حاله له نیونه‌خت پتری نه‌خایاند. به‌لام میرزاده، زور به‌ پرونی، ده‌نگدانه‌وه‌ی یه‌كه‌مین هاواری ترسناکی خوی له‌ بیر بوو، له‌ بیری بوو چۆن ئه‌و هاواره له‌ سینگییه‌وه هه‌له‌ستا و به‌ هیچ کلۆجی بۆی جله‌وه نه‌ده‌کرا، پاش ئه‌وه له چاو تروکانیکا کوزایه‌وه، له بیه‌وشی و تاریکییه‌کی خه‌ستدا نقوم بوو.

ئه‌م حاله، نۆره ئی بوو، نۆره فییه‌ك كه له‌میژ بوو لیی نه‌هاتبوو، هه‌موو ده‌زانن كه نۆره ئی زور کوت‌وپره، له‌ناکاوا له‌ نه‌خۆش دیت. له‌م حاله‌دا ده‌موچاوی ده‌گۆری، چاوانی ده‌شله‌قین، سه‌راپای گرت ده‌بییت. هاوارو ناله‌ نالی زور ترسناک، كه له‌ ته‌سه‌ور نایه‌ت و له‌ هیچ ده‌نگیکی دی

ناچیت، له سینیهوه دهر دیت، ناله و هواریک که زور جیاوازه له هوارو ناله ی مروقانی. مه حاله تهسه ور بکه ی که ناله ی ئه و به له نگازه بیچاره بی، وا دیتنه بهر خه یال، که ئه وه هوارو ناله ی بوونه وهریک ی دیکه بیته که له ناخی یاروی ئی گرتوودا خوئی مه لاس دابیته. ئه مه به لای که مه وه بوچوونی گه لیک له و که سانه یه که به خوئیان گوئیان له و جوړه هوارو ناله ناله بووه. دیمه نی ئه و نه خو شه ی که فیی لیها تووه، ترسیکی ئه و تو ده خاته دلله وه که پیاو بهرگه ی ناگریته.

دهشیته روگوژین ههستی به و ترسه کوتوپره کرد بیته، دهشیته ئه و ترسه کوتوپره و هندی هوی دهر وونی به نازاری دیکه، بهنجیان کرد بیته و به و جوړه میرزاده له جه زره به ی چه قوکه ی وی خه له سایته. به لام کاتی. که بینی هه قوکه که ی له نا کاوا به لایا هات و به پشتا که وت و پشتی سه ری دای به یه کی که له پله کانی قالد رمه که دا و دریزاو دریز که وته سه ر عارده که، به په له و به هه ر هه نگاوی چوار پله ی ده بری، به سه ر لاشه که ی ئه و دا بازی دا و وه کو جن زده به غاردان له میوانخانه که هه لات .

جهسته که ی میرزاده، به دم هه لپلان و ته کان خوار دنه وه، به قالد رمه که دا (که یازده پله بو) پله به پله بو خواره وه غل بووه وه. دوا ی پینج دهقیقه یه که جهسته که ی میرزاده یان له پاینی قالد رمه که دا بینی، کو مه لیک له دوری خپ بوونه وه. ته مه شایان کرد، سه ری خلتنی خوینه، ئه م دیمه نه گومانی ئه وه ی دروست کرد که ئایا ئه م پیاوه له قالد رمه کان به ربووه ته وه یان تاوانیکی دهره ق کراوه ؟

به لام هندی له ناماده بووان، یه کسه ر زانیان که یارو فیی لیها تووه. یه کی که له پیسخزمه ته کانی میوانخانه که میرزاده ی ناسییه وه، گوتی میوانی ئوتیله که یه و، ئه م به یانیه هاتوه. پاشان به هوی ریکه و تیکی خو شه وه، هه موو گومان و دوودلیه کان ره وینه وه.

کولیا ئیفولگین، که قه ولی دابو و تا سه عات چوار بو میوانخانه ی (وسی) بگه رپته وه، ژییوان بوو بووه وه و سه فه ری پاقلوقسکی کرد بوو، به لام له بهر هویه کی له نا کاوا، نه ی توانی بوو نانی ئیواری ده گه ل مالباتی یه پانچیندا بخوات، بو پترسبورگ گه رابووه وه له دهر و به ری سه عات حه وتی ئیوارده ا گه یی بووه وه میوانخانه ی (وسی). نامه که ی میرزاده یان دابوی و به نامه که دا زانی بوو میرزاده له شارایه و، چوو بو ئه و ئه دره سه ی که له نامه که یدا دیاری کردوه . کولیا که به مه ی زانی، چوو بو کوئی میوانخانه که و به دم چاوه پروانی میرزاده وه داوا ی چای کرد و به دم چا خوار دنه وه گوئی له ئاوازی ئورگونه میکانیکیه که ده گرت. به لام به ریکه وت گوئی له خه لکانیک بوو که باسی یه کیکیان ده کرد گوايه فیی لیها تووه له قالد رمه کان به ربووه ته وه و سه ری شکاوه. یه کسه ر دللی خه به ری دا که هه بی و نه بی میرزاده یه، به ز چوو بو شوینی رووداوه که، میرزاده ی ناسییه وه. ئیدی میرزاده، بو ژووره که ی خوئی گوئیزایه وه و هه رچه نده وه خو هاته وه، به لام تا ماوه یه کی تاراده یه ک زور، وه کو پیویست ناگای له خو نه بوو، به ته واوه تی هوشی به خوئی نه بوو. ئه و پزیشکه ی که بو معایه نه ی زامه کانی سه ری وی هاتبوو، زامه کانی تیمار کردو به ستنی و گوتی زامه کانی سووکه و هیچ مه ترسییه کیان نییه. دوا ی سه عاتیک کاتی که میرزاده به ته واوه تی وه خو هاته وه و زانی چی روویداوه، هه نگی کولیا، به گالیسکه له

ميوانخانهكهوه بۇ مالى لىبىدىفى برد. لهوى زور به گهرمى و بهريزهوه پيشوازي ليكرا. تەنانەت لهبهر خاترى ئەو كاتى سەفەرى گوندشيان پيشخست و دواى سى پوژ هه موويان له هاوینه ههوارى پاقلوڤسك بوون.

پهراويز:

- * - "... هيج زه مانىك نامينى...": رۇيا يوحنا، الاصحاح العاشر، ٦.
- * - "... چهكيكى تايبهتى بداته كردو بهدهم نوره شيتاتيهكهوه، شهش كهس به كهپهتى بكوژى...": ليره دا قهبيژ (راوى)، مهسهلهى بكوژى مالباتى ژيمارينى وهيا ديتتهوه... قيتولد گورسكى كه قوتابى دوا ناوهندى بوو، پيشوهخته دهمانچهيهكى ناماده كردبوو، ئاسنگهريكى راسپارد بوو كه چهكيكى تايبهتى بو دروست بكات، گوتبووى بو گه مەين وهرزشى پيوستيهتى.
- * - "... ويستگهى نيكولا...": ئەو هيلى ئاسنهى نيوان پترسبورگ و مۆسكۆ، كه له سهردهمى نيكولاى يهكه مدامه زرا، به ناوى نيكولا يوفسكييهوه بوو، ئەمه ناوى ههردوو ويستگهى كوٽايى ئەم هيلهش بوو له پترسبورگ و له مۆسكۆش.
- * - "... ويستگهى قيتارى (تسارسكوى- سيلو) ": هيلى تسارسكوى سيلو، يهكه م هيلى ئاسن بوو له رووسيدا، له سالى ١٨٣٥ هاته دامه زانندن و به شاره دىي پاقلوڤسكدا رەت دهبوو.

فەسلى شەشەم

خانوو ھاوینەكەى لیبیدیف، زۆر گەورە نەبوو، بەلام خۆش و دلگىرو جوان بوو. ئەو بەشەى
كە بۆ كرى جیا كرابووو، بايەخى زیاترى پیدرابوو و زۆر پاراوه بوو. ئەو بانیزە بەرینەى
سەمتى پېشەوہى خانووہكە، كە دەپروانییە سەر جادەكە، یەكپارچە ئینجانەى دارین بوو، كە
ھەموویان بە بۆیەى كەسك بۆیەكرا بوون و پەر بوون لە شەتلى نارنج و لیموۆ یاسەمین، كە بەدلى
لیبیدیف جوانیەكى تاییبەتى و دلگىریان بەو شوینە بەخشى بوو. ھەندى لەم دەوہن و شەتلانەى
لەگەل خانووہكەدا كرى بوو، ئەوہندە دیمەنى ئەم گولدان و شەتلانەى بە دل بوو، ئەوہندە كەیفى
پییان دەھات، كە لە نزیكتىن دەرفەتدا، كۆمەلێكى دیکەى لە مەزادا لیکرین، كاتى كە ھەموو
دەوہنەكان گەيەنرانە مائەوہو لە شوینی خۆیاندا دانران، لیبیدیف، ھەموو پۆژى چەند جارێك بە
قالدەمەكاندا سەر دەكەوت و دادەبەزى تا لەسەر جادەكەوہ تەمەشای دیمەنیان بكات و ھەموو
جارێك لە دلى خۆیدا بەھای ئەو كرییەى كە بە نیاز بوو لە كریچى داوا بكات، زیاد دەكرد.
میرزادە، كە ھیشتا لە ھەردوو پووی بەدەنى و دەروونییەوہ ، داھیزراو و داروخا بوو، قیلاكەى
زۆر بە دل بوو. لەوہتای گەيى بووہ پاقلوقسك، واتا لە پۆژى سییەمى پاش نۆرە فییەكەى، بە
پروالەت بوژابووہو، ھەرچەندە لە ناخا ھەستى دەكرد كە ھیشتا ماویەتى و بە تەواوى چاك
نەبووہتەوہ. ھەلبەتە لەم سى پۆژەدا زۆر خۆشحال بوو بەو كەسانەى كە لە دەورى بوون، پەر بە
دل خۆشى دەویستن، بە تاییبەتى كولىا كە ھەمیشە لەگەلیا بوو و بەجی نەدەھیشت. ھەرەھا
بە دیتنى ھەموو ئەندامانى خانەوادەى لیبیدیف و، (جگە لە خوشكەزایەكەى كە لەویندەر نەبوو
و كەس نەیدەزانى كیوہ چووہ)، لیبیدیف خۆیشى، خۆشحال و كەیفخۆش بوو. تەنانەت بە
دیتنى (جەنەرال ئیقولگین) ش كە لە پترسبۆرگ و بەر لەوہى سەفەر بكات، سەرى دابوو،
خۆشحال بوو.

ئەو ئیوارەى كە گەيیە پاقلوقسك، كۆمەلێك لە ناشنایانى خۆى، لە بانیزەكەدا، لە دەورى
خەربوونەوہ، یەكەم كەس كە ھاتە لای، گانیا بوو. كە میرزادە بە زەحمەت ناسییەوہ. گانیا زۆر
گۆرا بوو، بوو بوو بە داسك و دەرزى. پاشان قاریا و پتیتسن ھاتن، ئەوانیش ھاتبوون ھاوینەكە
لە پاقلوقسك بەسەر بەرن. بەلام جەنەرال ئیقولگین، تەقربەن بە بەردەوامى لە مالى لیبیدیف بوو،
لەوہدەچوو دەگەل ئەودا ھاتبى و، لیبیدیف بە ھەموو ھیزو توانایەكى خۆیەوہ ھەولى دەدا لەلای
خۆى گلى بداتەوہو نەيەلى لە میرزادە نزیك ببیتەوہ. پەرقتارى دەگەل جەنەرالد، دۆستانە بوو،
لەوہ دەچوو دوو برادەرى كۆنى یەكتر بن. میرزادە، لە میانەى ئەم سى پۆژەدا چەند جارێك
دیتبوونى كە زۆر بەجدى و دوورو دریزى دەكەوتنە گفتوگۆ وەك ئەوہى گەنگەشەى مەسەلەین
زانستى بكەن و، دیار بوو لیبیدیف ئەمەى لیخۆش دەھات .

هەر له یهكهم پوژ هوه كه گهیینه پاقلوئسك و بارگهیان له قیلاكه خست، لیبیدیف و خانهوادهكهی وهزعو حالی میرزادهیان رهچاو دهکردو زوریان مدارا دهکرد. به ههجهت و بیانوی نهوهی كه میرزاده نارهحهته نهبیته، نهیدههیشته كهس لیی نزیك بكهویتهوه. ههركه دیتبای مندالهكانی به تهمان بچن بو نهو بانیزهیهی كه میرزاده لیی دادهنیشته، پیی بهعاردیدا دهواو بهغار دوویان دهكوت كه نهیهلی بچنه نهویندر، ههچهنده میرزاده حهزی نهدهکرد دهوری چوژ بیته. تهناهنه (قیرا) و منداله شیره خوړهكهی باوهشیشی لهم زهبت و رهته نهدهبوارد. له وهلامی نارهزایی میرزادهدا دهیگوت:

- نابی پروویان بدریته، چونكه نهگهر زیاد پروویان درایه، شهرمیان دهشکی و سیویان دهبیتهوه، نهمه جگه لهوهی شایستهی نهوه نین...

میرزاده، بهرپههچی دهادهوه:

- ناخر بوچی؟ نهه ههموو مدارایهتو، خههبار و بیتهقهته دهكات. زورجار پیم گوتوویت كه له تهنیایی بیزارم. كه تو دهبینم، بهردهوام به دهسته و بهسههر ههر خهریکی ئامازهکردنی و لهسههر نووکی پی دهپویت، گوايه مدارای من دهكهیت، زور نارهحهته و دلتهنگ دهیم.

مهبهستی میرزاده، ئامازه بوو بو نهوهی كه لیبیدیف، ههچهنده به ههجهت و بیانوی دابینکردنی ئاسوودهیی نهخوشهكه ریگهی هیچ یهكیك له نهندامانی خیزانهكهی نهدهدا بچنه لای و نارهحهتهی بكهن، كهچی به خووی له زهرفی نهو سی پوژدهدا، فیرو بوو بوو، ههر سا ناساتی، لهوهخت و ناوهختدا خووی به ژوورهكهی میرزادهدا دهکرد، درزیکی دهخسته دهركاكهو، سهریکی دهكیشایه ژوورهوهو چاویکی به ههموو گووشهوه كهناریکی ژوورهكهدا دهگیپا، وهك بلیی بیهوی بزانیته ناخو میرزاده لهویندر ماوه یان ههلاتوه. نهوسا لهسههر نووکی پییان به جوړیکی هینده کوتوپر له كورسیهكه نزیك دهبووهوه، كه میرزاده دلی دادهخوریپا و پادهچلهکی. هههمیشهش لیی دهپرسی ئایا پیویستی به هیچ نییه؟ و نههجام كه میرزاده تكای لیدهکرد بهجیی بلیی و حهز دهكات به تهنیا بیته، ملكهچ و گوپرایهله و خاموش، له سههر نووکی پییان بهرهو سههتهی دهركاكه دهپوویی و ههردوو دهستی دهجولاند وهك نهوهی بلیی، به ریكهوت هاتوههته ژوورهوهو هیچ مهبهسته و کاریکی نییهو وا دهچیته دهری و ئیتر نایهتهوه. كهچی دواي ده دهقیقه یان نهوپهپری چارهكیك، دووباره دههاتهوه. كولییا، كه بوی ههبوو ههر دهققهیهك خووی بیهوی، سههری میرزاده بدات، و چهندی بوی لهلای بمینیتتهوه، نهمه لیبیدیفی قهلس دهکرد، ههسوودی پیدهبرد، غیرهی لیدهکرد. كولییا ههستی بهوه كرد كه لیبیدیف ههندیجار، نزیكهی نیو سههعاتیك لهپشته دهركاكهوه خووی لیی دهداگریته و گووی بو قسهكانی وی دهگهل میرزادهدا، ههلهدهخات، ههلهتهه كولییا، میرزادهی لهمه ئاگادار كرد.

میرزاده گلهیی له لیبیدیف كرد:

- تو به جوړی چاودیپیم دهكهیت، وهكو نهوهی گهورهو بهرپرسی من بیته. بهلام من لیردها، بهلای كهمهوه لهم هاوینهوارهدا ئازادم، بویه هاتوومهته ئیره كه ئازادیم، چاك بزانه كیم بوی، میوانداری و پیشوازی دهكهم، به كهیفی دلی خووم بو كویم بوی دهپوم.

لیبیدیف، به دهم دست جولاندنوه گوتی :

— هه لیه ته وایه، گومان له وهدا نییه !

میرزاده، سهراپای به نیگا دابیژت .

— ئه ری لوکیان تیموفیچی (لیبیدیف): خه زینه چکوله کهت بو ئیره هیناوه، ئه ها ئه وهی له

دیواره کهدا بو، له سهرووی ته خته خه وه که ته وه ؟

— نه ، نه مهیناوه .

— چون ؟ یانی له وی به جیت هیشتووه !؟

— ناگوازیته وه، مه گهر دیواره که تی کبدهی، له دیواره کهدا قایم کراوه .

— دیاره لیره ش یه کیکی دیکه ی وه کو ئه وه ت هیه ؟

— به لی، ئه م خانووه یه کیکی له وه باشتی تیا به . هه ر بویه ش ئه م خانووه م کپی .

— باشه، ئه و که سه ی سه عاتی له وه پیش هاتبوو بو لام و تو ری ت نه دابوو، کی بوو ؟

— ئا ... جه نه رال بوو . به لی، دروسته، ری م نه دا بیته ژووره وه . ئیره شوینی ئه و نییه . میرزاده، من

زور ری زی ئه و پیاوهم لایه . پیاویکی گه وره یه، باوه رناکه ی ؟ که سی نه مر ی ده ی بی نی ... به لام،

به لام ویرای ئه وه ش، میرزاده ی به ری ز، هه ق وایه رووی نه ده ی تی، نه یه لی بی ت بو لات .

— ده تانم بیرسم بوچی ؟ لیبیدیف، تو بوچی له سه ر نوکی پی یان ری ده که ی ت و هه می شه به

جو ری دی بو لای من وه کو ئه وه ی به تو ی نه ی نی یه کم به گویدا بچی نی ؟ .

لیبیدیف، ده ستیکی به سینگی خویدا کی ش او زور به نه رمی و کوت و پر به رسقی دایه وه :

— ئه وه له بچووکی و بی قی مه تیمه ! خو م هه ست به مه ده که م . به لی ئه مه ئه و په ری بچووکی به !

به لام ئاخو جه نه رال، بو تو نابی به بارگرانی، به تایبه تی که پیاویکی زور میواندوسته ؟

— زور میواندوسته ؟ مه به ستت له م قسه یه چیه ؟

— به لی له راده به ده ر میواندوسته ! ئه م پیاوه له لایه که وه به نیازه لیره، له ماله که ی مندا ئاکنجی

ببی ت . گریمان ئه ممان قه بوول کرد، به لام هیچی پی عه یب نیه و له پرو دانا می نی، زور نابی خوی

له کاروباری خیزانه که م هه لده قور تی نی، هه ر له ئی ستاوه ده لی ت گوا یه ده گه ل مندا خزمه . پی شتر

باسی چونی ته تی ئه و خزمایه تی همان ده گه ل یه کدا کردووه و ده رکه وت که له ژن و ژنخوازی به وه

خزمین . گوا یه توش له دایکه وه به خزمایه تی ده ی گه ی تی . که واته به م پی یه جه نابی میرزاده، من و

توش ده بی نه خزم . به هه ر حال ئه مه مه سه له یه ک نی یه و ره نگه ئه و په ره که ی بکاته خالی کی لا وازی

چکوله له جه نه رال داو زوریش لی ناگی ری ت . به لام تو زی له مه پیش بو ی گی رامه وه، که به در یژی لی

ته مه نی له و روژه وه که چو وه ته ده وره ی ئه فسه ری تا کو روژی ۶/۱۱ پار ه که، قه ت پوژیک نه بو وه

له دو سه د میوان که متری بو بی ت، به کور تی ه که ی خا وانه که یان هه رگی ز له میوان چو ل نه بو وه،

جو نی هه ستا ون، جو نی دانیش تو ون، له قا وه لئی وه بو فرا قین، له فرا قینه وه بو چای و له چای وه

بو شی و، ده لی به در یژی لی سی دانه سالی خشت، پوژی پا زده سه عاتی به رده وام ئه مه حالی

بو وه، ته نانه ت ده رفه تی ئه وه یان نه بو وه په رده ی سه ر خا وانه که ش بگو رن . یه کی ک رو یی وه

يەككىدىكى دى ھاتوۋە، گوايە لە پۇژاننى جەژندا ، بە تايبەتى لە جەژنانى خانەدانى ئىمپىراتورىيەتدا، ژمارەى مىوانانى جەنەرال، گەيىونەتە سى سەد كەس.

لە ھەزارەمىن* سالىيادى دامەزىراندنى رووسىيادا، ژمارەى مىوانانى جەنەرال، گەيىونەتە ھوت سەد كەس. كىشەكەى لەمەدايە، ديارە ئەم جوړە چىرۇكانە نوقلانەى خىر نىن، بۇيە زور ئەستەمە پياو، بتوانى لە مالى خویدا دالدى ئەم جوړە خەلكە مىواندوستە بدات. بۇيە لە دالى خویدا پرسىم ئاخو ئەم پياوۋە مىواندوستە بەم حاتەمىيەتەى خوۋەو، چ بۇ توو، چ بۇ منىش نابى بە بە لا ؟.

- باشە، خو بە پراۋەت، ئىۋە بەيىنتان زور خوڭش بوو، تو بلىى من ھەلە بووبم ؟
- من وپىنەكانى بە گالته و شوخى وەردەگرم، يانى برايانە تەمەشاي دەكەم. من شانازى بەوۋە دەكەم كە لە رىگەى ژن و ژنخوۋازىيەو خزمىن. وپراى مىوانە دوو سەد كەسيەكانى و سەربارى ئاھەنگى ھەزارەمىن سالىيادى دامەزىراندنى رووسىياش، ھەر جەنەرال بە پياويكى بەرئىزۇ گەورەو خوڭشمەشرەف دەزانم. من ئەم قسانەم بە راستى و بە جديە، لە ناخى دلەوۋە دەردەچن. مىرزادە تو بە خوڭ توۋى لەمەپىش پىت گوتم: كە من بە جوړى دىم بۇ لاي تو وەك ئەوۋەى بمەوى نەيىيەكت بۇ بدركىنم. جا ئەمجارەيان بە راستى پارزىكم پىيەو گەرەكمە پىتى بلىم: ئافرەتتىك راي سپاردووم كە پىت بلىم ھەزەدەكات بە دزىيەوۋە بتىينى.

- بۇچى بە دزىيەوۋە ؟ نا، ئەگەر پىويست بكات من بە خوڭ و لەمرو زووتر نىيە، دەچمە دىدەنى.
لىبىدیف، بەدەم دەست جولان و سەر لەقاندنەوۋە گوتى:
- نا، نا ئەو بە ھىچ جوړى ترسى لەو شتە نىيە كە تو وىناى دەكەيت. دەزانى ئەو ئەھرىمەنە ھەموو روژى بۇ ئىرە دىت و لە ساغ و سەلامەتت دەپرسىت ؟
- تو بە جوړى بە ئەھرىمەن ناوى دەبەيت و ھەسفى دەكەيت كە من دەكەومە گومان و دوو دلىيەوۋە !

لىبىدیف، بلەز بەرسقى دايەوۋە:
- نا، نا بە ھىچ جوړى جىي گومان نىيە. مەبەستم ئەوۋە بوو كە ترسى ئەم ئافرەتە لەو كەسە نىيە، بەلكو لە كەسىكى ترە، لە كەسىكى تەواو جىيايە.

مىرزادە، كە لەم چاۋو راۋەى لىبىدیف پەست و بىزار بوو، پرسى:

- ترسى لە كىيە ؟ خىرا پىم بلى !

لىبىدیف، بە پىكەننەوۋە گوتى:

- نەيىيەكە لەوۋەدايە !

- نەيىنى كى ؟

- نەيىنى تو. جەنابى مىرزادە تو بە خوڭ ناتەوى لە حوزورى جەنابتا سەبارەت بەم نەيىيە قسە بكەم...

لىبىدیف، بەدەم ئەو قسەيەوۋە كە بىنى ھەستى كونجكاۋى بەرانبەرەكەى وپوژاندوۋە، بە شادىيەوۋە لەسەرى روۋى:

- ئەو ئافرەتە، لە ئاگلايا ئیقانوقنا دەترسیت.

میرزادە برۆی ویکهینانەو، دواى دەقیقەیهک بیدەنگى ئەوجا گوتى:

- بەزاتى خوا لە مالهەت دەرۆم لیبیدیف! کاقریلا ئاردالیونوفیچ و پتیتسن لە کوین؟ لەمالى تۆن؟ بۆ ئیرهشت هینان؟

لیبیدیف، هەراسان و دەسەپاچە، بەدەم دەست جولانەو، لەم دەرگاوه خوێ بەو دەرگادا دەکرد. بە ئەسپایى گوتى:

- دین، دین. جەنەرالیش لە دواى ئەوان دیت... هەموو دەرگاكان دەخەمە سەر گازی پشت. کیرژەکانیشم بۆ ئیره گازدەکم، هەر ئیستا گشتیان گازدەکم.

رێک لەم کاتەدا کولیا، لە جادەکەو هات و خوێ بە بانیزەکەدا کردو گوتى لیزاقتا پروکوفیقناو هەر سى کیرژەکەى لە دواوەن و بۆ ئیره دین.

لیبیدیف، کە بەم هەواله زۆر قەلس و نارەحت بوو، بەوپەرى شپىزەى پرسى:

- يانى دەبى رێگەى پتیتسن و (گاقریلا ئاردالیونوفیچ)ش بدەم؟ دەبى رێگەى جەنەرالیش بدەم؟

میرزادە، بەدەم پیکەنینەو گوتى:

- بۆ نا؟ كى دى بايیت. لیبیدیف تۆ دلتیابه کە لە هەول پۆژەو، منت خراپ ناسیوه. هەمیشە هەر هەله بویت. هیچ پیویستم بەو نییه خۆم لە خەلکى دوربگرم.

لیبیدیف کە بینى میرزادە پیدەکەنى، وای بە مەسلەحت زانى کە لاسایى بکاتەو، بۆیه ئەویش دەستى بە پیکەنین کرد. بە روالهت زۆر خوشحال دیاربوو، هەرچەندە زۆریش شپىزەو نیگەرەن بوو.

هەوالهکەى کولیا، راست دەرچوو: کولیا، بۆیه چەند هەنگاویک پيش مالباتى یه پانچین کەوتبوو تا هەوالى هاتنەکیان رابگهیه نیت. بەو جوړه میوانان لە یهک کاتدا، لە دوو لاه پەیدا بوون: مالباتى یه پانچین لە دەستى بانیزهکەو و پتیتسن، گانیاو جەنەرال ئیقوولگین لە ناو خانووهکەو.

کولیا، مالباتى یه پانچینی لە نه خوشیهکەى میرزادەو هاتنى بۆ پاقلوقسک، ئاگادار کردبوو. خانم یه پانچین تا ئەو کاتە زۆر شپىزەو نیگەرەن بوو. جەنەرالى میردى، پیریکە کارتهکەى میرزادەى، گەیاندبوونى، ئیدی لیزاقتا پروکوفیقنا بەوهدا دلتیا بوو کە میرزادە بە مەبەستى سەردانیان دیت بۆ پاقلوقسک. بەلام کیرژەکانى بیهودە هەولیان دەدا بەرپەرچى بدەنەو و دەیانگوت کەسیک کە بە دریزایى شەش هەیفان لیبى نەپرسیین و نامەى بۆ نەناردین، ناچیتە ئەقلەو بەو پەلەپەلە بە مەبەستى سەردانى وان، بییت بۆ پاقلوقسک و کى چوزانى؟ لەو یه بەرادیهک مژول و سەرقال بى، هەر لە پترسبۆرگ بمینیتەو. هەلبەتە خانم یه پانچین، بەو قسانە زۆر قەلس بوو، نامادە بوو گریو بکات، کە میرزادە چەند دیربکەوى، تا سبەینى دیتە دیدەنیان. بۆیه سبەینى، بە دریزایى دانى بەیانى هەر چاوه ریبى بوو، پاشان بۆ نیوه پۆژەو دواتر بۆ شیو چاوه ریبى کردو کە دنیا تاریكى کردو بوو بەشەو، خانم یه پانچین بەتەواوەتى تۆرە بوو، شەرى بە

هه مووان دهرۆشت، هه لبه ته بيه نه وهى ناوى ميرزاده بينى، كه سه به بكارى شه په كه بوو. له رۆژى سييه ميش دا ناوى ميرزاده نه هينا، به لام ناگلايا له سه ر نانى ئيوارى له زمانى دهرچوو و گوتى: "دايكه بويه تور هيه چونكه ميرزاده نه هاتوو ته ديدنه يمان." جه نه رال گوتى "خه تاى نه و نيه". ئيدى ليزا قيتا پروكوفيقنا تور ه بوو، هه ستاو خوانه كه ي به جي ه پشت.

ئه وه بوو شه وى كولىا په يدا بوو، هه رچى شتيكى له مه ر ميرزاده زانى بوو، له سيري تا پيازي بو گيرانه وه. ليزا قيتا بروكوفيقنا نه مه ي به سه ركه وتننى خو ي زانى. به لام وي راي نه وهش كه وته گله يي و پرووى له كولىا كردو گوتى: "كه ئيشمان پيى نايى، ديت لي ره به جو رى داى ده كوتى، نازانين چون له ده ستى رزگارمان بيت، كه ئيشمانيش پيى ده بى، به جو رى غه يب ده بى له تو وايه مردوه!" كولىا له م قسه يه ي خانم يه پانچين: "نازانين چون له ده ستى رزگارمان بيت." تور ه بوو، به لام جله وى خو ي گرت و لي رجا جارى وه لامى نه داته وه. نه گه ر قسه كانى نه وه نده ره ق نه بوايه و به و نه دازه يه هه ستى بريندار نه كردبا، له وه بوو له هه موو قسور يكي ببوريت، به تاييه تى كه به چاوى خو ي بينى كاتى كه به نه خو شيه كه ي ميرزاده ي زانى، چه ند په شو كا و چون شپرز ه بوو. خانم يه پانچين كه به نه خو شيه كه ي ميرزاده ي زانى، پيشنيازي كرد، كه يه كيك به په له بنيرن بو پترسبورگ، تا دكتور يكي زور شار ه زاو كارامه بينى بو معايه نه ي ميرزاده. به لام كچه كانى رييان نه دا نه م كار ه بكات. به لام كاتى دا يكيان بريارى دا بچيت بو سه ردانى نه خو شه كه، هه نكي به نا چارى دواى كه وتن.

خانم يه پانچين، به دم خو ناماده كردنه وه، ده ي پرتاند:

- يارو خريكه ده مرى! ئيستا وه ختى گله ييه! يارو دو ستى خانه واده ييمانه يان نا؟
ناگلايا گوتى:

- باشه، به چ مه علوم چوونى ئيمه ي پيخوشه!

- باشه، تو مه يه. نه يه ي با شتره. چونكه نه گه ر يه قگيني پافلوفيج بيت، كه س له مال نايى پيشوازي بكات.

دواى نه و قسانه، (ناگلايا) ش يه كسه ر كه وته خو كه به گه ل دايكى و دوو خوشكه كه ي بكه و يت. هه لبه ته له هه وه ليشه وه هه ر به ته ماي چوون بوو. ميرزاده (س) ش كه له گه ل ئا ديلايادا بوو، له سه ر داواى نه و، يه كسه ر قاييل بوو كه به گه ل خانمه كان بكه وى. ده ميك بوو، له وه تاى ئاشنايه تى ده گه ل خانه واده ي يه پانچيندا په يدا كردبوو و بو يه كه مجار باسى ميرزاده ي له وان بيستبوو، هه زى ده كرد ميرزاده له نزيكه وه بدينى و بنا سي ت. دوايى ده ركه وت كه سى مانگيك له وه پيش، ميرزاده ي ديتوو وه نزيكه ي دوو هه فته يان له شارو چكه يه كدا پيكه وه به سه ر بردبوو. ميرزاده "س" كه زورى ستايشى ميرزاده ميشكين كرد بوو و ريزو تاييه تى بو ي هه بوو، بويه به خو شحالييه وه قاييل بوو جاريكى دى له گه ل نه و اندا بچيته ديدنى كونه برادره كه ي. نه و روزه جه نه رال ئيقان فيدوروفيج له مال نه بوو و، (يه قگيني بافلوفيج) ش هيشتا نه گه يى بوو. مه وداى نيوان قىلاكه ي خانه واده ي يه پانچين و قىلاكه ي ليبيديف هه ر سى سه د شه قاويك ده بوو.

ناخوشتريڻ شت بۆ خانم يه پانچين، ئه وه بوو كاتى گه ييه لاي ميرزاده، خه لکيكي زوري به دهوره ويه بينى، به تايبه تى كه رقى زوري له دوان سيانيكيان بوو. ئه مه جگه له وهى كاتى كه ميرزاده چوه پيشوازيان، سه رى سوپما له وهى كه له جياتى نه وهى به خه يالى خوئى گه نجىكى نه خوئى رهنكو و روو سيسه له و چرچه له بدىنى، گه نجىكى خوئى رهنكو و روو، به سيحه ت و به ده ماخى بينى، به راده يه كه سه رى سوپما كه له جيئى خوئى وه ستا، باوه رى به چاوانى خوئى نه ده كرد. مه گه ر خوا بزاني كولىا چهند بهم هه لوئسته ي خانم يه پانچين خوشحال بوو! چونكه ده يتوانى بهر له وهى خانم يه پانچين و كيژه كانى له مال به ريبكه ون، حه قيقه تى مه سه له كه ي بۆ باسبكات، به لام به ئانقه ست نه و كارهى نه كردبوو، چونكه ده يزاني كاتى خانم يه پانچين، دؤسته ئازيزه كه ي به ويه رى ساغ و سه لامه تى ده بينى، چون توره ده بيت و پيكيه نينه كه يان ده رده چيئ!

كولىا، هه ر به وه نده وه نه وه ستا، به لكو به بيپه روا نه خشه و پيشبينى به كه ي خوئى گيرا يه وه تا هيئده ي دى ليزا قيتا پروكوفيقنا توره بكات.

هه رچه نده كولىا، به ينى له گه ل خانم يه پانچيندا خوش بوو، به لام زوري حه زده كرد سه ر بكات ه سه رى و توره ي بكات.

ميرزاده كورسيه كى هيئا و فه رموى له خانم يه پانچين كرد كه له سه رى دانيشيئ، خانم يه پانچين به دم دانيشتنه وه به كولىا ي گوت:

- كورپه كه گيان په له مه كه! سه ركه و تنه كه ت له بارمه به!

ئيدى ليبيديف و پتيتسن و جه نه رال ئيفولگين، خيرا كورسيان بۆ كچه كان هيئا. جه نه رال، كورسى بۆ ناگلايا داناو (ليبيديف) ش به دم كرنوشيكي پر له ريزو حورمه ته وه كورسيه كى ديكه ي بۆ ميرزاده (س) دانا. قارياش وه كو خووى هه ميشه يى خوئى، به ويه رى گه رم و گورى و رووخوئى و شاديه وه خير هاتنى كيژه كانى كرد، كه وته چيه دوو له گه لياندا.

خانم يه پانچين گوتى:

- ميرزاده، راستت ده وي من به ته ما بووم له ناو جيگادا بتيينم، هه لبه ته له رووى خه مخورى و په رۇشيمه وه، شته كه م له خوئم گه وه كردبوو، پياو راست به روات، كه يه كه مجار توئم بهم ته ندروستيه باشه وه بينى، زور ناره حه ت بووم، به لام باوه رى پيبيكه ته نيا يه كه ده قيقه و ابووم، هه ر بايى نه وهى بيربكه مه وه، ئيدى ناره حه تيه كه م په وييه وه، من هه ميشه كه بيرده كه مه وه ئاقلانه تر قسان ده كه م و ماقولتر په فتارده كه م. پيموايه توئش وه كو من وايت. هه مان حالى منت هه يه. باوه ريكه نه گه ر كورپكى نه خوئشم هه با، به چاكبوونه وهى، هيئده ي چاكبوونه وهى تو خوشحال نه ده بووم. به راستى شه رمه نه گه ر باوه رى پيبيكه يه ت. به لام نه م كورپريگه ناره سه نه، سوعبه تى له وه ش خراترم ده گه ل ده كات، داوى له وه ش خراترم بۆ ده نيته وه. له وه ده چى تو گرتيئته ژير په رو بالى خوئ. جا تو به شايد به وه له بيرت بى كه بهم زوانه، ليئى زوير ده بم و چش له و دؤستايه تيه...

كولىا هاوارى كردو گوتى:

- باشه من گوناحم چیه ؟ چه ندم پیگوتیت که میرزاده ته قریبهن چاک بووه ته وه، باوه پرت پی نه ده کردم. چونکه حهزت ده کرد له سهر جیگای مهرگ بیدینی، زیاتر خوت بوئه و حاله ته ناماده کرد بوو...

لیزاقیتا پروکوفیقنا، له میرزاده ی پرسى :

- به ته مای زور لی ره بمینیتته وه ؟

- هه موو هاوینه که، ره نگه زیاتریش .

- هیشتا هه ره به نی ؟ ژنت نه هیئاوه ؟

میرزاده، که پیکه نینی بهم پرسیاره ساکاره ی خانم یه پانچین دههات، به رسقی دایه وه:

- نا، هیشتا ژنم نه هیئاوه .

- پیکه نینی ناوی ! خو هه ره ده بی بیهینی، کوره ژن دینی و کچه شوو دهکات. باشه سه بارهت به جیگا کهت، بوچی نایه یته لای نیمه ؟ لایه کی ته واوی خانووه که مان چوله، که سی تیا نییه. به هه حاله نه مه په یوه ندی به خوته وه هه یه، خوت باشتی ده زانی !

ههنگی، له کاتیکا به گوشه ی چاو ناماژه ی بو لای لیبدیف ده کرد، به نه سپایی گوتی:

- نیهرت له م کابرایه به کری گرتووه ؟ نه دی چیه تی هه ردی و ده چی و له هیهچ شوینی ناحه ویتته وه؟

له وه ده مدها، قیرا که وه کو هه همیشه منداله که ی به باوه شه وه بوو، له ژورره کانه وه وه ده رکهوت و هاته به ره هیوانه که، لیبدیف که به به یینی کورسیه کانداه سوپرایه وه به خویشی نه یده زانی چی بکات و، به نیازی رویشتنیش نه بوو، له ناکاو شالاری بو قیرای کیژی بردو به ده ست که وه ته ناماژه که له هه هیوانه که وه ده ریکه وی، به جور ی ناگای له خو نه ما بوو که ته نانهت پای کوتا به عاریداه.

خانم یه پانچین له ناکاودا پرسى :

- چیه ، شیتته ؟

- نا، به لام...

خانم یه پانچین، قسه که ی به میرزاده بری و، چاویکی به ناماده بوواندا گیپراو گوتی:

- ده بی سهرخوش بی. به راستی ده ورو به ره کهت ناچنه دل وه، پیاو خو زیات پینا خوازی. نه دی نه م کچه جوانه کییه ؟

- نه مه قیرا لوکیانوفنایه، کیژی لیبدیفه .

- نا... به راستی کیژیکی ناسکه. حه زده کهم ته عاروفی له گهل بکه م.

لیبدیف، که گوئی له ستایشه کانی لیزاقیتا پروکوفیقنا بوو بوو، کیزه که ی برده پیشه وه تا پیی بنا سینی. به ریزه وه چووه پیشی و به سوزه وه گوتی:

- هه تیون ! داماوانه هه تیون! نه و منداله ی باوه شیشی هه تیوه. نه مه لیوبوفی خوشکیه تی، یانی کیژی شهرعی منه له ژنه یاسایی و زور شهرعیه کهم، ئیلینایه، که شهش هه فته له مه پیش به سهر

ئەم منداڵەوہ چوو... بە ئی... بۆ ئەم منداڵە بووہ بە دایک، جیی دایکی بۆ گرتووہ تەوہ... ھەر
ئەو خوشکە ی ھە یە، تەنیا ئەو خوشکە وھیچی تر...

لیزاقیتا، بە ھەلچوونییکی کوتوپرەوہ گوتی:

– جەناب، تۆش بابایەکی گەوج و کەودەنیت وھیچی تر. ببورە کە بەو راشکاویە قسان دەکەم.
دە ی بەسە.

ئەوجا بە پەستی لەسەری رۆیی:

– وابزانم بەخۆت تیدەگە ی!

لیبیدی، بەریزەوہ بە دەم کپنۆشەوہ گوتی:

– زۆر راستە!

ئاگلیا لیبی پرسی:

– جەنابی لیبیدی، راستە دەلین تۆ خەون و مکاشەفەکانی یوحنا راقە دەکە ی؟

– زۆر راستە، پتر لە چوار دە سالە خەریکی ئەوہم.

– ناوم بیستوویت، پیموایە پۆژنامان لەسەریان نووسیویت.

لیبیدی، کە لە کەیفان لە پیستی خۆی نەدەھیوری کەوتە قسان:

– نا، ئەوہ ی لە پۆژناماندا باسکراوہ، شروۆقە کاریکی دیکە بوو، مردووہ و من جیی ئەوہم
گرتووہ تەوہ.

– باشە، دەشییت وەکو دراوسییەک، لوتف بفرموویت و رۆژیک بیی چەند پەرەگرافیکی
خەونەکانی یوحنا بۆ راقە بکەیت؟ بەراستی منھیچیان لیحالی نابم.

جەنەرال ئیقوولگین، کە لە تەنیشت ئاگلیا و پۆنیشتبوو، خوا خوای بوو، دەرەتییکی بۆ
ھەلکەویت و بەشداری گفتوگۆیەکان بکات، لە ناکاودا ھاتە قسان و گوتی:

– ئاگلیا ئیقانوفنا، من بە ئەرکی خۆمی دەزانم ئاگادارت بکەمەوہ کە ھەر ھەموو ئەمە
تەلەکە بازەو لە گیرفانی خۆیەوہ دەری دینی، باوہرم پییکە...

جەنەرال ئیقوولگین لەسەر قسەکانی رۆیی و گوتی:

– ھەلبەتە، ژبانی گوندی و ھاوینەواران خوشی و سەرگەرمی خۆی دەویت. بۆ نمونە بانگ
کردنی میملیکی وەکو ئەمە بۆ مالمەوہ، کە خەونەکانی یوحنا راقە بکات، یەکیکە لەو
سەرگەرمیانە.. یەکیکە لەو کەلکەلانە، پەنگە کەلکەلە یەکی ئاقلانەش بی، بەلام من... ئەوہ چیە،
بۆ بەو جۆرە سەیرم دەکە ی؟ بە یارمەتیت باخۆمت پی بناسینم: من جەنەرال (ئیقوولگین)م
ئاگلیا ئیقانوفنا، من بە مندالی لە باوہشم گرتوویت.

ئاگلیا، کە بەتۆبزی جەلوی خۆی گرتبوو تا لە قاقای پیکنین ئەدا. لە بن لیوانەوہ گوتی:

– بە ناسینت خۆشحالم. من قارقارا ئاردالیونوفناو نینا ئالکسندروفنا دەناسم...

لیزاقیتا پروکوڤیفنا، تۆرە بوو، لە تۆرە ییدا سوور ھەلگەرا. ئەو غەزەب و تۆرە ییەکی کە لە
میژبوو لە دلایا پەنگی خواردبووہوہ، پیوستی بە مەفەرێک بوو لیوہی دەرچییت. نەیدەتوانی،

تەحەمولى جەنەرال ئىقۇلگىن بىكات، كە لە مېژ بوو دەيناسى. بۆيە بە ھەلچوننەو قسەكەى پى
بېرى و گوتى:

– درۆ دەكەيت، خووت بە درۆو گرتووه ! دەنا قەت پوژى لە پوژان ئەم كىژەى منت لە باوھش
نەگرتووه !

ئاگلايا، خۆى لە قسەكانى ھەلقورتاندو لە پرىكا گوتى:

– با دايكە. تۆ لە بىرت نەماوھ. كە مالمان لە تقىر بوو، ھەموو جارى لە باوھشى دەگرتم. ھەنگى
تەمەنم شەش سالان بوو، ئىستاش لە بىرمە كە تىروكەوانىكى بۆ دروست كردم، فىرى كردم چۆن
بەكارى بىنم، كۆتريكم پىكا. لە بىرت نايەت كە كۆتريكمان پىكەوھ پراوكر ؟

(ئادىلايد)ش لەولاو ھەلىدايەو گوتى:

– كلاًوخودىكى كارتۆنى و شمشىرىكى دارىنىشى بۆ من دروست كرد. منىش لە بىرمە.

(ئالكسندرا)ش ھەلىدايەو گوتى:

– منىش لەبىرمە. ئىوھ، ھەردووكتان لەسەر كۆترە بىرىندارەكە كردتان بە شەپو ئەوھ بوو من ھەر
يەكەتانم لە سووچىكدا دانا. ئادىلايد، ناچار بوو بە خۆى و كلاًوخودو شمشىرەكەيەوھ لە جىيى
خۆى رەق پراوھستىت.

كە جەنەرال بە ئاگلاياى گوتبوو لە باوھشى گرتووه، ھىچ مەبەستىكى نەبوو تەنيا ئەوھ
نەبىت كە زەمىنە خۆشبىكات بۆ ئەوھى قسەى دەگەل بىكات، چونكە عادەتى وابوو ھەركاتى
بىويستبايە دەگەل كور يان كچىكى گەنجدا ئاشنايەتى پەيدا بىكات، بەو قسەيە، وەكو مەجاملە،
دەرگاي ئاشنايەتى دەگەل دەكردەنەوھ.

ئىدى، ئەمجارە، بە رىكەوت و خوا بەختەكى قسەكەى راست دەرچوو، چونكە شتىكى
گىرپابووهوھ كە بە خۆى لە بىرى نەما بوو، كاتى كە ئاگلايا باسى پراوھ كۆترەكەى ھىنايەوھ
گۆپى، يەكسەر يادەوھرىيەكانى زندوو بوونەوھ، رىك وەكو زۆربەى ئەو پىرەمىرانەى كە
رابردووويەكى دوورى دوورىان وەبىردەكەوئتەوھ. ديارە ئەستەمە بزانين كە چ شتىكى ئەو
بىرەوھرىيە، بەو رادەيە جەنەرالى داماوى، (كە وەكو ھەمىشە كەمى مەست بوو) ھىنايە جۆش،
بەلام دياربوو كە لە رادەبەدەر ھاتبووھ جۆش و ھاواری كرد:

– لە بىرمە، بەلى ھەر ھەموويم لە بىرە! من ئەوسا كاپتنىكى (ملازم) گەنج بووم. تۆ زۆر مندال
بوويت، جا جوان و زىتەلە! ... نىنا ئەلكسندروقتا! ... گانيا گيان! ... ئەوسا من ھەمىشە
ھاتوچۆى ئىوھم دەكرد....

خانم يەپانچىن، قسەكەى پىپىرى و گوتى:

– بەلام تەمەشاكە پوژت بە چ پوژىك گەبىيوھ ! ھەرچەندە خواردنەوھ كارىكى زۆرى تىكردويت،
بەلام ھەر باشە ھەستە مروقتانئەكانى نەسپىويتەوھ. بەلام ھاوسەرەكەتت زوخاوه سك كرد، بە
داخ و خەفەتەوھ كوشتت، لە برى ئەوھى نمونەو سەرمەشقىكى باش بىت بۆ مندالەكانت،
ئەوھندەت قەرزو قۆلە كرد تا لەو سۆنگەيەوھ كەوتىتە زندان. بېرۆ، لىرە مەمىنە، بېرۆ بۆ خۆت
كونجىكى چۆل پەيدا بىكە، بېرۆ، بېرۆ بۆ خالى خۆت بگرى، بۆ پاكى و بىگەردى لە دەست چووت

بگری، تۆبه بکه، به لکو خواوهند لیت خوش بی و تۆبهت لیقه ببول بکات. دهی ههسته برۆ، به پراستمه، گالته ناکه. خیرا برۆ، تا زوه په شیمانی خۆت دهر بره، هیچ شتیك وهکو په شیمانی له رابردوو، بۆ مرۆق باش نیه، پاکت دهکاته وه !.

ههلبهته پیویسته به گوتن ناکات که هه موو ئه و شتانه بهوپه پری راشکاوی گوتران. جه نه رال وهکو هه موو مهی گوساران، فره هه ستیارو دلناسک بوو، وهکو هه موو ئه و باده نو شانیه ئالووده ده بن و لیده بنه وه که رۆژانی خوشی رابردوو بیر ده که و ته وه زۆری عه زاب ده چه شت. هه ر هه ستاو بهوپه پری ملکه چی و گوپرایه لی به نیازی رۆیشتن، به ره و دهر گاکه رۆیی. لیزا قیتا پروکوفینا زۆری به زهیی پییدا هاته وه و بانگی لیکردو گوتی:

- ئار دالیون ئالکسندروفیچ، برای ئازین، ده ققه یه که سه برکه، ئیمه هه موومان هه ر گونا هکارین. هه رکاتی هه ستت کرد که ویزدانت تۆزی ئاسوده بووه که میك هیوریوه، وه ره دیده نیم، تا که میك باسی رابردوو بکهین. به چ مه علوم من په نجا ئه وه ندهی تۆو زیاتریش، گونا هکار نیم ؟.

که بیینی خه ریکه ده گه پیتته وه، به نیگه رانیه وه له سه ری رۆیی:

- جاری خوا حافیزت بی! برۆ، تۆ ئیشت لی ره نییه ...

کولیا ویستی به گه ل بابی بکه وی، به لام میرزاده پییگوت:

- جاری وازی لی بیینه، له گه لی مه رۆ. ئه گینا مجیزی تیکده چی ت و ئه و خه یال ه خوشه ی لی ده شیوی !

لیزا قیتا پروکوفینا گوتی:

- راست دهکات ! وازی لی بیینه ! با جاری به ته نیا بی، دوا ی نیو سه عاتیکی دی برۆ بۆ لای .

لیبیدیف، زاتی وه به رخوی ناو گوتی:

- به دریزایی ته من ته نیا یه که پرت ری ده که وی پیاو هه قیقه ت بر نه وی. ئه م قسانه خستیانه گریان.

لیزا قیتا پروکوفینا، له ده می دایه وه و گوتی:

- ئه گه ر ئه وه ی دهر یاره ی تۆ ده گوتری راست بی، تۆش هیچت له و زیاتر نییه ! تۆش له و با شتر نیت !

به ره به ره، ره ئی و هه لویستی میوانه کانی دهوری میرزاده، به ران بهر به یه کدی دهر ده که وت. میرزاده، هه ستی به وه ده کرد که خانه واده ی په پانچین، یانی خانم په پانچین و کیژه کانی، زۆر دل سو زانه و راستگو یانه به خه می ئه وه وهن. بۆیه دهر فه تی هی ناو بهوپه پری راستگو یی پیی گوتن، که بهر له وه ی ئه وان بیین، وی پرای نه خوشی خوی و درهنگی کاته که ش، هه ر ته ما بووه، ئه و رۆژه بچیته دیده نیان. لیزا قیتا پروکوفینا، نیگایه کی پر هه قاره تی میوانه کانی دیکه ی کردو به رسقی دایه وه که ئیستاش نه چوه بچیته.

پتیتسن، وهکو خوی هه می شه یی و ئاسانگیری خوی، یه کسه ر هه ستاو، به و ئومیده ی (لیبیدیف) ش چاوی لی بکات، بۆ قیلاکه ی لیبیدیف رۆیی. به لام لیبیدیف ئه وه نده ی پیگوت که تۆ برۆ و انیش هاتم. قاریا که ده گه ل کیژه کاندایه سه رگه رمی گفتوگو بوو، هه ر له وی مایه وه. ئه و و

گانیا رویشتنه که ی جه نهرالیان پیخوش بوو. گانیاش، که میک دوا ی پتیتسن ههستاو رۆی. گانیا، له و ماوه که مه دا، که له بانیزه که دا، ده گهل مالباتی یه پانچینه کاندایه سهری برد، حورمه تی خوی گرتبوو، نیگا کانی لیزا قیتا پروکو قیفنا، که دوو جار سهرایای بهر نیگا دابوو، نه یان په شوکاند بوو. ئه وانهی که پیشتر ده یان ناسی، یه کسه رهستیان کرد که زور گوپراوه. ناگلایا بهم هه لویسته ی وی زور خوشحال بوو.

ناگلایا، به عاده تی هه میشه یی خوی که حزی له وه بوو قسان به خه لکی بریت، له نا کاوداو بیئوه ی روهی ده می له که سیکی تایبه تی بیت، به ده نگی بهر ز پرسی:

- ئه وه گا قریلا نار دالیونوفیچ بوو که هه نوکه چوه ده ری؟ خوی نه بوو؟

میرزاده به رسقی دایه وه:

- به لی، خوی بوو.

ناگلایا گوتی:

- خه ریک بوو نه ینا سمه وه. زور گوپراوه... له جار ان باشت بووه.

میرزاده گوتی:

- زورم پیخوشه، که به و شیوه یه گوپراوه.

قاریا، به هاو ده ردییه کی ناشکراو خوشحالیه کی په نه انه وه هه لیدایه:

- زور نه خوش بوو.

لیزا قیتا پروکو قیفنا، به ده نگیکی توپه و به نیمچه سه رسامیه که وه پرسی:

- چ شتیکی باشت بووه؟ ئه مه ت له کوپه ده ره ینا؟ ناخر باشت بوونه که ی کامه یه؟

کولیا، که هیشتا به دیار کورسیه که ی لیزا قیتا پروکو قیفنا وهستا بوو، له پر هه لیدایه و

گوتی:

- حه یف نییه پیاو هه ر (سوار چاکیکی لات*) نه بیت.

میرزاده (س) به دم پیکه نینه وه گوتی:

- منیش هه مان ره نیم هه یه.

نادیلاید گوتی:

- منیش هه مان ره نیم هه یه.

خانم یه پانچین، سه رسام و توپه نیگایه کی هه ردو کیانی کردو گوتی:

- مه به ستان له (سوار چاکی لات) چیه؟

که بینی ناگلایا سوور بووه وه، به توپه یی له سهری رۆی:

- قسه ی قوپو بی مانا! ئه م "سوار چاکی لات" کییه؟

ناگلایا، به توپه ییه کی زوره وه به رسقی دایه وه:

- چما ئه مه یه که مجاره ئه م مندا له نه گریس و به ده ره، ئه م ده سکه گوله ی تو، قسه ی خه لکانی

دی هه لگی ریته وه؟

ئاڭگلايا، زۆرچار تورە دەبوو، زوو زوو ھەندەچوو، بەلام تورەيەكەي، زياتر لە تورانی سادەو ساكارى منداڵ دەچوو. كە پياو بەو حالەو دەيىنى ، پىكەن دەيگرت، جەھوى پىكەنىنى خۆى پىنەدەگىرا. ئىدى ئەم پىكەنىنە بە جارى دەھرى دەکرد، چونكە سەرى لەو دەرنەدەکرد كە بەچى پىدەكەنن و لە دللى خۆيدا دەيپرسى: "چۆن زات دەكەن بەو پىكەنن ."

ئەمجارەيان ھەردوو خوشكەكەي و ميرزادە (س) يش پىكەنن، تەنانەت ميرزادە (ليون نيكولا يوفيج) ش ھەرچەندە نازانين بۆ سوور بوو بوو! بزەيەكى بۆ كرد. كولىا كە سەركەوتبوو، پڕ بەزار قاقاي لىدەدا. ئاڭگلايا تورە بوو، ئەم تورەيەكەي ھىندەي دى جوانى كرد. ئەو تورەيى و نىگەرانيەي كە ھەستى پىكردن ھىندەي دى جوانيان كرد. ئاڭگلايا لەسەرى رۆيى و گوتى:

– باشە ئەم كورە ھەر ئەو پىشەي نەبوو، ھەميشە ھەر قسەكانى تۆى ھەلنەگىراو تەو ؟
كولىا گوتى:

– من ھىچ نەگوتوو، تەنيا قسەيەكى خۆتم دووبارە كردوو تەو. نزيكەي مانگى لەو پىش كاتى كە "دۆنكىشۆت" ت دەخويندەو بە خۆت گوتت ھىچ شتىك لە "سوارچاكيكى لات" باشت نىيە. ھەنگى نەمدەزاني مەبەستت كىيە : مەبەستت دۆنكىشۆتە، يەقگىنى پاقلوقچە، يان كەسيكى ترە ؟ بەلام بە قسەكانتا دياربوو كە كەسيكت مەبەستەو گەنگەشەو قسەيەكى زۆریش لەو بارەيەو كرا .

خانم يەپانچين، بە تورەيى قسەكەي پىپرى:

– كورۆ، ھەستدەكەم لە مەزەندەكانتا زيادەپروى دەكەي... زيادى پىو دەنەي .
كولىا بەرسقى داىەو:

– ھەر من وا دەلىم ؟ ھەمووان وا دەلىن. تۆزى لەمەپىش ميرزادە (س) و ئادىلايد ئىقانوفنا و خەلكانىكى دىكەش گوتيان كە لايەنگرى "سوارچاكي لات" ن . كەواتە ئەم سوارچاكە ھەيە، من پىموايە ئەگەر ئادىلايد ئىقانوفنا زوو پاشەكشەي نەكردبا، لە ميژبوو دەمانزاني ئەو سوارچاكە لاتە كىيە.

ئادىلايد، بە پىكەنىنەو پرسى:

– خەتاي من چىە ؟

– خەتاي تۆ ئەمەيە كە قەبوولت نەكرد پۆرتريتيكى ئەومان بۆ بكىشيت ! ھەرچەندە ئاڭگلايا ئىقانوفنا تكاي لىكرديت كە ئەو كارە بكەيت و تەنانەت ھەموو تەفسىلاتىكى وىنەكەي وەكو لاي خۆى تەسەورى كردبوو، بۆ شروڤە كرديت، بىرت نايەت ؟ بەلام تۆ نەتويست...

– ئاخى كارى وا چۆن دەكرىت، وىنەي كىم بكىشاىە ؟ ئەو سوارچاكە لاتەي كە بۆ من باسكرا، پياويك بوو:

كەس چارەي نەيىنى بوو.

شەو و رۆژ كلاًو خودى لەسەر بوو.

دەبوا چ چارەو سیمایه کی بدهمی؟ چیم وینه بکیشایه؟ کلاو خود؟ دەمامکی پۆلایین؟ وینهی
کەسیکی بی دەموچاوم بکیشایه؟

خانم یه پانچین، به بیزارییه وه گوتی:

– ئەوه باسی چ دەکەن؟ هیچ تیناگەم! ئەم کلاو خودو دەمامکه پۆلایینه چیه که باسی دەکەن؟
به سیمایدا دیار بوو که دەزانیت مەبەست لەم سوارچاکه لاتە کییه (پیدەچوو، دەمیکی بی له
خەیاڵی خۆیدا دیاری کردبیت).

ئەوهی خانم یه پانچینی پەست دەکرد، ئەو پەشوکانە ئاشکرایه بوو که به سیمای میرزاده
لیون نیکولایوفیچه وه دیاربوو، به جۆری دەموچاوی سوور هەلگەرا بوو له تو وایه مندالیکی ده
سالانه. خانم یه پانچین درێژە ی دای:

– ئەم گەوجە گەوج و شوخیبازییه که ی دەبڕیتەوه؟ چیروکی ئەم سوار چاکه لاتەم بۆ باس
دەکەن یان نا؟ یانی ئەوهنده نهینییه کی گەورهیه که باس نه کریت؟
هەموو، به جاری له قاقای پیکه نینیان دا.

میرزاده (س) که به ئاشکرا حەزی دەکرد، بابەتەکه بگۆری، هەلیدایه و گوتی:

– مەسەله که، شیعریکی رووسی عەنتیکه یه و هیچی دی. شیعریکه نه سەری هەیه و نه بن،
دەرباره ی بابایه کی سوارچاکی لاتە. نزیکه ی مانگی له وه پێش، ئیواره یه ک دوا ی شیو، به دەم
گفتوگۆو پیکه نینه وه له بابەتیک دەگەرین که نادیلاید بیکات به تابلویهک. تو به خۆت دەزانی، له
کۆنه وه دۆزینەوه ی بابەت بۆ تابلۆکانی نادیلاید بووه به ئەرکی خانەواده که. یه کییمان، له بیرم
نەماوه کی بوو، پێشنیازی کرد که ئەم سوارچاکه لاتە بکات به تابلۆ و وینه ی بکیشیت.

کولیا هاواری کرد:

– بیروکه ی ناگلایا ئیقانوفا بوو!

میرزاده (س) له سەری پۆیی و گوتی:

– دەبیت، به لām من له بیرم نەماوه. ئیدی هەندیگ گالته یان به بابەتەکه هات و هەندیکی دی
گوتیان هیچ شتیگ له مە باشتر نییه، بابەتە ئەمما بابەت. به لām دەبی گونجاوترین دەموچاوی بۆ
بینه هەلبراردن. ئیدی هەموو کهوتینه بیرکردنەوه تا بزانی له نیو دەموچاوی ناشناو
دۆستهکانی خۆماندا دەموچاوی کی له م بابەتە دیت. به لām هەرچی بیرمان کردەوه، سەرمان
هیناو سەرمان برد، له سەر دەموچاوی هیچ کەسیگ نه گیرساینه وه. ئەمە حال و حیکایه ته که بوو.
ئیدی نازانم بۆچی نیکولا ئاردا لیونوفیچ، لەم کاتەدا ئەو بابەته ی وه بیر هاتوو ته وه. ئەو بابەته بۆ
ئەو کاتە خوێش بوو، به لām ئیستا نه تامی هەیه و نه بایه خ.

لیزاقینا پروکوفا، به تورەیی گوتی:

– چونکه ژیراو ژیر مانای ناخۆشی تیا به. قسه یه کی به نیش و ئیش.

ناگلایا، که زهوقی هاتبووه و تایم و به تهواوه تی به سەر خۆیدا زال بوو، له ناکاوا، به
شیوه یه کی چاوه روان نه کراو، زۆر به جدی گوتی:

– هەرگیز شتی وا نییه؟ به پێچهوانه وه، ئەوپهری ریزو حورمه تی تیا به.

به گویرهی هندی قهرینه و نیشانان لهوه دهچوو به بلاووبونهوهی زیاتری ئەم چیرۆکه
خۆشحال بیت، که ههستی کردو بینی نیگهرازی میرزاده سات به سات زیاتر دهبیت، به جاری
هاته زوق. له که یفان له پیستی خۆی نه ده هیوری.

– هه وه لچار وهکو شیت پیده که نن و، پاشان باسی ئەوپه پری ریزو حورمهت ده کهن! ئەمه شیتاتیه
یان ریزو حورمهت؟ دهی پیم بلی، چون له ناکاوا ئەمهت به بیراهات؟ پیم بلی ئەم ریزو
حورمهت له کوپوه بو هات؟

ناگلیا، به هه مان سهنگینی و ویقاره وه، بهرسقی پرسیاره توندو تیزه کهی دایه وه گوئی:

– که باسی ریزو حورمهت ده کهم، له بهر ئەوهیه ئەم قهسیدهیه باسی پیاویک ده کات که باوه پری به
یه که ئایدیال هیه و کوپرانه هه موو ژیا نی له قه به لی ئەو ئایدیال و ئارمانجه کردوه. که شتی وا
له م سه رده مه ی ئیمه دا یان له بنی نییه یان ئەگه ره هه بی یه جگار که مه. له قهسیده که دا دیار نییه
که ئایدیالی سوارچاکه لاته که چیه، ئایدیاله که ی دیاری نه کرا وه. به لام به ئاشکرا دیاره که
ته جلی خه یالی خالیسه و جوانی پروته، ته نانهت ئەم سوارچاکه شهیدا دلّه، له جیا تی ده سما ل،
ته زبیحیک له ملی خۆی ده نالینی. راسته ئەم شیعه ره، ره مزکی هندی گونگ و نامه فهومی تیا به
که بریتیه له حه رفین "ئا. م. ب" که له سه ر قه لغانه که ی نه خشی نرا وه.

کولیا، بو ی راست کرده وه گوئی:

– "ئا. م. د"

ناگلیا، به ته شه ره وه گوئی:

– من حه ز ده کهم بلیم "ئا. م. ب" و ژیا ونیش نابمه وه. به هه رحال یاروی سوارچاک ی لات،
به لایه وه گرینگ نییه دل به ره که ی، خانمه که ی (سیده ته) کییه، چیده کات، چ کاره یه. گرینگ ئەوه یه
به گه نی کردوه وه هه لی بژاردوه، دل به ندی "جوانیه پاک و خالیسه که یه تی" و هه تا هه تیه کړنوشی
بو ده بات، ده پیه رستی. شکوی ئەشقی ئەم سوارچاکه لاته له وه دا بوو که ئەگه ره ئەم دل به ره ی ئەو
دواتر ته نانهت ده ست بداته دزیش، ئەو هه ره به ره قانی لیده کرد، باوه پری پیی له ق نه ده بوو و
شه ره شمشی ری له سه ر "جوانیه خالیسه که ی" ده کرد. له وه ده چی شاعیر ویستی بی تی له
وینه یه کی ده گمه ن و ناوارته دا چه مکی قوول و به رین و پاکی ئەشقی سوارچاک ی و نه فلاتوونی
به رجه سه بکات. به لام ئەم ئایدیاله له لای "سوارچاکه لاته که" نه که هه ره ده گاته لوتکه، به لکو
ده گاته خه لوته نشینی و چله کی شان. هه لبه ته ده بی دان به وه دا بنه ین که ئەم هه ست و سوژه، که
خۆی له خۆیدا سه برو حه وسه له یه کی زوری ده وی، وه یه کی به رزی ده وی، گالته نییه، گالته ی
پینا کریت، هه سستی قوول و مایه ی ستایشه، با بشوبه یته سه ر دۆنکی شو تیش، ئەم سوار چاکه
لاته دۆنکی شو ته، دۆنکی شو تیکی جدی نه که کو میدی. من له سه ره تا وه لیی نه ده گه ییشتم، نه که
بیرو هزی ئەوم بو ده رک نه ده کرا، به لکو گالته شم پیی ده هات. به لام هه نو که "سوارچاکه
لاته که م خۆش ده وی، ریزی بویری و هه لو یسته کانی ده گرم.

ناگلیا، قسه که ی خۆی ته وا کرد. بی ده نگ بوو. هه رچه ند ته مه شات ده کرد، زور زه حمهت بوو

بتوانی بزانی ئەو قسانه ی به جدی بوو یان سو عبهت و رابواردن بوو.

خانم یه پانچین هه لیدایه:

- بیگومان، ئەم " سوارچاکه لاتە "، هەرچەندە تۆ زۆرت بە بویری و هه لۆیستەکانیا هه لدا، پیاویکی شهواک و گیل بووه. به لām تۆ، کچه کهم محازهره یه کی دوورو دریزت پیگوتینه وه. پیموایه به خۆتیش چاک بزانیته که باشت نه کرد، تۆ ئەم وه عز دادانه یان نه گوتوه. ئەو شیعره چۆنه؟ ئەگەر له بهرته بۆمی بخوینه وه. هەرچەندە به عه مراتم ههزم له شیعهر نه کردوه، به لām زۆر ههز ده کهم گویم لیی بی...

ههنگی که دیار بوو زۆر پهست و توپه یه، روهی کرده میرزاده لیون نیکولایوفیچ و گوتی: میرزاده بیزهحمته تهحهمول بکه، حیلمت بی، حیلم و سهبر بۆ من و تۆ باشترین شته.

میرزاده ویستی شتیك بلیت، به لām له بهر نیگه رانی و شپهزی خوی، نهیتوانی تاقه وشه یه کیش بلیت. ته نیا ناگلایا که ریگه ی به خوی دابوو ئەو هه موو " وه عزخوانیه " بکات، به هیچ جوړی نه که هه ر خوی شیلو نه ده کرد. به لکو خوشحال و به که یفیش دیار بوو. له پر له جیی خوی هه ستا، ریک به هه مان ویقارو سهنگ و پهنگی پیشووه وه. وهکو ئەوه ی پیشووه خته خوی بۆ خویندنه وه ی ئەو شیعرا نه ناماده کرد بیته و، چاوه روانی یه کی که بیته ته کلیفی لیبکات. ریک خوی که یانده ناوه راستی بانیزه که، له بهر ده میرزاده دا، که هیشتا له سهه کورسیه که ی خوی دانیشتیوو، راوه ستا. هه موو به سهه سامی ته مه شایان کرد.

میرزاده (س)، هه ر دوو خوشکه که ی ناگلایا، دایکی و هه موو ناماده بووان، له م پرکیشییه مندالانه یه ی ئەو، که توژیک له هه د ده رچوو بوو، نیگه ران بوون. به لām به ناشکرا دیار بوو که ناگلایا له م په فتارو زه مینه سازییه ی خوی، بۆ خویندنه وه ی شیعره که رازی و خوشحال بوو. لیژاقیتا پروکوئیفنا به نیازبوو ریی لیبگریته و بیگه رینیته وه سهه ر جیگا که ی خوی، به لām ده قاو دهق له و ده مه دا که ناگلایا خه ریک بوو ده ست به خویندنه وه ی شیعره که بکات، دوو میوانی تازه، که به دهنگی به زر قسانیان ده کرد، له جاده که وه سهه رکه وتن و خویان به بانیزه که دا کرد. میوانه کان جه نه رال ئیقان فیدوروفیچ یه پانچین بوو له گه ل کورپکی گه نجدا. هاتنی ئەوان، جوړه سهه سامییه کی لای ناماده بووان دروستکرد.

پهراویز:

* - "... هه زاره مین سالیادی دامه زانندی روسیا...": ئەو پۆژه ی هاوینی سالی ۱۸۶۲، که زنجیره ئاههنگی که گه ره و به شکوی تیا دا سازکرا، ئەو پۆژه بوو که هه زار سال به سهه ر چوونی میری یه که م، رۆریک، بۆ نوکوگوردود، له سالی ۱۸۶۲ دا تیپه ری بوو. ئەوسا مینیمونتی که به و بۆنه یه وه دامه زرا، که تا ئیستا ماوه.

* - "... سوارچاک لات...": چامه یه کی پوشکینی شاعیره که له سالی ۱۸۳۰ دا دایناوه، له و چامه یه دا باسی سوارچاکیی که سهه دهکانی ناڤین ده کات که مریه می پاکیزه ی کردوو وه به خانمی نمونه یی و نایدیالی خوی.

* - "سوار چاکه لاتەکه، ئەم سی پیتەى "ئا.م.د" کردبوو بە دروشم و ئارمى خوێ، که بریتییە لە پیتی یەكەمى سی وشەى لاتینی که بە مانای (سلاو ئەى دایكى خوا) دیت. بەلام ناگلیا پیتی "د"کەى گۆرى بە "ب" که دەکاتە پیتی یەكەمى مآباتی ناستاسیا فیلیپوفا باراشکوفا. دواى تۆزیک بە ئاشکرا پیتین "ن.ف.ب" جی پیتین "ئا.م.ب" دەگرەوه.

فەسلێ حەوتەم

ئەوکۆرەى لەگەڵ جەنەرال یەپانچیندا بوو، گەنجیکی نزیکەى بیست و هەشت سال بوو. بال بەرزیکى چالاک و چەلەنگ، بە سەروسیما وریا و زیرەك بوو، دووچاوی درشتی رهشى پیوه بوو که شوخ تەبعیان لیدەبارى. ناگلیا، هەر ئاوریشى لینه دایه وه، بەشیوهیهکی جیلوه فروشانەى ئەوتوو له سەر خویندنه وهى شیعره که بەردەوام بوو، وهکو ئەوهى تەنیا چاوی له میرزاده بی و رووی دەمى له کەس نه بی، تەنیا لهو نه بییت. میرزاده، یەكسەر هەستی کرد که ئەم ماسته موویهکی تایبەتى تیا یه. بەلام هەرچونیک بوو هاتنى میوانه تازه کان که میك هیوری کرده وه. میرزاده، بە دیتنى وان ئاخیزیکى کردو له دوروه وه سەرى ریزی بو جەنەرال دانەواندو به نامژەى دەست تییگه یاند که خویندنه وهى شیعره که به ناگلیا نه پریت. ئەوجا چوو له پشت کورسیه کهى خۆیه وه وهستا، ئانیشکی چهپی دادایه سەر پشتی کورسیه که، تا به متمانه یهکی زیاترو پەرشانیهی که مته وه، گوی له قەسیدە که بگریت، نه که به شیوه یهکی کۆمیدی به دانیشتنه وه له قەنەفه کهیدا نقوم بییت. لیزا قیتا بروکو قیفناش، له لای خۆیه وه دوو جار ان به نامژەى دەست و سەر دەستووری به جووته میوانه تازه که دا که له شوینی خویان بوهستن.

میرزاده، هەر له خووه، هەستی به جوړه ریزو خوشه ویستییهکی تایبەتى به رانبه ر بهو کوپه گەنجه کرد که دهگەل جەنەرالدا هاتبوو. به مەزەندە وای بو چوو که ئەمه هەمان ئەو یه قگینى پافلوفیچ رادومسکییه یه که زۆرى له باره وه بیستبوو و چه ند جاریکیش بیری لیکردبو وه. بەلام ئەو جل و بەرگه مەدەنییه ی بهرى سەرى لیشیواندبوو، چونکه بیستبووی گوايه یه قگینى پافلوفیچ پیایکی سوپاییه نه که مەدەنى*. به دیرزایی ماوهی شیعر خویندنه وه که، بزیه کی تهوسامیز، ناو به ناو به سەر لیوییه وه هەلدهات و زوو ئاوا دەبوو. که له وه دەچوو ئەویش شتی که له مەر چیرۆک و سەریهوردی "سوارچاکه لاتەکه" بزانیت.

میرزاده به خوێ گوت: "له گینه هه موو ئەمه زاده ی خه یال بی".

بەلام ناگلیا، باری دەروونی زۆر جیاواز بوو. ئەو خویندنییه ی که له دەستپیکى خویندنه وهى چامه که وه نیشانی دەدا، ئەما، گۆرا، بوو به سۆزیکى مەنگو و ئاویته ی مانای به یته شیعره کان بوو، ئەوه ندە به جوانی خویندنییه وه، نه که هەر روحی به بهر چامه که دا کرد، به لکو به

جوړی سهرنجی همووانی پراکیشاو نیوه پړوک و مانای شیعره که ی بهرجه سته کرد. که هندی له
نماده بووان، پاکانه یان بو خو نواندنه که ی سهره تا دهینایه وه و دهیانگوت نه و هموو
خونوینی و جیلوه فروشییه، خو ی له خویدا ریزو حورمه تیکی زیره کانه ی کیژییه بو نه و
چامه یه ی که خویندییه وه .

چاوانی ددره وشانه وه، دوو جار، سووکه ته زویه کی پیواری (نه دیار) حه ماسه ت نامیز، رووه
دلپرفین و جوانه که ی پونا ککرده وه.

نهمه ش نه و بهیتانه یه که خویندییه وه:

پوژی له پوژان

سوارچاکیکی هه ژار

کپو کپ و ساده و بیدهنگ

سیما خه مین و پهنگ زهره

به لام روح پاک و دلاوهر

خه ونیکی بینی

زور کاری له دل و دهر وونی کرد

ئیدی له و پوژه وه

ته مه شای ژنانی تهرک کرد

تا مردیش زاری له

زاری ژن نه گه پرا.

له جیاتی ده سمال

ته زبیبیچیکی له مل نالاند.

ده مامکیکی ناسنینی کرد

شهو و پوژ دای نه ده که ند.

کلاو خودیکی له سهر نا

شهو و پوژ دای نه ده که ند

که س سهر و چاوی نه ده بینی

دلی ته ژنی خوشه ویستییه کی پاک بوو

به نهمه و وه فادار

خوی له قه به لی خه ونه که ی کرد

به خوینی خوی له سهر قه لغانه که ی

له جیاتی ناوونیشان

حهر فین "نا. م. د" ی نووسی بوو

له بیابانی کاکی به کاکی دووره دهستی

فه له ستینا له کاتیکا

پالەوانان، سوارچاكان، به
 جۆش و خرۆشهوه
 دهچوونه مهيدانی شهپر
 بروسکه ئاسا پهلاماریان دهدا
 ناوی مهحبوبهکانی خویمان دهبرد
 پر بهزار، بهدهم هیرشهوه، هاواری کرد
 ئەهی پوناکی ئاسمان، ئەهی رۆزای پیروژا!
 فریام کهوه، دست بده بالم
 ئیدی بروسکه ئاسا پهلاماری دهدا
 سهری دژمنی دهپهپرانند.
 که بۆ شوینی خوئی گهپراهوه
 کونجی خهلوتهی گرت، وهکو پهبهنان
 ههمیشه بیدهنگ، ههمیشه خهمین ژیا
 تا مهرگ، مهلی روحی ئازاد کرد
 خهلکی به شیتیان ناو دهبرد.

کاتی میرزاده، دواتر، ئەو ساتانهی بیر دهکهوتنهوه، تا ماوهیهکی زۆر دهحهپهسا، زۆری له بهر
 گران بوو که وهلامی ئەم پرسیارهی پی نهدهدۆزرایهوه: چون دهتوانن ههست و سوژیکی نهوهنده
 راستگۆیانه، نهوهنده پهسهن و جوان، ناویتهی تهوس و توانجیکی نهوهنده ئاشکرا، نهوهنده بی
 پهرده، نهوهنده زهق و خراپ بکهن؟ گومان لهوهدا نهبوو که تانهو تهشهریک له ئارادایه، بهلگهی
 بی چهندو چوونیشی نهوه بوو: ئاگلیا بهدهم خویندنهوهی شیعرهکهوه، رپی به خوئی دابوو
 پیتین (ئا. م. ب) بگۆرپیت به پیتین (ن. ف. ب). میرزاده دلنیا بوو که به ههلهدا نهچووهو به ههله
 گوئی لهو بهیته نهبووهو (پاشان دروستی ئەم بیره دهکهوت)، به ههرحال تانهو تهشهرهکهی
 ئاگلیا – که بیگومان سوعبهتیکی به نییش و ئییش و گهوجانه بوو – به ئانقهست بووه.
 "سوارچاکی لات" پیتیهوه، مانگیکی بوو، که وتبووه سهرزازی ههموویان و مایهی سوعبهت و
 بیکهنینیان بوو.

بهلام کاتی میرزاده، دواتر بهم یادهوهریانهدا چووهوه، گهییبه ئەو قهناعهتهی که ئاگلیا ئەم
 پیتانهی "ن. ف. ب" نهک هه به غههزو تانهو تهشهرهوه ئەدا نهکرد، بهلکو به هیمنی و ئارامی و
 سادهیی و بیگهردییهکی نهوتوووه ئەدای کردن، که پیاو وا ههست بکات که ئەم پیتانه له بنهپهتدا
 بهشیک بوون له دهقی شیعرهکه.

به ههرحال، میرزاده، پاش نهوهی گوئی له چامهکه بوو، ههستی به دلتهنگییهکی ناخۆش
 کرد. ههلهبهته لیزا قیتا پروکوئیفنا ههستی به گۆرینی پیتهکان و نیازو مهبهستی پهنهانی پشت
 ئەم گۆرینه نهکردبوو. جهههرا (ئیقان فیدوروفیچ) ش جگه له خویندنهوهی شیعر، ههستی به
 هیچ شتیکی دی نهکرد، بهلام گهلیک له گوینگرهکانی دی ههستیان به مهبهستهکهی ئاگلیا

کردبوو، و ئەم پرکیشییەى ئەویان بەلاوہ سەیر بوو، بەلام بەردیکیان لەسەر دانابوو و خۆیان لی بە خاوەن نەکردبوو. بەلام یەقگینی پاقلوویچ نەک ھەر ھەستی پیکرد بوو (میرزادە ئامادە بوو گریو لەسەر ئەمە بکات)، بەلکو ھەولیشی دەدا، ئەم مەسەلەییە لەوانی دیکەش بگەییەنی، بزەو پیکەننەکەى لە ئەندازە بەدەر تەوسامیز بوو.

ھەرکە خویندەنەوی چامەکە تەواو بوو، خانم یەپانچین، لە ناخی دلەوہ، بەوپەری شەوق و زەوقەوہ ھاواری کرد:

- چەند جوان بوو! ئەمە شیعری کئیە ؟

ئادیلاید گوتی:

- ھى پوشکینە دایکە.. ھەيامان مەبە ! کەس ھەبە نەزانى ھى پوشکینە ؟

لیزاقیتا پروکوڤینا، بە گلەیی و گازاندەوہ گوتی:

- ئینسان دەگەل ئیوہدا ھیندەى دی گەوج و گەمژە دەبى! بەراستی عەیبە ! ھەرکە گەراينەوہ بو مال ! ئەم شیعەرى پوشکینم بەدەنى !

- پیموایە ھیچ شیعەرىکى (پوشکین) مان لە مالەوہ نییە .

ئەلکسندرا گوتی:

- با ! ئەوئەندەى من لە بیرم بى، ھەمیشە دوو بەرگی شپرو وپى شیعەرەکانى ئەومان، لە مالەوہ ھەبووہ!

- ھەر ئیستا، یەکیک بو شار بنیرن تا شیعەرەکانى پوشکین بکریت. با ئەلکسى یان فیدور، یەکیکیان بە یەکەم قیتار برۆن. ئەلکسى بروات باشترە. ئاگلایا، وەرە! ماچم بکە! ئافەرىن شیعەرەکەت زۆر جوان خویندەوہ. بە راستى ئافەرىن !

ئەوسا، بە ئەسپایى و لە بن لیوانەوہ لەسەرى پۆیى:

- بەلام ئەگەر مەبەستت ئەوہ بووبى گالتە بەو بکەى، من لەگەل ئەم پەفتارەتدا نیم، چونکە لەم حالەدا باشتر وابوو شیعەرەکە لە بنى نەخوینتەوہ، لیئ تیدەگەى ؟ ئیستا برۆ، دوایى باسى دەکەین. درەنگە، لە میژە لیئە دانیشتوین.

لەم کاتەدا، میرزادە، خیرھاتنى جەنەرال ئیقان فیدوروفیچ یەپانچینی کردو (یەپانچین)ش یەقگینی پاقلوویچ رادومسکى بە میرزادە ناساند:

- من لە ریگا تووشى بووم. تازە لە قیتار دابەزى بوو و یەکسەر چوو بوو بو مالى خۆمان، لەویندەر پینان گوتبوو کە من بو ئیئە دیم و ھەموو خانەوادەکەش لیئەن..

یەقگینی پاقلوویچ، قسەکەى پیپری و گوتی:

- ھەرەوہا زانیم کە تۆش لیئەیت و، من زۆر لە میژە ھەزم دەکرد نەک ھەر تەعاروفت دەگەل بکەم، بەلکو دۆستایەتیشت بکەم. ئیدی لە دلى خوما گوتم دەرڤەتى لەمە باشترم بو ھەلناکەوئى، با ئەم دەرڤەتە لە دەست نەدەم... چ خیرتە ! نەخوشیت ؟ باوہر بکە ئیستا، تۆزى لەمە پیش زانیم نەساغى....

لیون نیکولایوفیچ، بەدەم تەوقە کردنەوہ گوتی:

- حالی حازر عهیبم نیه، حالَم زور باشه، به دیدارت خوشحالم، زور شتم له باره ی تووه بیستووه، تهنانت دهگهَل میرزاده (س) شدا باسم کردویت.

بهدهم ئه و مجامه لانه وه، به گهرمی دهستی یه کترین گوشی و چاویان له دور چاوی یه کدی بری. گفتوگویه که یان زوو به زوو گوپاو بوو به قسه و باسی گشتی. میرزاده ههستی کرد (ئیستا زور ههستیار بوو بوو، نهک هه ههستی به شته دیاره کان، به لکو ههستی به شته په نهانه کانیش ده کرد) هه موو ناماده بووان، سهریان له وه سورما بوو که یه قگینی باقلو فیچ جلی مهدهنی له بهره نهک جلکی سوپایی... هه لیه ته ئه م کاره خوئی له خویدا ئه وه ی دهگه یاند که ده بی پروداویکی گرینگ پیشهاتبیت. ئادیلایدو ئه لکسندرا، حایرو سه رسام که وتنه پرسپاری هوئی ئه م کاره. یانی بوچی جلی مهدهنی له بهر کرد وه. میرزاده (س) که خزمی رادومسکی بوو، نیگه رانیه یه کی زوری پیوه دیار بوو. جه نه رال، به راده یه ک شیرزه بوو که دهنگی ده له رزی. ته نیا ناگلیا زور هیدی و هیمن بوو، وهک ده لئین میشی میوان نه بوو. به کونجکاو نیگایه کی یه قگینی باقلو فیچی کرد، له تو وایه گه ره کیه تی بزانی ئاخو جلکی مهدهنی زیاتر لیدیت یان جلکی سوپایی، به لام دوا ی تو زیک رووی وه رگیپاو هه ر ته مه شاشی نه کرده وه. (لیزاقیتا پروکوفینا) ش، هه رچه نده جو ره نیگه رانیه کی، پیوه دیار بوو، به لام هیچ پرسپاریکی لینه کرد. میرزاده، ههستی کرد که خانم یه پانچین، که میک دهگهَل یه قگینی باقلو فیچدا سارده.

ئیقان فیدوروفیچ، بهدهم وه لامدانه وه ی هه موو پرسپاره کانه وه ده یگوت و ده یگوت وه:

- به راستی زور سه رم سورما، کاتی له پترسبورگ، به جلکی مهده نییه وه دیتم، به راده یه ک سه رم سورما که باوه رم به چاوی خو م نه ده کرد. له دل ی خو دا گوتم ئه م گو پاره کوتوپره چیه ؟ ئه مه چ مه ته ل و له گه زیکه ! خو ئه و به خوئی ده یگوت په له کردن باش نیه، په له کردن کاری شه ی تانه.

له کوئی ئه و قسانه دا ده باره ی ئه و مه سه له یه، ئه وه ده رکه وت که یه قگینی باقلو فیچ، ده می بوو باسی ئه وه ی کرد بوو که به نیازه واز له خزمه تی سوپایی بیئی. به لام که ده هاته سه ر ئه و باسه، ئه وه نده به لام سه ر لایی باسی ده کرد که کهس باوه ری پی نه ده کرد. ئیدی عاده تی وابوو به شوخییه کی ئه و تو وه باسی مه سه له یین جدی ده کرد، که خه لکی نه یان ده زانی باوه ری پی بکه ن یان نا، به تایبه تی ئه و جارانه ی که خوئی ویستبای خه لکی چه واشه بکات و بیانخانه گومان و دوو دلییه وه.

یه قگینی باقلو فیچ، بهدهم بزیه که وه گوتی:

- به لام تا ماوه یه ک واز له خزمه تی سوپایی دینم، بو چه ند مانگیک، ئه و په ره که ی بو ماوه ی سالیک.

جه نه رال، به و په ری گهرم گوپی گوتی:

- به لام، ئه وه نده ی من ئاگادارم، ئه وه نده ی من ئاگام له کاروبارت هه یه، پیویستی به مه نه ده کرد.
- به لام له سه ر قسه ی تو، گه ره که سه ریکی مولکه کانم بدهم، ئه دی به خو ت پی ت نه گوتم ؟ وپرای ئه مه ش نیازی سه فه ریکی هه نده رانم هه یه...

زوو به زوو ریږه وی گفټوگډوکان گډوډا، به لآم له وه ده چوو میرزاده، گډوډه ی نیگه رانی و بی
نؤقره ییبه کی دژواریت و نهیده زانی هؤیه که ی چیه.

یه ټگینی باقلوټیچ رادومسکی، چوو له لای ناگلایاوه و گوتی:

– چیه هم دیس باسی "سوارچاکه لاته که" هاتووه ته وه گډوډی؟

میرزاده، سه ری له وه سوږما که بینی، ناگلایا به نیگایه کی پر سه رسامی و پرسیار نامیز
جوابی یاروی دایه وه، له تو وایه، به زمانی نیگا پیی ده لیت قهت پوژئی له پوژان، مه سه له ی
(سوارچاکه لاته که)، بابه تی باسی نیوان نه وان نه بووه و تیناگات بو نه و پرسیاره ی لیده کات؟
کولیا، هیشتا هر گه نگه شه ی ده گهل لیزاټیتا پراکوټیفتادا ده کردو ده یگوت و ده یگوته وه:

– نیستا دره نگه، زور دره نگه، وهختی نه وه نه ماوه که که سیک بو شار بنیردریت تا کتیبی
پوشکین، بکړیت. سی هزار جارم گوت که زور دره نگه!

یه ټگینی باقلوټیچ، به هه شتاو له ناگلایا دور که ته وه و گوتی:

– راست ده کات... دره نگه.. تا ده گه یته شار، دوکان و بازاری پترسبورگ داده خرین.

ههنگی ته مه شای سه عاته که ی کردو گوتی:

– وا سه عات نویه.

نادیلاید گوتی:

– که تا نیستا به بی کتیب هلمان کردوه ده شتوانین تاسبه ی چاوه پوان بکه ین.

کولیاش گوتی:

– نه مه جگه له وه ی که بایه خدانی زور به نه ده بیات، بو کومه لگه ی خانه دان و نه رستوکران، زور
په سند نیه. چه زده که ن له یه ټگینی باقلوټیچ پیرسن. بو نمونه پیاو گالیسکه یه کی زهردی،
پیچکه سووری هه بیټ، زور دیارتره باشتره له کتیب.

نادیلاید، هه لیدایه و گوتی:

– کولیا، دیسان خه ریکی قسه ی ناو کتیبان ده لیت ته وه!

یه ټگینی باقلوټیچ گوتی:

– راسته هه رچیه که ده لیت، له کتیبانه وه وه ری گرتووه، ده توانی چه نندین لاپه رهی وه رگیاو له
گؤقارین ره خنه ییبه وه، له بهر بلیت ته وه، من ده میکه نه مه له نیکولای ناردالیونوفیچ که شف
کردووه و زوریشم پیخوشه. به لآم نه مجاره یان قسه که ی له کتیبانه وه وه رنه گرتبوو، به لکو
مه به سستی گالیسکه زهره پیچکه سووره کانی منه. به لآم چه زده که مه نه وهت پی بلیم که نه و
گالیسکه یه م گډوډیوه، بویه نه و قسانه ت کون بووه، کاتی به سه ر چوو.

میرزاده، به وردی گوی له قسه کانی رادومسکی ده گرت، زوری پیخوش بوو که ده بیبینی
گه نجیکی خوشه رفتارو خاکی و بی هه واو پووخوشه، به تاییه تی که ده بیبینی له وه لآمی تانه و
ته شه رکه ی کولیا، به زمانیکی میانرہوی دوستانه ده دوی.

لیزاټیتا پروکوټیفتا، له قیرای کچی لیبدیفی، که له پریکا، به باوه شی کتیبی نه ستووری،

تازه به رگ کراوه وه له به رده میا وهستا، پرسی:

- ئەمانە چىن ؟

قىرا، بەرسقى داىەوۋە گوتى:

- پوشكىنە، پوشكىنى شاعىرى خۇمان. بابم فەرموۋى پېشكەش بە تۆيان بىكەم .

ليزاقىتا پروكوفىقنا بە سەرسامى پرسى:

- چۇن ؟ ماقولە ؟

ليبدىف، لەپشت كىژەكەيەوۋە دەرکەوت و گوتى:

- نا، نا دىارى و پېشكەش نىە ! ناتوانم شتى وا بىكەم ! بەلكو بە نرخەكەى خۇى پىتى دەفرۆشمەوۋە. ئەمە كۆ بەرھەمەكانى پوشكىنە، كە لەسەر ئەركى بىنەمالەى خۇمان چاپكراوۋە، چاپى نانكوفە* كە لە بازارا نەماوۋە دەستناكەوۋى. جا من بە نرخەكەى خۇى، وپراى جىاوازى نرخى ئىستا لەگەل ئەوسادا، دەتدەمى، تا تىنويەتى ھەستى بىگەردو ناسكى ئەدەبى و ئەدەبۇستى جەنابتان بشكىنى.

- زۆر باشە، ئەگەر بيانفرۆشيت مەمنون دەيم. دلنىابە لەم سەوداىەدا زەرە ناكەيت. بەلام از لەم لىبۇكبازى و رووبىنىيە بىنە !... بىستوومە كە تۆ پىاويكى خويىنەوارو ئەھلى كىبى، زۆر باشە، دواى، پۇژىك لە مبارەيەوۋە قسان دەكەين. دەتوانى بە خۇت ئەمانەم بۇ بىنى ؟

ليبدىف، بەوپەرى رووپامايى و مەرايىەوۋە گوتى:

- بەوپەرى شانازىيەوۋە...

ھەنگى كىبەكانى لە دەست كىژەكەى وەرگرت .

خانم يەپانچىن، چاوى برىيە دوپ چاوانى لىبدىف و گوتى:

- دەيسا باشە. بۇمىان بىنە. ئىدى بە شانازى يان بى شانازى بى، بيان ھىنە. وريابە كىبەكان ون نەكەيت. بەلام بە مەرجى تا بەر دەرگا بى، بۆت نىيە بىتتە ژورەوۋە، چونكە بە نیازنىم ئەمرو پىشوازىت بىكەم. بەلام ئەگەر قىراى كچت دەيەوۋى بيان ھىنى، ئەوا يەكسەر بىنىرە. چونكە زۆرم چوۋەتە دلەوۋە.

قىرا، بەبى سەبرى بە بابى گوت:

بۇ ناچى بەدەنگ ئەوانەوۋە كە لەویندەر چاۋەرۋانن ؟ ئەگەر پىيان نەدەيت، بە خورتىش بى دىنە ژورەوۋە. گویت لى نىيە چ ژاۋەرژاۋىكىان ناوۋەتەوۋە !

ئەوسا ، روو لە مىرزادە كە كلاًوۋەكەى داكەندبوو، گوتى:

- لىون نىكولايوفىچ، چوار كەس، ماۋەيەكە لەبەر مالىكەتدا چاۋەرۋانن دەكەن، سەبرىان سواۋەو كرويانە بە دەنگە دەنگ، چونكە بابم رىيان نادات وەرژور بىكەون و بىنە دىدەنىت.

مىرزادە، لىى پرسى:

- نازانى ئەو مىوانانە كىن ؟

- دەلین كارىان پىت ھىە. لەو كەسانەن ئەگەر ئىستاش رى نەدرىن بىنە ژورەوۋە، لارىيان نىە لە جادەدا يەخەت بگرن .

جا مهسلهحت لهوهدايه ليون نيكولايوفيج، ئيستا بيان بينيت و له كول خوتيان بكيتهوه.
گافريلا ئارداليونوچيچ و پتيتسن يهك سعاته لهبهردرگا خهريكن قسهيان دهگهل دهكهن، بهلام
فايدهى نيه، قسه نايستن و نايستن!

ليبيديف، بهدم دست بادانهوه گوتى:

- نهوه كورهكهى پاقليشچوفه، كوپى پاقليشچوفه! هى نهوه نيبه پيشوازي بكرت... نهوانه
خهلكانيكن شايستهى نهوه نين گوييان ليبيگرى. بهلى ميرزادهى پايه بهرزا! پيوست ناكا خوت
نهزيت بهديت و بيان بينى، بهلى، شايستهى نهوه نين...

ميرزاده، بهوپهري شپرزهيى هاوارى كرد:

- كوپى پاقليشچوف! پهنا به خوا!... دوزانم كه... بهلام خو من نهوه مهسهلهيهم به گافريلا
ئارداليونوچيچ سپاردبوو. توزى لهمهپيش خو پي گوتم كه...

لهم كاتهدا گافريلا ئارداليونوچيچ له شوقهكهى ميرزادهوه وهدركهوت و خو پي به بانيزهكهدا
كرد، پتيتسن به دوويدا هات. له ژورهكهى تهنيشتهوه دهنگه دهنگى گهنگهشهوه دهكدههات،
دهنگى بهرزي جهنرال ئيفولگين له ناو چهندين دهنگى ديكهدا دياربوو. كولىا به ههشتاو بهرو
سهمتى دهنگهكان روپي.

بهفگيني باقلوچيچ، به دهنگى بهرز گوتى:

- گولمهزهكه خوش بوو!

ميرزاده، له دلى خويدا گوتى: "كهواته نهوه دوزانى مهسهلهكه چيه!"

جهنرال ئيفان فيدوروفيج، كه به كونجاوى، تهمشاي تيكرپاي ناماده بووانى دهكردو
دهيزانى كه تهنيا نهوه لهم حيكايهته تازهيه بيئاگايه، بهسهرسامى پرسى:

- كوپى پاقليشچوف؟ نوبهتى نهوه قهوانهيه، پاقليشچوف كوپى واى له كوى بوو؟

نهوه مهسهلهيه ههموويانى هاروژانده. ميرزاده، ههچهنده سهرى ديناو سهرى دهبرد،
نهيدوزانى، نهوه مهسهلهيه كه تهنيا پهيوهندي بهوهوه ههيوو، بوچى بهوه جوړه ههموو
نامادهبووانى هاروژاندهوه.

ئاگلايا، بهكاوهخو چوو بهلاى ميرزادهوهوه بهپهري ويقارو جديهوه گوتى:

- باشتري شت نهوهيه، ههريستاو به خوتو، به بهرچاوى ههموومانهوه، به شايهدى
ههموومان نهوه مهسهلهيه يهكلايى بكيتهوه. نهومانه به نيازن لهكهدارت بكن، عهبيدارت بكن،
ميرزاده. تو دهسى حهقانيهت و پاكي خوت بهتهواوهتى بسهلميني. من دوزانم، كه نهوهت
ليدهوهشيتهوهوه له دستت دى، له كانگاي دلوهوه و پيشوهخته بهمه خوشحال دهيم.

خانم يهپانچين ههليدايه:

- منيش ههزدهكهه كه سنوريك بو نهوه ئيديعا قيژهونه دابنرئت! ميرزاده، هيج خاتريان مهگره،
ههزدهكهه زور توندى لهگهلياندا، بيان كهيت به پهندو عيبرهت! تاقهتى بيستنى نهوه قسهوه
قسهلوكانهه نهماهوه، شهري زورم لهسهر تو كردوهوه. باشتروايه بيان بينى. بانگيان بكه تا ئيمه
ليرهين، با بينه ژورهوهوه. تهگيرهكهى ئاگلايا تهگيريكي باشه.

ههنگی پووی کرده میرزاده (س) و پرسى:

- میرزاده، تو هیچت له مەر ئەم مهسه لهیه بیستووہ؟

میرزاده "س" بەرسقی دایه وه:

- بەلێ، بیستووہ، له مالى ئیوه بیستووہ. ئەلههقی حەز دەکەم ئەو گەنجانە بیینم. ئەمانە نەهلیستین*، وا نییە؟

لیبیدیف، کە بە جوړی هه لچوو بوو، خەریک بوو دەلەرزى، ههنگاویک هاته پێشەوه و گوتى:

- نا، یانی نەهلیستی تەواو نین، ئەمانە گروپیکی دیکەن، جیاوازن. خو شکەزاکەم دەلێ له نەهلیستییهکان توندەرەوترن. ئیعترا ف بە نەهلیستییهکان ناکەن. قوربان، ئەگەر تو وا بزانی، له حوزوری تو دا شەرم دەکەن یان لیت دەترسن، خەیا لت خاوه، ئەوانە نه له کەس دەترسن، نه شەرم له کەس دەکەن، زۆر پرو دارن، نەهلیستییهکان هەر هیچ نەبێ هەندێجار خەلکی رۆشنیریان تیا یه، بگره زاناشیان تیدا ههیه. بەلام ئەمانە، زۆر خراترن، زیاتر خەلکی عەمەلین. دروستە دوور بە دوورو ناپاسته وخو رهگیان دهچیته وه سەر نەهلیستییهکان، ئەمانە، بە وتارو نووسین له گو قارو رۆژنامهکاندا گوزارشت له خو ناکەن. بەلکو بە کردەوه و کرداری راسته وخو خو یان دەنوین. بو نموونه ئەمانە نایەن بە بەلگه وه بو تی ساغ بکەنه وه کە پوشکین ناکاته هیچ و بە کەلکی هیچ نایەت*، یان پارچه پارچه کردنی روسیا پیویستە... خو یان بە سەلماندن و بەلگه وه بەلگه کارییه وه خەریک ناکەن. کە شتیکیان ویست، هەر ئەوه یه و تەواو، نابێ کەس دەست بیینیته ریگیان یان رییان لیبگری، یان هیچ کو سپیکیان بخریته بەردەم. ئەمانە له هیچ ناپرینگیه وه، بەلایانه وه گرینگ نیه له پیناوی گه ییشتن بە مەرام و مەبهستی خو یان، ههشت کەس بە جاری بکوژن، کوشتن بەلای ئەمانه وه وهکو ئاو خوار دهنه وه وایه، بویه میرزاده ئەگەر بە قسه ی من دهکەى...

بەلام میرزاده میشکین کە ههستا بوو، دەرگا له و میوانانە بکاته وه، بە دەم زەر دەخه نه یه کە وه گوتى:

- لیبیدیف، تو زۆری پیوه دهنه ی، غەدریان لیده کە ی، نەهه قییان دەر هه ق دهکە ی. راسته خوشکەزاکەت زۆری ئەزیه ت داوی، رەنجاندوتی. لیزا قیتا پرو کو قیقنا تو با وه پری پیمه کە. دلنیا به خەلکانی وهکو گورسکی و دانیلوف، حاله تی ریزپه پرو ئاوارته ن. بەلام ئەم گەنجانە... تەنیا بە هه له دا چوون و هیچی دی!... بە هه رحال حەز ناکەم لی ره و له حوزوری هه مو تاندا قسه یان ده گه ل بکەم. بمبوره لیزا قیتا پرو کو قیقنا من له بهر خاتری تو ده یان هینمه ئیره، تە عاروفی کتان پی ده کەم و پاشان له گه لیاندا دەر ده چم و بو شوینیکی دیکه یان ده بهم. فرموم بە ریزینه!....

بەلام میرزاده، بیروکە یه کی دی ده یئازاراند (ئەزیه تی ده دا). له دلێ خویدا ده یپرسی، نه با دا ئەم سیناریویه له لایه ن کە سی کە وه و بو ئەم سه عاته و بو ئەم مه جلیسه ناماده کرابی، تا له حوزوری ئەم هه موو شایه ده دا، عه یبدار بییت؟ بەلام له سه ر ئەم "گومانه ئەه ریمه نیه!" زۆری سه رکۆنه ی خو ی کرد، بیئە ندازه خه مبار بوو. ههستی ده کرد ئەگەر کە سی ک پە ی به و هزرین و

بیره‌ی به‌ریت ، په‌نگه له تهریقی و شه‌رمه‌زاریدا به‌ریت ! له و کاته‌دا میوانه‌کان وه‌ژورکه‌وتن، له ناخی دله‌وه ناماده بوو، له باری نه‌خلاقیه‌وه، خوی له هر هم‌وو نه‌وانه‌ی دهوروبه‌ری به کمت‌ر برانیت.

پینج کهس وه‌ژورکه‌وتن: چواریان تازه بوون و، جه‌نرال ئیقؤلگینش له دویانه‌وه بوو که یه‌جگار په‌ست و توپه‌و له حالی جنیودانا بوو. میرزاده به‌دهم بزه‌یه‌که‌وه و له‌دلی خویدا گوتی: "بیگومان نه‌و لایه‌نگری منه !" کولیا که له‌گه‌ل هیپولیتدا، که یه‌کیک بوو له گروه‌یه‌که، سه‌رگه‌رمی قسان بوو، ده‌گه‌ل نه‌وانی دیدا خوی به بانیزه‌که‌دا کرد. هیپولیت به سیمایه‌کی ته‌وسامیزه‌وه، گویی لیده‌گرت .

میرزاده، خولکی میوانه تازه‌کانی کرد که دانیشتن. به راده‌یه‌که گه‌نج و تازه سال بوون، که ره‌چاوکردنی نه‌و هم‌وو ته‌شرفاته سه‌بارت به‌وان، جیی سه‌رسوپمان بوو. کاتی که ئیقان فیدوروفیچ چاوی به‌م گه‌نجه تازه بالقانه که‌وت - که هیچی له‌مه‌ر نه‌م "مه‌سه‌له تازه‌یه" نه‌ده‌زانی و که‌م و زور سه‌ری لیده‌رنه‌ده‌کرد- زور توپه‌و په‌ست بوو، نه‌گه‌ر له‌بهر خاتری ژنه‌که‌ی نه‌با، که بایه‌خیکی یه‌جگار زور نالوژیکی به کاروباره‌کانی میرزاده ده‌دا، بیگومان زور توپه‌و ده‌بوو و له‌وه بوو مه‌جلیسه‌که به‌جی بیلی. به‌لام چ له‌بهر کونجکاو و چ به‌و نیازه‌ی دهوریکی خیر بیینی و بتوانی کومه‌کیک بکات یان به‌لای که‌مه‌وه به زه‌بری ده‌سه‌لات و هه‌بیه‌تی خویه‌وه خزمه‌تیک بکات، دانیشت و کوره‌که‌ی به‌جی نه‌هیشت. به‌لام کاتی که جه‌نرال ئیقؤلگین وه‌ژور که‌وت و له دوروه‌وه کړنؤشی بو برد، جاریکی دی توپه‌ی کرده‌وه، ده‌موچاوی به یه‌کادا و برؤکانی ویک هیئانه‌وه و قهراری دا، هرچؤنی بووه بیده‌نگ بیئ و تاقه وشه‌یه‌کی له زار نه‌یه‌ته ده‌ر .

له نیو چوار میوانه گه‌نجه‌کاندا، پیاویک هه‌بوو نزیکه‌ی سی سالیک ده‌بوو. نه‌مه هه‌مان نه‌و ملازمه ده‌رکراوه بوو که نه‌ندامی گروه‌یه‌که‌ی روگوزین بوو، هه‌مان نه‌و بوکسبازه‌ی که خوی هه‌لده‌کیشاو به‌وه ده‌فشی که کاتی خوی هر که‌سیک داوای کومه‌کی لیکردبا، له یه‌که جی، پازده رۆبلی به جاری ده‌دایه. دیاربوو که وه‌کو دؤستی گیانی به گیانی، وه‌کو پشت و پشتیوان و هاندر، وه‌کو به‌هاناوه چوون له کاتی پیوستدا، به گه‌ل نه‌و گروه‌یه‌که‌وتبوو. له ناو سیبانه‌که‌ی دیدا، گه‌نجیک له پیشی پیشه‌وه بوو که رۆلی هه‌ره گه‌وره‌ی ده‌بیینی و، " کوری پاقلیشچوف" یان پیده‌گوت، به‌لام خوی، خوی به ناوی " نانتیپ بوردوفسکی" یه‌وه به‌خه‌لکی ده‌ناساند. نه‌مه گه‌نجیکی موو زه‌ردی، سورفلی، ده‌موچاو زیپکاوای بوو، ده‌ستی جلی هه‌ژاران‌هی چلکنی له‌بهر بوو، پالتۆکه‌ی نه‌وه‌نده چلکن بوو، سه‌ری قۆله‌کانی له چلکا ده‌بریقانه‌وه. ئیله‌کیکی چلکنی له‌بهر بوو، دوگمه‌کانی له ژیره‌وه تا بن ملی داخستبوو، دیاربوو له ژیره‌وه کراسی له‌بهر نییبه، ده‌سمالیکی ئاوریشمی ره‌شی چلکنی له‌ملی ئالاند بوو، که وه‌کو په‌ت لول بوو بوو، ده‌سته‌کانی نه‌شؤردرا بوون، نیگای تیکه‌له‌یه‌که بوو له ساویلکه‌یی و یقار، باریکه‌له‌یه‌کی مه‌یله‌و دریز بوو، له‌وه ده‌چوو هه‌ر بیست و دوو سالن بیئ. هیچ نیشانه‌یه‌کی ته‌وس یان هزرین به سیمایه‌وه دیار نه‌بوو. پیاو ته‌نیا نه‌وه‌ی له‌م سیمایه‌دا ده‌خوینده‌وه که به ناشکرا خوی به

مه‌ژلوم و غه‌درلیکراو ده‌زانی، ده‌مودوی شه‌رانی بوو، قسه‌کردنی به په‌له بوو، به جوړی وشه‌کانی دهرکاند له تو وایه زمانی گرانه یان که‌سیکی بیانیه، له کاتیکا بابه‌ل باب روس بوو.

ئو خوشکه‌زایه‌ی (لیبیدیف) یشی ده‌گه‌ل بوو، که خوینه‌ران پیشتر ناویان بیستوه. (هیپولیت) شی له‌گه‌ل بوو. ئه‌م هیپولیته گه‌نجیکی مندا‌لکاری ته‌من هه‌څده هه‌ژده سال بوو. زیره‌کی به‌سهروسیمایه‌وه دیاربوو، به‌لام هه‌میشه گژرو خه‌فته‌تبار، شوینه‌واری نه‌خوشیه‌کی ترسناکی پیوه دیاربوو، باریک و بنیس و له‌رو لاواز پیستی به‌سهر ئیسکییه‌وه هیشک بوو بوو، ره‌نگی زهره ده‌تگوت زه‌غفرانی زهره، چاوه‌کانی گه‌ش و پرشنگذار بوون، دوو په‌له‌ی سوور به‌سهر گونا‌کانیه‌وه بوون، به‌رده‌وام ده‌کوکی، به زحمت قسه‌ی بو دهرکراو هه‌ناسه‌ی بو دهره‌ا. دیاربوو که نه‌خوشی دهره‌ه باریکه‌و سیل، که‌سیره‌ی کردبوو. که ته‌مه‌شات کردبا، ده‌تگوت ئه‌وپه‌ری دوو یان سی هه‌فته‌ی دی ده‌ژی. زور شه‌که‌ت و ماندوو دیاربوو، هه‌رکه وه‌ژوور که‌وت، به‌ر له‌وانی دی خو‌ی دا به‌ کو‌لی کورسیه‌کدا.

هاورپیکانی دیکه‌ی به‌جوړه ویقارو هه‌یبه‌تیکه‌وه وه ژوورکه‌وتن، که‌میک شپرزو په‌شو‌کاو دیاربوون، پیده‌چوو خه‌می نه‌وه‌یان بی، کاری نه‌که‌ن که عه‌بیداربن و نابروویان بچیت، بو‌یه خو‌یان قورس ده‌گرت. ئه‌م هه‌لو‌یسته ریک پیچه‌وانه‌ی ئه‌و ده‌نگو‌یانه بوو که گوايه ئه‌وانه گالته‌یان به هه‌موو داب و نه‌ریتیکي کو‌مه‌لایه‌تی و خوو خده‌یه‌کی دنیایی بیفایده‌و هیچ دیت و هیچ شتیکیان به‌لاوه گرینگ نییه ته‌نیا به‌رژه‌وه‌ندی خو‌یان نه‌بیټ .

" کوره‌که‌ی باقلیشچوف "، به نیازی خو‌ ناساندن، له بن لیوانه‌وه گوتی:

- نانتیپ بوردو‌شسکی .

خوشکه‌زاکه‌ی "لیبیدیف" ش، به زمانیکي ره‌وان و پوون وه‌کو ئه‌وه‌ی شانازی به‌و ناوه‌وه بکات، خو‌ی ناساندو گوتی:

- فلادیمیر دوکتور نکو.

مولازمه ترؤکراوه‌که خو‌ی ناساندو له بن لیوانه‌وه گوتی:

- کیلله .

دوا ئه‌ندامی گروه تازه‌که، به ده‌نگیکي زیقن گوتی:

- هیپولیت تیرنتیف .

ئه‌نجام هه‌موویان به‌ریز له هه‌نبره‌ میرزاده‌دا پو‌نیشتن. پاش ئه‌وه‌ی خو‌یان ناساندو له خو‌ ناساندن بوونه‌وه، هه‌موو پروویان گرت کرد، وه‌کو خو‌ نواندن، کلاوه‌کانیان ئه‌م ده‌ست و ئه‌وده‌ست پیده‌کرد. هه‌موو هه‌ر ناماده‌ی قسه‌کردن بوون، که‌چی هیچیان نه‌ده‌گوت، له تو وایه له بیري نه‌وه‌دان بلین: " نا، قوربان، ئه‌گه‌ر به ته‌مای فریومان به‌دیت، کلاومان له‌سهر بنه‌ی، خه‌یالت خاوه " پیاو وای هه‌ستده‌کرد، هه‌رکه یه‌که‌م وشه له زاری یه‌کیکیانه‌وه دهربی، ئیدی سه‌ری قسان ده‌کریته‌وه‌وه هه‌موو به‌جاریک و له هه‌مان کاتا دینه‌ قسه‌و چهندي بتوانن قسان به یه‌کدی دهرپن !.

پهراویز:

- * - "... یه څښکینی پاڅلوفیچ، پیاویکی سوپاییه نهک مهدهنی...": سوپاییان بویان نهبوو جلیکی مهدهنی له بهر بکهن، ته نیا بۆ سه فیری هه ندهران نه بیټ.
- * - "... چاپی ئانکوف...": یه کیکه له چاپه هه وه لینه کانی کاره کانی پوشکینی شاعیری گه وره، که ئا. نانکوف له نیوان سالانی ۱۸۵۵-۱۸۵۷ دلاوی کردووه ته وه .
- * - "... نه هلیستی...": ئەم زارویه که ده لێن تورگینیف یه که مجار به کاری هیئاوه، هیشتا تازه و ناباو بوو.
- * - "... بۆتی ساغ بکه نه وه که پوشکین ناکاته هیچ و به که لکی هیچ نایهت...": نامارژه یه بۆ ئەو مشت و مپره ره خنه بیانه ی که له سالی ۱۸۶۵ داپه رپا بوو، له و مشت و مپره دا ره خنه گری نه هلیستی بیساروف، شیعری به جاری سووک کردو هی رشیکی زۆر توندی کرده سه ر پوشکین.
- * - "فیتولدگورسکی: قوتاییه کی هه ژده سالانی قوتابخانه ی وهرزش بوو که له سالی ۱۸۶۸ دله شاری تامبوؤ، شه ش که سی له مالباتی ژیمارینی بازرگان کوشت. له دادگادا هوی ئەم تاوانه ی بۆ کاریگری نه هلیزم گه رانده وه.
- * - "دانیلوف: که سیکی بکوژ بوو، دادگاییه که ی له و زه مانه دا ۱۸۶۶-۱۸۶۷ ده نگدانه وه یه کی زۆری لیکه و ته وه. ئەمه قوتاییه کی نوژده سالان بوو، سووتخوریکی به ناوی پوپوؤ، له گه ل خزمه تکاره که یدا کوشت. هه لبه ته بۆ دزی کوشتنی، به لام له دادگادا گوتی له سه ر بیروباوه ری سیاسی کوشتونوی و، ئەنجام به حه وت سال زندانی حوکم درا.

فەسلى ھەشتەم

مىرزادە بەمجۆرە كەوتە قسان:

– بەرئىزان، من چاۋەروانى ئەۋە نەبووم ھېچ يەككە لە ئىۋە بدىنم ! تاكو ئەمپۆكەش نەساغ بووم. بەلام سەبارەت بە مەسەلەكەي تۆ (پرووى دەمى لە ئانتىپ بوردوفسكى بوو) نىكەي مانگىك دەبىت بە (گاقرىلا ئاردالىونوفىچ) م سپاردوۋەو كاتى خۇيشى پىم گوتوويت. بە ھەرحال، من لارىم لەۋە نىيە بەخۇم باسى مەسەلەكەتان دەگەل بگەم. ھەلبەتتە بە خۇيان دەزانن كە باسى ئەم مەسەلەيە ئىستاۋ بەم درەنگوۋەختە... من پىشنىياز دەكەم بە مەرجى درىژە نەكىشىت، پىكەۋە بچىنە ژورىكى دىكە... چونكە حالى حازر كۆمەلىك دوست و برادر ھاتوونەتە دىدەنى و سەردانم، تكاموايە كە باۋەربكەن...

خوشكەزايەكەي لىبىدىف، بىئەۋەي دەنگ بەرز بگاتەۋە، بەزمانىكى رەق و لۆمە ئامىزەۋە گوتى:

– ئىمە ھەقمان نىيە، خۋاي دەكرد دوستى دىيات لە كن دەبوو.. بەلام خۇ دەتتوانى رەفتارىكى ماقولتەرت دەگەل ئىمەدا بگردايە، ھەر نەبى ئەدەب و نەزاكەتى بنوئىنى، نەك سەعاتىك لە پاكەنەي مائەكەتدا بەدەم چاۋەروانىيەۋە پامان بگريت.

ھەر كە خوشكەزاكەي لىبىدىف ئەو قسەيەي كىرد، لە پىر ئانتىپ بوردوفسكى، دەمى كرايەۋەۋ بەۋپەرى ھەلچوونەۋە گوتى:

– وايە... ھەلبەتتە... منىش... تەمەشاكەن، مىران چۇن رەفتار دەكەن! راستە تۆ مىرو مىرزادەي ...! بەلام من نۆكەرى تۆ نىم! بەلام من... من...

بەدەم ئەو قسانەۋە لىۋى تەتەلەي دەكرد، لە تۈپەيىدا لىۋى دەلەرزى، كەفى دەپىرژاند، ھىندە بەلەز قسانى دەكرد، دۋاي دە وشەيەك كەس تىي ئەدەگەيى چ دەلىت .

ھىپوليت، بە دەنگىكى تىژ و ناخۇش گوتى:

– بەلى، ئەمە داب و سوخەتى مىرانە !

يارۋى بۆكسباز (بۆكسۇر)، پرتە پرتىكى لىۋەھات:

- ئەگەر ئەم پەفتارە دەگەل مندا بکرایه، یانی ئەگەر ئەم پەفتارە راستەوخو دەگەل مندا بکرایه نەك دەگەل بوردوفسکی، دەمزانی که...
میرزاده گوتی:

- بەریزینە باوەرپەکن، تاقە یەك دەقیقە یە که زانیومە ئیوہ بو ئیرە هاتوون.
خوشکەزاکە ی لیبدیف، دیسان هەلیدایە و گوتی:
- میرزاده، ئیمە لە دۆستەکانی تو، هەرکی یەك هەن، نە شەرم دەکەین و نە دەترسین، چونکە ئیمە لەسەر هەقین و داوای هەقی خویمان دەکەین.

هیپولیت، که یەجگار گەرم بووبوو، دیسان دەنگە زیقاوڵەکە ی لیپەلپری:
- ریم بدە با پرسیارکت لیپکەم، باشە کی رپی پیداویت که مەسەلەکە ی بوردوفسکی، بە داوهری دۆستەکانت بسپییری، بە چ هەقی ئەوانت کردوو بە قازی قەزاوت ؟ کی دەلی ئیمە بە حوکم و داوهری ئەوان پازی دەبین. چونکە ئیمە دەزانین حوکم و قەزاوتی وان چۆنە و چی دەگە یەنیت !

میرزاده، که تەواو بەو قسانە پەشوکا بوو و، نەیدەزانی چۆن وەلامی ئەو پیرنە قسانە بداتەو، ئەنجام هاتە قسە:

- کاکە بوردوفسکی وەکو پیشتر گوتم: ئەگەر ناتەوی لیرە باسی مەسەلەکە بکەین، دەتوانین هەر ئیستا بگوازینەوہ بو ژووریکی دیکە. جاریکی دی دەلییمەوہ، ئا ئیستا، ئەم دەقیقە یە بە هاتنی ئیوہم زانیوہ.

بوردوفسکی، که بەگومان و دوو دلاییوہ دەپروانیە دەوروبەری و سات بە سات بی متمانەتر دەبوو، لەین لیوانەوہ هەر پرتەپرتی بوو، گوتی:

- بەلام تو هەقی ئەوەت نییە، ئەو هەقەت نیە، نا... هەقی ئەوەت نییە... دۆستەکانت... ها! ئەو هەقەت نییە...

لیرەدا، کوتوپر وەکو ئەوہی شتیک لە ناخیا هەرەسی هیئابی لە قسان وەستا، بو پیشەوہ دانەوییەوہ، چاوہ خوین گرتوو و زەقەکانی پرییە میرزاده. میرزاده، بە رادەیکە حەپەسا بوو نەیدەزانی چ بلی، بۆیە ئەویش بە بیدەنگی چاوانی برینە بوردوفسکی.

لیزاقیتا پروکوئیفنا بانگی کردو گوتی:

- لیون نیکولایوفیچ، ئەم نووسینە، لیرەدا، لەم مەجلیسەدا بخوینەوہ، پەيوەندی راستەوخوی بە مەسەلەکە ی تۆوہ هەیه !

خیرا روژنامە یەکی هەفتانە ی گالته جاپی کومیکي * بو دریز کرد، بە قامکان و تاریکی ناو روژنامەکە ی نیشان دا.

لیبدیف، که خوا خوای بوو لیزاقیتا پروکوئیفنا لە خو ی پازی بکات. کاتی که میوانە تازەکان وەرژوو کەوتبوون، روژنامە ی ناقری لە بەرکی دەر هینا بوو و بەبی هیچ قسە یەك لەبەر چاوی خانم یە پانچین پای گرتبوو و ئەو ستونە ی پینیشان دابوو که بە قەلەمی رەش نیشانە کرابوو. ئیدی خانم که ئەو چەند دیرە کەمە ی خویند بوو، زور نارەحەت و نیگەران بوو بوو.

میرزاده، به شهرمه زارییه کی یه جگار زوره وه، به وپه پری دوو دلپیه وه، به ئه سپایی گوتی:

- باشتر وایه به دهنگی بهرز نه خوینریتته وه. دواایی.. به خوم، به تهنیا دهخوینمه وه...

خانم یه پانچین که نه وه ی له میرزاده بیینی، بهر له وه ی فریای خویندنه وه بکه وی، به تورپه یی رۆژنامه که ی له دهستی راپسکاندو دایه کولیاو گوتی:

- باشه... هانی تو بیخوینمه وه... یه کسه ر بیخوینمه وه... به دهنگی بهرز بیخوینمه وه... به ناشکرا بیخوینمه وه... حالی بوو؟ به دهنگی بهرز بیخوینمه وه با هه مووان گوییان لیبیت!...

لیزاقیتا پروکو قیقنا، ژنیکی زور تونده ته بیعت بوو، زوو هه لده چوو، لهو که سانه بوو نه گهر هه لچووبا له وه بوو له ناکاوداو بیه ییج بیرکردنه وه یه ک، هه موو له نگه ران هه لکات و وپرای زریان و گه رداوان به ناو جهرگه ی ده ریا بکه وی. یانی لهو که سانه بوو که هه لچووبا دوو دوشاوی تیکه ل ده کرد. ئیقان فیدوروفیچی میردی ههستی به نیگه رانی ده کرد. هه موو ئاماده بووان، حایرو چه په ساو، به بیدهنگی چاوه پروانیان ده کرد که چه دهقه ومی. کولیا رۆژنامه که ی والا کردو به دهنگی بهرز که وته خویندنه وه ی ئه و وتاره ی لیبدیف، به په له بوی دهست نیشان کردبوو:

پرۆلیتاران و نه وه ی میران

چیروکی دزییه ک که نه مپرو و هه موو رۆژیک روو ده دات

پیشکه وتن! چاکسازی! عه داله ت!...

" شتی سهیر له م ولاته دا، که رووسیای پیروزی پیده لئین، له رۆژگاری ئه مپرو دا پرووده دات، له رۆژگاری ریفورم و چاکسازیدا، له رۆژگاری چالاکی و پرۆژه ی گه وره ی سه رمایه داریدا، له رۆژگاری بوژانه وه ی ههستی نه ته وه ییدا، له رۆژگاری کدا که سالانه سه دان ملیون رۆبل به ناوی سه رمایه گوزارییه وه، ره وانه ی هه نده ران ده کریت، له رۆژگاری که پشتیوانی له پیشه سازی ده کریت و کریکاران ده چه وسینرینه وه و نانیان به دو یان ناگات... هتد، به لئ له رووسیای به ناو پیروزی ئیمه دا پرووداوی سهیرو سه مبه ره پرووده دن، جا خانمان و ناغایانی به ریز، چونکه لیستی ئه م رووداوانه یه جگار زوره وه له کو تایی نایه ت، باشتر وایه یه کسه ر بچینه سه ر ئه سلئ مه به ست:

" پرووداویکی سهیر له یه کی که له رۆله کانی، ئه رستو کراتیه تی فیودالی ره حمه تی ئیمه رووی داوه!... ئیدی باو باپیرانی ئه و کوپو نه وانه، دارو نه داری خو یان له سه ر میزی قومارو به رۆلیت ده دو پرنه. ئیدی ناچار ده بوون به په له ی ده ره جه دارو ملازم له سوپادا خزمه ت بکه ن و، به زوری له ویش له سه ر ورده تاوان و سه ریچی و ده ستپیسی دراونه ته دادگا و به ده م رۆتینیاتی دادقانی و لیپیچینه وه ی یاساییه وه ده مردن و کوپه کانیان وه کو قاره مانی چیروکه که ی ئیمه، یان به زگماک گیل و گه مرژن یان به هوی تاوانانه وه ده گیرین و ده درینه دادگا و دانگاش ته برییان ده کات به و نیازه ی ده رفه تیان بداتی خو یان چاکبکه ن، نه گه ر خو یان چاککرد و ا چاکی ده کهن، ده نا ئه وپه پری فه زیحه تیکی ئه و تو دهنه نه وه که عاله م سه ری سوپرمیینی، چه قه دیدیه، مه لویه کی تازه ده خنه سه ر خه رمانی فه زیحه ته کانی ئه م رۆژگاره ی ئیمه.

ئه م نازیزه ی ئیمه، ئه م میرزاده یه، شه ش مانگی که له سوپسراوه بو رووسیا گه راوه ته وه، بو چاره سه ری گیلا یه تی و گه وشه گی چوو بووه سوپسرا، که گه رایه وه پالتویه کی ده لپی بی

ئەستەرى تالکیشى لە بەردا بوو، لە سەرما ھەلەدە لەرزى. دەبى دان بە ھەدا بنەين كە پياويكى بە شانسه... تو واز لەو نەخوشىيە سەيرو سەمەرەيەى بىنە كە چوو بوو بۆ سويسرا بۆ چارەسەرى (چارەسەرى گەوجاتى، جا تەسەورى ئەمە بکەن! ئاخىر كى بىستوو يەتى گەوجاتى و گەمژەيى چارەسەرى ھەبىت!) ئىدى پەندى رووسانە "تەنيا گىلان بە بەخت و يەغبالن!". جا ئىمە رووداوەكە دەگىرپنەو ھەو ئىو ھۆتان ھۆكم بەدن: ئەم ميرزادەيەى ھاوپىمان ھەر بە مندالى ھەتتو دەكەوئىت. دەگىرپنەو دەلین بابى مولازم دەبىت، دەدرىتە دادگا، لە كاتى دادگايى كردنيا بە تۆمەتى ئەو ھەموو پارەى سەريەكەى خۆى وەكو ملازمىك لە قوماردا دۆراندوو ھەو گوايە ھەسەر مەيدانىكى باشى يەكئىك لە سەربازەكانى ژىر دەستى خۆيشى كردوو – ئەو ھەتان لە بىر نەچىت كە ئەو زەمانە، چ پۆزگار يىكى خۆش و زىرپىن بوو – بەلى لەكاتى دادگايىدا دەمرىت! كە بابى مرد، ئىدى مولكدار يىكى رووسى خىرەومەندى يە جگار دەولەمەند دەگىرپتە ژىر بەلى خۆى. ئەو مولكدارە، با ناوى بنەين "پ...." لەو سەردەمە زىرپىنەدا چوار ھەزار پەغىيەتى ھەبوو (ليرەدا رەغىيەتم لە جياتى قن بەكار بردوو، ھەر چەندە پە بە ماناى وشەكە نىيە، بەلام ھىچ وشەيەكى كوردى پە بە پىستى وشەى "قن" م بە بىردا نەھات . ح . ع)

جا بەرپىزىنە ئىو دەزانن ماناى پەغىيەت چىە ؟ بەلام من نايزانم، بۆيە دەبى بۆ دۆزىنەو ھەى ماناى ئەم وشەيە قاموس و فەرھەنگان بگەرىم. " ھەرچەندە ئەم قەوانە تازەيە، بەلام زەحمەتە پياو باو ھەرى پىبكات.*" ھەلبەتە دەبى يەكئىك بووبى لەو روسە تەمەل و مېملانەى كە ژيانى بۆش و بە تالى خۆيان لە ھەندەران بەسەردەبەن، ھاوپىنان لە دەورى كانياو ھەدەنەيەكان بەسەر دەبن و زستانان دەگوازنەو بۆ " كۆشكى گولان " لە پاريسو، لەوئىندەر پارەى خەيالى سەرف دەكەن! دەتوانن بىژن كە سىيەكى ئەو باج و سەرانانەى كە ھەرزىرو جوتياران لە سەردەمى پەغىيەتدارىدا دەياندا بە ئاغاكانيان، خە دەكرايە دەستى خاوەنى " كۆشكى گولان " (خەنى لەو پياو بەختەو ھەر!).

با واز لەمە بىن و بىنەو ھەو سەر ئەو پياو خۆشگوزەرانە، بىنەو ھەو سەر جەنابى "پ...." ئەم پياو مېھربان و دلوقانە ئەم ھەتتو ھەو ھەو مىرو ميرزادە بە خودان كردو لەلە و داينەنانى بۆ راگرت، (ھەلبەتە داينەنانى زۆر جوان!) ئەمانەى لە پاريسەو بۆ دەھىنان. ئىدى ئەم ھەتتو دە دوا پاشماو ھەى مالباتىكى نەرسىتۆكراتى بە ناوبانگ بوو، ئەم كۆرە نازدارە، گەمژە بوو. سەربارى ھەموو ھەولئىكى ئەو داينەنانەى " كۆشكى گولان "، كە بە زەبرى پارەى زۆر بۆى راگىرا بوون، ئەم قوتابىيەيان تەمەنى گەيە بىست سال و نەك ھەر ھىچ زمانىكى بيانى فير نەبوو، تەنانەت زمانە رووسىيەكەى خۆيشمان فير نەبوو. ئىدى ئەمە شتىكەو ھىچى لە گەل ناكريت. ئەنجام ھەوايەكى دىكە لە كەللەى كابراى پەغىيەتدار، جەنابى "پ...." ى دا، كە باو ھەرى بە كۆيلەدارى ھەبوو، بە ئەقل و مەزەندەى وى لەو ھەو بوو، لە سويسرا چارەسەرى گەمژايەتى ھەبىت و، پەنگە ئەم گەمژەيە لەوئىندەر شتىك فير بىت. ھەلبەتە ئەم بىرۆكەيە، بىرئىك لۆژىكىشى تيا بوو.

ئەم فيودالە بىكارو مېملە، واى وينا دەكرد كە دەشىت بە پارە ئەقلىش وەكو ھەر كالا يەكى دى بىتە كرىن، بە تايبەتى لە سويسرا! ئىدى بەو جۆرە كۆرە بۆ چارەسەر نىردرا بۆ سويسرا،

لهوئى پېنج دانە سالى تەواو له ژيئر چاوديري و سەرپەرشتى پروفيسورئىكى زور ناودارا مايهوه، هەزاران رۆبلى ليخهرج كرا. هەلبەتە وهكو دەلین ياروی گەوشهگ ئەگەرچى نەبوو به خاوهن ئەقل، بەلام كه ميك روالهتې به شەرى پەيدا كرد. يانى كه ميك له بهشەر دەچوو.

له پريكا "پ...مرد. هيچ وهسييتيكي له دواي خوئى بهجى نەهيشتبوو. ئيدى كاروبارى دارايى وى يهكپارچه ئاژاوه بوو، جوړهها ههقدارو ميراتگري چاوچنووك و تەمەكارى بو پەيدا بوون، كه هيچ بهخەمى پاشماوهى ئەو مالباتە ئەشرافانەوه، نەبوون كه به هوئى گەمژەبى زگماكهوه له سويسرادا، له ژيئر چارهسەردا بوون. بەلام ئەم گەوهەرى يەك دانەيەى ئيمه باسى دەكەين، هەرچەندە گيل و گەمشو بوو، ويستی ئەو پروفيسورەى كه سەرپەرشتى و چارهسەرى دەكرد، فريو بدات، ئەوهندەى ئيمه ئاگامان لييه، هەوائى مەرگى بهخيوكەرەكهى خوئى ليشاردەوه، بهو جوړه توانى كاريك بكات كه دوو دانە سال بهخوڤايى چارهسەرى بكات. بەلام پروفيسورەكهش، شەيتان بوو، كارى خوئى دەزانى، كه ديتى هيچ هەوائىكى پارەو پول نيبهوه نەخوشىكى گەمژەى بيست و پينج سالانى نەوسن و زور خوئى بهسەردا كهوتوو، پيلاوه شەركانى خوئى دايهه و پالتويهكى دەلبى كوئەى بى قوئى لهبەر كردو به قيتارى نمره سى و لهسەر حيسابى خوئى، تا له كۆل سويسراى بكاتەوه، بوو رووسياى ناردهوه.

رەنگه وا مەزنده بيريئ كه بهخت لەم قارەمانەى ئيمه هەلگەرا بوويئتەوه، بەلام مەسەلهكه وانە بوو. ئەو بهخت و قەدەرەى كه بەلايهوه گرینگ نەبوو تيكرى هاوشاريانى مە له برسا بمرن، هەرچى خيرو بيرو نيعمەتى خوئى هەبوو، هەمووى به جارى، بەسەر ئەم ئەرسئوكراتيه چكۆلهيدا داباراند بوو، ريك وهكو هەورەكهى حيكايەتەكهى كريلوف*، كه بەسەر كيگه بى ئاوو تينوهكاندا، رەت دەبى و دەچيئ لەسەر دەريا و ئوقيانووساندا دەبارى. ئەم ميرزادەيه، هيشتا له سويسراوه، به تەواوهتى نەگهئى بووهوه پترسبورگ كه يهكيك له خزم و خوئشەكانى دايكى (كه له چينى بازركانان دەبيئ) دەمرئ. ئەم پيره بازركانە ريشنە، وهچاخ كوئر دەبيئ، يانى مندالى نايئ و موريدو لايەنگرى تەريقهتى ئاينى راسكولنيك* دەبيئ. ميراتى و پارەو پولىكى بيشومارى لهپاش بهجى دەميئ، به چەندين مليونى كاش تەقدير دەكرئ. (خوئنەرى ئازيز چ دەبوو ئەگەر ئيمەش شتيكى وامان به نسيب ببوايه ! له هەر پيويستيهكى دنيا دەخهلهسايئ !) تيكرى ئەم ميراتە بهم نەونهمامەى لەمەر خوئمان، كه له سويسرا خەرىكى چارهسەرى گەوجاتى خوئى بوو! بىرا.. ئيدى وهزعو حالهكه يهكسەر گوڤا. ميرزادەى زەرگال لهپى، پاش ئەوهى له ئافرهتئىكى زور جوانى فاحيشەى ناووزاوى مەنشور نزيك بووهوه، كاتيكي به خوئزانى دۆست و بنارۆى دنيا له دەورى خەبوونەوه، جوړهها خزمى ليپهيدا بوون، به تايبهتى كيژە نەجيمزادان، كه خوا خوايان بوو شووى پييكەن. نە هەقيان نەبوو، كى خوا دەيداتى ميئردى واى دەست بكهوى، گەنجيكي ئەرسئوكراتى، دەوله مەندى، گيلوكه ؟ ميئردى كه هەموو خەسلەتئىكى به كهپهتئ تيا كوئوبويئتەوه ؟ به چراشەوه بو ميئردى وا گەرابان دەستيئان نەدەكهوت، يان بهگوئيرەى دلئ خوئيان به كرديان دابا وا دەرئەدەچوو!...

ئيقان فيدوروفيج له ناکاودا، بهوپهري تورپهئى هاوارى كرد:

- ئەمە... ئەمە... من تیناگەم !

میرزادە، بە شیوہیەکی پارانەوہ ئامیز ھاواری کرد:

- بەسە کولیا !

لە ھەموو لایەکەوہ دەنگی سەرسامی و ناردزایی بەرز بووہوہ.

لیزاقیتا پروکوڤیقنا، بەپیداگرتنەوہ گوئی:

- با بیخوینیتەوہ، با بەردەوام بی لەسەر خویندەوہ، چی دەبی با بی. میرزادە، لیی گەپری با بەردەوام بی دەنا شەرمان دەبی!

دیار بوو، لیزاقیتا پروکوڤیقنا خوئی پی کۆنترۆل نەدەکرا. بە ھەرحال ھیچ چاریک نەبوو، کولیا سوور ھەلگەپراو بە دەنگیکی لەرزۆک، سەر لە نوئی دەستی بە خویندەنەوہ کردەوہ:

لە کاتیکا کە ھاوپی ملیونیەرە تازەکەمان وای ھەست دەکرد لە ھەوت تەبەقەئە ئاسماندا گەشت و گوزار دەکات، شتیکی چاوەپروان نەکراو پرووی دا، پۆژیکی ھەتاو، بەیانی زوو، میوانیکی ھات، سیما ئارام، مەندو بەسام، جل و بەرگ ساکار، لی پاک و خاوین. دەم و دووی شارستانیانەو پەر نەزاکەت بوو، پیدەچوو کەسیکی لیبرالباوہر بییت. زۆر بە کورتی مەبەستی ھاتنەکەئە خوئی بو شروڤە کرد، ئەم بەرێزە ئەوقات و پارێزەریکی بە ناوبانگ بوو، لە وەکیلی کوپریکی گەنجەوہ ھاتبوو کە بەرێوہبردنی کاروبارەکانی ئەوی گرتبووہ ئەستۆ. تومەز ئەم کوپرە گەنجە، کوپری جەنای "پ... ی" پەرحمەتی بوو، بەلام ناوی شوڤرتی لەو جیاوازان بوو. پەرحمەتی "پ... ی" لە گەنجیدا، پیاویکی ھەرزەو داوین پیس دەبییت، کیژیکی ھەژاری پروو سووری بەدبەخت، کە کۆیلەییەکی خانەزای خویمان دەبییت، بەلام پەرودەییەکی ئەوروپایی دەبییت، بی بن و فەسات دەکات. (ھەلبەتە مومارەسەئە و مافەئە کردووە کە سیستەمی کۆیلایەتی و رەعیەتداری بە ئاڤایانی رەوا دیتووہ.) کە زانی کچە سکی پەر بووہو فریای خوئی نەکەویت ئابرووی دەچییت، خیرا کەوتە خوئی، کیژەئە بە پیاویکی پیاوانەئە شەریفی ئەھلی کاسبی کە وەزیفەییەکی چکۆلەئە فەرمیشی ھەبوو و، لە میژ بوو دلی بەم کچەوہ بوو، بە شوودا. لە سەرەتاوہ یارمەتی ئەم ژن و میردەئە دەدا، بەلام میردی کچە، زۆری نەبرد، غیرەتی ئەمەئە قەبوول نەکردو رەفزی کۆمەک و یارمەتیەکانی ئاڤای "پ... ی" کرد. دوائە ماوہیەک "پ... ی" بەرە بەرە کچەو ئەو مندالەئە لیی بوو بوو، فەرامۆش کرد، پاشان، وەکو پیشتیش باسماں کرد، مردو ھیچ وەسیتنامەییەکی نووسراوی لە پاش بەجی نەما.

جا ئەم کوپرەئە کە لە "پ... ی" بوو پاش ئەوئە دایکی شووی کرد، میردەکەئە دایکی، کە پیاویکی رەسەن و بنیچە ئەسل بوو، گرتیە ژیر بالی خوئی و کوپرە ناوو شوڤرتی ئەوی ھەلگرت، کە ئەم پیاوہ باشە، یانی میردەکەئە دایکی مرد، ئیدی وەزعی خراب دەبییت، ھەژارو دەستکورت و بی دەرامەت، مەسئولیەتی دایکە نەخۆشەکەشی، کە بە ھۆئە لەکار کەوتنی لاقەکانیەوہ زەمینگیر بوو بوو، دەکەویتە سەر ئەو. دایکی لە شارۆچکەییەکی دوورە دەستا دەژیاو بەخویشی لە پایتەختدا دەژیا، لە لایەکەوہ قوتابی بوو و دەخیویند، لە لایەکی ترەوہ، پیاوانە کاری دەکرد، دەچووہ مالان و دەرسی تاییەتی بە مندالە بازارگانان دەگوتەوہ، بەو جوڤرە

به‌دهم خویندنه‌وه، خوئی ده‌ژياندا، قونای خویندنی نامادهیی ته‌واوکرد، توانی دریزه به‌خویندنی بالاتر بدات، به‌و ئومیده‌ی له ناینده‌دا، پایه‌و وه‌زیفیه‌که بۆ خوئی بپچریت. به‌لام ده‌بی خیرویییری دهرسی تایبه‌تی به‌ مندا له کاسبکارانی روس، که سه‌عاتی ده‌ کویکت ده‌ده‌نی، چ دهرامه‌تیکت بۆ دابینبکات، به‌ تایبه‌تی که خهرجی دایکیکی شه‌پله‌لیدرای ئیفلیجشت به‌سه‌روه بیټ؟ دایکی له‌و شاروچکه دووره ده‌سته‌دا دهرمیت، به‌لام ئەمه باری سه‌ر شانی سووک نه‌کرد.

جا لیره‌دا ئەم پرسیاره دیته ئاراوه: ده‌بی ئەم هاوپی میرزاده‌یه‌ی له‌مه‌ر ئیمه، نه‌گهر پیاویکی به‌ ویزدان و ئینساف بیټ، چون بیر له‌م مه‌سه‌له‌یه بکاته‌وه، چ هه‌لوئستی بگریټ؟ بیگومان توی خوینهری ئازین، وا مه‌زه‌نده ده‌به‌یت که شتیکی به‌م نیوه‌پوکه به‌ خوئی ده‌لیټ: "پ... به‌ دریزایی ته‌مه‌نی، دریزی له‌ من نه‌کردوه. ده‌یان هه‌زار رۆبلی له‌ خویندنی من، له‌ دایه‌ن و له‌له‌و ماموستاکانم، له‌ چاره‌سه‌ری گه‌وجاتیه‌که‌م له‌ سويسرا، خهرج کردوه. من ئەمرو که ملیونیرم، به‌ به‌رچاوی منه‌وه، کوره پاک و بیگه‌رده‌که‌ی، که هیچ ده‌ستیکی له‌ حهرامزاده‌بوونی خویدا نییه، و سووچ و توانی چیه که زاده‌ی داوین پیسی و میبازی پیاویکه هه‌ر نه‌یناسیوه... به‌ به‌رچاوی منه‌وه به‌ دهرسی تایبه‌تی و، به‌ هه‌زار گیانه‌مه‌رگی، مه‌ژی و مه‌مر خوئی ده‌ژینی. هه‌رچیه‌که، بابی وی له‌ منیا خهرج کردوه، نه‌گهر راستت ده‌وی، به‌ هه‌موو ویزدان و ئینسافیکی هه‌قه بۆ ئەو بگریټ‌دیته‌وه! هه‌ر هه‌موو ئەو پاره مۆله‌ی بابی وی له‌ پیناوی مندا خهرجی کردوه، له‌ راستیدا هی من نه‌بووه. ئەمه ته‌نیا و ته‌نیا هه‌له‌یه‌کی کویرانه‌ی به‌خت و چاره‌نوس بووه، ده‌نا ده‌بوايه به‌ کوره‌که‌ی "پ... بدرابا، ده‌بوا ئەو سوودی لیببینی نه‌ک من، چونکه ئەوه‌ی به‌ من براره، ته‌نیا خیرو بییری هه‌وه‌سبازی و داوین پیسی و سووکی و بیفکری "پ... بووه. جا نه‌گهر من پیاویکی ئابرومه‌ندو په‌ندو مه‌رد بم، به‌ ئەمه‌ک و به‌ ویزدان و به‌ ئینساف و شیرپاک بم، هه‌قه نیوه‌ی به‌شه میراته‌که‌م بده‌م به‌ کوره‌که‌ی ئەو پیاوه‌ی که چاکه‌یه‌کی یه‌جگار زۆری به‌ سه‌رمه‌وه بوو! به‌لام من، چونکه به‌ر له‌ هه‌ر شتیکی که‌سیکی رژدم و سوور ده‌زانم که ئەو کوره‌ هیچ مافیکی داوای یاسایی نییه، ئیدی نیوه‌ی ئەو ملیونانه‌ی ناده‌می که پیمپراوه. به‌لام نه‌گهر ئیستا به‌لای که‌مه‌وه ئەو ده‌یان هه‌زار رۆبلی که بابی خهرجی چاره‌سه‌ری گه‌وجاتیه‌که‌ی منی کرد، بۆ نه‌گیرمه‌وه، ئەمه ئەوپه‌ری نامه‌ردی و خویره‌تی، (له‌ بیری چوو ئەوه‌ش بلی که ئەوپه‌ری کورتبینی، بی‌ ئەقلیه‌). مه‌سه‌له‌که په‌یوه‌ندی به‌ ویزدان و دادپه‌روه‌ریه‌وه‌یه. چونکه نه‌گهر "پ... نه‌ی گرتبامه‌ خوئی، نه‌ی نابامه‌ به‌ر خویندن و خهرجی نه‌کیشابام و له‌ جیاتی من خه‌می کوره‌که‌ی خوئی خواردبا و مه‌سه‌ره‌فی ئەوی کردبا، ئیستا چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر هاتبوو؟"

"به‌لام نا به‌ریزینه! نه‌وه‌و نه‌ تیره‌ی مالباتی میران وابیر ناکه‌نه‌وه، بیر له‌م جوهره‌ شتانه ناکه‌نه‌وه! باوه‌رده‌کن ئەم میرزاده‌یه‌ی له‌مه‌ر ئیمه، که په‌روه‌ده‌ی سويسرا بوو، که‌م زۆر گوئی به‌ گه‌نگه‌شه‌و به‌لگه‌ بنچره‌کانی یاروی پاریزه‌ر نه‌دا، چه‌ند باسی داب و نه‌ریت و یاسا و ریسی ئەخلاق و ئابرو و ویزدان و ئینساف و دووربینی بۆ کرد، فایده‌ی نه‌بوو، له‌م گوئییه‌وه ده‌هات و

لهو گوییه وه درده چوو. (ههلبهته پئویسته ئه وهش بلیین که ئهم پاریزهره ته نیا له بهر خاتری دۆستایه تی و ته قریبه ن به بی ره زامه ندی کوره که ی "پ... " ئهم ئهرکه ی له ئه ستۆ گرتبوو).

" ئه گهر مه سه له که ههر به وه نده شه وه وه ستابا، قهیدی نه ده کرد، له وه بوو ته حه مول بکریت. به لام شتیکی ئه وه نده دزیوو کریت روی دا که به هیچ بیانویه که. به بیانوی هیچ نه خوشییه که پینه نه کریت و چاویوشی لینه کریت، فهرمون ئیوه و ئه و پروداوه. ئهم ملیونیره ی که ماویه کی کهم بوو زهرگاله کانی پروفیسوری له پیلاوه شپه کانی فیری دابوو، ئه وه نده ی ههست و شعور نه بوو که ئه قل و ئاوهزی به وه دا بشکیته که ئه و گه نجه به شه خسیهت و نه فس به رزه داوی خیرو بهزیی له و ناکات، به لکو داوی مافی یاسایی خوی دهکات، با هیچ به لگه یه کی یاساییشی نه بیته، ماف به بی به لگه ی یاساییش ههر مافه. ئه مه جگه له وه ی که ئهم گه نجه به خوی داوی هیچی نه کردبوو، به لکو دۆست و برادره کانی له جیاتی ئه و، ئه و کاره یان گرتبووه ئه ستۆ. که چی ئهم میرزاده یی له مهر ئیمه، به و په ری کهش و فشه وه، ئه سکه ناسیکی په نجا رۆبلی، له بهرکی دردی نی و به مه بهستی سووکایه تی کردن به و گه نجه مه رده، به هه موو ئیفاده و فیزی ملیونیریکه وه، که پیی وایه مادامیکی ملیونیره، ئیدی هه موو شتیکی بۆ ئه و حه لاله، بۆی ده نیریت. باوه ر ناکهن؟ هه قتانه باوه ر نه کهن، توره بن! بیزار بن! نارهبان! به لام ئه و هه مان کاری کرد! هه لبه ته یه کسه ر پاره که ی نه ک ههر له وی بۆی گپردرایه وه، به لکو درا به سه روچاویا!

" باشه ته گبیر، ئهم مه سه له یه ده بی چون چاره سه ر بکریت؟ مادامیکی هیچ بنه مایه کی یاسایی نیه، چار ههر ئه وه یه بخریته بهر رای گشتی خه لکی. بۆیه ئیمه ئهم چیرۆکه بۆ خوینه ران ده گپینه وه و دننیا یان ده که ین که چیرۆکیکی راست و راسته قینه یه. جا یه کی که له شاعیره ته زننوسه ههره ناو داره کانمان، بهم بۆنه یه وه چهند به یتیکی جوانی هونیه ته وه که هه قه وه کو نمونه یه کی ئه خلاق و داب و نه ریتی ئیمه به ئاوی زیڕ بنووسریت و نه ک ههر له شارۆچکه کاند، به لکو له پایته ختیشدا، هه لبواسریت. فهرمون ئیوه و به یته کان:

لیوفا* پینج ساله زگاری خشت

به کۆنه پالتویه کی شنایده ره وه*

خوی بادا، خوی نواند.

سه رقال و سه رگه رمی،

وه هم و خه یالپرسی

تورهات و مندالانه

رۆزگاری بهری ده کرد

که بۆ ولات گه پرایه وه

هیشتا جووتی پیلاوی شپری

زه رگال پیچی

له پیدا بوو.

که چی له پر بوو

به ملیونیر،

ملیونان پوښلی میراتی

پی برا.

به روسی نوښته کانی ده خوینی

به لام دزی له قوتابیان

دهکات.

بو دزینی مالی خه لکی نه ک گیل نییه

گریو له شهیتان ده باته وه.

که کولیا، له خویندنه وهی وتاره که بو وه، خیرا پوژنامه کهی دایه دست میرزاده و بیئنه وهی وشه یه کی له زار بیته ده ری، چوو له سوو چیکه وه کزکوله ی کردو ده موچاوی له نیو هه ردوو له پی نا. ههستی به شهرمه زاریه کی یه جگار زور ده کرد. به ههستی کی منالانه ی نه وتوو که هیشتا خوی بهم قوریات و پوخله واتانه ی ژیانه وه نه گرتبوو، دوو چاری نیگه رانیه کی بیوینه بوو بوو. نیگه ران بوو نه ما نیگه ران. ههستی ده کرد، کاره ساتی کی نه وهنده نا ناسایی پووی داوه که هه موو دنیا ی پیوه روخاوه و سه به بکاری کاره ساته که ش نه بووه، چونکه نه و گوتاره ی به دهنگی به رز خویند بووه وه. به ریکه وت هه موو ناماده بو انیش ههستی کی له و جوړه یان لا دروست بوو.

کیژه کان، ههستیان به شهرمی کی زور کرد. لیزا قیقا پروکو قیقنا که به خورتی جله وی توپره یی خوی پیده گراو، پیده چوو ژیان بی له وهی به توپزی خوی له م مهسه له یه هه لقرتاند بوو، هه نوو که کپو کپ، مات و بیدهنگ پو نیشتبوو.

میرزاده، وه کو هه ر که سی کی شهرمنی گروده ی نه م حاله تانه، خه ریک بوو له شهرمه زاریدا بتویته وه: به راده یه که له ره فتاری نه و میوان و ناماده بووانه شهرمه زار بوو، که تا ماوه یه که نه یده ویرا ته مه شای که سیان بکات. پتیتسن، قاریا و ته نانه ت (لیبیدیف) ش هه ر هه موویان شهرمه زارو نیگه ران و په ریشان دیار بوون. خوشکه زایه که ی (لیبیدیف) ش به ناشکرا نارپه حه ت بوو. ته نیا یاروی بوکسباز، ناسووده بوو و، به که ش و فشه وه سمیلی باده داو چاوانی داخستبوون، نه که له بهر نارپه حه تی، به لکو له رووی بیفیزی و ههست کردنی به سه رکه وتن. دیار بوو که وتاره که ی زور به دل بوو.

نیقان فیدوروفیچ به نه سپایی و له بن لیوانه وه گوتی:

— مه گه ر شهیتان په ی به بنچ و بناوانی نه م نامرده یه به ری ت! ری که له وه ده چی ت په نجا که سی هیچ و پوچ، نو که رته بیعه ت کو بوو بینه وه و به شهرمی کی نه م دهسکه گوله یان به ناوا داییت! نامرده ییش به و نه ندازه یه!

هیپولیت که له توپره ییدا ده لهرزی، گوتی:

— قوریان به یارمه تیت، تو به چ هه قیک نه م به راوردانه ده که ییت؟

يارۇى بۆكسبان، كه ههستا بووه سهر پييان و هيشتا هر سميلى بادهدا، له پر لهشوشانى كهوتنه لهرزين و گوتى:

- ئەمە، ئەمە، جەنابى جەنەرال، هر هه مووى بۇ پياويكى وەچاخزاده، خانەدان، بۇ بابايەكى ئاپروومەند، سووكايەتية.

ئيشان فيدوروفيج، كه بهم قسه يه تهواو توپه بوو گوتى:

- يەكەم نامەوى به من بليى "جەنابى جەنەرال" و، دووهم به تەمانيم هيچ روونكردنه وە يەكت بدهمى يان تهواووت بۇ بينمەوه.

ههستايه سهر پييان و به بيئەوهى تاقه وشە يەكى له زار بيتەدەر، وەكو ئەوهى بيەوى له بانيزه كه وه دابەزى، جولاً. پاشان، پشت له ئاماده بووان، له سهر پلەكهى سهرى سهره وه وهستا. زور له ليزا قيتا پروكوفيقناى ژنى پرپوو كه تەنانهت لهم ساتەشدا نيازى ههستانى نەبوو. ميرزاده، په شيوو و خەمبار گوتى:

- بهريزينه، بهريزينه، بيزه حەمت با منيش قسه يەك بكەم هەندى توژيك، تكايه با به جوړى قسه بكەين كه له يەكدى حالى بين، سەبارەت بهم وتاره هيچ كو مينت و به دوادا چوونيكم نيه، مه چنە وه سهرى. به لام خانمان و ناغايانى بهريز دلنيابن هر هه مووى، له سهرى تا پيازى، خر دروو بوختانه، هر فيكى راستى تيا نيه. من بويه ئەمە دەليم چونكه هه مووتان وەكو من دەيزانن. ئەم وتاره شتيكى حەيا به ريه. به راستى شەرمه. زورم پيسه يره ئەگەر يەكيك له ئيوه نووسيبىتى.

هيپوليت گوتى:

- من بەش به حالى خوم تا ئەم ساته هيچ شتيكم دەر بارهى ئەم وتاره نه زانيوه. نه پيم باشه و نه پشتيوانى ليده كەم.

خوشكه زايەكهى (ليبيديف) ش گوتى:

- من ئاگام له نووسيني وتاره كه هه بوو، ... به لام ئەگەر پرسم پيكرايه، دەمگوت با بلاونه كريتە وه. چونكه هيشتا زوو بوو بۇ بلاوكردنه وهى.

كوپره كهى بافليشچوف، به ئەسپايى گوتى:

- من ئاگادار بووم، به لام ههقى خومه ... من ...

ميرزاده، به كونجكاوى و به سهرسامى كهوته تەمه شاكردى و پرسى:

- چى؟ تو ئەم هه موو دروو بوختانهت هه لبه ستووه؟ مه حاله ...

خوشكه زاكهى ليبيديف گوتى:

- ههقى ئەمجوره پرسيارهت نيه.

- من پيم سهره كه جەنابى بوردوفسكى، توانيوه تى ئەم ... به لام به هه حال دەمهوى ئەوه بليم كه ئيوه به خوتان ئەم مه سه له يه تان له غەزەتەدا بلاوكردووه ته وه، بوچى به وه قەلس بوون كه كاتى من دەمويست له حوزورى دؤست و برادره كانما باسى بكەم؟

ليزاقيتا پروكوفيقنا، به تورپى و به دەم بۆله بۆله وه گوتى:

- ئاخىرى!...

ليبيديف، كە سەبرى ليپورېژ بووبوو، لە ناكاودا، لە بەينى كورسيه كانەوہ خۆى پەپېش خست و بە ھەلچوونەوہ گوتى:

- ميرزادە تۆ شتېكت لە بېرچوو كە بېلىي... بېرت چوو ئەوہ بلىي كە تۆ لە دلپاكى و چاكەى خۆت، پېشوازىت لەمانە كەردو گويت ليگرتن. ھېچ ھەقى ئەوہيان نەبوو داواى ئەمە لە تۆ بكن. بە تايبەتى كە تۆ مەسەلەكەت بە گاقرىلا ئارداليونوفىچ سپاردبوو كە ئەمەش خۆى لە خۆيدا نيشانەيەكى دىكەى دلپاكى تۆيە. ئەمە جگە لەوہى جەنابى ميرزادەى پايەبەرز تۆ ھەنووكە لەگەل دۆستانى دلسۆزو ھەلبېژاردەى خۆتدايت، خۆ ناكرى ئەمانە بكەيت بە قورىانى ئەو بەرېزانە. بۆيە تۆ دەتوانى ئەوانە بكەيتە دەرى، جا ئەگەر تۆ ئەمرت لەسەر بى، من وەكو خاوەن خانووەكە، نامادەم بە كەمالى مەيل ئەم كارە بكەم، دەريان بكەم،....

جەنەرال ئىقوولگىن، لە بنەبانى ژوورېكەوہ ھاوارى كرد:

- راست دەكات، زۆر راستە .

ميرزادە گوتى:

- ليبيديف، بەسە، قسەى وا مەكە...

بەلام لە ھەموو لايەكەوہ دەنگى ناپەزايى بەرز بووہوہو قسەكانى ميرزادە كەوتنە ژېرەوہ... خوشكەزاكەى ليبيديف، بەدەنگىكى بەرزى ئەوتۆ كە ھەموو دەنگەكانى ترى كەردە ژېرەوہ گوتى:

- نا جەنابى ميرزادە، بېورە، شتەكە وا ناييت. دەبى خال بخرېتە سەر ھەرفان، وا ديارە بە باشى لە ئيمە نەگەيشتون. خەلكى وا ليڤرەيە، گەرەكەيتى بە ھەنجەتى ياسايى دەرمان بكات. يانى بە ناوى ياساوە ھەرەشەى دەرکردنمان ليڤدەكات. تۆ بلىي ميرزادە، ئيمە ئەوہندە گەوج و كەودەن بېن كە نەزانين مەسەلەكەى ئيمە ھېچ بىچ و بناوانىكى ياسايى نىيەو، ناتوانين لە پرووى ياساييەوہ داواى تاقە رۆبلىكت ليڤكەين ؟ جا لەبەر ئەوہى ئيمە دەزانين كە ياسا ھېچ ھەقىكمان ناداتى، لە دەرگاي ھەقە ئىنسانىيەكەوہ بۆى ھاتووين، يان ئەو ھەقەى كە ھەستى مرۆفانى و ەدالەت و بانگەوازي ويزدانى راستگو دەيدات. ئىدى مەرج نىيە ئەم ھەقە لە ھېچ ياسايەكى سواوو پواوى بەشەريدا، تۆمار كراييت، چونكە ھەر مرۆفكى نەجيبو، وەجاخزادەو، ئاپرۆمەندو، دلپاكو، بە ويزدانو بە ئىنساو، لەسەرىتى ئەو لايەنە مرۆفانىانە پەچاوبكات، كە ياسا فەرامۆشى كەردوون و خۆى ليڤواردوون و باسى نەكەردوون. جا ئيمە كە بۆ ئيرە ھاتووين قەت بېرمان لەوہ نەكەردووەتەوہ بە ھۆى داواكارىيەكانمانەوہ، يان بە ھۆى ئەوہوہ كە بەم وەختە ناوختە ھاتووين دەرېكرين (كە تۆ ھەنووكە ھەرەشەى دەرکردنمان ليڤدەكەيت... ھەلبەتە ئيمە داوا دەكەين نەك تەكا، دەرەنگيش نەھاتين، بەلكو لە پاكەنەكەدا چاوەروانى جوابى تۆ بووين.) دووپاتى دەكەمەوہ بۆيە ھاتووين، چونكە تۆ بە پياويكى سەر راست و دروستكارو، مرۆفكى ئاپرۆمەندو بە ويزدان دەزانين. بەلى ئەمە ھەقىقەتى مەسەلەكەيە، ئيمە وەكو ميمل و دەرۆزەكەران، نەھاتووين سەر شوڤو ملەكەچ لييت پيارىينەوہ كە شتېكمان بەدەيتى، بەلكو

سهر به رزو سهر فزان، وه كو خه لکيكي ئازادو بيمنهت هاتووين، ناپارئينه وه، داوا دهكەين (گویت ليينه؟ داوا، نهك تكا، باش گویت ليينه). جا ئيمه به راشكاري و بيهيچ پيچ و پهنايهك ليت دهپرسين: تو له مهسهلهكهي بوردوفسكي دا، خوٽ به راست دهزانيت يان به هه له؟ نايا دان به ودا ده نهيت كه پافليچشوف چاكهي بوٽ بووه و قهرزاري ئهويت و رهنگه ئهگهر ئه و نهبا له برساردبايت، يان نا؟ ئهگهر دان بهم حهقيقهتهدا ده نهيت، كه ههقه داني پيدا بنهيت، نايا به نيازي يان به رهواي دهزانيت پاش ئهوهي بوويت به مليونير، چاكهي پافليچشوف بدهيته وه، ژياني كوردهكهي ئه، كه ناني شهوي نيه، با ناوو شوهرتي (بوردوفسكي) شي هه لگرتبي، دابين بكهيت؟ نا يان نه؟ ... ئهگهر وهلامهكته "ئا" بيٽ، به گوتهيهكي دي، ئهگهر ئه وشتهت تيايه كه به زماني ئيوه پيي دهگوتري شهرهف و ويژدان و ئيمه به جوړيكي وردترو دروست تر پيي ده ليين "داوهري دادوهرانه"، ئهوا دهبي داواكهي ئيمه جي به جيت و ههنگي پاك له پاك، هه رگيز باسي ئه م مهسهلهيه ناكهينه وه، به لام دهبي ئه م مهسهلهيه يهك لايي بكه يته وه و چاوهرواني هيچ سوپاس و منه تباريهك له ئيمه نهكهي، چونكه ئه م كاره له پيناوي عه داله تدا دهكەيت نهك له بهر خاتري ئيمه. به لام ئهگهر دلي ئيمه رازي نهكەيت، واته بل ييت "نه". يهكسه ر دهروين و مهسهلهكه لي ره دا ده بريته وه. به لام لهو حالته دا، بيته وهي له روو دابميين و بيهيچ شهرميك روو به رووي خوٽ و له بهر چاوي هه موو ئه م خه لكه، پيٽ ده ليين كه تو پياويكي كه لله رهق، بي شعور، و بي شه خسيه تيت و بوٽ نيينه له ئيستا به داوه خوٽ به پياويكي نابروو مهن دو خودان ويژدان بزانيت، ده تهوي ههق به هه رزاترين نرخ بگريت. من قسه ي خوٽ كرد. مهسهلهكه م نايه قولي مستت. ئهگهر نازايت له ئيستا زووتر نيه دهرمان بكه، له ده ستت ديٽ... ده توانيت... به لام ئه وه بزانه كه ئيمه داوا دهكەين نهك تكا، ئيمه داوا دهكەين نهك گه دا يي!...

خوشكه زاكهي ليبيديف، له قسان وهستا، زور هه لچوو بوو.

بوردوفسكي، كه سوور سوور بوو بووه وه، له بن ليوانه وه گوتي:

- ئيمه داوا دهكەين، داوا، داوا، تكاو سوال ناكەين!...

قسهكاني خوشكه زايهكهي ليبيديف، ناماده بوواني خروشاند. جم و جو ليكي ته واويان پيكهوت، به لام خوياوو كه هيچ كه سيك نه يده ويست خوٽ له مهسهلهكه هه لقورتيني، ته نيا ليبيديف نهبي كه پيده چوو خوشحال بيٽ. (سهر ئه وه بوو، هه رچه ند ليبيديف به روالهت لايه نكري ميرزاده بوو، كه چي له وه ده چوو، قسهكاني خوشكه زاكهي سوزي خزميه تي جولانديت و به جو ره زامه ندييهكي تايبه تي و شادمانيهكي ئاشكراوه چاوي به ناماده بوواندا دهگيپا).

ميرزاده به دهنگيكي هه ندي نزم، دهستي به قسان كرد:

- به نوړيني من، جهنابي دوكتورنكو، نيوه قسهكانت، به لكو له نيوهش زياتري راستن، ئهگهر يهك شتت له قسهكانتا فهراموش نه كردبايه، له وه بوو سهدي سه د له گه لٽ بوايه م. ئي هه رچي سه ر ديٽم و سه ر ده به م ناتوانم ئه وشتهت بو ديار ي بكه م و پيٽي بل يم... گرينگ ئه وه يه ده زانم قسهكانت شتيكيان كه مه، تا دروستي دروست ده رچين. به لام به ريژينه، با بيينه وه سه ر

بابەتەكەى خۇمان، ئەمەيان گرىنگە، پىم بلىن بۇچى ئەم وتارەتان بلاوكردهوه ؟ تاقە حەرفىكى تيا نىيە، لە بوختان و درۆ بەدەربىت. بۇيە بەرپىزىنە ئىوھ پەفتارىكى زور ناشىرىن و دزىو، گەلىك سووكتان كر دووھ.

– بە يارمەتت، رىم بەدە...

– قورىان گيان!...

– ئا.. ئەمە... ئەمە...

مىوانەكان، بە شپىزەيى و بە يەكەوھ، ئەو جۇرە وشانەيان دەگوت.

ھىپوليت، بەدەنگە زىقنەكەى وەلامى دايەوھ:

– سەبارەت بە وتارەكە، وەكو پىمگوتت ئە من و ئە كەسى تر، ئە لە گەلىداين و ئە پىمان خۇشە. ئەم پىاوھ نووسىويەتى (ھىپوليت بە دەم ئەو قەسەيەوھ نامازەى بۇ يارۆى بۇكسباز كر كە لە نزيكەوھ دانىشتىبوو.) من دان بەوھدا دەنەم كە وتارىكى خراپە، بە شىوانزىكى ئەخوينەوارانە نووسراوھ، ديارە قورپى بابايەكى سوپايى تپۇكراو ھەر ئەو تۆزەى لىپەلدەستى. ھەلبەتە ئەك ھەر بابايەكى گەوجە بەلكو كەسىكى خاپىنووك و كلاوچىشە، من لەگەلتام. من ئەم قەسەيە پروبە پروى خۇى دەكەم، بەلام پىاو درۆيەك بۇ دزىش بكات ھەر بەيىنى خۇمان بى، زۇرىش ئەھەق نىيە. مافى بلاوكردەوھ، مافىكى ياسايى ھەر كەسىكە، بۇيە (بوردفوسكى)ش ئەو ھەقەى ھەيە. بەلام ناوھپۇكى وتارەكەى ئەگەر تورپەھاتىش بى، ئەوا خۇى لىى بەرپىرسە. بەلام سەبارەت بەو ناپەزايى و ئىعترازەى كە من تۆزى لەمەپىش لە حوزوورى دۇستەكانتدا بە ناوى ھەموومانەوھ گرتم، بەرپىزىنە بە ئەركى خۇمى دەزانم پىتانی رابگەيەنم كە ئەو ئىعترازەم تەنيا بۇ دووپات كرىدەوھى مافى خۇمان گرت. پىاو راست بلى حەزمان دەكرد شايبەدىشمان ھەبن، تەنانەت ھەر چوارمان پىش ئەوھى بۇ ئىرە بىين، لەسەر ئەوھ رىكەوتبووين، ئىدى ئىمە شايبەدەكانمان قەبوولە، ھەر كىيەك بن، تەنانەت ئەگەر دۇست و ناشناكانى تۇش بن، مادامىكى ئە تىوانن نكۆلى لە مافى بوردفوسكى بكەن (كە ئەم مافە مافىكى حاشا ھەلنەگرە، وەكو چۇن دوو جاران دوو دەكاتە چوار). بۇيە ئەگەر شايبەدەكان لە دۇستانى خۇت بن باشترە، چونكە ئەوھ حەقىقەتەكە روتتر دەنوئى.

خوشكەزاکەى لىبىدیف، ھەلىدايەو گوتى:

– بەلى، لەسەر ئەوھ رى كەوتبووين.

مىرزادە، بە سەرسامى پرسى:

– جا كە ئەوھ نيازو مەبەستتان بوو، كە شايبەدەتان گەرەك بوو، بۇچى لە يەكەم قەسەتانەوھ، ئەو ھەموو ھەراو ھەنگامەيەتان نايەوھ، كرىدەتان بەو ھەراو زەنايە ؟

يارۆى بۇكسباز، كە تامەزۆى قەسەيەك بوو و ھاتبووھ جۇش و (لەوھ دەچوو، حوزوورى ئافرەتەكان بە ناشكرا كاريان تىكرديت) بە زمانىكى دۇستانە گوتى:

– سەبارەت بە وتارەكە جەنابى مىرزادە، وپراى ئەو پەخنە توندەى كە ھاپرى ئەخۇشەكەم لىى گرت، بەلام من لەبەر ئەخۇشەكەى دەى بورم و لىى ناگرم، دان بەوھدا دەنەم كە من نووسىومە،

نكولى ليناكەم. بەلام من لە شيوەى نامەيهكى رۆژنامەوانيدا نووسيم و لە رۆژنامەى برادەريكى زور نزيك و دلسۆزى خۇمدا بلأوم كردهوه. تەنيا شيعرەكان هى من نين، بەلكو شاعيريكى تەزنووسى بەنيوبانگ ھۆنيوييتيهوه. من وتارەكەم بۆ بوردوفسكى خويندەوه، ھەلبەتە بەر لەوهى ھەمووى بۆ بخوينمەوه، يەكسەر قاييل بوو كە بلأوى بكەمەوه. ديارە من بۆ بلأوكردنەوهى وتارەكە پيوستەم بە پەزنامەندى ئەو نەبوو. بلأوكردنەوه مافيكى گشتيه، مافيكى رەواو بە سووديشە، جا ميرزادە ئوميدەوارم كە سينگت لەوه فراوانتر بى كە نكولى لەم مافي بلأوكردنەوهيه بكەيت.

– من نكولى لە مافي بلأوكردنەوه ناكەم، بەلام دەبى دان بەوھدا بنەيت كە وتارەكەت شتى ...
 – دەتەوى بليى شتى ھەندى توندى تيايە... گەرەكتە ئەو بلييت ؟ بەلام ھەر ھەموو ئەو شتانە، دەچنە خانەى خزمەتى بەرژەوھەندى گشتى كۆمەلايەتيةوه. دەبى خۆت دان بەوھدا بنەيت. ئەمە مەسەلەيەك نيه پياو بتوانى لىي بیدەنگ بىت. ئيمە تاوانبارانمان بەلاوہ گرینگ نين، چاويان دەرھات! بەرژەوھەندى گەل، لە سەرووى ھەموو بەرژەوھەندييەكەويە! سەبارەت بە وتارەكە، ئەگەر ھەندى بى ديقەتى و موبالغەى تيا دەبينى، مەبەستم موبالغە لە دەربرين و گوزارشتەكەيەتى، دەبى ئەوہ بزانى كە عيبرت لە ئامانج و مەبەستى وتارەكەيە نەك لە شيوەى نووسينەكەى. گرینگ ئەوہيە نمونەيەكى بە سوود پيشكەش بكەين. پاشان ديينه سەر گەنگەشەى لايەنە شەخسيەكان. سەبارەت بە شيوەيزش، ھەلبەتە ئەمە شيوەيزكى كۆمىكى تەنزاميزە، بە خۆتان دەزانن كە ھەموو خەلكى بەم شيوەيزە دەنووسن! ھا ھا!..

ميرزادە گوتى:

– بەلام بەريزىنە، من دلنياتان دەكەم كە ئيوە سەر چيخ چوون، بەلا ريدا چوون! خۆتان گومرا كردوو! ئيوە وتارەكەتان بەو تەسەورەو داپشتووہ كە من ھەرگيز ئامادەنيم بە دەنگ داواكەى ريزدا، بوردوفسكييەوہ بچم، ئيدى ويستووتانە لەو پروانگەيەوہ بمترسينن و تۆلەم لىيكەنەوه. بەلام ئيوە چوزانن ؟ لەوہيە بمەوى ريزدار بوردوفسكى رازى بكەم. دەيسا، ئىستا بە ئاشكراو لەبەردەمى ئيوەدا دەيليم كە من ھەمان نيازم...

يارۆى بۆكسبان، گوتى:

– ئۆخەى! ئەنجام چەند قەسەيەكى ئاقلانە، لە زارى پياويكى عاقل و ھەجاخزادە دەرھات !

ليزاقيتا پروكوفيتنا، ھەناسەيەكى ھەلكيشا و گوتى:

– پەنا بەخوا !

جەنەرال، بەدەم پرتەو بۆلەوہ گوتى:

– شتى وا مەحالە ! چۆن دەبى !

ميرزادە كەوتە تەكا:

– تەكاتان ليدەكەم، خانمان، ئاھايان، تەكايە ريم بەدن با حەقيقەتى مەسەلەكە پوون بكەمەوه! جەنابى بوردوفسكى، نزيكەى پينج ھەفتەيەك لەمەپيش، چيياروڤى ھەكىل و نوينەرى تۆ، لە "زادا ھاتە لام. (ليرەدا ميرزادە بە پيەكەنينەوہ پروى كردە كابرەى بۆكسبانو لەسەرى پويى).

که تو جه نابی کیلله له وتاره که تدا زورت به شان و بالیا هه لداوه و فره به ئاوتاو و هسفت کردوه، به لام من به هیج جوړی خوشیم به چاره یا نه هات. یه کسه ههستم کرد سهری هه موو داوه کان له دهستی ئەم چیبیاروڤه دایه و با به ناشکرا بیلیم که ئەم ناگری ژیر کایه، ساویلکه یی توی کردوه به ده ساویزی خوئی و بو ئەم کاره ی هاندایت و به مجوره تووشی کردوویت و تیوه ی گلاندویت.

بوردوفسکی، له تورپییدا زمانی که وته ته ته له :

– تو ههقی ئه وهت نییه... من... من.. ئه وهنده ساویلکه و گوج نیم... ئەمه...

خوشکه زایه کی لیبدیف، له سهری هاته جواب و گوتی:

– هه ق نیه تو ئەم جوړه ته سهوره بکهیت! ههقی ئەم جوړه ته سهورهت نیه!

هیپولیت، به دهنکه زیقنه که ی هه لیدایه:

– ئەمه سووکایه تییه! ته سهوړیکی دزیوه، درویره کی شاخداره، هیج په یوه ندییه کی به مه سه له که وه نییه!

میرزاده، به له ز که وته پوزش هینانه وه:

– ببورن به ریژینه! تکایه بمبورن، من هه ندیک قسم له پوهه، من پیموا بوو، قازانجی هه ردوولامان له وه دایه به راشکاوی قسان بکهین... ئیوه ش که یفی خوتانه. من به چیبیاروفم گوت، چونکه له پترسبۆرگه وه دوورم، یه کسه هه اوپیه کی خوم راده سپیرم که په یگیری ئەو مه سه له یه م بو بکات، ههروه ها، من به چیبیاروفم گوت، به خوم جوابه که له جه نابی بوردوفسکی ده گپرمه وه. جا به ریژینه لیسانی ناشارمه وه که ته ده خولی ئەم چیبیاروفه وای لیکردم بکه ومه گومانی ئه وه وه که فیل و ته له که بازیه که له مه سه له یه دا هه یه، که موویه که له ماسته دا هه یه..

میرزاده، که چاوی به نیگه رانی و نارچه ته ی بوردوفسکی و نارپه زایی هاوړیکانی تری که وته، به له ز بایدایه وه وه له سه ر قسه که ی روئی:

– به ریژینه پیتان ناخوش نه بی، تکایه زویر مهین! ئەمه هیج په یوه ندییه کی شه خسی به هیج یه کی که له ئیوه وه نیه. که ده لیم ههستم به جوړه فیل و ته له که بازیه که کرد، ئەم قسه یه م که م و زور ئیوه ناگریته وه، چونکه ئەو کاته شتاقتانم نه ده ناسی و ته نانه ت ناوی که ستانم نه ده زانی. من له میانه ی چیبیاروفه وه حوکی خوم داوه وه مه سه له که م هه لسه نگاندوه... بویه قسه کانم گشتین.. خوژگه ده تانزانی له وه تایی ئەو به شه میراته م بهرکه وتوه، چهند فریودراوم!

خوشکه زاکه ی لیبدیف، به ته وسخه نه وه گوتی:

– میرزاده، تو یه جگار ساویلکه ی!

(هیپولیت) ش پلاری خوئی وه شانند:

– تو ویرای ئه وه، هه م میرزاده وه هه م ملیونی ریشی! جا ئەگه ر ساویلکه و دلپاک و دل سافیش بیت، ناتوانی له یاسای گشتی ده ربچیت.

میرزاده، به له ز هاته وه لام:

- لهگینه، دهشیت نه توانم، هرچه نده نازانم مه به ستت کام یاسای گشتییه. به لآم من له سهر قسه که ی خوم دهر پوم. به لآم تکا ده کهم له خوړای خوتان سه غلته مه کن، به به لاش قسه کام مه به نه سهر خوتان. چونکه - باوهرم پیبکه - به هیچ کلوجی نیازی نه ووم نییه سووکایه تیتان پیبکه! ناخر به ریزینه نه مه که ی ره وای هغه پیاو ههر قسه یه ک بکات و، ئیوه بیبه نه سهر خوتان و وهکو فیشه که شیت به ناسماندا؟ به هرحال، که یه که مجار زانیم کوړی کی گهنج هیه به ناوی " کوړی پافلیشچوف" هوهو به و مزعه ناله باره وه که چیباروف بوی گیرامه وه، سهرم سوپوما. پافلیشچوف پشتیوانی من و دوستی بام بوو (باشه، جه نابی کیلهر، تو چون توانیوته نه درو و دهله سانه له وتاره که تدا دهر باره ی بام بنوسیت؟ ههرگیز روژی له روژان پاره ی سریه که ی خوی نه دزیوهو له قومارا نهید وړاندوه، قهت به د رفتاری له گهل ژیر دهستانی خویدا نه کردوه. من له م رووهو دلنیای دلنیام. چون ده ستت تیچوو نه بوختانه گهره یه ی بو هلهستی؟). نه وهی دهر باره ی پافلیشچوف نووسیوته، فری به راستییه وه نییه... تو هینده به متمانو دلنیاییه وه باسی ههرزه یی و داوین پیسی و فاسقی و زینا حکاری نه م پیاوه مهر و رهندو شهریفه ده کهیت، وهکو نه وهی باسی حقیقه تیکی حاشا هله نگر بکهیت. که نه مه درو بوختانیکی شاخداره. هله به ته پافلیشچوف، به پیچه وانو بوختانه کانی تووه، یه کی بکو بو له و مروقه دروستکارو داوین پاک و بیگه ردانو که دنیا به ده گمن هی وای به خووه دیتوه! سهرباری نه وهش پیاویکی زانا بوو، پایه یه کی زانستی شایسته ی هه بوو، نامه و نامه کاری ده گهل گه لیک له زانا به نیوبانگ و ناوداره کانداهه بوو، پاره یه کی یه جگار زوری له قه به لی پیشکه وتنی زانست کردبوو. سهر باره ته به پیاوه تی و چاکه و کاری خیری وی، زور راست ده که ی که نووسیوته من له و کاتاندا بابایه کی نیمچه شیت، یان گیلوکه یان گه مشه گیکی نه وتو بووم که هیچ تینه ده گه ییم (به لآم ده متوانی به رووسی قسان بکه م و تی بگه م). به لآم ئیستا ده توانم رای خوم له مهر هه موو نه و شتانه دهر برم که بیرم ماون...

هیپولیت، دهنکه زیقنه که ی لیبه لپری:

- بمبوره... واز له م قسه عاتیفیانه بینه. خو ئیمه مندال نین. قهرار بوو بچیته سهر باسی جه وهری مه سه له که. نه وهشت له بیر نه چیت که هه نوکه سه عات له نو تیپه ریوه!

میرزاده، یه کسهر، قسه که ی بو سه لماندو گوتی:

- دهی باشه به ریزینه، ههر ئیستا دیمه وه سهر نه سللی مه سه له که.

پاش که میک له دوو دللی و گومان، له دللی خودا گوتم له گینه من هله بم، له وهیه باقلیشچوف کوړی کی هه بی. به لآم سهرم له وه دهر نه ده کرد که نه م کوړه بوچی ده بی بهم شیوه یه جاری له دایکبوونه که ی خوی بدات و به دنیا دا بلاوی بکاته وه، له مهش خراتر بوچی ده بی بهم ناوایه ناوی دایکی خوی بزپینی و حه یاو نامووسی له ناو خه لکیدا به ریت، چونکه چیباروف، ههره شه ی لی کردبووم که نه نگ و فه زیحه ته که بلاوده کاته وه..

خوشکه زایه که ی لیبدیف هله یایه و گوتی:

- له و که ریتیه!

بوردوفسکی گوتی:

– تۆ بۆت نییه، نا بۆت نییه! ...

هیپولیت، بهوپه‌پری هه‌لچوونه‌وه، به دهنگه زیقنه‌که‌ی گوتی:

– کوپه، له فسق و فجوری بابی به‌پرس نییه، دایکشی هیج تاوانیکی نیه!

میرزاده، به شهرمه‌وه گوتی:

– ئاخ‌هر له‌به‌ر ئەمه ده‌بوایه چاوپۆشی له قسوری دایکی بکرا‌بایه‌و ناوی نه زپینرا‌با.

خوشکه‌زایه‌که‌ی لیبدیف، به دم ته‌وسخه‌نیک‌ی شه‌رانیه‌وه گوتی:

– میرزاده، تۆ نه‌ک هه‌ر ساویلکه‌یت، په‌نگه له ساویلکه‌ییشته تپه‌راندیبته.

هیپولیت به ده‌نگیک‌ی زۆر نا ئاسایی گوتی:

– ئاخ‌ر تۆ هه‌قت چیه؟

میرزاده، به‌له‌ز گوتی:

– هیج، هیج هه‌ق‌یکم نییه...

هه‌نگی له‌سه‌ر قسه‌که‌ی رۆی:

– لێ‌رده‌ها هه‌ق به تۆیه، نه‌شه‌ده‌و هه‌ق به تۆیه. به‌لام ئیدی بپه‌یج غه‌ره‌زیک به بیرما‌هات. پاشان هه‌ر زوو له دلی خۆدا گوتم، نابێ هه‌سته و بۆچوونی شه‌خسی من هیج کاریک له مه‌سه‌له‌که بکات. چونکه ئە‌گه‌ر قه‌راریی له‌به‌ر خاتری پافلیشچوف و وه‌کو وه‌فادارییه‌ک ده‌ره‌ه‌ق به پیاوه‌تی و چاکه‌ی وی له هه‌نبه‌ر منا، داوایه‌کانی بوردوفسکی جیبه‌جی بکه‌م، هه‌نگی چ ریزی جه‌نابی بوردوفسکی بگرم چ ریزی نه‌گرم هه‌ر ده‌بی ئە‌و کاره‌که‌م... بۆیه به ریزینه‌که من باسی گومان و دوو دلی خۆم بۆ کردن، له‌به‌ر ئە‌وه بوو که پیم‌وابوو و ئیستاش پیم‌وایه‌که سه‌ره‌لمائینی دایک له‌لایه‌ن کوپه‌که‌یه‌وه کاریکی نا ئاساییه... به کورتیه‌که‌ی، له‌به‌ر ئە‌و شته گه‌ییمه ئە‌و قه‌ناعه‌تی که چیب‌اروف پیاویکی کلاوچییه‌و به‌فیل و ده‌هۆیان جه‌نابی بوردوفسکی له‌م فرۆفیلانه‌وه گلاندوو.

ئیدی هات و هاواری ده‌سته‌جه‌می میوانه‌ تازه‌کان به‌رز بووه‌وه:

– ئاه... ئە‌م قسه‌یه ئیدی له‌کیشا نیه!

ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان خه‌ریک بوو هه‌له‌ده‌ستانه سه‌رپی.

– به‌ریزینه! به‌م به‌لگه‌یه‌دا بۆم ده‌رکه‌وت که جه‌نابی بوردوفسکی به‌له‌نگاز و کۆل، ده‌بی پیاویکی ساویلکه‌و سائه‌قل بێت و نه‌زانی چۆن خۆی له‌ داوی داوبازان ببویری و خۆی له‌ فنده‌ل فیلی فریبۆکان بپه‌رینیته‌وه، ئیدی ئە‌مه کردیه‌ کاریک، به‌و حیسه‌به‌ی "کوری پافلیشچوفه" به‌سی جۆر یارمه‌تی بده‌م، یه‌که‌م: له‌ کاریگه‌ری چیب‌اروف ده‌ریازی بکه‌م. دووه‌م، به‌ دلسۆزی و دۆستانه رینۆینی بکه‌م، سییه‌م، ده‌هه‌زار رۆبلی بده‌می که ئە‌مه به‌ پیی حیسه‌باتی من ئە‌و بزه‌ پاره‌یه‌یه‌ که پافلیشچوف له‌ منا خه‌رجی کردوو.

هیپولیت هاواری کرد:

– چی؟ ته‌نیا ده‌هه‌زار رۆبلی؟

خوشکه زاکه ی لیبدیف، به ته شهروه گوتی:

- دهی میرزاده، له حیسابا به قوهت نیت، یان زیاد له پیویست به قوهتی، به لام خوت له گیللی ددهی .

بوردوفسکی هه لیدایه:

- من به ده هزار رۆبل قاییل نابم .

یاروی بوکسبان، له پشت کورسیه که هیپولیته وه، ملی هینایه پیشی و به چپه گوتی:

- ئانتیب قاییل به، جاری قاییل به، تا دوایی .

هیپولیت دیسان زیقاندی:

- ته مه شا جهنابی میشکین! جاری دهبی ئەوه بزانت که ئیمه گهوج نین. لهو کهرو گایانهش نین که پیدهچی میوانه کانت و امان ته سهور بکهن، لهو گیل و شه واکانه نین که ئەو خانمانه ته سهوریان دهکهن و به دهم تیزخه نه وه ته مه شامان دهکهن، به تایبه تی ئەم ئه رستۆکراته به ریزه (به دهم ئەو قسه یه وه ئاماژهی بۆ یه فگیینی باقلو قیچ کرد) که هه رچه نده به ناسینی مشه پرف نه بووم، به لام ناوبانگیم بیستوه .

میرزاده، به وپه ری هه لچوونه وه گوتی:

- به ریزان، به یارمه تیتان، تکایه به یارمه تی خوتان، ئەله قی ئەمجارهش له مه به ستم نه گه بیشتن، جاری پیش هه موو شتی که جهنابی کیلهر، وتاره که ی تو دهرباره ی ته خمینی سهروهت و سامانه که ی من زور بیدیقهت و شاشه، فری به راستیه وه نییه: من چه ند ملیونیکم پی نه براه، په نگه هه شت یه ک یان ده یه کی ئەو بره پاره یه م هه بی که تو قه بلاندوته. پاشان ئەوه ی له سویسرا خه رچی من کراوه هه رگیز ده یان هه زار رۆبل نه بووه، جاری شنایدهر سالی ته نیا شهش سه د رۆبلی وهرده گرت، ئەویش ته نیا له سی سالی یه که مدا. سه بارت به په روه رده کارو فیهرکاری جوان و خشکۆک، پاقلیشچوف هه رگیز، رۆژی له رۆژان، په روه رده کارو فیهرکاری له پاریسه وه بۆ من نه هیناوه - ئەمهش بوختانه به خه لکیدا. پیموایه ئەو پاره یه ی خه رچی من کراوه، زور له ده هه زار رۆبل که متر بووه، به لام قهیدی نیه من ئەم دهه زار رۆبله م قه بووله، باوه ر بکهن، ئەگه ر قه رزیشم له لا بوایه، چه ندیشم جهنابی بوردوفسکی خوش ویستبا هه ر قه رزه که یم ده دایه وه، نه مده توانی له قه رزه که زیاتری بده مه وه، چونکه ساده ترین ئەته کیتی زه وق ریگه م نادات، له کاتی که من قه رزی دده مه وه، وا بنویتم که خیری پیده که م. نازانم بۆچی ناتانه وی له م مه سه له یه بگهن! جاران به زه ییم به کلۆلی و به دبه ختی ویدا ده هاته وه، ده مو یست له رووی دۆستایه تیه وه قه ره بووی ئەو کلۆلی و به د به ختی ی بۆ بکه مه وه، دوایی بۆم دهرکه وت که فریوی خواردوه، ئەگه ر فریوی نه خواردا، هه رگیز به وه رازی نه ده بوو کیلهر له وتاره که یدا، به و شیوه یه ناوی دایکی بزپینی و ریسوای بکات. بۆچی دووباره تو ره دهن به ریزینه؟ ئەگه ر کار وا بروت، قهت له یه کدی ناگه ین و ناگه ینه هیچ لیکی حالی بوونی که !.

میرزاده به مجوره کوتایی به قسه که ی خوی هینا:

- به ئىلى، قسەكەى من دەرچوو، هەنووكە دۇنيام، كە لىكدانەو و مەزەندەكەى من راست و دروست بوو.

مىزادە، بە خوشحالىيەو و هەوليدەدا هېورىان بكاتەو، بەلام ناگاي لەو نەبوو، بەو كارەى هيندەى دى دەپاروژاندن و هارى دەكردن .

هاورىان ليههستاو بە تورپەى پرسیان:

- قسەى چى ؟ لە چى دۇنيا بوويت ؟

مىزادە، بەرسقى دايەو:

- بە چاوى خۆم و زۆر بەشینهى جەنابى (بوردوفسكى)م بينى. لە نزيكەو ناسيم و زانيم بوردوفسكى چ جورە بە شەريكەو چ كەسييتيەكى هەيە... گەنجيكي ساده و ساويلكەو خوشباوەرەو، بە هەر كەسيك دەخەلەتى و لە خشته دەبريت. بە ناسانى دەبى بە داردەستى هەر كەسيك. كەسيكە ناتوانى بەرگرى و داکوكى لە خوى بكات، بويه لە سەرمە كە بىپاريزم و داکوكى لىبكەم. سەربارەت بە (گافريلا ئارداليونوفىچ) ش كە رامسپارد بوو، پەيگىرى ئەم مەسەلەيەم بۇ بكات و، ماوہيەكى زۆر بوو، بە هوى سەفەرم و بە هوى نەخوشيمەو لە ماوہى ئەو سى رۆژەدا، كە لە پترسبورگ بووم، هيج هەوالىكم نەدەزانى، سەعاتيك لەمەپيش، لە يەكەم دیدارماندا پيى راگەياندم كە پەى بە هەموو نەخشەو مەرام و مەبەستەكانى چىباروف بردووەو قوپى بنى دەرهيئاو و بەلگەى تەواوى بە دەست هيئاو كە چىباروف، هەمان ئەو جورە پياوہيە كە من مەزەندەم ليدابوو. جا خانمان و ناغايانى بەريز، من زۆر چاك دەزانم، خەلكيكي زۆر بەگەمشەگ و گەمشۆم دەژميەرن. (چىباروف) كە بىستويەتى من مرؤفيكى دەست بلآوم و بە ناسانى پارەم ليدەردەهيەنرى، ئيدى وای خەيال كردووە، دەتوانى بە ناسانى بلؤقم ليدات و هەلم بخەلەتينى، بە تايبەتى كەزانيويەتى كە جورە نمەك ناسييەكم دەربارەى باقلىشچوفى پرحمەتى هەيەو بە چاكەو پياوہتى ئەو پياوہ دەزانم و خۆم بە منەتبارى دەزانم، ئيدى لەو دەرگايەو بۆم هاتووە. بەلام ئەسلى مەسەلەكە... ئەو چيتانە بەريزينە ؟ تكايە قسەكانم پيمەبرن، تا كوتايى گويم لىبگرن... گوتم ئەسلى مەسەلەكە ئەمەيە كە بە بەلگەى بنچرەو ئەو ساغ بووہتەو كە ئەم ناغاي بوردوفسكيەى كە ئيستا سەرو كەللەى پەيدا بوو، كوپى باقلىشچوف نيه ! گافريلا ئارداليونوفىچ، نا ئيستا ئەو هەوالەى دامى و گوتم بەلگەى بنج برى لەو بارەيەو پەيدا كردووە. ها، ئيوە چ دەلين ؟ هەلبەتە پاش ئەو هەموو هەراو هەنگامەو هەراوزەنايە زەحمەتە پياو باوەر بكات ! كەواتە باش گويم لىبگرن: بەلگەى بنج بر هەيە ! من خویشم تا ئيستا بە تەواوہتى باوەر ناكەم، دۇنيا بن ناتوانم باوەر بكەم. هيشتا گومانم هەيە، چونكە گافريلا ئارداليونوفىچ، هيشتا فريا نەكەوتووە، بە وردى و تيرو تەسەلى مەسەلەكەم بۇ بگيرتەو و بەلگەكانم بخاتە بەردەست. بەلام ئەوہى ساغ بووہتەو و هيج چەندوچوونيك هەلناگريت ئەوہيە كە چىباروف، پياويكى سيبەندى ، سەرسەرى دەستپەر، نەك هەر بوردوفسكى بە لەنگاز، بە لكو هەموو ئيوہى بەريزيشى خاپاندووە كە بەوپەرى نياز پاكيبەو بۇ ئيرە هاتوون تا بەرگرى و پشتيوانى لە هاوپرئەتان بكەن (چونكە پيويسىتى بە پشتيوانى و كۆمەك و بەرگرييە، من لەمە دەگەم). ئيدى

چیبیاروف هه مووتانی تووش کردوه. هه هه مووتانی له فیل و تهله که بازی و دستپرییه وه گلاندوه، چونکه ئەم مهسه له یه جگه له دستپری و فیل و فریو هیچی تر نییه . له هه موو لایه که وه، دهنگ بهرز بووه وه:

– چون؟ فیل و درۆ دستپری؟ چون؟ کوری پاقلیشچوف نیه؟ شتی وا چون ده بیئت؟ دارو دسته که ی بوردوفسکی، هه موو به جاری حه په سان! میرزاده گوئی:

– به لی، دزی و درۆ دستپرییه! ئەگه ر ئاغای بوردوفسکی نه یسه له مینیت که کوری "پاقلیشچوفه"، ئیدی داواکه ی ده کاته فیل و درۆ دستپری (هه له به ته ئەگه ر ئاغای له مهسه له که بو بیئت) به لام له حه قیقه تدا ئەو فریو دراوه، له خشته براوه. بویه ش سوورم له سه ر ئەم خاله تا له هه ر تاوانیک ته بریی بکه م، چاوپووشی له هه له و تاوانه کانی بکه م. لیی ببورم. پیموایه پیاو ده بی به زه یی به ساویلکه یی و غه شیمی ئەم گه نه جدا بیته وه و به رگری لیبکات، دنا له وه یه له م مهسه له یه دا بیی به شه ریکی فیل و دزی و دستپری. به لام من له ئیستا وه قه ناعه تم وایه که ئاغای له مه موودی بی زه واد نییه. منیش پییش ئەوه ی بچم بو سويسرا وا بووم، هه مان وه زع و حالی ئەوم هه بوو. قسه ی بی سه رو به رم ده کرد، ورینه م ده کرد. ده موست نیازو مه به سستی خۆم ده بریم، به لام وشه م لیده چوونه قاتی، بۆم نه ده هات... چونکه خۆم به م حاله تدا رۆییشتووم، له هه موو که س زیاتر به زه ییم پییدا دیته وه و ده توانم هاوخه می و هاوسۆزی ده گه لدا بکه م. چونکه منیش ته قریبه ن هه مان وه زعم به سه ر ها تووه، بویه هه قی ئەوه به خۆم ده دم باسی ئەو مهسه له یه بکه م. له کۆتاییدا، هه رچه نده ساغ بووه ته وه که سیك نیه به ناوی کوری پاقلیشچوفه وه و مهسه له که ته نیا چاوو راو بووه، به لام له کۆتاییدا ده یلیمه وه که من هه ر له سه ر بریارو قسه ی خۆم، ئاماده م له به ر خاتری قه بره که ی پاقلیشچوف، ده هه زار رۆبل به ئاغای بوردوفسکی بده م. به ر له وه ی سه رو سه کوئی بوردوفسکی په ییدا بیئت، به ته ما بووم، ئەم بره پارهی سه رفی دامه زانندی قوتا بخانه یه که بکه م به ناوی پاقلیشچوفه وه. به لام ئیستا به لامه وه گرینگ نیه ئەو بره پارهی سه رفی دامه زانندی قوتا بخانه بکه م یان بیده م به ئاغای بوردوفسکی، چونکه ئەگه ر به حه قیقه تیش کوری پاقلیشچوف نه بیئت، ئەوا ئەوه نده زولانه فریویان داوه، قه ناعه تی ته واوی لا دروست بووه که کوری پاقلیشچوفه. به ریزینه حه زده که م گوئی له گاقریلا ئاردا لیونوفیچ بگرن با قسه کانی بکات و به یه که جاره کی کۆتایی به م مهسه له یه بینن. تکاده که م توپه مه بن، هیدی و هیمن له شوینی خۆتان دانیشن! با گاقریلا ئاردا لیونوفیچ مهسه له که مان به وردی بو با سبکات، ئەله قی من زۆر تاسه مه ندی ئەوه م، به هه موو وردو درشتیکی مهسه له که بزانه م. گاقریلا ده لیئت چووه بو بسکوف و دایکی بوردوفسکی دیتووه – که هه له به ته به پیچه وانه ی و تاره که وه، نه مردوه وه له ژیا ندایه – ... خانمان و ئاغایانی به ریز، دانیشن! بفرموون دانیشن!

میرزاده، به خۆی دانیشته، جاریکی دی داوای له دارو دسته که ی بوردوفسکی کرد، که نیگه ران و بیئوقره له پیستی خۆ نه ده هیورین، دانیشن. میرزاده که نزیکه ی ده پازده ده قیقه یه که زۆر به جۆش و خروشه وه، به دهنگی بهرزو به په له و به هه لچوونه وه قسانی کرد بووو، ویستبووی

بهسەر ههراو ههنگامه و دهنگه دهنگه و هات و هاواری سهرسامی و نارهزایی ئهوانی دیدا زال بیئت! هه نوکه له کانگای دلوه پهشیمان بوو له وهی ههندی قسانی کردبوو که خۆزیای دهخواست نهی کردبان، خۆ نهگهر نهیان وپوژانداو بهو شیوهیه دههریان نه کردبا، هه رگیز پرسی به خۆی نه ددا، بهو پهله پروزی و هات و هاواره، ههندی مه بهست و بوچوونان و مه زندهی خۆی بهو راشکاوی و بی په رده ییه ده برپیت. هه رکه له سهسر کورسیه کهی دانیششت ههستی به پهشیمانیه کی به سوئی کرد که دلی دهگوشی، گلهیی ئه وهی له خۆی ده کرد بوچی به بهرچاوی هه مووانه وه هه مان ئه وه نه خۆشیه ی خۆی، که بو چاره سهری چوو بوو بو سویسرا دابوو پال بوردوفسکی و سووکایه تی پیکردبوو. له وهش خراتر، ئه وه بوو، خۆی گوته نی به شیوهیه کی زور ناپه سنداو دور له هه ر ئه ته کی و زه وقی، پیشنیازی ئه وه ده هه زار پوئله ی بو بوردوفسکی کردبوو، که ته رخانی کردبوو بو دامه زانندی قوتابخانه یه ک، ئه م پیشنیازه ی به بهر چاوی خه لکه که وه و وه کو خیره سده ده قه یه ک کردبوو. میرزاده، له مهش زور ژوان بوو، بویه له دلی خۆیدا گوئی: " ده بوایه تا سه به نی چاوه پروانم کردبا و ههنگی به ته نیا ئه و کاره م ده گه لی کردبا به لام تازه پوئی! به لی من گه وجم! گیلیم گیل! به راستی گه مژم!"

پاش ئه وه، گاقریلا ئاردا لیونوفیچ، که تا ئه و کاته به بیدهنگی له سوچی که وه وهستا بوو و تاقه وشه یه کی له زار نه هاتبووه ده ری، له سهسر داوای میرزاده هاته به ره وه. له لای میرزاده وه دانیششت، به دهنگی ئاشکرا و ره وان و بیگری که وته باسی ئه و ئه رکه ی که میرزاده پپی سپارد بوو. له پر هه موو ناماده بووان بیدهنگ بوون، ورته له که سه وه نه ده هات، به تایبه تی بوردوفسکی و داروده سته که ی سه راپا بوو بوون به گوی و به و په ری کونجکاوی و بایه خه وه گویان هه لختبوو.

پهراویز:

* - "... خیره رۆژنامه یه کی هه فتانه ی گالته جاری کۆمیک...": ئه و وتاره دوورو درێژه ی له م رۆمانه دا بلا بووه ته وه، لاسایی کرده وه ی ئه و وتارانه یه که رۆژنامه وانیک گومناو به ناوی ستوبانوفسکی له گو قاری هه فتانه ی گالته جاری "الشراره" دا بلاوی ده کرده وه، که له سالانی ۱۸۵۹-۱۸۷۹، له پترسبۆرگ ده رده چوو.

* - "... هه رچه نده ئه م قه وانه تازه یه، به لام زهحمه ته پیاو باوه ری پیکات": ئه مه به یته شیعری که که له شانۆنامه یه کی کۆمیدی به نیوانگی گریبویدیف (ه وه به ناو نیشانی "ئه قلی زور زه ره ره" وه رگه راوه، که ناماژه یه بو به ره به ریته و هۆقیگه ری ئه و سه رده مه ی که زوری به سه ردا نه پوئیوه.

* - "... هه وه که ی حیکایه ته که ی کریلوف...": (۱۸۱۵)، یه کی که له و حیکایه ته ئه فسانه ییه هه ره جوانانه ی که کریلوفی گه وره نووسه ری رووسی نووسیویه تی .

* - "... تەرىقەت و ئاينى راسكولنيك...": ئەمە تەرىقەت و رېيازى باوەردارە دېرىنەكانە، دەگەرپتەوہ بۇ سەردەمى ئەو دووبەرەكئىيە ئاينىيەى كە لە دواى رىفۇرمە ئاينىيەكانى پەتريارك نىكون بەرپابوو .

* - "... ليوفا...": دۇستويفسكى لىرەدا، پەرەگرافى و تارىك ھەلدەگىرپتەوہ كە پەرخنەگريكى گومناوى ھىچ، لە گۇقارىكدا دەربارەى ئەو بە ناونيشانى " فيدياى لە خۇبايى " بلاودەكاتەوہ كە لەو وتارەدا گالته بە دۇستويفسكى دەكات گوايە چىرۇكى پالتۇى گۇگول تالاند دەكات و دەيشيويىنى و وەختى خۇ بە شتى تورە ھاتەوہ دەكوژىت. جا دۇستويفسكى لىرەدا ئەو رەخنەگرەى وەكو يەككە لە شاعىرە تەنزىووسە بەناوبانگەكانمان وەسف كردووہ.

* - "... شنايدەر...": ناوى ئەو پروفىسۇرەيە كە " گەمژەى " لە سويسرا، چارەسەر دەكرد.

فەسلى نۆيەم

گاقريلا ئارداليونوفىچ، لە سەرەتاوہ پووى دەمى كرده بوردوففسكى كە بە ئاشكرا شىپزەيى و نىگەرانى پىئوہ ديار بوو و، بە چاوانى ئەبلەقو، واقى و پەوہ، بەوپەرى كونجكاوى چاوى بېرى بوونە گاقريلا. گاقريلا ئارداليونوفىچ پىئى گوت:

- بىگومان تۇ نكۆلى لەوہ ناكەيت كە دوو سالى رىك دواى زەوجىنى فەرمى و ياسايى، لە نىوان دايك و باوكتا، واتە ئاغاي بوردوففسكى فەرمانبەرى پلە دەيەم*، ھاتوويتە دنيا. ديارە سەلماندى رۇژو بەروارى لە دايكبوونى تۇ بە گوپرەى بەلگەين حاشا ھەلنەگرو تۇمارين ورد زۇر ئاسانە. بەلام تەزويرو دەسكارى كردنى ئەم بەروارە لە وتارەكەى جەنابى كىللەردا، كە ھەم بۇ تۆو ھەم بۇ دايكت، ئەوپەرى سووكايەتتە، ھىچ لىكدانەويەك ھەلناگريت، تەنيا ئەوہ نەبيت كە زادەى خەيالى ئاغاي كىللەر، كە واى تەسەور كردووہ، بەو كارە خزمەتى بە رژوہندى تۇ دەكات و ھەقانىەتى داوايەكەت دەسەلمىنى. ئاغاي كىللەر دەليت و تارەكەى لەپيشا، واتە پيش ئەوہى بلاوى بكاتەوہ، بۇ تۇ خویندووہتەوہ، بەلام ھەمووى، بەتەواوہتى بۇ نەخویندووويتەوہ... بۇيە ھىچ گومانى تيا نىيە كە لە كاتى خویندەوہكەدا ئەو پەرەگرافەى پەراندووہ...

يارۇى بۇكسباز قسەكەى پىپىرى و گوتى:

- دروستە، ئەو پەرەگرافەم بۇ نەخویندەوہ. بەلام ھەر ھەموو ئەو زانىارىانە، كەسىكى شارەزا بۇى گىپرامەوہو، من....

گاقريلا ئارداليونوفىچ، قسەكەى پىپىرى و گوتى:

- بېورە ئاغاي كىللەر، بە يارمەتت با قسەكەم تەواوبكەم. نۆرەى وتارەكەى تۇش دىت، دلنىات دەكەم ھەنگى تۇش دەتوانى قسەى خۇت بكەيت. بەلام جارى با شتەكان بەريز باس بكەين. من خۇشبەختانە بە رىكەوت و بە كۆمەكى قارقارا ئارداليونوفىنا پتيتسنى خوشكەوہ، لەلاى قىرا ئەلكسىقنا زوبكوقاي دەستە خوشكى دلسۆزى، كە بىئوہژنىكى مولكدارە، نامەيەكى نىكولا

ئاندریو فیچ پاقلیشچوفی پرحمەتیم دەست کەوتوو، کە بیست و چوار سال لەو پەیش، کاتی کە لە هەندەران بوو، بۆ ئەو ژنە ی ناردوو. پاش ئەو ی پەیوەندیم بە قیرا ئەلکسیقناوھ کرد، لەسەر قسە ی ئەو چووم بۆ لای کۆلۆنیالیکی خانەنشین، بەناوی تیمونی فیدوروفیچ قیازوفکین، ئەمە خزمیکی دوور و دۆستیکی نزیکی پاقلیشچوفی پرحمەتی بوو، دوو نامە ی دیکە ی (نیکولا ئاندریو فیچ) م لە لای ئەم بەریزە دەسکەوت، کە هەردووکیانی لە هەندەرانەو نووسی بوو. بەگۆیرە ی بەروارو میژووی ئەم سێ بەلگە نامە ی، کە بە دیکە تیکی ماتماتیکیانە ی ئەوتوو نووسراون، کە هیچ گومانیک هەلناگرن، ئەو دەردەکەوی کە ناغای پاقلیشچوف لەو سەردەمەدا سێ دانە سالی تەواو لە هەندەران ژیاو، پێک بە سال و نیویک بەر لە دایکبوونی تۆ جەنابی بوردوفسکی، سەفەری هەندەران کردوو. بە خۆت لە هەموو کەس باشتەر دەزانی کە دایکی تۆ بە عەمراتی، لە روسیا دەر نەچوو... جا ئیستا ئەو نامانە ناخوینمەو چونکە دەرنگە. تەنیا رووداوێک دەگێرەو هیچی تر. جا جەنابی بوردوفسکی من ئامادەم سبەینی ئەگەر خۆت حەز دەکە ی، سبەینی لە لای من یەکتەر بدین، شا یەدیش لە گەل خۆتا بیئە، چەند کەس دینی بیان هیئە، خەلکی پسیپۆری خەتناسیش بیئە، ئەوسا دەبینی چۆن ناچار دەبیست دان بەو حەقیقەتانەدا بنەیت کە بۆم باسکردیت. من لەمە دلنیام، کە دانت بەو راستیەدا نا ئیدی داواکەت خۆبەخۆ بە تال دەبیستەو.

ئامادەبووان، دیسان جم و جۆلیان تیئەوت، بوردوفسکی، لە پر لەسەر کورسیەکی هەستا، گوتی:

– ئەگەر مەسەلەکە وایست، مانای وایە من فریودراوم، بەلێ نامەرادنەش فریودراوم، بەلام چیبیاروف فریوی نەداوم، بەلکو زۆر لەو پێشتەر فریو دراوم، زۆر لە میژە! بۆیە نە پسیپۆری خەتناسیم گەرەکو نەدیدار لەگەل تۆدا. من باوهرت پێدەکەم. وان لە داواکەم دینم... دە هەزار رۆبلەکە شەم ناوی... بە خواتان دەسپێرم!

ئەوسا، کلاوہی هەلگرت و کورسیەکی برده دواو، خۆی ئامادەکرد تا بروت.

گاقریلا ئاردالیونوفیچ، بە زمانیکی نەرم و ناسک گوتی:

– جەنابی بوردوفسکی پەلە مەکە ئەگەر دەتوانی، کەمیکی دی، ئەگەر بۆ پینچ دەقیقەش بوو، دانیشە. چونکە ئەم مەسەلە یە شتی دیکە ی زۆر گرینگی تیا یە، بە تاییبەتی سەبارەت بە تۆو بۆ تۆ، زۆریش خوشن. بەرای من زۆر پێویستە تۆ ئەو شتانه بزانی، لاموایە ئەگەر مەسەلەکە بە تەواو تە پرون ببیستەو، پەنگە لە پرووی دەروونیەو هەست بە ئاسوودەییەکی زیاتر بکەیت.

بوردوفسکی، بیئەوہی هیچ بلێت دانیشتەو. بە جۆری سەری داخستبوو لە تۆ وایە لە بیر کردنەوہیەکی زۆر قولدا یە. خوشکەزایەکی (لیبیدیف)ش کە هەستا بوو لەگەل ئەودا بروت، دانیشتەو، هەرچەندە لە دلیری و بیباکی خۆی نەکەتبوو، بەلام بە ئاشکرا شپرزەیی و نیگەرانی پێوہ دیار بوو. هیپولیت گرزو پەست، خەمین و دلئەنگ دیار بوو، لەو کاتەدا کۆکە یەکی هیئە توندگرتی، کە ئەو دەستەسەرەکی بە دەمیەو گرتبوو، پریوو لە خوین. کابرای بۆکسباز حەپەساو و هەراسان دیار بوو، بە پەستیەوہ پرووی کردە بوردوفسکی و بە زمانیکی تال گوتی:

- ئاھ... ئانتىپ پىم نەگوتى... دويىنى... پىرى... پىم نەگوتىت، لەوئەيە كوپى باقلىشچوف نەبىت؟!

دەنگى پىم ھۆرى تەوسامىز بەرز بووئەو، دوو سى كەس خويان پىنەگىراو لە قاقاي پىكەنىيان دا.

گافرىلا ئارداليونوفىچ، لە ولامى قسەكانى كىللەردا گوتى:

- جەنابى كىللەر، ئەو شتە كەمەى كە ئىستا بۆت كەشف كردين، بايەخىكى زۆرى ھەيە. بەلى، بەلام من بەگوپىرەى زانىارى زۆر ورد دەتوانم ئەو بەسەلمىنم كە جەنابى بوردوفسكى، ھەرچەندە زۆر بە وردى بەروارى لە دايكبوونى خوى دەزانىت، بەلام ئاگادارى ئەو نەبوو كە لە سەرۋەندەدا باقلىشچوف لە ھەندەران ژياو، زۆربەى كات ھەر لە ھەندەران بوو، مەگەر بە رىبوارى بۇ روسيا گەرا بووبىتەو. ئەمە جگە لەوئەى كە ئەو سەفەرەى باقلىشچوف. ئەوئەندە گرینگ نەبوو كە دواى پتر لە بيست سالان، لە پىرى نىكتىن دۆستى باقلىشچوف بمىنى، تا لە پىرى بوردوفسكىيەك بمىنى، كە ئەو كاتانە ھەر لە دايكىش نەبوو بوو. راستە بە دەست ھىنانى بەلگەو زانىارى دەربارەى ئەو سەفەرە بۇ ھەندەران، كاريكى نەكردەنى يان مەحال نى، بەلام دەبى دان بەوئەدا بنەم كە ئەو ھەولەى من لەو بارەيەو داومە، لەگىن بوو ھىچى لى شىن نەبىت، و من بە رىكەوت ئەو زانىارىانەم دەست كەوتوو. خۆ ئەگەر بوردوفسكى يان چىباروف، ھەولياندا با ئەو زانىارىانە بە دەست بىنن، مەحال بوو ھىچ بە ھىچ بكن، ئەمە ئەگەر لە بنەتدا شتى وياي بە بىرا بەتابە .

ھىپوليت، لە پرتورە بوو، قسەكەى پىپىرى و گوتى:

- بە يارمەتت ئاغاي ئىقولگىن، ئەم ھەموو درىژدادرىيەى بۇ چىھ ؟ (بىورە كە وا دەلىم!). مەسەلەكە تەواو پروون بووئەو ھەقىقەتەكەمان زانى، ئىدى ئەم ھەموو درىژدادرىيەى و شاخ و بال لىنانەى بۇ چىھ ؟ يان دەتەوى توانا بەھرەى پشكنىن و گەران و پەيگىرى خۆت بنوئىنى و بە ئىمەو شازادەى نىشان بەدەيت كە پەيگىرو پشكنەرىكى بەھرەدارىت ؟ يان دەتەوى بەو پاكانە بۇ بوردوفسكى بكەيت و لە ھەموو خەتايەكى تەبرى بكەيت كە بە ھۆى نەزانى و گەوجى خۆيەو ھەم رووداوەو گلاو ؟ بەلام ئەمە گۆساخىھ قوربان ! بوردوفسكى پىويستى بە پاكانەى تۆ نىيە، دلنبا بە ئەمە خۆى لە خۆيدا سووكايەتە، خۆى بارى زۆر سووك نى تە تۆش ھىندەى دىكە بارى قورس بكەيت. دەبوايە ئەمەت پەچاوبكردايە...

گافرىلا ئارداليونوفىچ، قسەكەى پىپىرى و گوتى:

- بەسە، بەسە جەنابى تىرتىيىف ! كەمىك ھىدى بە، زۆر خۆت سەغلەت مەكە ! لەو دەچى زۆر نەخۆش بىت ؟ دلەم بە ھالەت دەسووتى. من تەواو، لىرەدا قسەكەم دەپرم ئەگەر مەبەستت ئەوئەى ! بەلام ھەست دەكەم لەسەرمە، ھەموو ئەو راستىانەى كە پىويست و زەرورىە بزانىن، بە تەواوى بخرەمە پوو....

ھەنگى ئىقولگىن كە بىنى نامادەبووان، جم و جولكىيان تىكەوت و لەو دەچوو ھەزىكەن گوى

بگرن، لەسەرى رۆيى:

- من گهره کمه، به به لنگه وه، نه وه بۆ هه موو نه وه که سانه روون بکه مه وه که که م و زور په یوه نندیان به م مه سه له یه وه هه یه وه نه م پرسه یان مه به سه ته، که دایکی تو جه نابی بوردوفسکی ریزو حورمه تیکی زوری له لای نیکولا ناندیریوفیچ هه بوو و زوری مدارا ده کرد، ده زانی بۆ؟ چونکه خوشکی کیژیکی مسکین و کاره کهر بوو که نیکولا ناندیریوفیچ، له هه وه لی گه نجیدا، زوری خووش ده ویست، نه گهر نه و کیژه کوت و پر نه مردبا، بیگومان نیکولای ناندیریوفیچ ده یخواست. من به لنگه ی بنجریم ده باره ی نه م پروداوه پییه که شتیکی نه وتوی له باره وه نازانری یان به ته واوه تی فه راموش کراوه. له مه ش بترازی ده توانم نه وه شت بۆ روون بکه مه وه کاتی که دایکی تو له ته مه نی ده سالیدا بووه، چون جه نابی پاقلیشچوف وه کو خزمیکی نزیککی خوئی گرتویه تیه ژیر بالی خوئی و به خه رچی خوئی ناویتیه بهر خویندن و به خیوی کردوه و جیازیه کی زور و زه به نده ی بۆ فه راهم کردوه. ئیدی نه م کاره کردویه تیه کاریک که مقومقویه کی زور له نیو خزم و که سوکاره زور و زه به نده که ی پاقلیشچوفدا بلاو بووه ته وه... ته نانه ت هه ندیکیان گومانی نه وه یان کردوه که پاقلیشچوف گهره کیه تی نه و کچه بخوازیت. به لام دایکی تو که ده گاته ته مه نی بیست سالی، شوو به فه رمانبه ریکی دایه ره ی روپیوی زه وی و زاران ده کات به نیوی بوردوفسکی. دیاره به حوسن و ره زای خوئی شووی پیده کات، ده توانم به به لنگه ی ته واوه وه هه موو نه مانه سه لمینم. هه روه ها جه نابی بوردوفسکی کومه لیک زانیاری وردو به لنگه ی ته واوی دیکه م کو کردوه ته وه، نه وه ده سه لمینی که بابت، واتا بوردوفسکی کابرایه کی ده ست و پی سپی بووه، هیچ به هره یه کی کارو کاسبی و کاری نازادی نه بووه. دوا ی نه وه ی جیازی و ماره ییه که ی دایکتی وه رگرتوه، که بری پازده هه زار رۆبل ده بیست، ئیدی وازی له وه زیفه فه رمیه که ی هیناوه و روی کردوه ته کارو کاسبی و بازرگانی، به لام ده ی خه له تیئن و تیده که وی و ده ستمایه که ی له ده ست ده دا. ئیدی به رگه ی نه م جه زه به یه ناگریت و له داخ و خه فه تا، سه رده کاته خواردنه وه مه ینووشی، ئیدی خواردنه وه کاری تی کردو زوو به زوو کوشتی، یانی پاش گواسته نه وه ی دایکت به حه وت یان هه شت سال مرد. دوا ی نه وه دایکت، گیروده ی هه ژاری و ده ستکورتیه کی دژوارو زه حمه تی نه وتو ده بیست، که به قسه ی خوئی نه گهر کومه ک و یارمه تی زور و به رده وامی پاقلیشچوف نه بویه، له گین بوو له برسانا بمریت (سالی بری شه ش سه د رۆبلی بۆ بری بووه وه). زور به لنگه ی دیکه ش هه ن، نه وه نیشان ده دن که پاقلیشچوف تو ی به مندالی زور خووش ویستوه. به گویره ی نه م به لگانه و به پیی شایه دی دایکت، نه و پیاهه بویه خووشی ویستوی و پروی داویته تی و هاوسۆزی ده گهل کردوویت، چونکه زمانت گیربووه و مندالیکی پیوه له و جیقن و ده غه زارو به ده بخت بوویت. هه له به ته من به لنگه ی ته واوم لایه که پاقلیشچوف، به دریزایی ته مه نی، سه به رت به خه لکی نه خووش و داماوو لیقه و ماوو به ده بخت، به تایبه تی نه گهر مندال بووبن، دلۆقان و به به زه یی بووه. جا، به بۆچوونی من نه م خاله، له م مه سه له یه دا که باسی ده که یان، بایه خیکی یه جگار گه ره ی هه یه. بویه ده توانم به دلنیا ییه وه نه وه بلیم که دلۆقانی پاقلیشچوف به رانه ر به تو (که به هوئی نه وه وه نیردرایته قوتا بخانه ی وه رزش و له ژیر چاودیری تایبه تیدا دریزه ت به خویندن دا) کردیه کاریک که خزم و که سوکارو براده ره کانی، به ره به ره وا ته سه ور

بکەن رەنگە تۆ کۆرپى ئەو بېت و، لەو ھەيە باوکە ياسايى و ھەرميەكەت، تەنيا داھۆلئىكى فریودراوى خیانەت لىکراو بووبى. بەلام لىرەدا دەبى ئەو ھەش بگوتىرى كە ئەم تەسەورو دەنگۆيە، تەنيا لە ئاخرو ئۆخرى ژيانى پاقلیشچوفدا، بە تەواوەتى لە نىو خەلکیدا بلاو بوو ھەو زۆر كەس باوھريان بەدروستی ھینا، يانى ئەو کاتانەى كە خزم و کەسوکارەكەى پاقلیشچوف كەوتبوونە خەمى وەسیتنامەكەى ئەو و حەقیقەت و راستەکانیش لە بىر چووبوونەو ھەو كەشف كردن و دۆزینەوھيان مەحالى بوو. ديارە جەنابى بوردوفسكى، تۆش ئەو دەنگۆيانەت بیستوو ھەو باوھريشت پىكردوو. دايكیشت كە بەخۆم بە دیدارى مشەرەف بووم، ھەرچەندە ئاگای لەم دەنگۆيانە ھەبوو، بەلام تاكو ئەمڕۆش، نازانى كە تۆ، تۆى كۆرپى، باوھرت بەو دەنگۆيانە كرددوو (منیش ئەوھى راستى بى ئەوھم لىی شاردوھ) . جەنابى بوردوفسكى، من دايكى بەرپىزو حورمەتتەم، (خانم بوردوفسكى) م لە شارى پىسكوف بینى، لە دواى مەرگى پاقلیشچوفەو، بە نەخۆشى و دەسكورتى و داماوى ژیاوھ. ھەلبەتە بەدەم ئەشكى منەتبارییەو پىی گوتم. كە ئەگەر مابى، بە فەزلى كۆمەك و یارمەتى تۆ ماوھو دەژى . زۆر ئومىدى بە ئایندهى تۆ ھەيەو لە كانگای دایەو ھەو باوھرى بە سەرکەوتنى تۆ ھەيە...

خوشكەزایەكەى لیبیدیف، سەبرى سوا، ھاواری كرد:

– بەراستى ھەموو ئەمانە قسەى بىتەم و بى مانان ! ئاخىر سوودى ئەم شانامەخوانیە چیه ؟ ئەم ھەموو سۆزو گودازە لە پای چى ؟

ھىپولیت، بە تۆپەيى ھەلیدایە:

– بە راستى ئەمانە قسەى قۆرۇ بى مانان !

بەلام بوردوفسكى، نەك ورتەى لىوھ نەھات، ھەر جولەشى بۆ نەكرد. گاقریلا ئاردالیونوفیچ، كە خۆى بۆ ئەنجامگىرییەكى گورچكېر ئامادە دەكرد، بەدەم بزەيەكى تەوسامیزەو پرسى:

– سوودى چیه ؟ سوودى یەكەمى ئەمەيە كە: جەنابى بوردوفسكى ئیستا بۆى دەرکەوت كە پاقلیشچوف لە پرووى سۆزى مرقانى و دلۆقانیەو ھۆشى و یستوو نەك لە پرووى غەریزەو سۆزى باوكایەتیەو. دەبوايە بەلای كەمەو ئەم خالە بۆ بوردوفسكى بەرپىز پرون ببوايەتەو، چونكە، تۆزى لەمەپیش، دواى خویندنەوھى وتارەكە، پشتیوانى لە بۆچوونەكانى كیللەر كرد. جا من تەنيا لەبەر ئەو ئەم پروونكردنەوھەم دا، چونكە جەنابى بوردوفسكى تۆ بە پیاویكى بەرپىزو شەریف دەزانم، سوودى دووھمى ئەم مەسەلەيە ئەوھەيە كە دەرکەوت ھىچ نیازىكى كلاًوچىاتى و دەستپرى و ساختەچىاتى، تەنانەت لەلای (چىباروف)ش نەبوو. ديارە ئەمە خالیكى گرینگە، تەنانەت بۆ منیش گرینگە، چونكە میرزادە تۆزى لەمەپیش، بەدەم ھەلچوونەو گوتى كە من دەربارەى ھەولى كلاًوچىاتى و دەستپرى و ساختەچىاتى لەم مەسەلەيەدا، ھاوشەورى ئەوم. بە پىچەوانەو: ھەموو بەشداران، نیازیان پاك بوو، ئەگەرچى رەنگە چىباروف، كەلەكبازىكى گەورە بى، بەلام لەم مەسەلەيەدا، تەنيا وەكو ئەوقات و پارپزەرىكى پىشەيى و زىنگە و كۆلنەدەر كاری كردوو. بە ئومىدى ئەو ھەو بوو وەكو پارپزەرىك، پارەيەكى مۆل بە دەست بینى، ديارە حیسابەكەشى نەك ھەر زىرەكانەو دروست بوو، بەلكو لەسەر

بنه مایه کی یه جگار مکومیش بووه، حیسابی ئه وهی کردووه که میرزاده له لایه که وه پیاویکی دهست و دل کراوه و تیره و له لایه کی تریشه وه، له راده به در ریژو حورمه تی پاقلیشچو فی رهمه تی له لایه و له ناستی هه قدا ملی له موو باریکتره. به لام سه باره ت به ناغای بوردوفسکی، ده کری به دنیایی ته و او وه بلین که له بهر هندی قه ناعه تی تایبه تی خوئی، به راده یه که ژیر کاریگه ری چیباروف و دوسته کانی دیکه یدا بووه، که به خوت و خو پایی، بیهیج قازانجیکی شه خسی، به بیئه وهی به خو بزانی، له م مه سه له یه وه گلاوه، یانی وه کو ئه وهی ئه م کاره ی له پای خزمه تی حه قیقه ت و پیشکه وتنی تیره ی به شه ردا کرد بییت. به لام ئیستا دوای ئه م گه نگه شه و به لگانه که هه موو شتیگ پرون بووه وه. ده رکه وت که بوردوفسکی، به هه موو حال و حیسابیگ، پیاویکی راستگویی، ئیدی میرزاده ده توانی به که مالی دنیایی ئه و کومه که دوستانه یه ی که توژی له مه پیش، له کاتی باسکردنی قوتابخانه و پاقلیشچو فدا باسی کرد، دووباره بکاته وه.

میرزاده، به جوړه ترسیکی راستگوییانه وه هاواری کرد:

— بوهسته گاقریلا ئاردا لیونوفیچ، بوهسته !

به لام تازه کار له کار ترزابوو. بوردوفسکی به توپه یی هاواری کرد:

— من سی جارم گوت که ئه م پاره یه م ناوی... نا... قه بوولی ناکه م... بوچی وهی بگرم؟ نا، نامه وی! ده پوم...!

به ده م ئه و قسه یه وه تاوی دا که له ده رگای بانیزه که وه وه ده ربکه ویت، خوشکه زایه که ی لیبیدیف خوئی گه یاندی، باسکی گرت و شتیکی به گوئییدا چپاند. بوردوفسکی بله ز گه پاره وه، زه رفیکی گه وره ی داخراوی له به رکی ده رهینا و هه ئیدایه سه ر میژیکی چکوله ی نزیکی میرزاده و گوتی:

— ئه وه پاره که ته !... نه ده بوو ری به خو ت بده ی ئه م کاره به رانبه ر به من بکه ی! ئه وه پاره که ت ...!

دکتورنکو بوی پروون کرده وه:

— ئه مه ئه و دوو سه دو په نجا رۆبله یه که ریگه ت به خو دابوو، وه کو خیرو سه ده قه به چیباروفدا بوی بنیری !

کولیا، به سه رسامی گوتی:

— له وتاره که دا، ته نیا باسی په نجا پۆیل کرابوو !

میرزاده، به ره و لای بوردوفسکی پویی و گوتی:

— من، به رانبه ر به تو که مته رخمه م! به لام باوه ربکه، ئه و پاره یه م وه کو خیرو سه ده قه بو نارده بووی ! من تا کو ئیستا ش به رانبه ر به تو که مته رخمه م، هه له م، نه ده بوو ئه و هه له یه بکه م. (میرزاده، زور شپرزه و نیگه ران بوو، هیلاک و ماندوو دیاروو، قسه کانی چپر چپر بوون). راسته من باسی که له کبازی و ده ستیری و ساخته چیا تیم کرد... مه به ستم تو نه بوو. هه له م کرد کاتی که گوتم توش پیک، ده قاو ده ق وه کو من نه خوشیت... به لام تو وه کو من نیت، تو له ریگه ی ده رسی تایبه تیه وه خو ت ده ژینی و یارمه تی دایکت ده ده ییت. گوتم تو ئا برووی دایکت بر دووه، به لام نا،

تۆ له راستیا خوشت ویستوهو خوشت دهوی. به خوئی وا دهلیت، شایه دیت بۆ دهدا... من نه مده زانی... گاقریلا ئاردا لیونوفیچ، فریا نه که وتبوو هه موو ئه م شتانه م بۆ بگێریته وه. ئه مانه ی بۆ نه گێر ابوومه وه. من هه له م، زۆر که مته رخه م. راسته من پێشنیازی ده هه زار رۆبلم بۆ کردیت، باشم نه کرد، هه قی گله ییت هه یه، ده بوایه به شیوه یه کی دی ئه و پێشنیازه م بکر دایه... به لام تازه کار له کار تراز، شتی وا مه حاله، چونکه تۆ ده م بوغزینی....

لیزاقیتا پروکو فیقنا، هه لیدایه:

- ئیره شیتخانه یه!

(ئاگلا یا)ش، که خوئی پی کۆنترۆل نه ده کرا، به و په پری تور په یی گوئی:

- به راستی ئیره شیتخانه یه!

به لام دهنگی وی، له نیو هه راو زه ناو ژاوه ژاوی خه لکه که دا، توایه وه. کهس به کهس نه بوو، هه موو به دهنگی به رز قسه و گه نگه شه یان ده کرد. هه ندیک گله ییان ده کرد، هه ندیکی دی پیده که نین. ئیقان فیدوروفیچ یه پانچین به و په پری تور په یی، وه کو پیاویک له که رامه تی درابیت، چاوه پوانی لیزاقیتا پروکو فیقنا ی هاوسه ری ده کرد.

خوشکه زا که ی لیبدیف وه کو ئه وه ی بیه وی دوا قسه بکات، هه لیدایه:

- میرزاده، پیاو ده بی هه ق بلی که به راستی تۆ باش ده زانی چون سوود له نه خو... نه خوشیه که ت (ئه گه ر بمانه وی وشه یه کی ئه هوه ن به کار بێنن) وه رده گریت. تۆ هینده لیزانانه دۆستایه تی و پاره که ت عه رز کرد، که هیه چ مرۆقیکی به ریزو به حه یاو حورمه ت، نه توانی به هیه چ شیوه یه ک قه بوولی بکات... ئیدی ئه مه ت یان له و په پری بلیمه تیه یان له و په پری ساده ییه... به هه رحال خۆت ئه مه له هه موو کهس باشتر ده زانیت.

گاقریلا ئاردا لیونوفیچ، که له و کاته دا زه رفه پاره که ی کرد بووه وه، هه لیدایه:

- به ریزینه ببورن: ئه م زه رفه دوو سه دو په نجا رۆبلی تیا نییه، بۆ ئاگاداریتان ته نیا سه د رۆبلی تیا یه. میرزاده من بۆیه ئه م قسه یه ده که م تا هیه چ به د حالی بوونی پرونده ات!

میرزاده، به دم ئامازه ی ده سته وه، گوئی:

- گرینگ نیه، از له وه بینه! وازی لی بینه!

خوشکه زا که ی لیبدیف، خیرا هه لیدایه و هاواری کرد:

- نا، نا، وازی لی مه یه نه! میرزاده که تۆ ده لئی "گرینگ نیه، از له وه بینه، وازی لی بینه!" ئه مه خوئی له خۆیدا سووکایه تییه به ئیمه. ئیمه له هه ولی شار دنه وه ی هیه چ شتی کدا نین، به لکو پروو به پروو، به راشکاوی قسه ی خۆ ده که نین، گرینگ نیه زه رفه که دوو سه د رۆبلی تیا بی یان سه د رۆبیل، وه کو یه که، هیه چ له مه سه له که ناگۆری، وه کو یه ک نییه؟

گاقریلا ئاردا لیونوفیچ، به سه رسامیه کی ساویلکانه وه گوئی:

- نا، وه کو یه ک نیه!

خوشکه زایه که ی لیبدیف، به تور په یی هاواری کرد:

- قسه کهم پی مه پره. جه نابی پاریزهر، نه و ندهش کهر نین. مه علومه که سهد رۆیل، دوو سهدو په نجا رۆیل نیه. گرینگ مه سه له مه بده ئیه که یه، گرینگ هه لویسته مه بده ئیه که یه، دوو سهد رۆیل نیه و سهد رۆیله گرینگ نیه، نه مه شتیکی دیه، گرینگ نه و یه که بورد و فسکی خیر و سهد ده قه ی تو قه بوول ناکات، ده داته وه به سه روچا و تا میرزاده ی مه زن و گهره! له م پرووه سهد رۆیل و دوو سهدو په نجا رۆیل وه کو یه که. چ سهد رۆیلت به سه روچا و ا بداته وه و چ دوو سهدو په نجا رۆیل. توژی له مه پیش به چاوی خو ت بینیت که بورد و فسکی ده هزار رۆیله که ی ره فز کردیت. یانی نه گهر پی او یکی دروستکارو سهر راست نه بوایه نه و سهد رۆیله شی نه ده دایته وه! که سهدو په نجا رۆیلی که مه، نه وه دراوه به هه قی مه سرف و سه فهری چیباروف بو لای میرزاده. هه قی خو ته گالته ت به غه شیمی و نه زانی ئیمه له کاروباری بازگانیدا، بیت. به هه حال، تو هه موو هه ول و توانایه کی خو ت خسته گهر که پیمان رابویری و گالته مان پیبکه ییت. به لام نه خه له تاب ی ری به خو ت بده ی پیمان بلئی ده ستر، سه رچه وت. ئیمه ناماده یین، به هه چوارمان، دوو سهدو په نجا رۆیله که ی میرزاده بگپینه وه، نه گهر ناچار بووین، رۆیل به رۆیل بو ی کو بکه یینه وه، ناماده یین، چه ندیش قازانجی ده خاته سهر، هه ره مووی به قازانجه که شه وه کاش بده یینه وه. بورد و فسکی هه ژارو نه داره، ملیونیر نیه. چیباروف دوا ی سه فهره که ی، پسوله ی حیسابه که ی بو نارد. ئیمه به ته ما بووین نه م داوایه بیه یینه وه... هه ره که سیکی دی له جیاتی نه و بوایه، هه ره وای نه ده کرد؟

میرزاده (س...) هه لیدایه و گوتی:

- مه به ستت چیه؟ مه به ستت له م پرسیاره چیه؟

لیزاقیتا پروکو قیقنا گوتی:

- خه ریکه شی ت ده بم!

یه قگینی پا قلوبیچ، که ماوه یه کی زور بوو، له جیی خو یه وه، به بیده نگی ته مه شای نه و وه زعه ی ده کرد، پیکه نی و گوتی:

- نه م وه زعه، ری ک نه وه وه بیر دینیتته وه، که له و دوا ییانه دا، پاریزه ریکی به نیویانگ له مونا قه شه یه کی به ره قانی دادقانی دا، پاکانه ی نه وه ی بو موه کیله که ی کرد بوو، که شه ش که سی له جیه ک کوشتبوو، گوا یه له به ره ژاری و ده سته کورتی نه و تاوانه ی کرد وه. نه م پاریزه ره، به چه ند وشه یه کی له م بابه ته کو تایی به قسه کانی خو ی هی نا بوو: "ناشکرایه که هه ژاری و ده سته کورتی، موه کیله که ی منی ناچار کرد وه بیر له کوشتنی نه و شه ش که سه بکاته وه، وه کو ده لپن فه قیری په گی هاری پیوه یه، بو یه نه و کاره ی به لاوه ناسایی بووه، یانی هه ره که سیکی دی له جیاتی نه و بوایه هه ره وای نه ده کرد؟" به هه حال، به لگه و بیانو و ده ستاو یزه که ی یه جگار کو میدی و عه نتیکه بووه!

لیزاقیتا پروکو قیقنا، که له تو ره بییدا ده لهرزی، له نا کاودا گوتی:

- به سه! ئیدی نه م هه را و هه نگامه یه بپرنه وه!

لیزاقیتا پروکوئیقنا، که یه جگار شیرزه بوو بوو، سه‌ری بردیووه دواوه‌وه، شهر له سیمای دهباری، نیگای پر له هه‌ره‌شه و ئاگرینی، به ئاماده‌بوواندا، به‌دۆست و دژمندا، بی جی‌اوازی ده‌گیپرا. رقی په‌نگ خواردووی، به جوړی سهر ریژ بوو بوو، که ده‌بوایه به‌سه‌ر یه‌کیکیدا هه‌ل‌پژیت. شهر ی به سیبه‌ری خوئی ده‌فروشت. ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌یانناسی، هه‌ستیان ده‌کرد، له ئان و ساتایه که به‌ته‌قیته‌وه‌و، به‌سه‌ر یه‌کیکیدا دایباریت.

ئیقان فیدوروفیچ بو سبه‌ینی به میرزاده (س... ی گوت:

— هه‌ندی جار ئه‌م حاله‌ته‌ی لی‌دی، به‌لام به ده‌گه‌من ئه‌و حاله‌ی دوینی لی‌دیت. په‌نگه به سی سال جاریک، بگاته ئه‌و حاله‌ی ته‌قینه‌وه‌یه!

لیزاقیتا پروکوئیقنا هاواری کرد:

— به‌سه ئیقان فیدوروفیچ، به‌سه! وازم لی‌بینه! ئیستا قول دینی بیکه‌ی به قولما؟ دوا ی چی؟ ئه‌گه‌ر پیاوبای پیشتر قولت ده‌گرتم ده‌تبردمه دهره‌وه! لای خوایه می‌ردی من و سه‌رگه‌قاری مالیت. به‌سه‌م نه‌ده‌کردیت، به‌گه‌لت نه‌ده‌که‌وتم! گویت بگرتمایه‌و بتبردمایه دهره‌وه. ده‌بوایه به‌لای که‌مه‌وه بیر له کچه‌کانت بکه‌یته‌وه! دوا ی باران که‌په‌نک! ئیستا به‌بی توش ده‌توانین برۆینه‌وه، تا یه‌ک سالی دی به‌م شهرمه‌زارییه‌وه ده‌تلیمه‌وه... بوسته، با سوپاسی میرزاده‌ش بکه‌م!.. سوپاس میرزاده، مالت ئاوا بو ئه‌و میوانداریه جوان و خوشه‌ی که بو ت فراهه‌م کردین! نازانم چون رازی بووم، دانیشم و گوئی له قسه‌ی ئه‌و گه‌نجان به‌گرم؟ به راستی شهرمه، چه‌یا چوونه! نه‌نگیبه، خه‌جاله‌تباریه، له مۆته‌که‌ش خراتره! ئه‌ری له‌م جوړه خه‌لکانه زور هه‌ن؟... ده‌مت لیکنه ئاگلیا! ورته‌ت لیوه نه‌یه‌ت ئه‌لکساندرا! ئه‌مه ئیشی ئیوه نیه!... یه قگینی پاقلوفیچ، لاکه‌وه، به گویمه مه‌چیینه، لی‌ت په‌ستم، توپه‌م مه‌که، ده‌مارم مه‌گره!...

دیسان پرو له میرزاده، له‌سه‌ر قسه‌کانی رۆی:

— وای لی‌هات دۆستی ئازیز؟ هیشتا تو داوای بوردن له‌وان ده‌که‌ی؟ ده‌لیی بمبورن که پریم به‌خودا ئه‌م بره پاره‌یه‌تان پیشکه‌ش بکه‌م...

هه‌نگی ئاورپکی لای خوشکه‌زاکه‌ی لی‌بیدی دایه‌وه‌و له ناکاودا گوتی:

— ئه‌دی تو، به‌چی پی‌ده‌که‌نی، هه‌ی فشه‌که‌ری بی چاوو پرو؟ ئه‌مه ده‌لیت: "ئیمه ئه‌و پاره‌یه ره‌فزه‌که‌ین. ئیمه داوا ده‌که‌ین، تکاو سوال ناکه‌ین!" وه‌کو ئه‌وه‌ی نه‌زانیت که ئه‌م گه‌مزه‌یه له سبه‌ینیوه، خوئی، به پیی خوئی، به مه‌منوونیوه نه‌چیت بو لایان و ئه‌و پاره‌یه‌یان بو نه‌بات! و دۆستایه‌تیان ده‌گه‌لا تازه نه‌کاته‌وه! و ناکه‌یت میرزاده؟ ناچیت بو لایان!

میرزاده، به ملکه‌چی و له ژیر لیوانه‌وه گوتی:

— با، ده‌چم!

لیزاقیتا پروکوئیقنا، دووباره پروی کرده دکتورنکو و گوتی:

— گویت لی‌یه؟ گره‌وی تو له‌سه‌ر ئه‌مه‌یه. وه‌کو ئه‌وه‌ی پاره‌که حازره، له ئیستاوه له گیرفانتدا بی‌ت. تو بویه خو ت فشه‌ ده‌که‌یه‌وه‌و و ده‌نوینی پاره‌که ره‌ت ده‌که‌یه‌وه بو ئه‌وه‌ی ئیمه

بخه له تېښی... نه گیانه، خه یالت خاوه، نه گهر راست ده که ی و ده توانی برؤ که سیکی دی
بخه له تېښه. من چاوم هه ن،.... دهستم خویندو ویته وه!.... گه مه کهت ده بینم!

میرزاده، هاواری کرد:

– لیزا قیتا پروکو فیقنا!

میرزاده "س... بزهی که ی بؤ کرد، به نارامییه کی دهست کرده وه گوتی:

– لیزا قیتا پروکو فیقنا! با برؤین! درهنگه! با میرزادهش ده گهل خوماندا به رین.

کیژه کان، به نیمچه ترسیکه وه، له سوو چیکا وهستا بوون. به لام جه نه رال، زؤر نیگه ران بوو،
سه رسامی و حه په سان به سیمای هه موویانه وه دیار بوو. هه ندیک له وانهی که له دواوه بوون،
ژیرا و ژیر، به دم چیه دووه وه، به دزییه وه، به ته وسه وه پیده که نین. خوشی و شادی له سیمای
لیبیدیف ده باری.

خوشکه زایه که ی لیبیدیف که زؤر شپرزوه په ریشان بوو گوتی:

– خانم، فه زواو فه زیحیت و رووداوی نهنگین و نهنگاری له هه موو شوینیک هه یه!

لیزا قیتا پروکو فیقنا، به پشم و غزه بیکی شیتانه وه گوتی:

– بهم شیوه یه نا، بهم حه دده نا!

نه و جا به تورپی پرووی کرده ئه وانهی ده ور به ری، که ده یانویست هیوری بکه نه وه گوتی:

– ئه ری بؤ وازم لینا هیینن؟ وازم لیبینن!

هه نگی پرووی کرده یه فگیینی بافلوفیچ و گوتی:

– نه گهر پاریزه ریك، له دادگادا، وهکو خوت توی له مه پینش باسکرد، به ناشکرا بلیت، ناساییه
که سیك له بهر نه بوونی و هه ژاری به جاری، له یه که شوین شهش کهس بکوژیت، نه مه خوی له
خویدا نیشانه ی ئاخر زه مانه. به عه مراتم شتی وام نه بیستبوو. به لام ئیستا هه موو شتیکم بؤ
پروون بووه وه. بؤ نمونه ته مه شای نه م نیوه زمانه، نه م لاله په ته یه بکه ن (به دم نه و قسه یه وه،
ئاماره ی بؤ بوردوفسکی کرد، که به وپه ری بیژاری و حه په ساوی ده پروانیه لیزا قیتا) نه مه سل له
کوشتن ده کاته وه؟ من گریو ده که م که یه کیك ده کوژتی. له گینه ده هه زار رو بله کهت لی
وه رنه گریت. په نکه له بهر چاوی خه لکی په فزی بکات، به لام به دل و له دل وه نه و کاره ناکات،
کاتی به خوت ده زانی، شه ویك ده دا به سه رتا، بیکه سه کوژت ده کات و قسه کهت ده شکینی و
مه ردو مه ردانه ده تکوژیت و پاره کهت ده بات و به تاوانیشی نازانی، به لکو به زاده ی زال بوونی نا
ئومییدی یان په فز یان چوزانم، به چیتری ده زانی!... ئاوها... هه موو شتیك ئاوه ژوو بووه ته وه،
دنیا خراپ گوژاوه، خه لکی له سه ر سه ر ده پون نه که له سه ر لاقان! ده بیینی کچی که له مالی بابی
ریك و پیك په روه ده کراوه، کاتی کهت زانی به دم پیاسه وه ده گهل دایکیا، له ناوه ندی جاده دا،
خوی به گالیسه که یه کدا ده کات، به دایکی ده لیت: " دایکه گیان من چند روژی له مه بهر شووم به
فلان کارلیچ یان فیسار ئیقانیچ کردوه و من ده پوم، خودا حافیز!". نه م په فتاره به باش ده زانن؟
نه م په فتاره جوانه؟ ناساییه؟ نه مه کیشه و پرسی ژنانه؟ ته مه شای نه م کوپریژگه له خوباییه
بکه ن (به دم نه و قسه یه وه ئاماره ی بؤ لای کولیا کرد). روژیک ده یگوت "پرسی ژن" هه ر

ئەوھىيە ئىدى. گرىمان داىكت گەوجە، كەرە! بەلام بەو حالەشەوھ دەبى مامەلەيەكى مروقتانى لەگەلدا بەكى، شارستانىيەنە رەفتارى لەگەلدا بەكەيت !.. باشە بۇچى تۇزى لەمەپىش بەو ھەموو كەش و فش و فيزو ئىفادەيەوھ خوتان بە ژورا كرد ؟ مەبەستتان چى بوو؟ دەتانويست بلىن:

"پى بەنەوھ، ھەستنە سەر پى، وا ئىمە دىين ! ھەموو مافىكمان پىيدەن، بەلام ئەكەن لە حوزورى ئىمەدا زار ھەلینن ! ئىوھ ھەموو رىزىكمان بگرن، دەستەو نەزەر لە بەرمان ھەستن، بەلام ئىمە بە نۆكەر و خولامانتان پاناگرين!" . بە حىساب ەودالى حەقىقەت و لايەنگرى ھەقن، كەچى وتارەكەيان يەكپارچە بوختان و ئىفتىرايە، ئىفتراى كافران، بە ميرزادەدا. "ئىمە داوا دەكەين، نەك سوال و تكا. چاوەروانى سوپاس لە ئىمە مەكەن، ھىچ مەتەكتان لىنازانين، چونكە ئەم كارە لە راي ئاسوودەيى وىژدانى خوتاندا دەكەن!" ئەمەيە ئەخلاق! بە راستى ئەقل بۇ بەشەر شتىكى باشە: تۆ كە سپلەيى و پىنەزانى و نەمەك نەناسى بۇ خوت بە رەوا بزانى، بىزت نەيەت سوپاسى بەرانبەرەكەت بەكەيت، خۇ ميرزادەش ھەقى خۆيەتى لە جوابى تۇدا بلىت، سوپاسى باقلىشچوف ناكات و ھىچ مەتەكتىكى لىھەلناگرىت، چونكە باقلىشچوفىش، ئەو چاكەيەي دەرھەق بەو كردويەتى، بۇ ئەوى نەكردوھ، بەلكو بۇ ئاسوودەيى وىژدانى خۆيى كردوھ. كەواتە بە چ بەلگەيەك، حىسابى خوت لەسەر بناغەي نەمەك ناسى و بى ئەمەكى ميرزادە دەرھەق بە باقلىشچوف پۇناوھ ؟ ميرزادە قەرزى لىكردويت، قەرزاتە ! كەواتە بۇچى نكولى لە ھەستى نەمەكە ناسى و سوپاسگوزارى دەكەيت ؟ ناتەوى سوپاسى بەكەيت ؟ لە كاتىكا خوت داوا لەو دەكەيت كە دەرھەق بە باقلىشچوف نەمەك ناس و سوپاسگوزار بىت ! بە راستى ئەمە گومپايىھ!

شىتتەتيە ! لەلەيەكەوھ گلەيى لە كۆمەلگە دەكەن كە بىرەحم و نا مروقتانىيە، چونكە كىزىكى لە خشتەبراو ريسوا دەكات، بە حىسابى خويان ئەو كىزە داماوھ ناوى دەزى و عەزاب دەچىزىت و پرووى ناو خەلكى نامىنى. باشە ئەگەر وايە چۆن رىگە بە خويان دەدەن، كە لە غەزەتەدا باسى بەكەن و بىكەن بە داستانى سەر زاران و لە سىياناوى ريسوايى ھەلكىشن و بە تەماش بن ناوژپاوى ناو خەلكى نەبىت و عەزابى زياتر نەچىزىت ؟ بە راستى ئەمە شىتتەتيە! ئەمانە كۆمەلى لە خۇبايى بى سەروبەرن! نە باوھەريان بە خودا ھەيە نە بە مەسىح. بە راستى خەلكىكى خۇ پەسندو لە خۇبايىن، خۇ پەسندى و لە خۇبايى بوون، داويەتيە دل و دەروونيان، ھاكا بەربوونە گىيانى يەكدى و داوى يەكيان بربىيەوھ، ئەمە قسەيەكەو دەيكەم! باشە ئەمە شىتتى و بى سەروبەرى و ريسوايى نيە ؟ ھىشتا گەرەكەيانە ئەم پياوھ بىشەرمە، ئەم بىسەروبەرە، بە مەنووئىيەوھ بېروات داواى بوردنيان لىبكات ! ئەرى خەلكى وەكو ئىوھ زور ھەن ؟ بە چى پىدەكەنن ؟ بەوى كە خۇم ھىناوھتە ناستى ئىوھو بىزىم ھاتوھ قسەتان دەگەل بەكەم ؟ بە راستى ئاپرووى خۇم بردوھ، بەلام تازە كار لە كار ترازاوھ!... ئەدى تۆ، ھىچ و پوچى مردەلوخ (لەگەل ھىپولىتى بوو)، نەخەلەتابى پىم پىبەكەنى ! بە حال ھەناسەي تيا ماوھ، كەچى دەست لە خوو شەركردنى خەلكى ھەلناگرىت. تۆ خووى ئەم مندالە گەوجەت (بە دەم ئەو قسەيەوھ ناماژەي بۇ لاي كولىا كرد) شەپ كردوھ. لە پى دەرتكردوھ، تۆ بووى بە خولياي شەوو پۇژى. تۆ فيرى

خوانه ناسی دهکیت. تو بهو مندالیهی خۆتهوه باوهرت به خوا نییه! ... دهیسا هه مووتان هه واله به خوابن! ئەوسا، که له توپه ییدا هه ناسه برکیی پیکه وتبوو، پووی کرده میرزادهو پرسى:

- ئەرى لیون نیکولایوفیچ میشکین، راسته به ته مای سبهی بچی بو لایان؟ یانی به راستی دهچیت؟

میرزاده بهرسقی دایهوه:

- بهلى، دهچم.

- کهواته، له مرپو به دواوه نامهوی بتبینم! نه بمناسه نه دهتناسم!

کهوته خو که بروت، به لام له ناکاودا ئاوری پاشهوهی دایهوهو بهدم ئامارزه کردنهوه، بو لای هیپولیت، پرسى:

- دهچی بو لای ئەم خوانه ناسهش؟

ئەوسا به دهنگیکی گبرای نا ناسای هاواری بهسهه هیپولیتدا، که پیی پیدهکهنى، کردو لهسهه ریوی:

- ئەوه به من پیدهکهنى، ههددت چیه؟

ههنگی له هه موو لایهکهوه هاوار بهرز بووهوه:

- لیزا قیتا پروکو قیتنا! لیزا قیتا پروکو قیتنا!

ئاگلیا، به دهنگیکی بهرز هاواری کرد:

- دایکه! ... شهرمه! ...

لیزا قیتا پروکو قیتنا، پهلاماری هیپولیتی دابوو و توند باسکی گرتبوو و تا هیزی تیا بوو رایدهتهکاند، به چاوانی پر رق و غهزه بهوه، ته مهشای دهکرد.

هیپولیت، زور به هیمنی و بهکاوه خو گوتی:

- ئاگلیا ئیقا نو قیتنا، خو ت نارهحهه مهکه. دواپی دایکت به خو ی بو ی دهردهکهو یت که هیچ کهسک پهلاماری بابایهکی نهخو شى له حالى مردندا، نادات... من نامادهم بو ی پرون بکهمهوه بوچی پیدهکهنیم... خوشحال دهیم ئەگهه بتوانم قهناعهتی پیبکهه...

نوره کوکهیهکی توندو ترسناک، له پر گرتی و بواری نهدا تاقه وشهیهک بلیت.

لیزا قیتا پروکو قیتنا، بازووی بهردا، به جوژه ترسیکهوه ده پروانیه هیپولیت، که خوینهکهی سهه دهم و لیوی دهسپری، ئەوجا گوتی:

- نهخو شیک له حالى مردندا بی، ده بی ئاگای له خو ی بی! چیتداوه لهم خوتبه خوانیه! دهتهوی چ بلیی؟ باشت وایه بو خو ت بچیته مالهوه و لهجیدا بکهوی! ...

هیپولیت، که خیزهخیزی سینگی سهعاهه رپیهک دهرویی، به دهنگیکی کزی شهرمناهی چیه ئاساوه گوتی:

- باشه، به قسهه دهکهه. هه رکه گه ییشتمهوه مالى، دهچمه ناو جیگهه دلنیام که له زهر فی دوو ههفتهدا دهمرم، من خو م ئەمه دهزانم. دکتور "پ.ن" به خو ی ههفتهی رابردوو ئەوهی پیگوتم. بویه ههزهکهه ئەگهه ریم بههیت، به یهک دوو وشهیهک خودا حافیزیتان لیبکهه.

لیزاقیتا پروکوقیقنا، به ترسهوه هاواری کرد:

- لهوه دهچی ئەقلت له دەست دابیت! ئەم گهوجیهتیە چیە؟ تۆ برۆ فریای خۆت بکەوه، تۆ پیویستت بە دەواو دەرمانە، ئەک بە قسه و خوتبە! خیرا برۆ له جیگەدا بکەوه!.

هیپولیت، بە دەم بزهوه گوتی:

- باشه باش، له جیگەدا دەکەم. کەوتنیکی وا دەکەوم کە هەستانهوهی له دوا نەبیت. دوینی ویستم بکەوم و چاوهروانی مەرگ بکەم. بەلام دواوی کە زانیم هیزی ئەووم تیا یە لهگەلیاندا تا ئیڕه بێم، بریارم دا مۆلەتی دوو پۆژان بە خۆم بەم و بیخەمە دوو سبە... بەلام ئەلههقی هەست بە ماندوو بوونیکی زۆر دەکەم...

لیزاقیتا، بە دەستی خۆی کورسیهکی بو هیئاو گوتی:

- کەواته دانیشه! دانیشه! بوچی وەستاویت؟

هیپولیت، بە دەنگیکی کز گوتی:

- سوپاس، بیزهحمەت له بەرانبەرم دانیشه تا بتوانین قسه بکەین. لیزاقیتا پروکوقیقنا، ئیمه پیویسته قسه بکەین، من سوورم لەسەر قسهکردن. (بزهیهکی دی بو کردو لەسەری رووی). گوی بگره، ئەمپۆکە دوا روژه کە من له هەواي نازادو له نیو خەلکدا دەبینی. دوو هەفتە دیکە ئەم کاتانه له ژیر گلدا دەبم. کەواته ئەمە جوړه مائناواییهکە له خەلکی و له سروشت، هەرچەنده من کەسیکی زۆر عاتیفی نیم، بەلام ئەوه بزانه کە زۆر هەزەدەکەم، ئەمە له پاقلوفسکدا پرو بدات. بەلای کەمەوه پیاو لیڕه، سەوزایی و دارو درەختان دەبینی...

لیزاقیتا پروکوقیقنا، کە دەم بە دەم شپرزەو نیگەران تر دەبوو گوتی:

- ناخر ئەمە کە کاتی قسهکردنە؟ تۆ تاهەکی توندت لییه. تۆ تۆزی لەمەپیش هاوارت دەکرد، دەت نەران. هەنوکه بە ناستەم هەناسەت بو دەدریت.

- ئیستا چاک دەبم، خەمت نەبی. بوچی ناتەوی دوا ناواتم بینیتە دی؟... دەزانی، خا لیزاقیتا پروکوقیقنا، زۆر له میژە به ناواتهوه بووم بتبینم؟ زۆر شتم دەربارهی تۆ بیستوو... کولیا بوی باسکردووم. کولیا تاقه کەسه کە پیی لینه پریوم... تۆ ژنیکی نا ئاساییت، عەجیب و غەریبی - نا ئیستا به چاوی خۆم ئەمەم لیّت بینی - دەزانی کە میکیش خۆشم ویستیت؟....

- پەنا بەخوا! چەند کەرم، خۆ خەریک بوو لیی بەم!

- ئەگەر لیم بە درۆ نەبی، ناگلیا ئیقانوفا دەستی گرتیت. ئەمە کچی تۆیه؟ ئەوهنده جوانه، هەر کە چاوم پییکەوت، هەرچەند قەت پیشتەر نەم دیتبوو، یەکسەر مەزەندەم بوی چوو.

هەنگی هیپولیت، لەسەری رووی و بە دەم بزهیهکی تال و پڕ حەسرهتەوه گوتی:

- بانگی بکە، با بەلای کەمەوه، بو دوا جار له ژيانما تیر تەمەشای جوانی ئافرهتیک بکەم! سەبارەت بە تۆ ئەوه میرزاده لیڕهیه، میردەکەت دەگەلە، دەورت قەرەبالغە. ئیدی بوچی رازی نابیت، دوا ناواتم لەسەر دەستی تۆ بیته دی! بو کاریکی وادەکە ی ئەم ناواتەم بەرمه ژیر گلەوه؟

لیزاقیتا پروکوقیقنا هاواری کرد، گوتی:

- کورسیهکم بو بینن!

چاوهروانى نەکرد تا يەكك كورسى بۆ بېنى، بە خۆى دەستى دايه كورسىيەك، لە ھەنبەر ھىپوليت دايناو لەسەرى دانىشت..

ئەوسا ئەمرى بە كولىا كرد:

– كولىا، ھەر ئىستا لەگەلىا بېرۆ بېگەيەنە مالەو، سبەينى بە خۆم...

– ئەگەر رىم بەدەيت، داواى كوپى چاى لە مىرزادە دەكەم. زۆر ماندووم. بە تەما نەبووى مىرزادە بۆ مالى خۆتان بەریتەو دەووتى چاى بەكەيت؟ بېزەحمەت لېرە بمىننەو، مەرۆنەو، با چەند ساتىك پىكەو بەرىنە سەر. دلنىام مىرزادە، چايمان دەداتى. بمبوره، كە ئەم پركيشيه دەكەم... بەلام لە مېھربانى و دلۇقانى تۆ ومىرزادە دلنىام، لىتان رادەبىنم... ھەموومان بەرادەيەكى كومىديانە مېھربان و دلۇقانىن .

مىرزادە بەلەز، راي سپارد كە چاى نامادە بكرىت. لىبىدیف لە ژورەكە و دەدرەكەوت، قىراش خىرا داواى كەوت.

خانم يەپانچىن، لە ناكاودا، بەجدى گوتى:

– زۆر باشە، قسە بەكە، بەلام خۆت سەغلەت مەكە، بە كاووخۆ، بېھىچ ھەلچوونىك قسان بەكە. بە راستى سۆزت بزواندم... مىرزادە، تۆ ئەو نەيت كە من لە مالى تۆدا چا بخۆمەو، بەلام تازە قەيدى نىە دەمىنمەو، تەوازۆ بۆ كەسەش نايەنمەو! كەس كەس! چونكە ھىچ مەعنايەكى نىە! بە ھەرحال، وىراى ئەمەش، ئەگەر بەلاتەو گرىنگە، نامادەم داواى بوردنت لىبەكەم، كە لىت تورە بووم!

ئەوجا، لە ناكاوا، رووى كرده كچەكانى و مىردەكەى و بەوپەرى تورەيى، وەكو ئەوھى خەتايەكى گەرەيان دەرھەق كرىدبىت گوتى:

– كەستان چاوهرپى من مەكەن، داواتان لىناكەم بە ديارمەو بەمىننەو، چونكە زۆر ئاسان دەتوانم بە تەنى بۆ مال بگەرېمەو...

بەلام نەيان ھىشت لەوھى پتر لە سەرى بروت، خىرا خۆيان گەياندى و لە دەورى خېبونەو. ئىدى مىرزادە يەكسەر خولكى ھەمووانى كرد بۆ چا خواردەو داواى بوردنى لىكردن كە پىشتەر، ئەوھى بە بىرا نەھاتبوو. تەننەت (جەنەرال يەپانچىن) ش گەشايەو، بە دەم مجامەلەو بە ھاوسەرەكەى گوت ئايا لە بانىزەكەدا ھەست بە سەرما ناكات؟ تەننەت خەرىك بوو لە ھىپوليت) ش بېرسىت چ سالىك لە زانستگە بوو، بەلام زو فرىا كەوت و جەلەوى خۆى گرت. يەقگىنى پاقلوفىچ و مىرزادە "س.. زۆر خوشحال بوون و گەشانەو. سىماى ئادىلايدو ئەلكسندرا، وىراى شادمانى، سەرسامىيان پىوھ دياربوو. بە كورتى ھەر ھەموويان بە ئاشكرا خوشحال بوون، كە نۆرە تورەيى و گرژيە دەروونىكەى لىزاقىتا پروكوفىقنا، بەسەلامەتى رەويىيەو. تەنيا ئاگلايا، چارەى دابوو بە يەكاو گرژو مۆن، مات و بىدەنگ لە سووچىكا رۆنىشتىبوو. ئەوانى دىكەش ھەموو دانىشتىبوون و كەس حەزى بە رۆيىشتن نەدەكرد، تەننەت (جەنەرال ئىقولگىن) ش. بەلام لىبىدیف بەلایا تىپەرى و شتىكى بەگويدا چپاند كە پىدەچوو پىنى ناخۆش بىت، بۆيە چوو لە گۆشەيەكدا كزكۆلەى كرد. مىرزادە بوردوفسكى و ھەموو

هاورپیکانیشی، بیئوهی کهسیان بیویری، خولکی چا خوارندهوه کرد. به لام بهدهم خوتهو بۆلهوه، له بن لیوانهوه گوتیان که چاوه پوانی هیپولیت دهکن و ئەوسا به پهله چوون له دوورترین سووچی بانیزهکه، به دستهجهمی لیی دانیشتن. دیاربوو لیبیدیف، دهمی بوو پای سپاردبوو که چا ناماده بکریت، چونکه یهکسه چایهکه هیئرا .
سهعات زهنگی یازدهی لییدا .

پهراویز:

*- "... پله دهیهم..." : پتوسی گهوره له سالی ۱۷۷۲دا زنجیره پلهیهکی ئیداری دانا که چوارده پلهی سوپایی و چوارده پلهی مهدهنی له خو گرتبوو. پلهی چواردهیهم نزمترین پلهی ئەم زنجیره پلانه بوو.

فهسلی دهیهم

هیپولیت، فریکی لهو کووپه چایه دا که قیرا لیبیدیفا بۆی هیئا بوو، پاشان کووپهکهی لهسهه میزیکی چکۆله دانا، ئەوجا شپرزو په شوکاوو نیگهرا، چاویکی به دهروبهری خویدا گیژ دا. ههنگی، به پهله دهستی به قسان کرد:

- لیزاقتا پروکوئیقتا ته مهشای ئەم کووپانهی بکه، ئەمانه چینین، به لکو پیموایه باشترین جووری چینین. قهت به کار نه هیئراون، لیبیدیف هه میشه له جامخانهیهکی چکۆلهی تایبه تیدا هه لیده گرتن... قهت به کاری نه ده هیئان... ئەمانه به شیکن له جیازی و مارهیی ژنه کهی... ئەمپروکه له بهر خاتری تۆ دهری هیئاون... به رادهیه که ههستی به شادی و خوشحالی کردوه که...

دیاریوو، هیپولیت دهیویست شتیکی دیکهش بلی، لی هه رچی کردو کۆشا هیچی بۆ نه هات.

یه قگینی بافلو فیچ، شتیکی به گوئی میرزاده دا چپاند:

- ته مهشا، وهکو پیشیبینیم ده کرد، ههست به نیگه رانی و نار هه تی ده کات. ئەمه نیشانه یه کهی خه ته ره، وا نییه؟ ئەمه نیشانهی ئەوهیه که له پووی رکوونی و دلره شییه وه، رهفتاریکی ناسازی ئەوتۆ ده کات، که به لای لیزاقتا پروکوئیقتا شه وه غه ریب و عه جیب بیئت.

میرزاده، ته مهشایه کهی پرسیار ئامیزی کرد. یه قگینی بافلو فیچ له سهه ر قسه کهی خوئی

به رده وام بوو:

- تۆ له پرفتاری نه‌شان ناترسیت ؟ من ناترسم... بگره‌ه‌زیش ده‌که‌م ره‌فتاریکی نه‌شازیکات، تا بو لیزاقیتا پروکوقیقنا نازیزمان ببیت به په‌ندو عیبره‌ت... لییگه‌پری با نه‌مشه‌و باجه‌که‌ی بدات. تا نه‌و دیمه‌نه به چاوی خۆم نه‌بینم نارۆم. به‌لام تۆ په‌ست و خه‌مین دیاریت، وایه ؟
- میرزاده، به‌هواس په‌رتی و بی‌تاقه‌تی به‌رسقی دایه‌وه:
- دوا‌یی وه‌لامت ده‌ده‌مه‌وه. جاری واز بی‌نه با گوی بگرم.
- میرزاده گوی له ناوی خۆی بوو. هیپولیت باسی نه‌وی ده‌کرد.
- هیپولیت به‌ده‌م پیکه‌نینیکی توره‌وه پرسى:
- باوه‌رم پیناکه‌یت ؟ ته‌سه‌ورم ده‌کرد که باوه‌رنه‌که‌یت. لی میرزاده یه‌کسه‌ر باوه‌رم پیده‌کات و هیچ به‌لاشیه‌وه سه‌یر نییه.
- لیزاقیتا پروکوقیقنا رووی کرده میرزاده‌و گوتى:
- گویت لییه میرزاده ؟ گویت لییه‌تی ؟
- له کاتیکا لیبدیف، خۆی له لیزاقیتا پروکوقیقنا ده‌برده پیشی و وا خۆی ده‌نواند نیگه‌رانه. نه‌وانه‌ی ده‌وربه‌ریان پیده‌که‌نین.
- ده‌لیت نه‌م لیبوکه‌ی خاوه‌ن خانووه‌که‌ت، به‌وتاره‌که‌ی نه‌م به‌پریزه‌دا چووه‌ته‌وه، مه‌به‌ستم له وتاره‌که‌ی له‌مه‌ر تۆیه که نه‌م ئیواره‌یه بۆیان خویندینه‌وه.
- میرزاده، به‌سه‌رسامی و نه‌باوه‌ری روانیه لیبدیف.
- له کاتیکا لیزاقیتا پروکوقیقنا، به‌نیگه‌رانی پیی به‌عاردیدا ده‌دا، گوتى:
- بۆ قسه‌ناکه‌ی ؟
- میرزاده، که هیشتا هه‌ر ده‌پروانیه لیبدیف، له بن لیوانه‌وه گوتى:
- به‌لی، هه‌ستده‌که‌م به‌راستی نه‌و کاره‌ی کردووه. به‌وتاره‌که‌دا چووه‌ته‌وه.
- لیزاقیتا پروکوقیقنا، به‌توندی ناو‌ری له لیبدیف دایه‌وه و پرسى:
- راسته ؟ وایه ؟
- لیبدیف، ده‌ستی به‌سینگه‌وه گرت و به‌وپه‌ری دانیایی گوتى:
- به‌لی دروست وایه، پایه‌به‌رز.
- لیزاقیتا پروکوقیقنا، له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی راپه‌ری و هاواری کرد:
- شانازیش به‌م کاره‌یه‌وه ده‌کات !
- لیبدیف، که به‌ره‌به‌ره زیاتر سه‌ری شوپ ده‌کرده‌وه، لی‌کدا لی‌کدا ده‌ستی به‌سینگى خویدا ده‌کوتا، که‌وته مینگه‌ مینگ:
- من پیاویکی خویریم ! پیاویکی کم !
- تۆ خویریت، خویری نیت، نه‌مه‌کیشه‌ی خۆته ! ده‌یه‌وی به‌و قسه‌یه خۆی بیه‌پرنیته‌وه ! وا ده‌زانى به‌و قسه‌یه پاک ده‌بیته‌وه ! میرزاده، جاریکی دی پیت ده‌لیم: تۆ شه‌رم ناکه‌ی ره‌فاقه‌تی نه‌م جوړه خویریانه ده‌که‌یت ؟ نه‌مه‌ت لیقه‌بول ناکه‌م ها.
- لیبدیف، به‌قه‌ناعه‌ته‌وه به‌ده‌نگیکی لاقه‌نامیزه‌وه گوتى:

- میرزادە لایم دەبووریت !

کیللەر، بە پەلە لە لیزاقتا پروکوڤیقنا نزیك دەبیتهوهو لە بەردەمیا دەوستی و بە دەنگی بەرز دەلیت:

- خانم، من تەنیا لە پیاویتی خۆم، لەبەر دۆستایەتی، ھەر بۆ ئەوێ دۆستیککی گیانی بە گیانی لە قاو نەدەم، تۆزێ لەمەپیش باسی ئەووم نەکرد کە ئەو بە وتارەکەما چوووتەو، کەم و زۆر ناویم نەھینا، کەچی ئەو، وەکو بە خۆت گۆیت لیبوو، دەیویست دەرمان بکات. جا بۆ ئەوێ حەقیقەت لای ھەمووان روون بییت، ئیستا دەلییم کە ئەو لەم کارەدا یارمەتی دام و شەش دانە رۆبلیشی ھەقدەست لیسەندم. شیوازی نووسنەکە ی بۆ چاک نەکردم، بەلکو وەکو سەرچاوەیەکی ئاگادار، زۆر رووداویشی بۆ کەشفکردم کە زۆریەیانم نەدەزانی. بۆ نموونە، زەرگالەکانی میرزادە، خواردنی میرزادە لەسەر حیسابی کابرای پروفیسۆری سویسری، ئەو پەنجا رۆبلی کە لە جیاتی دوو سەدو پەنجا رۆبلی باسکراوو، ھەر ھەموو ئەم زانیاریانە ھی ئەو بوون. شەش دانە رۆبلم لە ھەقی ئەمەدا دایە. نە زمانی بۆ چاککردوو مەتەو نە شیوازی نووسینەکە ی بۆ دەسکاری کردووم.

لیبیدی، بە دەنگیک کە تەنۆک تەنۆک شەرمەزاری لیدەتکا، قسەکە ی بە کیللەر بپری و لە ناو جەرگە ی قاقای تەوسامیزی ئامادەبووانەو، زەبوونانە گوتی:

- حەزەدەکە ی ئەو بە ھەمووان بلیم کە من تەنیا بە بەشی یەکەمی وتارەکەدا چوووتەو. بەلام کە گەییشتینە بەشی دووھەمی وتارەکە، بیروبوچوونەکانمان تیکیان نەکردەو تەنانت لەسەر بابەتیککی لیمان بوو بە شەپرو ئیدی وازم لە چاککردن و پیدچوونەوێ بەشی دووھەمی وتارەکە ھینا. بۆیە ھەر ھەلەو پەلەو درۆو دەلەسە یەکی تیدابی، لەسەر من حیساب نییە.

لیزاقتا پروکوڤیقنا، ھاواری کرد:

- تەنیا خەمی ئەمە یەتی!

یەتگینی بافلوفیچ رووی دەمی کرد کیللەر و گوتی:

- دەکرێ بزانی کە ی وتارەکە ت دەسکاری کرد ؟

کیللەر، بی چەندوچوون بەرسقی دایەو:

- دوینی بەیانی، کۆبوونەوێەکی دوو قۆلیمان کردو بەلییمان بە یەکدی دا کە ئەمە ھەر بەیانی خۆمان بییت و لای ھیچ کەسێک باسی نەکەین.

لیزاقتا پروکوڤیقنا گوتی:

- یانی لەو کاتەدا کە مەرایێ دەکردیت و کلکە سووتە ی بۆ دەکردیت و بە روالەت وای دەنواند کە زۆر دلسۆزتە. ئەمانە چ بەشەرێکن! من پیویستم بە پوشکینەکە ی تۆ نیو، نەخەلەتابی کیژەکە ت بنیری بۆ لام !

لیزاقتا پروکوڤیقنا، خەریک بوو ھەلەدەستا، بەلام کە بیانی ھیپولیت پیدەکەنی، بە توپە یی رووی تیکردو گوتی:

- خیرە کوپۆ، دەتەوی بمکە ی بە گەپجاری خۆت، بمکە ی بە مەزە ی رابواردنی خۆت ؟

هيپوليت، بهدم ژارخه نيکوه گوتی:

– مه عازمه لالا! حه ددم نيه! ليزاقيتا پروکوقيقنا، من سهرم له تونده مه جازي تو سو پرده ميئي! حه ز دهکهم نهوه بزانيت که من به نانقه ست باسي (ليبيديف)م هيئا يه ناو ناوان. چونکه ده مزاني زور کارت تيده کات و ته نيا کار له تو ده کات، چونکه گوماني تيا نييه که ميرزاده دهيبوريت، رهنکه نيستا له دلي خويدا به خشيبيتي و پاكانه شي بو نهو کاره ي هيئا بيته وه. وا نييه ميرزاده؟ هيپوليت، بهدم قسه کردنه وه هانکه هانکي پيکه وتبوو و، دهگه ل وتني هر وشه يه کدا، زياتر هه لده چوو.

ليزاقيتا پروکوقيقنا، که سهيري دهم و دووي کرد، تو پره بوو و گوتی:

– ئی، مه به ستت؟

هيپوليت، له سهر قسه که ي به رده وام بوو:

– زور شتم له م پروه وه ده رباره ي تو بيستوه. به خوشحالييه وه فيري نهوه بووم که نهو په پري ريزت بگرم.

به قسه کانيا دياربوو که مانا مه به ستیگی ديکه له پشت نهو قسانه يه وه په نهانه. به جو ره ته وس و توانجي که وه قسه ي ده کرد. به و په پري شپريزه يي و نيگه راني، به بي نو قره يي ده پروانيه ده ورو به ري خو ي، حه واسي په رت بوو، له گه ل هر قسه يه کدا زياتر تو پره ده بوو. سيمای سيلاوي و چاواني دره خشان و نيگاي نه بله قي زياد له پيوست مايه ي سهرنجي ناماده بووان بوو. له سهر قسه که ي به رده وام بوو:

– .. هر چه نده من هيچ له دنيا نازانم، ناموم به داب و نه ريتي کومه لگه (به خوم دان به وه دا دهنم) سهرم له وه سو پرده ميئي که تو نهک هر له نيو کومه لگه يه کي وه کو ئيمه دا دانيشتوو يت، که خوت گوته ني کومه لگه يه کي نا کومه لگه و نا شايسته يه، به لکو ريگه ت داوه نه م کيزه عازمه بانه ش گوي له م مه سه له ناپه سندا نه نگي نانه بگرن، هر چه نده ده بي پيشتر نه م جو ره شتانه يان له روماناندا خويند بيته وه. رهنکه من هه له بم، چونکه به ته واوه تي گيژم. به لام گومان له وه دا نيه، که جگه له تو، که سي دي رازي نيه له سهر داواي ده مرو تيکي فشه کهر (به لي دهم روتیکی فشه کهر) ناماده ي نه مجوره شه و کو پرانه بييت و گوي به وه نه دا، نه گهر نه م کاره ي بو سبه يني، ته ريقي و په شيمانيشي له دوا بييت... (من دان به وه دا دهنم که نازانم چون گوزارشت له مه به سته که ي خوم دهکهم). به لام من ستايشي هه موو نه م کارانه دهکهم، به شايسته ي ريزو حورمه تيان ده زانم، نهو په پري بويري و نازايه تيه، هر چه نده سيمای مي رده به ريزه که ت، نهوه ده نو يني که کاره کانتی به دل نييه و زوريش به م وه زع و حاله قه لسه... ها ها ...!

هيپوليت، له نا کاودا شپريزه بوو، گياني که وته له رزين، نوره کوکه يه کي توند بو ماوه ي دوو ده قيقه له قسه ي خست.

ليزاقيتا پروکوقيقنا، نيگايه کي ساردو سپري، به دهر له هر هاوسوزييه کي کردو به زمانیکی

ساردو وشک گوتی:

– ته مه شا، خه ريکه ده خنکي، به سه کوره که م! به سه. وه ختي رو ييشتن ها تووه!

ئىقان فیدوروفیچ، که به ئاشکرا دیار بوو پهسته، له ناکاودا به تورپهیی گوتی:
- گوی بگره با شتیکت پی بلیم کوپو. ژنهکهی من لیردها میوانی لیون نیکولایوفیچه، که
دوست و دراوسیما نه. میوانی تو نییه. بویه تو بوت نییه، حوکم له سهر هه لویست و رهفتاری
لیزاقیتا پروکوئیقنا بدهیت، یان به دهنگی بهرزو له حوزوری مندا، به خه یالی خوت دهموچاوی
من بخوینیته وه بو ئهوی باس بکهیت. تیدهگهی؟

ئهو جا به تورپهیه کی زیاتر وه له سهری روئی:

- .. جا ئه گهر ژنهکهی من لیره ماوه ته وه جه ناب. له بهر ئه وهیه حهزی کرده وه رهفتاری سهیرو
سه مهری ئه و گه نجان به دینی که به راستی مایه کی کونجاوی و فزولیه ته. من به خوم هه ندیجار له
جاده و باناندا بو ته مه شاکردنی شتیکی... شتیکی... دوه ستم.

یه قگینی باقوفیچ، بو ئه وهی فریای هاوپیکی بکهوی، خیرا هه لیدایه:

- شتیکی نابا و .

جه نهرال، که بو وشهیه کی گونجاو ده گهرا، به خوشحالیه وه ئه و وشهیه کی قوسته وه و گوتی:
- به لی، دهمخوش، خویه تی، یانی شتانی نوباو. به هر حال ئه وهی مایه کی سه رسامی و له هه مان
کاتدا خه مباری منه، ئه وهیه که تو نه ت توانیوه له وه بگهیت که لیزاقیتا پروکوئیقنا که به دیار
توه ماوه ته وه، له بهر ئه وهیه که تو نه خوشیت و دلنایه که مهرگ به رده رکه کی پیگرتوویت و هاکا
بردیته وه، به کورتیه کی که گویی له قسه خه م ئه نگیزه کانت بوو، به زهیی پیتا هاته وه و مایه وه.
بویه ئه مه به هیچ جوری نه ناوی، نه شورته و ناوبانگی، نه پایه کی کومه لایه تی له که دار ناکات...

به دهم ئه و قسانه وه، له تورپه ییدا رهنگی سووره هه لگهرا و گوتی:

- لیزاقیتا پروکوئیقنا، ئه گهر حه زده که کی برۆین، با خودا حافیزی له میرزاده بکهین و برۆین و...
هیپولیت، به شیوازیکی چاوه روان نه کراوو به دهنگی کی بته وو نیگایه کی خه یالاوی، قسه که کی

به ئیقان فیدوروفیچ بری و گوتی:

- سوپاسی ئه م ناموزگاریه ت ده که م، جه نهرال .

ئاگلیا، بیثاقه ت و تورپه، له سهر کورسییه که کی هه ستا و گوتی:

- دایکه، هه سته با برۆین، وا دیاره ئه م هه ویره ئا و زور ده کی شیت .

لیزاقیتا پروکوئیقنا، به ویقاره وه، رووی کرده میرده که کی و گوتی:

- ئیقان فیدوروفیچی نازین، به یارمه تیت ته نیا دوو ده قیقه کی دی. پیموایه تای لیها توه، ورینه
ده کات، به چاویا دیاره. ناکری به م حاله وه به جیی بیلین. لیون نیکولایوفیچ، ده توانی ئه مشه و
لای خوت گلی بدهیته وه، تا ناچار نه بی به م ناوه خته بو پترسبورگ بگه ریته وه؟

ئهوسا رووی کرده میرزاده (س...) و گوتی:

- میرزاده کی نازین (CHER PRINCE) خو بیثاقه ت نه بوویت؟

ئهو جا رووی کرده ئه لکسندرا و گوتی:

- وهره ئیره ئه لکسندرا گیان، با توژی قرت چاک بکه م گیانه که م .

لیزاقیتا پروکوفیقنا، قژی کچهکە ی، که هیچ پیوستی به ریڤخستن نه بوو، که میڤ ریڤخست،
ئه و جا ماچی کرد، که له راستیدا مه بهستی له بانگکردنه که ی ماچه که بوو.
هیپولیت، که که میڤ وه خو هاته وه گوتی:

– وام ته سهور ده کرد که تۆزه به هرهو توانایه که پیشکه وتنی فیکری و دهروونیت تیدا ههیه...
به لی، ده مویست ئه و شتهت پیبلیم (وه کو که سیڤ شتیکی له بیرکرای بیرکه وتبیته وه به و ئاویه
خوشحال دهاته بهرچاو). تو ته مه شای بوردوفسکی بکه: له کانگای دل هوه، به تهنگی
دایکیه وهیه، وایه؟ به لام ئه نجام ئابرووی له که دار کرد. ته مه شای میرزاده بکه: حه زده کات
کۆمه کی بوردوفسکی بکات، له رووی پاکی و جوامیری خۆیه وه، دهیه وی پارهیه کی مؤلی بداتی،
دۆستایه تی بکات، رهنگه له ناو هه مووماندا، میرزاده تاقه کهس بیته که نه دهی بوغزینی و نه
دهی بیزینی، که چی و پرای ئه وهش به چاوی دژمنی خوینی سهیری یه کدی ده کهن. ها، ها، ها!
هه مووتان له بوردوفسکی په ست و بیزارن، چونکه پیتان وایه رهفتاری وی دهره ق به دایکی، نا
په سندنو کریت و دزیوه، وایه؟ وایه؟ ئیوه هه مووتان، پوآله تبازن، ناشقی جوانی شیوه و
روآله تی په سندن و هه موو فیکرو زی کرتان هه ر ئه وهیه، وایه؟ (ده میکه گه ییوومه ته ئه و
قه ناعه ته ی که هه موو فیکرو فیکریکتان هه ر ئه مه یه)، به لام چاک بزانه رهنگه شتاقتان به
ئه ندازه ی بوردوفسکی دایکی خوی خوش نهویستی. من ده زانه که میرزاده به دزییه وه، ژیرا و
ژیر، به گانیادا پاره ی بو دایکی بوردوفسکی ناردوه، له گه ل ئه وه شدا ئاماده م گریو بکه م، که
بوردوفسکی زوری پینا خوشه و گله یی له میرزاده ده کات و ئه مه به بیزی دهره ق به دایکی
ده زانیت، باوه ر بکه وایه، ها، ها، ها...!

دیسان کۆکه یه کی توند، له پیکه نین و قسه ی خست.

لیزاقیتا پروکوفیقنا، که به شپه زه یی ته مه شای ده کردو نیگای نیگه رانی لینه ده گواسته وه،
گوتی:

– ته واو؟ هه موو شتیکی خۆت گوت؟ ده ی ئیستا برۆ بجه وه، تابه کی توندت لیه. ئاه...
خودایا!.. خو دیسان قسان ده کات.

هیپولیت، له نا کاوا رووی کرد یه قگینی پاقلوفیچ و گوتی:

– پیده که نیت؟ بوچی هه میشه به من پیده که نی؟ به ناشکرا هه ستم به مه کردوه!

یه قگینی پاقلوفیچ، به راستی پیده که نی

– ویستم پرساری ئه وه ت لیبکه م جه نابی... هیپولیت... بمبوره ناوی شو ره ته که تم بیر
چووه ته وه...

میرزاده گوتی:

– به ریز تیرنتییف.

– به لی، سوپاس میرزاده گیان. پییان گوتبووم، به لام بیرم چوو بووه وه... جه نابی تیرنتییف،
ویستم ئه وه ت لیبپرسم، ئایا ئه و شته ی دهراره ی تو بو منیان گپراوه ته وه راسته: گوایه تو به
قه ناعه ته وه باوه رت وایه، ته نیا چاره کیکت به سه که له په نجه ره ی ماله که ته وه قسه بو جه ماوه ری

گهل بکهیت، تا یه کسه ر قه ناعهت به راو بۆچونه کانت بئین و پهیره وی دیدو باوه رپه کانت بکه ن. ئایا ئه مه راسته ؟

هیپولیت، وه کو یه کیك بیه وی یادگه ی خو ی هه بده ته وه و ئه و قسه یه وه بیر خو ی بئین ته وه، که میك له فکران راچوو و به رسقی دایه وه :

- دوور نییه ئه و قسه یه م کردییت .

ئه وجا، دیسان، له پر به هه لچوونه وه، راست چاوانی برینه یه قگینی باقلوفیچ و له سه ری رۆی:

- به ئی، ئه و قسه یه م کردوه، ده ته وی چ بلیی ؟

- هیچ. هه ر چه زم کرد، بۆ زانیاری خو م ئه و شته بزانه .

یه قگینی باقلوفیچ بیده نگ بوو. به لام هیپولیت وه کو ئه وه ی به ته ماییت یه قگینی قسه ی دی بکات، به نیگه رانیه وه چاوه پروانی ده کرد.

لیزاقیتا پروکو قیقنا، پرووی کرده یه قگینی باقلوفیچ و پرسی:

- ده ی، ته واو بووی، قسه ی دیکه ت نه ما ؟ ده ی خیرا ته واوی بکه، ئاخه ر ده نگه، ئه م پیاوه ده بی پروا بخواه ی له وه ده چی قسه ی دیکه ت پی مای ؟

لیزاقیتا پروکو قیقنا، یه جگار بیزارو بی تاقه ت بوو.

یه قگینی باقلوفیچ، به ده م بزه یه که وه وه لامی دایه وه:

- چه زده که م ئه مه ش بلیم: هه ر هه موو ئه و شتانه ی له هاو رپیکانتم گو ی لیبوو جه نابی تیرنتییف، هه موو ئه و شتانه ش که تۆ به و به هره مه ندی و جوانی و ره وانیه حاشا هه لئه گره باسکرد، هه ر هه مووی له تیوری ئه وله ویه تی هه ق به سه ر هه ر شتیکی دیدا به رجه سته ده بییت، بی ره چاو کردنی هیچ شتیکی دی، ته نانه ت پی ش ئه وه ش که هه ول بدری ئه م هه قه بزانه ی. ره نگه واش نه بی و من هه له بم .

- بیگومان هه له یه ت. ته نانه ت نازانه تۆ مه به سته ت چیه... ئی چیت ؟

له سووچیکی بانیره که وه. ده نگه ی چیه چه ده هات. خوشکه زاکه ی لیبدیف له به رخویه وه و به ئه سپایی قسه ی ده کرد.

یه قگینی باقلوفیچ به رسقی دایه وه:

- هیچی ترم نیه. هه ر ویستم ئه وه وه بیر بئیمه وه که جیاوازی ئه م تیوری و بۆچوونه له گهل تیوری هه ق به زۆرداره، ته نیا یه که هه نگاوه و، چه رخی رۆژگاریش به زۆری هه ر به و جووره سو راوه. ئه دی پرودون نه یگوتوو هه ق به زۆره، زۆر هه ق دروست ده کات ؟ ئه وه بوو له ماوه ی جه نگه ناو خو ی ئه مریکادا، به به رچاوی هه موومانه وه گه لیک له لیبراله کان، گه لیک له لیبراله تونده ره وه کان، لایه نی خاوه ن مه زراو جووتیاره کانیا ن ده گرت، به و هه نه ته ی که ره ش پیسته کان، چونکه ره ش پیسته ت، ده بی پایه یان سپی پیسته کان که متر بی. هه ق به سپی پیسته کانه، چونکه زۆر ده سه لاتیان هه یه وه هه ق به زۆردارو بۆ زۆره...

- ئی ؟

- بهم پښه تۆ نكۆلى له تښورى " هق به زۆرداره ". ناكهت

- ئى؟ چيتر؟

- بهمجوره، تۆ بير كردنه وه يهكى يه كده ستت ههيه. من ته نيا دهمويست، نه وه بليم كه جياوازيهكى نهوتۆ له نيوان ههقى زۆردارو ههقى بهورو نههنگان و تهناهت دانيلوف گورسكى شدا نيه .

- نازانم... چتير، بهردهوام به؟

- هيپوليت، بهدم وتنى: " ئى، چيتر، بهردوام به!" بهوپهري بيتاقتها و ته نيا وهكو عادهت، هه به درۆه، گوڤى له يه قگيني باقلوفيج دهگرت، دنا كه م و زۆر نه و قسانه ي له لا گرینگ نه بوو.

- ته واو هيچى ترم پى نيبه،... نه وه ي مه به ستم بوو گوتم .

- هيپوليت، له ناكوا، به شيوه يهكى چاوه پروان نه كراو، بيئنه وه ي به خوڤشى بزاني چ دهكات، گوڤى:

- به هه حال، من نه لييت توپه م و نه رقم ليته .

بهدم زه رده خه نه يهكى ويئنه وه، دهستي برد ته و قه دهگه ل يه قگيني باقلوفيجدا بكات.

يه قگيني باقلوفيج كه هه وه لچار هه په سا بوو، پاشان بهوپهري جدى دهستي گوشى و، واى دهنواند كه ته وازۆيه كه ي هيپوليتي قه بوول كردوه و هيچى له دلدا نه ماوه. به هه مان ريژو حورمه ته وه گوڤى:

- من زۆر سوپاست ده كه م كه رپتدام قسه بكه م. چونكه زۆر جار ديتوومه كه هاوپرى لىپرال و نازادى خوازه كانى ئيمه، ريگه به كه س نادهن راي خوڤى ده رپريت و يه كسه ر به جنيوو له جنيو خراتر، به رپه رچى هه قرك و نه ياراني خوڤيان ده دهنه وه...

جه نه رال يه پانچين گوڤى:

- زۆر راسته، دهقاو دهق وايه .

نه و جا، دهسته كانى خستنه پشتى و، په ست و بيتاقتها، بهدم باويشكدانه وه به ره و ده رگا كه ي نه وسه رى هه يوان و بانيزه كه رۆيى.

ليزاقينا پروكوفيقنا، له ناكوا، رووى كرده يه قگيني باقلوفيج و گوڤى:

- ده ي به سه براده رى نازيز! بيتاقتها ت كردم!

هيپوليت، به له زو سه راسيمه، بهدم ده ست بادانه وه، له سه ر كورسيه كه ي هه ستاو، نيگايه كى سلوك و ويلى ده و روبه رى خوڤى كردو گوڤى:

- كاتى روييشتنه... ماته لم كردن، دهمويست هه موو شتيكتان پيبلنيم... (وام خه يال ده كرد هه مووتان)... (بو دوا جار). نه مه خه يال پلاوى من بوو....

دياريو به ره به ره وه خو ده هاته وه و له و حالى نيمچه و ريئنه يه ده رده هات كه گيروده ي بوو بوو، له حاله تى هوشيارى ته واودا له پريكا شتيكى وه بير ده هاته وه و ده كه وته قسان. به زۆرى نه و

ورده شتانهی دهگپرایهوه که بهدم نه خویشییهوهو له ناو جیگاداو له کاتی بیخهویدا له یادگهی دا کهلهکه دهبوون و نهزبهری دهکردن !
ههنگی بهلهزو له نکاودا گوتی:

- باشه... به دوعا ! پیتانوايه خودا حافیزی له ئیوه بو من ئهوهنده ئاسانه ؟ ها، ها، ها...
خوی به پرسیاره ناشیانهکهی خوی پیکهنی. ئهوجا لهخوی توپه بوو، چونکه نهیتوانی بوو وهکو پیویست گوزارشت له بیروبوچوونهکانی خوی بکات. بویه به توپهیی و به دهنگی بهرز گوتی:

- عالی جهناب، نهگهر قهبوول بکهیت، من به شانازییهوه دهعهوتت دهکهم که له پرسهکهما ئاماده بیت.. خانمان، ناغایان تکا دهکهم ئیوهش، هه مووتان، دهگهل جهنهراآدا وهرنه پرسهکهم!...

ديسان له قاقای پیکهنینی دا، بهلام پیکهنینی ئهجارهی له هی کهسیکی شیت دهچوو. لیزاقتیا پروکوئیقتنا سهراسیمه بهرهو لای وی چوو، باسکی گرت. هیپولیت به دیقتهت چاوی برییه دوپ چاوانی، له تو وایه پیکهنینهکه به دهموچاوییهوه بهستویهتی .

- دهزانن که من بو سهیری درهختان بو ئیره هاتووم ؟ نهوه درهختهکانه (به دهستی ئاماژهی بو دارو درهختانی باخچهکه کرد). ئههه هیچ مایهی پیکهنن نیه، وا نییه ؟
ههنگی بهوپهپی سهلاری پرووی کرده لیزاقتیا پروکوئیقتناو پرسی:

- پیموایه ئههه هیچ شتیکی تیا نییه که مایهی پیکهنن و گالته جاری بیت .
ئیدی نقومی دهریای خهیاال بوو. دواي چاو تروکانیک وهخوی هاتهوه، سهری ههلیناو پرووانیه ئاماده بووان، وهك بللی چاو بو یهکیک بگپرت... چاوی بو یهگیکی باقلوفیچ دهگپرا که له

نزیکیهوه، له دهسته راستیاو له شوینهکهی خوی وهستا بوو. بهلام هیپولیت، له بیری چوو بووو، دهورو بهری خوی بو دهگهرا، که له ئهجامدا دیتییهوه، به سهرسامی گوتی:

- ها... هیشتا نهرویشتوویت ! زور بهو خهیاالهی من پیکهنیت که گوايه به ئاوات و ئارهزوی ئهوهوه بووم بو ماوهی چارهکه سهعاتیک له پهنجهرهی ژورهکهمهوه قسه بو خهلکی بکهم!
دهیسا بزانه که من هیشتا تهمنم نهگهی بووه ههژده سالان، ماوهیهکی زور له ناو جیگاکهمهوه، سهرم لهسهه سهرینهکهم دادهناو له پهنجهرهکهمهوه دهپروانیه دهروهوهو بیرم دهکردهوه... بیرم له هه موو شتیکی دهکردهوه... بهتاییهتی له خهلکی... تو خوت دهزانی مردووان تهمنیان نیه.

ههفتهی رابردوو، شهویک، که خهوم زرا، ئههه بیروکهیههه وهبیرهاتهوه... دهزانی ئیوه زیاتر له چ شتیکی دهترسن ؟ ئیوه هههچهنده له ئیمهمانان بیزارن، بهلام له راستگویی ئیمه دهترسن! ههمان شهو، کاتی له سهه جیگاکههه راکشابووم، ئههه بیروکهیههشم به خهیاالدا هات...

لیزاقتیا پروکوئیقتنا. ئایا پیتوایه که ههنوکه، له دللی خوئما دهمویست به تو پیکهنم ؟ نا نهخیر به نیازی شتی وا نهبووم. به پیچهوانهوه دهمویست ستایشت بکهه... کولیا پیی گوتم که میرزاده وهکو مندال پهفتاری دهگهل کردوویت... ئههه راسته... بهلام بوچی ؟ دهمویست شتیکی دیکهش بلیم...

بهدم ئەو قسهيهوه، دهموچاوی له نيو ههردوو لهپی ناو بو ساتیک له فکران راچوو.

- ئا، بهلی... بیرم کهوتهوه: کاتی که توژی لهمهپیش لیبرایت برۆیت، له پریکا له دلی خودا گوتم: من جاریکی دی ههركیز ئەمانه نابینمهوه، ههركیز. جاریکی دی درهختهکانیش نابینمهوه! تاقه شتی که ببینم، دیواره خشتهکهی مالی مایره، که ریک بهرانبهه به پهنجهرهکهی منه... ههولیده ههموو ئەم شتانهیان بو پروون بکهوه... ههولیده که لیت بگهن... ئەمه کچیکی زور جوانه... تو پیاویکی مردوویت... وهکو مردوویهک خۆتی پیناسینه و پینان بلی " مردوو لیلی ناگری، بوی هیه ههرحیهکی بوی بلی".... دۆتیر ماریا ئالکسییفا هیچ نالیت، بهمه قهلس ناییت*. ها، ها، ها... ئەدی بو پیناکههن؟ (به دم ئەو پرسیارهوه، بهگومانهوه چاوی به دهروبهری خودا دهگیرا). دهزانن لهسهه جیگا کهم چهندم شت به بیرو خهیاڵدا هاتوه، گهیممه ئەو قهناعهتهی که تهبیعت یه جگار گالته جار ه... توژی لهمهپیش گوتتان من خوانه ناسم، بهلام دهزانن تهبیعت... دیسان بهچی پیدهکههن؟

له ناکاوا، به تورهی و خهیمینی پوانیه نامادهبووان و گوتی:

- بهراستی دلره قن!

ئهوجا به زمانیکی تهواو جیاوان، زمانیکی جدی و پر قهناعهت، وهکو ئەوهی بیریک رای چلهکاند بی، له سههری پۆی:

- من ههركیز خوی کولیا م شهه نهکردوه. من له ری دهرم نهکردوه.

لیزاقیتا پروکو قیفتا، بهوپه پری خه مباری گوتی:

- کهس گالته به تو ناکات. کهس به تو پیناکهنی... سبهی بهیانی پزیشکیکی دیکهت بو دینن. دهبی پزیشکی یه کهم ههله بووی. دانیشه! خۆت به پیوه ناگریت! ورینه دهکهی...

ههنگی لیزاقیتا، که لهسهه کورسیهک دایدهنا، شپرزوه په شوکا و هاواری کرد:

- ئا... نیستا چی بو بکهین؟

بهدم ئەو قسهيهوه، دلۆپه فرمیسیکی ورد، بهسهه گۆنايهوه بریقایهوه.

هیپولیت، بو ساتیک چه په سا، ههنگی دهستی برد، به شهرمهوه ئەو دلۆپه فرمیسهکه وردهی

سپی و بزیهکی مندالانه کهوته سهه لیوی. ئەوجا به خوشییهوه گوتی:

- تو نازانی من چ ههستیکم بهرانبهه به تو هیه... مهگهر ههه من بزانه کولیا هه میشه به چ

جۆش و خروشیکهوه باسی تو دهکات... ئەو جۆش و خروشهیم زور خوشدهوی... من خووم

شهه نهکردوه! ئەو، تاقه کهسه که هیچی لیناشارمهوه، گریی دلی خۆمی بو دهکهمهوه، ههرچی

بیرو بیروه ریبهکم هه بی بوی دهگیرمهوه. تاقه دۆستیکم مابی هه ئەوه، چبکهم ههزم دهکرد،

خه لکی زور به شداریان لهم کهله پوره بکردایه، بهلام چبکهم ههه ئەوم به دهستهوه ماوه. کهسی تر

نییه... کهس به دهورمهوه نه ماوه... ههزم دهکرد پیاویکی چالاک بام، پیاوی مهیدانی کردار. ئەم

ههقهه هیه... ههزم دهکرد زورکاران بکهه! ههزارو یهک هیواو خۆزیام هه بوو! لی نیستا

ئارهزووی هیچ شتیکم نییه، ههزناکهه ئارهزووی هیچ شتیکم هه بیته. بهلینم به خۆم داوه له مرۆ

به دواوه ئاره زوی هیچ نه کهم، هیچ نه وی. با خه لکی دی له پاش من له حه قیقه ت بگه پین! به لئی ته بیعه ت پیمان راده بویری. گالته جار! له پر به گهرمی هاواری کرد:

- باشه ته بیعه ت با شترین بوونه وهران ده خولقینی تا دواپی بیانکات به مه خسه ره؟ پییان رابویری؟ هه ر خوی به شه ری وه کو نمونه ی کاملی نه فراندن نه خولقاند؟ خوی خولقاندی و خوی زمانی دایه تا قسه ی وا بکات ببیته هو ی پرشتنی خوینیکی نه وتو، که نه گهر به یه کجار رژابیه هه موو به شه ری ته ده خنکاندا! که واته مردن بو من شادیه! دنا له وه بوو منیش فریوی نه و دریویهم خوار دبا که ته بیعه ت له بهر خاتری من خولقاوه!... من خووی که سم شه ر نه کردوو، که س به هو ی منه وه گنده ل نه بووه، که سم گنده ل نه کردوو... ده مو یست بو به خته وه ری هه موو خه لکی بزیم... ده مو یست بو نه وه بزیم که حه قیقه ت که شف و بلاو بکه مه وه... که له په نجه ره که مه وه ته مه شای دیواره که ی مالی ما یرم ده کرد، وام ته سه ورده کرد نه گهر ده رفه تی ته نیا یه که چاره که سه عاتم هه بی که قسان بکه م، ده توانم قه ناعه ت به هه مووان بییم، به هه موو که سیک! که چی نه وه تا له هه موو ته مه نما، ته نیا یه که جار یک بو م هه لکه وت که ته ماس ده گهل هه موو به شه ردا نا، به لکو ته نیا له گهل نیوه دا بگرم، نه نجامه که ی چی بوو؟ فایده ی چی بوو؟ هیچ! نه نجامه که ی نه وه یه که نیوه دم بوغزینن! نه مه نیشانه ی نه وه یه که من که رو که وه دن و بی زراوم، خیرم نییه و شه رپم به پای سه گ، کاتی نه وه ها تووه نه مییم! نامییم و هیچ یادگار یکم له دوا نامیینی، چونکه نه متوانیوه نه ده نگی، نه ره نگی، نه شوینه واری، نه کرداری له دوا ی خو م به جیبیلم! نه با وه ری کم بلاو کردوو ته وه، نه بره وم به قه ناعه تی که دا وه! تکایه به م که ریپا وه پیمه که نن! له بی ری بکه ن! هه موو شتی که فه راموش بکه ن. تکایه دل ره ق مه بن! ده زانن نه گهر تووشی سیل نه ها تبا م، خو م ده کوش ت؟!...

پیده چوو بیه وی زور شتی دی بلیت، زیاتر قسان بکات، به لام نه یتوانی به رده وام بییت، دیسان به سه ر کروسیه که یدا داروخا، ده مو چاوی له نیو هه ردوو ده سستی نا، وه کو مندالیکی چکوله ده سستی به گریان کرد.

لیزاقیتا پروکوفیقنا، دووباره گوتی:

- نیستا چی بو بکه یین؟ پییم نالیین چی لیبکه یین؟

به هه شتا و خوی گه یاندی، سه ری گرت و نای به سینگی خو یه وه. هیپولیت به کول ده گریا. لیزاقیتا گوتی:

- به سه، به سه، به سه! مه گری، گریان به سه! تو کو ریکی باشیت! خوا به نه زانی خو تت له گهل ده کات، ده تبه خشیت. ده ی، به سه! پیابوه، دنا دواپی له خو ت ته ریق ده بیته وه...

هیپولیت، به دم هه ولی نه وه وه که سه ری هه لپریت، گوتی:

- من برایه که و دوو خوشکم له وی هه ن، بچوو که به سه زمانن... پاک و بیگه ردن... نه و ژنه خوویان شه رده کات. تو فریشته ییت،... تو به خو ت مندالییت، له مندال پاکتریت، فریایان بکه وه، له ده سستی نه و ژنه یان ده ریاز بکه... نه و یه کپارچه نه نگ و شه رمه زاریه... نا ه... کو مه کیان بکه،

رزگاریان بکه! خوا سەد بەرانبەر چاکەت دەداتەو! لە رای خوا، بیکە بە خاتری یەسوع فریایان بکەو!

لیزاقیتا پروکوئیفنا، بە تورپیی گوتی:

– ئیقان فیدوروفیچ پیم نالیی ئیستا چ بکەین! وەختی ئەم کەش و فش و بی دەنگیە شاھانەییە نیە! ئەگەر پیریایک نە دەیت، ئەوا ناچارم ئەمشەو لیڕە بە دیارییەو بەمیانم! مردم ئەو نەندە نەرمکیشیت بۆ بکەم، ئەم دکتاتۆریەتە تاکە ی!

بەو پەری تورپییەو قسە ی دەکردو، داوای وەلامی دەکرد. دیارە لەم حالەتەدا نامادە بووان چەندیش ژمارەیان زۆر بییت، خو لە قسان دەبوین، هەلۆیستیکی نەرینی وەر دەگرن و بە کونجاویییەو، تەمەشای پەوشە کە دەکەن و خو لە دەرپرینی هەست و بوچوونی خوایان دەپاریزن، داوی ماویەکی زۆر، یانی دواتر راو بوچوونی خوایان دەلین. لە نیو ئەو خەلکە ی ئەویندەرش کەسانیک هەبوو نامادەبوون تا بەیانی بمیننەو و تاقە وشە یەک نەلین. یەکیک لەوانە قارقارا ئاردالیونوئنا بوو کە بە درێژیی شەو کە، دوور لەوانی دی، لە سوچیکا، بە بی دەنگی بەلام بە وریاییەو دانیشتبوو. رەنگە لەبەر هەندی هۆی تایبەتی ئەو هەلۆیستە ی هەلبژارد بووبی.

جەنەرال گوتی:

– گیانە کەم، بە بوچوونی من، سستەریکی بە دیارەو بی لە هەموو ئەم هەراو زەنایە ی ئیمە باشترە. چار هەر ئەو یە ئەمشەو پیاویکی باوە پیکراوی هیمن بە دیارییەو بییت. بە هەر حال دەبی راویژ دەگەل میرزادەدا بکەین و ئەو قەرار بدات... ئەوجا دەبی یە کسەر نە خو شە کە بە جی بیلین تا ئیسراحت بکات. سبەینی دیینەو بۆ لای و تەگییریکی حالی دەکەین.

دوکتورنکو، بە تورپیی لە میرزادە ی پرسی:

– نیو شەو. ئیمە دەرۆین. لە گەل ئیمەدا دیت یان لای تو دەمی نییتەو؟

میرزادە گوتی:

– ئەگەر حەز دەکەن بە دیارییەو دانیشسن، جیگا هە یە.

کیللەر، بە شیو یەکی چاوە پروان نەکراو، بە هەشتا و بەرەو لای جەنەرال پۆیی و بە جو شەو گوتی:

– پایە بەرز، ئەگەر پیویست بکات کەسیکی لە باری جی متمانە ئەمشەو بە دیارییەو بمینی، من نامادەم بە خو شحالییەو ئەم فیداکارییە بۆ ئەم دۆستەم بکەم... تو نازانی ئەم پیاو چ گەو هەریکە، چەند نەفس بەرزە! زۆر دەمی کە بە پیاویکی گەورە ی دەزانم، پایە بەرز! هەلبەتە من خوینە وارییەکی زۆرم نییە، بەلام ئەو کاتی کە قسە دەکات، پەخنە دەگریت، دوورگە و هەر لە زاری دەپژیت، دوورگە و هەر عالی جەناب!

جەنەرال، بە بیزارییەو پرووی وەرگیڕا.

میرزادە، لە وەلامی پرسیارە تورپەکانی لیزاقیتا پروکوئیفنادا گوتی:

– حەز دەکەم بمینییتەو. زۆر ئەستەمە بتوانی پروات.

- چیه خهوت دى؟ ئەگەر ناتوانى خەمى بخۆیت، قەیدى نیه دەیبەمەوه بۆ مالى خۆمان. ئاھ...
خودایا!... تۆ بە ھەزار حال خۆت بەپێوه دەگریت، مال لە خۆی نەبوو میوانش پرووی تێکرد.
میرزادە چیه، نەخۆشیت؟

لیزاقیتنا پروکوفیقنا، تەسەورى وابوو کە دواى نیوهرۆ میرزادە لە نیو جیگای نەخۆشیدا
بدینی، بەلام کە بینی بە پێوهیەو لە جیدا نەکەوتووہو بە پوالت عەلەمى نییە، ئیدی وای زانى
چاکى چاک بووتەوہ. بەلام نۆرە نەخۆشیەکەى ئەم دوايیەى میرزادەو ئەو بیرەوہرییە بە
سوڤیانەى کە لە دەروونیا زیندوو بوو بوونەوہ، ماندوو بوونى لە رادەبەدەرى ئەمشەوى بە ھۆى
کۆرەکەى بافلیشچوفەوہو پاشان بە ھۆى خرابوونى تەندروستى ھیپولیتەوہ، ھەر ھەموو ئەمانە
بە رادەیکە کاریان تێکردبوو، دیاربوو کە تاي لیھاتووہ. چاوەکانى نیگەرانیەکى ترسامیزیان
دەنواند. زۆر بە سەرنجەوہ دیکەتى ھیپولیتی دەدا، وەکو ئەوہى چاوەپروانى تەقینەوہو
ھەلچوونیکى تازەى لیبکات .

ھیپولیت، لە ناکاودا ھەستایە سەر پێیان، پەنگى مردووى لیڤیشتبوو. جۆرە شەرمەزارییەکى
ئاویتە بە ترس سیمای مەسخ کردبوو. ئەو حالەتە زیاتر لەو نیگا بوغزن و ترسناکەیدا
دەردەکەوت، کە بە یەك بە یەكى ئامادە بووانیدا دەگیپرا، لەو بزە ویل و سەرگەردان و پرتەوس و
توانجەیدا دەردەکەوت کە دەنیشتە سەر لیوہ لە رزۆکەکانى. ئەو جا چاوانى داخستن، بە ھەمان
بزەوہ، بە ھەنگاوى لەرزۆکەوہ، خۆى بەرەو بوردوفسکى و دکتورنکو بکیش کرد کە لەبەر
دەرگای بانیزەکە چاوەپروانىان دەکرد. دەیویست لەگەل ئەواندا پروات.
میرزادە گوتى:

- لەمە دەترسام! دەبوايە ئەمە پرو بدات !

ھیپولیت، لە ناکاوا، ئاوپرى لیڤیەوہ، دەموچاوى رق و غەزەبى لیڤەبارى، گوتى:

- ئاوا... لەمە دەترسایت؟ بە راي تۆ دەبوايە پرو بدات؟ ئەوسا بە دەنگى بەرزو بەدەم کەف
چەراندنەوہ لەسەرى پۆیى:

- دەيسا با پیت بلیم ئەگەر کەسیک ھەبیت کە لە ھەموو کەس و شتیك زیاتر رقم لیى بیت -
ئەگەرچى رقم لە ھەر ھەمووتانە - ئەوا ئەو کەسە تۆیت، تۆیت! تۆى یەسوعى ربابازى پووبین،
تۆى شیت و گەوج و گەمشۆ، تۆى خیرەومەندى ملیونیڤریت! زۆر زۆرم رق لیئە، ئەوہندە
ئەوہندەى رقم لە تۆیە رقم لە ھیچ مرۆف و شتیكى دیکەى ئەم دنیاىە نیە. زۆر دەمیكە جەوہەرم
ناسیوویت و رقم لیئە. لەو رۆژەوہ کە ناوم بیستوویت لە ناخى دلەوہ بوغزاندوویمت... بە دل و
بە گیان رقم لیئە... تۆ تووشى ئەم داوہت کردم! تۆ بەرپرسیت لەم زەبوونى زەلیلییەى من، تۆ
وات کرد منى نەخۆشى لە حالى مردنا، ئاوا خۆم عەیبدارو شەرمەزاربکەم... ئەگەر تەمەن
مەودای دەدام، بزانی چۆن دەمکوشتیت! من پیویستم بە خیرو چاکەى تۆ نییە. نامەوى کەس
خیرم پیبکات. گویت لیئە؟ خیرو سەدەقەى کەسم ناوى! تووشى وپینە بووم، وپینەم دەکرد،
قەبوول ناکەم خۆتم لیبکەى بە خاوەن، شینم بۆ بکەى، لەسەر حیسابى من، خۆت بنوینى...
ھەمووتان بە نەعلەت دەکەم، بۆ ھەتا ھەتایە بە نەعلەتتان دەکەم...

لیبیدیف، به گویی لیزا قیتا پروکو فیقنا یدا چپاند :

- پیی ناخوش بوو که گریا، تهریقی گریانه که یه تی. میرزاده گوتی: "ده بوايه ئەمه روو بدات".
میرزاده سهیره! چاوی باتینی هه یه. ناخ و نیهادی ئەوی خویندبووه وه!
لی لیزا قیتا پروکو فیقنا، له خۆی نه گرت، ههر نیونینگایه کیشی بکات. به و په پهری کهش و فش و
کبریاه، وهستا بوو، سهری بهرز گرتبوو و، به کونجکاو ییه کی نه فرته ئامیزه وه ده پروانیه
سهروچاوی ئەو "رهشه خه لکه نه گبه ته". که هیپولیت له قسه کانی بووه وه. جه نه رال، به بی
موبالاتیه وه شانی هه لته کاند، لیزا قیتا، به توپه یی سهراپای دایه بهر نیگا، وه کو ئەوه ی لی
پچینه وه ی له گه ل بکات و داوای هۆی ئەو کاره ی لی بکات، ئەوسا پرووی کرده میرزاده و گوتی:
- سوپاس میرزاده، سوپاس ئەی دۆسته ئەتوار غه ریه که ی خانه واده ی ئیمه، سوپاس بو ئەم
شه و کوپه ی که بو ت ساز کردین. پیموایه، زور دلت به مه خوشه که توانیت، ئیمه بینیته ناو ئەم
گالته بازارو قه شمه ری بازیه! ئەمه به سه! سوپاس بو تو، که به لای که مه وه دهر فته ی ئەوه ت بو
ره خساندین، که له نزیکه وه بتناسین و بزاین چتو به شه ریکی، مه منونم! ...
به توپه یی سه رو پشه که ی پیک خست و چاوه پروانی ئەوه ی کرد که "ئەو ره شه خه لکه" دهر چن.
ریک له م کاته دا گالیسکه یه ک هات، تومهن دکتورنکو، چاره کیک له وه پیش کوپه خوینکاره که ی
لیبیدیفی به شوینا نار دبوو. جه نه رال ههستی کرد، پیویسته بو پشتیوانی گله ییه کانی ژنه که ی،
ئەویش یه ک دوو قسه یه ک بکات، گوتی:
- ئەله قی میرزاده من... بهش به حالی خۆم... چاوه پروانی ئەوه م نه ده کرد که... داوی ئەم...
هه موو دۆستایه تیه ی که له نیوانماندا بوو!... ئەنجام لیزا قیتا پروکو فیقنا...
نادیلاید، به هه شتاو به ره و میرزاده چوو، دهستی گرت و هاواری کرد:
- ئەوه ئیوه چ ده لئین؟ چون دلتان دیت به و جوړه ره فتاری ده گه ل بکه ن؟
میرزاده، بزیه کی سه رگه رانی به روویا دا. به لام زوری پینه چوو، چپه یه ک عه ینی ئاگر به
گوویا جزا. تومهن ئاگلایا بوو، که به چپه پیی ده گوت:
- ئەگه ر هه ر ئیستا، ئەو که جه رو گو جه ره دهر نه که یه ت، به عه مراتم، قسه ت له گه ل ناکه م!
له وه ده چوو، ته واو ده هری بووی، به لام بهر له وه ی میرزاده فریا بکه وی، ته مه شای بکات،
پرووی لیوه رگیپراو دوور که وه ته وه. به ریکه وت هیه چ که سیک له وی نه ما بوو تا دهر یبکه ن، جماعت
نه خوشه که یان له گالیسه که که نابوو و گالیسکه که به ریکه وتبوو و، دورو که وتبووه وه.
- تو چ ده لئی ئیقان فیدوروفیچ، تو بلئی ئەم به زمه دریزه بکیشتیت؟ پیتوایه ده بی ماوه یه کی
زور ده گه ل، ئەو منداله نه ژنه وو شه رانیاندا هه لیکه م؟ ده گه ل ئەوانه خه ریک بم، به گژیاندا بچم؟
- ئاه گیانه که م... هه لبه ته من یه ک له باری خۆم ناماده م... میرزاده ش...
ئیقان فیدوروفیچ، وپرای ئەوه ش دهستی برد که ته و قه ده گه ل میرزاده دا بکات. به لام پیش
ئەوه ی میرزاده فریا بکه وی ته و قه ی ده گه ل بکات، به هه شتاو داوی لیزا قیتا پروکو فیقنا که وت که
به توپه یی به قالدرمه کانی بانیزه که دا داده به زی. به لام نایدیلایدو ده زگیرانه که ی و ئالکسندرا، به

گه رمی خوا حافیزیان له میرزاده کرد. یه څگینی باقلوفیچ تاقه کهس بوو، که خوی شیلو نه کرد بوو و چاوی له وان کردو به دم بزه یه کی زور دؤستانه وهو له بن لیوانه وه گوتی:

- دروست هه مان شت پرووی دا که چاوه پروانم ده کرد! به داخه وه هاوړی کلؤلم، که شه ویکی ناوا ناخوشت گوزهراند!

ناگلایا، به بیخودا حافیزی پوی.

به لام هیشتا پروداوه کانی ئەم شهو کوړه، ته واو نه بوو بوون. که شتیکی چاوه پروان نه کراو هاته پئی لیزا قیتا پروکو قیقنا. هیشتا به ته واو ته نه گه یی بووه دوا پله ی قالد رمه که و، سهر نه و ریگایه ی که (به ده وری باخه که دا ده سوپا یه وه) که گالیسکه یه کی سهر ناوالای یه جگار جوان، که دوو ئەسپی به له کی له ژیرا بوو و دوو خانمی یه جگار ته پووشی تیا بوون، به بهر قیلاکه ی میرزاده دا هات، که گالیسکه که گه ییبه ده مه تری قیلاکه، له پر راوه ستا، یه کی له دوو خانمه که، به په له ناوړی دایه وه، وه کو شه و ی چاوی به که سیکی ناسیاو که وتییت و زور حه زبکات به له ز بی دینییت .

ئو خانمه به ده نگیکی پروون و ناشکراو ئاهه نگی بانگی کرد:

- یه څگینی باقلوفیچ! ئەمه توی؟

میرزاده و رهنکه که سیکی دیکه ش، به و دهنکه دلیان داخوړیا، خانمه که، دریزه ی به قسه که ی دا:

- چه ند خو شحالم که ناخری دؤزیمیته وه! دوو په یکم به دووتا نار دبوون بو شار، که چی بیهوده سه رانسهری شارایان ته ی کردبوو.

یه څگینی باقلوفیچ، وه کو یه کی کاره با لپی بدات، له ناوه پراستی قالد رمه که دا له جی خوی وشک بوو. لیزا قیتا پروکو قیقناش له جی خوی وه ستا، به لام وه کو یه څگینی نه حه په سا. نیگایه کی نه فرهت نامیزی ئەم خانمه گو ساخه تازه هاتوه ی کرد. پیک به هه مان فرناخی و لووتبه رزیه وه که توژی له مه پیش، روانی بووه نه و " خه لکه گه جهر و گوجهره ". ئه و جا به له ز نیگای گواسته وه بو یه څگینی باقلوفیچ، نیگایه که یه کپارچه ئاوس به پرسیار!

هه مان دهنگ، هه لیدایه و گوتی:

- خه به ریکی خو شم بو هیناویت، خه می سفته کانی لای (کویفر*) ت نه بییت. (روگوژین) م ناچار کردو به قازانجی له سه دا سی ۳۰٪ لپی کرینه وه. ئیدی ده توانی به لای که مه وه تا سی دانه مانگ ئاسووده و خه یال ره حهت بیت. چاری بیسکوپ و خویری و توپیه کانی دیکه ش ده که یین، ئەنجام بی که شه که ش (شه پرو هه را) ده گه لیان ری کده که وین. ده ی خو شی له خو ت! تا سبه یینی خودا حافیز!

گالیسکه که که وه ته ری و زوو به زوو له چا و ون بوو.

یه څگینی باقلوفیچ، له توره ییدا سوور هه لگه را، نیگه ران و سه راسیمه پروانیه ده ورو به ری خوی. به دهنگی بهرز هاواری کرد:

- رهنکه شییت بییت! نه مزانی باسی چیده کات! سفته ی چی؟ ئیستاش نه مزانی ئەم ژنه کییه؟

ليزاقيتا پروكوفيتشنا، خيسه يه كي ليكرد، ئهوجا پشتي تيكردو به ههشتاو بهرهو مالى خويان نشيو بووهوه، كهس و كارهكeshي دووي كهوتن. ريك دواي يهك دهقيقه، يهقگيني پاقلوفيج پهشيوو پهريشان گهرايهوه بو بانيزهكه، بو لاي ميرزاده.

- ميرزاده، به راستي نهتراني ئهوه ماناي چي بوو؟

ميرزاده، كه به خوئي له رادهبهدر پهشيوو پهريشان بوو، بهرسقي دايهوه:

- نهخير، هيچ شتيك له مبارهيهوه نازانم.

- نا؟

- نهخير!

يهقگيني پاقلوفيج، له قاقاي پيکه نيني داو گوتي:

- منيش هيچ نازانم! باوهربكه، ناگاو عيلم و خهبرم له سفتهو سهنه دان نيه، هيچ سفتهيه كم

ئيمزا نهكردووهو هيچ جوړه سهوداو مامهلهيهكي سفتهو سفتهكاريم دهگهل ئهم ژندها نهبووه،

باوهرم پييكه. ئهدي ئهوه چيته؟ دهليي خهريكه ببورييتهوه؟....

- نا... نا... خهمت نهبي، دلنيا به كه....

پهراويژ:

* - "... دوتمير ماريئا ئالكسييفنا هيچ نالييت، بهمه قهلس ناييت...": ئامارزهيه بو ئه و ديالوگه ي

فاموسوف دهگهل خويدا، له شانونامه به نيوبانگهكه ي گريبيودوف: "ئهقلي زور، بهدبهختيه" له

دوا ديمهني شانونامهكه دا دهبينين كاراكتهرهكه هاوار دهكات و دهلييت: "ناه... خودايا.. دهبي"

دوتمير ماريئا ئالكسييفنا چ بلي؟"

* - "... كوپفر"، "بيسكوپ": دهبي ئه مانه سووتخور بن.

فەسلى يازدەيەم

دوای سى دانە پۆژ ئەوسا رقى مالباتى يەپانچىن بە تەواوى دامركايەو و ھىور بوو وە .
ميرزادە وەكو خوى ھەميشەيى خوى، لەم رووداوەدا خوى بە كەمتەرخەم و خەتابار دەزانى، لە
كانگاي دلەو ئەمادەي ھەر سەركۆنەو سزايەك بوو. وىپراي ئەمەش، ھەر لە سەرەتاو قەناعەتى
وابوو كە ليزاقتا پروكوفيقنا، نايىت لەو پەست و توپە بووبى، بەلكو زياتر لە خوى پەست و
توپە بوو. بۆيە زۆرى لەبەر گران بوو كە ئەو سى پۆژە لىي تۆرا بوون. زۆر فاكترەو بويەرو
رووداوى ديكەش، لە ماوہى ئەو سى پۆژەدا بوونە ماىەي زياتر نيگەرانى و پەريشانى وى.
يەككە لەو فاكترەنەي كە لە ماوہى ئەو سى پۆژەدا، بە جارى مجيزى گوماناوى و تەبيەتى
دردۆنگيان ھاروژاند (ميرزادە لەو دوایانەدا گلەيى ئەوہى لە خو دەکرد كە جارى
"خۆشباوہرېكى بى مانا و نا ماقوولە" و جارى "رەشبينىكى بەدگومان و لە پادەبەدەر دوو دلە".
مەسەلەي ئەو ئافرەتە بوو كە لە ناو گاليسكەكەيەو بانگى لە يەقگينى باقلوفىچ كرد. بەلى، لە
كۆتايى پۆژى سىيەمدا، مەسەلەي ئەو ژنە ئەتوار غەريبەي كە لە نيو گاليسكە جوانەكەيەو
سەرى كيشا و بانگى لە يەقگينى باقلوفىچ كردبوو، لە ھزرو بىريا گەورە بوو وە، كۆمەلەي
مەوداى ترسناكى مەتەلۆك ئاساى وەرگرت . بەلای ميرزادەو، جەوھەرى ئەو مەتەلە، بەدەر لە
لايەنەكانى ترى، ئەمە بوو كە بەردەوام، بە نيگەرانييەو لە خوى دەپرسى: ئايا گوناحى ئەم

رووداوه نه‌شازه له ئه‌ستۆی ئه‌وه یان له ئه‌ستۆی...؟ به‌لام نه‌یده‌گه‌یا نه‌ ئه‌وه‌ی ناوی ئه‌وه که سه به‌ریت که له‌گین بوو گوناچار بی. به‌لام پیتته‌کانی هه‌وه‌لی ناوه‌که، که بریتی بوو له (ن، ف، ب) به‌لای ئه‌وه‌وه گه‌مه‌یه‌کی بیگه‌ردی مندا‌لانه بوو، نه‌که ئه‌وه‌ی نه‌ده‌هینا پیاو هه‌لوه‌سته‌ی له‌سه‌ر بکات، به‌لکو به‌عه‌یه‌شی ده‌زانی.

به‌لام بۆ سبه‌ینی هه‌مان شه‌وه‌کو‌پری نه‌نگین، که میرزاده خۆی به‌سه‌به‌بکاری سه‌ره‌کی ده‌زانی، میرزاده (س...) و ئادیلاید، به‌دوو قۆلی، پاش پیاسه‌ی به‌یانی ناو باخه‌که، به‌مه‌به‌ستی هه‌وال‌پرسین، سه‌ری میرزاده‌یان دا. دیاره میرزاده زۆری پیخۆش بوو. ئادیلاید، له‌باخه‌که‌دا چاوی به‌دره‌ختی‌کی کۆنه‌سالی، به‌شکو‌ی، چهره‌لق و پۆی، به‌گری‌گری، و پیچاو پیچی، تازه‌گه‌لا‌کردووی، قه‌د کلۆر، که‌وت. که‌وته‌خه‌یالی نیگارکیشانی پیره‌دره‌خت. به‌دریژایی ماوه‌ی سه‌ردانه‌که‌یان که نیو سه‌عاتی خایاند، هه‌ر باسی ئه‌وه‌ داره‌ی کردبوو. میرزاده (س...) وه‌کو هه‌میشه به‌وپه‌ری نه‌زاکه‌ته‌وه ده‌گه‌ل میرزاده‌دا باسی رابوردوو و بیره‌وه‌رییه‌کاین هه‌وه‌لی یه‌کدی ناسینی خۆیانی ده‌کرد. که‌م و زۆر باسی رووداوه‌کانی دویشه‌وی نه‌کرد. ئه‌نجام ئادیلاید، خۆی پیینه‌گیراو به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه دانی به‌وه‌دانا، که به‌دزییه‌وه هاتوونه‌ته‌ دیدنه‌ی میرزاده، جگه‌له‌وه هیچی تری نه‌گوت. به‌لام میرزاده له‌فیکه‌ی خۆی حالی بوو، یه‌کسه‌ر زانی که ئه‌م په‌نه‌انکاریه‌ خۆی له‌خویدا نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که دایک و بابی ئادیلاید، به‌تایبه‌تی دایکی، واتا لیزا‌قیتا پروکو‌قیشنا، هیشتا لێی (له‌میرزاده) زویرن. به‌لام به‌دریژایی ئه‌م دیداره، نه‌ئادیلایدو نه‌میرزاده (س...) شتاقیان ناوی خانم یه‌پانچین یان ناگلیاوا ته‌نانه‌ت ئیقان فیدورو یه‌فجیان نه‌هینا.

کاتی که هه‌ستان، گه‌ران و پیاسه‌که‌یان ته‌واوبه‌کن، میرزاده‌یان خۆک نه‌کرد له‌گه‌لیاندا بجیته‌گه‌ران و پیاسه. ته‌نانه‌ت بۆ ماله‌وه‌ش خۆکیان نه‌کرد. به‌لام ئادیلاید، قسه‌یه‌کی له‌ده‌م ده‌رچوو که بۆ میرزاده دلخۆشکه‌ره بوو، به‌ده‌م باسی تابلۆیه‌کی ئاوی خۆیه‌وه، گوتی: که‌ه‌زده‌کات پیشانی میرزاده‌ی بدات، هه‌زده‌کات میرزاده بیدینی. پرسی: "چۆن، بتوانم له‌زووترین کاتا تابلۆکه‌ت نیشان بده‌م..." هه‌ر خۆی وه‌لامی خۆی دایه‌وه: "...ئه‌گه‌ر ئه‌مرو کولیا هات بۆ مالممان به‌ودا بو‌تی ده‌نی‌رم، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ نه‌هات، ئه‌وا سه‌به‌ی به‌یانی، کاتی که ده‌گه‌ل میرزاده‌دا (س...) بۆ پیاسه‌و گه‌ران هاتم، به‌خۆم بو‌تی دینم."

به‌وه‌ جو‌ره، مه‌سه‌له‌که‌ی چاره‌سه‌رکردو زۆر خۆشحال بوو به‌وه‌ی توانی بووی به‌شیوه‌یه‌کی له‌باری ئه‌وتۆ که هه‌موو لایه‌ک رازی بن، مه‌سه‌له‌که‌ی چاره‌سه‌ر کردبوو.

ئه‌نجام، کاتی که لێپران دوعا‌خو‌ازی له‌میرزاده‌ بکه‌ن و بپۆن، میرزاده (س...) وه‌ک بلیی له‌په‌ر شتیکی بیرکه‌وته‌وه، پرووی کرده‌ میرزاده‌و پرسی:

- ئا، بیرم که‌وته‌وه، ئه‌ری لیون نیکولا یوفیچی ئازیز، نه‌تزانئێ ئه‌وه‌ خانمه‌ی که دویشه‌وه له‌ناو گالیسه‌که‌یه‌وه بانگی له‌یه‌گیینی پا‌فلوفیچ کرد کی بوو؟

میرزاده به‌رسقی دایه‌وه:

- ناستاسیا فیلیپو‌قنا بوو، چما نه‌تناسیه‌وه؟ به‌لام نه‌مزانی کیی له‌گه‌ل بوو!

میرزاده (س...) به‌گه‌رمی گوتی:

- دیناسم، چونکه ناوبانگیم بیستووه. به لآم مه به سستی لهو کاره چ بوو؟ سهرم له قسه کانی دهرنه کرد، مه ته ل بوو، چ بو من و چ بو ئه وانی دی مه ته ل بوو.

میرزاده، زور به ساده یی به رسقی دایه وه:

- باسی سفته و سه نه دانی یه قگینی پاقلوفیچی کرد که نازانم چین، گوتی که روگوژین، له سهر داوای ئه و، سفته کانی له کابرایه کی سووتخور کریوه ته وه و روگوژین، به و زوانه داوای پاره که ی لیناکاته وه. یانی دهر فته تی دهدات و گوشاری ناخاته سهر.

- ئه وه دوزانم برای نازین، به لآم ناچینه ئه قله وه! یه قگینی پاقلوفیچ، ههرگیز سه نه دو سفته ی وه های نیمزا نه کردووه! ناخر زور له وه ده وله مه ندره، شتی وا نیمزا بکا. راسته کاتی خوی به هوی سهر سه ریته ی و سه رکیشی خوی وه تووشی شتی وا بووه و من به خوم کومه کم کردووه. به لآم به م سه روه ت و سامانه زوره ی ئیستایه وه مه حاله سفته و کومپیا له بو بابایه کی سووتخور نیمزا بکات و هه نوکه خه می دانه وه ی بیته. هه روه ها مه حالیشه ئه و دؤستایه تیه نزیکه ی ده گه ل ناستاسیا فیلیپو قنادا هه بیته، که ناستاسیا بیهیچ شهرم و شوپه ییه که به ناوی خوی وه، به ناوی روتی خوی وه، به و جوړه گازی بکات. رازی مه سه له که له مه دایه. گه وره ترین سویند ده خوات که عیلم و ناگا و خه به ری له م مه سه له یه نیه، من یه که له باری خوم باوه ری پیده که م. جا میرزاده گیان، پرسیار ئه مه یه: که ئایا تو هیچ له مباره یه وه دوزانی؟ مه به ستم ئه وه یه: ئایا به رپکه وت هیچ ده نگویه کت له و باره وه به گوی نه گه ییوه؟

- نا، نه خیر هیچی له باره وه نازانم، باوه رم پیبکه که هیچ په یوه ندییبه کی به من وه نه بووه و نیه. میرزاده، ئه مپروکه جوړیکی له بهر چاوم، له بهر چاوم گوپراویت، ده لئی ناتناسم! تو بلئی شتی وام به خه یالدا بیته که ده ستیکت له مه سه له یه کی وه هادا هه بی؟ ... ده ی... تو ئه مپروکه تا راده یه که بیحه واس و بیته قه تی.

به دهم ئه و قسانه وه میرزاده ی له هه میز گرت و ئه ملاو ئه ولای ماچ کرد.

لیون نیکولایوفیچ گوتی:

- مه به ستم له ده ستیکت له "مه سه له یه کی وه هادا هه بی" چیه؟ من هیچ مه سه له یه که له ئارادا نابینم.

میرزاده "س... به زمانیکی وشک به رسقی دایه وه:

- هیچ گومان له وه دا نیه که ئه م ژنه ویستویه تی، به وه ی به بهر چاوی خه لکانیکه وه، هه ندی کارو کرده وه بداته پال یه قگینی پاقلوفیچ که ههرگیز له و ناوه شیته وه، تا ناوی بزپینی و عه یبداری بکات.

میرزاده لیون نیکولایوفیچ، هه سستی به جوړه په شیویه که ده کرد. به لآم نیگای په ریشانی له میرزاده (س...) که بیده نگ بوو بوو، نه ده گواسته وه.

ئه نجام میرزاده، به جوړه بیقه راریه که وه گوتی:

- باشه مه سه له که هه م مه سه له ی سفته و کومپیا له نیه؟ قسه کانی دوینی هه ر ئه وه نه بوو؟ یانی ناشیت مه سه له که هه ر ئه وه بی که ئه و ژنه ده یگوت؟

- ئاخر تۆگۆي بگره، من شتهكەت پیدەلیم و تۆ خۆت داوهر به: ئاخر دەبی چ شتیکی هاوبهش له نیوان یه فگینی پاقلوفیچ و ئەو... دا هەبی، یان له نیوان یه فگینی و روگۆژیندا؟ دووباره ی دهکه مهوه و دلنیات دهکه م که یه فگینی یه جگار دهوله مهنده. ئەمه جگه لهوهی که ئەو تاقه میراتگری مامیهتی، گشت سهروهت و سامانه که ی مامی بهو دهبریت. ناستاسیا فیلیپوفا ته نیا....

میرزاده (س...) له پر بیدهنگ بوو. دیاربوو نهیده ویست لهوهی پتر باسی ناستاسیا فیلیپوفا بکات.

میرزاده لیون نیکولایوفیچ، دای بیدهنگییه کی که م پرسی:

- باشه، ئەمه نیشانه ی ئەوه نیه که ئاشنایه تی دهگه لدا ههیه؟

- لهگینه، زۆریش پئی تیده چی. کابرایه که ئەهلی رابواردن و تۆلاییه! به هرحال ئەگه ر شتی واش ههبی، یهکیانیش ناسی، هی ئیستا نیه، کۆنه، دهگه پیته وه بۆ دوو سی سال له وه پيش. ئەوسا هیشتا په یوه ندی دهگه ل توتسکیدا هه بوو. به لام ئیستا هیچ په یوه ندییه کیان پیکه وه نه ماوه. به هرحال، په یوه ندییه کیان قهت پۆژی له پۆژان نهگه ییوه ته ئەو ناسته ی به ناوی خۆیا نه وه یه کدی گازیکه ن. تۆ به خۆت دهزانی که ناستاسیا فیلیپوفا تا ئەم دوا ییه ش لی ره نه بووه و کهس نه یزانیوه له کو ییه و له هیچ شو ئینک نه بینراوه. تا ئیستا زۆر کهس نازانن که گه پراوه ته وه. من یه که له باری خۆم، هه مووی سی پۆژه، گالیسکه کهیم دیتوه.

نادیلاید گوتی:

- که گالیسکه یه کی که شخه یه!

- گالیسکه یه نه گاته!

جووته میوان، زۆر دۆستانه و وهکو ئەوه ی دوعا خوازی له برایه کی خۆیا ن بکه ن، بهو ئاوا یه ما لا وایان له میرزاده کردو پۆیشتن.

به لام ئەم دیداره بۆ میرزاده با یه خیکی یه جگار گه وه ی هه بوو. میرزاده له دوینی شه وه وه، له روودا وه کانی دوینی شه وه وه (رهنگه پيش شه وه ش) تووشی ترس و به دگومانیه کی زۆر بوو بوو. به لام تا ئەم دیداره له به دگومانیه کانی خۆی دلنیا نه بوو، به لام هه نوکه خه ریک بوو، هه ندی بهرچا و پوونی له لا دروست ده بوو: هه لبه ته را قه و شرۆقه ی میرزاده (س...) بۆ ئەم روودا وه هه له بوو. به لام له و رووه وه که هه سته ده کرد پیلان و داویک له گۆرپیه له راستیه وه نزیک بوو. (میرزاده له بهر خۆیه وه ده یگوت: له گینه هه موو شتیک بزانی، به لام نایه وی قسه بکات و به ئانقه ست روودا وه که به هه له لیکه داته وه). هه لبه ته به ئاشکرا دیاربوو که ئەو جووته (به تابییه تی میرزاده "س...") بۆ شه وه هاتبوونه دیده نی ئەو تا زانیارییه کیان ده ست بکه وی ت. ئەمه ش خۆی له خۆیدا نیشانه ی ئەوه یه که پیا ن وایه میرزاده راسته و خۆ ده سته ی له ده سیسه و پیلانه که دا هه یه. به م پێودانگه، ئەگه ر مه سه له که واییت و ئەوه نده خه ته رو ترسناک بی، ئەمه خۆی له خۆیدا نیشانه و به لگه ی ئەوه یه که ئەو "ژنه" ئۆینیکی له بن سه ردا یه، نیازو ئامانجیکی ترسناکی هه یه. به لام ئەو ئۆینه، ئەو نیازو ئامانجه چیه؟ چ پرسیا ریکه! "به لام چۆن ده کری

ژیوان بکریتهوه له و ئامانجه ؟ به لام که پریاری شتیکی دا، هیژ نیه ری لیبگری، هر دهبی بگات به مهبهست و ئامانجی خوئی . میرزاده به تهجرووبه ئهوهی بو ساغ بوو بووهوه. " شیتته! شیتی تهواوه "

میرزاده، زور بیتاقهت بوو، خه میکی قول سهر و دلی گرتبوو، ئه و پوژه دنیا به نهینی و مهسه لهین ئالوز به که پرتی به روکی هزرو بیران گرتبوو، هر هه مووشیان پیویستیان به روونکردنهوه و چاره سهری به په له بوو.

قیرا لییدیفا، که لیووتشکای خوشکی به باوه شهوه بوو، هاته لای و ماوه یه کی به قسه ی خوشه وه له گه لیا برده سهر. میرزاده به مه توژیک دلی کرایه وه. ئه وسا خوشکه چکوله که ی هات، پاشان کوره خوینکاره که ی (قوتابی ئاماده یی) لییدیفا، هات و گوتی به پیی راقه و لیكدانه وه ی بابی، ئه و هه ساره ی ئه فسنتینه ی که مکاشفه ی یوحنا ده لیت له ناسمانه وه، له لای سهر چاره ی ئاوان که وتووته سهر زهوی، خوئی له خویدا پیشیبینی ئه و توپری هیلی ناسنه یه که ئه مرؤ به ئه و روپادا راکیشراوه. میرزاده باوه ری نه ده کرد ئه م راقه و شروقه یه هی لییدیفا بی، بویه لیپرا له نزیکترین دهر فته دا، مونا قه شه ی ئه مه ده گه ل لییدیفا خویدا، بکات.

قیرا لییدیفا، بو میرزاده ی گپرایه وه که کیلهر له دوینیوه له مالی ئه وانه، وه کو میمل له مالی ئه وان دایکو تاوه و له وه ناچی به و زوانه بروت، چونکه ئیره ی لیخوش هاتوو و هاوشینی جه نه رال ئیقولگینی له گیان خوشه و گوتویه تی به مهبهستی ته و او کردن و زیاد کردنی زانیاری و روشنبیری خوئی لای ئه وان ده مینیته وه.

میرزاده، پوژ به پوژ پتر هؤگری منداله کانی لییدیفا ده بوو. کولیا، ئه و پوژه له هیچ شوینی که وه دهر نه که وت: له به یانی زوه وه بو پتر سبورگ روئی بوو. (لییدیفا - ش له به ره به یانه وه به کاریکی شه خسی دهر چوو بوو.)

به لام میرزاده، به تاسه وه چاره ری هاتنی گاقریلا ئاردا لیونوفیچ بوو که قه رار بوو به پوژه وه سهری بدات . به لام ئیواره یه کی دهرنگ، له نیوان سه عات شه ش بو حه وت، په یدا بوو. میرزاده هه رکه چاوی پیکه وت، له یه که م نیگاوه ئه وه ی لادروست بوو که گانیا ده بی ئاگای له هه موو رازو نهینییه کانی مه سه له کان هه بیته، به تایبه تی که قسه به ران و دوو زمانانی وه کو قارقار او میرده که ی له بهر ده ستدا بوون، به لام په یوه ندی نیوان میرزاده و گانیا، په یوه ندیه کی هه ندی تایبه تی بوو. بو نمونه میرزاده، مه سه له که ی بوردوفسکی به و سپارد بوو و تکای لیکرد بوو ئه و کاره ی بو ئه نجام بدات، به لام و پرای ئه م متمانه یه و زور شتی پیشووتریش، هه ندی بابه ت هه بوون که خو به خو به بیده نگی له سهری ریکه وت بوون که خو یان له باسکردنی نه دن. میرزاده هه ندی جار ههستی ده کرد که رهنگه گانیا حه زبکات دؤستایه تیه کی توخیان بکه و یته نیوان و به و په ری راشکاوی و به دهر له هه ر پاریزی یه کدی بدوینن و گریی دلیان بو یه کدی بکه نه وه. بویه هه رکه گانیا وه ژوور که وت، میرزاده یه کسه ر ههستی کرد، که به باوه ری گانیا کاتی ئه وه هاتوو دیواری بیده نگی نیوانیان بشکینریت، (به لام گاقریلا ئاردا لیونوفیچ په له ی بوو.

چونکه خوشکهکهی له مالی لیبدیفدا بۆ کاریکی پیویست چاوه پروانی دهکردو ده بوايه پیکه وه یه ک لایى بکه نه وه) .

هه لیه ته گانیا، له وه دا زۆر هه له بوو، که به ته ما بوو میرزاده، به ده مپریژی پرسیاران دای بگریته وه خو به خو زۆر شتی بۆ که شف بکات و بیپه رده ناخی خوئی بۆ هه لپریژی و گریئی دلئی بۆ بکاته وه. نه و خه یال پلاوه ی که پروی هه له ینا. چونکه به دریژیی ماوه ی دیداره که، که بیست ده قیقی خایاند، میرزاده ته واو چوو بووه ژیری و ده گه ل خولیاکانی خویدا ده ژیاو، مات و خه مین له فکران راچوو بوو. به مجۆره، پرسیاره چاوه پروان کراوه کان، یان نه و پرسیاره سه ره کیه ی که گانیا چاوه پروانی بووه، نه کران. ئیدی گانیاش هه ستی کرد باشتر وایه بیدهنگی لیبکات و له سه ری نه پوات. راسته به دریژیی بیست ده قیقه که ده می لیك نه نا، قسه ی ده کرد، نوکته ی ده گوت، پیده که نی، به لام خوئی له بابه ته سه ره کیه که ده بواردو نه ده چوو به لایا.

یه کیك له و شتانه ی گپرایه وه نه وه بوو که ناستاسیا فیلیپو قنا چوار پۆژه هاتوه ته پاقلوفسک و بووه به مایه ی سه رنجی خه لکی. گوتی ده گه ل داریا نه لکسیقنا دا، له خانویه کی بچکوله ی خوشدا له شه قامی ماترۆسکیدا ده ژی. به لام گالیسکه که ی په نگه جوانترین گالیسکه بیته له پاقلوفسک دا. هه ر له ئیستاوه کۆمه لیک هه واداری گه نج و پیر له ده وری خه ربوونه ته وه، ژماره یه که نه سپ سوار هه ندیجار به گه ل گالیسکه که ی ده که ون. نه ویش وه کو خووی هه میشه ی له هه لپژاردنی دۆست و ناشنایانی خویدا یه جگار سه ختگیره، ته نیا دۆستایه تی که سانی هه لپژاره ی قه بووله. به لام ویپای نه مه ش هه وادارانیک زۆری په یدا کردبوو، که ناماده بوون له کاتی پیویستدا نه و په پی داکۆکی لیبکه ن. به هۆی نه وه وه کابرایه کی جووتیاری پاقلوفسک، له ده زگیرانه که ی جیا بوو بووه وه، جه نه رالیکی پیریش، چیوا ی نه ما بوو له سه ر نه و، کوره که ی خوئی به نه عله ت بکات. که به گالیسکه که ی بۆ گه ران ده رده چیت، زۆر جار کیژۆله یه کی یه جگار خشکۆک و زیبای ته مه ن شازده سال، که دووره خزمیک داریا نه لکسیقنا یه، ده گه ل خویدا ده بات. نه م کیژه گۆرانی بیژیکی ده نگخۆشه، شه وانه خه لکی گه رکه، به خوئی دهنگی نه وه وه ده چنه مالیان و له وی خه رده بنه وه. ناستاسیا فیلیپو قناش زۆر به خوئی راده گات، بایه خ به جل و به رگی خوئی ده دات.

جلهکانی سادهن، به لام یه جگار پیر زه وق و سه لیه قن، ئیدی هه موو خانمان به غیلی (سه لیه قه، جوانی و گالیسکه که ی) پیده به ن. گانیا له زمانی ده رچوو و گوتی: نه و فره ته نه یه ی دوینیش، پییشه وخته نه خشه ریژی کرابوو، نابی له سه ر نه و حیساب بکریت، پیویسته تا وانبار بدۆزریته وه، ده نا خه لکی نه هه قی ده ره ق ده که ن و لیی ده خوینن، ده بیینی به و زوانه ده بی به داستان و ده که ویته سه ر زاران .

گانیا، چاوه پروانی نه وه ی ده کرد که میرزاده لیی بپرسیت چون ده زانی فره ته نه که ی دوینی، پییشه وخته زه مینه سازی بۆ کراوه، بۆچی قه ناعه تی وایه که خه لکی به و زوانه له ناستاسیا ده که ونه خویندن. به لام میرزاده خوئی له و دوو خاله نه کرده خاوه ن و هیچ پرسیاریک له باره یانه وه نه کرد.

گانیا دواى ئه وه، به بيئنه وهى ميرزاده هيچ پرسيارىكى ليكرديت، به خوايشتى خو، به دورو دريژى كه وته باسى يه فگيى باقلو فيچ. ئەم كارەى گانيا سەير بوو، به تايه تى كه بى هيچ پيشه كيه و، خو به خو ئەو باسه ي كردبووه. له يه كي له قسه كانيا گوتبووى كه به قه ناعه تى ئەو يه فگيى باقلو فيچ له وه پيش هه رگيز ناستاسيا فيليپو فنانى نه ناسيووه قه ت پوژى له پوژان په يوه ندى له گه ليا نه بووه، ته نانه ت په يوه ندى ئيستاشيان له سنورى ساو تى نه په پيوه.

سى چوار پوژيك له مه پيش، له پياسه يه كدا، سووكه ته عارو فيكيان پيكراره و ته واو. باوه ر ناكم چ به تهنياو چ له گه ل خه لكيدا بو تاقه جار يكيش چوو بيته مالى ناستاسيا.

به لام مه سه له ي سفته و كو مپياله كان، له گينه راست بى (گانيا له مه دنيا بو). دروسته يه فگيى باقلو فيچ ده له مه ندى كى كه وره يه، به لام " كاروبارى به پيوه بردنى مولكه كانى، بى سه روبه ره "....

گانيا له پر له م شوينه هه ستياره دا باسه كه ي برى. ده رياره ي ره فتاره كه ي دويشه وي ناستاسيا فيليپو فناناش، جگه له و ناماژيه ي كه له هه وه له وه بو ئەو ره فتاره ي كردبوو، هيچى ترى نه گوت و له سه رى نه پويى .

ئه نجام قارقارا ئاردا ليو نو فنانا هات به دواى گانيا دا. ته نيا يه ك دوو ده قيقه يه ك لاي ميرزاده گير بوو، له و ماوه كورته دا (به بيئنه وهى ميرزاده پرسيارى هيچى لييكات) توانى ئه وهى بو بگيرتته وه كه يه فگيى باقلو فيچ نه مرؤ چوووه بو پترسبورگ و له گينه نه مشه و و سبه يش له وينده ره رتته سه ر. ميرده كه شى، واته ئيقان پتروف فيچ پتيتسن-ش، حالى حازر له پترسبورگه و پيده چى به كارى يه فگيى باقلو فيچ، كه پيوستى به كو مەك بوو، بو ئەو وينده ره چوو بيت. دياره شتيك له ئارادايه. له كاتى رو ييشتنا و به سه ر پيوه ئه وه شى گوت كه ليزا قيتا پروكوف يقنا، ئەمرؤ بيتاقه ته، له ده وره به ره كه ي بيزاره. ئاگلا ياش (نه مه يان سه يره) ده گه ل هه موو نه ندامانى مالباته كه ياندا به شه ر هاتوو، نه ك هه ر ده گه ل داك و باييدا، به لكو ده گه ل هه ردوو خوشكه كه شيواو ئەم كاره " هه رگيز كارى كى باش نييه. " قارقارا هه ركه به كورتي ئه وه هه والانه ي گيرپايه وه (كه به لاي ميرزاده وه بو ئەو، هه والى زور گرینگ و هه ستيار بوون) ده گه ل برا كه يدا پويى. گانيا، به تاقه وشه يه كيش باسى مه سه له ي (كورپه كه ي باقليسچوف) ي نه كرد، ئيدى يان له ته وازوعى خو ي بوو يان بو " مداراى هه ستي ميرزاده " بوو. و پراى ئەمه ش ميرزاده، جار يكى دى سوپاسى كرد، كه ئەو كارەى بو كردوووه زه حمه تى كي شاوه و سه ركه و تووانه مه سه له كه ي بو يه كلايى كرده وه .

ميرزاده، كه ئەوان رو ييشتن و، به ته نيا مايه وه، زور خو شحال بوو، له بانيزه كه وه دابه زى و به جاده كه دا بو باخچه كه په ريبه وه. ده يو يست بيريكاته وه، شتيك هه بوو ده بوو بريارى لييدات، به لام ئەم بريارانه له و بريارانه نه بوون كه پيا و بيريان لييكاته وه، به لكو له وانه بوون، يه كسه رى و بى بيركر دنه وهى پيشه وخته بريارى لييده يت. له پر ئاره زوويه كى ترسناك هات به دل و ده روونيا كه هه موو شتيك به ده قى خو يه وه به جى بيللى و بيئنه وهى خوا حافيزى له هيچ كه سيك بكات،

سەرى خۆى ھەنگریت و پرواتەوہ بۆ ئەو شوینەى لیوہى ھاتبوو، بۆ ئەو شوینە دوورە دەست و تەریكەى لیوہى ھاتبوو. دەترسا ئەگەر چەند رۆژیکى دیکە لە پاقلوفسک بمینى، بەجۆریک لەم کیشەو گرفتانەوہ دەنالی که دەرچوونى نەبیئ. بەلام دواى بیرکردنەوہیەکی دە دەقیقەیی، گەییە ئەو قەناعەتەى که ھەلاتن مەحالە، بگرە ترسنۆکیشە. چونکە پوو بە پووى کۆمەلیک کیشەیە که لەسەریئى چارەسەریان بکات، یان بەلای کەمەوہ ھەموو ھەولیکى خۆى بۆ چارەسەریان بخاتە گەر. دواى پیاوسەییەکی چارەکە سەعاتى، میرزادە بەو بارە دەروونیە پەشیوہوہ بۆ مال گەپرایەوہ. لەو ساتەدا ھەستى کرد کہ کابرایەکی یەجگار نەگبەت و کۆلە .

لیبیدیف ھیشتا نەگەرابووہوہ . بۆیە کیللەر، دەمەو ئیوارە خۆى گەیانە لای میرزادە، کیللەر سەرخۆش نەبوو، بەلام لە حالەتیکى دەروونى وەھادا بوو، کە نامادە بوو گریى دلى خۆى بۆ میرزادە بکاتەوہ. بۆیە ھەرکە وەرژوورکەوت خیرا گوتى ھاتووہ تا سەربھووردى ژيانى خۆى بە دوورو درىژىو، بە پاشکاوى بۆ میرزادە بگپرتەوہو ھەر بەو نیازەش لە پاقلوفسک ماوہتەوہ. میرزادە رزگاربوونى نەبوو، چونکە ئەگەر دەریشى کردبا، یارۆ ھەر نەدەرۆیى. کیللەر خۆى بۆ حیکایەتیکى دوورو درىژ نامادە کردبوو، بەلام دواى چەند رستەییەکی پچر پچرو بى سەروبەر ھاتە سەر کۆتایى بەسەرھاتەکەى و دانى بەوہدا نا " بەرادەییەک بەھا ئەخلاقیەکانى ژیر پیناوە" کہ (ھەلبەتە بە ھۆى بیباوہرى بە خوا) تەنانەت پەناى بردووہتە بەر دزیش. گوتى:

– دەتوانیت تەسەورى شتى وابکەیت؟

میرزادە گوتى:

– گوى بگرە کیللەر، ئەگەر من لە جیاتى تۆ بام، مەگەر زۆر زەرورى با، دەنا دانم بەمەدا نەدەنا. لەوہ دەچیت، بە ئانقەست بوختان بۆ خۆت بکەى....

– من ئەم قسەییە تەنیا لای تۆ دەکەم، ھەر تۆو بەس، ئەویش بەو مەبەستەى خۆم چاک بکەم. ئەمە لای کەسى دى باسناکەم، ئەم سەرە لەگەل خۆما دەبەمە گۆرەوہ. بەلام میرزادە خۆزگە دەتزانى پارە پەیداکردن لەم سەردەم و رۆژگارەدا چەند قورسە! پیم نالیى پارە لە کوى پەیدا بکەم؟ ببورە کە ئەو پرسیارە لە تۆ دەکەم! ئەو پرسیارە لە ھەر کەسیک دەکەیت، ھەر یەک وەلامت گوى لیدەبیئ: " زپرو ئەلماس بخە بارمتەوہ، ھەنگى دەتوانى برە پارەیک وەر بگریئ ". ئى ئاخر من زپرو ئەلماسم لە کوى بوو! باوہر دەکەى؟ ئەنجام، سەبەرم سواو گوتم: " باشە زومرود بە رەھن وەردەگرن؟" یارۆ گوتى: " بەلى، زومرودیش دەبیئ ". ئەوسا کلاوہکەم کردە سەرم و بەدەم دەرچوونەوہ گوتم: " زۆر چاکە. خوا بتانپرى، مالتان ئاوا نەبى، ناکەس بەچانە!". بەسەرى خۆم! ریک وام گوت.

– باشە زومرودت ھەبوو؟

– من و زومرود؟ ئاھ میرزادە، تۆ ھیشتا تەسەوریکى سادەو بیگەردى دیھاتیانەت لەمەر ژيان ھەییە!.

بە ھەر حال قسەکانى کیللەر، زیاتر میرزادەیان خەجالەت کرد تا بەزەیی و سۆزى بیدار بکەنەوہ. بیروکەییەک، بروسکە ئاسا لە میشکیدا بلأچەى دا. لە دلى خۆیدا گوتى: " باشە ناکریت

له ریځه کی که سیکی دسترؤوه، کاریک بؤ ئەم کابرایه بکری؟" به لام هرچی سهری دینا و سهری دهر د له بهر کۆمه لیک هؤ خوی به گونجا و نه ده زانی بؤ ئەو کاره، نه که له بهر ته وازوع، به لکو له بهر نه وهی بوو که به شیوازیکی تایبه تی مامه له ی له گه ل کاروباره کانداه کرد. به ره به ره به دم گفتوگۆوه گهرم بوون و نیازیان نه بوو وا زوو لیکدی جیا بینه وه. کیلله ره به دم قسانه وه که وته ئیعتراف کردن، ئیعترافی به کاروکرده وهی وه ها ده کرد که پیاو ته سه وری نه ده کرد که س ئیعتراف به و جوړه کارانه بکات، که س ئەو جوړه کارانه له قاو بدات. له گه ل ههر دان پیدانان و ئیعترافی کدا، له کانگای دلوه سویندی ده خوارد که له په شیمانیا " فرمیسک له چاوانی دهرژی"، وپرای نه وهش، که باسی کاره قوره کانی خوی ده کرد، وات ههست ده کرد به جوړه شانازییه که وه ده یان گیریته وه، که چی هه ندیجار هینده کۆمیدیانه ده ی گیرانه وه که سهر به قوری دینایه پیکه نین... ئیدی خوی و میرزاده، شیتانه که وتنه پیکه نین.

میرزاده، نه نجام گوتی:

- تۆ متمانه یه کی مندالانه ت به خۆت هه یه، له راده به دهر راشکاو و راستگۆیت، ئەمه سوخه تیکی زۆر گه وره یه، ده زانی ئەم سیفه ته وا له پیاو ده کات له زۆر هه له وه عیب و عارت خو ش بی و، چاوپوشیت لیبکات؟

کیلله ره، که قسه کانی میرزاده زۆر کاریان تی کرد بوو و دلای ناسک بوو بووه وه، به رسقی دایه وه:

- میرزاده، من له ناخا که سیکی پاک و جوامیرم، ته نیا به ته بیعت وام، جا ئەمه به چ ده چی، فایده ی چیه، مه رج کرده وه یه. ئەمه له واقیعدا نایه ته دی، ههر خه یاله. نازانم بؤ وایه ؟ له مه تی ناگم .

- گوی مه ده یه. ره شبین مه به. هه نوکه ده توانین به دلنیا ییه وه بلین که تۆ گری دلای خۆت بؤ من کرده وه. من یه که له باری خۆم باوه رناکه م هیچ شتی که ماییت، بؤ منت که شف نه کردی. وا نییه ؟ کیلله ره، به زمانیکی لاقه نامیزه وه هاواری کرد:

- هیچ شتی که نه ماییت ؟ نا، میرزاده گیان! بیرکردنه وهی تۆ دهریاره ی ته یع و ته بیعتی ئاده میزاد، زۆر سویره یانه یه !

میرزاده، هایم و هه یران، به جوړه شه رمیکه وه گوتی:

- مه به ستت نه وه یه جکه له و شتانه ی گوتت، هیشتا هی دیکه ش ماون ؟ باشه کیلله ره، تۆ بۆچی هاتی بؤ لای من، به چ ئومیدی ئەم شتانه ت بؤ من گیرانه وه ؟ چاوه پروانی چیت له من ده کرد ؟

- چاوه پروانی چیم لیده کردیت ؟ بۆچی هاتم بؤ لای تۆ ؟ یه که م پاک و ساده یی و راستگۆیی و راشکاوی تۆ نه فسوونی خوی هه یه و گفتوگۆ دانیشتن له گه ل تۆدا، خوی له خۆیدا مایه ی له زه ت و خو شحالیه. به لای که مه وه ده زانم ئەو پیاوه ی که له هه نه برم دانیشتوه، پیاویکی چاک و سهر راست و دروستکارو بی شیله و بیله یه، دووم... دووم... کیلله ره، قسه که ی ته وا و نه کرد.

میرزاده، به راشکاویه کی شه رمنانه و به جدی گوتی:

- یان هاتوویت داوای قهرزم لیبکه ی ؟

كىللەر، راجلەكى. سەرسامو حەپەساو، راستەوخۇ چاۋى پىيە دور چاۋانى مىرزادە،
مىستىكى توندى بە مېزەكەدا كىشاو گوتى:

- بە راستى مىرزادە تۆ بنىادەم كېرەكەيت ! تۆ ئەۋەندە پاك و سادەو ساۋىلكەى كە سەردەمى
زىپىنىش شتى واى بە خۆۋە نەدېتوۋە ! لەلەيەكى دىكەۋە رىك بىرى بەرانبەرەكەت
دەخوئىتەۋە، بە زەبرى بە سېرەتى خۆت لە وارى دەرووناسىدا، دەچىتە ناخى ناخى مروققەۋە،
ۋەكو تىر بنىادەم دەپرىت و دەچىتە ناخى ناخىۋە. بمبوره مىرزادە كە ئەۋە دەلېم. ئەمە شتىكە
راقەو شروققەى زۆر ھەلدەگرېت... بە راستى من حەپەسام. زمانم چوۋە كىلە ! دروستە من بەو
نيازە بووم كە لە دوا ئەنجامدا داۋاى قەرزت لېيكەم، بەلام تۆ بە شىۋەيەك پىرسىارەكەت لېكردم،
ۋەكو ئەۋەى ھىچ عەيبەيەك لەم كارەدا نەبىنى و ماىەى ھىچ لۆمەيەك نەبىت، كارىكى زۆر
ئاساىى بېت....

- بەلى، بەلەى تۆۋە زۆر ئاساىيە.

- باشە تۆ بەمە نارەحەت نايىت ؟

- نا، بوچى نارەحەت بېم ؟

- دەيسا گوى بگرە مىرزادە: من لە دوى شەۋەۋە لە (پاقلوفسك)م، يەكەم لەبەر خاترى
خۆشەۋىستى تايبەتېم بۆ ئوسقوفى فەرەنسى بوردالو* (لېبىدىف تا سەعات سىيى بەرەبەيان ھەر
پىكى تىكردوۋە). دووم لەبەر مەبەستە تايبەتېكەى خۆم (بەچل بار خاچ درۆت لەگەل ناكەم)
چونكە دەمويست بە راشكاۋى، بېپەردە، باسى ۋەزەو ھالى خۆمت بۆ بكم، بەو نيازەى كەمىك
پاك بېمەۋە لە پروۋى ئەخلاقىۋە بېمەۋە تايىم. بەو نيازو خەيالانەۋە، نىكى سەعات چوار، چاو
بە گريان چوومە ناو جىگەى خەۋەۋە. باۋەر بە قسەى پياۋى دلپاك و ئاپرۇمەند دەكەى ؟ رىك لەو
كاتەدا كە بەدەم فرمىسك رشتن و ھەنسك ھەلدانەۋە (ھىشتاش جوان لە بىرمە كە زۆر گىرام)
چوومە ناو جىگاۋە، بىرۆكەيەكى سەيرم بۆ ھات و لە دللى خۇدا گوتم: " چۆنە، لە دواى
ئىعتراڧكردنەكەم داۋاى قەرزى لېيكەم ؟". ئەۋە بوو دان پىدانانەكانى خۆم، ۋەكو قاپىكى
چكۆلەى خواردن رازاندەۋە بەھاراتى روندك و فرمىسك پىۋەكرد، بەلكو ئەمە خاۋىە دلنت نەرم
بكم و رەحمت بتلىسىتەۋە سەدو پەنجا پۆبلىك بە قەرز بدەيتى. تۆ ئەمە بەخوئىتتى و
بودەلەى نازانى؟

- باۋەرناكەم ئەمە پەيوەندى بە خوئىتتى و بودەلەيىۋە ھەبىت، ھىچ خوئىتتەكى تيا نىيە،
ئىدى شتەكە رىكەۋتە، لىرەدا دوو بابەت يەكيان گرتوۋتەۋە، دوو بىرۆكە لە ھزرو زەبىنتدا
يەكانگىر بوون. ئەمە شتىكى باۋەو، من يەك لە بارى خۆم شتى وام زۆر دىتوۋە بەسەر خۆم
ھاتوۋە. پىموايە شتىكى باش نىيە. دەزانى كىللەر من لەو پروۋەۋە، لەسەر ئەو شتە گلەيىم لە
خۆم زۆرە ؟ ئەۋەى تۆ ھەنوكە دەربارەى خۆت باستكرد دەتگوت باسى من دەكەى.

مىرزادە، كە دياربوو، ئەم مەسەلەيەى بە ھەندگرتبوو، بە جدى لە سەرى رۆيى:

- تەنانەت ھەندىچار وا زەن دەبەم كە ھەموو خەلكى ھەر وان، يانى بەو بىانۋەۋە خۆم
دەپەرىنمەۋە پاكانە بۆ خۆم دەكەم. چونكە پرو بە پروبوۋنەۋەى ئەم ھزرىنە دوۋفاقىە يەجگار

قورس و دژواره . من ئەم قەسەيە لە خۆراناكەم، زادەي ئەزموونی خۆمە. مەگەر ھەر خوا بە خۆي بزانییت كە ئەم ھزرینە دوفاقیە چۆن لە زەینی بەشەردا پەیدا دەبییت، لە كۆیو ھەڵدەدا ! كەچی وا تۆ بەخوێریتی و بودەلەیی لە قەلەمی دەدەي ! بەم پێودانگە دەبی بە خۆما بچمەو ھو سلّ لەم دیاردەيە بکەمەو ! بە ھەرحال ھەلسەنگاندن و داوھری دەریارەي تۆ کاری من نیە. بەلام بە ھیچ جوړی پیموانیە کە بشییت ئەمە ناو بنریت خوێریتی یان بودەلەیی. تۆ دەلێی چی ؟ تۆ بە نیازبووی بە بیانوی فرمیسکە کانتەو ھو پارە لە من بکیشیتەو، بەلام وێرای ئەو ھوش بە خۆت سویندت خوارد کە ئیعترا فەکەت، بە مەبەستیکی شەریف بوو و لە ھەر نیازو بەرژو ھەندیەك بە دوور بوو. بەلام سەبارەت بە پارەكە، بۆ خواردنەو ھو مەینۆشیت دەوی، وانیە ؟ دیارە ئەمە دوای ئەو ئیعترا فەي کە تۆ کردت، دەکاتە خوێریتی و بی ئەخلاقی، بەلام کی دەتوانی لە پەرو یەكسەری مەینۆشی تەرك بکات ؟ شتی وا مەحالە. ئەدی تەگبیر ؟ باشتەین شت ئەو یە پیاو لەم حالەتاندە وێژدانی خۆي بکات بە داو ھو. وانیە ؟

میرزادە بەو پەری سەرسامی و کونجکاو، چاوی بری بوو کیلەر، دیاریو کە مەسەلەي دوفاقی بیرو ھزرین، لە میژ بوو، مژوولی کردبوو.

کیلەر ھاواری کرد:

– من تیناکەم، تۆیەك کە خاوەنی ئەم قسانەبییت، بەچ ھەقی خەلکی بەگێلیان لە قەلەم داویت.

میرزادە، کەمیك سوور ھەلگەرا.

– بورداووی واعیزش مدارای کەسی نەدەکرد، خاترانەي لە مەزەبا نەبوو. کەچی تۆ داو ھرییەکی مروقانیت دەرھەق بەمن کرد. جا من بۆ ئەو ی سزای خۆم بەدەم، بۆ ئەو ی بیسەلمینم چەند پەندو عیبرەتم وەرگرتوو، دەسبەرداری سەدو پەنجا رۆیلەكە دەبم و تەنیا بە بیست و پینج رۆیل قاییل دەبم. ئەو ھەندە بەسە. بەلای کەمەو بەشی دوو ھەفتەم دەکات. یانی تا پازدە رۆژی دی داوای پارەت لێناکەم. بە نیازبووم ناگاشکا دەعوەت بکەم، بەلام شایستەي شتی وانیە. ئاھ میرزادەي ئازیز! خوا دەست بە بەلتەو بەگریت !

لەم کاتەدا، لیبیدیف کە تازە لە پترسبۆرگ گەرا بوو ھو، خۆي بە ژورا کرد، کە ئەسکەناسە بیست و پینج رۆیلەكەي بەدەستی کیلەر ھو بینی، بروی ویكھینانەو ھو چارەي دا بە یەکا. کیلەر کە پارەي خۆي وەرگرتبوو، خوا خوای بوو ساتی زووتر بپروات، بۆیە دوای تۆزیک لێی داو رۆی. لیبیدیف یەكسەر کەوتە غەیبەت و زەمکردنی.

میرزادە لە کۆتایید گوتی:

– بە راستی تۆ غەدری لێدەکەي، چونکە بە راستی ژێوان بوو ھتەو ھو تۆبەي کردوو.

– ئاخەر ئەم تۆبەيە بەچی دەچیت، فایدەي چیە ؟ ریک وەکو پەشیمانی و تۆبەكەي دوینیی منە کە دەمگوت: من خوێریم، بودەلەم ! ھەر قەسەي رپووتە، وەك دەلین دەمە چیت لیکەمە!

– یانی چی ؟ تەنیا قەسە بوو ؟ من وام دەزانێ...

– بەلێ، گوێ بگرە با من راستیت پیلیم. من ئەمە تەنیا بە تۆ دەلیم، چونکە تۆ بیري مروق دەخوینیتەو، دەچیە ناخی مروقەو: قەسو کردار، دروو راستی، ھەر ھەمووی لە منا، لەلای من

تیکه لآو بوون، به راستی تیکه لآو بوون. پەشیمانی و تۆبەیی من له حەقیقەت و کردارما دیارن، باوەرم پێبکە، چۆنت پێدەلێم وایە، نامادەم سویندت بۆ بخۆم. بە لآم مەسەلەیی راستی و درۆ، لەو بیروکە دۆزەخییەو (کە هەمیشە لەخەیاڵ و لە بیرمە) هاتوووە کە حەزەدەکەم خەلکی فریو بدەم و، تەنانەت چەکی فرمیسکیش بەکار بێنم! بە شەرەفم چۆنت پێدەلێم وایە! من ئەم قسەییە لای هیچ کەسیکی دی ناکەم، چونکە یان گالتەم پێدەکەن، یان دەمبوغزینن! بە لآم تۆ میرزادە، داوەراییەکی مروقانی دەکەیت.

میرزادە گوتی:

– سەیرە! یارۆش، ئیستا دەقاو دەق هەمان شتی پێگوتم. لەو دەچیت هەردووکتان زۆری پێووە بنەن! تیناگەم. بە لآم یارۆ لە تۆ راستگۆترە. تۆ درۆت کردوووە بە پیشەیی خۆت. دەی! پروبینی و ریابازی بەسە لیبیدی! خۆت لەبەر چاوم فەقیر مەکە، دەستیش مەخە سەر دآت. شتیکت هەییە پێمی بلێی؟ تۆ بە خۆپایی بۆ ئیترە نەهاتوویت، هەلبەتە مەبەستیکت هەییە...

لیبیدی، وەکو کەو چوو.

میرزادە گوتی:

– من لە بەیانییەو تەنۆکە چاوەروانت بووم تا پرسیارێکت لیبیکەم. حەزەدەکەم بە یەک وشەو بۆ تاقە جاریک لە ژیاوندی بە بێپەردە راستیم پێ بلێی: تۆ دەست لە رووداوی دویشەوی گالیسکەدا هەبوو یان نا؟

لیبیدی، هەمدیس کەوتە خۆبادان و جۆلە جۆل، دەستی بە پێکەنین کرد، دەستەکانی هەلگۆفتن، ئەنجام کەوتە پزۆمین، تا کاتەکە بەسەر بەریت و هیچ قسەییەک نەکات.

– من دەزانم تۆ دەستت لەم مەسەلەییەدا هەییە.

– باوەرپکە، تەنیا بە شیواییەکی ناراستەو خۆ دەستم تیا ی هەبوو! دەوری من لە مەسەلەییەدا تەنیا ئەو بوو بە کەسیک بلێم، کۆمەلێک لە مآلی مندا خرابوونەتەووە کە فلان و فلانیان لەگەڵدایە...

میرزادە، بەو پەری بێئۆقرەیی گوتی:

– من دەزانم تۆ کۆرەکەیی خۆت بۆ ئەویندەر ناردبوو. بە خۆی، چەند سەعاتی لەمەپیش، بۆی گێرماوە. باشە ئەم هەموو پیلان و داووە لە پای چی؟

لیبیدی، بە نیشانی نکوولی کردن، کەوتە دەست بادان و گوتی:

– نا، پەییووندی بە منەووە نییە، منی تیا نیم. خەلکانی دی ناچارین کردم، بە لآی خەلکانی دی. ئەم پیلانە ئۆینی خەلکانی دی بوو، باشتر وایە لە جیاتی پیلان ناو بنریت هەوەسبازی، رابواردن!

– ئاخەر مەسەلەکە چییە؟ تو زاتی خوا ئەگەر راستیم پێ نەلێی! ماقوولە نە زانیت کە ئەم مەسەلەییە راستەو خۆ ریشی من دەگریتەووە؟ نازانی کە دەیانەوی ناوی یەفگینی پاقلوفیچ بزرینن؟

لیبیدی، کە هیشتا هەر قنگەقنگی بوو، هاواری کرد:

- میرزاده گیان، میرزاده میهن! ئاخر تو پریم نادهیت راستی مهسه له کهت بو بگیرمه وه. چه ندین جار ویستم بوئی بگیرمه وه، تو هه ر نه ت هیشت قسه کهم ته و او بکه م...

میرزاده، بیده نگ بوو، له فکران راجوو، پاشان دواي کیشماکیشیکی دهر وونی دژوار، به نا ئومیدییه وه گوئی:

- دهی باشه... راستیه کهم پیبلی.

لیبیدیف، به له ز دهستی پیگردو گوئی:

- ئاگلیا ئیقانو قنا...

به لام میرزاده هاواری کرد:

- نا، نا، باسی ئاگلیا نه کهی...

میرزاده، له داخا، له توپه ییداو، په نگه له شه رما بووبی، سوور هه لگه پراو دریزه ی به قسه کانی دا:

- مه حاله، شتی وا نه بووه و نابی، قسه ی قوره! ئه مه هه مووی بوختانی توو خه لکانی شیئی وه کو تویه! نه خه له تابی جاریکی دی باسی شتی وا بو من بکه ی! جاریکی دی شتی وات لی نه بیستم ها!

کولیا، شه وی درهنگ، دهر و به ری سه عات یازده، هاته وه هه نیا نه یه که هه وال و باسی پترسبورگ و پاقلوفسکی پیبوو. به کورتی و په له په ل، هه واله کانی شاری (پترسبورگ) که (زیاتر دهر باره ی هیپولیت و فره ته نه که ی دویشه و بوو) گپرایه وه و ئه وسا بله ز دایکیشا به لای گپرانه وه ی هه واله کانی پاقلوفسکا. کولیا، سی سه عات بوو له پترسبورگ هاتبووه وه، هه ر له ریوه، بیئه وه ی سه ریکی په له ی میرزاده بدات، یه کسه ر چوو بوو بو مالی یه پانچین. ده یگوت "له وی فره ته نه و جه نالیکی سهیره". هه لبه ته، هوی سه ره کی ئه م هه رایه رووداوی گالیسکه که بوو. هه لبه ته هه ندی شتی دیکه ش پرووی دابوو که نه میرزاده و نه کولیا، ئاگیان لینه بوو. کولیا دریزه ی به قسه که ی دا: "هه لبه ته من نه مده ویست خو م له مه سه له که هه لقورتینم و پرسیار بکه م که مه سه له چیه. به لام پیشوازییه کی زور گه رمیان کردم، پیشوازییه کی له راده به دهر، گه رمتر له وه ی وینام ده کرد. به لام میرزاده تاقه وشه یه کیان دهر باره ی تو نه گوت. هه ر ناویشیان نه هیئایت." جا سه یرترین هه وال ئه مه بوو: ئاگلیا، له سه ر گانیا ده گه ل که سوکارو مالبا ته که ی خویدا به شه ر هاتبوو. که س، ورده کاری ئه م شه ره ی نه ده زانی، کولیا ته نیا ئه وه نده ی ده زانی به هوی گانیا وه یه. به راستی سهیره، ئه م شه ره قورسه ده بی له سه ر شتیکی گه وره بووبی. جه نه رال درهنگانی، به په سستی و بیزاری بو مال هاتبووه وه، یه قگینی پاقلوفیچیشی له گه ل خویدا هیئا بووه وه. پیشوازییه کی گه رم و گوپ له یه قگینی کرابوو، یه قگینی زور خو لق خو ش و به که یف و ده ماخ بوو. دووم هه والی گرینگ ئه مه بوو که لیزا قیتا پروکو قیفنا، به بیده نگی قارقارا ئار دالیونو قنای، که هاتبووه دیده نی کیژه کانی ئه و، گاز کردبوو و به و په ری ویل و نه زا که ته وه داوای لیگردبوو که جاریکی دی هه رگیز هاتو چو یان نه کات و پوژی له پوژان پی نه نی به مالیاندا، کولیا گوئی: "قاریا به خو ی ئه مه ی پیگوتم." قاریا کاتی له نک خانم یه پانچین هاته

دهری و خوا حافیزی له کیژهکان کرد، کیژهکان نهیاندەزانی چی پروویداوه، نهیاندەزانی که ده‌رگای ئەم ماله بو هتا هه‌تایه له قاریا داخراو قاریا بو هه‌میشه و به‌یه‌کجاره‌کی خوا حافیزیان لیدەکات، به جییان دیلێت.

میرزاده به سه‌رسامی گو‌تی:

– خو قاریای خوشکت سه‌عات هه‌وت لی‌ره بو .

– ناخر ده‌وربه‌ری سه‌عات هه‌شت جواییان کردبوو. من زور به‌داخه‌وه‌م بو قاریاو گانیا... راسته هه‌میشه خه‌ریکی پیلانگی‌پری و داوانانه‌وه‌ن، ئیدی شتی‌که خوویمان پیوه‌گرتوووه بو‌یان ته‌رک نا‌کری‌ت. قه‌ت پوژئی له پوژان نه‌مزانیوه جییان له ژیر سه‌ردایه‌وه ناشمه‌وی بزانه. به‌لام میرزاده‌ی نازیزو دلۆقان، دلنیا‌ت ده‌که‌م که گانیا کو‌پییکی دلپاکه. راسته له زور رووه‌وه عه‌یبی هه‌یه‌وه بی که‌م کو‌پی نییه، به‌لام سیفه‌تی زور باشیشی هه‌ن، من زور گله‌ییم له خو‌م هه‌یه که زووتر وه‌کو پیویست نه‌مناسیوه. تیا‌ماوم، نازانه ناخو دوا‌ی ده‌کردنه‌که‌ی قاریا هاتو‌چو‌ی مالی یه‌پانچین بکه‌م یان نا. راسته من هه‌ر له سه‌ره‌تاوه خو‌ییبوونی خو‌م هه‌بووه به‌ته‌واوه‌تی تی‌که‌لی وان نه‌بووم، مه‌ودایه‌که‌م له نیوان هیشتبووه‌وه. به‌لام وی‌پرای شه‌وش، مه‌سه‌له‌که پیویستی به بیر‌کردنه‌وه هه‌یه.

میرزاده گو‌تی:

– زو‌ریش بو برا‌که‌ت مه‌پاری‌وه. ئە‌گه‌ر کار گه‌یی‌ته ئە‌م ناسته، مانای وایه لیزا‌قی‌تا پرو‌کو‌قی‌فنا، گا‌فری‌لا نار‌دالی‌ونو‌فی‌چ به خه‌ته‌ر ده‌زانیت، یانی گانیا له هه‌ندی نا‌واتی نزیک بووه‌ته‌وه.

کولیا، به‌سه‌رسامی پرسی:

– کام نا‌وات؟ مه‌به‌ستت چی‌ه؟ یانی ته‌سه‌ور ده‌که‌یت که نا‌گلیا... نا، شتی وا مه‌حاله!

میرزاده بی‌ده‌نگ بو.

کولیا دوا‌ی یه‌ک دوو ده‌قیقه هاته قسان و له‌سه‌ری رو‌یی:

– میرزاده، تو که‌سی‌کی یه‌جگار به‌گومانی! هه‌ستم کردوووه له‌م دوا‌ییانه‌دا له راده‌به‌ده‌ر به‌دگومان بو‌ویت، وات لی‌هاتوووه با‌وه‌ر به هی‌چ شتی‌ک نا‌که‌یت، ته‌نانه‌ت به خه‌یال، گومان بو خوت دروست ده‌که‌یت... نازانه ناخو زاراوه‌ی "گومان" م له جیی خو‌یدا به‌کار بردوووه یان نا؟

– پی‌ده‌چی له جیی خو‌یدا به‌کار بردی، هه‌رچه‌نده یه‌ک له باری خو‌م دلنیا نیم.

کولیا، له پر گو‌تی:

– نا، زاراوه‌ی گومان و به‌دگومانی پر به پیستی مه‌به‌سته‌که‌م نییه. زاراوه‌یه‌کی گونجاوترم دو‌زیوه‌ته‌وه، زاراوه‌یه‌که که دروست تر گوزارشت له مه‌به‌سته‌که‌م ده‌کات. تو به گومان و به‌دگومان نیت، به‌لکو غه‌یره‌گری. تو له‌به‌ر کیژکی گه‌نجی لوتبه‌رزی له خو‌بایی، به‌غیلی به گانیا ده‌به‌ی، غه‌یره‌ی لیده‌که‌ی.

کولیا، به‌ده‌م ئە‌و قسانه‌وه له جیی خو‌ی راپه‌ری و هه‌ستایه سه‌ر پینان، له قاقای پی‌که‌نینه‌کی شه‌وتوی دا، ده‌تگوت له عه‌مراتیا پی‌نه‌که‌نیوه. که بی‌نی ده‌مو‌چا‌وی میرزاده سو‌ور هه‌لگه‌را، شیلگی‌رانه‌تر که‌وته پی‌که‌نین. زوری پی‌خوش بوو که په‌ی به‌وه بردبوو میرزاده له‌به‌ر خاتری

ئاڭلايا غېرە لە گانيا دەكات. بەلام كە بېنى مېرزادە بە راستى خەمىنە، بېدەنگ بوو. ئەوجا نىزىكەى سەعاتىك تا سەعات و نىوئىكىان بە قسەو باسى زۆر جدى برده سەر.

* * *

مېرزادە، بۆ سبەى، بەكارى پىويست سەفەرى پترسبۆرگى كرد، نىزىكەى سەعات پىنجى دوا نىوهرۆ، لە رېى گەرانهويدا بۆ پافلوفسك، بە رېكەوت ئىقان فېودوروفىچى لە وىستگەى قىتاردا بېنى. جەنەرال، توند باسكى گرت، وەكو ئەوھى لە شتىك بترسىت، تەمەشايەكى دەوروبەرى خۆى كرد، هەنگى مېشكىنى دەگەل خۆيدا برده فارگۆنىكى نمرە يەكەوھ. بەو جۆرە بوون بە ھاوسەفەر، جەنەرال، تامەزرۆى ئەوھ بوو كە باسى مەسەلەيەكى زۆر گرېنگى لەگەلدا بكا تەوھ.

ئىقان فېدوروفىچ بە مېرزادەى گوت:

– مېرزادە، دۆستى نازىز، پىش ھەموو شتىك ئومىدەوارم گلەبىم لىنەكەيت و لىم زویر نەبىت. ئەگەر گلەبىيەكىشت ھەبى، ھىوادارم لە دلئى نەگرىت و لە بېرى بکەيت. دوىنى بە تەما بووم بىمە دىدەنىت. بەلام نەمدەزانى ئەگەر ئەو كارەم كرديا، لىزاقىتا پروكوفىقنا چ ھەلوئىستىكى دەبىت... حالى حازر مائەكەى من بووھ بە دۆزەخ، دۆزەخىكە لەو گۆرە. لە تۆ وايە دىوئىكى ترسناك و ناديار خۆى لەو مائەدا ھەشارداوھ. كەم و زۆر سەر لەم مەسەلەيە دەرناكەم. بەلام سەبارەت بە تۆ، من پىموايە لە ھەر ھەموومان كەم خەتاو، كەم تاوانترىت، ئەگەرچى سەبەبكارى گەلىك لەم ئالۆزى و پەشيويانەيت. رەنگە ھەنوگە پەيت بەوھ بردىت كە بەشەردۆستى شتىكى زۆر باشە مېرزادە. بەلام بە سلوكەت، لە سنورى خۆى دەرنەچىت. رەنگە خۆت بە ئەزمون ئەم راستىتەت بۆ دەركەوتبىت و باجەكەيت دابى. من يەك لە بارى خۆم مېھرەبانى و دلپاكي و جوامىرى تۆم زۆر بە دلئەو حورمەتم بۆ لىزاقىتا پروكوفىقناى ھاوسەرم ھەيە، بەلام...

جەنەرال، ماوھەكى زۆر بەو جۆرە لەسەرى رۆى، بەلام قسەكانى يەجگار پچر پچر بى سەرۆبەر بوون. دياربوو كە لە بوھەر و روداويكى ناديارو نا ناسايى، دەترسا، ترسان و پەشيوئىيەكى لە رادەبەدەر.

ئەنجام، جەنەرال، بە روونى و راشكاويەكى پترەوھ، بە مېرزادەى گوت:

– من، زەرەيەك گومانم لە تۆ نىيە كە دەستت لەم مەسەلەيەدا ھەبى، بەلام تكاىەكى دۆستانەت لىدەكەم ماوھەك خۆت لە ھاتوچۆى مالى ئىمە دووربگرە، تا ئەم رەوشە دەگۆرۆى و ھىور دەبىتەوھ.

ئەوسا بە گەرمى لە سەرى رۆى:

– سەبارەت بە يەڭكىنى پافلوفىچ، ھەرچىكە و تراوھو دەگوترى ھەر ھەمووى ئىفتىراو بوختان و درۆو دەلەسەيە، ئىدى ھەولئى ناوژاندنە، پىلانئىكى ئاشكرايە، دەيانەوئى بە شەرماندا بدەن. جا مېرزادە، دەمەوئى بىپەردە شتىكى گرېنگت پىبلىم: تا ئىستا ھىچ قسەيەك لە نىوان ئىمەو يەڭكىنى پافلوفىچدا نەبووھو نەكراوھ. تىدەگەى ؟ حالى حازر ھىچ بەلئىنكىمان لە نىواندا نىە. بەلام لەگىنە ئەو قسەيە بكرىت. رەنگە ئەو قسەيە بەم زووانە بكرىت! ئەمە كارئىكى ناشىرىنە! تىناگەم بۆچى و بە چ مەبەستىك ئەمە دەكەن ؟ ئەمە چ نىيازئىكى لە پىشتە ؟ سەر لەمە دەرناكەم.

ئەم ژنە، ژنیکی سەیرو ئەتوار غەریبە. بەلام من زۆری لێدەترسم، هیندە لێی دەترسم، که خەوم لێ حەرام بوو! تۆ تەمەشای ئەو گالیسکه که شخەیه، ئەو ئەسپە کویتانە... ئەو هەموو کەش و فشه، که بە فەرەنسی شیکایەتی پێدەلین! کێ ئەم ناستە بەرزە ی ژانی بۆ دابین دەکات؟ ئەم هەموو شتە ی لە کوی بوو؟ باوەر بکە پوژیک لەم پوژانەدا بیرکی گوناخامیزم بە میسکا هات، دەمگوت رەنگە یه فگینی پاقلوفیچ هەموو ئەو شتانە ی بۆ بکات. بەلام ناشکرایە که گومانیک ی بێ بنج و بناوانە. ئەدی باشە بۆچی دەیهوی بە شەرمان بدات، ناکوکیمان بخاتە بەین؟ ئەو لەگەزو مەتەلۆکەکیە! نایا دەیهوی یه فگینی پاقلوفیچ بۆ خوی مسوگر بکات؟ بەلام دووبارە ی دەکەمەو و سویند دەخۆم که یه فگینی پاقلوفیچ لە بنی نایناسیت و مەسەلە ی سفتەو کۆمپیا لەکان درۆیە و هیچ بنج و بناوانیک ی نییە. هەلبەتە ئەو گۆساختی و بیسەر میە ی که بەو جۆرە ولەسەر جادەو بە "تۆ" بیدوینی، خوی لە خۆیدا پیلانیک ی نانقەستە و هیچی تر! بۆیە لەسەرمانە که ئەو پیلانە پوچەل بکەینەو و لە جاران پتر ریزو حورمەتی یه فگینی پاقلوفیچ بگرین. هەمان شتم بە هاوسەرە کەشم گوتوو. جائیستا گەرەکمە بۆچوونیک ی زۆر نەین ی بۆ تۆ بدرکینم: من باوەر ی تەواوم بەو یە که دەیهوی تۆلە ی رابردو لە من بکاتەو، هەرچەندە قەت پوژ ی لە پوژان هەلەم دەربارە ی نەکردوو و خراپەم بۆی نەبوو. که بیر لە رابردو دەکەمەو لە شەرەزاریدا سوور دەبمەو. ئەو تە، لە کاتیکا دلم خۆشبوو که بۆ هەتا هەتایە پوی و لە کۆلم بوو، که چی دووبارە سەر و سەکوئی پەیدا بوو. پیم نالیی ئەم روگۆژینە کهوتە چ گۆرپیکەو؟ خو من وامدەزانی دەمیکە بوو بەخانم روگۆژین، واتە شووی بە روگۆژین کردوو.

بە کورتی، جەنەرال که زۆر پەشوو پەریشان بوو، بە دریزایی ئەو سەفەرە یە کە سەعاتیە، لیکدا لیکدا هەر قسە ی دەکرد، پرساری دەکرد و هەر خۆیشی وەلامی دەدایەو، دەستی میرزادە ی دەگوشی و دلنای دەکردەو که کەمترین گومانی لەو نیە. ئەم خالە بەلای میرزادەو، گرینگ بوو. جەنەرال، لە کۆتایی قسەکانیا هاتە سەر باسی مامی یه فگینی پاقلوفیچ، که سەرۆکی یه کیک لە فەرمانگەکانی پترسبۆرگ بوو، گوتی: "پیاویکە لە تەمەنی هەفتا سالیدا، پایە و پیگە یەکی گەورە ی هەیه، پیاویکی دنیا ی و ئەهلی رابواردن و میزو خواردنەو یە. بە کورتیەکی باش بە خوی رادەگات و پیرە میریکی زۆر دلنەرە... ها، ها! وەسفی ناستاسیا فیلیپوفنای بیستبوو و ماو یە که لە دووی دەبیت. دوینی چوومە سەردانی، لێ نەمبینی. چونکە نەخۆش بوو، پیشوازی کەسی نەدەکرد. بەلام دەولە مەندە، دەولە مەندیکی حیلە. پیاویکی دەستپۆ و قسەرۆیە... خوا تەمەن دریزو رادەستاوی بکات! بەلام هەموو سەرودت و سامانەکی بۆ یه فگینی پاقلوفیچ دەمینیتەو، جگە لەو هیچ میراتگریکی دیکە ی نیە... بەلێ... بەلام وێرایی ئەو هەش من هەر دەترسم و نازانم لەچی دەترسم... شتیکی شووم و بەدوم، شەمشەمە کویرە ئاسا، بە سەر سەرمانەو دەسوریتەو. دلم زۆر دەترسیت و نارهتەم.

بۆ روژی سییەم، سەرەنجام خانەوادە ی یه پانچین و میرزادە بە فەرمی ناشت بوونەو...

پەراویز:

* - " ... له بېر خوښه ويستی تايبه تيم بۇ ئوسقوفى فەرهنسى بوردالو...": بوردالو، واعيزيكي فەرهنسى يه سوعى بوو (۱۶۳۲ - ۱۷۰۴) خاوهنى كومه ليك خوتبهى به ناوبانگه خه لكى دل به ندى به لاغته و فسهاحتى زمان و به هيژى به لگه كانى بوون. جا ليڙه دا ليبيديف كه هزى له باسكردنى بابته تين چاوه پروان نه كراو بوو، يان به راستى مهبهستى بوردالو بووه، يان له وهيه كيللر ويستبيتي له ريگه گه مهي زمانه وانويه و نامازه بۇ مهي "بوردو" ي به ناوبانگي فەرهنسى بكات يان نامازه بيت بۇ وشه ي رووسى "بوردا" كه كوكتي ليكي شه رابى نه لكو لييه. به لام به كارهي نانى نازناوى ئوسقوف بۇ واعيزه به ناوبانگه كه فەرهنسا، خه يالى روو

فهللى دوازده يه م

سه عات هه وتى ئيواره بوو، ميرزاده خو ي ناماده ده كرد بچيت له باخچه كه دا پياسه يه ك بكات، له ناكاودا ليزا قيتا پروكوفينا، به تاقى ته نيا خو ي به بانيزه كه ي نه ودا كردو رووى تيكردو گوتى:

- يه كه م وا تينه گه يت كه من بۇ عوزرخوايى هاتووم. چونكه نه وه گه وجيتييه ! چونكه هه رچى هه له و تاوانيك رووى داوه، هه موو له سونگه ي تووه بووه !

ميرزاده، هيچى نه گوت.

- خه تاي تو بوو يان نا ؟

- هه ر به قه د تو خه تابارم، نه زياترو نه كه متر. هه رچه نده كه سمان به ئانقه ست خه تامان نه كردووه، نه توو نه من، پيڙى خو م به كه مته رخه م و خه تابار ده زانى. به لام هه نوكه، دواى بيركردنه وه يه كى زور گه ييومه ته قه ناعه ت كه هيچ خه تاو كه مته رخه ميه كم نه بووه !.

- ناھ... يانى وا بيرده كه يته وه ! زور چاكه، دانيشه و گوى بگره بزانه چ ده ليم، چونكه نيازم نيه به پيوه بوه ستم.

هه ردووكيان دانيشتن.

- دوووم، پيوست ناكات به تاقه وشه يه كيش باسى نه و نه شقيا نه بكه يت ! چونكه هه ر ده ده قيقه يه كه ده رفه تى قسه كردنم هه يه، ده روم. چونكه هاتووم بۇ پرسياريك (مه گه ر هه ر خوا بزاني مه زنده ت بوچى چووه) نه گه ر به تاقه وشه يه ك باسى نه و گوسا خانه بكه يت، يه كسه ر هه لده ستم و ده روم، ئيدى هه رگيز نه ده تناسم و نه بمانسه.

ميرزاده به رسقى دا يه وه:

- زور باشه .

- دەمەوى پېرسىم كە ئايا تۆ پېش دوو مانگ، دوو مانگو نيو، يانى لە دەروپەرى جەژنى پاكدا
هيچ نامەيەكت بۆ ئاگلايا ناردووه ؟
- م... بە... لى... .

- بە چ بۆنەيەكەوه ؟ دەربارەى چ شتىكە ؟ ناوهرۆكى ئەو نامەيە چيە ؟ نامەكەم پى نيشانېدە!
ئاگر لە چاوانى ليزاقتا پروكوفينا دەبووه، لە بيتاقتە تيدا دەلەرزى.
ميرزادە، بە سەرسامىيەكى ترساميزەوه گوتى:
- نامەكە لاي من نىيە، ئەگەر تا ئىستا ماپت، لاي ئاگلايا ئيقانوقنايە...
- خۆت لە گىلى مەدە! لەو نامەيەدا چيت بۆ نووسيوه ؟
- نەخۆم لە گىلى دەدم و نە هيچ ترسيكەم هەيە، بەلام هەست ناكەم هيچ لەمپەرىك لە گۆرى بى
كە نامەى بۆ نەنووسم...
- دەمت لىكنە ! دوايى ئەو قسانە بكە. هەنوگە بلى ئەو نامەيە چى تيابوو؟ بۆچى سوور
هەنگەراويت ؟

ميرزادە، بۆ ساتىك لە فكران راچوو.
- من نازانم، ليزاقتا پروكوفينا تۆ نيازت چيەو چيت لە خەيالە، بەلام هەستدەكەم ئەو نامەيە
زۆرى پەست كردوويت. خۆ من دەتوانم وەلامى ئەو جۆرە پرسىيارە نەدمەوه. بەلام بۆ ئەوهى
بۆتى بسەلمىنم كە هيچ ترسيكەم سەبارەت بەو نامەيە نيەو لە نووسىنى پەشيمان نيم و خويشم
بە شەرمەزار نازانم (ميرزادە لە كاتى ئەو قسەيەدا دوو هيندە سوور هەنگەرا) دەقى نامەكەت، كە
پيموايە لەبەرە، وەكو خۆى بۆ دەخوينمەوه.
ميرزادە، دەقى نامەكەى، تەقريبەن وەكو خۆى، وشە بە وشە لەبەر بۆ خويندەوه.

ليزاقتا پروكوفينا، پاش ئەوهى بە وردى گووى لە دەقى نامەمە گرت، بە زمانىكى رەق
گوتى:

- كە شتىكى بى سەروبەرە ! دەتەوى بەم قسە قۆزانە چى بلىي؟
ميرزادە وەلامى داىهوه:
- خويشم بە دروستى نازانم. ئەوئەندە دەزانم لەگەل هەست و سۆزى خۆمدا راستگو بووم.
ئەوسا، لەو پۆژانەدا، وىراى ساتە دژوارو سەختەكانى ژيانم، هەندىجار ئومىدو هيوای گەورەم
دەكەوتە دل .

- ئومىدو هيوای وەك چى ؟
- باسكردنى ئەستەمە، ناتوانم شروقهى بكەم، بەلام لەو ئومىدانە نەبوون كە هەنوگە تۆ وينايان
دەكەيت... ئەو ئومىدانە پەيوەنديان بە نايەندەوه هەبوو، پەيوەنديان بەو شادىهوه بوو كە من وام
بیردەكردەوه بيگانە نيم، فەرەنگى نيم، لەمالى خۆمدا. ئىدى شادى گەرانەوه بۆ ولات، مەستى
كردم. ئەوه بوو بەيانىهكى هەتاو، كە دنيا نقومى هەتاو بوو، دەستم داىه قەلەم و ئەو نامەيەم بۆ
نووسى. بۆچى نامەكەم بۆ خودى ئەو نووسى؟ نازانم. هەندىجار مروقه حەزدەكات دۆستىكى لە
نزىك بيت.

- میرزاده، دواي هه‌لوه‌سته‌یهك، له سه‌ری رۆیی:
- وا بزانه، ئه‌و چه‌زو هه‌سته هانیدام ئه‌و نامه‌یه بنووسم.
- یانی ئاشقی نیت؟
- نه به‌زاتی خوا. من وه‌كو خوشكی‌کی خۆم نامه‌م بۆ نووسیوه. ته‌نانه‌ت به ئمیزی: "برات"، كۆتاییم به نامه‌كه هی‌ناوه.
- ها! ده‌زانم، فیلیکی باشه.
- لیزا قیتا پروكوقیقنا، من وه‌لامی ئه‌م پرسیارانه‌م له گیان گرانه...
- ده‌زانم كه وا‌یه، به‌لام ئه‌مه هه‌رگیز كیشه‌ی من نییه. گوی بگره، راست برۆ، وه‌كو چۆن له‌به‌رده‌م خوادا وه‌ستابیت به‌و ئاوا‌یه راست برۆ، پیم بلی: تو درۆم له‌گه‌ل ده‌كه‌یت، یان راستیم پی‌ده‌لیی؟
- راستی ده‌لییم. درۆت له‌گه‌ل ناكه‌م.
- یانی راسته‌كه‌ی كه ده‌لیی ئاشقی نیت؟
- پیموا‌یه، ئه‌وپه‌ری راستیم گوتوه.
- مه‌به‌ستت له "پیموا‌یه" چیه؟ باشه ئه‌و هه‌تیوه فشه‌كه‌ره نامه‌كه‌ی بۆ برد؟
- من تكام له نيكولا ئاردالیونوفیچ كرد كه...
- لیزا قیتا پروكوقیقنا، به تو‌په‌یی قسه‌كه‌ی پی‌په‌ری:
- هه‌تیو، وتم هه‌تیوه! من نيكولا ئاردالیونوفیچ نانسیم. بلی هه‌تیوه!
- نيكولا ئاردالیونوفیچ...
- هه‌تیوه، پیمگوتیت...
- میرزاده، ئه‌نجام به‌ده‌نگی‌کی مكوم به‌لام هیمن گوتی:
- نه، هه‌تیوه نا، به‌لكو نيكولا ئاردالیونوفیچ.
- ئا، زۆر باشه، با به‌كه‌یفی تو‌بی بزانه چۆن ده‌یكه‌مه‌وه به‌گژ تا...
- لیزا قیتا پروكوقیقنا، بۆ ماوه‌ی ده‌قیقه‌یه‌ك پی‌ده‌نگ بوو تا جله‌وی تو‌په‌یی خۆ بگری‌ت و ئارام ببیته‌وه، ئه‌وجا لیی پرسی:
- باشه، "سوارچاکی لات" مانای چیه؟
- نازانم. نه ئاگام له‌مه‌یه و نه په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه هه‌یه. ده‌بی جۆره شوخی و گالته‌یه‌ك بی‌ت.
- چه‌ند خوشه‌ پیاو له ناکاوی‌كا هه‌موو شتی‌کی بۆ ده‌ربكه‌وی! باشه تو‌ بلیی به‌ خوی چه‌زی لی‌كردبیت؟ خۆ هه‌ر خوی ناوی گه‌وج و گه‌مشۆی لی‌نایت.
- میرزاده، به‌گله‌یی‌ه‌وه، به‌ ده‌نگی‌کی چیه ئاسا گوتی:
- هه‌ق نه‌بوو ئه‌م قسه‌یه بۆ من بگپه‌یته‌وه.
- زویر مه‌به. چونكه كچی‌کی خۆ سه‌ری، سه‌ر شی‌تی حول حولی‌ه، ئه‌وه‌نده‌ی ناز دراوه‌تی خوی شه‌ر بووه!... ئه‌گه‌ر كه‌سی‌کی خوش بو‌یت، به‌وه ده‌ری ده‌بریت كه به‌ به‌رچاوی خه‌لكیه‌وه گالته‌ی پی‌ده‌كات و سه‌رده‌كات سه‌ری، ته‌شه‌ری لی‌ده‌دات. من به‌ خۆیشم وا بووم. به‌لام تكا ده‌كه‌م

به تهمای هیچ مهبه، نه شهی سهرکه وتن نه تگریت. چونکه نهو بو تو ناییت، باوه پناکه م قهت شتی وا ببیت! من بویه نه مهت پیده لیم تا له نیستاره ته گیری خوت بکهیت و دوایی گلهیی نه کهیت. گوی بگره، سویندم بو بخو که نهو نافره تهی ترت نه خواستوه.

میرزاده، که له سهرسامیا راپه ری گوتی:

- لیزاقیتا پروکوئیقنا، نهوه تو چ ده لئی، نه مه چ بیرکردنه ویه کهه؟

- باشه، خه ریک نه بوو بیخوازیت؟

میرزاده، سهری داخست و له بن لیوانه وه گوتی:

- با، نزیك بوو بیخوادم.

- که واته، تو "نهوت" خو شده وی؟ نایا له بهر خاتری "نهو" بو نییره هاتوویت، له بهر خاتری "نهو" ژنه؟

میرزاده گوتی:

- من بو خواستنی نهو نه هاتووم.

- نایا، له م دنیا یه دا هیچ شتیك هیه به لاته وه پیروزی بیت؟

- به لئی.

- دهیسا بهو شته پیروزه سویندم بخو که بو خواستنی "نهو" ژنه نه هاتوویت.

- له جیاتی سویندی هزار سویندت بو ده خوم، سویندی گه وه.

- باوه پرم پیکردیت. وه ره ماچم بکه. ناخری توانیم هه ناسهی نوخهی هه لیکیشم. به لام نهوه بزانه که ناگلایا ناشقی تو نیه، له بهر رو شنایی نهوه بیر له حال و نایندهی خوت بکه وه. تا من له دنیا بمینم ناگلایا نابی به هاوسه ری تو. حالی بوویت؟

- به لئی حالی بووم.

میرزاده، به جو ری شهرمه زارو ته ریق بوو بووه وه که نهیده توانی روو به روو ته مه شای

لیزاقیتا پروکوئیقنا بکات.

- نیدی نهوهی که پیمگوتیت هر نهوه یه وه دست بخه ژیر سهرت. به تهمای هیچ مهبه. من به تاسه وه، وه کو نهوهی نیردراوی خوایی بیت، چاوه پروانم ده کردیت، که (شایستهی نهوه نه بوویت!) شهو نه بووه بالیفه کهم له فرمیسکا ته ر نه بووبی - هه لبه ته بو تو نا دوستی نازیز، له وه دنیا به! خه می من، شتیکی دی بوو، شتیکی جیاوان، خه میکی هه میشه یی و نه گور. جا با پیت بلیم بوچی به تاسه وه، به پهرو شه وه چاوه ری تو بووم: هیشتاش باوه پرم وایه که خوا تو ی وهک دوست و برا بو من نارد. چونکه من زور بیکه سم، زور بیپشت و پشتیوانم، له م دنیا یه دا جگه لهو پیره ژنه، له خانم بیلوکونسکایا، هیچ که سیکی ترم نیه، نه ویش به خوت ده زانی باری کردو وه لییره نه ماوه، نه مه جگه له وهی ته واو پیرو فره توس بووه، ده لئی مه ری گیژه! جا نیستا گه ره کهم به نایان به نهه وه لامی نه م پرسیاره م بده یته وه: نایا ده زانیت که پی ری شهو "نهو" ژنه "بوچی له نیو گالیسکه که یه وه، نهو هاواری کرد؟

- به شه ره فم نه دهستی منی تیایه، نه ناگام لییه تی!

- ئەوندەم بەسە ! باوەرت پێدەكەم. هەنوکه وێنايهکی ترم دەربارهی ئەم بابەتە هەيه. تا پێرئ دويئى و دويئى بەيانيش هەر هەموو شتەکانم بە خەتای يه‌ڤگيئى پاڤلوفيج دەزانى، بەلام هەنوکه هاتوومەتە سەر راو بوچوونى ئەوانى دى: وا دياره بە مەبەست و نامانجیكى تايبەتى، وەكو گەوجیک كراوه بە نيشانەى تيرى تانە و توانجان. چوئن؟ بوچى؟ بە چ مەبەستیک؟ رەفتارەكە خوئى لە خویدا گوماناوى و نا شەريفه . بە هەر حال، ئاگلايا هەرگيز شووى پئى ناکات. ئەمە لە من بزانه ! پەنگە پياويكى زۆر باش بيئت، بەلام شتى وا نەبووه و نابيئت! مەحاله كچى خوئى بدەم! جارن، پيئش ئەم رووداوه، دوو دل بووم. بەلام هەنوکه بريارى خوئم داوه و پراوتەتەوه، ئەمپۆكە روو بە روو، بە راشكاوى بە (ئيقان فيدوروفيج)م گوت: "لە پيئشا من لە تابووت بنەو بە خاڪم بسپيئره، ئەوسا كيژەكەت بە ميئرد بەدە . " دەبينى چەند باوەرم بە تۆ هەيه ؟

- بەئى دەبينم و تپدەگەم.

ليزاقيتا پروكوفيقنا، چاوى برييه ميرزادە. دەتگوت دەيهوى بزانى، ئەو قسانەى كە دەربارهى يه‌ڤگيئى پاڤلوفيج كردنى، چ كارىكيان لە ميرزادە كردووه.

- تۆ هيچ شتيك دەربارهى گاڤريل نارداليونوفيج ئيقولگين نازانى؟

- يانى.... زۆر شت دەزانم .

- ئاگات لەوه هەبووه، پەيوەندى دەگەل ئاگلايا هەبيئت يان نا ؟

ميرزادە بەسەرسامى گوتى:

- بە هيچ جوئى ناگام لە شتى وا نەبووه و نيه. مەبەستت ئەوهيه كە گاڤريل نارداليونوفيج پەيوەندى دەگەل ئاگلايا ئيقانوفنادا هەبووه؟ مەحاله!

- ئەمە تازەيه... خوشكەكەى بە دريژايى ئەم زستانە، رپى بو خوشكردووه.

ميرزادە، هايم و حەپەساو، شپرزەو پەشوگاو، دواى سووكە بيئەنگييهك هاتە قسان و گوتى:

- باوەر ناكەم، شتى وا نيه، ئەگەر وا بوايه بيگومان من هەستم پيدەكرد. پيئمەزانى.

- وا خەيال دەكەى كە گاڤريل نارداليونوفيج، دەهات بو ئيئره و سەرى دەخستە سەر شانت و بە دەم گريانەوه ئيعترافى بو دەكرديت؟ كە پياويكى ساويلكەى!... هەموو كەسيك دەتوانى فريوت بدات، كلاوت لەسەر بنى، ريك وەكو... وەكو... شەرم نيه كە باوەر بەو دەكەى؟ هەست ناكەيت، هەميشە پيئت رادەبوئريت و فريوت دەدا ؟

ميرزادە، بە ئەسپايى و بە جوئە بيئزاريهكەوه گوتى:

- دەزانم هەنديجار فريوم دەدات. بە خوئشى دەزانى كە من پيئى دەزانم...

ميرزادە، قسەكەى تەواو نەكرد.

- ئاوها؟ دەزانى فريوت دەدات و هيشتاش متمانەى پيدەكەيت؟ نۆبەتى ئەو قەوانەيه. هەر لە مەمان كەم بوو. تۆ تەماشاي من كە، جا ئەمە سەرسامى بو چيه، لە كاتيكا تۆ لەوه زياتر ليناوشيتەوه؟ پەنا بەخوا! لە هەموو دنياىدا دوو پياوى وەكو تۆ نيه. باشە دەزانى ئەم گانيايه يا ئەم قاريايه، بە ناستاسيا فيليپوفنايان ئاشنا كردووه و پەيوەنديان لە ئيوانياندا دروست كردووه ؟

ميرزاده پرسى:

- له نيوان ناستاسياو كيڊا؟

- ناگلايا.

ميرزاده، له شويڼهكهى خوى راپهړى:

- باوهړ ناكهه! مه حاله. ئاخر بؤچى؟

ليزاقيتا پروكوفيقنا گوتى:

- منيش باوهړ ناكهه، به لام بهلگه و نيشانه هه، بؤ خوى كيژيكي خوښه، خه يالپه روهه، سه رشيتته! كيژيكي شه په نكيژه، شه په نكيژو نه ژنه و بهد نيهاده! ئامادهه هه زار كه په تى دى بيليمه وه كه كچيكي به دنيهادو، جينگرو، جينگرو، نه كلوكه! كيژه كانم هه موويان خوى ئه ويان گرتووه. ته نانه ته لكسندراى به سته زمانيش! به لام ناگلايا به ته واوه تى شولى ليپه لكيشاوه و له دست دهرچووه. كه چى وپراى ئه مهش من باوهړ بهم شته ناكهه.

ئوسا له بهر خويه وه، به خوى گوت:

- په ننگه له بهر ئه مه بى كه نامه وى باوهړ بكمه.

ههنگى جاريكى دى پرووى كرده ميرزاده و پرسى:

- باشه بؤچى سهرت نه دايڼ؟

به بيتاقه تى پرسياړه كهى دووباره كرده وه:

- باشه بؤچى ئه سى روزه نه ديار بوويت، نه هه وائلت پرسين؟

ميرزاده، كه وته ژماردنى هوو هه نجه ته كانى نه چوون و ديار نه بوونه كهى خوى. به لام ليزاقيتا، هه مديس قسه كهى پيپرى و گوتى:

- هه موويان به گيل و گه مژه ته دهرميرن و كلوت ده كه نه سهر! دوينى چو بوويت بؤ شار، وانيه؟ من گره و ده كه كه چوويته، كرنوشت بؤ ئه و خويپرى هه تيوچه يه بردووه و ليى پاراويته وه كه ده هه زار روبله كه ت ليقه بوول بكات.

- نا، به هيچ جوړى، هه رگيز نه شتى وام به بيرا هاتووه. نه ديتووشمه. به لام حه زده كهه ئه ووت پى بليم كه ئه و خويپرى و هه تيوچه نيه. نامه يه كى بؤ ناردووم.

- كوا، نامه كهه پينيشان بده.

ميرزاده، كاغه زيكي له جانتا كهى خوى دهرهينا و دايه دست ليزاقينا پروكوفيقنا كه به مجوره نووسرا بوو:

" به ريزه كهه، هه لبه ته من له نوپين و گوشه نيگاي خه لكه وه، كه مترین مافم نييه كه هه ست به كه رامه تى خوم بكمه. خه لكى له وه به كه مترو بچو و كترم ده زانن كه ئه و مافهه پيره و ا بدينن. به لام ئه وه بؤ چوون و نوپيني خه لكه، نوپيني تو بؤ دنيا، بؤ شته كان وه كو نوپيني ئه و خه لكه نيه، جيا وازه. من، قوربان، قه ناعه تى ته واوم به وه هه يه كه په ننگه تو له هه موو خه لكى باشتريت. من له گه ل بؤ چوونى دكتورنكودا نيم، لهه خاله دا ته واو پيچه وانه ي ئه ووم. من هه رگيز، روزه له روزه تاقه كويكيك له تو وهرناگرم. به لام تو يارمه تى دايكت داوم. بويه له سه رمه سوپاست بكمه، هه ر

چەندە ئەم كارە نيشانەى لاوازىش بىت. بە ھەرحال، من ھەنووكە بە چاويكى دى تەمەشاي تۆ دەكەم، بە پىويستەم زانى ئەوت پىراىگەيەنم. لە كۆتاييدا پىموايە، لە ئىستا بە دواو ھىچ جورە تەماس و پەيوەندييەكمان لە ئىواندا دروست نابى...

ئانتىپ بوردوفسكى."

"تېببىنى: پاشماوھى ئەو دوو سەدو پەنجا رۆبەلى كە پىت قەرزار بووم، بە گویرەى توانا، بە زووترىن كات بوتى دەنیرمەوہ."

لىزاقىتا پروكوفىقنا، بەپەلە كاغەزەكەى خویندەوہ، بە قىزىكەوہ فرى داو گوتى:

- كە شتىكى قورۇگەوجانەيە! شايستەى خویندەوہ نيە. بوچى پىدەكەنى؟

- دان بەوھشدا بنە كە بە خویندەوہى خوشحال بوويت .

- من؟ يانى بە خویندەوہى ئەم ھەموو فشقوش و خوھەلكىشان و لاف و گەزافە خوشحال دەبم؟ باشە نابىنى ھەموو ئەو خەلكە چۆن غرور و لە خوبايى بوون و خوھەلكىشان و لاف و گەزاف ھەست و گومراى كردون؟

- با، دەبىنم، بەلام دانى بە ھەلەكانى خویدا ناوہ و پەيوەندى دەگەل دكتورنكودا پىوہ. چەندىش بە خوى بنازىت، ئەم كارەى زور گران كەوتووہ لە سەرى. ناھ... تۆ ھىشتا زور مندالى لىزاقىتا پروكوفىقنا!

- دلت شەپازللەى دەوى؟

- نا، ھەرگىز دلەم بە شتى واوہ نيە! من تەنيا ئەو دەبىنم كە تۆ دلەت بە خویندەوہى ئەم نامەيە زور كرايەوہ، بەلام دەيشارىتەوہ، ناتەوى دەرى بريت. بوچى شەرم لە سۆزو ھەستى خوت دەكەى؟ تۆ لە ھەموو شتىكدا ھەر وايت.

لىزاقىتا پروكوفىقنا، لە تورەبيدا رەنگى زەرد ھەلگەراو، لە شوينى خوئەوہ راپەرى:

- نەخەلەتابى لەمرو بە دواو پى بە مالەكەى مندا بكەى! نامەوى لە ئىستا بە دواو، بە ھىچ جورى چرو چارەى تۆ بدىنم!

- دواى سى رۆزى دى بە خوت دى بە دووماو دەعوەتم دەكەيت! ئەمە چىە؟ بە راستى شەرمە بو تۆ كە شەرم لە جوانترىن و مروقانى ترىن ھەست و سۆزى خوت دەكەى، ئاخەر ئەمە بو، لە پاي چى؟ تۆ بەم كارە تەنيا خوت عەزاب دەدەيت.

- ئەگەر بكەومە حالى مەرگىش نەدەنیرم بە شوینتاو نە دەعوەتت دەكەم. ناوت لە بىرى خوما دەسپرمەوہ! لە ئىستاوہ سىرپمەوہ و تەواو.

دواى ئەو قسەيە، مىزادەى بە جىھىشت و بە ھەشتا و كەوتە پى.

مىزادە، لە دواو ھاوارى كرد:

- بە بىئەوہى توش بلىى، مالى ئىوہم لىقەدەغە كرا بوو!

خانم يەپانچىن، لەسەر پاژنەى پىيان وەرچەرخايەوہو بە سەرسامى گوتى:

- چى - چى؟ كىى لىى قەدەغە كردبوويت؟

مىزادە، وەك بلىى ھەست بكات، ئەو قسەيەى لە زيادەكرد، ھىچ وەلامىكى نەدايەوہ.

لیزاقیتا پروکوفیقنا شیئت ئاسا هاواری کرد:

- کیّ هاتوچۆی مالی ئیمه‌ی لیقه‌ده‌غه کردوویت ؟

- ناگلایا ئیقانوئنا ...

- ئه‌مه‌ که‌ی ؟ قسه‌ بکه‌، بۆ دهمت بووه‌ به‌ ته‌له‌ی ته‌قیو ؟ ...

- ئه‌م به‌یانیه‌ جوابی ناردبوو که‌ بۆم نیه‌ له‌مپۆ به‌ دواوه‌ هه‌رگیز پیّ به‌ مالی ئیوه‌دا بکه‌م ...

لیزاقیتا پروکوفیقنا، ده‌تگوت جادووی لیکراوه‌. به‌لام هیشتا ده‌یتوانی بیرکاته‌وه‌. ئه‌وسا، له‌ ناکاودا هاواری کرد:

- چ جوابیکی ناردبوو ؟ به‌ کیّدا ؟ به‌ یارۆی ده‌مپرووتا ؟ جوابی زاره‌کی بوو ؟

میرزاده‌ گوتی:

- نه‌، کاغه‌زیکی ناردبوو.

- کوا نامه‌که‌ ؟ خیرا بمره‌یه‌ !

میرزاده‌، بۆ ساتیک له‌ فکران پاجوو، ئه‌وسا ده‌ستی برد، له‌ گیرفانی ئیله‌که‌که‌ی پارچه‌ کاغه‌زیکی بیّ زه‌رقی ده‌ره‌ینا که‌ ئه‌م په‌یامه‌ی تیا نووسرابوو:

" میرزاده‌ لیون نیکولایوفیچ میشکین! نه‌گه‌ر، دوا‌ی هه‌موو ئه‌و شته‌ی رووی دا، بته‌وی غافلگیرم بکه‌یت و بییت بۆ مالمان، دلنیا به‌ له‌و که‌سانه‌ نیم که‌ به‌ هاتنت خوشحال ده‌بم ...

ناگلایا په‌پانچین".

لیزاقیتا پروکوفیقنا، بۆ ساتیک له‌ فکران پاجوو. ئه‌وسا به‌ هه‌شتاوه‌ به‌ره‌و میرزاده‌ چوو، ده‌ستی گرت و وه‌پیشی دا، و به‌وه‌په‌ری نیگه‌رانی و په‌ریشانی گوتی:

- هه‌ر ئیستا! وه‌ره‌! ئیشم پیته‌ !

- به‌لام تۆ ده‌مکه‌ی به‌ نیشانه‌ی ...

- به‌ نیشانه‌ی چی؟ ساویلکه‌! که‌وده‌ن! به‌ جووری ره‌فتارده‌که‌ی وه‌کو ئه‌وه‌ی پیاو نه‌بییت! ده‌ی! ئه‌مجاره‌یان ده‌مه‌وی به‌ چاوی خۆم هه‌موو شته‌کان بدینم، به‌چاوی خۆم ...

- بوه‌سته‌ با کلاوه‌که‌م بیتم ...

- ئه‌وه‌ کلاوه‌ پیسه‌که‌ته‌ ! ده‌ی ریکه‌! زه‌وقی ئه‌وه‌ت نییه‌ ته‌نانه‌ت کلاویکی جوان بۆ خۆت هه‌لیژیری! ...

لیزاقیتا پروکوفیقنا، له‌ کاتیکا توند ده‌ستی میرزاده‌ی گرتبوو، به‌ دووی خۆیدا بکیشی ده‌کرد، له‌ بن لیوانه‌وه‌ گوتی:

- ئه‌وه‌ی نووسیوه‌ ... دوا‌ی ئه‌و پووداوه‌ی تۆژی له‌مه‌ پیش ئه‌وه‌ی نووسیوه‌ ... دیاره‌ له‌ گه‌رمه‌ی هه‌لچووندا نووسیویه‌تی ...

ئه‌وسا روویکرده‌ میرزاده‌و له‌ سه‌ری رۆیی:

- تۆژی له‌مه‌پیش، هه‌لبه‌ته‌ له‌ پووی دلسۆزییه‌وه‌ ده‌ره‌ق به‌ تۆ، وه‌کو گله‌یی ، له‌به‌ر چاوی ئه‌و گوتم له‌به‌ر گه‌وجی نایه‌یت، ده‌نا بۆ نایه‌ی! ... خه‌تای منه‌، ئه‌گه‌ر من ئه‌و قسانه‌م نه‌کردبا،

ئه‌ویش ئه‌و که‌ریتییه‌ی نه‌ده‌کرد نامه‌ی وا گه‌وجانه‌ت بۆ بنوسییت، نامه‌ی وا بینه‌زاکه‌ت! ئه‌مه‌

بۆ كیژی مالباتیکی خانهدان و به ئەسل و فەسل، به تەرییت و هۆشن، بەلی پر هۆش و گۆش،
دەكاته بی ئەزاکەتی!

ئەوسا له سەری روویی:

- ئم... دەبی له هاتوچۆ نهکردنهكهی تۆ تۆره بوویت. پئی تیدهچیت. به لام دەبوايه بیزانیبا كه
نابی ئەم جوړه نامەیه بۆ بابایهکی گەمژە، كه مانای حەرفی و پۆلهتی شتەكان وەردهگریت، بیته
نووسین، وەكو ئەمه به عەمەلی رووی داوه.

كه هەستی كرد، له قسەكانیا زیادهپۆیی كردووه، هاواری كرد:

- بۆچی وا گوی دەگریت؟ ئەو پیویستی به لیبۆکیکی وەكو تۆیه. چونكه دەمیکه نهیدیویت،
بیری كردوویت و ئیدی بهو شیویه دهعهتی كردوویت!... زۆرم پیخۆشه كه دهتكات به
مهخسەرهی خۆی!... سزای تۆ ته نیا ئەمهیه!

ئەویش لهم كارەدا مهعلا نه! بهراستی زۆر كارامه و شارەزایه!....

۲۰۱۳/۱۲/۲۰

